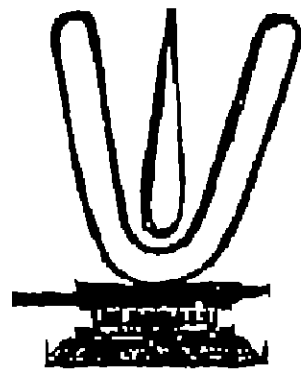

ஸ்ரீமத்

॥ ஸ்ரீ ॥

திருவஸ்ரீ தேவ உச்சுதீஹபவந வரஸ்ரீ ஹ்ணை நமீ ॥

ஸ்ரீ தேவ வகூஹ ஹ்ணை தேஹாஹ்ணிகாய நமீ ॥

॥ ஸ்ரீ தேவ ராஜாநாஜாய நமீ ॥

॥ ஸ்ரீ தேவ நிமகாநை தேஹாஹ்ணிகாய நமீ ॥

ஸாவ வேதா நக தாதபாய ஸககரஹ்மன

ஸ்ரீமத்

ரஹஸ்யதாராய ஸாரம்.

இ+

கலரு அறிவு உஜ்ஜீவித வேணடியதற்காக

எளிகாந கமிழ் கடையில

திருவஸ்ரீ தேவ உச்சுதீஹபவந வரஸ்ரீ ஹ்ணை நமீ

ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசாராய ஸவாமிகளினுல

தமாய ஹ்ணை நமீ ॥

உண்கை, கோமகி ரககாநபேடடை,

மாயா தாராய நரஸிமமாசாராய ஸவாமிகளினுல

பகா செயப்பபட்டது

1399

உ.பொத்காதம்.

॥ ஸ்ரீ ॥

ஸ்ரீ தேவியுடைய அருளினால் ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதாச்சாரியாச்சாரியாச்சாரியாச்சாரியா ॥

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார மெனனும இரக கரகததை அரு
ளிச செயக ஸ்ரீமந ஸ்கமாநதமஹாதேசிகன
திருவவதாரய கவி 1170 வது விபவ (இவகலீஷ 1268)
வருஷததி புரட்டாசி-மீ சிவண நகர

திருவவதாரய ஸ்ரீமந ஸ்கமாநதமஹாதேசிகன
எனனும சொல்லப்படுகிற கிளரகொளி (ஸீபபரகாசா) எமபெரு
மான எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்ய தேசத்தில் ஸ்ரீபரவ்யகாரா
தியமிகத எழுபதது நாலு விடஹாஸனாதிபதிகளில் ஒருவராய்
விசுவாமிகரகுல திலகரான அரகத ஸோமயாஜியாருடைய திருப
பெளதிராரான அரகதஸூரியாருக்கும் தேரகாதரி யமமைக்கும்
திருக்குமாராக அவதரித்தருளினா இவருடைய அவதார
வைபவத்தையும் பரபாவத்தையும் கணிசிகது இவருமாரான
சூப்பில நயினா

1 வெங்கடேசாவதாராயம் தஷணாஸோமவாலவெசு
யகீண்டாஸோமவெசுவம் விதக்யுபாயாஸும ஜாமஷ்டி

எனனும அனநிவவுகிராயாகதி அருமபொருளமுல
விரிதது** பின்னும வெனநிபுகழ் திருவேங்கடராதனெனனும
குருவாயநினது சிவபுது எனனும அருளிசரெயதார இவர
திருவேங்கடமுடையதாயுடைய அவதார விசேஷம் என்பது
ஸம்பரநாய சிவடாகா அரிகத எழுபத இக்கைகர கணிசிக
திவ்ய 2 ' ஸ்ரீமவெங்கடநாயுடையது தவமயுடையதென
திருவேங்கடமுடையதென தமது ஸவானகணடையை இவரது

1 वेङ्कटेशावतारोऽयं तद्वृष्टाशोऽथवा भवेत् ।

यर्ताद्राशोऽथवेत्येव वितर्क्यायास्तु मङ्गलम् ॥

0 ' விமலேசவாஸாஸி'

[illegible]

2. 'விரகநா வாரணாசு' விகாராபாய வெணாசுரிகா?
என்னும் சிலாசக்தி அப்பொருளில் அபிரியோகா சொல்
புற உபகாசம் உருபத்தால் உருபத்தால் உருபத்தால் உருபத்தால்
அருளிச்செய்யப்பட்டது

- 1 'तद्वष्टाशः'
- 2 'चिरन्तन सरस्वती विदुरवन्ध मैरन्त्रिकाः'
- 3 'यतीद्राशोऽथवा'

|| אהרן בן דוד ואלו הן צדיקי ישראל חיים עולם

2 பூதிஷாவிதவெடாங்கு: பூதிக்கிப்பவவெறிக்குங்கு |
வகுபாடுவெறுவிடி, சாமுப்பா வசரிசுறுணாவாறுநடு ||

இவ் வேதாந்தத்தையுடைய விளக்கம் மட்டப்பள்ளியார்
சாஸ்திரியைச் சொல்பதற்குரிய சாஸ்திரியை
விளக்கியுள்ளார். உதாரணமாக, சாஸ்திரியை
தான் பெறப் பெறாத ஆகியவையாக, ஆ
புள்ளார்) மூலப்பாடத்தில் மீது உதாரணமாக, மீது

प्रतिष्ठापितवदान्तः प्रतिक्षिप्तबहिर्मतः ।

भूयास्त्रैविद्यमान्यस्त्व भूरि कल्याणभाजनम् ॥

இதற்குப் பிறகு தமையாசாயனால் உபதேசிக்கப்பட்ட சுருட
மந்திரத்தை ஆவராகி செய்வதற்காக மஹா
குணதிசயம் நகி, கிவய கேசுகந்தரம் பாவகம் இம்முன்
மும் ஓரிடத்தில் சேராத மஹாவித்திவந்த
திரமாயித் திருவஹீந்திரபுரத்தை நடி விக்விபதம், ஸ்ரீகா
டன உபதேசிக்க ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயகீவ மந்திரத்தை ஸ்ரீலக்ஷ்மீ
நருஸிம்மனஸ்சித்தியில் ஓர் அபவகக வநகூர்தின அடியி
ஆவநத்தி செய்து ஸ்ரீஹபகீவ பாஸாககதாலே 'அந்நகருமடி
யவாபால மெய்யைவைத்துக் கெந்நகரத்தின கெயவநாயக என
திவா சாழ்', 'தூரமவதிகதெஜோஸ்யபூஷிதா ஸூயபூசகி
என்று பின்புள்ளாரும் அனுஸந்திக்க உபடியே அபரிமித ஜ்ஞாந
சகதியுக்கதாய, விசவாமிக திரருபதேசகதுக்குப் பிறகு ஸ்ரீ ரா
வாகத்திருமகனுக்கு அஸ்திர தேவதைகா மீரில் சின்று
1 'ஹமே ஸு வரபொஹார கிங்கராஸுஜுவஸிதா: 1 என்று
விண்ணப்பம் செய்கதுபோல விகயாபிபானி தேவதைகளெஸ
லாம் தாவகளை வந்து வரிக்குடபடியான விசேஷ சடாஷுததைப்
பெற்றா இதை ஹயகீவஸுதேதாதிரத்தில்

- 1 'विंशत्यब्दे विश्रुत नानाविध विद्यः '
- 2 'रामानुजार्यादात्रेयान्मातुलात्मकलाः कलाः ।
अत्रापि विंशत्यब्दे '
- 3 'तुरगगदनतेजोबृहिताश्चर्यशक्तिः '
- 4 'इमे स्म परमोदार किंकरास्ममुपस्थिताः '

1 "உதமதம் வஸுதி யஸுதா சுவா உதீறிணா
உதமதாஜஹம்ஸு | ஸுபம் வுரொ ஹவவிவாடி
ஹஜி கிங்குவடுத தஸு திரொ யயாஹுடு |

என்றருளிச் செய்கா நிகைகிருவுள்ளபயலியே ஸ்ரீரங்க
நாயகியும் பின்பு 'ஸாவதநதரஸவதநதரா எனநிவருசதுக கிரு
நாம மனுகாவிசகரா பூபபடி இவருடது அஸாநாரணமான்
ஜனான வைபவத்தை

2 "உதஷணாடுண தா சிபுகாடுபுயஸாசுவம்
உஸுபு ப்ரீசெவாசடுபஸஸு ஸுதரொ |

3 "சுநாதுஸு வாதாசீ வடிமொஹ
ஸவபுஜிசுவா தசுவபுஜாசுநாவெ'

(இவா காதகிசாகுநுதுள சமீகடா எனபகை சநதுஷஸு
முதலிய கரகநுளிலும், ராவஜனானபகையுர தனிகையில
பிறாகுரு திலமலலாத ஈதூயததைபுடையவொனபகையுர ஸ்ரீ
கவடிகதாஸாபகதிலிய அறியலாம) ரன்று ரபகநிகுண
மாதிகையில அநாசீ+செயப்பபட்டி நுகையா

இப்படிப்பட்ட ஜனானக தசகனு துணமான் இவருடைய
வைராக்யம் விஜயநாமமஹராஜா ஸபையில விசயாரணயநாரும
அகேஷாயமுனிவருக்கும் நடந்த சிவாதகனில் மாயஸகாராதிக
குமபடிக்கும் அகமசாத விசேஷ கனதூக ஸாபபிபகாரவுர
பராகதிக்க காலையில் அகமசுர பகிலாக எழுதியறுபடிய வை
ராக்ய பஞ்சகத்தின அதகாணுஸகானகதாலு, ஸ்ரீ கொடடை
யாசாரபா அநுநார்டொட 3 'யநாநி' * ஸவஜெனாஷ்டாஸுஷ்டு'

-
- 1 ' मनोगत पश्यति यस्मदा त्वा मनीषिणां मानमराजहंसम् ।
स्वय पुरो भावविवादभाजः किंकुर्वन्त तस्य गिरो यथार्हम् ॥
- 2 ' दूषण्यादौ ताकिकाग्रेसरत्वं दृश्य श्रीमद्वेङ्कटेशस्य सुरैः ।
अन्यालभ्या चातुरी पद्यगुणे सर्वज्ञत्वं तत्त्वमुक्ताकलापं ॥
- 3 ' धनानि * * समलोष्टरुक्मम् '

இவா புநீ விசுட்டாசவைத ரிகதாரதா நினபடி ககவஹி ச
புநுட்டாசகவதா நிநுபிகடுகரும பரகா
கிரந்தங்கள் மட—பரதாவிமான எம்பெ நாரான, எல்லா
* அனாஸ்தைசுபரிஸும விசுட்டாசந பிபிவிஸாத
மீசாதகியை உடையவன எனபனகபார விசுட்டாசகவதாசபபயறி

[illegible]

ஹிதமாகிய பரபததியின உபாயவசுகைதப்பற்றிச் சொல்லப்
 படும ஆகேகப்பங்கா எல்லாம் அதுவதிகது அவைகளை நிகேக்ய
 ராகேயி ரிராகிரிகதருளி ரயாஸவிகையின அவசாவகி விபா
 காதிக்களை ஸ்ரீமந் ரயாஸவிகையின ஸ்ரீமந் ரயாஸவிகைம, ஸ்ரீமந்
 ரயாஸதசகம இவைகளில் நிரூபிதகருளி ஸ்ரீமந் ரயாஸதசககளை
 எல்லாம் சாஸதா பரிசயமிலாதவாதனும் ஸுலபமாய அநியும
 பொருட்கி எளிதான மணிபரவாள ருடைய அவசவர்கள் புத
 திகரும், சகதிகரும் கதகபடி ஸங்கரஹிகளாயும் விஸகாசக
 ளாயும் முப்பத்கொரு ரஹஸ்யங்களில் அருளிச்செய்தார இவ
 வாதகங்களையெல்லாம் கருவி ஸ்ரீமந் ரயாஸவிகைமையாகியமென
 கிற நாடகதகையும அருளிச்செய்தார அக்ரக தியகேசதது
 எம்பெருமான்கா விஷயமாக ருதாதா ரூபமாக தவாதநிமசத்
 ஸீதாதகங்களை அருளிச்செய்தார ரஹஸ்யகரயாததங்களை
 ஸுலபமாயறியுமபொருட்கி சிறுபந்தாசகருக்கு முதலிய கமிழ்
 பரபதங்களை அருளிச்செய்தார ஸ்ரீ கருணாநாவகாரததைப்
 பற்றி விஸகாமாய ஸ்ரீ யாதவாபயுகம எனனும காயமருளிச்
 செய்தார இப்படியே மறுமட ஸ்ரீ ஸுமஸசகேசம், ஸ்ரீ ஸுபா
 ஷிதகீவி முதலிய அனைக கரகங்களை அருளிச்செய்தார திரு
 வாயமொழியின அதகங்களை ஸங்கரஹிகது அவைகளின் ஸங்
 கதி முதலியவைகளை ஸ்ரீமந் தாமிடோபநிஷதஸாரம் எனனும
 கரகதகதிலும், திருவாயமொழியின வவ்வொரு பாட்டின அத
 தகையும ஸங்கரஹிகது ஸ்ரீமந் தாமிடோபநிஷத காதபாய
 ரதனாவலி எனனும கரகதகதிலும் அருளிச் செய்தார இப்
 படி கீழ்க்கூறிய கரகங்களில் அவகவது நிரூபிக்கப்பட்ட
 அதக விசேஷங்களை எல்லாம் நவலப காலத்தில் அநியமுடியா
 தாகையினால் அவைகா எல்லாவற்றின் ஸாராமசதகையும
 ஒருங்ககிரட்டி இரக ஸ்ரீமந் ரஹஸ்யதரஸாரமெனனும கர
 தகை ஸங்கரஹிகளாகத் துருளியொரு கரகதகதிலும் ஸுமென
 டாதபடி பரிபூரணமாக நிரூபிதகருளி ஸ்ரீமந் ரயாஸதசகையை
 1 சுவிஜிதா தா விஜிதநதா விஜிதா த சுவிஜிதநதா ||
 ரஹஸ்யதயவாராஸம் வரம் ஸுஹாஸ்யம் செ ஸுபதி ||

1 अविज्ञात विज्ञानता विज्ञातमविज्ञानताम् ।

रहस्यत्रयसाराख्य पर ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

(இதன் பெருமை இவ்வளவென்று அளவிடத்தக்கவர்களுக்கு
இதின் பெருமை அறிப்பப்படாதது அப்படி அளவிடத்தரியாதவா
களுக்கு இது உண்மையாயிரியப்பட்டது, ஆகையால் இது பர
பரமமகதைப்போன்ற பெருமையையுடையது இது எக்காலமும்
என மனதை விட்டகலாமவி நுகரவேண்டும்) என்று பின்புள்ளா
கள பல் படிக்காளிலும் அனுஷ்டிகதாக்கா இப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகா
ரா முகலிய பூவாசாய ஸ்ரீ ஸூகதிகளுக்கு கரக முகேசு தாத
பாயாதகங்களைப் பரக நிருபிதக உபகாரததைக திருவுள்ளம்
பயிற் 1 'ராமானுஜதயாவா துடி' என்று அனுஷ்டிகதாக்கள்

இப்படிப் பஹு முகமாத கரகத்தினாலும், அனுஷ்டானத்தி
னாலும், வேதாந்த ஸிகதாரததைக நிலை
ஸித்தாந்தத்தின் சிறுக்கின் இவருடைய பரதானகொள்கை
பரதான எனவென்றால் — எல்லா ஜாதியாருட அவ
கொள்கைகள் ரவாதாஜாதிக்கு உரியதாய சாஸ்திரததில்
விதிக்கப்பட்ட காமங்களைப் பகவானுடைய
கட்டளைக்கிரிவை எனமெண்ணி அவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டு
மென்பதும் அப்படி அனுஷ்டிக்கும்பொது பகவத பீதியென
மைய பலமாக உதிகேசித்ததுக நன சசதிக்கு அனுகுணமாகச்
செய்யவேண்டும் ஒரு காலத்திலும் அவைகளை விடக்கூடாது
என்பதும் இப்படித் தங்குகங்காஜாதிக்கு அனுகுணமான கார
யங்களைச் செய்துபரும எல்லா ஜாதியாருட சாணுகதியென்றும்
பரபத்தியென்றும் சொல்லப்படுகிற உபாயத்தை அனுஷ்டித்து
மறு ஜன்னமில்லாமல் பரமபுருஷாரதகமாகிற மோக்ஷமென்னும்
மீட்சியில்லா வாழ்ச்சியைப் பெறலாமென்பதும், பரபத்திக்குப்
பிறகு சாஸ்திரததுக்கு வசப்பட்டவனுப் நடக்கவேண்டும், அப
படி நடக்கக்கவற்றினால் பகவத சிகரஹமுண்டாரும் எனபதும்,
பராயசசிக்காதிகி முகேசு அவைகள் சிவருக்கிகதுவிடுமொகையால்,
பரமபுருஷாரதக லாபக்கிறகுர தடையாகா எனபதும், பக
வானிடத்தில் பகதியுடையவாகா எந்த ஜாதியராயினும் அவர்கள்
விஷயத்தில் சாஸ்திர ஸமமகமான கௌரவாக்கினில் குறைவு
செய்யக்கூடாதென்பதும் அப்படிச் செய்கால பகவானுடைய நிக
ரஹம் வரும் எனபதும் எவ் பராணிகளுக்கும் ஸூகமாக நடந்து

கொள்ளவேண்டுமென்பதும், அப்படி ஹிமஸாதிகளைச் செய்கால பகவதபீகிசுருப்பாதகிரணுவான எனபதும் இப்படிவேதாதாத தங்களைப் பரக்க நிரூபிக்க உபகாரகிசயகதை நிருவுள்ளம் பற்றி 1'வதெடி வெடிானுடிபிசுடி என்று அனுந சிகதாதகா

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா காராளமான மனதையுடையவரென்றும்,
அதை இவா குறுக்கிவிட்டனா என்றும்,
இவாவிஷயமான மததகிவ இவா ஆகரஹமுள்ளவரென்றும்,
சில மறமும் இப்புடைகளில் இவரைப்பற்றிச்
அபிப்பிராயங்கள் சில சொல்வது இவநுடைய காரகங்களில்
பரிசயமில்லாதவர்கள் பிதற்றும் வாததை
ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானகதுக்கும், காரகங்களுக்கும்
முறவிலும் விருகதமான கைகளைக் கலபித்தா முடாகள் சொல்லும்
ஐகிஹபங்களைப் புககிமானகள் அங்கிகரியாதகள் இவவிஷயங்கள்
இந்த ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸ்தாசதை ஒருகரம் மீஸனிகதவா
களுதகு நனகு புலப்படும இவரைப்போல காராளமான மன
துடையவர்கள் ஒரு ககதிலும் இல்லையென்று சினைமாயச
சொல்லலாம் அந்தணா முகல அகிபா வரையிலான ஜாதியா
களில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுக்குரிய சாமானுஷ்டானககினு
லும் உபாயானுஷ்டானககினுலும் பரம்புநுஷ்டாதககதை அடை
யலாம் என்று கரந்தமுதமாக நிரூபிக்கவா இந்த மஹான ஒருவரீர
மற்றும் ஆபாதபரதீதியால சாஸதிரவிருகதமபோல தோனறும்
வாக்யங்களைக் கண்டு நமபோலியாகா பரமிசகாமவிருகருப்படி
அவைகளை எல்லாம் எடுத்தது அவைகளுக்காக தாதபாயாககங்
களை நிரூபிக்கிறுக்கிறா

இந்த கரத்ததில் பாஞ்சராததிரம், இகிஹாஸம்,
புராணங்கள் ஸ்ரீ பாஷ்யகாராவரையிலான பூதவாசாதாசளுடைய
ஸ்ரீஸூகதிகள், இவைகள் பரமணமாகக் காட்டப்படடிருக்கின
றன் ஸ்ரீமத ஸம்பரதாயபரிசுததியில் இவா காமம் ஸ்ரீ பாஷ்ய
காரருடைய சிஷ்யபாசிஷ்ய ஸம்பரதாயங்களில் அாகக விரோத
மில்லை, யோஜகா பேதமேயுள்ளது ' என்றருளிச் செய்திருக்கிற

படிமீய பெரியவாசசாண்டினை, மினைலோகாசாரியா முகவியவா
களுடைய வாகயங்களில் சில மேற்பாடையால் ஸ்ரீ பாஷ்பகாரா
திருவுள்ளதற்கு விவரமப்போல கீதானறினப்போதிலும், அவ
வாகயங்களுக்கு பரமாத்மனான அரகதங்களை இக்கிரந்தக
தில் நிரூபிக்கதிருக்கிரா ஆசையினால் இக்கிரந்தம் ஸாவ சாஸகிரவ
களுக்கும் ஸாமென்று பெரியோர்க்குள்ள ஆகரிக்கப்பட்டது
மணவாளமா முனிகளும, தட்டருபபதகாரர்களும் ஸாரசாஸக
ரததை உபஜீவிகததும் எல்லாநம் அறிந்ததே

இதில் முகல இருபத்கிரண்டி அகிகாரங்கா அடங்கிய அரக
தானுசாஸக பாததில், ஆஸ்திகாசாஸகி
கரந்த ஸங்கரஹம் ரங்களில் அவசயம் அறிந்துகொள்ளவேண்
டிய ககலவிக புருஷராககங்களை நிரூபிக
தருளினா மேலநாது அகிகாரங்காடங்கிய ஸ்திரீகரண பாதத
தில், கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட அரகதங்களில் நேரிடுகிற ஆஷ்பக
ளுக்கும் ஸாமாதானம் அருளிச செய்கா இதற்குமேல மூன்று அதி
காரங்கள் அடங்கிய பதவாகிய யோஜனா பாததில், இப்படி நிரூ
பிதக ஸகல சாஸகிராதகங்களும் ரகாயகரயங்களில் பாகிபா
கிக்கப்பட்டிருக்கிறபடிபை நிரூபிக்க நுளினா முடிவில மூன்றகி
காரங்களடங்கிய ஸம்பரதாய பாகிபா பாததில் இவ்வாதகங்களை
உபதேசிக்கவும் ஆசாயனிருக்கு படியும், உபதேசம் பெறும் சிஷ
யன் இருக்கும்படியும் நரக கிகமனமும் முறைய அருளிச்செய
யப்பட்டிருக்கின்றன இவ்வகிகாரங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸங்கதி
முகவியவைகளை வாகயானதில் அங்கங்கே கண்டுகொள்வது
ஆக 'பரமாத்மா ஒன்றை யறிந்தால் ஸாவமம் அறியப்பட்டகா
கும்' என்று சந்நியில சொல்லியிருப்பதைப்போல இக்கிரந்தம்
ஒன்றைப் பூர்த்தியாயறிந்தால் விசிஷ்டாதவைக ஸம்பரகாயாத
தங்கள் எல்லாம் அறியப்பட்டதாகும்

இவா விபவக்சையில் நூற்றொரு வருஷம் எழுந்தருளி
யிருந்து சனி 4471வகாண ஸௌமய வருஷக
அவதார ஸமாபனம் தில் சாரகதிசைமீ கருகதிகா நகரத்திரத
தில் தம்முடைய அவதாரத்தை ஸமாபனம்
செய்து தம்முடைய அவதாரகதுக்கு வபாஜபான கண்டாகருதியை
அடைந்தார இவ்வாதம்

1. ஸ்லோ ஸௌக்ஷேவ வாரோ மதவதி தரணௌ
 வுழுகம் கூத்திகக்ஷேபு ராகாயாம் வெங்கடெஸா
 யதிதூவதிகேதம் ஸவபுதம் ஸாவயிதா | வெஹதா
 வாயபுவயெயா விரவிதவிவியாநெகலிவபுஸவநீ
 ஸ்ரீஸௌநாயீஸவணாகூதி வவாரலவஹேஸிகெ
 ஹேர டயாமு: |

என்று ஸ்ரீநாராயணமாய அனுஸந்திக்கப்பட்டது

இகராகதகதுக்கு அநேக வயாகயானங்கள் இருநகாலும்,
 அவைகள் எல்லாம் சாஸ்திரங்களில் விசேஷ
 நிகமனம் பரிசயமுள்ளவர்களுக்கே அறியக்கூடியவை
 களாயிருக்கிறபடியினால், அந்த வயாகயானங்
 களை எல்லாம் தழுவி ஸதஸம்பரதாயகதை அனுஸந்திக்காய் எளி
 தான தமிழில் ஒரு வயாகயானம் எழுதுமபடி அநேகம் பெரி
 யோர்கள் கியமிகத்தை சிரஸா வஹிதது அடியேன் இஃக வயாக
 யானகதை எழுதகதுணிந்தேன் இந்த வயாகயானத்தில் அச்சுப
 டிபைகளும் அஜ்ஞானகதினால் ஸ்மறமாய உண்டாகக்கூடிய மற
 மப்பிரதிகாரம் இருக்கிறபடியினால் 2 'ததூரிணயெந் ஓவியா'
 (உமமுடைய ஸபையில் வேதங்களெல்லாம் உமமை ஸந்தாதிரம்
 செய்து கிறக அவைகளின் நிவில மந்த புத்தியையுடைய அடி
 யேன் ஸந்தாதரம் பரிஹாஸாததமாக ஆகடமே என்று அரு
 ளிசொண்டிருக்கிறபடியினால், 3 'ஸாநாநீலா காரிம் லவதூ
 ஸாரவிக்ரூ லபுவதி தஹேஷா கிம் லஹிதா லவதூ
 ஸவலி ஸனாவாஹித: 7 என்று அருளிச்செய்கிறபடியினால்

1 अब्दे सौम्ये च वारे गतवति तरणौ वृश्चिक कृत्तिकर्क्षे
 राकाया वेकटशो यतिनृपतिमत सर्वतः स्थापयित्वा ।
 वेदान्ताचार्यवर्यो विरचितविविधानेकदिव्यप्रबन्धः
 श्रीशैलाधीशघण्टाकृतिवपुरभवदेशिकेन्द्रो दयालुः ॥

2 'तत्परिणयेन ठविया'

3 'शुनालीडा कामं भवतु सुरमिन्धुर्मगवती
 तदेषा कि भूता स तु सपदि मन्तापरहितः'

ரபாயததினாலும் இரக காரகததுரு அமைகாரினால் ஸ்ரீத ரபூத
தையும் வராதெனப்பகையும் அபயகளுன அடியேனுடைய புத
தியும் வாசுதம பரிசுத்தமானபடியும் சினைதது இதை கருபை
யுடன் பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்கவேண்டிய பராகதிக்கிறேன்

இதில் குறிப்பிடப்டிருக்கும் பரமானங்கூறின் ஆகாரங்கள்,
ஸ்ரீ உபே விதவான திருக்கோட்டியூர் ஸ்ரீமயகாராயணசாராய
ஸ்வாமிகளினுடைய பரமானத்திரட்டுடன் ஒத்துப்பாக்கப்பட்டு
எழுகப்பட்டிருக்கிறது இப்படி இரக பரமானத்திரட்டைக்
கொடுத்தது உகவி புரிந்த அந்த ஸ்வாமியினிடத்தில் மிகவும் கந்த
ஜனத்தை உடையவனுடையாகிறேன்

இரக காரத்ததை அச்சிட்டு வெளியிட முனவந்த ஸ்ரீமத
ரஹஸ்யகாரயஸார பரசாரண ஸபை அகயகூர் ஸ்ரீ உபே எஸ்
ராஜகோபாலாசாராயருக்கும் இகரகம் பூதததியாவதற்கு பரிசு
மப்பட்ட காரயதாசிசாரான ஸ்ரீ உபே நடாதூர் ஸ்ரீ சிவாஸா
சாராயருக்கும் வணபாகம் பெறிகேசிகாசாராயருக்கும், இகரக
பரசாரணமாகிய இகைசங்காட்டா சிவீகனமாய சிவமேவறுமபடி
இரக ஸபையின் மறந ஸ்ரீலக காரயதாசாராய ரககையுடனும்
வாகசகதுடனும் செயதுவந்த உதவி காரயகரிசி ஸ்ரீ உபே
கோபம ஸ்ரீசிவாஸ யனகாருக்கும் ராமேஸ்வரம நமமுடைய
நன்மியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாடி நசுகின் ஸ்ரீம

ஸீகதாததி (ஸ்ரீ)
கை-ஸ்ரீ 28உ }

நீசை ராஜீமமன.

அந்நாடா நவஸயாநாயஸாத தனியனகள

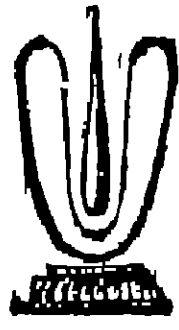
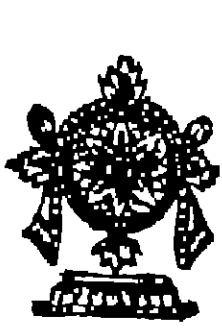

[ஸவாசாயண முதலாகப் பகவான வகையிலாக உள்ள ஆராய
பாடபரையை அவரவர்கள் ஸம்பரகாய காமப்படி அனுஸந்தித்த
பிறகு இந்த சமீபநவகளை அனுஸந்திக்கவும்]

விगाहं निगमान्तार्यविष्णुपादसमुद्भवाम् ।
रहस्यत्रयसाराख्या त्रिस्तोतममकल्मषाम् ॥
अविज्ञात विज्ञानतां विज्ञातमविज्ञानताम् ।
रहस्यत्रयमाराख्यं परं ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

விமாமு நிகமாந்தாயபு விஷ்ணுவாபதஸமுகுவாடி ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யா த்ரிஸ்தோதமமகல்மஷாடி ॥
அவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதாம் விஜ்ஞாதமவிஜ்ஞாதாடி ।
ரஹஸ்யத்ரயமாராக்யம் பரம் ப்ரஹ்மாஸ்து மெ ஹ்ரிதி ॥

பொன்று நாடியுற திருவேங்கட முடையான்
பாரொன்றர சொன்ன படிமொழியுள்—சொொன்று
தானே யாண்டாகே கா தாரணியில வாடிவாகு
வாரீன நா மொடொவாடி வாடிவு

॥ ஸ்ரீஃ ॥

ஸ்ரீமதெ ஸுக்ஷ்மஹயவடிநவராஸுஹணை நமஃ ॥

ஸ்ரீமதெ வகூஹஹிஷணைஹாபெரிகாய நமஃ ॥

ஸ்ரீமதெ நாராணுஜாய நமஃ ॥

ஸ்ரீமதெ நிமலாஜைஹாபெரிகாய நமஃ ॥

ஸ்ரீபாஸு வெஹுநாயாய-ஃ கவிதாக்கி-ஃகெஸுரீ ।

வெஹாஹாய-ஃவயெ-ஃ ரெ ஸஹியதூம் ஸஹ ஹுஜி ॥

ஸ்ரீமந்நிகயாநதமஹாதேசிகன அருளிச சேயத

ஸ்ரீகுருபரம்பராஸாரம்.

[குருபங்சகி பஜனம்—பகவானுடைய பரதமாசாரியதவம்—ஆசாரய
பரம்பராகீரமம்—ஆசாரயபகி அவசியம் சேயயவேண்டுமென்பது—
அபபடிசி சேயயாவிடில பரதயவாயம்—நிதய நைமிதகிகங்களில்
அந்ந அநவயம்—ஸுலபமாக குருபங்சகி ஸமாஜாநதம் ததஸங்கர
ஹபபாட்டு—வ்சேஷோபகாரக ஆசாரயவ்ஷயகாநாநாயம்]

மாஸுஹுஹுத மாஸுஹுத நமோவாகையீஹெ ।

வ்ஹீஹெ வ தகூரடிள ஹ்வதீ ஜமதாஹதீ ॥

ஸ்ரூத்யுனாநாயுஹெதொ

நய துரமமீவஸ்தவஜ்ஜோஷிதாதா |

ஐகா மாவாஸீதம் ஸம்

ஸ்ரூகிமணஸிவரிதஜ்ஜாநஸம்வதஸீபிம்

ஜெவொ ஜெவ்யா ஸஜெதொ

ஐஸதம் சிசி சிசிம் ஸம்ப்ரஜாயஸ்ய ஜொவ்யா ||

ஈஜொஸ்யம் ஸம்ஜெவரிண வகூஷஜாஸிகாயாரிண

நாஸகிமுணாஸீதெ நிகுதநிகுதம் சிஜெதெ |

ஸ்ரவஜ்ஜநஸனாதமபுவநாஸுகுபிடிஸ்தா

வஜெ விஸஸதெ ஸதெ ஸ்ரவிஸவெஜிஸுதஸ்யுதெ ||

ஈயுரகவிவரெண்யம் சிளஸிநா தம் வஜெஸஹம்

ஈதவகி விநியுதாநு யஸு ஸம் வாஸஜொநாநு |

ஐஸ ஸம்ஜிதி க்ருகா யநுஜ்ஜா சிமீம்ஜொ

மாருதரமாருஹதெஸீதாமபிஸீத வஸுபுவ ||

ஜொகாநாநுகுதரா சியாஸிரஸுயா ஸீக சிமீஸுமஜம்

கஜீரம் க்ஷாரதரம் வரிதா விஹவரிதா ஜொவாவி நீவாயிதா |

மஜாதுஜதரஜ்ஜ ஈஸுஹஜெயபுஜாஹரெநிபுபுஜெரெம்

ஸ்ரூத்யுனாஸ்ரூத்யுளரவம் மாருசினிஹம் வெஜெபுஸம் ஸ்ரெயெ||

வாஸாம் ஸ்ரீகவிவாஹிகெஸுரிஸுரொவபுஜாபுஜாயிஸா ஸ்யா

தஹம் ஜெஷாஜொஷ விநாயரிதாஸ்ரித தஜொஜொஜொ

ஹயாஸ்யம் பரம் தஜெஷ வாஸுவிஜெ ஸுதஜ்ஜவிஹவொஸ்யம்

ஸுபுரிஸொவாய வா கொ வா கெவகெஸுஸீரதமாவாஸீ

யெபு ஜஜொ சாஜிஸம் ||

கய வா மாருஹக்யாஹம்

ஸ்ரீகியியொதீம்ஜொமாருகுதவ்யாவ்யா |

நயயநு ஜொவிஸவாண்யம்

கூவிஜிவி வரிவாஸுதாம் ந யாயாம் வரி |

அவதாரிகை

ஸ்ரீய பதியான திருவேங்கடமுடையான், ஆவாரா துணை
யென்று அலைநீரக கடலுளமுதனும் நாவாய்போல, பிறவிககட
லுள நின்று துளங்குகிற சேதனாகளை ஸாஸகிரமாகிற ஜனானக
கை கந்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேண்டுமென்கிற திருவுள்ளத்தினால்
நமமாமுவார முதலான ஆசாயஞ்சேபண கததக காலங்களில்
அவதாரம் செய்து, தம்மால் பரகிஷ்டிதமான ஸம்பரகாயகதிமகு
பாஹயாததர குதருஷ்டிகளாலே பல முகங்களான கலககங்கள்
நேரிட்ட ஸமயத்தில் அந்தக் கோபத்தை ஸம்சம் செய்யத் திரு
வுள்ளம் பற்றி, இது ராவீறுடைய ஒருவனை முன்னிட்டலலது
முடியாதென்று கணிசித்தது, சகரவாததிக திருமகனு யவகாரம்
செய்வதற்குப் பாயஸமென்கிற ஒரு வயாஜகை முன்னிட
டாப்போலே, கம்முடைய ஸவாண கண்டையை அகிஷ்டாணம்
செய்து, அகின முலமாகத காம விலக்ஷணமாக ஸ்ரீமந் நிகமாநத
மஹா தேசிக ஸ்ரேபண அவதாரம் செய்தருளினான் எனப்பது
‘வெங்கடேஸ்ராவதாரொத்யய’, ‘உருத்ரக்ஷுத்தெ வ்யுஜ்யெந
ராவவ தி ஸ்ரீமந் வணா வரொஸுஜ்ஜிஷ்ட யஜாத்ருநதி
‘அனநிவ வலகிணையாககி’, எனநிவை முகவிய பரமாணவகளி
னால் விததம இப்படிப்பட்ட அவதார வைலக்ஷணயத்
துடன் கூடியவராய, பன்னுகலை நால வேதப பொருளையெல்லாம்
பரிமுகமா யருளிய பரமனுடைய அருள் பெற்று ஸகல சாஸ்தி
ரங்களிலும் நிபுணராய, ஸ்ரீரங்க நாதனாலேயே அநிதரஜர் லபய
மான உபய வேதாநகாசாராய பிருத பரகானகதாலும், கத ஸஹ
காமசாரிணியான பெரிய பிராட்டியாரால் ஸாவ தந்தர ஸவகந்தர
மென்கிற பிருத பரதானகதாலும் விசேஷக் கடாஹம் செய்யப
பட்டவராய, ஆசாயகவேரப்புகக ஸகல கலயாணகுண பரிபூரண
ராய, ஸம்பரகயாத வைபவரான நம வேதசிகன், முமுகூகங்களான
ஸால ஜனங்களும எனிதாகத் ததவஹிதபுருஷாதகங்களை ஸம்
ஸய விபாயயநசாறக தெளிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற அபார
காருணயகதினாலே ஸகல ஸ்ருதி, ஸம்ருதி, இக்ஷாஸ, புராண,
பாஞ்சராகா, ஆசாய ஸ்ரீஸூத்ரதயாதிகளின் ஸாரகமாததங்
களை ஸங்க்ரஹிதா ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம் என்கிற பரபந்த
ரதனத்தை அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி, முதலில் குரு

[illegible]

யதம பின்னமாகையினால் இவை இரண்டும் வெவ்வேறுக இருக்க வேண்டிதே? கனிதத அதிகாரமாயிருந்து ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸரீ சேர சேர நுகர 'மூரூவரூவராஸாரம்' பூய சம், 'உலொஹா தாபிகாரொ கிசீயம்' என நாளிசெய்திருக்க வேண்டாதுவா? மேலும் 'முப்பகதிரண்டிவை' என்று முப்பக திரண்டு அதிகாரங்கள் என்று அநளிசெய்திருப்பதும் விரோ திகுதுமே? ஸாநுஷ்டம் எனும் ஸாநுகதிகுதுமே? சிகமனாகி காரகதிலும், இக குருபரமபரா ஸாரகதினாதகததை அனு வதியா கொழிந்ததும் விரோதிகுதுமே? அதிகார ஸங்கிரஹப் பாட்டுக்கள் திருவுடன என்றாரமபிதது 'மொழிகதிருமே' என்கிறவரையில் அநகதிபகவநளிச செயப்பபட்டிருப்பதினாலும் இரகத குருபரமபராஸாரத்தில் பாட்டுக்கள் அப்படி அநக அநகதியுடன சேராமலிருப்பதினாலும் விரோதிகுதுமே? என லிவை முதலிய ஸங்கைகள் உதிக்கலாம் இப்படி இது பின்னம், அபின்னம் என்கிற பக்தத்தில் உண்டாகும் ஸங்கைகளில் இது தனி பரபந்தமகான என்று ஸதாபிப்பதில், உபகரம் உபஸம் ஸார வ்யாயா பரபலமான பாகதமனம், தனி பரபந்தங்களிலும் அப்படி ஸபகபரீயாகும் காணப்படுகிறபடியினால் ஆழ்வார்களும் உபகாரகாசாரயாகளாகையினாலும், அவாசநுடைய அவதாரங் களைப்ப மேலே ஸங்கரஹிசகபீபாகிறபடியினாலும், அவாசநீப பாரி மங்களாசரணம் பண்ணி இருப்பது விரோதமாகாது குரு பாபகிபந்னம் செய்யவேண்டுமென்கிற வேகாதாராததகதை உபகரிசக நாளின தமதக ஆழ்வார்கள் விஷயமாக இங்கு மங்களம் அநளிசெய்திருப்பது பொருத்தமாகையினால், ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரய ஸாரத்தில் அநளிசெய்யப்படும அநகதவிஸேஷங்களுக்கு அவாசநீபத்தில் உபகாரஸாநுதி இது எனபதற்கு விஸேஷ கியாமசமொனறுமில்லை, கியமேச உபகேதாநும ஸ்ரீகேசக களி ஓவியருளப்பண்ணி இருப்பதும் ஸ்ரீசதுஸலோகி ஸ்ரீஸதோ காரரணதன கபீபோல உபபந்தமாகலாம் என்று சில ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள் சிலா, 'தெனியாக மமைதிலங்கள் தெனிகன ிற்றமே' எனபதினால் மேலநளிசெய்யப்படுபாகிற அநகதவிஸேஷ லங்களாக தெனிகிதசகாசிய உபகாரஸாநுதி 'பொயகை முனி' என்கிற பாட்டில் வயசகாரயநளிசெய்யப்பபட்டிருக்கிறபடியினாலும், 'பரபர உபபாரதாநஸில் ஓவன்' ஸபகபரீயாகத

தினாலும், ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரகதுடன் ஒன்றானது ஆனால் தனித்து மங்களாசரணம் செய்திருப்பது ஒரு கார்த்திகீஸ்ய அவாரதரபரகரணாமபங்களில் மங்களம் செய்கிற நயாயத தினால் உபபந்தமாகும் அப்படியே ஸகதுஷணீ முதலிய கார்த்தங்களில் ஒவ்வொரு பரகரணாமபததிலும் மங்களம் நுளிசசெய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இது ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரகதீகாடு மீசார தது எனபதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள் ஆனால் இது குருபரமபராஸாரம் தனிப்பாடக மெய்யாகும் 'மூரமுலு' என்றும், 'சூலவத' என்றும் நுளிசசெய்யப்பட்ட குருபஜனம் அவரயம் காததவயம் என்று கிருபிபகமகாக ஏற பட்டபடியினால் உபோதகாதகிகாரகதிற்கு மீஸஷமாக இருந்து கொண்டு ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரகதீகாடு மீசார திருக்கிறதென்று ஸமபரதரய பரிசயமுள்ளவர்கள் ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள்

இப்படி ஆரம்பிக்கப்படுகிற கார்த்தம் கிரவிகனமாக முடிவகற காகவும், எல்லாவிடங்களிலும் பரவுகிறதற்காகவும், கார்த்தத்தை ஆரம்பிக்கிற பொழுதெல்லாம் மங்களம் செய்யவேண்டுமென்று நைமித்திக காமமாகப் பெரியோர்களுினால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் மங்களாசரணத்தைச் செய்கருளாதினுகொண்டு, இப்படி கமமா லருளிசசெய்யப்பட்ட மங்கள ஸமீலாதகையனுஸகிப பதனால் சிஷ்யர்களுக்கு விமீஸஷமான மங்களமுனடாகவேண்டுமெனகிற அனுகரஹவிமீஸஷத்தினால் அதை கார்த்தாருடமாக அருளிச்செய்து 'மூரமுலு' என்றமடங்குது

[ப-ரை] மூரமுலு - ஆராயாகுளின் பொருட்டும், தக் மூரமுலு அவாசுள்ள ஆராயாசுளின் பொருட்டும் நமோவாகம் - 'நம' எனகிற வார்த்தையை, சுமீஸமெ அமபயனம் செய்கிறது, அதாவது அடிச்சு சொல்லுகிறது, தது - அத ஆசாயாமபயை, சூஷுள - முதலாகாகிய, அல்லது எல்லாவற்றையும் சாரணாகிப, ஜமதாம் - மீசாரகர்க்கு வதீ - ஸூஷிசாரண, டிவதீ - பிசாடபடிம எம்பெருமானாகிய கம்பகிகள் வுணீமெஹ வரிசுகீழும், அதாவது ஆராயிக்கொடும்

UFG-2

[புரை] பொய்கைமுனி - கடாகதகி - அவதரிதகவரும் முனியாயிருந்தவருமான பொய்கையாழ்வார, பூத்ததாரா - பூக்க தாழ்வார, பேயாழ்வார - பேயாழ்வார, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, பொருநல - காமபரபாணியில், அதாவது அதின் கரையில் வரும் - அவதரிதகவரான, குருகேசன - குருகூர் என்கிற திருநகரிகு நிரவாஹகரான காமாழ்வார, விட்டுச்சித்தன-பெரியாழ்வார, துயய - பரிசுதகரான, குலசேகரன - குலசேகராழ்வார, கம - கமமுடையவரான, பாணநாதன - திருப்பாணாழ்வார, தொண்டரடிப்பொடி - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார, மழிசைவந்த - திருமழிசை என்கிற கிவய கீழ்க்கதிரத்தில அவதரிதகவரான, சோதி - தேஜோருடியானவா, அதாவது கிருமழிசை யாழ்வார, வையமேலாம உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும், மறை - வேகம், அதாவது வேதாராதம் என்று தாதபாயம், விளங்க - பரகாம மாவதற்காக, வாள்வேலேந்தும் - வாள, வேல், என்கிற ஆயுதங்களைத் தரிகதககொணமி நின்றவரான, மங்கையாகோன - திருமங்கையாழ்வார, என்றிவர்கள் - என்று சொல்லப்படுகிற, இந்த ஆழ்வார்கள், மகிழ்ந்து - பர்தியுடன், பாடும் - பாடினவையான செய்ய - சுபட ஸ்வபாவமில்லாத, அதாவது தன்னாதகங்களை எந்தேஹ வ்பாயங்கனிலலாதபடி எளிதில் தெளிவிக்கும்தான, தமிழ் மாலைகள் - எம்பெருமானுக்கு மாலைப்பால் பரிகி ஹேதுக்களாகிய தரமிட பரபந்தங்களை, நாம, தெளிய - ஸந்தேஹம் முதலியவை கனிலலாமல் நன்றாகத் தெளியும்படி, ஓதி - அதயயனம் செய்து, தெளியாத - இதற்கு முன் தெரிந்துகொள்ளப்படாதவைகளான, மறை நிலங்கள் - வேதத்தின் தாகபாயாததங்களை, தெளிகின்றோம் - தெளிந்து கொள்ளுகின்றோம்

இங்கு 'பொய்கை முனி' எனபதினால் அவர் அவதரித்த இடமாகிய பொய்கையும், அவருடைய பகதியாகிற குண விசேஷமும் அனுஸந்திக்கப்பட்டதாகின்றன 'முனி' எனனும் பதத்திற்கு மனனசீலா என்றாததமாகையினால் இவா எப்பொழுதும் பகலக தயானமே பண்ணிச்சொண்டிருந்தாரென்பது ஏற்படுகிறது 'பூத்ததாரா' எனபதற்கு 'கடல் வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல்' இதயாந்களிறபடியே 'பூத' எனனும் பதம் நிதயஸூரியைச்

சொல்லுகிறபடியினால் அப்படிப்பட்ட கிதயஸூரியின் அவதாரம் இவா என்று காதபாயம் அநதிகை 'ஹ்ருதயா' என்று காதவாகதமாகையினால் 'பரமம் ஜனானமுடையவனே இருக்கிறவனென்று சொல்லப்படுகிறான்' என்கிற ஸ்ருதயாதகக கின்படி பரமம் ஜனானமுடையவா என்று தாதபாயமாகவுமாம் 'பேயாழ்வாரா' எனபதற்கு 'பேய' எனனும் பதம் பெரிய என னும் அர்த்தகதகசு சொல்லுகிறபடியினாலும், 'சிவஜாஹ்ய' என்று பூவாசாராயாகள நிரீதஸம் செய்கிறுபபதினாலும், மஹா யோகி என்கிற கிருராமதகையுடையவா என்று காதபாயம் அநதிகை 'ஹ்ருதயரொவெதா' என்கிற ஸ்ரீ ஸூக கியை அனுஸரித்து 'பேயரே எனக்கு யாவரும் யானுமோர ிபயனே என்கிறபடியே பகவத குணனுபவததிலுண்டான ஆதககதினால் ஸஸம்பரம் நாதகனாகிகளைப் பண்ணிசுகொண்டு பிப்பிடிக்கவரைப்போலிருக்கவராகையினால் 'பேயாழ்வாரா' என்று கிருராமமாயிற்று என்றாகவுமாம் இங்கு 'தண்பொருநல்' என்று அருளிச செய்கிறுபபது அந்தக தாமபரபாணீ ரதிகையின் சீதளகவம் ஆழ்வாரகிருவுள்ளததினாலு குடி புருகிறுக்கிறது எனபதைக தெரிவிப்பகமகாக 'அருளகண்ட ரிவவுலகினில மிகசிறித' என்றல்லவோ மதுரகனிகள் பாசரம் 'பொருநல்' என்று தாமபரபாணீ ரதியை இங்கருளிச செய்கிறுபபது கயள வயம் ஹ்ருதய' என்றாமபித்து 'தாஹ்ருதய' நதீயத்து' என்று இவசையே மஹாஷி முகலே நிரீதஸரிக கான எனபதைக தெரிவிப்பகமகாக விட்டுசித்தன' எனபதி று 'விஷ்ணு வித்தையஸ்யஸி' (விஷ்ணு எவருடைய சித்தக கில இருக்கிறாரா அப்படிப்பட்டவா) என்கிற வயுபதகியின் டி 'பனிசசடலில பள்ளிகோகைப் பழகவிட்டோடி வந்தென மனச டலில வாழவல்ல மாயமனாள் மடபி' என்றும், அவததமளியி ினாடு மழகிய பாறகடலோடு மரவித்தப பாவையுத்தானுமகமபடி றத்து புருது' என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெரியாழ்வாரா கிரு புள்ளததிலேயே ஸடரிவராமாக பகவான எப்பொழுதும் வஸித் துககொண்டிருந்தான எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது அநதிகை விஷ்ணுவித்தம் யஸ்யஸி (எவருடைய மனது பகவானிடத்தி

லேயே இருக்கிறதே கா)' என்கிற வயுதபதசியினால் பகவானையே
 இவர ஸ்தா கயானிகதுகொண்டிருந்தாரா என்றாதகமாகவுமாம்
 அதுவுமன்றிக் 'விதம்' தன்னும் பதம் ஹருதய ஸபகாபா
 யாயமாகியினாலும், ஹருதயஸபகம் 'சுஹம் தெ ஹ்யயி
 இதயாகி பரமீயாகங்களில்பேரல் புதரன் எனனும் அததததைச
 சொல்லுமாகியினாலும் இவருடைய திருமகாராகிய ஆண
 டானைச் சொல்லி எவருடைய திருமகளான ஆண்டாள பகவா
 னிடத்திலேயே இருக்கிறாளா அப்படிப்பட்டவா என்கிற
 அரகததைச சொல்லுசிறகாகவுமாம் இதனால் 'ஸ்ரீஸாரி
 ராவந்யம் ராமநாயஸ்ய ஸாக்ஷாஸு' எனபதின் அரகதம்
 சொல்லப்பட்டதாகிறது "இவரு கிவயபரபந்தமேக உபகா
 ரம் செயதருளின ஆண்டானை கனிகதருளிச செயயாதொழிந்
 தது, இவ்வாண்டாள விடுகிதகா கங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு
 வருவிப்பேரல் அதுகாணிடமே' என்றருளிச செயதபடியே தன்
 னுடைய பிகாவுக்கு அதயரகம் பரதரகரையாபிரந்த உககாஷம்
 தோற்றுக்கக்காகப் பெரியாமவாரை அருளிசசெயதகினாலே அவ
 ளும் அதகாக விகதை என்கிற திருவுள்ளதகினால்' என்று
 ஸ்ரீஸாராஸவாதிரீ வயாகயானககில் அருளிச செயயப்பட்டிருந்
 கிறது விஷ்ணுசித்த பகககிறது கீழ்ச்சொன்ன முனறாவது
 யோஜனையைக திருவுள்ளமபறமி ஆண்டாள கண்டோகதமானாள்
 என்று கிவவிப்பாருமுண்டு 'துயய' எனபகறது 'ஆரங்
 கெடப பரண்பா கொள்ளாரென்று அவாகடிக வாரங்கொடு
 குடப்பாமபில் கையிட்ட' என்கிறபடியே பாசவகாகளிடத்தில்
 கோஷாரோபணத்தை ஸஹியாமையாகிய பரிசுதகியையுடைய
 வா என்று தாதபாயம் 'பாணநாதன்' எனபதறது 'பாண
 எனபது கானததைச சொல்லுகிறபடியினால் பகவகவிஷய கானத
 தையே கனக்கு திருபகமாகவுடையவரென்று இவருக்குப் பாண
 நாதன்' என்கிற திருநாமம் உண்டாயிறென்று தாதபாயம்
 அவது 'நம்' என்று விஸேஷித்திருப்பது தமக்கும் திருப்பாணம்
 வாருக்கு முள்ள அஸாதாரண ஸம்பந்தத்தைக காட்டுகிறது
 அதாவது பெரிய பெருமானுடைய அனுகரஹ விஸேஷத்திறகு
 அஸாதாரண பாதா பூதகா கங்களிநவாகளும் என்று தாதபா
 யம் எப்படி பெண்ணில் — ஸ்ரீரங்கநாதனை லேகஸாரகமா

முனிகுது இவரைதமீதாளிலே ஏறவிவருமபடி வியமிகது இவா
தம ஸாகிதி வந்தவாழே இவருக்கு முனிவாஹனா என்கிற திரு
நாமம் சாதமினது உ அபபடியே தமசூர 'வாகுவிதிஹரிபிதத்
யாஜுநஸூரகு வுதுது வுவுணுத நிமரினாஅயபுகு
வெங்கபெரும' எனமா 'விவாபிநாரிநாஅவாணு நுவிஹி
தவதா தெந பெவெந டிதா வெநாநாஅயபுலுஜுது'
எனமும், இவா தாமி யருளிச செயபுமபடி உபயவேகாந்தாசா
யா என்கிற திருநாமத்தைச் சாதமினதும் அனுஸந்திக்கப்பட்ட
தாகிறது 'வனகாடியாஹெவிதாநாபி காயபாது' எனமும்,
பஞ்சஸமஸகார காலத்தில் ஆசாராயன காஸபரமம் சாதகவேண்
மும் எனமும் சொல்லுகிற ஸாஸதகிராகதங்களை அனுஸந்
திகதுத கங்களி நவருததும் நாமகரணம் செயதாளிப பிகா
ஒருவராகையினால் ஐயேஷ்ட பராகநுபாவத்தை இந்த அமவாரி
டத்தில் அனுஸந்திக்கபடி தெரிவிசகப்பட்டதாகிறது 'தோண்
டாடிபபொடி எனபதினால் தோண்டா - பாகவதாகளுடைய,
அடி - திருவடிக்களிவிருக்கிற, பொடி - தூள் எனமாதகமாகை
யினால் பககாங்கரிநேணு என்கிற இவருடைய திருநாமம் விவ
ரிக்கப்பட்டதாகிறது இவருக்கு வீரநாராயனதேயாதி என்று திரு
நாமமிருக்கச் செய்கிற தோண்டாடிபபொடி' என்று குணகருத
நாமத்தை பரயோகிக்கது இகினிலேயே இவ்வாமவாருடைய பாக
வக பரதிபதகி முகவிய ஸாரமான குணங்கள் விவக்ஷிதமாகின
றன என்கிற திருவுள்ளக்கினால் 'மழிசைவந்தசோதி' எனபதி
னால் இவ்வாமவார பெருமபுவியூ யாகஸதஸஸில எழுகரு
ளினதைக்கண்டு அவர்கேருந்த ருதவிகு முகவியவாசுள பரிபவம்
பண்ண அப்பொழுது யஜமானனுடைய பராகதகீனயினால் அப
ராகருத அவகார வைபவத்தைக் காண்பிக்கத் திருவுள்ளமபற்றித்
தேஜோ ரூபமான திவய மங்கள் விகாஹதமீகாடு ஸேவை ஸாகிதக
சரித்திரம் அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது அன்றிக்கே,
இவா சகர கதாமவாருடைய அவதாரமாக பரளிதகராகையினிலே
தேஜோமயமான அவவவதாரவைபவத்தை நினைந்து இப்படிக்கிரக
சிக்கப்பட்டதாகவுமாம் திருமங்கையாமவாருடைய லோக ஸாஸ
திர விலக்ஷணமான குருபஸகன பரகாரத்தை அருளிச செய
கிரா — 'வையமேலாம்' என்றாரமபிகது லோகத்தில் மஹாஷி

களுமுளபட கங்காழ்சுத வேகாநகாராதகம் பரசாசிபபதற்காக
பரணி ரத பரிபாஸாநகிகளைச் செயது அஞ்ஜலிபந்தம் செயது
கொண்டிம ஸாவஸவதானம் பண்ணிக்கொண்டிம சிறகிறார்கள்
இது மைகரேய ஜாநாநதயாதி வருககாநதங்களில் பரஸிததம்
இவ்வொருவமே லோகத்தில் ஸகலநுகரூப வேதாநதாராதகம் பா
காசிபபதற்காக வாங்கம் வேலுமேசிக்கொண்டு ஆசாரயனாகிய
ஸரிய பகிபிளிடகநில ஸாவாகத கரஹணம் பண்ணிக்கொண்டு
ஸாயக ஈநாநோபதேஸாதாகப பெற்றா இது ஒரு சிவ்ய
வைலக்ஷணயமிருக்கும்படி என்று விஸமிகராகிறா அதாவது
லோகோஜ்ஜீவனாதகம் பகவந சிபமனதகினுலே ஸாராகமென
னும சீகபஸ-ஓரிபிந அபரமாத அவதரீதக இவா கிறதில் எம்
பெருமான லோகோஜ்ஜீவன புத்தயா இப்படி உபதேஸம் செய
கா ஆசையினுவிது உபபந்தமென்று கிருவுள்ளம் மங்கையா
கோன என்பதற்கு மங்கை என்பது இவ்வாழ்வார அவதரிக்க
கிருநகரிக்குப் பெயராகையினால் அது வஸிப்பவா மங்கையா,
அவதகந்சுது இவா சிவாநாக எனது ஸ்ரீ ஸாராஸவாதி ரியில
வயாக்யாதா இவது மறை விளங்க' என்று விசேஷிக்க
கிரகஸரிச நுப்பது 'யஜ்ஞஸூரிஸெஷண' இசயாத்சளிம
படியே ஸாவ வேதாநகாராதகங்களையும் கனககுள அடக்கிக்கொண்
டிருக்கும் கிருமநகிரககின் அதகத்தை இவா ஸாவேஸவரன
பகல கரஹித்து 'வாடினேனவாடி' என்று உபகரமித்து பரசக
கிருபிகத நுளின் விஸேஷ உபகாரத்தைக் கொடுக்கிறது

இவர்களில் பெரயகையாழ்வார காஞ்சிபுரத்தில் யகோகககாரி
ஸகிதிமுன இருக்கும் காமரைக கடாதத்தில் காமரைப புஷ்பக
தில் ஸ்ரீ பாஞ்சஜநயாமஸாராய கவாபரயுகம், 862901-வதான
ஸிதகாராகி-ஸ்ரீ ஸபாபிசீஸ் சகலபக்ஷம் அஷ்டமி, செவ்வாய்க
கிழமை கூடின கிருவோண க்ஷகதிரத்தில் கிருவவதரிதக நுளி
னா இவா அநுளிச செயக பரபந்தம் ஒன்று அதாவது முதல
கிருவந்தாகி இது நூறுபாட்டு அடங்கியது பூதததாழ்வார
கிருதகடலமலையில் குருக்ககி மலரில் கவாபரயுகம் 862901-
வதான ஸிதகாராகி-ஸ்ரீ ஸபாபிசீஸ் சகலபக்ஷம், நவமி, புதன
கிழமை கூடின கிடைக்ககதிரத்தில் ஸ்ரீ காமஸாராய கிருவ
வதரிசக நுளினா இவா அநுளிச செயக பரபந்தம் ஒன்று
அதாவது இரண்டாம்கிருவந்தாகி இது நூறுபாட்டு அடங்கியது

பேயாழ்வாரா மைலாபபூரில் ஒரு திருக்கணமறில் செவ்வாஸிமல
 ரில் கவாபரயுகம் 862901 வதான ஸீததாராதி-ஸ்ரீ, ஜபதி-ஸ்ரீ,
 சுசுலபகூம, தசமி, வியாழக்கிழமை கூடின சகய ரக்ஷதிரததில்
 ஸ்ரீ நககாபஸாராய திருவவதாரம செயதநுளினா இவர அந
 ஸிசசெயத பரபந்தம் ஒன்று அதாவது மூன்றாம் திருவந்தாதி
 இது நூறு பாட்டு அடங்கியது பெயாழ்வாரா திருக்குநகரில் சனி
 43-வது நாள், பரமாத்-ஸ்ரீ, வைகாசி மீ, பெளர்ணமி வெள்ளிக
 கிழமை கூடிய விசாக ரக்ஷகிரகதில் ஸ்ரீ கீஸகீநஸாராயக
 காரியாருக்கும் உடையநகையாருக்கும் திருக்குமாரராகத் திருவ
 வதாரிகத நுளினா இவர அநுளிச செயத பரபந்தம் நான்கு
 அவையாவன—திருவிருக்கம் திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி,
 திருவாய்மொழி என்பன இவை முறையே நூறு ஏழு என்பன
 கேழு, ஆயிரத்து நூற்றிரண்டு பாடல்கள் அடங்கியவை பெரி
 யாழ்வாரா ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் சனி 17-வதான சீராதந-ஸ்ரீ
 ஆனி மீ, சுசுலபகூம, ஏகாதசி, ஞாயிறாய்க்கிழமை கூடின ஸ்வாதி
 ரக்ஷதிரததில் ஸ்ரீ கருடா ஸாராய பராமண குலதில் பதுமை
 யாருக்கும் முருகதாசாரியருக்கும் குமாரராகத் திருவவதாரம
 செயதநுளினா இவர அநுளிச செயத பரபந்தம் ஒன்று அதா
 வது பெரியாழ்வாரா திருமொழி இவ் வாறு நூற்றிருபத்து
 மூன்று பாட்டு அடங்கியது இவ்ருடைய குமாரராகியவான் ஆண
 டாள ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நூறாவது வனதில் சனி 19-வதான
 ரா-ஸ்ரீ, ஆடி-மீ, சுசுலபகூம சதுரததி செவ்வாய்க்கிழமை கூடின
 பூர ரக்ஷதிரததில் பூமிபபிராட்டி அபஸாராய திருவவதாரிகத நுளி
 னா இவளநுளிச செயத பரபந்தம் இரண்டு அவையாவன
 திருப்பாவை ராசசியாரா திருமொழி இவை முறையே முப்பது,
 நூற்றாற்பத்து மூன்று பாடல்கள் அடங்கியவை குலதீசகாமு
 வரா கொல்லி நகரில் சனி 26 வதான பராபவ-ஸ்ரீ, மாரிமீ, சுசுல
 பகூம துவாதசி, வெள்ளிக்கிழமை கூடின புனாவஸு ரக்ஷத
 திரததில் ஸ்ரீ கௌஸ்தபாபஸாராய சந்திரகுலதகராசாராய தருட
 வரதருக்குபுத்தாராகத் திருவவதாரிகத நுளினா இவர அநுளிச
 செயத பரபந்தம் ஒன்று அதாவது பெருபாள திருமொழி
 இது நூற்றாற்பத்து பாட்டு அடங்கியது திருப்பாண்டிவாரா திரு
 உரையூரில் செவ்வாய்க்கிழமை சனி 34-வதான அனந்தி-ஸ்ரீ, காரை
 திகைமீ, அருஷணபகூம, தனிதைய, புதன்கிழமை கூடின

ரோகிணி நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீவகஸாபஸாராய திருவவகரித்தருளி
 னா இவா அருளிச் செயத பரபங்கம் ஒன்று அதாவது அமல
 னாதிப்பிரான இது பத்து பாட்டு அடங்கியது தொண்டரடிப்
 பொடியாழ்வார திருமண்டங்குடி என்கிற காரமத்தில் கவி 289
 வதான பரபவ ஸ்ரீ மாகழி-மீ, கருஷணபக்ஷம், சதுரத்சி, செவ
 வாயக்கிழமை, கூடின கேடடை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீவரமாலிகாம
 ஸாராய திருவவகரித்தருளி னா இவா அருளிச் செயத பரபந்
 தம் இரண்டு அவையாவன திருமாலை திருப்பள்ளியெழுச்சி,
 இவை முறைமைய நூற்பத்தைநது, பத்து பாட்டுகள் அடங்கியவை
 திருமழிசையாழ்வார திருமழிசையில் தவாபரயுகம் 862901
 வதான வித்தாரத்தி-ஸ்ரீ, கை-மீ, கருஷணபக்ஷம், பரதமை,
 ஞாயிற்றுக்கிழமை கூடின மகா நக்ஷத்திரத்தில் பாககவருக்கும்
 கங்கவதியாருக்கும் குமாரராகத் திருவவதாரம் செயதருளி னா
 இவாருளிச் செயத பரபங்கம் இரண்டு அவையாவன திருச்சுந்த
 விருத்தம், நானமுகன திருவந்தாதி இவை முறைமைய நூற்றிரு
 பது, தொண்ணூற்றாறு பாட்டு அடங்கியவை திருமங்கையாழ
 வார திருவாளி திருக்கரி என்கிற திருக்குறைமலூரில் கவி 398-
 வதான நள-ஸ்ரீ, காரத்திகை மீ, பெளணமி, வியாழக்கிழமை
 கூடின கருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீஸாரங்காபஸாராய நீலன் என
 பவருக்குக் குமாரராகத் திருவவதாரம் செயதருளி னா இவா
 அருளிச் செயத பரபங்கம் ஆறு அவையாவன பெரிய திரு
 மொழி, திருக்குறந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், சிறிய திரு
 மடல் பெரிய திருமடல், திருவெழுக்காற்றிருக்கை இவை முறைமைய
 ஆயிரத்தெண்பத்து நூறு, இருபது, முப்பது, நூற்றது, எழுபது
 தெட்டு, ஒன்று பாட்டு அடங்கியது இதற்கும்க்க பாட்டில் அரு
 னிச் செய்யப்படும் மதுரகவியாழ்வார திருக்கோலூரில் தவாபரயுகம்
 863879-வதான ஸ்ரீவர ஸ்ரீ, சித்தகிரை-மீ, சகலபக்ஷம், சதுரத்
 த்சி, வெள்ளிக்கிழமை கூடின சித்தகிரை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ வைர
 தேயாமஸாராய திருவவகரித்தருளி னா இவா அருளிச் செயத பர
 பங்கம் ஒன்று அதாவது கண்ணி நுண சிறுத்தாட்டி இது பதி
 னொரு பாட்டுக்களடங்கியது கீழ்க்கூறிய இருபத்துமூன்று பரபந்
 தங்களும, ஸ்ரீபாஷங்கார வ்யயமாய திருவரங்கத்தமுதனா
 திருவாயமலாந்தருளிய இராமாநுஜ நூற்றாறு என்கிற நூற்
 றெட்டுப் பாட்டுக்களும் சேர்த்து பரவித்தமாக நாலாயிரம்

என்று வழங்கிவரும் திவ்யபரபதம் இவ்வாழ்வார்களின் வைபவம், இவர்கள் கரகங்களின் வைபவம் முதலியவைகள் கரகம் விஸ்தரிக்கும என்று எண்ணி இவரு எழுதப்படவில்லை முவாயிரப்படி குருபரமபரை, ஸ்ரீபாக்கவ உப்புரானம், பரபரகஸாரம், ஆழ்வார்கள் வைபவம் என்றசரிடப்பட்டுவரும் கரகதம் முதலியவைகளில் பரக்கக் கண்டுகொள்வது

இப்படித் தனிததனியே ஆழ்வார்களின் குணநிபயங்களை அனுஸந்தானம் செய்து இவ்வாழ்வார்களுடைய சோகத்தியின் போகயதையை அனுஸந்திக்கிறா — 'என்றிவர்கள்' என்று அன்றிக், இவர்களுடைய குணநிபயங்களைத் தனித்தனியே அனுஸந்திப்பதில்லை மறுபடியும் அனுஸந்திக்கிறாக்கவுமாம் அப்படியே ஒரு ஹாரத்திலிருக்கும் ரதனங்களின் குணங்களைத் தனிக் தனியே யனுபவித்து ஹாரமாய்க் கோரத்தாச சோககனுபவிக் குமபொழுது உண்டாகும் போதை அநாதருமாயிருக்குமிதே குருபரபத்யா, 'கிஹதீ பாரபவதீஹாரயவதி' விவாயா

நாம் உபயோகித்தோ வஹாதி என்று இவ் வாய்மையே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீதேவராகனஸந்தியில் திருவகயயன உதஸவத்தில் கிருமொழிகதிருநாளில் ஆழ்வாரகாஷ்டியை ஸேவிகதவாக்குக இத்த ஸமுதாயாநுஸந்தானத்தின் ஸ்வாரஸம் தெரியவரும் 'மகிழ்ந்தபாடும்' என்பதற்குப் பகவதனுபவத்தி னாலுண்டாகிய ஆநந்தம் உள டவராமல் அதிநுடைய பரீவாஹ மாயக்கொண்டு அவர்கள் பாடியவைகளாகிற என்றாததம் ஒரு கரோளுசபரதியை வேடனடிக்கப் பெண பகலியின் போகத்தைக் கண்டு காம காருணிகராகையினால் போகம் மிகுத்து அதினாலே போகவேக ஸமீரிதராய்ச் சொல்லிய வாகத்தை ஸலோகமாய் ஸ்ரீபரகரமாயணத்திற்கு ஆரம்பமாக கின்றது அகைபரீபாலன லியே பகவதனுபவத்தினாலுண்டான ஆனந்தத்தின் பரீவாஹங்கள் என ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூக்திகள் போகயகம்மென்பது கைழ்ந்தபாயவியகவொப்பது வவநிதம் 'ஸொகம் ஸொககிஹார உத உதி நயதம் ஸுபகவையாணகவொஹாரகம் ஸுபகவொஹாரகவொஹாரகம்' என்ற ஸ்ரீகாமி மிடோபகிஷதகாகபாயாதனாவளியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இவகனுஸந்தியம் 'சேய்ய என்பதற்கு 'இவ்வாததங்களை

விதூரதூதகரோ ஸ்வபூதாபுமெளிதாகத் தெளிவிக்குமவற்
 நில' எனறிவா தாழீம யருளிச்செய்தபடியே தனனாததங்களை
 எளிகில செளிவிக்கும்கான எனறாகதம் 'தமிழ் மாலைகள்'
 எனபதற்குப் பகவான திருவடிகளில் புஷ்பங்களைப்போல ஸமீப
 பிச்சக்கடியவைகளாயும், பகவானுக்கு ஸபருஹணீயங்களுமான
 தமிழ்பாரபந்தங்கள் என்று காதபாயம் 'கவிகண்டி யொளிமாலை'
 கொண்டு கொணமா தூமாணசோ பொன்னடிமேல் சூட்டுமின
 றும துணைக்கையால் கொழுது நின்றே எனறாரிறே திருமங்கை
 யாழ்வார் 'செய்ய சுடராழிபானடிகளை சூட்டினேன் சொன
 மாலை, 'என்னுடைச் சொற்களென்னும் தூயமாமாலைகொண்டு
 சூட்டுவன தொண்டனேனே' இதயாதிகள் இங்கு விவக்ஷிதம்
 'நாய' எனபதற்கு இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ ஸூக்திகளை அத்யயனம்
 செயப்பெற்றபாகயாகியபகைகத் திருவுள்ளம்பற்றி போற்றி
 பென்றே கைகளாக தொழுது சொனமாலைகள் ஏற்ற நேற்றேற
 களி பென்ன குற பெழுமைபுமே' இதயாதிகளிற்படியே கம்
 மரச கொள்கது அருளிச்செய்குறா என்று காதபாயம், அன
 றரசீச கமாமபும் தமமோடொக ஆழவார்களின் ஸ்ரீஸூக்தி
 களை அபலஷிதக பாக்யராஷிகளையும் சோத்துக்கொண்டு அருளிச்
 செய்கு ராசயுமாம் தேளியவோழி எனபதற்கு வேதகதைப்
 போல இதுவும் ஆசாரியாச்சாரனானாச்சாரனரூப அத்யயனத்
 தினாலே சாஷிக்கவேண்டும் என்றும், அந்த அத்யயனவிதியி
 னாலேயே ஸித்தகமென்றும் தாதபாயம் தேளிய எனபதற்கு
 அக்கஞ்ஞாநபாயந்தமாக அத்யயனம் செய்து என்று காகபா
 யம் 'தேளியாத' எனபதற்கு இகற்கு முன் அநேக நயாயங்க
 ளி னுடைய உபபாஷமணங்களிலுள்ள கிஸகம பண்ணப்படாத
 என்ற காதபாயம் 'மறைநிலங்கள் - வேதத்தின் பூமிகளை
 டேரு நில மென்றது தாதபாயாததத்தை, அதாவது -
 காதபாயப்பாவலான பூமியைச் சொல்லுகிறது தேளிகின்
 டேயு' எனபதற்கு அஜஞானஸமஸாபிபாயங்களற கிஸகயம்
 செய்துகின்றோம் என்று தாதபாயம் வேதங்களில் அகனீந்தராதி
 உபாசாராநாநுபமாகக் காமங்களும், ஜகதகாரணகவாதி ஸவபா
 வகார டு - ம - ரகப பாமாகமாயும், பரதிபன்னமாயிருந்தாலும்,
 அந்நா - டு - க - ம - து 'திருவில்லாத கேவரைத் தேற்றேலமின'
 'திருக்கண்டென' இதயாதி ஸ்ரீஸூக்திகளின் அததஜஞானத்

கினூல ஸாவகாமஸமாராதயன ஸாரியபதி என்கிற ஆராதனம் நிகழிதமாயிற்று உபகிஷதபாகங்களில் 'அதுவே அருளி' என மாதகமுள்ள வாக்யமுதலாகவாரம்பித்தது சொல்லும் வாக்யங்கள் ஸாரியபதி ஸாவாதாயாமி என்பதைச் சொல்லுகின்றன என்கிற ஆராதனம் கிரணப்பாயந்தமாயிற்று என்று தாத்பரியம் 'நாம தேளி யாத மறை நிலங்கள் தேளிகின்றோமே' என்றவயம், இகினூ 'விண்பெரிய விரி திரை கீர வையகதூரிகை வேதாரக வாரிய னென்றியம்ப நின்று' என நிவா அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸாதீஸாவரனாய ஸதயஸங்கல்பனான ஸ்ரீரங்கநாதனூ அனுகர ஹிஷ்கப்பட்டு ஸாவலோகங்களும் அபயுபகமம் பண்ணும்படியான உபயவேதாரதாசாயகவ பிருகாங்கிகரான கமங்கு இவ்வாழ்வார களின் ஸ்ரீஸூக்திகளின் ஆதகஜஞானகருணை வேதாரக தகவாரகதங்களை அறியவேண்டியிருக்கிற மமமையவர்களுக்கு இது கைமுதிகையாயவிததம் என்பது திருவுள்ளம்

இப்படி ஆமலராகா விஷயமாகப் பொதுவாக மங்கார சரணம் செய்துவிட்டுப் பிறகு குருபகதி ஆவஸயம் செயவேண்டி யெமா? குருபகதி செய்யாமற் போன போகிலும் 'ஸுஜகமாவம் மனதா ஹிதா ஸாவனா' அஹி ஜநாடி-நிஸ்' என்றும், 'வாணம் பூஜிதா வகிப்பதி' என்றும் சொல்லுகிறபடியே வாய்ப்பு ஸுநகம், முதலியவைகளினால் ஜனானம் ஸம்பாதிக்க தமோகம் பெறாமே எனினில் இதற்கு ஸமாதானமாக ஆசாய பகதியே செயவேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் பரமானங்களை உதாஹரிசகக கிருபாணம் பற்றி, 'யஜ்ஜித ஸரியம் பூரணம் வெஷாஸு' என்கிற பரமானத்தை யுஸரித்து தாரகாஸம்ப மாகிற பரமானத்தை ஸ்ரீ மதுரகவிகளின் அனுஷ்டான முகத தாலே காட்டியருளுகிறா— 'இனபத்தில' என்றாரம்பித்து இத் தால இப்பொழுது கிருபிக்கப்படுகிற குருபகதி ஆவஸயம் என கிற விஷயத்திற்கு அனுஷ்டானக்கினூலும் கரகமுகத்தினூலும் உபகாரம் செய்தருளினவராகையினால் பரகான பரவாதகக ரான ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார விஷயத்தில் ஸதுகிருபமான மங்கள் மும் செய்தருளினதாயிற்று அனதிகளை 'இனபத்தில' என்றமம் பிக்கும பாட்டும இப்படிப்பட்ட குருஸதுதயாதமக பாதனா சரணரூபம், 'வாவிஷ்ட' என்றாரம்பித்து பரபரகாரம்ப

இனபத்தி லிறைஞ்சுதலி விசையுமபேறறி
 லிகழாதபல லுறவி லிராகமாற்றில
 தனபற்றில வினவிலககிற நகடுவாகததிற
 மத்துவத்தை உணாததுதலிற் றுமையாகசில
 அனபாசுக யவதரிகது மாயனிற்ச
 வருமறைக டபிழ்செய்தான நுளைகொண்டு
 துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றா சாட்டுந்
 தொலவழியே நலவழிக டுரிவா நடிக 2

மரகவுமாம இப்படி இவா பரகாணமான ஆதகககிறகு பா
 தானோபகாரகரானதுபற்றியே இவா விஷயமாகக் கணிகது ஒரு
 மங்களம் செய்ப்பபட்டிநககிறது எனபதும் ஸஞ்சிகமாயிற்று
 என்று நிவஹிப்பாநமுண்டு இப்படி ஆசாயபகதி செய்
 வேண்டியது அவஸயமாணலும், மேலாககதிற குபாயமாகிய பகதி
 பரபத்திகளுகது உபயுககமான ஜஞாணபரகசுவமாகிய ஆகா
 ரத்தைக்கொண்டு காணே பகதி செய்யவேண்டி எனகிற ஸங்
 கையை நிராகரிகது பரபயகவபராபகவாதி ஆகாரகநீதாநி
 பகதி செய்யவேண்டுமென்று நிகழிப்பதற்காக 'கண்ணிறுண்
 சிறுகதாமபு எனகிற இரக ஸ்ரீ மதுரகவியாழவார அநுரிச
 செய்க பரபகதகின பகதுப பாட்டுக்காரின் ஆதகவகளைப்
 பத்துப பகவகளினால் ஸங்கரஹிகத நுஞ்சிறா— இனபத்தில்'
 என்றாரமபிதது

[ப-ரை] இனபத்தில் - ஆரகககில, இறைஞ்சுதலில்
 ஆஸாயிக்கவேண்டியகில இசையும - அங்கீகரிக்கக்கூடியதான,
 பேறறில் - புருஷாரகதககில, இகழாத - ஸாஸ்திரங்கனில் நிக்
 கிக்கப்படாக, அனதிககே உபேக்ஷிபாத அகாவது ஒரு காலக
 திலும் விடாக, பலலுறவில் - பலகிகமான பத்துவககில,
 இராகம் - இகர விஷயங்களில் ஆசையை, மாற்றில் - மாற்றுவ
 கில, தனபற்றில் காணே வரது விஷயீகரிப்பகில வினைவிலக
 கில - பரபத்தைப் போகதுவகில, தகவு - கருபையின், ஓககத
 தில் - உதகாஷதகில, தத்துவத்தை கதவங்களை உணாததுத
 லில் - தெளிவிக்கும் விஷயகதில தனமையாககில தன்னுடைய
 ஸவபரவத்தை உண்டாகதுவகில அனதிககே ஜீவாதமாககளு
 டைய ஸவாபாபகிகமான ஸவரூபத்தை உண்டாகதுவகில என்றாக

வுமாம், அன்பாககே - கண்ணிடக்கிப் பகதி செய்கிறவர்களுக்காகவே, அவதரிக்கும் அவதாரிகுமவருன், அதாவது கீழ்ச்சொல்லிய பகதி விதமான காரியங்களைத் தன பக்கங்களுக்குச் செய்கிறவர்களுக்காகவே அவதரிக்க, ஆயன - ஸ்ரீ கருஷ்ணன், நிறக - ஸித்தகஸ்சு கலபனாயிருக்க அநுமறைகள் - தூஜஸ்ருயங்களான வேதங்களை, தமிழ் செய்தான் - காமிட பரபரங்களாகச் செய்கருளிய ஆழ்வாருடைய, தாளே கோண்டு - கிருஷ்ணரீப ஆராயிகது, துனபற்ற - தீதாஷ்மிலலாதவரான மதுரகவி - ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், தோன்றக்காட்டும் ஸாவநகரப் பாகஸமாசுமபடி காட்டின, தோலவழி - அராதியான ஆசாராயபகதியாகிற மாரக்கமே, துணிவாகடகு - விஸ்வாசமுடையவர்களுக்கு, அல்லது தீமாரீஷாபாயமனுஷ்டிக்கவேண்டிபென்று அகில பரவநகசிப்பவர்களுக்கு, நலவழிகள் - நல்ல வழிகளான பகதி பரபகதிகள், 'காயெட காரணெனாவயார' என்கிற பாபகதிக்கு பகதி பரபகதிகளுக்குக் காரணமும அமைந்தருப பாகதைக கொடுக்கக்கூடிய யோகயகை யுண்டாகக்கூடியதும, அவைகளை வருகதி செய்யக்கூடியதுமான ஆசாராயபகதியை இதுவே பகதி பரபகதிகள் என்று ஒளபசாரிகமாகச் சொல்லிப் பிருக்கிறது

பாவகவிஷயத்தில் அனுஸந்திக்கவேண்டிய ஆகாரங்களுள்ளவற்றையும் 'கண்ணிதுணை சிறுகதாம்பு' என்கிற பரபரகருபராய ஆசாராயன் விஷயத்தில் லனுஸந்தித்தாரா எனப்பதை வெளியிடுகிறது 'இனபததில்' என்றாரமபிகதும் இந்தப் பாட்டு 'இனபததில்' எனப்பகினை பகவத விஷயம் ஆனந்தாவஹம் என்று 'எனக்குத் தீதனை பாரீல கண்ணில யமுதே கிருமாவிருஞ்சேரலை கோனேயாது தினெழிற்கான' என்றும், 'தேனும் பாலும் கன்னலும் மழுதுமாகி கிகசிப்ப யாண மெம்பிரானீயே யேகதினேன்' என்றும் ஆழ்வார் அனுஸந்திக்கத்தகுபால அந்த ஆரகாவஹகவதை 'இவா என்னப்பளிர் நண்ணிகதென குருகாநம்பி யென்றாகால அண்ணிககு மழுதுறும்' என்றாசாராயன்விஷயத்தில் லனுஸந்தித்தாரா எனப்பது காட்டப்படுகிறது 'இறைஞ்சுதலில்' எனப்பகினை முழுகூக்களால் ஆராயிக்கவேண்டிய விஷயப் பாரிய பகதியே என்று 'சண்ணெல்லா விலலைகண்டாசரண' இகயாகிளான அனைக இடங்களில் ஆழ்வாரால் நிஷ்காஷிக்கப்பட்டதை இவா ஆசாராயன் விஷயத்தில் 'மேனி

னேனவன் பொன்னடி மெய்மமையே ' என்று அனுஸந்திதகார
 எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ' இசையும பேற்றில எனபதி
 னுல வேறொரு காரணக கினுலலாமல ஸவயமாக வபுகுகொள்ள
 வேண்டிய புருஷாதகம ஸரிய பதியின திருவடிகளை என்று
 தனக்கையாக வெண்கலகொள்ளும்மே ' சினசெமமா பாதபற
 புத்தலை சோகுகொலலை கைமமாதானபம கடிதகபிராணை அமமா
 வடியேன வேண்டுவதே இதயாதிகளில் அநுசரிசசெயகதை
 இவா அபபப ஸரிய பதி திருவடி தனசகு உதேபயமாவதும் ஆழ
 வாருகநுளியதானகபினு ஆழவார கிருவடிகளை தமக்கு ஸவத
 ரவ புருஷாததமென்று ' சேவபிராணுடைக கரியகோலத திரு
 வருககாணபன நான பெரியவண குருகூ நகாமபிககாஞரியனா '
 என்று அனுஸந்திதகார எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'இத
 மாத பலவற்றில்' எனபதினா தஞ்சமகிய காதை தாயொடு
 காணுமாயவை யல்லனா ' ' எனனைப்பெமற அகசாயாத தந
 கையா யறியாதன வறிவிதத அதகா ' எனறிவை முகலிய
 ஸ்ரீஸூகதிகளில் ஒருநாள் மழியாத ஸம்பந்தகையுடையவன
 ஸரிய பதியே என்று திஷகாஷிக்கப்பட்ட அாதகதை இவா
 ஆசாரயன விஷயத்தில் ' அனனையாதகனா ' எனமனுஸந்தித
 கார எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ' இராகம மாற்றில் என
 பதினால் ' கண்டு கெட்டுமறு மோகனாண்டிமலும் ' இதயாதிகளில்
 இதர புருஷாதகங்களில் நுசியை நிவருகதிப்பவன் ஸரிய
 பதியே எனகிற அாதகதை இவா தன ஆசாரயன விஷயத்தில்
 ' செமபொனாரடக திருக்குருகூ நமபிக்கனபனா அடியேன
 சகிதகை ' எனமனுஸந்திதகார எனபது தெரிவிக்கப்படு
 கிறது தனபற்றில் ' எனபதினால் தானே விஷயிகரி கதுக
 கன்னுடைய குணங்களை ஸீகாகதிரம பண்ணுமளவாக கருபை
 பண்ணுவது ஸரிய பதியே என்று ' ஆழகலவனிவனென்று
 கதமேறறி என நாடாக வந்து புருஷா நலனை கவி தூழதல
 பதகாருத காண தானசசொன்ன என வாய முதலப்பனை '
 என்றா, ' யானாத தனனை தான பாடி ' என்றும், திஷகா
 ஷிக்கப்பட்ட அாதகதை இவா ஆசாரயன விஷயத்தில் 'இன்று
 கொட்டுமெழுமையு மெமபிரான தினனுகன புகழுகதவருளி
 னான்' எனமனுஸந்திதகார எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'வினை
 விலக்கில்' எனபதினால் 'ஸவட்பாடெவெஜோ வோஷயிஷ்யாதி

காந்தவிஸ்தரபயாத எனபது அறியதக்கத்து இப்படிப்பட்ட பகனு விதமான உபகாரதகையுட ஆசாரபன ஸிஷ்யனுக்குப் பண்ணுகூன எனனுமாதகத்தை இவா தாமே ஸ்ரீயாஸனிமஸா தியில் ஆசாரயஸகணகலாத நுபிசருமிடத்து 'சுக்ரோத்யூரான ரொயாசு' எனகய ஸமீலாககது. அந்நிசமிசபகி நபபதமரு இரத காந்தமே மூலமெனபது ஸஞ்சிதம இவவிடத்தில் இன பத்தில்' எனபதை 'நியதரஸதயா' எனமம, 'இறைஞ்சுதலில், இசையும பேறறில், இசழாத பலலுறவில்' எனபதை 'நித்யஸேஷ்ஷிபொமாசு' எனமம, இராகம மாறறில் தனபறறில், எனபதை 'ஹிஷ்ஷிபுஷ்ஷிபொமாசு' எனமம, 'தகவேககத்தில்' எனபதை 'நிஷ்ஷிபுஷ்ஷிபொமாசு' எனமம, 'வீண விலக்கில் எனபதை 'சுக்ரோத்யூரான ரொயாசு' எனமம, 'தத்துவத்தை யுணாததுதலில் எனபதை 'ஜஹ் ப்ர யுஸிஜஹ் ப்ரயுஸிஜதா' எனமம, 'தனமையாக்கில்' என பதை 'சுக்ரோத்யூரான ரொயாசு' எனமம, அந்நிசமிசபகி நபபதமரு தருளியிருக்கிறா அனபாககே' இதயாதி ஸேஷம் 'சுக்ரோத்யூரான ரொயாசு' மிகுகியினால் ஸஞ்சிபபிசகப்படுகிறது ஆக இரகாஸ 'தேவதையப பேரலவே ஆசாரயண உபாஸணம் செயயவேனா மி' எனறாததமுள்ள ஸருகி வாகயதகினை காதபாயம் மஹ கவி யாழ்வாரால் அனுஷ்டானகதினாலும் பரபகருபததினாலும் வயக்கமாதகப்பட்டது எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'அனபாககே' எனபதற்கு இவவிதமான உபகாரங்களைப் பகதாருககாசு செயயவே எனறு தாதபாயம் அவதரிக்கும் ஆயனநிறக' என பதினும் 'வாஸிசுரானாய ஸாயுமிநாடி' எனபதில் அந்நிச தாரத்தின முகய பரயோஜனம், துந்நருகவிநாஸாதிகா நடு வில் நேரும அவாந்தர பரயோஜனம் எனபது தெரிவிக்கப்படு கிறது 'அருமறைகள் தமிழ்சேயதான எனபதமரு 'வேதாநாடி ஸ்ரீஹர்ஷாவஸு உதயாசு' எழுபதாவது ஸ்ரீஹர்ஷா யம்' எனா கிறபடியே 'தமிழ் எனகிற பதத்தை 'மறைகள்' எனபதோடு அரவயித்துக்கொண்டு தரமிடவேகாதத்தை பரவசணம் செய தவரான எனறு தாதபாயம் அனதிககே ஒருவராலுமறிய

7-20-4

‘வாலிஷ்டி: க்ஷத்ருவஸாஸு வுண்ணீகஸு வு
ணுகஸு | சுவாயுவுதயா உதூர தஸூதாவாயுவாநு

மிகை ஸ்ருதிவிதமாய், அதினாகதகதை உபபநுட்பணமபணை
வந்த ஸ்ரீமகாமாயணத்தில் ஸ்ரீசகநகமுழவானுடைய வந்த
காதமுகததாலே பரகபபேசபபட்ட மாசகம எனபது தெரி
விக்கப்படுகிறது ‘தொலவழியே நலவழிகள்’ எனபகினால் இரகச
குருபஜனகதைத தவிர பகதிபரபகயா திரளுக்கு வேறு மாகச
மீலை எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆக இக்கால பகதிபர
பத்திகளாகிற மோக்ஷஸாதனங்கள் குருபகதியைத தவிர வேறு
மாககாரகததாலே யதாவதகாக முடிவுபெறுது, காயகரமு
மாகது எனபது திருவுள்ளம் என்று ஸ்ரீஸாராஸவாதினியில்
வயாசயாதம மோக்ஷோபாயங்களில் ஏகாவதொன்றை யவஸம்
பிக்கவேண்டுமென்று பரயதனம் செய்கிறவர்களுக்கும் மதுர
கவி தோனறக்காடமி ஆசாரயாபிமான நிஷ்டையே துணியப்படு
வது (அதாவது- பரவாதிக்ஷப்படுவது) ஆசாரயாபிமான நிஷ
டையே பகதிபரபத்திகள்செய்யும் பலகதைக கொடுக்கும் எனகிற
முனமோஜனையில் பகயாதிஸாப்யமும், இரதயோஜனையில் அவை
களைக காட்டிலும் உதகாஷ்டம் விததிகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதிபி
கையின் நிர்வாஹம் முன ஆசாரயபரமபரையிலே உபமேதஸபரம
பரையய வந்தபடியினால், ஆசாரயாசனினிலே அனுஷ்டிக்கப்பட்ட
பரபத்தியாகிற ஆசாரயநிஷ்டையே மஹாவிஸவாஸமுடையவாக
ளுக்கு நல்லமாகம் எனபது ஸ்ரீஸாரபரகாசிகை ஸ்ரீஸாரவிவர
ணிகளின் நிர்வாஹம் புருஷாரததகாஷ்டாபூதமான ஆசாரயஸது
தியில் பரவருததரானதுகொண்டு இவருக்கு ‘மதுரகவி’ பென்று
திருநாமமாயிற்று ஆகையினால் கீரில் பகவதாஸரயணகதைவிட
ஆசாரயஸமாசரயணம் பகவானுடைய பரீதயதிசயத்திருச
காரணம் எனபது இதினாலேயே கியோதிகம் என்று திருவுள்ளம்.

இப்படி தாமஜஞஸமயமாகிற பரமாணகதைக காட்டி
ஸ்ருதியாகிற பரமாணகதைத திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு
உபநிஷதமாய் உபநிஷதவாக்கியத்தை உபநிஷதிகதருளுகிறா—
‘வாலிஷ்டி: எனருடம்பிற அனறகடே உதகாதகம்
அருளிச்செய்யப்போகிற குருபகதிக்கு பரதான உபகாரகாரண
ஸ்ரீ மதுரகவிகள் விஷயமாகத் தனித்தொரு மங்களாசரணம்

ஹவெஸு ' என்று சூவாயபுவததையெ ஸவபுருககும்
கொக்காக்காரணம் என்றறுதியிட்டாராதள சூசூகூ

செயதாநி, இனி குருபகதி அவஸயம் செயயதீவண்டுமெனப
கறகு பரமாண கதைபுதாஹரிததருளுகிராகவுமாம'வாவிஷு:
என்றாமபிகது அதுவுமனறிககே ஸ்ரீமதூரகவிகள மபினை
பிறா நனபொருள தனனையு ம, புனமையாகக கருதுவராகவின்'
இதயாதி ஸவவாகயகதாமேல பாபபாசுரராகையினுல அவருகுக
குருபகதி அமபகிதமாயிருகமபாநிதம், " வுண்ணு
புஜிதாம் வயபுயதி " இதயாதி வசனவகாமேல உதகருஷு
ஸுகருகா தாமேன ஜஞானததை வருககிபண்ணுமெனதீறறபி
கிமபடியினுல அருக உதகருஷுடஸுகருகஸாஸிகளுககு குருபகதி
ஆவஸயகமிலகை எனகிற ஸகைககுபபரிஹாரமாக அபபடிபபட்ட
உதகருஷுட ஸுகருகஸாஸிகளுககும் குருபகதி ஆவஸயகமென்று
காட்டுவதற்காக பரமாணததை உதாஹரிததருளுகிராகவுமாம-
'வாவிஷு: என நாமபிகது வாவிஷு: - மிஞுத பாடி
பான, க்ஷுத்ருவஸுஸு - சுரகிபாநிதம், வுண்ணு க்ஷு-
பாயம் செபகவருய, வுண்ணுநீகஸு புண்டிசனம்,
சூவாயபுவத்யா ஆசாயந் அஸாநகககிது சூசூகூ
காக்கதகயநட தாரகா தவாஸு ஆனையினு, சூவா
யபுவாநு ஆசாயந் அடைகவனா ஹவெஸு ஆரவன
மெ இதகால புணயம் ஜஞானததை வருககிசெயயும் என்று
சொலலி இருபபதமகு ஆசாயந் அடைந்திருபபவனுக்குப
புணயம் உதவியாகும் எனபகில தாதபாயம் என்று திருவுள்ளம்
" க்ஷுத்ரு வஸுஸுரிதி பூரகொ ராஜா பூரணிலிஹிலகம் '
" ஸஷுத்ரு வஸுஸுரெகா தவாஸு ஸவபுததெவதவலி |
வினாஹ உகார ஸ சூசூகூ க்ஷுத்ருவஸு ஸவபுததெவதவலி || ' என
கிற பாதமோகசர வசனத்தின்படியே கூததிரபநது எனகிற
ஒரு ராஜா காட்டில வஸித்துககொண்டிருந்து அங்கிருக பஹாஷி
முதலியவர்களை ஹிமஸிகதுக கொண்டிருந்தான இப்படிப
பல பரஹமவிகதுகளினிட கதில செயயபபட்ட பாபங்கள் அதிக
மாயிருந்தபோதிலும் ஏதோ ஒரு ஸுகருதம் பலிககும் காலத

கில நாரதமஹாஷியை ஸக்திசூரபபடி நோகத்து இவன தன னுடைய வழக்க பரகாரம் அவரை அடிக்கக் கடிபை ஒவகிக கொண்டு அவரை நோக்கிச் செல்ல, அவர் 'நீ இப்பொழுது என்னை அடிக்கவருகிறாயே? இது பாபமா புண்யமா என்று உனக்குத் தெரியுமா? பாபமாயி நூதும் துமபரக்ஷணிகளுக்காகச் செய்கிறாயேயாகில் நீ யா நசகாக இருப்ப பாபகதைச் செய்கிறாயோ அவர்கள் இந்தப் பாபத்தில் ஒரு பாகத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்களா என்றறிந்துவா நான் இதுவரையில் இங்கேயே இருக்கிறேன் நீ திருமபிவந்து உன்னிஷ்டப்பிரகாரம் செய்' என்று சொல்ல இவனுக்குப் பாகவீதாததமராகிப் அவருடைய தாஸனத்தினால் கொஞ்சம் ஐஞானம் உண்டாகி வீட்டிறகுச் சென்று பாயாதிக்கைப் பாபத்தில் பங்கு பெற்றவர்களா என்று கேட்க, அவர்கள் மாட்டோம் என்று மறுக்க, நாரதரிடம் திருமபிவந்து 'நான் இதுவரையில் தெரியாமல் அநேகம் பாபங்களைச் செய்துவிட்டேன், இதிலிருந்து கப்புவதற்கு உபாயம் ஒன்று சொல்லிவண்பிம்' என்று பராகதிக்க, கருணாநிதியான அவர் இவனுக்கு உபதேசராகிக்கைச் செய்து உபாயானுஷ்டானம் பண்ணி மோக்தகையடையுமபடி செய்தார் என்று இவனுடைய சரிகதிரம் உபதேசரபரம்பரையில் வந்துகொண்டிருக்கிறது 'க்ஷத்ருவஸூ' எனும் பகத்கிருது கூந்திரியாசுள்ள நாரதமன் என்றாததம் இவன் ராஜாவாயிருக்கிறபாதினும் இவனுடைய நடத்தைப் பிச்சினால் இவனுடைய பந்துக்கள் பரஷ்டன் என்று கள்ளிவிட இவன் காட்டில் வருபவர்களை விரிமஸித்து அகனால் ஜீவிக்குமபடி நோகத்து புண்டரீக வருதகாததம் ஸ்ரீபாதமோததர புராணத்தில் ஆறவது பாகத்தில் எண்பத நோராவது அகயாயகதிலும், இதிலாஸ் ஸமுச்சயத்தில் முப்பத திரண்டாவது அகயாயகதிலும் அடியில் ஸககாஹிக்கப்பபட்டிருக்கும் விதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது புண்டரீகன் எண்பவா ஒரு தனிகனான பராமமணன் வேகாதயயனம் முதலியவைகளை யகாகரம் செயது தாமானுஷ்டானத்தில் நிலைகின்றிருந்தார் மாதாபிகாக்களுடைய ஸுஸூருவைக்கை யகாஸாஸதிரம் நடத்திப் போந்து திரகதமாதகிரைக்குப் புறப்பட்டார் அநேகம் புண்ய கேகதிரங்குகளில் வஸித்து ஸகல் பாபங்களைபும் போக்கித்துக் கொண்டு பகதியோகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார் ஆவிலும் பக

வுககு ஸ்வாயுவுவம்ஸம் ஹவானளவும செல்லசுமஸ
ஸிகதவேணுமெனரோதபபட்டது 1

வக ஸாக்ஷாதகாரம் ஏறபடவிலலை இப்படி இருக்குமபொழுது ஒரு ஸமயத்தில் நரக ஸமீபமம் இவருக்கு நேரத்தது நரகா திருவஷ்டாக்ஷரத்தின் பெருமையைப் பரக்க நிரூபித்தது, அதை இவருக்கு உபதேசிக்கது, அதில் நிஷ்டையைய அடையவராயிருச குமபடி நியமிக்க இவரும் அப்படியே அதில் நிஷ்டையையுடையவராய அதினால் பகவாண் ஸாக்ஷாதகரிகது மோக்ஷதையடைந் தார — என்று இந்த இரண்டு வநுகதாரதங்களினாலும் உகருஷ்ட புண்யம், பக்கி முதலியவைகா மாககிரம் மோக்ஷ ஸாதகமாகது பரபலமான பரபங்கனம் கடங்கலாகது எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது என்று 'ஸ்வாயுவுததையே என்கிற இடத்தில் ஏகாதகிரகு காதபாயம் 'ஸவபுருகும்' எனப தற்கு புண்யசாஸிகளுக்கும், பாபிகளுக்கும் என்று காதபாயம் 'அறுதியிட்டாராகள்' எனபதற்கு கிஸ்சயிதகாரகள் என்றாதகம் இந்த வசனத்தினால் ஆசாராயனை அடையவேண்டுமெனபது ஏறபட்ட பாதிஸ்டிஸாஸகதி 'ஹஸஸுஹஸு' தஹஸுஹஸு' என்றருளிச செய்கிறத்கிறபடியே ஆசாராயனுஸாதானககின் ஆவஸயகதை ஏறபடவிலலை? அப்படி ஆவஸயகதை ஏறபட் டாலும் மறறைய பரமாசாராயர்களின் அனுஸந்தானம் அவஸய மெனபடுகறுடவிலுடைய? 'தகுராஜுள என்று அரக்க குருபரம்பரையில் பகவாண் முதலாக நிர்மிகஸிகதது ஸங்கத மாகுமோ? எனறிவை முதலிய ஸங்கைகளுக்கும் பரிஹாரமாக இதின் மூலமான ஸருகிவாகயத்தின் காதபாயத்தை அனுவகிக் கிறா— 'ஹஸஸுஹஸு' என்றரமபிகது 'ஸ்வாயுவுவம்ஸம்' எனபதற்கு ஆசாராயபரம்பரை முழுவதும் என்றும் 'ஹவா னளவும செல்ல' எனபதற்கு ஸவாசாராயனிடமிருந்து ஆரம் பிகது பகவாண்வரையலும் என்றும் காதபாயம் 'வம்ஸம்' எனபது இவகு பரம்பரையைச் சொல்லுகிறது 'ஒதபபட்டது' எனபதற்கு இந்த அாதகம் ஸருகியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

1 'தலிஃ ஸவபுஸம்வந ஜாவாயபு விதரம் மு
பகவானுடைய ரு' எனறும், 2 ஜோவ்யுவிநு
பரதமாசார்யதவம் டோகாநாம் முருநதூராய
ணொ முருஃ எனறும், 3 'சுவஜேவ வஸுஸூ

என்று காதபாயம் இவகு ஸருதிவாக்யத்தை உதாஹரிதகரு
ளாததின கருகது இகசிரதம ஸிஃஸூ-ஓ கராதி வயதயாஸமிலலா
மல ஸகலருக்கும் உபஜீவயமாகிவணுமெனகிற கிருவுள்ளத்தினால்

எல்லா ஸமபரகாயஸதாகளுக்கும் பகவான் பரமாசாராயன
எனபது எப்படி ஸங்கதமாகும்? சதுமுகபரஹமாமுதலாக வரும்
ஸமபரதாயதிஷ்டருக்கல்லவோ பகவான் பரமாசாராயனுவான்?
இப்பொழுதுள்ள நமகதப பகவான் பரமாசாராயனுவதெப்படி?
இப்பொழுது மஃஷபஜா கியீவீருக்கும் நாமுடைய ஆசாராயகா
நாரதபராஸாரதிகளைப்பிபாலப பஜனீயாகிறா? அவர்கள் பகதி
முதலிய குணங்களினால் சிறந்தவர்களாகையினாலும், பகவானு
டைய அமராவதாரமென்று பரஸிததாதாராகையினாலும் பஜனீ
யர்களாயிருக்கை ஸம்பவிககககூடும் இந்தக் காலத்திய ஆசாராயா
கள் அப்படியில்லாமையினால் அது ஸம்பவிககாரிக? எனறிவை
முதலிய ஸங்கைகளுக்குப் பாரகாதி வசனங்களினால் பகவான் ஸா
வருக்கும் பரமாசாராயன எனபுகிறப்படுகிறபடியினால் அவனானில
யே பஹுவிதமாக ஸமபரகாயம் பரவசனம் செய்யப்பட்டிருக்க
கிறதென்றும், இதற்கு முன் நாரதாதிகாரிலே செய்யப்படாத
பாஷணடிமக நிரஸனம் முதலிய உபகாரதிசயததாலும், இவா
கள் பகவதவதாரமென்று வசனங்கள் சொல்லுகிறபடியினாலும்,
இவர்கள் அவர்களைவிடப் பஜனீயதமாகிென்று ஸமரகானமருளிச
செய்கிறா 'தலிஃ' என்றாரமபிகது 'சுவதாரிததருளிணை'
எனலுமளவாக தலிஃ - அப்பாடிப்பட்ட இந்த ஸவபுஸம்வ
நம் - அக்யபூஜையை அடைவதற்குத் தகுந்த ஸாவகாசங்ளரி
னாலும் பூரணான சூவாயபு பாஹமவிக அபன்ய உபதீத
ஸம் செயகவராயும் விதரம் ககப்பனாராயும், முருஃ
வேகாதபயனம் செய விதகவராயுமிருக்கிற, இவ்விடத்தில், 'மு

மூரூஷ்வரேவ எனறும் 1, மூரூரவி மதிஸூரவி
ஜமதாம் எனறும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வபூரோ
கத்துக்கும வரஜாவாயுன ஸ்வெபூரன ஸ்வஹா
வுதகடியிலே வெடிங்களைக் கொடுத்தும், அவற
றிறகு சுவஹாரமபிறதகபோது மீட்டுக்கொடுத்தும்,
இவனஊவமாக ஸாஸூங்களை வூவதிப்பித்தும்,
இவனவூதூர்களான ஸந்தஹாராஸிகளை 2, ஸூய
ராமதவிஜ்ஞாநாநிவ்யூதீம் யஜுஜாஸூதாஃ' எனனுமபடி
பண்ணி அவாகளஊவங்களாலே ஹிதவூவதகம

ரூ எனறும் பகம் ஸாமாயமாக வித்யோபதேஷ்டாவையும,
'சூவாயு தானூர பகம் பரமமனிக்யோபதேஷ்டாவையும
சொல்லுகிறது சுவிறுனோகாநாம் எஸ்வர லோகங்களுக்கும்,
மூரூஃ - ஆசாரயுச்ய, நாராயணஃ ராயணன ஜாவி
எனரும மூரூஃ ஆசாரயன, இங்கு 'சுவிறு எனபதிலு
தன ஸமபதாயததைச சேராதவாசுனம் சேராதவாசுனம் ஸங்க
மத்திபாபிதி ரூவ சுவரேவ - கீரே, வஸூஸூ பந்துவும,
சுவரேவ 101 மூரூஃ - ஆசாரயுச்ய ஜமதாம் மோக
சளுசு, மூரூஃ ஆசாரயுச்யும, மதிஃ அடையிலேண
டிப வஸுதவாகும சுவரி ஆகித் 'வரஜாவாயுன'
எனபகமது இவா தாமே ஸ்ரீமத ஸமபரதய பரிசுத்தியில
அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே 'இவனொருவனும கனக்கொரு
சூவாயுச்ய ரூவரஜாவாயுன தனறாககம் முடியிலே
முசுஷ்டே அகாவது ஸாமபகதிலே, 'சுவஹாரமபிறத
போது' 102-ஆம் துடத்தில் மதுசூடபாதினினால் என்று
சேரத்துக்கொள்ளவும் இங்கு பகவான ஜனாரததைக் கொடுத்தது
நான்கு விதம்- (1) தானே தேரில் உபதேசம் செய்ந்து, (2) சில
பூவர்களை சுகதியினால் அதிஷ்டானம் செய்ந்து உபதேசம்செய்கது,
(3) தான சிவபித்து உபதேசம் செய்யுமபடி சிலரைக் தூண்டி
னது, (4) உபதேசம் இல்லாமல் கைவலம் அனுசரஹவிமேஸுஷத
தினால் ஜனானத்தை உண்டாக்கினது அதில பரஹமா முதலிய

பண்ணுவித்தும் இப்படியே மற்றும் நாரதவார
 ஸர்ஸுகுஸளநகாதிதளான பல உலாவிபுகளையிட்டு
 கூலாதுவம்புடியங் குலையாதபடி நடத்தியும், 1 கூ
 லுமெவையாகம் வுலாவி விகி நாராயணம் பூலும் |
 கொலுமெலா லுவி மெலெதுய | உலாலாரதகூசு
 லவெசு' எனறும், 2 உலவெலுடி சீதநாதவஸு லீஷு
 பூஜாநீரயு வீசு எனறும் சொல்லுகிறபடி நிறகுற
 வுலாவிதளை யநுபூவெசிகது உலாலாரதஸாரீர
 காதிகளை பூவதிடுப்பிததும ஹம்ஸ உதூ ஹயஸீவ
 நரநாராயணஸீதாவாயுடிவதாரங்காளேதானே

வாகளுக்கு முகலாவது செய்யப்படடது வயாஸாதிமுசேச செய
 தா இரண்டாவது நாரதபராஸாரதிகளை இடம் உபதேசம
 செய்கிறதது முனரவது பாரதகுஸாதிகளுக்குச செயதது நான
 காவது எனற இந்த பஹாவாகயத்தில் பிரிவுகள் அறியத்தக்கது
 எனற ஸ்ரீஸாரதீபிகையில் வயாசயாதம் ஸுயம் தானே,
 சூமத பாரதருகம் விஜ்ஞானாடி விவசுருதாதைகயுடைய
 வாயாயும், நிவருத்திம் யஜும் - நயருத கீதாமகை, சூவீ
 தாடி அனுஷ்டிசுசிகாநிமி நகம், 'நிவருத்தியஜு மாவது
 பலவக காதருகவாகி தயாககதோடு பண்ணப்படும் காமங்கள்
 இப்படிச செய்பாதது பவருத்தி தாமம் என்னப்படிகிறது
 கூலாதுவம்புடியம் மதாதஸாரதிக ஸட்டபாதுட, குலை
 யாதபடி ஸட்டபாதுட, கூலுமெவையாகம் வுலாவி -
 கருவாகுசுபாத நாரதநாது வுலாவி, பூலும் ஸாரஸக
 ஸட்டபுடையதுன, நாராயணம் நாராயணாக, விகி
 அமி மெலெதுய 'மலகலே' லுவி-இ ப பூரி
 சசுதி கூலுடி மெ சசு தா உலாலாரதகூசு - மதா
 ரா லுவிசு லவெசு சூலா தவஸு அநா,
 உலவெலுடி உலாலாரதவஸுயுடைய கீதநாசு - (பெய
 ரசு) ஸாரதீ 1, லீஷு படிமா, பூஜாநீரூ சகைய
 ஸட்டபகாஸாதி, கூலுவிசு சொனா மதால சூசாரபாடு

வெளிநின்று தகவணிதங்களை பூகாசிப்பித்தும், தானருளிச்செய்த வயடங்களை யெல்லாம் ஸ்ரீலீஷ்டர் முதலான ஜோநாயிகரையிட்டு முதலிப்பித்தும், 1 'வணுராசு' க்ருத்வா வணு! மாராயணம் ஸ்யம்' என்கிற படியே அடியிலே தானருளிச் செய்த ஹவஜாஸூததை 'பூஹுமெணம் க்ருத்வா யெவெஸ்யுஸ்யு' க்ருத்வா க்ருதமுக்தெணம் | சுவடீயஸு வெவ்யஸு மித்யுயுக்தெஃ ஸுகடீயஸு || ஸாக்ஷதம் வியிஜாஸாராய மீதஸு

எனைய திருநாமகதைச் சொல்லுமபொழுது அஞ்ஜலிபண்ணிக் கொண்டு சொல்லவேண்டுமென்கிற ஆசாரம் ஸஞ்சிபதிககப்பட்ட காதலது 'தானே வெளி நின்று எப்படி வயாஸாதி களைப்போன்ற ஜீவர்களை அதிஷ்டானம் செய்யாமல் காணே ஸாக்ஷதமாக அவதாரம் செய்து தின்று என்றாதகம் முதலிப்பித்தும்-இதுவே வாஸதவராதமென்று அவர்கள் சொல்லும் படி செய்வித்தும், அதாவது சீகோபதஸம் யுத்தத்தில் உதஸாஹதக உண்டாகுவதற்காக மாகதிரம் ஏற்பட்டதாயினால் அந்நாமம், கதவாராதகஉபதேசஸபரமல்ல என்று சொல்லாமலிருக்கும்படி பீஷ்மாதிகளைக்கொண்டு அதுவே ஸாஸதாராததம் என்று சிஞ்சிதது என்று காதபாயம் அகாவது- யுத்தத்திற்குப் பிறகு தாமபுகதிரா பீஷ்மரிடம் காமங்களை ஸாவணம் பண்ணும்பொழுது பகவான் ஸ்ரீதேவியில் உபதேசித்தருளின காமயோகஜ்ஞானயோக பகதியாகாதிகளையே மறுபடியும் ததவாராகங்கள் என்று உபதேசித்தபடியினால் பீஷ்மா பகவானுபதேசித்ததையே ஸமவதித்தாரா எனப்பேற்றபடுகிறது இதனால் பெளததாதி உபதேசங்கள் பகவானால் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் அது அப்படிப் பெரியோர்க்கு இல்லாதபடியாகுள்ளபடிபட்டமையால் தகவாராதகமென்று ஏற்படுகிறது க்ருத்வா எல்லா, வணுராசு' பாரஞ்சாரம்ஸாஸகாதகமும், மாராயணம் மாராயணம் ஸ்யம் காணே, வணு உபதேசஸா சொகவா க்ருதமுக்தெணம் - செய்பாபட்ட ஸங்கசக மாதயங்களை வகாராயுடையவர்களாயும், ஸுகடீயஸு கங்களை கங்கா

கஷ்டுணை ந யம் | ஊவரவஸு யுமவஸூரணை சூடள
கஸியுமவஸு வ ' எனகிறபடியே சுவவரங்களிலே
சூவிஷ்ணுரிததும 1 'வடவெபூதுணைஷு ஹதெஷு
தெஷு தெஷு கருள பூலம்' சகூபூவிஸு கூரம்

பாணஸாமதாம வசளி, மித்யுயுமெகை - எப்பொழுதும்
நுகற்றவாசனாடா, பூரஹுமெணை - பராஹ்மணாக்ளி
தாம க்ஷத்ரிமெயம் - கூகத்ரிபாக்ளிதூர, வெவெஸூ -
நஸாபாக்ளிதூர, யம் எக (ஸாகவகஸாஸதாம) ஊவர
வஸு யுமவஸு தவாபாயுகதினுடைய, சூணை - முடிவிலும்,
கஸியுமவஸு கஸியுகதினுடைய, சூடள வ ஆரம்பததி
பூர ஸங்கஷ்டுணை ந ஸங்காஷ்ணாஸ மீதம் - சொல்லப
பட்டகை (அப்படிபட்ட) ஸாக்ஷதம் வியிஜாலூரய -
பாஞ்சராதாஸகரத்தில சொல்லபட்ட விதியை யடைந்து,
சுவபூமீயஸு - பூகை செய்க தஞ்சகவா, வெவஸூ - ஸேனிக
ககதஞ்சகவா சுவவரங்களிலே - பாகாசம செய்வணடிய
யுடயவசளி, சூவிஷ்ணுரிததும - பாகாசம செய்தும் இங்கு
'மீதம்' என்று சொல்லியிருப்பதற்கு ஸங்காஷ்ணாஸ சொல்லப
பட்டது என்றாததமாகியினால், அவராலேயே முதலிலேயே
பாஞ்சராதாஸகரம் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று சொல்ல
லாமபடி இருந்தபோதிலும், திருநாராயணீயததில உபரிசரவஸு
வின சரித்திரம் சொல்லுமபொழுது பாஞ்சராதகிராஸதிரா
னுஷ்டானங்களைப் பரக்க நிரூபித்து, அநக உபரிசரவஸுவிறகுப
பிண்பு, அநகஸாஸதாம மறைத்துவிடப் போகிறதென்று சொல்லி
யிருப்பதினால், கருகயுகததில அனுஷ்டானத்திலிருந்து வந்த
ஸாஸதாமே பிறகு ஸங்காஷ்ணாஸ வெளியிடப்பட்டது என்று
அறப்படுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி 'சூவிஷ்ணுரிததும' என
றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது பூலம் - ஸாவஸகதனா,
சுவபூமீ பகவான, கருள - கஸியுகததில, வடவெபூது
ணைஷு முகானுமே பிறக்கிருக்கிற, ஹதெஷு - பராணி
களிடங்களில், அதாவது ஜீவாக்கிடங்களில், அன்றிககே 'கடல

வண்ணன பூதங்களமணமேல்' எனநிலை முகவிய பரயோகங்களை அனுஸரித்து நித்யஸூரிகளிடங்களில், சூதாபிஷய-அது பரவேஸரித்து, யசு - எது, வஸீஹிதம் - கனகது இஷ்டமோ (அதை) கூராதெ - செய்கிறா இவரு பராக்ருபரகாலாகி களைக குறித்து விஸேஷியாமல பொதுவாகச் சொல்லப்படடிருந்த போதிலும் கலியுகத்தில் விஸேஷமாக உபகாரம் செய்தவர்கள் ஆழ வராகளாகையினால் அவர்களை இதற்கு விஷயம் என்று திருவுளம் இவரு மமாமுவரா கலியன் எனநிலைமுதவிய பெயர்களினால் நிராகேஸரிப்பால் 'வராக்ருபரகாலாக' என்று நிராகேஸரித்திருப்பதினால் கலியுகத்தில் அவர்கள்செய்த விஸேஷஉபகாரம்சொல்லப்பட்டதாயிற்று பூரீபாகவதத்தில் நான்காவது ஸ்கந்தத்தில் இருபத்தைந்தாவது அகதியாயத்தில் புரஞ்ஜநாபாககியானதில் நாரகா பராசநபாஹிஸ எனகிற ராஜாஹிதரு கதவராககதை ஒரு கதைபாகச் சொல்லுமிடத்தில் " உவபெநெ லீபபுவணாம் வெஷம்-ஓ சிவயயுஜம் | யுயி நிஜீ-கரு ராஜநுநு வானுஜம் வரவாநுநுயம் ' என்றும, " தரு உண்டிஸா நாரி தா சிவணீ-நவொககா தபுணுஸுவிவெமி-கரு சிவய தா தநொ சிவநு ' என்று சொல்லியிருப்பதும் பராக்ருபருடைய அவதார கதைக குறிக்கிறதாகையினால், அதை அனுஸரித்து இரக ஸலோகத்திற்கும் இப்படி அாதகம்சொல்லவேண்டியதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அவரு வரவாநுநுயம்' எனபதை இவரு 'வராக்ருபர' என்றருளிச்செய்திருக்கிறா 'சுவிநவமாக ஒரு ஸராவதாரம் பண்ணி' எனபதற்கு சில ஜீவர்களை ஸககிவிஸுஷததாலும், விகாஹவிஸேஷததாலும் அதிஷ்டித்து அதிசயிக கராயங்களை நடகதுகிறதும் விபவபேதம்' என்று ததவதரயாதி காரத்தில் இவா காமே யருளிச்செய்திருப்பதினால் ஆழவராகள ரூபமாக ஒரு தஸாவதாரம் பண்ணி என்று தாதபாயம். 'சுவிநவமாக' எனபதற்கு மதஸய கூடாமாயவதாரங்குகளில் செய்யப்பட்டாத உபகாராதிஸயம் செய்யுமபடியான என்று தாத

வஜ்ஜீவமாந தண்ணீராக வுமிழுமாபபோலே வெஷா
 யுஷகளில் வேண்டும வாரததாஸததை வவபுருந
 குமயிகுரிதகலான ஹாஷெயாலே ஸம்முஹிததுக்
 காடடியும் இப்படித்தான பூவகிபுபிதத வதூத
 துக்கு பூகடராயும் பூஹாராயுமிருந்துள்ள வா
 ணிகளாலுவரொயப வாராமைததாக 1 " ஸாஷா
 ஹாராயணா ஷெவஃ க்ருக்வா கத்யூயீ தமூ | க்ரு
 தமூரதெ நொகாநு காரணா ஹாஷுவாணிதா "

பாயம் 'பூகடராயும்' எனபகற்கு பரமபரமபிரசகம என
 மாததம் அவாகளாகிரா ஸாக்ரததக வேககதிற்கு அபராமாண
 யததைச சொலலி வேதேஸவரவிதுஷகாளான பெளகதசாரவா
 காகிகா 'பூஹாராயும்' எனபகற்கு மறைதுரொணைய ருச
 கிற என்றாததம் அவாகளாகிரா வேகம முகலியவைகளை வுப
 புகுகொண்டு ஸஸவரஸவருபாகிசுளுக்கு அபலாபம் பண்ணும பசுந
 தோல போததுப புலிபபாயசசல பாயகிறபடியினால் கோமுக
 தலிபிகளென்று சொல்லப்படுகிற பாஸகரஸங்கராநிகள அகா
 வது— வைதிகமதஸதாபனமெனகிற வேஷதகைப பூண்டு வேகங்
 களுக்கு அபராமாணயததைச சொல்லுகிறபடியினால் பரசசநா
 கள எனகிறது அபபடியே ஸ்ரீ ஸங்கபை ஸாஸ்யாதயததில
 " ஸாக்யுளமுக்யாக்ஷவாஷிக்ஷவணககவிருதத்யுவாபுயா
 நெருநெருராநாய வவபாகவய யுகி சுநஷோமீவ ப்வி
 கிஸு | வஹீயஃ க்ஷாஹிதாவி நுச்சிரிஹ வஹுபா
 ஜாயரிநெந மொஷா காரெ காரெஹி டுஷா சுயஹிதி
 ரத்யுக்ஷதா ரக்ஷதாஹ்யாஸு எனமந ரிசசெய்யப்பட்டிருக்க
 ஷெவஃ-தவனாக்ய, நாராயணஃ நாராயண, திருது 'விவசு'
 என்ற காதவின அரதகங்களாகிய ஜயிகவேண்டும எனகிற
 இசைச, காந்தி, சிலை முகலிய அரதகங்கள் அபிபிரேகங்கள்
 ஸாஷாஸ - நேராக கத்யூயீ-தமூபுருபான, தமூம்
 ஸாரததை, க்ருக்வா - செயதுகொண்டு அங்கீகரித்துக்கொண்டு
 எனமபடி காரணாஸு கருகியினு " ஸாஷுவாணிதா
 ஸாஸதரமாய வகியினால், க்ருகாநு - முழுநிபுருகுகிற, நொ

எனறும் 1 'பீதகவாடைப் பிரானா பிரமகுருவாகி
வந்தது' எனறும் சொல்லுகிறபடியே சுமங்குலேஷித

காரநு ஜபகரீ 'வெள்குலம் கம இதுத தோகத கிலி நகரம் ஜக
கரீ உபலக்ஷிதமது உலாரதெ து ககன்டிகு ரா இவகு 'வார
க்ஷாசு' எனபதினால ஜீவாதமாககளை தவாரமாகக கொண்டலலா
மல நேராகவே எனபதேறபடுகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையில
வயாக்யாதம் உவரொடயம் கடவல, அகாவல- இவகு ஸங
கீசாசம், பீதகவாடை - பீரம் பகதை திகதுகொண்டி
ருக்கிற, பிரானா - உடகாரகன பசவான இதமது 'வீதவா
லா ஜபதூதி' எனகிறபடியேபுருஷோததமகவசிஹரமாயும், ஸா
வேஸவரதவசிஹரமாயுமிருக்கிற பீதாமபரத்தை கரிததுகொண
டிருக்கிற ஸாவேஸவரன என்று அககம் இவகு பீதாமபரம்
மறறைய சங்கசகரா திஸாவேஸவரதவசிஹரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்
'ஸங்குலசுமாரவாணி' வீதவாலா ஜபதூதி' என்றலுவோ
சோததுச சொல்லப்படடிருக்கிறது அப்படி ஸாவேஸவரதவசிஹ
ரங்களைக்காட்டியும் தன்னுடைய தாவரதவதைகொண்டுதிருத்த
வொண்ணாக சீசனாக் ருபா பிரமகுருவாகி வந்தது திருத
துமபடியாயிற்று என்று ஆசாரயாக்கின உபகாராகிரயம் சொல்
லப்பட்டதாகிறது செயதகரீ' எனகிற பாட்டு இவகு அனுஸர
தேயம் பிரமகுருவாகி வந்தது பரம்பரப்படுதலுஞ்செய்யும்
ஆசாரயாக்கிபெண அபகரித ந, 'சுமங்குலேஷிதமான ஷெ
ஸத்திலே எனபதினா " கருள ஜபதூதி' விஷ்ணு ஸவ
ஸுஷாரஸீஸாரா 1 நாயுயிஷ்ணி ஹேதேய வாஷ்ணோ
வஹதா ஜகரீ' எனகிற பசவாததி கலியுகத்தி பகவதா
கள கிடைப்பகரிது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால், அப
படிப பாஷணடிகளினால் நிறைந்த தேஸத்தில பகவான அவதரித
கானஎனபதும், ஸதவேககராகளான ஆசாரயாக்கள அவதரிததார
கள எனபதும் விரோதியாகோ எனகிற ஸங்கை பரிஹரிக்கப்பட
டதாகிறது எப்படியெனனி? அகஸதியா முதலிய மஹாஷிக
ளினால் பரிகரஹிக்கப்பட்ட தேஸம் கலியுகத்திலுமுண்டு என்று

மான ஷேஸ்ததிலே சுமேகசுஷீகாவஷேஸ்ததாலே
அவதரிததருளினை இததைக கணிசிதது 1 “கருள
வரு ஹவிஷ்ணு மாராயணவராயணா? | கவி^கதவி^கத^க
ஹாலாமா ஐ^கஷிஷேஷ^க வ ஹ^கரிஸ^க || தா^க உ^கவணீ^க புகழீ

பரமாணவகளில் சொல்லப்படாதிருப்பதினால் கீழ்க்கூறிய வசனம்
பெருமபாலம் அப்படி இருக்கும் என்கிற அபிப்பிராயத்தை
உடையது ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட தேசங்களில் பகவானும்
ஆசாராயனும் அவதரிப்பது உபபந்தம் என்று தாதபாயம் ‘ஷேஸி
காவஷேஸ்ததாலே யவதரிததருளினை’ எனபதற்கு
பகவானே ஆசாராயநுபமாக அவதரித்தருளினபடியினால் இவ்வா
சாராயபகதி ராமகருஷ்ணாகயவகாரிகளைக் குறித்துப் பண்ணும்
பகதியைப்போல பகவதபகதிநுபமாயும் ஆகும் என்று தாதபாயம்
அப்படியே ஸ்ரீஸ்ததூஷணியில் அலைபகமகபங்கமென்கிற அறு
பதகைகந்தாவது வாதகம் “சூஷிஷகூலம் சுமகைமரூயாழீ
நாஜிஹாவதாரஷேஷா ஐதி வாராணஸூவலிஷ்ட | தெந தெ
ஷாம் பூகிஷாஸுநாஷிசு ராஜிஷூஷிஷவடிவதாராணாஜி
வெகி ஹதூபூகிஷாஸாஸூநாஸாரெண நிணெ^கதவ்ய^க”
என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஷேஸிகாவஷேஸ்ததா
லே - ஆசாராயாகா என்கிற வயாஜத்தினால் இப்படி ‘கூகூ
புகழீயீழ் என்று பொதுவாக இருப்பதை ஆசாராயர்கள் விஷ
யமென்று நினைப்பது எப்படியென்னில் இகமரு பரமாணு
கரஸம்வாகத்தை அருளிச்செய்கிறா— ‘இததைக கணி
சிதது’ என்றாமடிகது ‘இததை’ எனபதற்கு இப்படி
ஆழ்வார்களும் ஆசாராயர்களும் அவதரித்து லோகாபகாரம்செய
யப்போகிறார்கள் என்கிற விஷயத்தை என்றும், ‘கணிசிதது’
எனபதற்கு தபோமஹிதையினால் இனி வரப்போகிறதை அபி
பராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு என்றும் அாததம் கருளவரு—
கலியுகத்தில்லவா, மாராயணவராயணா? பகவானையே
பராய பரபகமாக ஆஸாதித்திருக்கிற, ஶ்ரீஹாலாமா? - மஹா
வபாவாகா, க்ஷி^கஷி^க (மற்ற தெசங்களில்) சிறசில் இடம்

யது கூதலோறு வயவ்விதீ | காவெரீ வ உஹாலாமா
புதீவீ உஹாதீ” என்று உஹவிபுருளிசசெய்தான

இவ்வாவாயுகளில் ஸ்ரீரகுநிகளபிளகை
ஆசாயபரம்பரா நாயகுநிகள இவா நாயததும்என
கீரமம் கிற ஸாஸ்துமும யொம ரஹஸ்யமும

கூரிதும், ஹவிஷ்ணு - அவதரிக்கப்போகிறார்கள, ஓபிஷே
ஷு வ - கரமிடமதஸுகதில் ஹுரிஸி - அதிகமாக (அவ
தரிக்கப்போகிறார்கள), (இது எவவிடங்களில் எனனில்) யது
எனக இடத்தில், தாபுஷணீபுதீ - தாமரபாணீ எனகிற
நதி இருக்கிறதோ, கூதலோறு - வையகையாறு (இருக்கிறதோ),
வயவ்விதீ - பாலாறு (இருக்கிறதோ), உஹாலாமா மிகவும்
பரபாவமுள்ள, காவெரீவ - காவேரி நதி (இருக்கிறதோ),
புதீவீ - மேற்கு ஸமுகதிகதகை குதிகதுப்போகிற, உஹா
தீ மஹாநதி இருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட இடங்களில்)

இப்படிப் பொதுவாக ஆசாயாக்கின பரபாவத்தை யரு
ளிசசெய்து இவ்வாசாயாக்கை அவரவர்கள் செயத உபகாரங்
களுடன் அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமெனகிற கரமத்தை
அருளிசசெய்திரு— ‘இவ்வாவாயுகளில்’ என்றாம
பிதது இதில் விஷவகஸீஸனா, பிராட்டி, நமமாழ்வார இவா
களை விட்டு ஸ்ரீமநாதமுனிகளை உபகரமிதது அருளிசசெய்திருப
பது உபபந்மாதகும வென்னில்? ‘சுநெக ஷெரிகாவஷெ
ஸததாலே யவதரிததருளிணை’ என்று கீழ பரஸதா
விகது, ‘இவ்வாவாயுகளில்’ என்று உபகரமிததிருப்பதி
னால் பிராட்டியும் விஷவகஸீஸனரும் அப்படி அவதாரம் செயத
ருளவிலையாகுகபினாலும், ‘சுவிநவடிஸாவதாரமாக என்று
கீழ நமமாழ்வார பரஸதாவிசகப்பட்டிருப்பதினாலும் உபபந்
மாகும் என்று திருவுள்ளம் அளநிகை ‘வாஷணீகளி
னால் உவரொடம் வாராமைகதாக’ என்று கீழ பரஸதா
விததிருப்பதினால் அப்படிப்பட்ட பாஷணடிமத நிரஸனத்தில்
ஸ்வானுபவபரான நமமாழ்வார இதமபரமாக அவதரிததவரல
லாமையினாலே அப்படிப்பட்டவர்களில் ஸ்ரீமநாதமுனிகளை பர

அருளிச்செய்தார இவருக்கு ஸ்ரீமஹாகவிகள் முத
லாக வுண்டான ஸாஸ்திர வரம்பெரியாலும்,
திருவாய்மொழி உவத்தாலும், யொழிபெய்யிலே
தானமாகியினால் அவரை முதலில் சிந்தேஸிக்கிருப்பது
உபபந்தமாகும். இவ்விவரம் இவ்விவரம்
தகவம் என்கிற ஸாஸ்திரம் 'திருவாய்மொழி' என்கிற
ஆசாரமாகச் செய்தருளிய உபகாரங்களை அனுஸந்தானம் செய
யும் பரகாரம் தெரிவிக்கப்பட்டது இப்படியே மேலும் அவரவர்
கள் கார்த்தத்தை சிந்தேஸிக்கிருப்பதற்கு பரமபரமான கண்டு
கொள்வது ஸ்ரீமஹாகவிகளுக்கு முன் ஸம்பரதாய பர
வாதகர்களை அருளிச்செய்யாததற்கு காரணமென்ன? கம்
மாழ்வார் ஸ்ரீமஹாகவிகளுக்கு ஆசாரமானா என்னில் இவா
கள் இருவருடைய காலமும் வெகுதூரமாயி ருப்பதினால் பொருத்த
முடையதாகாது? என்கிற ஸங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம்ருளிச்
செய்தார்— 'இவருக்கு ஸம்பரதாயகது 'மஹாகவி
கள் முதலாகவுண்டான ஸாஸ்திர வரம்பெரியா
லும்' என்பதற்கு மதுசங்கா வஸதகி அவதரித்தவ
ரான பரமகுமாரதாஸரிடத்திலிருந்து 'கண்ணிறுண சிறுத
காமபு' என்கிற பரபந்தத்தை உபதேஸிக்கப்பெறுகையால்
அந்தப் பரமகுமாரதாஸருக்கு பித்தர்பிகாமஹாதி காமகதினால்
மதுரகவிசுஞ்ம் அவருக்கு ஆசாரமான நமமாழ்வாரும் ஆசார
மானா என்று காப்பாயம் 'திருவாய்மொழி உவத்தா
லும்' என்கிற திருவாய்மொழி என்கிற கார்த்தக
தினால் இந்த ஸம்பரதாயகதிற்கு உபகாரம் செய்தருளினபடியின
லும் என்றாகம் இப்படி கார்த்தமேக உபகாரகரானா என்னு
மாததப் ஸ்ரீமஹாகவிகளிடத்திலிருந்து 'கலியாணமாரம்மகதில்
ஸ்ரீமஹாகவிகளுக்குப் பின்பு மமாமார வுத்தகாரானா'
என்ற நன்செய் பட்ட நகர்தது 'யொழிபெய்யில்
ஸாஸ்திரத்தாராயும்' என்பதற்கு ஸ்ரீமஹாகவிகள் ஆழ
வாரைக் குறித்து தபஸஸு செய்யுமபொழுது பகவானுடைய நிய
மனத்தினால் சித்தபஸுரி யான தாம் ஆவிபவித்து ஸாவ மேதாந
தாராதகங்களை உபதேஸிக்கையாலும் என்றாதகம் அப்படியே
'காலவிவ்ருகஷேபுவி வரம்பெரிய ஸாஸ்திரம் காலவிவ்ரு

ஸாக்ஷாத்ராயம, நமமாழ்வாரா சூர்யபுராணா
 நாயகமிகாபிள்ளை ஸ்ரீரஹுடாழ்வான ஸ்ரீரஹு
 ஹுடாழ்வானபிள்ளை ஆளவந்தாரா இவரருளிச்செய்த
 ப்ரஸங்கங்கள்—சூரபுராணமும், வுரஹநிண்ட
 யமும், சூதூவிலி, ஸ்ரீரஹுவிளி, ஸ்ரீவிசுவிலி என
 கிற விசுவசூயமும் ஸ்ரீமீதாயுஷாஹமும், ஸ்ரீ
 சூமம் உதூஸூசியும், ஆக எட்டு ஆளவந்தாரா
 பிள்ளை எனஞ்சான எனஞ்சானபிள்ளைகள்
 நாலவா இவர்களுடையபா பிள்ளையப்பா பிள்ளை
 யப்பாபிள்ளை தோழப்பா தோழப்பருக்குப் பெண்
 பிள்ளைகளிருவா நாயகமிகா ஸ்ரீவாழ்ததை சூர
 யித்த முதலிகள்— உய்யக்கொண்டாரா, குருக்கை
 காவப்பன் நமபிசுருணாகர தாஸா, ஏறு திருவுடை
 யாரா திருக்கண்ணமங்கை யாண்டான வானமா
 தேவியாண்டான உருப்பட்டுராசனபிள்ளை, சோ
 கதனாராழ்வான, ஆக எண்மா உய்யக்கொண்டாரா
 ஸ்ரீவாழ்ததை யாழ்வித்தவர்கள் ஐவா அவர்களாகி
 ருரா—மணக்கால் நமபி திருவல்லிக்கேணிப் பாண
 பெருமாள்ரையா, சேட்டலூர் செண்டலங்காரா,
 ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸா, உலகப்பெருமாள் நங்கை
 மணக்கால் நமபிஸ்ரீவாழ்ததையாழ்வித்த முதலிகள்
 ஐவா அவர்களாகி—ஆளவந்தாரா, தெய்வத

புராணம் உய ஸாக்ஷாத்ராய ஸ்ரீரஹுவிஷ்ணுராவதே
 ஸ்ரீரஹு தைவா ஸ்ரீரஹு ஸ்ரீஸக்தா பரமபதே
 அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீமந்நாகமுனிகள் முதலான
 ஆசாரயுகளுடைய புத்திர பௌத்திராிகள் ஆசாரய பரமபரை
 யில் அரவிக்ரகாவிட்டாலும் அவர்களை அனுஸந்திக்கிருப்பது,
 ஆசாரயனுடைய வம்சாதிகை அறியவேண்டுமென்று ஸ்ரீதில
 கிக்கிருப்பது ஆசாரயுகளுடைய ஸிஷ்ய பரமபரையையும்
 புத்திராதி பரமபரையையும் சோதனாச சொல்லுகிறது எனகிற
 திருவாராசனம் 'உருவாகு உருவாபுருஷ வுதி' இத

ஸூரியபுகள ஸிஷிததார திருமலைபாண்டான ஸ்ரீ
வாடித்திலே திருவாயமொழியேடடார ஆளவந்தா
ராபுவார ஸ்ரீவாடித்திலே திருவாயமொழியுமே தி
வெளாசுமுமருளிச்செய்யும் நலவாராததைகளுங்கேட
டருளினா திருமலைநம்பி ஸ்ரீவாடித்திலே ஸ்ரீஜோதா
யணங்கேடடருளினா இவரருளிச்செய்த வுபகாங்
கள-ஸ்ரீஹிஷ்யம் ஜீவம் ஸாரம், வெளாசுஸம்ஸம், ஸ்ரீ
ஸ்ரீமீதாலாஷ்யம் சிறிய மடிம பெரிய மடிம ஸ்ரீ
வெளாசுமடிம மிதும் ஆக ஒன்பது இவா ஸ்ரீ
வாடித்தி ஸ்ரீபுயித்த முதலிகளைத் தந்தாம ஸ்ரீவாடி
யப்படி களிலே கண்டு கொள்வது

டித்திலே' எனவார கருடதாடு அஸாயிசது எனவார ஸ்ரீ
பத்ததைச் சோத்துக்கொண்டு அரககம் சொல்கிக்கொள்ளவுமாம்
இப்படியே சீழிலா'நாயகி'கிரா ஸ்ரீவாடிக்கை யாருயிசு க
மிகளிகா' ஸ்ரீகயாதிசுமேகெசுப்பபட்டி ருப்பகினா ஸ்ரீபபபே
மேலா கண்டிசொவது 'நஹஸூரியபுகள ஸிஷிததார'
என்பதற்கு முன்பு காணிக்க அரககங்களை யபரிஷ்காரம் செய்து
கொண்டார் என்று அரககம் ஆகையினாலேயே இவரைச் சிந்த
னாசாயிசது அனுந்சிசுதுவருபது 'திருவாயமொழியும்
ஓதி' என்பதற்கு ஆரார்பாராரா நுந்சிசுதானார அரய
னம் செய்து என்று அரககம் 'ஓதி' என்பதற்கு அகயயனம்
செய்து என்றாததம் இததால் இதை அதயயனகதினாலேயே கா
ணிக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டான
மாயை ஸிஷ்டாசாரம் காட்டப்பட்டகாயிற்று 'வெளாசு
மும' என்பதனால் ஸ்ரீஆளவந்தாருளிச்செய்த ஸ்ரீஸ்கோகா
ரதம், ஸ்ரீசதுஸலோச புகளியைவ சொல்லப்படுகின்ற
'அருளிச்செய்யும் நலவாராததை'காவன — ஸ்ரீகப
கேஸருபமாய அவாராணா அருளிச்செய்யப்படுகின்றவா ஸ்ரீ
கள 'அருளிச்செய்யும்' என்று பரடாகாரம் அபட்டா
முது திருவாயமொழியைக் களிராமமைய முவாரிசுமு தானு
அரககம் தந்தாம ஸ்ரீவாடிக்களிலே யறிந்து
கொள்வது' என்பதற்கு எம்பெருமானாருக்குப் புகழ்
ஆசாராயபரமபரை அநேககிதமாகப் கிரிசுதுவிட்டபடியினால் அவர்

1 'மூரூம் புகாஸயெஜீதாநு உஞ்ஞம் யதெதூத மொ
வயெசு | சுபுகாஸபுகாஸாலூரம் க்ஷீயெதெ வஸ்வஜா
ஆசாரயபக்தி யுஷீ எனராகஸி மூரூவை
அவசயம் ரெயய ஒருவன புகாஸிப்பிக்கிறதுவும ஒரு
வேண்டிமென்பது வன புகாஸிப்பியாகெழிகிறதுவும
மூரூலக்தியின் தாரதக்யத்தாலேயிறே மமவலிஷயத்

களை எல்லாம் சித்திபரிததால் காரகம் விஸகரிக்கும் எனபதி
னால் அருளிச்செய்யப்படவில்லை என்று தாதபாயம்

இப்படி குருபரமபராஸாரதானககிறகு ஒரு திகாஸனம்
அருளிச்செய்து, இப்படி குருபரமபரையை அனுஸந்திக்காவிடில்
பரகயவாயம் சொல்லப்படாதிருக்கிறபடி நினை இது திகயமென்று
அருளிச்செய்திரு— 'மூரூம்புகாஸயெசு தன ராமரிச ந
யீதாநு - பகதிமாநுரயா மூரூம் ஆதாரபீன, புகாஸ
யெசு பரகாஸா பசபயமெய்யம் உஞ்ஞம் மரகதகயத,
யதெதூத பரபகனககிறு, மொவபெசு மமகசரிவாநிப
சுபுகாஸபுகாஸாலூரம் குருநா பரகாஸா ரெயயரிச
னாலு, மரகதகை பரகாஸாசெய்யெசினாலு, வஸ்வஜாயுஷீ
ஜஞாநஸம்பகதும், மரகதககிசியுடயு க்ஷீயெதெ பூலமூது
போகினறன இந்த வசனத்தில் குருவை பரகாஸம் செய்யமீவண்டு
மென்று விதித்திருக்கிறதே ஒழிய குருவினிடத்தில் பகதிசெய்ய
வேண்டுமென்று விதிக்கவில்லையே? எனகிற ஸங்கைக்குப் பரிஹா
ரம் அருளிச்செய்திரு— 'மூரூவை' என பரபகதும் பர
காஸம் செய்வது பகதியினாலாகையினால் பரகாஸம் செய்யமீவண்டு
என்று விதித்திருப்பதினாலேயே அதற்குக் காரணமான பகதிசெய்ய
வேண்டுமென்பதேதற்படுகிறது என்று தாதபாயம் இப்படி பரகாஸத்
தைச சொல்லுகிற வசனத்திற்குப் பகதிவிதியில் தாதபாயம்
கொள்கைக்கு பரமாணமென்ன? அப்படி பகதிபண்ணாவிடில் ஸம்
பத்து கூழிகுமென்று சொல்லியிருக்க, அதை ஜஞாநஸம்பகது
என்றாததம் பண்ணுவதற்கும் நியாமகமென்ன? எனகிற ஸங்கை
களுக்குப் பரிஹாரமாக குருபகதிக்கும் ஜஞானககிறதும் காரய
காரணபாவமசொல்லுகிறுருதியை அகின அரககானுவாதபூவக

திறபோலே மூர்ஷயததிலும் வரெயான ஹக்ஷ
யுடையவனுக்கு சுவெக்ஷிதாயுங்கொள்ளாம ஓசா
ஸிககுமென்னுமிடம் கஜாஸாநாஸி மூர்திமரீலும்
வஜ்ஜயாஸி வரதூணவமரீலு : வரவிகம இவவனல்லா
தாக்ககு இப்படி ஜோநவஸ்வததுண்டாநாதென்னு
மிடம் ஸிஷ்யாநுடைய ஜோந தாரதஜ்யததாலே

மாத உதாஸாஸிதநாஸிதநா— ஹவவிக்ஷயததில்' என நாம
பிதது 'சடஸாநுதிடாவது எவனுக்குக் கைவதையினிடததில்
(பகதி இருக்கிறதோ) பபடி ஆசாபயனிடததிலும் (இருக்கிற
தோ) அத மஹாதமாவதிக உபதிகஸிகப்பபட்ட அதததங்கள்
பரகாஸிககினறன' என மாததமுள்ள வாக்யம் ஜாஸாநா' சநு
தியாவது— ஆசாபயனிடதகினிருந்து அறியப்பட்ட விதையையே
ஸாதுதமகவததை அடையு' என்று அததமுள்ள வாக்யம்
ஜாஸாநாஸி என மிடதத 'சூழிஸபதககிநா ஸிவ
தாஸவகரம் சாஸிகாதயம் முகஸிப உபதிகததகுகள சேதததக
கொள்ளப்படுகினறன அநாயாஸன— ஆசாபயனையுடைய புநு
ஷனை பரஹமகதை அறிவிருன' என மாததமுள்ள வாக்யம் முத
விபவகா 'வஜ்ஜயவரதூணம என மிடதத 'வரவிக்ஷயஸா
ஸாஸி மூர்தவாநா' என்று சொஸிதததததததததத ஆசாபயனா
கிய வயாஸநுடைய அனுக்ரஹததததத திவயகருஷ்டி கிடைதத
சரிததிரம் அபிபபிராயககில் கொள்ளப்பட்டது இதத அதத
தததை வயதிரேகக கினுலு(எகிரடைபாலும்)ஸமா கதிககருநா
ஸித 'இவவனல்லாதாக்ககு' என மிடததத இவவனல
லாதாக்ககு - மூர்திமரீலு மூர்திமரீலு (அகிசமாத) மூர்தி
இவவாதாஸி 'நண்ணுகொளவது' அபகமகுமூர ஆசா
பயனிடததில் காலகிஷப கிகளசெயத ஸமபுததியுள்ள ஸிஷ்யாநுக்கு
குள ஜனானததிலேகாரகமயம் காணப்படுகிறபடியினுலு அததகு
வேறு காரணமில்லாமையினுலும், அது குருபகதியின தாரதம
யததினிலே வரககென்று ஹக்ஷிகதகுகொள்ளவேண்டும என மாத
கம இவரு 'உன்கும யதெநத மொவயெசு' என மது உபபகந
மாகுமீத 'குணதிரான ஸிஷ்யாஸாநுக்கு அதததகுகளை உப

கண்டுமொளவது மிகவும் மூணாடிகரான ஸிஷ்யா
களுக்கும் கடுக ஸிஷ்யாத்விஷயங்களை புகாஸிப்பியா
தார்க்கு நினைவு குலையாதென்னுமிடம் ரெஞ்சாழி
வந்தாணங்களிலே புவலிசம் பெற்றது மூணமாக
உவ்ஷேஸித்தால், 1 ஸிஷ்யாவா மூரொரவி' என
தையாலே சூவாய்நு கு நினைவு குலையுமபடியா
மென்னுமிடம் வருவது விவாரியாதே ஐந்நுக்கு
உவ்ஷேஸித்துத் தானும் புவலிவினெனைய பற்றந்து

மிகச்சிறுவிடம் 'வாஞ்சுஸ்தாத்திஜாதம் எனநிவை முக
லிய வசனங்களுக்கும், அப்படி உபதேஸிப்பாகவளை ஜஞான பலன்
என்று நினைக்கிறதற்கும்கூட விவாரகமாதேதாவென்னில
அதற்குப் பரிஹாரம் அந்நிச்செய்கிறா— மிகவும்' என்றாரம்
பிதன் 'ரெஞ்சு' பரிஹாரமாய்து— ஐந்நுக்கு எனநும்
ஒரு ராஜா ஹமஸங்கமின் எரகைகையக கேட்டு ரைகவா என
நீர பரஹமகிஷ்டரிடத்கில பரஹமவிதையை உபதேஸம்செய்து
கொள்ளவேண்டுமென்று தன்னுடைய ஸம்பதங்குகளில் பாதி
பாகத்தை ஆசாரயனுக்குத் தக்பிணையாக எடுக்கக்கொண்டுபோன
பொழுது உபதேஸிப்பாமல் திருப்பியனுப்ப, பிறகு ஸாவஸவத
கையும் ஸமாப்பிதகபொழுது அவைகளை பரதிகரஹியாமலே
உபதேஸித்த வருதகார்தம் சார்தீதாகயகில (4- 2- 5) செரலலப
பட்டிருப்பது 'சூழி ஸம்பகத்தினு உபதேஸாவருதகார்த
மும் ஸிஷிப்பிக்கப்படுகிறது அகாவது— அநேகவருஷகாலம்
காத்நிருக்குமபடி செய்து அவனுடைய பொறுமை முகலிய குணங்
களை அறிந்து, பிறகு ஸிஷ்யனுக்கு உபதேஸம் செய்தாரென
பது 'பெற்றது மூணமாக' எனபதற்குத் தனக்குத்
கிடைத்த ஸிஷ்யனை எல்லாக குணங்களையுமுடையவனாக நினைத்து
என்றாதகம் அனநிககே ஸிஷ்யனைத்தான பெற்றதே தனக்குத்
காஷாவஹம் என்று நினைத்துஎன்று தாதபாயமாகவுமாம் ஸிஷ்ய
வாவம் மூரொரவி-ஸிஷ்ய ஹமாய பாபம் குருவையும செ
ரும வருவது விவாரியாதே— மீதம் வரப்போகிற பலகதை

தன ஸிஷ்யனான தாராஹமவானையிட்டு வலவெழுப்பான
 உணாததிவிககவேண்டுமபடி யிருந்தத வதூஷுவன
 பககலிலே கண்டுக்கொளவது இப்படி 'சுபுக்ராஸபு
 காஸாஸூடி எனகிற இரண்டுக்கும் 'கூழ்யெதெ வஸ்வ
 டாயுஷீ' எனகிற மறுவதனை ஷ்ளவிகூததாலும்
 பூஜாணவ விகியாலும் சூத்ததாலே உஷாஸரிதத
 அனுஸந்திசகாத 'ஹி, னுகு உபதீதஸிதது தனபதின
 பரஹமா, இரதரன தனக்கு ஸிஷ்யனாக கிடைத்ததையே விமீஸ
 ஷ்டாக நினைத்து அவனுக்கு ஸிஷ்யலக்ஷணம் பொருத்திருக்கிறதா
 என்று பார்க்காமல் உபதீதஸிததா எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது
 'சுபுக்ராஸபுக்ராஸாஸூடி தனம் டெதகூ அபரகாஸா, பர
 காஸம் இவைகள் இரண்டும் ஜ்ஞாநகிஷ்டைகள் குறைவதற்குக் கார
 ணம் என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருக்க அபரகாஸத்தினால் ஜ்ஞா
 நம் குலையுமென்றும், பரகாஸத்தினால் கிஷ்டை குலையுமென்றும்
 தனித்துப் பிரித்து அநவயம் சொன்னது ஸங்கதமாகுமோ? இக்
 ரேதரயோக தவந தவஸமாஸமாகையினால் இவைஇரண்டும் சேர்த்து
 இரண்டு பலத்திற்கும் ஸாதனம் என்று ஏற்படும் ஆகையினால்
 அபரகாஸத்தினாலாவது பரகாஸத்தினாலாவது கனியாக ஒரு
 பரதயவாயம் தேரிடாது எனகிற ஸங்கைக்குப் பரிஹாரம் அரு
 ள்செய்யப்படுதா— 'இப்படி' பரகாஸம் பிரம் 'ஷ்ளவிகூததா
 லும்' எனபதற்கு 'புக்ராஸபுக்ராஸாஸூடி', 'ஷ்ளவியெக்' என்று
 தனித்தனியாக விதிவாக்யமிருக்கிறபடியினால் ஒவ்வொரு விதி
 யும் கனிகத்தனியே பலகூத எதிப்பாக்கிறபடியினாலும், ஸமமான
 கணக்குடைய வஸதுகளுக்கும் காரயகாரணபாவத்தைக் குறிக்கு
 மிடத்தில முறையே அநவயிப்பது வாயம் என்று ஸாஸகரஜ்ஞர்கள்
 ஒப்புக்கொண்டிருப்பதினாலும், இங்கு சொல்லியிருக்கும் இரண்டு
 பதங்களுக்கும் இரண்டு வாக்யங்களுடன் முறையே அநவயிப்பது
 உசிதமென்று தாதுபாயம் பூஜாண வ விகியாலும்'
 எனபதற்கு ஸஞ்ஜய வருகதாரகம், கடஜாபாலஸநுதிகள் சதூ
 முகவருத்தாரகங்கள், இவைகளினால் என்று அததம்
 'சூத்ததாலே உஷாஸரிதத விதத்தை' எனபதற்கு
 முறையே அபரகாஸபரகாஸங்களுக்கு ஜ்ஞானஸம்பத்தின் க்ஷய
 மும், கிஷ்டாஹாநியும் ஆகிய இரண்டு பலங்களும் தனித்தனியே

விததனை இரண்டிலும் இரண்டு வறும் கூடியததா
லும் வாகுசத்தில் வரும விரோதமில்லை ஆகையால்
வவ்வாவெல்லையிலும் முறையாகியின வரீவாஹமாத
முறையாவ வுக்காசிப்பிததவும் உறாரததமலபுமான
மாணிகதச செப்புப்போலையிருக்கிற திருநாத்ததினு
டைய சீரமையும் தன் நிகெஷ்யும் குலயாமைமகாகச

உதாமிபுல டன ராராகது இரண்டிலும் கொ
திக்கு உததாராககதில் இருக்கும் கலாதவ ஸமஸங்களினு
டைய ஸவாஸயகதை அனுஸரிகது அபரகாஸகதிறகும் இரண்டு
பலம், பரகாசகதிறகும் இரண்டுபலம் என்று தாதபாயம் சொன்ன
போதிலும் வாக்யங்களில் அவயததிறகு விரோதமில்லை என்றாத
தம் இக்கால கீழ்க் கூடுகூடுக்கப்பட்டதைப்போல அபரகாசபரகா
சங்கள் இவை இரண்டுமே சொத்து இரண்டு அநிஷ்டபலங்களுக்காக
காரணமாகையாலும் அபரகாஸம் மாகாதகினுமேலயாவது பரகாஸம்
மாததிரகதினுமேலயாவது பாதயவாயமில்லை என்று சொல்லில் பூ
வாதகதிலுக்கு நபரகாஸகதையும்காதகின அபரகாசகதையும
தனிகதனிரீய விதிசுருபததற்கு விரோதமாகும் என்று தாதபா
யம் வவ்வாவெல்லையிலும் முறையாகியின வரீவாஹமாத
ஜனானம் உண்டானதமகுபபின்பும் இதனால் குருபகதி செயத
வனுக்கு ஜனானமுண்டாகும் என்று கட்டுநுதியில் சொல்லியிருக்க
கிறபடியினால் ஜனானமுண்டாவதற்கு முன் குருபகதி செய்ய
வேண்டியிருந்தபோதிலும் ஜனானமுண்டான பிறகு செய்யவேண்
டியதில்லையே என்கிற ஸங்கை பரிஹரிககப்பட்டதாகிறது எப்படி
யென்னில்? உண்டான ஜனானம் குருபகதி செய்யாவிடில்
குறைந்துவிடும் என்று சீழ் உதாஹரிககப்பட்ட வசனத்தில்
'கஷ்டபெதே' என்ற சொல்லப்பட்டிருக்கிற படியால் முறைய
லாகியின வரீவாஹமாத' இதனால் பரகாஸம் செயதமே மன
மே என்று விதிக்கிருப்பதற்கும் அதற்குக் காரணமான பகதி
செய்யவேண்டிமெனத்தில் தாதபாயம் என்று கீழ் விநாடிககப்பட
வது பிதசட்டகதக்கது உறாரதத' இதற்கு கருவாஸக
தினால் திருமருகாம ஸபகதகினுமும் அததகதினுமும் ஸாக்ய

சிலவான லுயொஜநங்களைப்பற்ற ஸ்ரீஷ்யமுணவதி
 திபுயிலலாத லவநாகு வெளியிடாதே கருததை
 மிகவும சேமிகரவும லுரவம் இவவிடத்தில் மூரூ
 ஸஸம் வரமூரூககருகும் லவநுஷணம் லாரா
 மென்பது தெரிக்கப்படது 'சீமை யாவது உகரவும
 அதாவது சரேசமலாஸபாப 'தன நிரெஷ்யும்' என
 பதறது ஆபுஸ தனம் துசு சொல்லப்பட்ட மந்தரத்தில் நிஷ
 டையுட னாதாககா குலையாமைககாக-ஸியாமலிருப்பதற
 கார, சிலவான லுயொஜநங்களைப் பற்ற அபபாயோ
 ஜனககளுக்காக, அதாவது- பாகும புகழவரும்' என்றாமபிகும்
 ஸ்ரீ அமருதாஸவா தினிப்பாட்டி னபடியே கயாதிலாபபூஜாதிகளான
 பரமீதா-பாகுமலாஸபாப னன்று தாபாபா 'ஸ்ரீஷ்யமுணவதி
 திபுயிலலாத லவநாத 'லுஷ்ய-விஷ்யாய-லெவீ' னன்று
 ஆரம்பிகது ஸ்ரீ பாஸவிசதியில் கருபிககப்பட்டிருக்கும்
 குணகா லுலாத பாகுமலாஸபாப லவநாகு - சஞ்சலபுத்தி
 யுடையவாஸா, கு, சேமிகத - மந்தரத்தைக்க இவவிடத்
 தில் ஸ்ரீஷ்யகுணபூகதி யிலலாகவாகளுக்கு மந்தரோபதேஸம்
 செயதால் மந்தரத்தின சீமை குலையும் சபலபுத்திககு உபதே
 ஸம் செயதால் கன நிஷ்டை குலையும் னன்று தாதபாயம் னன
 பது ஸ்ரீஸாரதீபிகையின நிரவாஹம் இப்படியாகிலும், 'மூரூ
 லுசாஸயெசு னாந்த வசனம் னாது மொக ன்ஞானபாதா
 னம் பண்ணின குருவை பாகுசம் செய்யவேண்டும், அபபடிச
 செயயாவிடில் பாகுயவாயம் னன்று விதிககிறக ஒழிய, குருபரம்
 பரையை பாகுஸிப்பிககிறதறது பரமாணமாசுமீமா? னனகிற ஸந
 கைருப பரிபாபா அ லாபாயம் லா - 'இவவிடத்தில்'
 னன்றாமபிகது அதாவது- ஸருதியில் ஆசாராயவசதகை அது
 ஸநகானம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால்
 அதை அனுஸரித்து இவகிருக்கும் 'மூரூ' ஸபகமும் பகவான
 வரையிலான குருக்களை உபலக்ஷிக்கிறது னன்று தாதபாயம்
 இப்படி 'மூரூ' ஸபகதகிறகு ஸவாசராயனை மாகதிரம் அரகத
 மாக அநிகரித்து வசனாகரகதை யனுஸரித்து உபலக்ஷணபரம்
 னன்று சொல்லுவது வினமபிதபாதிதிகமென்று நினைத்து கலபாந
 ரம்?

கூமாதவுமாம க்ஞாஸஷ்ம க்ஞாஸும முதலான ரஹ
ஷ்மங்களுக்கும் பூஷஸுமவரம் தான இதத ரஹவ
யங்களை சுமஸுநிககும்போதெல்லாம் சுவாயுஷ
ரஹ்மெரெயை சுமஸுநிககையும வியிவறுபூவூம்
இவ்வாவாயுதகளுடைய சுமஸுநாநம் 1 'ஸம்ஸாஷ்

தரம் அநுரிசசெய்கிறா— 'ஸாஜாநூமாநவுமாம' என்று
அதாவது- குருசபத்தகிறகு அஜஞானத்தை நிவருகதி செய்கிற
வன என்று அராதமகையினால் கீராக உபதேசம் செய்தாவது
பரமபரையாக உபதேசம் செய்தாவது அஜஞானத்தை நிவருகதி
செய்கிறவர்கள் இவகு குருசபத்தகினால் சொல்லப்படுகிறார்கள்
ஆகையினால் பரமகுருக்களும் குருசபத்தகிறகு கீரில் அராதம்
ஆகிறார்கள் என்று தாதபாயம் மந்தரசபதமும் அப்படியே மந்த
ராராதம் முதலிய ஸம்பரதாயாராதங்களுக்கு உபதேசம்
என்று அநுரிசசெய்கிறா— 'க்ஞாமும' என்றாடபித்து இப
படி சநுடசகி க்ஞாமென்ற நுரிசசெய்து இனி இது நைமித்திக
மாகக் கூடுமென்ற நுரிசசெய்கிறா— 'தான இதத' என்றாரம்
பித்து 'சுமஸுநிககும்போதெல்லாம்' என்பதற்குத்
தன சாட்சைடகாலத்திலும், ஸிஷ்யாசனாசகு உபதேசம் செய
யுங் காலத்திலும் என்று அராத 'வியிவறுபூவூம்'
என்பதற்கு 'ஸுயுருணா ஸுஸிஷ்யுஷு வூவாஃ
வாக்ஷதம் தயா' என்று ஆசிரிஸுடிவவாரவம்குதிஸை உ
ருவாய் பூசாஸிபடியாகெழிறகயும் வரிககப்பட்டது'
என்று ஸிஷ்யகருதயாதிகாரத்தில் இவா தமமாஸீலயே உதாஹரிக
கப்பட்டிருக்கும் வசனத்தினால் ஏற்படுகிறது என்று காதபாயம்
இப்படி உபராகஸநா ஜாதேஷ்டயாதிகளைப்போன்ற நைமிகதிகம்
என்று நிணயித்துவிடப்படுமகு பராயஸித்தநுபமான நைமித்
திகமுமாகலாம் என்று அநுரிசசெய்கிறா— 'இவ்வாவாயுதக
ளுடைய என்று ஆரம்பித்து 'ஸம்ஸாஷ் வுணுகு
தகி இதயாதி— 'நஜேயாஸுயுயாஜிபுஜெஃ ஸம்
ஸாஷ்' என்று இதற்கு முன் வாக்யம் அதாவது மலைச
சாகள், அரிசககாகள், அதாமிஷ்டாகள் இவாசளுடன் பேசுக

வண்ணுகூர்தொ உதவா க்யாயெசு எனகிறபடியே
புகிஷிகலம்மாஷணத்திறகு பூயயிதமுமாம்

என்னுயிர தந்தளித்தவரைச சரணம் புகுகி
யானடைவே யவா குருசர ணிரை வணங்கிப்
பின் னருளாம பெருமபூதூர் வந்த வளளல்
பெரியநம்பி யாளவந்தார மணககாலநம்பி
நன்னெறியை யவாசகுரைத்த வ்யயககொண்டார்
நாதமுனி சடிகோபன சேனைநாதன

இன்ன முதத திருமகளை றிவரை முன்னிட
டெம்பெருமான திருவடிக ளடைசினேறேனே 3

கூடாது, அப்படிப் பேசினால் புணயம் செய்கவாகளை மனதி
னால் நினைக்கவேண்டுமென்று இரண்டு வாக்யங்களுக்கும் சீராகாத
கா 'புகிஷிகலம்மாஷணத்திறகு பூயயிதமுமாம்'
என்பதற்கு ஸாஸ்திரங்களில் பேசக்கூடாதென்று கடுக்கப்பட்ட
வாக்குடன் பேசினதற்கு பராயஸித்தமாக ஸாமாந்யமாய்ப்
புணயம் செய்கவாகளை தயானம செய்யுமபடி விகித இடத்தில்
மஹானுபாவர்களான பூர்வாசாரியர்களை கயாணிப்பது விசேஷ
மானது என்பது கைமுதிகையாய்வித்தம் என்று கா கபாயம்

இப்படி நித்யமாகவும், நைமித்திகமாகவும், பராயஸித்த
ரூபமாகவும் அவஸ்யம் செய்யவேண்டியதாக சிணயிக்கப்பட்ட
குருபரமபரானுஸந்தானத்தை ஸுலபமாய்ச் செய்வதற்காக ஒரு
பரயோகம் அருளிச்செய்கிறார்— 'என்னுயிர தந்தளித்தவரை'
என்றாரம்பித்து குருபரமபரானுஸந்தானத்திற்கு வாக்யகுரு
பரமபரையைப்போலவே இரகப் பாட்டும மாகிரமாகலாம் என
பது திருவுள்ளம் இவ்விடத்தில் கிதை பதினேழாவது அத்தி
யாயம் பகதாவது ஸரீலாகவயாக்யானத்தில் ஸ்ரீகோபாஷ்யதாசு
பாயசந்தரி 18-இல் 'தயா சிஹாவாஸுஷக்யதஸூக்யா டெடி
சிஹாவதஸிஹை விரிஹை 'தஹுதிஹை சிஹாபூமி' உதி மம
வடிநந்யபூணீதஸூ யாயாஜீதாஹைவி - சிஹாபூமி
வஹாஹிஹைதஸூ வ - புகிஷிகலத்தெ' எனநிவத் தமரஸிஹை
அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அனுஸந்தையாம்

ப-ரை] யான - நான், என உயிர - ஆதமஸவரூபத்தை, தந்தி -
உபதேஸம்செய்து, அளித்தவரை - ரக்ஷித்தவரை, சரணம்புகுகி -

[illegible]

வனதெ ஶஹு ஶவொஶஶத்யுஶரொத்யுஶய தாத்யுஶயஃ
 சூயுண்பூதி நடிநீயவிவியொஶணாஃ ஸுஶணாலிஹ |
 ஸுஶாதவ்யுஶாணுஶ்வதீயாஶிவ்யாவமாவ்யாவகாஃ
 ஸுஶுஶாவிவவவிபூது ஶவஶீஶெவெஶெஸிகா ஶெஸிகாஃ ||

எம்பெருமான - ஸாரிய பகியினுடைய, திருவடிகள் - திருவடிகளை,
 அடைகின்றேன, ' ஏ ' எனபது பாடின் ஸ்ரணாகதம்

இப்படி குருபரமபராஸாரகானம் அந்தக் குருக்களிடக்
 கில பகி ஶாவதமாச இருஶீவணநிமென்று முந்தி அருளிச்
 செயப்பட்டிருப்பதினா, அந்த குருபசிகானம் ஸமஸார
 தசையில் காமகரோகாதிகளினாலே கலங்கின மனதையுடையவா
 களுக்கு உண்டாவது அஸம்பாவிதமாகையினாலே அந்த குரு
 பசுதி உண்டாவதற்கு விரோகிபான காமகரோகாதி நிவருத்தி
 யும் அந்த ஶுசாராயகா தடாகத்தினால் உண்டாகவேண்டிய
 என்று அவரது பராதச சிவந்தி - 'வனதெ' என நாமபித்த
 காமகரோகாதிகளினாலே கலங்கின சிவந்திகளை அனுசரணிப்ப
 தற்காகத் தாமருளிச்செய்த பராததனை இவரு சந்தாரூடமாக
 அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது அவர்களும் இப்படியே பராத
 திகது பகிகைய அடையவேண்டிய எனகிற திருவுள்ளத்தினால்

பாச] சூயுண ஶவதாதவளினால், பூதிநடிநீய-
 சொண்டாத கருந்த வையான, விவிய - அநீகம் விதங்க
 ளான, உஶணாஃ-சரித தீவரநீயுடையவா ஶுஶுஶா-பரமாண
 ஶீததமான அாததம் அயலாரால் சொல்லப்பட்டதினால் அதை அந
 யதாகரிப்பது, அயலாரை அவமானமசெய்யவேண்டிய எனகிற அபி
 ஶந்தியாகவும்தா விவ்வ அயதாஜனாநம், விபூது ஶ -
 வஞ்சனை, அகாவது கான ஸரியாக அாதததை கரணித்திருந்த
 தீபாதினம், அயலானாக அபாபிச சொல்லாமவிருக்குமபடி
 பாரா எண்ணம், இவைகளின், வஶீ - வந்திகளுக்கு, வெவெ
 ரிகாஃ-காமதீதஸத்தினி நசரிமயம், ஸுஶாதவ்யு - நம்பக்கூடிய

வாகாசிய, ஸாரண - ஸாரணயர்களான, அகாவது - ஸா
 னாக் கித்த உகதேஸயாதார, ஐவதி - தம்பதிகரின ஐயா
 கருணியாதிற, ஐவாவமா - கவரசைய, வாவகா - தகக
 ளிடத்தில வயாபரிசுச செடகம், அலலது - ஸிஷ்யாசுரிடத
 தில பரவுமபடி செய்கிற, வனதெ இரக, நாயாடிய - ஸ்ரீம
 ராதமுனிகள் முதலிய ஆசாரயாகள, உஹ - எனபொருட்டு
 அதாவது - எரகது சுவொல காளபட்ட, உதய - மன
 மதலுடைய, ஸார பானங்குரினாண்டாகிய, உநாயாய
 பீடையை உடையவனாகும்படி, அதாவது - மனமதலுடைய
 பாணங்களினால் உண்டான பீடையை நிவருத்திசெய்து என்று
 காதபாய, உஹ இரக ஸிடஸாயகையில் ஸுடினா
 ருசிககமீவனம் என்று பாராதகளை

இவது 'வனதெ' ராபகினால் இவாகுண்டைய போகயக
 வம் பரஸிககம் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது உஹ - என
 பகறகு பால பிகரீகாபஹதனுக்கு போகயமாகாதது போலக
 காமாதிகளினால் கலங்கிய மனதை உடைய எனக்கு இவர்கள்
 போகயமாகாத கீகாறறுவது மிகவும் கஷ்டமானது என்றும்
 அந்தப் பரில் பித்தரீகாகதையும் ஸிபபிகதுக தனனுடைய
 போகயதைகையக தெரிவிப்பதைப்போல இரக ஆசாரயாகள
 காமாதிகளினாலுண்டான காலுஷயங்களை நிவருத்திசெய்து தகக
 ளுடைய போகயதைகைய அனுபவிப்பிக்கவேண்டும் என்றும் காதபா
 யம் 'உதயஸாரொநாயாய' என்றது கீராதாதிகளினால்
 உண்டாகும் பீடையுடைய உபலக்ஷணம் அனதிகரீக 'காரி வனஷம்
 கெராய வனஷம்' என்று தனிகது ஸ்ரீகீதையில் அருளிச
 செய்கிறுக்கச்செய்க 'காரிஷ் கெராயொ஽ஹிஜாயதெ' என்று
 கீராதகதிற்கும் காரணமாக காமத்தை அருளிச்செய்திருப்ப
 தினால் ஸாவதீதாஷங்களுக்கும் காரணமான மனமகஸரோநமா
 தம் நிவருத்திக்க வேண்டுமென்று பாராதகிகத்தினாலேயே ஸாவ
 தீகாஷ நிவருத்தியும் பாராதகிகப்பபட்டகாயிறும் என்று திரு
 வுள்ளமாகவுமாம் இதானிஷயங்களில் வைராகயம் உண்டாகி,
 அதனால் மோகம் பெற வேண்டுமெனகிற ஆஸா உதித்தது,

அதிஞல குருவை ஆஸாயிதது, அகறகுப பிறகு குருபகதி வர
வேண்டியதாகையினால் குருபகதியை அவஸாயம் பராகதிகக
பொழுதே காமாதி நிவருத்திகள் முனரீனரீய இருக்கவேண்டுமெ
என்று ஏறபடி செய்படியினால், இங்கு 'உதய' என்ற ரிசெய்திருப
பது ஸாமாபதான மனபகின்பால் ஆகையினால் 'ஸாக்ஷாபூபூய
உதயம்' என்று ஸ்ரீபாசுவததிகா சொல்லப்பட - பகவான்
சொல்லப்படுகிறான் அவனுடைய ஸாங்களாவன் - அவனுடைய
கலயாணகுணங்கள் அவைகளின் பீடை நிவருத்திகளேவெனமெ
என்று பராததிககப்பட்டகாயிறும் அகாலது - பாகமபாவ
மாகிய பகவானுடைய குணங்களில் ஈடுபாடு அவனிடத்தில்
கைங்காயத்திற்கே விரோதம் ஆகலாம் என்று ஸ்ரீமத ராமாய
ணத்தில் 'நாரகி பூரீஷம் ஈ காஷ்டம் வஸுகுபாபாதி மஹதி'
என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால் அது ஆசாராயபக
யாதிகளுக்கு விருதகம் எனபது கைங்கியாயஸிதகம் இப்படி
ஆசாராயகைங்காயத்திற்கு விருதகமான பகவதபக்யாதிகள் நிவ
ருத்திகளேவெனமெனகிற பராதகனை இங்கு செய்யப்பட்டதா
கிறது என்று ஸ்ரீஸாத்திபிசையின் சிவாஹார 'நாயாபூயம்'
எனபது 'நாயொவபூஷம் பூவூத்யம்' எனகற்படிப்பே ஸ்ரீபாசுவ
முனிகா ஸாபபதாய ரவாததா எனபதைதாமிருவா ஸாபபதா
'சூயுக் பூதிநடிநீய விவியொடினாஃ' எனபடுகிறது
தைத்தரீயஉபநிஷதத்தில் 'யோக்யர்களாயும், ஓரிடத்திலும் பக்பா
தமில்லாதவர்களாயும்' எனபது முதலாக அாததமுள்ள வராயத
தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணங்கள் நமமாசாராயாகளுக்கே
பொருதகமுடையதாயிருப்பதினால் அவைகள் அவாக்ரீய குறிக
கின்றன என்று திருவுள்ளம் அன்றிக் நம பூவாசாராயாகள்
'நாயாபூஷ ஸநாயந பூஷிவயடுவெயவ்ய வெஃஹிபூ'
என்று ஆரம்பிதது ஸங்கல்பஸூரீயாகயத்தில் அருளிச்செய்த
படியே வேதாந்தங்களுக்கு ஸவரஸமான அாதகங்களை நிரூபிதது
'கவரோவிதவாநு பூஷொவாயாபூஷ' எனகற்படிப்பே
கெட்ட அாதகங்களை நிரஸனம் செய்கதினாலுண்டாகிய உபகார
ஸமருதியினால் வேதாந்தங்கள் பகவானுடைய குணங்களை
ஸதுதித்திருப்பதுபோல ஸ்ரீமநாகமுனி பரப்பருதிகளான நம
பூவாசாராயாகளை ஸதோத்திரம் செய்திருக்கப் பொருந்தும்

என்று திருவுள்ளமாகவுமாம் அதுவுமனதிகழே வேதாததத
கனிஞாலும் ஸதுதிகத தக்கவைகளே யனறி இவர்களின்
பெருமைகள் உள்ளபடியாகச் சொல்லமுடியாவென்று தாதபாய
மாகவுமாம் 'உஷ்காஃ' எனமது குணநாளுதது உபல
கூணம் இதிலை பகவானைப்பேரால் அஸங்கைய கலயாணகுண
மேலாததிகள் நம ஆசாராயர்கள் எனபது தெரிவிக்கப்பட்ட
தாதது 'ஸ்ரீகாதவ்ய' இதயாதியினு ருக்கிரன் கங
கையைத் தன ஜடையில் அடக்கவைத்துக்கொண்டிருப்பது
பேரல் பகவானுடைய கருணையாகிற ஒரு கங்கையை நம
ஆசாராயர்கள் தங்களிடத்தில் அடக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்க
கிறார்கள் ஆகையினால் இவர்களுடைய பாஸரத்தகினாலேயே பக
வானுடைய கருபையை நாம் அடையமுடியும் எனபது தயோ
திகம் அனதிகழே கமலையுக்கத் கடற்கிடைக் கடல் கருணை
உயாதத்திடாகொருக்கினா' என்று பரமதபங்கத்தில் இவா
காமே அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே பகவானுடைய கையபா
விற கங்கையை அது ஏறிப்பாயவதற்கு பாஸகதி இல்லாத
மேடமி நிலமான நமமிடத்தில் பாயுமபடி செய்கிறவர்கள்
என்று தாதபாயமாகவுமாம் இததால் இவர்கள் செய்த உப
காராதியும் கயோதிகமாயிற்று மேலும் இவர்கள் ஸகலகல
யாணகுண பரிபூரணராயிருந்து மாகதிரமனறியே இவர்களு
டைய கலயாணகுணங்கள் நமமளவில் பாயவஸிதமானபடி தெரி
விக்கப்பட்டதாயிற்று ஆகையினால் ஆழ்வா 'உயாவறவ்யா
நலமுடையவன என்று அந்தகலயாணகுணதவத்தை முதலில்
உபபாதித்து, அது தனக்கும் உபகாரமாகப் பாயவஸனன
மானபடியை 'மயாவற மதிநலமருளினன' என்று அருளிச்
செய்த காமம் இவது வ்யக்ஷிதா 'வ்யக்ஷிதா' இதயாதியால்
மேலப்பதயக்கதவம் சொல்லப்படுகிறது 'வடிவீவெவெடி
ஸிகாஃ' எனபதற்கு இவாகுநுடைய பாம்பாஸிடத்தம்
உடையவர்களிடத்திலும் அப்படிப்பட்ட தோஷங்களில்கைபாகை
யினால் அவைகளுக்கு வெகு தூரத்திலிருப்பவர்கள் என்று அராத
தம் 'உவா லுடினாடி' எனபதினால் முததி கையி வர
போகிறமஹாபலமாகிய குருபகதி இலையஸாரகையில் தனக்குத்
கிடைக்கவேண்டுமென்றுபாராததிககிறா அனதிகழே எல்லோரும்

7-20-8

வாசாராய பரமபராஸுஸகதானம் மிகவும் ஆராதாவஹமானபடி
கயோதிகப 'ஹ்ருதடி' இதயத்யை பரமபர கதீராதிக
முகவிய ஸதானங்களைவிட ம பூவாசாராயர்களினுடைய ஹ்ருதய
கமலம் பகவா னுகு மிகவும் அபிமதமான வாஸஸகதானம் எனபது
தெரிவிக்கப்படுகிறது 'கலஹம் கனைகடஹம் வைகுந்தவானுமே
புலலெனறொழிகன்கெரல ஏ பாவம் வெல்லநெடியான கிறங்கரி
யான உளபுகுந்து நீங்கான அடியையனதுள்ளதககம்' எனகிற
பெரிய கிருவந்தாதிப பாசாரமும் 'பனிககடவி இதயாதி பெரி
யாழ்வா கிருமொழிப பாசாரமும் இவகஸுஸகதீகயங்கள் ம
பூவாசாராயர்கள் பரவாதிகளை கிரஸனம் செயவதற்காக அநுளிச
செய்கிற வாக்யங்களை ஹயகீவனுடைய மேஷாஸபதமாகத கிரு
யு னாரபதர் 'ஹெஷொதிபுஷொஷ' ஷபாதி அநுளிசெய
யப்படடிருக்கிறது இதனால் வாக்யங்கை அவாசன உச்சரிச
குமபொழுது உண்டாகும் காமபிரயமும், தடங்கலிலைமல
பரஸரிப்பதும் ஸாரமயிலைமல உச்சரிப்பதும் தெரிவிக்கப
பட்டதாகிறது ஸ்ரீஹயகீவன இவாகளுடைய ஹ்ருதயகமலக
கில வஸிக்கபபெறநீறாமே எனகிற ஸகீகாஷத்தின பீவாஹமாய
மேஷாஸபதகதைச செயய வஸது ஸவபாவகதினால் பரதிவாகி
கள் தானே கிரஸசாரானாகா 'ஹ்ருத ததீஷ்வஸந்திபுரம் ரஸு
காலீசு ஜமதூரொரம்' எனகிற படியே ரஸபாச ஸபாபான,
செய வஸது ஸவபாவகதினால் பூகனை காமேன காமா நடக
காபகீபா எனப ஸ்ரீ ராஜகீபிசைசில வயாசபாகி 'வஹு
முணா' எனபதினால் பரதியாதி கிரஸன சகீமதூட ஸவாத
ஸகா னனகீதகும உபயுசதங்களான ஜனானஸககயாதிகள் மாத
திரமனதிகமே மறமம் ஸகலகலயாணகுணங்களினாலும் சினைகவா
கா எனபது தெரிவிசா படுகிறது 'ஜிஹ்வாயாவகஜெஹு
யுஜ'வா எனபது அாதக இடவசளி வஸி ததுசொனா புருச
கிற 'வணதிப்புபுக கிருமெவமடாத வெனம் சொல்லி நிற
தமமைபாபானற ஸிபுபாசா அவாகளுடைய 'வட பகாவன-
ஸ்ரீககயம ரச, ஸ்ரீசுஷ்ஸமீதா பாவய புதகப பாசங்
கள் அபபடி 'யதிவதிமுவொ ஹாஷ்யஸூரள பரா
புராதவினிகபுவயக வியாவஷாலிஸெ ஜயயுஜவடிபுக'

ஆரணநூல வழிசசெவவை யழித்ததிடுமை துகாகதேகார
வாரண மாயவா வாதக கதலிகண மாயகதபிரான
ஏரணி சீரத்தி யிராமானுச முனி யின னுரைசோ
சீரணி சிந்தையிடுனாரு சிந்தையாமினித தீவினையே 3

‘ஸ்ரீமதே’ என்கிற ஸாபதபரமபராஸாரின் ஸ்வாஸபத தினு
தெரிவிக்கப்படுகிறது அதிலு முகலில ஸ்ரீபாஷபகாராவிஷயமாக
அருளிச்செய்கிறார்— ‘ஆரணநூல’ என றாமபித்தது

[ப-ரை] ஆரணநூல - வேதாந்த ஸாஸ்திரத்தின் அதாவது
உபநிஷதபாகத்தின், சேவவை - ஸ்வரூப அரகதத்தை பரதி
பாதிக்கும் கனமையை, அழித்ததிடுமை - கெடுக்கிற ஐதுகாககு -
வேதாவாதம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு, ஓர் அதவிதீயமான, வார
ணமாய யானையாய், அவா அயாகநுடைய, வாதககதலிகள்-
வாகங்களாகிற வாழைகளை மாயத்த - கசிப்பிக்க, பிரான - உப
காரகரான, ஏர் அனுநுபமான அணி - பூயிக்கு அலங்கார
மான, கீரத்தி கீரத்திபையுடைய, இராமானுசமுனி - ஸ்ரீபாஷய
காரநுடைய, இன் - தீபாகவகாரான உரை - ஸ்ரீஸூகதிகளை,
சோ - சோகதிருக்கிற, சீர் - குறையகனினால், அணி - அலங்காரிக
கப்பட்ட, சிந்தையிடுனாய் சிந்தையையுடைய நாம, இனி -
இதற்குப்பிறகு, தீவினை - பாபத்தை, சிந்தியோம் கினைக்க
மாட்டோம் சேவவை யழித்ததிடுமை’ என்பதற்கு வேகங்கள்
கானே ஒருந்தமான தடவகலுமில்லாமல் அரகதத்தை பரதி
பாதிக்கும் கனமை உடையவைகளாயிருக்க அவைகளில் சி
பாகங்களை பரமாரணங்களெனெனயும், பரமாரணமாக ஒப்பு
கொண்ட பாகத்திலும் லக்ஷணமாக அரகதம் சொல்லவேண்டும
என்றும், எல்லா வேதங்களும் அவிதபா கலபிகெனென்றும், இவை
முதலிய வாதங்களினால் வேதத்தின் பரமாரணயத்தை யழிக்கிற
என்றாததம் ‘குவெஷாஹாம் க்ரூர் நிவ்விததித்யஸ்ஸஞ்சரந்தே’
என்கிற ஸ்ரீமத ததவஸாரஸதீலாகம் இவ்வு அனுஸந்தேயம்
அன்றிகக ஆரணநூல என்பது வேதாந்த ஸூகதிரமாகவு
மாம் அதின் வழியாவது உபநிஷத்தின் அராததங்களை யுகதி
பைசெய்தான் விசாரிப்பாராய், ‘கூபாக்காரஸிவ்விழி என்றிதய
முதலிய லக்ஷணத்தோடு கூடியவாயுமிருப்பது. அதின் ‘சேவவை

[illegible]

நீளவநதினறு விதி வகையா னினைவொன்றிய நாம
மீளவநதினனும வினையுடம பொன்றி விழுநதுழலா
தாளவநதாரென வென றநுடநது விளங்கிய சீர
ஆளவநதா ரடியோம படியோமினி யலவழககே 4

ஷங்கையுடையது தமமுடைய சினைக எனபது தெரிவிக்கப்படு
கிறது 'சிந்தியோமினித தீவினையே' எனபதற்குக் கீழ்ச்செய்த
பூவபாபங்களைப்பற்றி இனி வயஸனப்படமாட்டோம் என்றாத
தம் அகாவது எம்பெருமானா அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யம்,
ககயம் முகஸிய ஸ்ரீஸூக்திகளினால் பரபகதியின் பரபாவத்தை
யதாவததாக அறிந்தபிறகு, பூவபாபங்களைப்பற்றிக் கவலைப்பட
வேண்டாம் என்று தாதபாயம் இதனால் ஆசாரயாகுரின
ஸ்ரீஸூக்திபரிசயத்தினால் கனசகு ஸாவஸீஸாக சிவருத்தி உண்
டானதைப்பற்றி அவாக்கிடத்தில் உபகாசஸமருதி செய்யப
பட்டதாயிற்று அனந்திகே, எம்பெருமானருடைய ஸ்ரீஸூக்தி
களில் தமமுடைய புகதி சென்றபிறகு இனி பரபகதைப் புகதி
யினால் யோசிக்கமாட்டோம் என்று தாதபாயமாகவுமாம் அகா
வது உதகராகத்திலிருந்து மனது சிவருகதமானபடி அனுஸந
திக்கப்பட்டது

இப்படியே விதேஸஷ உபகாரகான ஸ்ரீ ஆளவந்தார விஷய
மாகவும ஒரு மங்கள பருளிச்செய்திருா - 'நீளவநதினறு' என
றாரம்பித்தது

[பரை] நீளவநது - செங்காலமாக ஸமஸாரத்திலேயே
ஸஞ்சரிகதுக்கொண்டிவநது இன்று இரக ஜனமத்திலே, விதி
வகையால் - பாகயவசத்தினால், நினைவு ஒன்றிய - நல்ல எண்
ணத்தை அடைந்த, நாம, இன்னம் இதற்கு மேலும் மீளவும் -
திருமபவும் இரகஸ மஸாரத்திலேயே வநது, வினையுடம்பொன்றி-
காம ஸமபந்தமுடைய ஸாரததுடன் சேரநது, விழுநதுழலாது -
கீழே விழுநது ஸமஸாரத்திலேயே உழன்றுகொண்டிராமல,
ஆளவந்தாரென மமமை ரக்ஷிக்க வந்தவா என்று சொல்லுமபடி,
வேன்று - ஜயித்தது, விளங்கிய பாகாஸித்ததுகொண்டிருக்கிற,
சீர - கலயாணகுணங்களைடைய ஆளவந்தாரடியோம - ஸ்ரீ ஆள

வந்தாநகருத காஸ்துதகளரா ராம, இனி - இதற்குமேல்
அலவழகது அலலாத வடிவர்களை அகாவது அபஸிதகாநக
நயாயநகளை, படியோம வாசிக்கமாட்டோம்

‘ளீளவந்து’ எனபதற்கு ஸாரஸாரம் அநாதியெனமும, ‘விதி
வகையால’ என்சமுத ரீதிய ‘ஜாபநாநம் ஹி வுரூ
ஷம் பம் வஸுநுபுயஸுநுபுந எந்நபட்டகவாநுபுய
கடாஷுததை ஏதோ ஒரு பாசமஸுததால் பெறறோம் எனமும,
‘நீனைவொன்றிட’ எனபதற்கு தேஹததைவிட ஆகமா வேறு
அது பகவானுக்குத காஸ்துதபாநது எனகிற ஜ்ஞானகதைப
பெற்ற எனமும தாக ராம இக்கால மேகாஷுமாகிற புருஷாத
ககதை அபிபக்ஷிக்க ஸபரததராஜோடெனபது அதகாத விதத
மாசுமது ‘வினையுடம்பு’ எனபதினால் காடவசனினால் உண்டாக
கப்பட்டதாய் மேலும் காடவசுநுக்குத காரணமாககயினால் காடவ
கமோடு சோகது ஸரீரம் எனபது கமியாகிதம் ‘ஒன்றி’ என
பதற்குத தேஹாதம் பரமம் முகலியவைநீயடைந்து எனறாக
தம் ‘விழுந்து’ எனபதற்கு ‘கூழிவ தி’ எனசும ஸபரபத
நிமது வடிபுதராராட, ‘கூயோடகூணி தாஸீஸார்’ எனகிற
ஸ்ரீகீதாஸலோகத்தினபடியே கீழே விழுந்து எனறாததம்
உழலாது எனபதற்கு அநக ரகாதிகளிலே அதிதீகக்காலம்
ஸஞ்சரிகதுககொண்டிராமல் எனறாததம் அதாவது இப்படி
ஸ்ரீ ஆளவநதார நமமைக கடாஷிக்காநீயில இருக யாத்நையிலேயே
உழன்றுகொண்டிருப்போம் என்று திருவுள்ளம் ஆளவநதாரேன
வேன்று’ எனபதினால் ‘பயாயுடா ஸஞ்சிக வஸஞ்சா ஈஹிதவிஜ
யாஹுபொ’ எந்நபட்டிய மிசயுட துரப்பாநகமகாடு கூடிய
நமமுடைய மனகையும கனககடிபையாக்கிககொண்டபடியினால்
நமமை ரக்ஷிக்கவந்தவரென்று எல்லாரும கொண்டாடுபபடி
அவதரித்தார எனபது கெரிவிக்கப்படுகிறது அனமிககே இருக
ஆளவநதார ராஜஸபையில ஆஸதான பணடிகளைத் தோறக
டிகது அகிறிலே தனனுடைய பாதிபுனையை கிறைவேற்றநினை
படியினால் தனக்கு அடிமைகலை வராதபடி தனனைக காப்பாற்றி
னா என்று ராஜபகனியே ‘ஆளவநதீரோ என்று இவரைக கொண்
டாடின வருத்தநாதம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறதாசவுமாம் அவு

இடபடிபே ஸ்ரீமந்தாதமுனிகளாவிஷயமாக ஒரு பாட்டு
அருளிச்செய்திருா— 'காளம் வலம்புரி என்றாரமபிகது

[ப-ரை] காளம் - காஹனவாகயம், வலம்புரி - வலம்புரி
ஸங்கட, அனன இவைகளுககு ஸகருஸாகளான, நற்காதல
ஸலாகயமான பகதி. அடிய - அடியவாகது - தாஸபூதாக்களான
மேலைபக்ககாமவான, சீதமயக்ககாமவான எனபவர்களுககு
தாளம் வழங்கி காளஸாஸதிகதை உபதேசிகது, தமிழமறை
காமி - வைதம் என்று சொல்லப்படுகிற தியபரபந்தகாரினு
டைய இன்னிதை - இனிமையான கானத்தை தந்தவள்ளு
உபதேசிகத பரமோகாசாரயும் மூளும் எலலோராலும் அனுஷ
டிகக்கடியகான தவநேறி - பகதி பரபதகிகளாகிய பராகத
கீ, மூட்டிய - பரவச்செய்கவரான நாதமுனிகழலே - ஸ்ரீமந்
நாதமுனிகுரி கிருவடிகுரையே நாளும் தினகீகாமம், தொழு
தேழுவோம் ஆஸாரிகது உஜ்ஜிபம்பாம் நானிலததே நாலு
விதமான ஸ்ரீயி - நமக்கு ஆரிகா - ஸமனாகா

காளம் வலம்புரியனன இகபாதிகது காஹனம் முகாபி
வைகா எப்படி ராஜாவின விஜயக்கிறகு ஸஞ்சகங்களை அப
படியே இவர்களிருவரும் ஸ்ரீமந்தாதமுனிகளின் காயாணகுணம்
கருகது பரகாலகா என்று காதபாயம் காளம்' என்றால்
சகரம் திகிரி வட்டம் காளம் ஸகாலம் என்று சகரத்தின்
பெயராதமினவ என்று சீகண்டு என்று ஸ்ரீஸாரகீபிகையில
யபாபாதம் இகதப பகதிகு பகவானுக்கு சங்கசகா வகா
எப்படி அனாகாரண நிறங்களை அகைப்போல ஸ்ரீமந்
நாதமுனிகுருகு இவாசா என்று கிருவுள்ளம் 'அடியவாகது'
என சபு - 'சபு உதா' தது வாடா துநிலவகா காம
கவள்' என்றது சபு ஆஸாரிகத குரவாகாபடுதா
ஸ்ரீமந்நாதமுனிகு சபு - ஆஸாரிகதவாகது என்றாத
கம் மூளும் தவநேறி மூட்டிய' எனபகிறு 'வொகைவகீ
ஸகபரகாமயஜி மதிபா ரய ஸகாலமயெ யலிகா
யாய் நகல ஸ்ரீமந்நாதமுனிகு ஸகாலம் விவகிகம்
'கழலே எனகிற இடத்தில் சகரகதிகு ஸக அபிஷ்டகளை
யகாசகாமயது என்றாகா அனாசக 'நாயகமயெ

ஐத்ரு வரத்ரு உாவி தித்யு யதீய உரணா ஸரணம் தீதீயு
என்கிறபடியே உபாயதஸையிலும் பராயதஸையிலும் உததேதஸ
யகவம் காதபாயமாகவுமாம் 'நானில'மாவது மருதம், குறிஞ்சி
நெய்நல, முல்கை என்று நான்கு விகமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பூமி,
பாலை யெனலும் ஐக்காம வகுப்பு மருகாதாரமாகியினாலே
மனுஷ்யபஸஞ்சாரமற்றதால் இங்கு எடுக்கப்படவில்லை

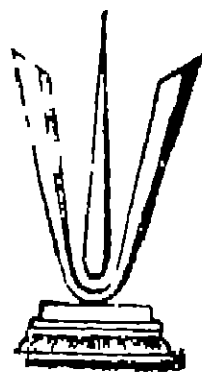
இப்படிக்க கீழ் முன்று பாட்டுக்களிலும் சிந்தியோ மினித
தீவினையே என்று பரிசுத்த மனுவருதகியும், படியோமிணி
யலவழக்கே என்று பரிசுத்தமான வரகயாபாரமும், 'தொழு
தேழுமோம்' என்று பரிசுத்தமான ஸரீரவயாபாரமும் கணிக
தனியே அநுரிசெய்யப்பட்டிருந்ததேபா கிலும் ஒவ்வொரு ஆசார
யாசனிடத்திலும் இந்த முன்னும் தோததனுஸந்தேயம் என்பது
கிருவுள்ளம் ஆக இக்கால ஸதாசாரய ஸம்பக்கத்தினாலே
தரிகாணவகூறினாலும் பரிசுத்தமான வருககியைச் செயப்பபெற
மேறும் என்று அவாகனிடத்திலு உபகாரணமநதி செயப்பபட்ட
தாய்றறு இப்படியே ஒவ்வொரு ஆசாரயாகூரிடத்திலும் செய்ய
வேண்டுமென்பதும் இகினாலேயே ஸுஞ்சிதம்

மஹாமஹோபாகயாய த்ருவாசீந்திரபுரம் தோதூர விதவான
பகவ ந்நிஷயம் ஸ்ரீ உபவே நர நிம்மாசராய ஸவாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீ குருபரமபராஸார வயாகயானம்

முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீஃ ॥

ஸ்ரீதெ நுக்ஷீஹ பவத நவரஸ்ய ஸ்மணை நமஃ ॥

ஸ்ரீதெ வகூஉலகுஷணை ஸ்ரீதெ நமஃ ॥

ஸ்ரீதெ ராஜாநமஸ்ய நமஃ ॥

ஸ்ரீதெ நிமகாநமஸ்ய நமஃ ॥

ஸ்ரீமத திராமநதமஹாதேவ திரை அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ம த்

ரஹஸ்யத்ராயஸ்யம்

உபோத்காதாதிகாரம்.

[மங்களாசாஸனம்— மோக்யபாபதிரை ஜீவாதமாவின் எவருப
யோக்யதை— தத்பாபதிரை கா நம— ராதந் கலமபாவு நம—
ஆசாரயபரமபதி— நவநதமஸ்யாததமாக ராஜதமாரதந் ஸ்ரீதெ]

சுலபவதூர் ஸ்ரீதாதேவா

ராவாயுலகைத் வதே ।

உமலி உயயசுலவதூர்

வலதி ரஹஸ்யசுயஸ்ய ஸாரொச்ய ॥

[illegible]

கடுபுய்ய ஹா துகே ஸாவெஷு
 கள தவஸு தநீவ துகாநு ।
 வஜே ஹவஸி மிஸீஸவஸு
 வீஸீஸொயசகிஷ்நாநு ॥

தேவா பெறா ஸிஷ்யன இராச நுடய காகயமம் திகமனமும்
 புன்று அதிகாரங்களில் செரிந்தபபட்டி நுகின் மன இவைகளில்
 'நாறவஸு துபயஸு ஹாரொய்யத்' எனப நுது அதகதாது
 ஸா ஸபாசககினை அதகதாது பகாபபி ஸாவெடாககினை
 ஸாவெடாககினை 'வவஸி' எனப நுது ஸாவெடாககினை
 ஸாவெடாககினை 'யசுவஸுலாஷ' எனப நுது அதகதாது
 தேவா தகனாமினை உபதேஸிககிளைம எனப அபபடிப
 பட்ட ஸாவஸிதககினை ஸிஷ்யன தா தகனாமினை தாஸ்தானம்
 பன்னிதகொண்ட நுககிளைம எனப கிஷிபிதே ஸாவஸகாய
 பாவியா பாவககினை அதகதாது ஸாவஸுலாஷபபட்ட காகினை மன
 ஸாவெடாககினை தாஸ்தானம் தகனாமினை செயயிவணம
 மகனாசனமும் செயயபட்டாககினை

இப்படி தீம நுநுபரமபாஸகதானா செயது மகன
 ஸாவெடாககினை தகனாமினை தகனாமினை தகனாமினை
 மனி அபபுளளாநிவ மாக மகனாமினை அநளிசசெயகினை—
 'கடுபுய்ய ஹா துகே' எனப அதகதாது திகமனமும் இவ
 நுது திகமனமும் உபதேஸம் செயகவராகிய
 மகனாமினை குறிசெயது எனப மாகிபாநுமணம்

பகாபபி கடுபுய்ய ஹா துகே காவஸுலாஷபபட்ட பாரம்
 ஸாவெடாககினை ஸாவெஷு - ஸாவஸககினை அதகதாது—
 கிஷிபிதே, தகனாமினை மாகிபாநுமணம் பூதிக
 காவஸுலாஷபபட்டி தகனாமினை காவஸுலாஷபபட்டி
 தகிவகுகாநு - தேவா தகனாமினை சொயிவணம்
 கிஷிபிதே ஹவஸி மிஸீஸவஸு - மாகிபாநுமணம் தகனாமினை—
 கிஷிபிதே பகாபபட்டி வீஸீஸொயசகிஷ்நாநு திக
 கிஷிபிதே ஸாவஸுலாஷபபட்டி காவஸுலாஷபபட்டி
 கிஷிபிதே - கிஷிபிதே

ஷிக்க எனது காதபாயம் இங்கே - இந்த பாகநகிமண்டல
தில், நமக்கு ஓர் ஒப்பற்ற, விதி டாக்யம், வாயக்கின்றதே
பாபகமாற்றது

‘இங்கே எனபதற்கு இப்படிப்பட்ட அனுபவத்தின்
விவரமாக பகவதஸவருபத்திற்குக் கிராகாணத்தினை (மறைபு
முதலியவைகளை)ச் செய்கிற இந்த பாகநகிமண்டலத்தினை
என்றாததா ‘உக்கக்’ எனபதற்கு கூலுள நெஞ்சுகளால் குறா
மெண்ணி’ என்கிறபடியே அஸ்ஸுயாதிகளினால் ஆஸ்ஸுயாபா
வததையடைந்து பகவானுடைய குணவிபூதயாசிகளில் பெற்றான
கொண்டிருக்கிற இந்த லோகத்திலே இதைக் கேட்டு உக்கமுப்படி
யான பாசக்யம் பெற்றீரே என்று காதபாயம் ‘வ்யவஸ்தா
ஜ்ஞஸ-ஸ்யவெ’ என்று பூரீகிதாசிரி அஸ்ஸுயாபி டாக்யாபி
குணமாகச் சொல்லப்பட்டது அப்படித் தோஷாபாவம் மாதிரித்
தில் தின்று விடாமல் உக்கமுப்படியான குணவிஸேஷம் சொல்லப்
படுகிறது இதற்குக் காரணம் ‘ஓர் விதி’ எனமருளிச்செய
கிறார் இங்கு ‘ஓர் விதி’ எனமது பகவானுடைய அனுபவம்
விஸேஷத்தைக் காட்டி லம் மிகவும் விலக்ஷணமான ஆசாயகடா
ஷ்கைக்க குறிக்கிறது நமக்கு - அந்த ஆசாயனத்திருவடித்
ஆஸ்ஸயிதத்திருக்கிற நமக்கு, வாயக்கின்றதே’ எனபதினால் கண்
டாயி நெஞ்சே கருமங்கள் வாயக்கின்றார் எண்டாணு மினவியே
வாகியலுமாறு என்றும் ‘வரவாறென்றிலையால் வாழ்வினிதால்’
என்றும் அருளிச்செய்கிறுக்கிறபடியே ஸதருஸமான லேஹ
இன்னகென்று தெரியாமலிருக்கப் பெரிய லாபம் தானே வந்து
கூட்டாதினிறது எனபது கயோதிதம் ‘ஏ’ எனபது ஸரீகா
ஷ்கைக்க காரணிக்கிறது ‘முன்றி னுள்ளம் நாளு முக்கக்’
எனபதினால் ரஹஸ்யகரங்களின் அாததந்நானமுட அகின
வழியாக அமபுதகதாள் கணவன் தாளினை சோவதும், அதிலே
அவன் ரமமை யடைக்கலமாக ஆஸ்ஸவதும், இந்த காதததிற்கு
பாசியாணமெனபது கயோதிதா ததகநக்யஸ்தி ‘அய்யபுரா
மஸுலாஸாபெந வஹ ஸபெஷவம் வததா’ என்று இந்த ப
ராயங்களின் அாததகதை அனுஸந்தித்து ஆந்தானுபவம் செய
ரகே ஸவயம் பாசியாணம் எனபது ‘நாளு முக்கக் எனபதினால்
ராட்டப்படுகிறது

உணர்வர ஐவ ஸாரொ நித்யஹ்ரஜெஷா2வி ஜீவ:
 சுறுஷு திரவிநு சிஹ்ரகவாரிராஜ்யம் |
 விபிவரிண திலொஷிசுஷி தவெஷுந காரு
 மூரூவரிஷிஷுவஜிதூ ஶ்ராவ்ய மொவாயதி ஶ்ரூ||

இப்படி இந்த காதகத்திற்கு பாரம்பரைபாக மீடாக்ஷம் பரமேசு
 ஹம் என்றநுளிசசெய்கது கூடுமீமா? கார்பாபாசகளான நமக்கு
 அது எப்படி ஸம்பவிக்கக்கூடும்? மீமலும சைவகாயம் புருஷாதத
 ஸாரதடபா? 'ஸைபுர வராரூப ஸ்வபு' என்ற மீமலும
 அபரூபநுகது ஸம்பபட்டிருக்கை துக்கமயமாகக் காணப்படுகிறதல
 லா? அவ்ரூபபாரபகமாகையினால் அது புருஷாதகமாதலாம்,
 ஸம்பவிக்கவும் கூடுமென்னில் இதற்கு 'ரனபு அரூபகார்பாய நம
 மாக ஒந்நாளும் அனுபவிக்கப்படாத பகவதனுபவ சைவகாயந
 கள ஸ்வரூபபாரபகமென்னால் அதற்கு விருக்கமாத அநுபவித
 அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிற பராத்நியமபகம் வரூதநிபென்னும்
 சொல்லுது ஸைகமாத்ரமீமா? அசைகிஞா மீமாஹ்மாத்ர
 பரமேஜனம் விதகிபபதமகாக இந்த காதகம் அநாமமடனியம்
 என்கிற ஸைகைக்களுக்கது ஸமாதானமாத், தாமதம் அனுபவிசகப
 படாதது ஸ்வாரூபகமென்னால், அனுபவிசகப்பட நிவருவது
 ஒன்பாதிக்கமென்னும் அநுபிபபாதது மாத்ர முகலிப பரமானந
 கள இருக்கின்றன என்பதைத்தகி நயுராதகில் வைத்துக்கொண்டு,
 அது ஸம்பவிக்கமென்று மாத்ரிரா காத்வெதற்காக ஓந் ராஜ
 குமாரவருக்காதததை தருஷ்டாக்ஷமாத் அநுளிசசெய்து இந்த
 ஸைதிரம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று அநுளிசசெய்கிறபடியினால்,
 இந்த அகிசாதத்திற்கு உபேககாதாதிகாரமென்று பெயர்
 'பிஞா' பூசுதவிஷ்டிபூஷாஸிவொஷாத்ர விஷுவைஷாபாஃ
 என்று பாகநுதகாயம் விதகிபாதமாக விசாரிப்பது உபேக
 காகம் என்று கண்ணு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படி இந்த
 அகிசாதத்தில் விஸதாரமாக உபேககிபபாதம் அதததைத்
 தைபமாக அறிவிப்பதற்காக ஒரு ஸலோகம்நுளிசசெய்கிறா—
 'உணர்வர?' ததிராமததது

உணர்வர ஜீவ: உபேககா உணர்வரஐவ சொஸுப
 ஸைதிரம், நித்யஹ்ரஜெஷா2வி-த பிபாபுதம் மாத்ரகயந

இதன் - 11. 'நித்யவ்யாபி' என்ற பொருள்

[illegible]

ஸ்ரீயதேவதீயான ஸவெபுஸூரனுக்கு ஸ்ரீகௌவ்ஸுல
வ்யாநீயனாயககொண்டி ஹ்யதேவஜேனாய கஹாரனென
ஜீவாத்மாவின் ஸவநா ஹ்ய வுத்ருனென ஹம் ஸிஷ்யுன
யோக்யதை

என ஹம், ஸ்ரீஷ்யுனென ஹம் ஸெஷலூதனென ஹம்,
ஜாவலூதனென ஹம், அவவோ ஸாஷ்யவகளிவே
வ்ருகிவஹனாயிருக்கும் ஜீவாத்மா, இவன தனக்கு

ஸம்பரதாய பரிசுத்ததியில் இவா தம்மரீலையே அநுளிச்செய்யப்
பட்ட வாதகம் விவக்ஷிகம் அகமகு மூலமான ஸருகியும்
கண்டிசொ ஸவது மஹாவாரிஷ்யவஜ்ஜு வம்' எனப்
தற்கு ஹ்ஸராயபரமபரையை முகற்சொண்டு வருகிற பகவதகை
கரயமாகிற தன்னுடைய புருஷாதகத்தை என்று ஸ்ரீ ஸாரஸக
காமகதில் வடாகபாதம் உ ர பாத்நாயி ஸ்வாஷ்யாதி ஸ்ரீ
கஹ்யம் என்கிற ஸ்ரீ ஸ்ரீகாதா ரதாஸரீலாய் வசனுஸ
தேபா மொவாயதி' என்கிற ஹ்யபாதி வித சசம் ஸா
மல இருக்கும்படியைக் கணிசிக்கிறதாகவுமாம் [இக்கால ஸவ
ரூப பரபதமான புருஷாதகத்திற்கு பரதிபாதகம் அநாகியான
அவிதயா கிகளின் ஸம்பந்தம் அகமகு உதேதஜகம் யாதருசிக
ஸுக்ருகாதிகளடியாக ரூபதேகமவரையிலாக வரும் பரிபாகவ
கன எனபது தயோதிதமாயிற்று பரதிபாதகமாவது தானிருக்
கும் பொழுது கராயமுண்டாகாமல் கிறித்துக்கொண்டிருப்பது
உதேதஜகமாவது அப்படியே தடவகலிருக்கும்பொழுதே அநகத
தடவகலின் ஸகதியை அடக்கிக் கராயகதையுண்டாக்கக்கூடியது]
இப்படி ஸ்ரீலாகததில் ஸங்கரீலாண அநுளிச்செய்க அததவ
களை விஸதாரமாக அநுளிச்செய்கிறா— 'ஸ்ரீயதேவதீயான'
என்று அடிக் கது 'ஸ்ரீகௌவ்ஸுலவ்யாநீயனாய' எனப் பதற்கு
கௌஸதுபம் ஜீவாத்மாவைக்கருகது அபிமானிகவதையென்று
பரவித்தமாவையினால் அநகத கௌஸதுபத்தினிடத்தில் பண
ணம் பரீதிவிஸேஷகதை அதினால் அபிமானிக்கப்படும் ஜீவாகளி
டத்தினும் பண்ணுகிறான என்று காதபாயம் அநகத பரமந
ணவகளில் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லும் விதவகளை கிரதேஸரிகரு
ளுந்நா— 'கஹாரனென ஹம்' என்று படித்து பரமாணவ
கராவன — 'ஹ்யஜ்ஜாதாஃ கஹாரகாஃ' 'ஹ்யபாதிதாஸு

வகுத்த செஷியாய அயாவறுமமராகளதிபதியாய,
உயாவற வுயா நலமுடையவனுய நமக்குப் பூவின
மிசை நங்கைக்கு மினபனுய ஞாலதகா தாமக்கும
வானத்தவாகும பெருமானுன ஸ்வெபுரான ஸ்வெ
காணெ து வரெ ஸ்வாகெ ஸ்ரீய ஸாகுடம் ஜமபூதிஃ |

வொயநா, 'ஸிஷ்ய' ஸ்ரீயா 'ஸாயி' 'ஸிஷ்ய' பூவா
உகத-பூ' 'ஸிஷ்ய' வரஜாதக, 'பாஸக' ஸுத
ஸ்வெ' இதாதிகள அ... ஸாஸுதகளிலே-அ...
ஸாஸுதகளி. பூதிவனனுயிருக்கும-அ...
இருசகர ஜீவாதா எ... யயாவஸுபுகாஸா வமி...
நிறக எனட... வ... அ... ஜீவாதா பூதி
வனனுயிருக்கும எனட... த...
எனடகமரு 'மேல' அ... சொ... 'இவன
தனக்கு' எனடதயரு இடபடிபட்டபனா...
முழுசசொலலாக அரத்தம சொலனிககொள்ள வேண்டியது முழு
வாகடம எனகிற ம... இவன தனக்கு'...
பிரிகதபதமாய அ... சொள்ளவேண்டியது அபரொ
முது 'இவன' எனடது 'இடபெ பிறநது'...
அ... இவனவால ப... புருஷராககம
ஸவக பராபதமெனபதம்கும, அது புருஷராததம எனபதற்கும
காரணம தெரண்குபட்டதா... வகுத்த செஷியாய-
ஸவடாவ ததா... பாதா... செஷியாய அயாவ-அ...
ஞானம், அறும-அ... அ...
அமராகள - உ... அதிபதியா - ...
பாட, உயாவற இ...
உதகாஷம்... உயா...
நலமுடையவனுய - ...
தாலலாவஸமாதபானஎனறருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று இப்படி
அவன பானகில நமக்குத தாலபனாகையால புருஷராததம்கும
பதெப்படி எனகிற ஸங்கையுண்டாகாமைக்காக அவனுடையஸௌ
பா... 'நமக்கும' எனமுடியும

ஜிவிஸெஷத்திலே 1 செனரூல் குடையாமிருந்தால்
சிவகாதனமாம என்று 2 நிவாஸஸய்யாவம்' என
றுமசொல் லுகிறபடி 3 வஸ்யுஷேஸஸவ்யுகாறுவஸ்யூ
வஸ்யூவித வஸ்யுவ்ய செஜ்யபுகளையும வஸ்யுவிய
ஸரீரங்களாலே யநுலக்ஷித்து 4 ஸஷக்ஷமே தனக்கு
நிரூபகமாத்மாவிலே ஸெஷனெனையே திருநாம
மாமபடியான திருவநந்தாழ்வானாகிற திருப்பள்ளி
மேததையிலே வானிளவரசாயகொணடுநான வாழ

அாததம், 'கௌஷீதகீஸ்யாபூணா 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

கிற வார்த்தை வலுபுத்தாங்குந்ம சமுலவித்து கூற
தாபுராநீவ னுமென்று வஹுடிய னாயிருக்கிற
வீருபபடியாக நித்ய மூலபம்பண னுகிற அந்தமில்
பேர்னபததடியரான நித்ய மூலமொடொகந்த
தானும ஸ்ரீரெசுஜயபுத்தகரு ஸ்ரீவயொமூதை
யாலே மிடநிப பிறந்து வைத்து சநாநிபாபயாலே

[illegible]

நிறக ஒருராஜா கூங்குமரத்ததுடனேவேடடைக்குச
சென்று விளைபாட்டில் மந்தனவளவிலே வாரத
தையறிவதற்கு முன்பு வழிகப்பின ராஜகூடாரன்
எடுத நாற தையிற்பிள்ளையாய் ஏதேனுமொரு குறிச
சியிலே வளர அவனதனக்கிலலாக ஸவரகவாழி

எத உதின் பாயஸ நனமர மந்தி சென்று வாஸ
தாரெனவகூணிகு' தாயின் புராதர வளகிதம்
இரு ஸ்ளியழிதை பாயச ராபுசுஞ்சுககிமது அந்த
உஸ்தாச ராபுசுதாரதாராயஸ செபுர கனாை குறைகி
ருகலா 'தகவஹிதவிஷயமாய்' என மி புராதரககிற
சூர உபாசார 'தகவ' தாய் வாராமமா தகாரகனின்
ஸவரபர 'ஹித' தாய் ஸவரபர தகாரக புருஷாத
ககநிச விடவகாது ராஜகாரன் பாய இவைசீரப
பாயி ராமாய யயாவக்புரகாஸரஹிதனாய உபாய
பாய பாயஸ ராபுசுதாரதாராயஸ 'வகாஸரஹிதனாய'
எனபது 'வேறுறுருமெகாணடு' நிறக எனபதையி
அபாயசீரப 'வகாஸரஹிதனாய' நிறக' என மி பாட
ராஜா பாயஸ திவரபுசுதாரதாராயஸ புராதர
அபாயசுதாரதாராயஸ 'ஒருராஜா' உபாயபுசுதாரதாராயஸ
புராதர கூங்குமரத்ததுடனே புராதர புராதரபுசுதாரதாராயஸ
புராதர தாரகையில் பிள்ளையாய்-வள வள எரிசதுவாரசார
பார அவரபுசுதாரதாராயஸ இது அவரபுசுதாரதாராயஸ
பாயஸபுசுதாரதாராயஸ குறிசசி - வெவச
பாய, அவரபுசுதாரதாராயஸ, அவனதனக்கு'
பாய அவரபுசுதாரதாராயஸ புராதரபுசுதாரதாராயஸ
பாய பிசுதாரதாராயஸ அவரபுசுதாரதாராயஸ ஸவரகவ
பாயி மேடாகி ஏறிடுகதொண்டு - புராதரபுசுதாரதாராயஸ
பாய இது ஸாகனிகஸஹவாள தியோகயதை இல்லாமைக்கும
யககிலலாத தேவககின் ஆகாரங்களான தேவதவம், மனவ
வம் இவைகளை ஆரோபிததுகொண்டதற்கும கருஷ்டார்கம
பாய இருந்தபாகிலும் ஸவரகககதினும் கன ஸவரபுசுதாரதாராயஸ

[illegible]

[illegible]

வழியிலககி, ஐஷ்டாஐஷ்டஸம்ஸாராஸிகளாலே உத்த
 ரொத்தரஹொமதஹ்வாயங்களுககு யொமூனாமபடி
 விரகு செயது, இவனுக்கு ஸுஜாதூநாமாவமான
 மூணவ்யுதங்களைத் தங்கா உவஹொநுஷ்டங்க
 ளாலே குடிபபுகிரவிட்டு இவனுக்கு சுமெகஹொஷ
 ஹுஷ்டங்களான ஸவாராஹொமூஷ்டஹுஷ்டங்களை
 அருவருப்பிதது, ராஜாஹொமூங்களான சுதிராயித

வழியில கிலககி, அதாவது இவனைவிட்டு நிவாதகிப்பிதது, அன
 திககே வழியினுலே கிலககி, அதாவது அதற்கு உசிதமாககதகைக
 காண்பிதது கிலககி 'ஐஷ்டாஐஷ்டஸம்ஸாராஸிகளாலே-
 தானகேகிலககி 'ஐஷ்டஸம்ஸார'மாவது மீசஹகதை அலம
 புவது முதலியது 'அகருஷ்ட ஸமஸகார'மாவது— உபநயனம்
 முதலியவை 'சூழிஸபதம் மோட்சொலபபித்த உபநீக
 ஸாநுஷ்டாஸங்களைச் சொசதுககொரா நிறுது உத்தரொத்தர
 ஹொமூனாமபாதி, ஹொமதஹ்வாயங்களுககு - ஸு
 கமச நுஷ்ட அகன உபாயங்களுககு, 'ஹொம'மணபது உக
 சுருஷ்டஸுங்களைப்படி 'தஹ்வாய' எனபது அதற்கு உபாய
 மான அகருஷ்டாஸகரான ஹொகதாபங்களைப்படி குறக்கிறது
 'உத்தரொத்தர' எனபது ராஜயஸுக்கம் முதலியதும், ஸவாககம்
 முதலியதுமான தருஷ்டாதருஷ்டஸுங்களைச் சொலலுகிறது
 ஸுஜாதூநாமமூணாமான - கூகரிபஜா கிககதுருணமான, 'மூ
 ண'ங்களாயன ஸாநி, ஸாராதகியம், மீரயம் முதலியவைகள்
 உவஹொநுஷ்டங்களினுலே- உபநீகஸாதகினாலும் அது
 யுடான நுஷ்டாபிதது 'உவஹொ'மாவது இவனுக்கு ஹிக
 மான ஸாஸதாராஸகககோத தெரிவிதகல 'சுநுஷ்டா'மா
 வது இவன இப்படிப்பட்ட நல்ல தகையை அடையவேண்டும்
 என்று பகவதஸந்திகியில பராதகிகைக என்று ஸ்ரீஸாரபரகாசி
 ஸாரம் வ்யாஸராம குடிபபுகிரவிட்டு புநிதாச இவனிடக
 திப பரவெஸிசுதாபடி செயது, சுமெகஹொஷஹுஷ்டங்க
 ளான- அநீக சோஷங்களைநி கூடனவகாரான, ஸவாராஹி
 ஹொமூ ஹொமூ முதலிய தாழ்நகவாகளுககு, ஹொமயமான,
 ஹுஷ்டஹுஷ்டங்களை அலடவிவ்யங்களை, அருவருப்பிதது-

வாஸுஷாயபுகளை ஆயநதெடுக்கவல்ல வளவுடை
மையையுண்டாகநிறுத்ததுமாபபோலே, இவ்வாது
வுக்குச் சில யாபுகா விஞ்ஞாபிசுவை நொடித்து,
1 "வாஸுஷ நெவொ ந நொ ந வஸுநபுவ வாடிவ;
ஸரீராகுக்கிவொஷாஸு ஹெவெவெதெ கடுயொநய;
என்கிறபடி யேஉருவிபநதவிநநிலைமையையுணராததி
அதுகரு சுமாரவமான வாஸுஷாயபுகளவாபங்
களிலே சுவயிக்கலாபடி விரகுசெயது உடம்புதின

அவைகளில் ஜுருபஸை உண்டாகுமபடி செயது இது அனை
காலம் போகயமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த விஷயங்களிலும்
அவைகளின் கோஷங்களை நிரூபித்து ஹேதவபுகதியையுண்டாக
கலாட எனபதற்கு உதாஹரணர சுதிஸயிதவாஸுஷாயபு
நளை உதகருஷ்டமான ஸுகங்களை ஆயநது - ஸாஸாஸா
விவரஞ்செயது, எடுக்கவல்ல - பரிசுறிக்ருகடியதான
அளவுடைமை-உருன கதையுடைக்காய் நுகை, நிறுத்தது
மாபபோலே எனபது 'நிறுத்தினவளவிலே' எனப
தொடு அநவாஸுஷாயபுகளை இவ்வாதுவுக்கு கீழ்ச சொலசியபடி
ஸாஸுஷாயபதமான ஆசாநகைவிடநி ஒளபாசிகமான ஆகா
ரகதிஸீடுபட்டி நுகிற ஜீவாதமாவிறகு விஞ்ஞாபிசுவை -
பிகா முதலியவர்களாபிநுது 'சூழி'ஸபதம மறறைய துறிதை
விசுகை குறிக்கிறது அனதிககே, தாங்களை நேரில் உபகேஸித
நால அநாதரிககுமென்று பிகாமுகலியவர்கள் மூலமாக உபகேஸிக
கருட்கள் என்று அநாதமாசயுமாம நொடித்து சொல்லி,
வாஸுஷா ஜீவாதமா ந வெவ:-தேவகையுமல்லன ந நார:-
மனுஷ்யனுமல்லன, ந வஸு:- பதயுமல்லன ந வ வாடி
வ:- மாதாமுமல்லன, ஹெவ - ஒ' ராஜாஸிவ வனதெ
இவைகள், கடுயொநய:- காமங்களைக் காரணமாகவுடைய
ஸரீராகுக்கிவொஷா:- ஸரீரகதிவாண்டான ஆசாநகை
வயதயாஸவரள உரு-ஸுபகதையுடையதாயி ஸரீரகலகசகாட்டி
லும், விபநத-விசுணபான(வேறுபட்ட),இநநிலைமையை-

ஞாபடியனறிகே ஒரு வெளிச் சிறப்புடையதாகு
வரும முணவூதங்களை உண்டாகி வெறியொவாடிய
விவாசகக்ஷேனமாங்கி நிறுத்திவைவளவிலே, இவனு
டைய வடியுடைமையையும் சில யாதிசுரடியாக

இப்படிப்பட்ட ஸகிதே உணர்கதி அறவிதது அதுகக
முறாவமான சிவமயாகிட ஸகிதே ஆசாரமய
அதுதான் ஸகிதே உணர்வுவாயுதவாயங்காளிலே ஸகிதே
கரகதில் உண்டாகும் துறாவகவாயுத அனத அனதவசுத
வாயகவாயுதவாயுத ஸகிதே கரகதில் உண்டாகும் துறாவகவாயுத

அகவிகக்ககடியதான உபாயககசெய்து இதகால தேவா
கிரிககரகம துறாவகவாயுதவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
கடிய புருஷாகத துறாவகவாயுதவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
பது உபவிககத உடமடதினஞாபடி ஸகிதே கரகதில்
கிண்பபட்டவகவாயுதவாயுத அகவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
ஆதம துறாவகவாயுதவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
பட்ட ஆதம துறாவகவாயுதவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
கரகதில் அதுபவிகக்க அகவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
ஒருவெளிச்சிறப்பு - ஒரு வெளிச்சிறப்பு, அகவாயுத
ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க அகவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
கக ஆதம துறாவகவாயுதவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
கக்ஷேனமாங்கி விடவகவாயுதவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
களைபிரிகததவகவாயுதவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
தியான பரதிபககமகிய அவிதயாகிதவாயுத, அதற்கும் கரகதில்
மான பசவானுடைய ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
யும் அதுவாதகிகதுககவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
முதலிய உததேஜகமுண்டாவது எப்படி ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க அகவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
காமகவாயுதவாயுத பரிபாககதினால யாதருசகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
கரகதில் அதுபவிகக்க அகவாயுத ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
பம ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க உததேஜகம ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க
பிகது அடியுடைமையையும் ஸகிதே கரகதில் அதுபவிகக்க

வந்தத யொழுகெதையயும் அளவுடைமையயும்
 பூசுநீயபராபதி நேராகந கணடு வரககாரணணிசனான
 வரகசெவியாலே வெளிதராய நாமநனா காரண
 ணிகொதுதராயிருப்பார சில டெயிக 1 'ஓரணுரவஸு
 வ ஸளஹாடிஃ யடிஜா ஸுகூதா தயா | விஷ்ணு:
 சுடாசுஷெவஷாவிஜுஷு வாதிகெடு || ஸஹாஷ
 ணம் வுஷெதாநி ஹா வாயபுஷாவிஷெதவ' எனகிற
 படியே நோபட்டு அந்த ராஜகமாரணுதகுச சில

கையயும், அகாவது ஸவாபாநிகமான நேரகவழம், பகவா
 னுடைய ஸஹஜகாநணயகதிரகு விஷயமாயிருக்கையயும் சில
 யாதிபுகா அடியாக வந்த யொழுகெதையயும் சில
 காரமிகங்களின் உபதேராதிகளைக் காரணமாகக்கொண்டுண்டான
 போயுதகையயும் யொழுகெடு - ஆஸநிபம் ஸாஸகிர
 வஸுபகத முகாநிபவை அளவுடைமை - ஹேநியாபாநிகய
 விஷெககை உடையவாநி நகரா நேராகந கணடு விஸ
 தமாக அநிகது, அநதிகந, நேராகந காவக இவனவிஷயககில
 செயயபபோகிற உபதேரகங்களுககு நேரகயகளாக அநிகது
 வரகசெவியாலே - ஸாநகரவ ஸாநிபாநாநா தலா
 நுகுதம் ஸாநிபான டசாநாநா வெளிதராய அநகாயாநி
 யாநி நுகுத ரிபமிசசபபபபபபப, இருப்பார நெகநெ டெயிக
 கா ஆசாநாகா ஓரணுரவஸு - பசவாஹுடை வஸளஹா
 டிஃ - கநகை தயா அபபபபப, யடிஜா ஸுகூதா
 யாகநசுகமாத நெகநி அநயா விஷ்ணு: சுடாசுஷெ பசவா
 ஹுடைய சடாசுநா சுஷெஷம் - பசவாநிடககில கமேஷயமில்
 லாதம், சுஷிஜுஷு - பசவாநிடககில டரீஜாநிடபபப
 யிருகை, ஸாசவிடுகெடு - ஸாநகவிகாநெடா, ஸாஷாஷணம்
 ஸமபாநிடபப, வனதாநி டிஃ, ஷஷ - ஆமார, சுஷாயபு
 ஷாவிஷெதவ: ஆநாயகை அடைவதககு காரணககா
 'எனகிறபடியே' எனபதககுச சத உதாநிசகபபபப பா
 மாணதகில சொல்லபபபப நுகுத வரிசையாக எனமாகதப
 நோபட்டு - பராபகாசளாய இப்படி நகவகளுககு முண்டா

மாபபோலே, இவனுக்கும் 1 “நாயம் செவொ ந
 செதொ வா ந தியபுக” ஸ்வாவரொவி வா | ஜோதா
 நடிபயலா தா செவொணி வரொதூம்” என்றும, 2 ‘சா
 ஸல-உதா: ஸுதஸுவெ-ஹா தூம்: வரொதூம்:’ என
 றும பூரணங்கள் சொல்லுகிறபடியே பொங்கோ
 தஞ்சுழந்த புவனியும் விண்ணுலகமங்காதுஞ் சோ
 ராமேயாளகின்ற செவனோலுடைப ஸ்ரிய:வதி நாரா

ஜனானம் உண்டாகும் ஸமயத்திலேயே பகவான் அடையவேண்டு
 மென்கிற ஆசையிருந்தபேர்திலும் அது அநாதாதுஸந்தானதி
 களிலே தடுக்கப்பட்டிருந்தமையாலும் இவனிரண்டு பரதிபந்த
 களையும் நீக்கி பரஸ்பராகாங்கையை ஆசாயாக வந்ததிசெய
 கிறார்கள் எனபது கயோதிதம் இதை பரகந்தத்தில் விஸ்தா
 மாக சிந்தித்திருந்தபொழுது— ‘இவனுக்கும் என றாமபித்தது
 இவனுக்கும்-இருக்க ஜவாகமாதாதுதா சுயம் இந்த ஜீவாதமா,
 நடிவ: உதவையுடையலன், ந செதொ வா - மனுஷ்யனு
 மல்லன், ந தியபுக - தியபுகுடையலன் ந ஸ்வாவரொவி
 வா - ஸதாவாழ்மலன் ஸுதா - ஆராவாணவன், ஜோதா
 நடிபய: - தனானசலாபா ஆனந்தசையும ஸவநபமாந
 உடையவன் வரொதூம்: - பரமசாரவரத, செவ: செவ
 பூதன் ஆதமா தேஹகதைவிட வேறுபட்டிருக்கிறது என்கிற
 உபதேசம் செய்யப்பட்டது முன்பேயே அருளிச்செய்யப்பட
 டிருப்பதினால் இதுகு பரமாத்மாவக்கு செவபூதன் எனபதை
 உபதேசிக்கிறார்கள் எனபதில் இந்த வசனத்தை உதாஹரித்த
 கமந்த தாகப்பா வலெவ-சுதூம்: எல்லா ஆதமாக
 கூறா, ஸுத:ஸவபாவிதகிருதிப வரொதூம்:-பரமாதமா
 வுகு, சாலல-உதா: - தாஸகன், பொங்கு வந்ததி
 அடைந்துகொண்டிருக்கிற, ஓதம் ஸமுக்கிரகதினால்,
 சூழந்த - உடப்பட்ட புவனியும் - பூமியும், இது ஸீஸா
 விபூதிசகு உலக ஸா விண்ணுலகம் - பரமசாரகதிளி
 ருக்கும ஸோசுமா அவத கியபுக, அவகு இந்த
 இரண்டிவித விபூதிசாரபுளசா, ஆதம் சொஞ்சும,

யணனுடனே குடலதுவகதைத் தெளிவித்து,
இவனுக்கு தகராஷம் வாயவங்களிலே முயன்று
இவன் பெறுகிற பேறே தங்களுக்கும் பொன்னுல
கையும் புவனி முழுதையும் ஆளுகையாக வுகறது,
அதடியாக அன்றன்ற கன்றுகிரங்கிச சுரக்கும்
பெருமைப்போலே இத ஷேரி எ இவ்வாதமா
வுக்கு சுஜிதாநம்ஸாயவியபயங்களை தீரவேணும்
என்று மிகுதி குறைவறச சுரக்கும் பாசுரங்களைக்

சோராரமே - விடநபுராராம், ஆளகின்ற பயமிகத்துக்
சொன்னார், செவ்வோலுடைப - ஆளுநாயபுடைப,
'செவ்வோல' என அரங்குகொண்டு அறிவு செய்பபடும ஆத
ரந் விவக கம் குடலதுவகது உவபாவகதிலேயே ஏற்பட்ட
பயமுதர, முயன்று அச்சுபயசம் செயது அதாவது பா
ஸையு மு ஷேரிநம்ஸாய விதாநியபுடையபடி பாயதனம்
செய்த இவன் பெறுகிற பேறே - பெருமைபெற பாமோ
ஜசம் பொன்னுலகையும் - சிவனிடமிருந்தியையும் புவனி
முழுதையும் உடனடி முழுதையும், ஆளுகையாக -
சுரப்பாசுரம் முயாசுரமென்று, உகந்து ஸந்தாஷித்து
அதாவது இவன் புருஷாதகதை அடைவகையே கங்களுக்கு
உபயவிபூதியினுள்கை கடைதகாப்போலே ஸந்தேதாஷித்து என்று
அததம் இததால் பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ
என்கிற கிருவாயமொழிப பாடில் ஆசாரியார்களுக்கு உபயவிபூதி
யும் பரத்யுபகாரமாடபாநகலினால் கேவலம் கருபையினால்
செய்யவேண்டிமென்று ஆதவா அருபரிசுசெய்கிருப்பது தயோ
திசுபாநம்ஸ இருவரும் பெறுகிற என்று பாடாசாரம்
அப்பொழுது ஷேரி ஷேரிசுனி நவரும் பெறுகிற எனமாததம்
அதடியாக - அடியாட்டில் - இசயபநுபாமுமாக,
அன்றன்ற கன்றுக்கு - அப்பொழுது பெறம் கன்று
க்கு, இததால் ஆசாரியார்களின் வாகஸையம் சொல்லப்பட்டகா
யிற்று 'ஷேரிசுனி' என்பது சுரக்கும் 'தகராஷம்' அந்
வாகஸம் சுஜிதாநம் அமியாபை வஸாயம் - ஸந்தேதம்,
விவரிதம் - தப்பாந் துள்ளா, தீரவேணும் - ஸரிசுவண
ம், என்று - என்ன கனத்து, மிகுதி வேண்டாத அமசங்க

கொண்டு 1 “தக்ஷணயஜுர்விஜீஸ்வர தக்ஷணாவ’ உதூஷி
களிறபடியே ஸாஸ்யரனுடையவும ஸாஸிதவூங்களு
டையவும வூரடுவவூலாவ வஸஸங்களும, ஹோமாவ

ளின் விடதார குறைவு உவஸய அசங்கரின் சுருக்கம்
அற இத்தக ததாஸங்கா இவஸய இகதாஸருதி ஸைருதி
இதிஹாஸபுராணாதிகளும் மறறப பூவாசாயாகளுடைய காரதக
களுமிருக்க அவைகளைக்கொண்டு வேண்டும அமசங்களைத் தெரிந்து
கொள்ளலாமே? ஆகையினால் ஆசாரியோபதேஸகதினாலேயே
அறியவேண்டும என்கிற கிபமம் கூடுமோ? என்கிற ஸங்கை பரி
ஹரிக்கப்பட்டதாகிறது எப்படியென்னிட—ஸருதி ஸமருகயாதி
காரதங்கள் மிகவும் விஸதருகங்காநகயினாலும், பூவாசாய
காரதங்கள் மிகவும் சுருக்கமாகவிருப்பதாலும், இவைகளைப்பெல
லாய அஸபஜஞானமுடையவர்கள் அறிவது கூடாமையினாலே, சிக
கரத்தில் தகதுவஜஞானத்தை உண்டாக்கக் கூடிய ஆசாரியோப
தேஸமே மிகவும் ஆதரணியம்—என்று அப்படியே ஸ்ரீமதஸம்
பாதாயாரிசகதியில் “ஸுதூஷாஸ்யரவிதாந ஸாஸ்யுததாஸ
ஸயுக்திணயப உஷஸா, ஸுசுர ஸாஸ்யுததாஸ உவயுதூர
காது” என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது அப்படி ஆசாரயாக
ளினால் உபதேஸிக்கப்பட்ட ஸம்பாதயாததங்களை எளிதில்
தெளிவிப்பதினால் இக்க காரகம் ஆரம்பணியம் எனபது கிருவுள
ளம் முமுக்ஷுவுக்கு இவவளவு ஆரததங்கள் ஜஞாதவயங்கள் என
பதமிகு பரமாணய ஸாஸ்ய ருஷஸ்தா—‘தக்ஷண யஜு’ என்று
ஆரம்பிக்கது ‘தக்ஷண யஜு’விஜீஸ்வர தக்ஷணாவஹோமாவ
வமுக்தஹுவாயடதீரூஹாரம் | ஸுதூஸ்யநு கிரகீத வு
ஸாணரூதம் தக்ஷண நக்ஷிர ஸுமிவராய வராஸாராய” என்று
பூரணஸுலோகம் இந்த ஸ்லோகத்தை அரததகதையே அனு
வதிக்கிறா—‘ஸாஸ்யரனுடையவும ஸாஸிதவூங்களு
ஸிதவூங்களுடையவும சியமீஸஸ பிமஸ்களினுடைய
வும, அதாவது பகவானால் கியமிக்கப்படுகிற சேதனாசேதனங்களி
னுடையவும என்று தாகபாயம் இகதால ததவதரயங்களும்
அருள் செய்து பாரட்டகாரமம் ‘ஸுஹாவஸஸங்களும’

வவமுங்ஙனும், துஜெஜ்வாவாஜெயங்களான இவற்றி
னுடைய உவாயங்களும, இவற்றின் மதிவூகாரங்க
ளும உக்தாநுஷங்களுநன ஜோக்ஷவிரொயிகளுமா
கிற இவ்வயுங்ஙன உஜுக்ஷுவான இவ்வாதுவுநகு

எனவதிறு: 'தக்ஷஸாவ எனசம உதம விவரிக்கப்பட்டது
'ஸூராவ' தவது அது உதம உதசகாரான அனாதாரணமான
தாமவசாரிய: கருபிரகபபிம தாம 'ஸூலாவ' தவது அப
படி பட்ட வஸுதுவின கருபிகள: நு - விசேஷக்ஷணங்கள் 'ஸம்
வஸ' தவது விசேஷிகள: நச: என ஸரீராதமபாவாதிகள்
இந்த ஸரீராதத்தில் 'ஸூலாவ' தவதிறு ஸரீராதம உபல
க்ஷக: உதம திறு: தாம 'ஸூலாவ' தவது ஸவசகாதி ஐச
வாபாபப: 'கவவமு' தவது தாம 'துஜெஜ்வாவா
ஜெயங்களான' தவதிறு: தாம தாம திறு: அநிசா
ரிசுருப பீதகங்களும அவைசனின் உபாயங்களும எனமகாக அநிய
வேணம எனகிற சவகை பரிஹரிக்கப்பட்டகாகிறது அதாவது
பீதகங்கள் கபாஜகங்கள் என்று தெரிதுகொளளுவதற்காக அவை
களில் கீதாநுஷனம் அவஸயம வேணம: கையினால் அவைகளும்
அநியதகககவைகா என்று தாமதபாயம் அபபடியே உபாயம் முத
லியவைகளை அநிவகமகும் பப: பீதாஜனம் அநியதககது ஜனாத
வயங்கள் என்று சொல்லபபிம அநாதபஞ்சகங்களில் கீதாத
பராபதிவிசேரதி ஸலாகத்தில் ஸபவடமாத அருளிசசெய்யப
படாமையினால் அவைகள் குறிக்கபபிசினறன எனகிற திறு
வு: எனவதிறு: 'உக்தாநுஷஜெக்ஷவிரொயிகளும' என்று
அருளிசசெய்யபபபடிருக்கிறது அனதிககை, இந்த ஸலாகத்தில்
மோக்ஷவிசேரதி என்று அருளிசசெய்யபபபடாவிடாலும் அசித,
பீதகம், ததுபாயம் எனகிற சில விசேரதிகள் அருளிசசெய்யப
பபடிருபபகினால் அவைகளையும் இவகு அருளிசசெய்யபபபாத
அநிதயாகாமவாஸனாதிக்களையும் கீதாதது அபிபிராயத்தில்
கொண்டு 'உக்தாநுஷ' என்று அருளிசசெய்யபபபபடிருக்கிற
தாமதாம: உக்த - சொல்லபபப, க்ஷநுஷ - சொல்லப
பபாத இபபடி ஸபபாதயஸாராததமான இவைகள் ஆசார்
பிரபதேசாததினால் முமுக்ஷுவககு அவஸயம் ஜனாதவயங்களு

ஜ்ஞாதவ்யங்கள் இவ்வயுகங்களெல்லாம் சுஜாத
விஷயஸம்ஸாராஸியில் ஸாரதாமான ரஹஸ்யசூத்
திலே பூகிதஞ்ஞவாரொகாரொண வம்சுஹிதநப
படுகிறது

இவ்வுப அவைகளைப்பற்றி ஸம்பரதாயாதகஸாரம் என்றநூலிச
செய்யாமல் ரஹஸ்யகரயஸாரம் என்கிற இந்த கர்த்தம் ஆரம்பித
கிருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஸங்கைக்குப் பரி
பூதாரம் அநுரிசெய்து, 'இவ்வயுகங்களெல்லாம் என்று
ஆரம்பிதது இகமக்கு கீழ் கிருபிகப்பட்ட அாதகங்களெல்லாம்
என்று தாகபாயம் பற்ற ஸாஸ்கிரங்களை இவைகளெல்லாம் பூ
ணமாகவும், விசகமாகவும் கிருபிககாமையினால் அப்படி பாத்
பாதிக்கிற ரஹஸ்யதரயமும் அகிஷ வயாகபானரூபமான இந்த
கர்த்தமும் அவஸயம் ஆரம்பணீயம் என்று கிருவுள்ளம்
சுஜாதவிஷய ஸாரபாரதமாகக் கிருபிகதம் ஸம்ஸ
ராஸியில் - ஸபதஸ்பரான பரபாரணரின் ஸமுகாயகதில்,
ஸாரதாமான- கீகாம ஸாரான ரஹஸ்யசூத்திலே-
திருமுகரம் கவபா, சாரசகீரதம் தான முன்று ரஹஸ்யங்
கூறியே, 'பூகிதஞ்ஞ' வசாராவை - திட ரிதகாரந் திறமீச அஸா
தாரணங்களான அாதகங்கள் அவரளி 'ஸார'பாடு ஏ. ரகா
நாரகதகார அவைகளின் 'உஜார'பாடு ஸபதஸகதிபிடு
கேரீய சொல்லுவது அகாவது ரிஸிதாரகததிகு அஸாகா
ரணபான அாதகங்களில் ஸாரமான அாதகங்களை கீரில பதந
களினாலேயே சொல்லுகிறது இப்படித கமமுடைய கர்த்தககிருகு
மூலமான ரஹஸ்யகரயங்களும் அவைமூலமாக ஸம்பரதாய
ஸாராராதகங்களும் பரகிபாதயங்களாகையினால் இகர்த்தம் ஆரம்ப
ணீயம் என்று கிருவுள்ளம் இவது ராஜகுமாரனை கநவடாரக
மாக கிருபித்திருப்பதினால் ஸ்ரீபாஷ்யதில் ஸமவயாதிகரணவித
தாரகதகதில் "யயூர உகூரிக் ராஜகூரிாரொ வாலுபூரா
ஸுஞ்ஞா மரெஞ்ஞவநாஸி ஸூனம்: தீம-பூஷ வு: மஷு உகி
ராஜ்ஞா விஜ்ஞாத: ஸ்யம் வாஜ்ஞாதவித்யுக்: செநநிசு திஜவ
யெ-புண வகிபுத: சுயிமதவெஷஸாஸூ: ஷோயஸவஷு: ஷ
ஸவ-புக்ஷாணமூணாகரவிலுந 'விதா தெ ஸவ-புக்ஷாகர

இப்படிச் சீட அநுளிச்செய்யப்பட்ட அரகதங்களைப்பெல்லாம் முழுசுடான ஆதமா காண் அதுஸங்கிக்கும் பரகாரத்தை எளிதில் எல்லா நம் விரதமாக அறியுமபொருட்டுத் தமிழ்ப் பாட்டிலே ஸங்கரவிகதருளுகிறா— திருவுடன் எனறாமபிகது திருவுடன் அஃறியுடன், வந்த உண்டான கூர்பதியில் என்று காசபாயம் சேழு ஸலாக்யமான, மணிபோல - கௌஸதுபரதனம்போல, திருமால் இதயம் ஸரியபதியினுடைய திருமாரபு, டருவீடம் வஸிக்ருமபடியான ஸதானம், என்ன - என்று சொல்லுமடி, மலரடி புஷ்பம்போனற கிருவடிகளை, குடும் - ஸிரஸாவஹிக்கும், வகை பெறு நாம் பரகாரத்தை அடைந்திருக்கிறோம், கருவுடன் வந்த காப்பதிகாரிட வந்ததான, கரு - கருமான, வினையாற்றில் காமபரவாஹததிலே, விழுந்து ஒழுகாது- அந்தபரவாஹதகின் வழியிலேயே ஓடாமல், அருவுடன்-ஸமிக்ருமான அததததுடன், அதாவது ஸரீராதம்பரவஸம்பரதததுடன், ஐந்து ஐந்து அரகதங்களையும் அதாவது அரகதபஞ்சகங்களையம், அறிவார - அறிந்த ஆசாயங்கள், அருள் செய்ய - சமகரு

‘திருவுடனவந்த எனபகிணு கவயாமகிம கரணமந்திரத
கொண்டு நிதாடமுனையு புகுந் தனமகி

கைகவெண்ணி பிராட்டியைப் புரட்டாரமாகிப் பண்ணடைந்த
நாம், பிராட்டி பரிசுறுமானகாரினால் சரியபதிகு மிகவும் அபி
மானபாகரபூகங்கள் எனபது கர்பாதிகம் அதாவது பிராட்டி
யுடன் கூட உண்டானதென்று அந்தத் தொகுதபம் பகவானால்
திருமாலில் கரிசுப்பட்டிருக்கிறீதா, அந்தப்போல் பிராட்டி
யை முன்னிட்ட நமமிடக்கிலுள்ள சிவபெருமையைச் செய்வான்
என்று தாதபாயம் 'மாதவென்ன மிக கொன்னென்ன யனி யிப்
பாலபட்டது யாதவன்களும் சோகொட்டென்னென்றென்று புது
திருந்த' இகயாகி கிருவாயொழிப பாசரம் இவ்வுதஸந்தையம்
'செழுமணிபோல்' எனபதிலும் ஐந்தாந்தர ஸாந்தபனாகையினால்
ஸலாகயமென்பது விவக்ஷிதா இதகால மென்று நுபப லீவாதமாக
களின் அபிமானி சேவகநயாநாசயினால் அநிப பன்னும பரீ
தியை அதினால் அபிமகவயாரான லீவாசாரவினிடகதிலும் பண்
ணுகிறான் எனபதிகற்படுகிறது 'திருமால்' எனபதிலும் பிராட்டி
பரிசுறுமான நமமிடக்கில் கருபை பண்ணுவதற்கு காரணம்
'அலலீமலாமகள் போசமயக்குகாராகிபுர நிமதுமமான்' பிசுநா
பனிமலாட்டி பாசரம், 'தாநா, 'டலுரா வீக்ஷி சிவபெரும
ஜீ' தவராய்நொ வியவெதுவிஷ்டு' தாப பிராட்டிபாட்டி,
பிராட்டியினிடக்கிலுள்ள வயாமோனா கிசயம் எனபது தெரி
விக்கப்பட்டது இதகால மறுக்கவொண்ணாத புருஷகாரககின்
விசேஷம் கயோகிகம் 'மலாடிசூடும்' எனபதினால் அந்தஸரிய
பதியின் கிருவடிகளின் பாகயகாகிசயம் ஸஞ்சிகம் இது ஸான
கைகவகாயங்கசுந்தர உபபகார "யாவன உரணன் பூதாஃ
வாயி-வலு துநாவிதா | சிரலா யாரயிஷ்டி ஈ கெஸா
வதில-விஷ்டி" எனபதிலும் பரபரபசுநாபுர சிவபெரும
செய்யக்கூடியவை அந்தத் கிருவடிகள் என்று தாதபாயம் அன
திக்மிக மலா - புஷ்பவரீ அடி - கிருவடிகளில், சூடும் - சூட
டும, வகை - பாகரககை என்றாகதமாகவுடைய அதாவது திரு
வடிகளில் மலாகளைச் சூட்டுமபடியான பாகயகையுடைய என்று
அந்ததமாககாரினால் மறறைய கைகாயங்களும் உபலக்ஷிதங்கள்

இத்தால 'நாடக மலாநடி சாஸ்திரம்' நாரணனதன வாடாத
மலாநடிகழை வைக்கவே வதககின்று' என்கிற திருவாய்மொழிப
பட்டின அரங்கமுட 'கிரகாசுவாபிராஜ்யம்' நாகேத பகத
கிண அததமும் ஸூசிககங்கள் நாம்' எனபகினால் ஸூசிககளைப்
பேரலவே இந்த அயுதத்தில் தோகயதையுடைய ஸகல ஆகமவாக
கங்களுட சேரகதுசசொல்லப்படுகின்றன அனநிககே இப்படிப்
பட்ட யோகயதையைத் தமமிடத்தில் கண்டு தமமையே பஹு
மானிததுப் பேசுகிறாரகவாரம் 'கருவுடன் வந்த' எனபதற்குத்
காப்பவாஸததிறகுத் காரணமாயும் காரயமாபுமிததுடன் சேர்த்து
வந்த எனநாததம் அனநிககே அநாகியாக நமமுடன் சேர்த்தி
ருப்பதினால் நமக்குத் தெரியாதபடி சேர்த்திருக்கிற எனநாததம்
'கரு' எனபதற்கு இப்படிப்பட்ட மஹாபுநஷராததகைகத் தந்தி
துக்கொண்ட நுகர்ந்த நாககர அனநிககே "யக் ப்ருஷகஜ
நிபுதாநுமவெடவுநாஸுத் எனநம் 'நாடு' நானுவிதர
கம் புரும பாவம் செய்கை' எனநம் சொல்லுகிறபடியே நம்
மால் பரிஹரித்துக்கொள்ள முடியாமை அததமாகவுமாம் 'விழுந்
தொழுகாது' எனபகினால் இப்படி ஆசாராயகன் கருபைசெய்யா
விடில் அததக் காமபாமபரைகளிலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்
போம் எனபது விவக்ஷிதம் ஒருகாலத் திலும் அதினிருந்து உத்
தரணம் பிறவாது எனநகாதபாயம் அருவுடன்' எனபது ஸ்ரீ
ராதம்பாவம் நம் ஸிகதாததகதிறகு பரதானம் எனபது மேலே
அதிக காரணங்களைக்கொண்டு ஸகாபிகப்பபபபிபாதிதகைத் திரு
வுள்ளப்பறறியுநளிச்செய்தபடி இது நம் ஸிகதாதகிகளைத் தவிர
மமறவாக்கினால் அறியப்படாமைபினால் 'அரு' எனநநளிச்செய்த
படியாகவுமாம் அமைந்தனரே' எனபகினால் அததக் கஸையில
அதத ஆசாராயகளுடைய உபதேஸமே நமமுடைய அஜஞராகி
களைப் தோக்கடிப்ப கற்குப் பாயாபதமானது, மமறவைகள் அபா
யாபதமானவை எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது

ஆனால் ஸஸவரன் காமததிறகுத் தஞ்சுதபடி பலன்கொடுப்
பவனுக்கையினால் அநாகியாக இவ்வளவு காலத்திலும் உண்டாகாத
ஆசாரயபராபதிகுத் காரணமான காமங்களுட ஸஸவரானுகரஹ
மும் இப்பொழுது உண்டாயின எனபது அஸங்கதமாகாதோ?
அப்படி சிஷ்காரணமாக உண்டாகும் பக்தத்தில் ஸாவருக்கும் உண்

பனா] ஹ - நெத நெதகசு, பூதிவாராஹம் -
 துவ்வொரு பு நகரத்தோடும், சுந்தரிலி துவ்வொஹம் அந்தி
 யாபும விசிகமரபுநி நகர பரமபயைபபு நடககி, ககி-
 புணயபாபருபமான காமகசா, சுவிஜ்ஜா நெதநெத ஆகமா
 எனநிலை பூதகி பரமமாகி அஞ்ஞா சூதி நெவமு
 விபவைகளாகி, உருகு - சசகதகி, நெவசா சகரகிபாஸ
 சுழன உருகாணிய நகரபடிநிலை ஆவசகி சகரகி நெ
 பிககபபபருககி நெ வவபுவிஜாணவிஜா நெ நெ
 தாககசளிதூம் ஏறபபபகான, துததூநெ அந்தகக கககக
 ககி, விவிபா - அந்தகக கககக, விவதூகி - பகபக
 நானது, ஹகி ஹி - வருகிறதலலக, தக - ஆககிநெ,

‘வலவபு வலிகாண வலிகா’ எனபகமது ஆ டபுயிய விரதாந
 திகள எலலோரும ஒபபுகுகொள்ள மீவணடியது அவஸயம
 அபபடிக்கிலலாவிடில அபபவாகா விரதாததங்களில் சொல்லப
 பரிம மோக்ஷவசுநம் ததுபாயங்குநம் இவவளவு காலமில்லாமல
 இப்பெரிமுது உணடாவகமதம் சிலருக்கு இல்லாமல சிலருக்கு
 உணடாவதற்கும காரணம் சொல்ல வழியில்லை என்று தாதபா
 பய கெகு ‘வலிகா’ எனபகமது ருதா பாதபய எவறாகதம்
 அதாவது பரலோக மெனமுனறை ஒபபுகுகொள்ளாத சார
 வாகனம் அவனால மோக்ஷமென்று சொல்லபபரிமதைச சிலரே
 அனுபவிப்பதற்கு காரணம் எனவென்று கீகட்டால், காமம்
 எனறே சொல்லித் தீரமீவணமொகையினால் அவனும் ஒபபுக
 கொள்ள வொண்டியதாயிருக்கிறது எனபகமது ‘மூஸ்யவூர
 வகாஸ’ இகயாககுது பசுபாதுஸாட்டி கருபபப பாதபய மசதநா
 களையும் உத்தவிககசசெய்யமீவணமெனற எண்ணத்துடனிருந்த
 போதிலும் அநாதியான காமமாகிற சகாம சுழன்றுகொணடுவந்த
 தினால் அவகாஸம் ஏற்படாமலிருந்து, ஒரு ஸுகருதபரிணாமகாலத்
 தில் கொஞ்சம் அவகாஸம் ஏற்பட அதினவழியாக விஷயீகரித்
 தது என்று தாதபாயம் அதாவது அநாதியான பகவதிகாஹ
 ஸவகலபத்தை யாதருசசிக ஸுகருதாதிகள் விலக பகவானு
 டைய ஸஹஜ கருணயத்தினால் விஷயீகரிகபபடுகிறான் என்று
 கருதுவார தீபம் சுயசு சுயசு வஷ்டவபுபுபயாபயா
 வாரிபுபயணகாதுக பூயிதவாரவஸு: பூஹம்! ஸுறு
 கூழிதவஸிஃஹி ஸுகருதபகூஷண கருதுவிக வுணகூத
 க்ஷிகு ரிஷுவந்வாத்ஃ வாது ஹ’ என்று ஸவகலப
 ஸுரோயோகயத்தில இவா தமமாலேயே அருளிசெய்யப்பட்டி
 ருப்பது ஆவது அனுஸந்தகயப ‘கூஷாமிசு’ எனபதற்கு அநப
 ஸுகருதாதி பரிணாம கிரேஷத்திற்கு இதுகாலம் எனறறிய
 முடியாதாகையினால் எப்பொழுதாவது ஒரு ஸமயத்தில் என்று
 அதாவது ‘சுமெகேத்யுபபாண வஸ்வயியிரவ’ எனபத
 கெடக்க ‘சுவி’ எனபது வபாதகமது பாதபய மசதநா
 அதாவது ‘யுடஸாஹிவிஷக்தி’ எனபத பூதஸந்தாகமது
 ஸலோகத்தினபடியே அதயந்த சிவமீனாரான மகக்கும் மனதினால்

என்னமுடியாத மோக ஸாமராஜ்யமும்கிடையகலாம என்று
 'உத்யோக'ம் எனப்படும் மோகம் அது மிகையாகுகிற
 மோகம் மோகம் உத்யோகம் எனப்படும் மோகம் அது
 வது இகடகுழியில்லாதவகளும்கமககு அதயகம அஸம்பா
 ரிதகசாரம நுகதுககதின நம சீனககதி நுகச செயதே
 சாரி ககதின கிடப்பபகை இதை மோகத்தில் உத்யோக
 தி கனடநிதநுகதின மோகம் என்று காதாரயம அனதிக
 'உத்யோக'ம் வ'வஸ்திசு மோகம் மோகம் மோகம் மோகம்
 படமே ஆசாரயகடாககைப பெறறு மோக்யோபாதேய விவேக
 முடையபுண நுயன எனமாதகமாகயுமாம அபபொழுது
 'உத்யோக'ம் மோகம் மோகம் மோகம் மோகம் மோகம் 'சுவ
 ராபது மோகம் ஸாமஸாரிக பலனசீனியும மோகதுச சொல்லு
 கிறது அது கநஷ்டாரகாரகம அதகக சாமபரிபாகவகனி
 மோகம் ஸாமஸாரிக பலனசீனியும அனுபவிப்பது மோகம் ஸாம
 மோககைசயம அனுபவிப்பான என்று கிருவுள்ளம்

கிருவமகதிபுரம சேடலூர் எக்வான பகவதவிஷயம்

மஹாமஹோபாதயாய

மு உப வே நரஸிமமாசாரய ஸ்வாமிகளினுல

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரவயாகயானத்தில

உபோதகாதாதிகாரய

முற்றிறறு

ஸ்ரீமதே நாமஜை ஹோஷேஸிகாய நமஃ ||

ஸார நிஷ்கர்ஷாதிகாரம்.

[ரஹஸ்யநாயகர்களின் உபயோக விசேஷம்— மோகத் ததுபாயங்
களில ஸபதமே பரமானம்— அதில ஸாரதமாமரம் உபாத்தயம்—
ரஹஸ்யநாயக மித்யா உபாத்தேயம்]

ஸ்ரூதிவ்யவஸீதா க்ஷேஹக்ஷுஃ ஸ்ரூதஸ வ
வ்ருக்யதிவாஸ்வஹோமவ்ருக்யகாஹஸா ந வ்யுஃ |
தஜிஹ விஸ்யாமவ்யுஃ ஜக்யுவீதா விவிந
க்ஷுவநிஷ்டஜதாஸ்ய ருத்யுஃ ஸாரதாயுதாஃ ||

ஸ்ரீஃ ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராராநுஜஹோஷேஸிகாய நமஃ ||

இப்படி ஸம்பரதாய மஹ நயாக கங்கை விசாரித துரஸாக
ராம ஆரம்பணீயம் என்று விகதிதகாலம், ரஹஸ்யநாய வயாக
யார ஸபமான இரக கரகம் ஆரம்பணீயம் என்பது உபபடி
பொருந்தும்? வயாக மந்தரங்களாகிய வேறு மந்தரங்களும்
உபநிஷதங்களும் ஸம்பரதாயாததங்களை பரகிபாதிக்கிறபடியி
ருவிலே அவைகளைவிட்டு ரஹஸ்யநாயகங்களை மரகதிரம் பரிசுரஹிக
சைக்கு நியாமகமெனன? உபநிஷதங்களும் ஸாரதமங்களானையி
ருவிலே 'க்யூதவிஷய ஸப்யாஸி யில ஸாரதமமானம்
வ்யூத்யத்திலே' என்று 5. அருநிசியபக்யு வாக கார
மோ எனனில? அதற்கு ஸமகானம் இரக ஆகிகாமககி
அருநிசியபக்யுபகிவராய ஆக அரகதங்களைபெல்லாம் ஸக
காஹிகது 20 ஸப்யாஸிபக்யு அருநிசியபக்யு — 'ஸ்ரூதி
வ்யவஸீதா' என 20 பக்யு

பக்யு] 'ஸ்ரூதிவ்யவஸீதா' - நிகததி 1 ரொஸப
பக்யு மரககதிகு விருகதமான யடி, க்ஷேஹக்ஷுஃ விஷத

காலங்களில் முகமாகக் கோதறினபோகிலும், புனா ஜனமா
 களுக்கும் சாரணமாயினால் பின்னால் வந்ததைக் கொடுக்க
 உட்பட அங்கு என்ன காதலம் 'தக்' என்பது கீழ் சொ
 லியவைகள் சாரணம் என்பதாக டிரிங்கதற்கு 'விவரம்
 முடிவு' என்பதற்கு உதாரணமாக அமருதம் கீவனதக்
 னால் சந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த அமருதம் 'வருவாய்
 யுட ஸாரங்கிதாம்' என்கிற மூலம் பூரீ ராகமுனிகாமுச
 லாக பூரீ அபபுளளா வரையிலான ஆசாயாகனினால் சந்திக்க
 பட்டது என்று காதலம், இதனால் ரஹஸ்யகாயகளுக்கு
 விபரமாதமாகளான பூரவாசாயாகனின பரிகரஹ கிரீஸஷமாகிட
 ரோனமை சொல்லப்பட்டதாகிறது இவ்வு வெளாநொடியந
 ஸம்வாடிய ஸாயாம் 'மகிஷாசுர மரணப்பள்ளி வந்தமணம்'
 இவ்வு விவரம் 'ஜாத்மலீதாம்' என்கிறது ஸாக்
 ரணமான அமருதம் கீவனம் பரணக்கிறது பயங்கவானினால்
 அவசிகரிக்கக் கூடியது, இந்த அமருதம் ஸமஸாரமாகிற மரணத்
 தினிருந்து பயங்கவானினால் அவசிகரிக்கக் கூடியது என்று தாத்
 பாய் சாஸிதாம் 'ஸம்ஸாராஜ்' இவ்வு வ்யவகதபூ
 ணாத்மலீவிநீம் என்கிற பூரீ ராகமுனிகாமுச செய்ப்பட்ட
 அமருதம் என்பதாம் 'விவிந்னி' என்கிறது அவசா
 மிருக சாரணப்பட்டு ஸாரங்கிகதாராக் என்று அாதகம் இவ்வு
 பூரீ ராகமுனிகாமுச கிருகிகாடடியூதம் பக்கவினை அனைக
 ஆவருகதி உபஸகனம் பண்ணி ரஹஸ்யாதகங்கள் ஸிங்கித
 பரணம் அதுஸகிதாம் 'உவநிஷ்டஜாத்மலீ' என்ப
 தற்கு உபநிஷதத் மிகவும ஸாரணமாகையினால் அமருதம்
 மான ஸமுகதிரம் அகிலும ஸாரணமாகையினால் இந்த ரஹஸ்யதர
 யங்கள் இது அபூகதாயமை, அதாவது - கூர்ஸமுகதிரத்தினிருந்து
 அமருதத்தைக் கடைக்கெடுக்கதாபிபால், அமருதம்மமான ஒரு
 ஸமுகதிரமிருந்து அதின் ஸாரணமாகத்தைக் கடைக்கெடுப்பதைப்
 போலிருக்கின்றன இந்த ரஹஸ்யகாயங்கள் என்று தாத்பாயம்
 இவ்வு உபநிஷதத்தை அமருதஸமுகதிரமாக கிருபித்ததினால் உப
 நிஷதத்துகள் அந்தங்கள் என்பதும், அதிலும் பரபரனுக்கு அது
 பரிகரமாக உண்டொருதம் கிரீஸதிகா 'உதூரம் ஸா
 ர' என்பதற்கு இதைவிட மேலிட்ட ஸாரணம் இல்லை

[illegible]

இதத ரஹஸ்யசூத்ரத்தில் திருமணம் 1 'ஸவபு
 உஷ்டாஷ்டராணஃஸ்யு' என்கிறபடியே கன்னயபுதை
 ரஹஸ்யநாயகர்களின் யறிய வெல்லா வசூபுங்கனையும
 உபயோகவிஞானம் அறிந்து தருமபடியாயிருக்கையா
 லும உரஸெஸூகம் 2 'ஸவபுபுஷ்டாநு வரிகுஜ்ஜா காரெ
 கம் ஸாரணம் வுஜ்ஜ என்று தான சொல்லுகிற உபாய
 மொன்றையுமே யவநுஜ்ஜக வவெபுபாய வநுவலிவி
 யுணடாமென்று ஸ்ராவிகையாலும, அயமும கம்

அதிகாரங்களுமாகச் சீசாநு அகதாநுஸாஸ்பாகமாகிறது
 எனபது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது

இப்படிக்கேழ் ஸ்ரீலாகத்தில் அருளிச்செய்திருக்கும் அத
 தங்களை விட தமராக சீசாநிகாஷாபாகிமவராய, ஸாரதமமான வபா
 பக மந்தராகிசாநிகாஷ இரக ரஹஸ்யகரயங்களை வபாகயானம
 பண்ணுவதற்குக் காரணம் என்ன? என்கிற ஆக்கபகதிற்கு
 ஸ்ரீலாககதி 1 'ஸவபுபுஷ்டாநு வரிகுஜ்ஜா காரெ
 கம் ஸாரணம் வுஜ்ஜ என்று தான சொல்லுகிற உபாய
 மொன்றையுமே யவநுஜ்ஜக வவெபுபாய வநுவலிவி
 யுணடாமென்று ஸ்ராவிகையாலும, அயமும கம்
 இதபாதிக்கு ஸவபுபுஷ்டாநு வரிகுஜ்ஜா காரெ
 கம் ஸாரணம் வுஜ்ஜ என்று தான சொல்லுகிற உபாய
 மொன்றையுமே யவநுஜ்ஜக வவெபுபாய வநுவலிவி
 யுணடாமென்று ஸ்ராவிகையாலும, அயமும கம்
 எனநிவா காமாநிலைய அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே
 அநந்தப பலன்களுக்குத் தனித்தனியே விதிக்கப்பட்ட உபாயங்
 களை விட்டு பரபுகி ஒன்றையே அனுஷ்டித்தால அவைகளினால்
 வரக்கூடிய பலன்களெல்லாம் வரும என்று சொல்லுகிறபடியே
 ஸ்ரீலாககதி 1 'ஸவபுபுஷ்டாநு வரிகுஜ்ஜா காரெ
 கம் ஸாரணம் வுஜ்ஜ என்று தான சொல்லுகிற உபாய
 மொன்றையுமே யவநுஜ்ஜக வவெபுபாய வநுவலிவி
 யுணடாமென்று ஸ்ராவிகையாலும, அயமும கம்

முந்தூரிகளிற சொல்லுகிறபடி மே கனனை யொருக
கால உஜ்ஜிததவனை வலவடவாகாரத்தாலும கூதகூ
தூனாக வல்ல வெவ்வததை யுடைத்தாயிருக்கை
யாலும ரஹஸ்யகுயமே உஉகூகூகூகூகூகூகூகூ
ணியம

சுவாரஸ்ய வாரண வாரம் வாரதரம் துஜெஸ் |
வஜெஸ் வாரதகம் பாபெஸ் ரதூகரவாஜத |

விதிவாக்ய விசாரம இந்நகரீவணடுமெனகிற திருவுள்ளத்தினால்
'கூடுபூதியாவது ஒருதரம குவபம் செய்துபட்டதாகு
லமஸாரத்தைத் தாண்டிவிகிறது என்றாததமுள்ள வாக்யம்
கூடுகூடுதூயது தனது செய்துபட்டவணடிய காரமத
தைசெய்து முடித்தவன, அகாவது— தவயத்தைக் கொண்டு
பாரனாகதி பணணிவவ கான செயயவேணடிய காரமத்தைச
செய்து முடித்தவனாகையினாலும், அதற்குமேலே போகுகதிறகாகத்
தான செயயவேணடிய காரமம் ஒன்றுமில்லாமையினாலும்
'கூடுகூடுதூயது' என்று செய்துபட்டதான 'ரஹஸ்ய
சூயமே' என்ற தீட்சித வகரத்தினால் பற்றவைகளான
வயாபகமந்திரங்கள், உபநிஷத்துக்கள் முதலியவைகள் வயாவாக
திக்கப்படுகின்றன

இப்படி மஹஸ்யதரயமீம ஆதரணீயம் என்று நிஷ்காஸிகை
கூடுமோ? வேதவசனிலும் அதுபாதிதயாமஸாங்குள கலநதிருத
பேரதிலும் உபாதிதயாமஸாங்குளம் இருக்கிறாடியினாலே அவை
களை அதிய மீலதாராதக விசாரம் பண்ணலாமே? என்கிற
ஸாங்குகளுக்கு உதாரணத்தைக்கொண்டு ஸாரதமமே கராஹ
யம் என்று அருளிச் செடகூர — சுவாராம் என்றும்பித்து
சுவாராம் - ஸாரமி லாகதையும, சுவூ வாராம் சொஞ்சம்
ஸாமமுள்ள பாகதலையும, வாராம் ஸாராமஸமான பாகத
லையும, வாராதாரம் மிகவும் ஸாமமான பாகதலையும,
கூஜெஸ் - விடீ வாரம், ரதூகரெ - மழக்கிரகதில்,
சூஜதலிவ அமருசகதை. லோர் ஸாஜெஸ் - ஸாஸதாத
தில், வாராதலிம் இதரமு மெலபட்ட ஸாமம்லையென்று

வரவிவாருஷாயமும தகுவாயமும பூது
க்ஷாதி பூரணவதளால அறியவொண்ணாதபடியா
மேரூத் ததுபாயகசளில மே இவற்றிறகு 1 ஸாவூராவெழி
ஸரபதமே பரமர்ணம்
ஜநாடிதமு 2 தவூரவாதும பூரணம் தெ காய-
காயபுவ்வவழிதள' ஸவ்யபூணரி நிஷாதஃ வரம்

சொல்லப்படுக உத்தமரார நாதராய ஹஜெஸ் - அடைய
வேண்டிய இத்தக காரி நகயின அரகதகதை விஸதமாக மேலே
உபபாதிக்கப்போகிறவராய மேரூத் ததுபாயகசளை அறிவதற்கு
ஸாஸகரமே அவஸயம் அபேக்ஷிதமெனப்பது ஸித்தததாலலலவே
ஸாஸதிரகதில ஸாரகமாமஸம் உபாதிக்கம் எனப்பது ஸித்ததிக
குப? என்கா ஸாஸகரமே பரமரிததநு நுகுரா - 'வர
வாருஷாயமும தகுவாயமும' பூதுக்ஷாதி' என
கூறியுள்ளது. 'கூதி' ஸபகம் அருமாதகசக குறிக்கிறது
அறியவொண்ணாதபடியினாலே - அறிபுடியாதபடியினா
லே ஸாவூராக் ஸாஸகரமே 2 ஜநாடிதமு பகவான்,
வெழி - அமகிதர தவூராக் பூணரி, தெ-உனக்கு,
ஸாவூரம் ஸாரபதமே, காயபாகா புவ்வவழிதள - கசய
மகசகது, தெ-பகதரமே பகவான் உபபதிகதுவதில,
பூரணம் - பரமர்ணம் ஸவ்யபூணரி மேகததிகு உண
டாகசப்படு - நானம், நிஷாதஃ மீதூக ஸாமாததி
யமாத உபபதமே, வரம் பூரண விவராகசளினால் உண
டாகசப்படுக பரமரமேரானமாதிகு நானதகை, கயி
மஹி கடைகிதர நார பரமர்ணதகி, ஸவ்யபூர
மகசயம் வரம் பூரண விவககிதர என விவரிக்கிற
படியினால் பரமர்ணமாவது கிவககிகளினால் உணடாகசப்படு
கிற ஜனானம் என்று அரகதமாகிறது இததால் பரதயகான
மானவகளினாலே காரகிகாகிகளைப் போல யகாகதஞ்சித பரமமத
தை அறிதாலும் அது காரயரமாகாது எனப்பது ஏற்பட்டது

ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு' என்று சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீ
பே பூராணம் அவ்விடத்தில் 'சுமனாவாரம் வஹு
அநில ஸாரதமாட்யம் உபாதேயம் வெழிதவ்யம் காரொ வஹவஸு
விவாஃ | யக் ஸாரலூதம் தஹ்வாடித ஹ்மெஸா
யமா க்ஷீரஜீவாஜ்ஜிபு' என்ற சொகத்தில்

'ஸ்ரீமம் என்பதற்கு 'சுமாவாஹுதவாக்ய' உத்திதம் யடியு-
லிஜ்ஜாதம் தக் பூராணம்' என்று ஸ்ரீமம் ராயபிசத்தியில்
அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே அராபதாக்கினால் சொல்லப-
படாததும், அரதகஜஞானத்தை உண்டாக்குவதுமான ஸ்ருதி,
ஸமிருதி முதலியவைகள் என்று தாத்பரயம் இப்படியானால்
'சஜ்ஜாதி வெஷாஸுக்வாரஃ' என்கிறபடியே பதினாறு விதயா-
ஸதானங்களும் ஜஞாகலயங்கள் என்று வசனங்கள் சொல்லு-
கின்றனவே, அவைகளில் காமமாக எல்லாவற்றையும் அபயஸித்-
துக கீழ்ச்சொல்லிய ஸாரதமாட்யத்தை நிஷ்காஷிததுத தெரிந்து
கொள்ளலாமா நகயினால் முதலில் ஸாரதமாட்யங்களை அறிய-
வேண்டும், மற்றவைகளை விடநிவிடவேண்டும் என்பது விருத்த-
மாகாதே? என்கிற ஸங்கைகளுக்கு வசனபூராவகமாக ஸமாதா-
தானம் அருளிச்செய்கிறா— 'அவ்விடத்தில்' அனபுரம்
புகது அனறிசுகே, கீழ் அருளிச்செய்த காரிகையில் ஸாஸத-
ரத்தில் ஸாரதமாட்யம் உபாதேயம் என்றருளிச் செய்யப்பட்டி-
ருப்பது சில பரமாணங்களில் ஸாரதமாட்யம் காணிக்கைக்கென்று
சொல்லியிருப்பதற்கு விதோதியாதே? என்கிற ஸங்கைக்கு
ஸமாதானம் அருளிச்செய்து ராகாமார— அவ்விடத்தில்
என்றாமடிகது 'அவ்விடத்தில்' என்பது ஸாரதஸிஸ-
ஹ்வாடியம்' என்பதற்கு அரஹஸ்யம் சுமனாவாரம்
நிஸ்சயிக்கமுடியாத களையையுடைய வஹு-அனேக ஸாஸத-
ரம் வெழிதவ்யம் அநில வேண்டியது, காரொஸு-காலமம் சுயு-
அபயமானது, விவாஃ கடநசாஸா, வஹவஃ அனேகங்கள்,
(ஆசையினால்) யக்-என்க, ஸாரலூதம் ராமாசிய அரததம்,

சும்பாபித்ரம் - உத்தம கவி, கவிநிவ டாஸ்டிபா, (இருக்கின்றமிகா), தக்ஷிண, ஹம்ஸோயயா ஹம்ஸமபேபால், அனற்ககிக, ஹம்ஸோயயா ஹம்ஸகதபபிபாஸிநுக்கிற புந ஷண், உவாடித - சாஸிசகவெண்ணி ஹம்ஸ ஸ்ரீஸககி 'வாராஹதிதம்' என்று சொல்லிநுக்கிறது கீதகாரிகாதி 'இருக்கதம் 'வாராஹதி' ஸபகககைய குந்ககிறது எனநுநுநிச செயகிறா - 'வாராஹதிதம் எனகிற' எனநாபககது இககு 'கவாதித தகாபெ ஹிவ' எனகிற பககயகதகத சேககது 'வாராஹதிதம்' என்று சொல்லா 'வாராஹதிதம்' என நிருபபதனா எல்லாவறறையுமகிட உதகநுஷ்டமான ஸாமமே சொல்லபபிசகது ஆககிநா 'வாராஹதிதம்' எனபககது 'வாராஹதி' ஸபகககைய பவஸககககக அககதப என்று காககபபப புகிவஹமான எனபக ஸாககஸபபக கேகாதி அவகிககிறது 'நிரவாயிகவாராததை விஷய காரிககிற வாராஹதிஸஷ்' எனபககது ஸபகக ஸாககபப எனபது அதினை அாதகதகதபபறநியாகையினுலே நிருபாதிக ஸாரமான அாதகதகதக சொல்லுகிறபடியினுலே மஹஸயதரயமே 'வாராஹதிஸஷ்' எனப தாகபாபப அனற்ககிக, இககு 'வாராஹதி' ஸபகககம கிருபாதிகஸாரமான மஹஸயகபக ககச சொல்லுகிறது ஆககிநா 'கவாரா' என்று ஆமம பிககதம் காரிககா உபாதிக்காகக சொல்லபபபட 'வாராஹதி' என்று கிருபிககபபபபக இககு 'வாராஹதி' ஸபகககககக சொல்லபபபகிறது என்று காதபாயமரகவுமாம அப பபபபபப 'வாராஹதிஸஷ்' எனபககது 'கவாரா' எனபக ஸ்ரீஸகககக 'வாராஹதி' எனகிற பசகககினை அககதம் என்று காககபபப 'உவாடிதம்' எனபககது அககிகிககக ககசது எனநாததம் கீழசசொன்ன 'கவாரா' முதலிபவைகளை கிரு

வெடிகதில் வடிவபுலாமத்தில் வெணவிக வறுவராயந
 பூதிவாடிகமான பூதெயாட சுதபுலவாரமாயையா
 லே சுதவாபெயடி சூழிவிக மறுபூதிவாடிகாரம
 வெணவிகவறுகதிற நாட்டில் சுதியாயித வறுததை
 உடைத்தாகையாலே சில நகு வாரமென்னலாயிருந
 ததேயாகிலும் ஓசேவெறுசுவாடி ஓசவெறுவடமாயை
 யாலே சுதவாபெயட சூததகவாஷிததாயகா
 சூததை பூதிவாடிகம சுயமும வாரதரமாயிருந
 டிகதருளுகிறா- 'வாஹு, கூடிஷி' என பரபிதது 'வா
 ஹு' எனமது பிதசசிறது. பரபான வரகட, சாராக
 பெரகக, ஹன, பெரக பரபகாதி மதககா, 'கூடிஷி'
 எனமது பூவமீபரமக அதவைதி முதலியவாகளின மதககா
 'சூதூ வாரம' நாடி கூசபாருது. பரபானம பூவ
 மை மாதகிரமனறிகக அதிபடபலகதையா கொடுக்ககடிய
 தாய் நகர "பா வடிவாஷி' ஸூதயம் யாது கார
 கூடிஷி' ஸவபூஷி நிஷூஷி' பெரு தகோடி-
 ஹி தா' ஸூதா' தாதி மதககா. பித விவகிகா
 'வடிவபுலாம' தாது சா ஸகா பரபகிததப பரப
 'வெணவிக வறு வராயந' பாவது பூத துபதகிலேப
 அனுபவிகக கூடிய பலகககரு உபாயககான சாமகன
 'சூதூ வாரமாயையாலே' எனமது பித பரபக விக
 தம எனபகக கெரினி பகமகர 'சூழிவிகவறுபூதி
 வாகாரம' வாரககககில மனுடவிகககடிய வாரகாதி
 ஸூகககரு உபாயகககா சொல்லுகிற பாக சிலககு-
 ஸாரஸா விவகி வாரகககரு வாரமென்னலாயி
 ருநததேயாகிலும் வார எனமசொல வாமபாலேபருகா
 தும், 'ஓசேவெறுசுவ' பாவது துசககக சாரணமாக
 உடைத்தாயிருகக, அதாவது கடிபபபடுச செயயவேண்டிய
 உபாயகககினு உபாயககககககக 'சூழி' ஸட
 தததினிலே மேல முழகுவாகிகாததில் அருளிகசெயயபப
 டிருககும் அலபதவம், அஸதிரகவம், துககமிஸரதவம், துககா

ததேயா சிலும அதி லும சு ந ிக் திஸ்மி தமான்வரஜா
 தூ நுலுவஸாவெக்ஷாதகு சநுஸாஜெயம் வரஜாத்
 தக்ஷு வஜ்ஜகஷு வாயயங்களை வெளியிடுப வுஜெஸம்
 வாரதஜாரை நபாஜே விவேகிதகு உவாஜெயம் அவ
 ரய நியநயம் ம வஸததிலும வுயா நவந்திதஜ்ஜ வந
 மிகவும் உபாதேயம் னான தக்ஷு வஜ்ஜகஷு வாயயங்களை வெளியிடுப வுஜெஸம்
 மானையாஜே மிகவும் வாரதஜாரை நபாஜே விவேகிதகு உவாஜெயம் அவ

தாக்ககவம் விபரீதாபிமான முகதார, ஸவாபாவிகா நகத
 விபசககவம், இவ்வகா குபச பிசு நான சுதூதக்ஷு
 வஜ்ஜகஷு வாயயங்களை வெளியிடுப வுஜெஸம்
 தக்ஷு வாயயம் - அகா ந உபாதேயம், வாரதஜாரை நபாஜே விவேகிதகு உவாஜெயம் அவ
 ததேயா சிலும ஸார ந்ஷகாஷாதிகாரம் ஸாரதகாதி
 களைக காடடி லும மேமாட்டகாநாயினு மிகவும் ஸாரமானது
 எனது உபாதேயம் உபாதேயம் 'சுநுஸாஜெயம்' எனப
 தோந் கிதச வாரதஜாரை நபாஜே விவேகிதகு உவாஜெயம் அவ
 வஜ்ஜகஷு வாயயங்களை வெளியிடுப வுஜெஸம்
 படிபெய முகதார உபாதேயம் 'சுநுஸாஜெயம்' எனப
 டாச வெதந் தூ நுலுவஸாவெக்ஷாதகு சநுஸாஜெயம் வரஜாத்
 யப்படடிருப்பகினும கைவஸபாநுபலகினும தக்கமுலகவாகி
 தோஷவதனில சிலவுண்டெனது எப்படுகிறபடியினு அவைகள்
 இவ்ரும இது அனுபாதேயம் எனநுளிச செயகிநுபதற்குக்
 காரணமாகிறது எனது சிலும விவேகிதகு உவாஜெயம் அவ
 பரமாதம் ஸவஸுபாதிகளை பகுதநிறிகவனுக்கு அதாவது கீழ
 அதிகாரததில அநுளிசசெயகபடிபே சில காமிகாடியாக மே
 யோபாதேயம் விபாசகாஷாதிகாரம் அனுபாதேயம் அவவஸததிலும
 பரமாதம் ஸவஸுபாதிகளை பரதிபாதிக்கும் உபநிஷதபாககதி
 லும இக்கால அஸபகாலவாகிகளாய அநேக விசனகளை
 உடையவர்களான மககு முகயாமஸகளைத் தெளிவிக்கும் திரு
 மந்தாரா கிகளை மிகவும் ஸாரதகம் எனபது தெரிவிக்கப்பட கா
 கிறது அநுஸார மே ஸாரதகம் உபாதேயம் எனது 'சுநுஸா
 ரம்' எனகந சாரதகம் உபாதேயம் உபாதேயம் எனது 'சுநுஸா
 ரம்' எனகந சாரதகம் உபாதேயம் உபாதேயம் எனது 'சுநுஸா
 ரம்' எனகந சாரதகம் உபாதேயம் உபாதேயம் எனது 'சுநுஸா

சூயம் ஆகையால் 'வஹுஸ்ய' உஹஸ்ய ஸாஷ்ண
ஷ்ணா உதிதாநாஃ ஸவபுதஸ்யாநாஃ ஸாஷ்ண
ஹஸ்யாஃ எனகிறபடியே ரஹஸ்யசூயம் உஹ
ஷ்ணவான இவவாத்நாவுகரு மிகவுமுவாஷ்யமாகந
கடவது

தமம் என்று இஃது அநுளிசசெய்யப்படடிருப்பதினாலும், அப
படி ஸாரகமமான உபசிஷதபாகமும் உபாடேகயமென்று ஸீகதிக
கிதடயித்ரா ரஹஸ்யசூயமே உஹஸ்யாகருககாந
ணீயம் என்ற ஃது அநுசசெய்யகரு விதாதிபாஸீகா ? என
கிற ஸஹஸ்யக்கு எல்லாவற்றிற்கும் ஸாரகமம் எனவே அதுவே
உபாடேகயம் என்று ஸ்மாரகானம் வசன பூர்வமாக அநுளிசசெய்ய
கிறது— 'ஆகையால்' என்ற ஆரம்பிகது 'ஆகையால்'
என்பதற்கு கீழ்க் கூறிய காரணத்தினாலே என்றாதகம் அதா
வது எல்லாவற்றையும் விட ரஹஸ்யதரயம் அகபந்த ஸாரகமமா
கையினாலே என்று கிருவுளாம இது மிகவும் உவாஷ்யமாக
கக்கடவது எனவேதான் ஆரவய்ச்சித்து இதற்கு வசமாக
உதாமமாக நுள்ளித்ரா— 'வஹுஸ்ய' என்றாமடிகது உதி
தாநா—பக்கிமாநாகம் அதாவது ஸாரகமம் விவாதுகடட, தரஃ
மனிகன, வஹுஸ்யஃ அநெகககனாபும, உஹஸ்யஃ—பெரிய
வைகாரயுமி ஃகசிய, ஸாஷ்ணஸ்யஃ ஸாஸகாங்கனிவிருகது,
ஸவபுதஃ தலாவறணைக காடடலும், அதாவது ஸாரகமா
என்று சொல்லப்படும் உபசிஷததுககளைக காடடலும், ஸாராஃ
ஸாராமஸகை, ஷட்புதஃ வணநி வாஷ்ணஸ்ய ஹவ - புஷ
பககளிவிருதுபால், அதாவது வணநி புஷ்பககளிவிருது
மிருகக எபாமஸதக எநிப்பாசபரிபால், ஸாஷ்ணாஸு-எடுக
துக சொராவெனடீர 'உஹஸ்யவான இவவாத்நாவுகரு'
இகயாதிகரு மோததில ஆசையுடையவனாய தவரையோடுகடின
ஜீவாத்நாவுகரு அதற்குப்பக்கிகமான அரகதகளைக தெளிவிப
பதினல் ரஹஸ்யதரமே மிகவும் உபாடேகயம் என்று தாகபாயம்
இதகரல் ஸாராஃ' எனகிற ஸாரககதிரு 'ஸாரகதே
என்று சொல்லிபிடுபபதும் உததம் ஸாரமாக இஃது உதாஹரிச

அமையா விவையென னுமாயினாலுந் துனறுலகிற
சுமையான சலவிகளா சூழுவதொலுநதொகையிவையென
நிமையாவிமையவரேத்திய வெட்டிரணடெண்ணீயநம
சமயாசிரியா சதிராகுந தனிநிலை தநதனரே

கப்பட்ட வசனத்தை அனுஸரித்து ரஹஸ்யகரயத்தைச் சொல்லு
கிறபடியினால் விரோதமில்லை எனபது தீயாகிதம்

இப்படி அதயந்த ஸாரதமமான ரஹஸ்யகரயம் உபாதிதயம்
என்று ஸுலபமாய் நிஷ்காஷம்செய்து அஸார அலபஸாராதிகளி
லே அஸையாமல இருக்குமபடியான ஸதிகியை மஹாவாசாயோப
தேஸதகாலே பெற்றேற்பென்று அவர்கள் செய்கருளின உபகாரா
திஸயத்தையும் ரஹஸ்யகரயங்கள் பூவாசாய பரிசுருவீகங்களா
கையினிலே உபாதிதயதமங்கள் எனபதையும் அனுஸந்தானம்
செய்துகொண்டு அதிகாராரகதத்தை ஒருபாட்டாலே ஸங்காஷிக
கூறா— 'அமையாவிவை' எனும் ஆரம்பித்து

[ப-ரை] இவை-மஹால் அபயாஸிட செய்யப்பட்ட ஸாஸ
கிரங்கா, அமையா - போசா எனினும் ஆசையினால்-
என்கிற ஆசையினால், உலகில் பொருளாகத்தி, சுமை
யான பரபரமான, அரபுத்து தபுமகளான, அறு
மூன்று டகிரெட்டி, கலவிகள் விதரஸகானங்கா சூழ
முழுமையான வந்தாலும்-பிறனுக்கு ஸவாநீனசளாயசங்கை
கக மபாதிதய இவை தோளா, தொகை-எண்ணிக்கை,
அகாவது கெவஸம் கணக்கிடுவதற்கு மாததிரம் உபயோகம்,
என்று - தனா சிஸாரித, இமையா - இமைச்சொடிக
நிலவாக, இமையவா-சுலசககா அகாவது கணகாஸமம்
கூனான ஸங்காசகிராக கிரபபுரிகா, ஏத்திய-ஸந்தாததி
ரா செயத, எட்டு - கிருஷ்டாகார இரண்டு - மந்திர
ரகனமாயித கவயம், இது சமஸுலாகத்திற்கும் உபஸ்க்ஷணம்
அனந்தகே இரண்டு - மந்திர இரண்டாகிய தாயம் சம
ஸுலாகா என்றா மபபபபபபப (இவைகளை) எண்ணிய -
அனுஸந்தானம் செய்கவாளான நம் சமயாசிரியா - நம்
முடைய ஸித்தாந்தகிறகு மாரதசராகளான ஆசாயாகள,
(சமயம் விதந்தம்), சதிராகும சகாரமான, அதாவது

ஸாவாநாஜுவரிவ்யுதேந

உதாநா உதெநுந மூஸூரகூக

ஸூதா ஹதாஸகூஜ்ஜெவந

ஸகூம காமூ உயெந க்ஷிவநு ।

வெஜெதாஸவிஹாரஸாரயி

உயாமூஹெந விஸூஹித

ஸூரஜெதா யதி க்ஷிஜிவநி மூவநெ

நாஸூயூயூஸூ நஃ ॥

ஐதி ஸ்ரீகவிதாசிகூக விஹஸூ ஸவ-உத-உத-ஸூக-ஸூ ஸ்ரீ

கெஜூ-நா-ஸூ வெஜாஹா-ய-ஸூ க்ஷிஜிவந

ஸ்ரீஜெஹஸூ-த-யஸாரெ

ஸாரநிஷூஷூ-யூகாரெநா விதீயஃ ॥

॥ ஸ்ரீஜெத நிதாநை உதாஸூகாரய நஃ ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

அலபஜஞாகான நமசுரு ரஹஸ்யகரயங்களை ஆதரணீயங்கள் என
பது கைபுகிர நடாபயிதசா ஆசையினால் எனபத்தாடு
அபயஸிககபபட்ட எனனும் ஒரு பககதைச சோததுககொள்ள
வேணமே இப்படி உலககதினரால் ஆசபபட்டு அபயாஸபூரவக
மாகக கறகபபடும விதயைகளதமமிடகதில அயதன ஸபதங்களுக
வந்தேபாதினும் அவைகளைக காம அராகரிதகமை தெரிவிக்கப
பட்டகாந்,பது அபபபபே 'தகூபொஹூதூததாரி' கணாதத
தெல்லாம ஸாயிஷவஸஸாயி நமசா செயெய்யெம காம ஸூரீ
ணஸாரணாபபீபா நகபது' நமஸா மெமல அருள்சொரையப
பட்டிநபபது கெவந அபயாபபபப அலபிசூக வந்தா லும
எனமது அஸமபாவிதமானதை ஸமபவிககிறதக வைததுக
கொண்டு கொள்ளீர நசிறகார, நம தெரானை எனபதநபு
விஜ்ஞாநூ ஸிபு வெநவூணம்' கைதபடியே கெவஸ ஸவயா

பூணமாகச் சொல்ககடியவைகள் என்றாகதம் அலப
 ஸாமகதினும் அதிக பலன் அடைவது 'சதிரா' (சாதாரண),
 அடப்பட்ட கை 'சதிராக்ரும நிலை' 'தனி நிலை' என
 பதினா இரவில் வானுளமாநகவாந்ரும மருக வந்ரும நிலை
 எசயினுடில் உபபற்றது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது

இப்படி ரஹஸ்யதரயங்கள் ஸாரதமங்களானாலும் இதை யறிந்
 தவன் ஸாரபரதாயாததங்களில் கருகள்ளவிததாகக் கூடியவனே ?
 எனகிற ஸங்கைகையுமா, எல்லா அரகதங்களும் ஒரேராரு ரஹஸ
 யங்களிலும் இருக்கிறபடியினாலே ஒன்றே போதாதீதா ? என
 கிற ஸங்கைகையும பரிஹரித்துக்கொண்டு இந்த ரஹஸ்யதரயாத
 தங்களைப் பற்றிய ஜஞான கையுடையவனைக் கொண்டாடுகிறா—
 ஸாவாநாம் என ருமபிக்கு.

உ-ரை] ஸாவாநாம் - நெகஸாக்கெடுக்கு, உவாரிட்டுப்
 பாகத்தி, அரபுது உபநிசு கபாசக்தி, வழிதெரு திருக
 கிட, அகாவது பாகபதிக்கப்படபிடுகிற, கெடுதெரு கெரு
 நா - புகை, நாமென்று சொல்லப்பிசிற திருவஷ்டாக்காததி
 னா, ஒஸ்பாதுகை அறபட்ட ஐரகாஸவரு கதை உடைய
 உருயு, வஸ்து வகிதெரு, வெதது சாணாரகிய வஸுஜ
 வெத-புருதாட உசரிட்டதா உடைககாய் நகைய, உயெத
 தகைய னகித மகிதகதினா, வஸுதும் விடா, காரும் -
 சாக்கவகடி, கவிவரு - கதித தகிசாபாடி நுபவனுயு, வெ
 கொதுவஸ வேதகசுரதா ஸிராபுஷணமாயிருக்கிற, அகா
 வது உபநிசு கதிட பதிபாதிக்கப்பிசிற, விஹாரவாராதி
 விஹாராது ஸாரதியான ஸ்ரீ சருஷணவடைய, கியாமும்
 வெத - கையிடுகிற னடான ஸாதப கதினா, அகாவது
 கருணா தினா கொட்டப்பட்ட சாதஸம் பாசத்தினா, விவரும்
 லீதும் விஸவாடதகை உடாசபட்டவனுடும், வாராஜி:
 ரஹஸ்யதரயங்கள் ஸாராததகைத தெரிதுசொண்டனா
 யும், கஸ்திசு பூருவன், ஹவதெரு இந்த ஸாதத்தி, கவதி

பதி - இருக்கிற மீனையாடு வர - அன, தர - மமுலி, ய-லயஸு - (தரபலு, அதரபலு டரபலு ஸமதாயத்தி, தர, தராய - பழமனன

‘ஸாவாநாஸுவரீஸூதெந’ எனபதினால் அகநாஸிரஸஸு முதலிய உபநிஷதகுகுகளி. அக்ஷரஸங்கையபுடனகி நவஷ்டாக்ஷரம் பரதிபாதிக்கப்படடிருக்கிறது எனபது தெரிவிதரபபதிக்குத ‘ஸூஸூதூகூ’ எனபதினால் துநாநகிரம் ஸஸூபபதி ராணபா ராணப விவக்ஷிகா ‘ஸூதூ ஹெது’ எனமவிடதகி ‘ஸூதெது’ எனபது ஸ்வநா பரமநாஸூபபதி ஸூஸூதூகூ’ எனது சொஸூபபட்டபடியினு அதின அறுவருக்கிருபமான ஸதிகியைச சொலலுகிறது அனதிகேலக்ஷணயாக ஸவருபாஸூபமான கைவகாயகதைச சொலலுகிறகாகவயபா அனதிகே ‘ஸூதெது’ எனமது ஸகநகுகளின ஸவராயம், அகநாஸு ‘ஸூதூவகேஷய ஸூதூவ மக்ஷணஸூதூதூ’ ராஸு ஸூதூகாராயனததில் சொஸூபபட்டபடியக கிரபடியே பகவத கைவகாம எனறாககமாகவுமாம் அதுவுமனதிகே ‘ஸூதெது’ ராஸு பரமநாஸூபபதிய ஆனான இருக்ககையகில் அவனை இருபபவனாக அறிகுநாகள்’ எனது அராததமுள்ள ஸூநகிவாகயகதில் சொலபபடுகிற பகவதனுபவ பரமநாஸூப ஸூதூஹெது ஸூதூஜுவெந’ எனமநாஸூபபதி செயபுபபொழுது கரணநாதரமாகையினால் ஒருதரம் ராஸூபாதிக்கப்பட்டதாயகொண்டு கீழ்சசொலலிய ஸூதூதவஸவரு பரநுவருத்தி, பகவதகைவகாயம், பகவதநுபவம் இவைகளை உண்டாககும எனறாதகம் ‘தவயம் ஒருதரம் உசசரிததவனை ஸாமஸாரதகைக தாண்டுவிக்கிறது’ எனறாகதமுள்ள ஸூநகிவாகயம் இவரு கிவக்ஷிகா ‘ஸூதூவ காரூ’ எனமநாஸூபபதி ‘அயதீயூதூ’ ஸூதூவெந ஸூதூவெநெவம் ஸூதூ திகயாதிசா விவக்ஷிகவசா ‘வெஷூதூவ’ இசயாதிசினு உபநிஷதகுகுகளி சொலபபடுகிற பரமபுநகினை தனனுடைய லீலைக்காக ஸாததிகியாக வகான எனபதினால் பரமநிபரலபாதி தீதாஷமில்லாமைபும், ஆஸரிகாகுகிடத்திலுள்ள வாகஸஸயாதியமும சொலபபடுகிறபடியினுலே ஆபததமதவம் அஞ்சிசசெயபபபட்ட

[illegible]

ரஹஸ்யதரயங்குரின அாகததகை அறிந்தவன கருதஸரவிதகாக
இலலாமறபோனபோகிலும ஸம்பரதாயத்தில அவரயம ஜனாத
வயங்குளான அாகதவிஸேஷங்களை அறிந்தவனாகையினால் ஸம்பர
தாயபரவசன தரகரனுவான, அாரமரான அாகதங்களைத் தெரி
யாதகினால் ஒரு நயூகைகாயும வாது என்று ஸமாகானம் தெரி
விசய படகாரம 'பலி கஸ்திஷலி' எய்யாமது இப்படி
ஸாராகதங்களைப் பற்றிய அநுஷ்டானபாயத்தமான ஜனானத்தை
உடையவன தூர்பன என்று காகபாயம் 'தாயஸு யத்யஸு
மஃ' என்று பாடாங்கரம் அப்பொழுது இப்படிப்பட்ட ஸாரஜ
னான அவனுடைய பரிஜனங்களைளடுகூட நமக்கு ராதன, அதாவது
அவனும அவனுடைய பரிஜனங்களும் நமக்கு ராகாகா என்று
காகபாயம் 'நஃ' எனிய மரபுசனா கன்குளம் கன்குளம்
போனமவாகையும சேகததுச சொல்லுகிறது

திருவடிகதிபுரம் சேடலா ஷிகவான பகவத்கிஷயம்

மஹாமஹேரபாதயாய

ஸ்ரீ-உப வே நரஹிமமாசரீய ஸ்வாமிகுளால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரவயாகயானத்தில

ஸாரநிஷகாஷாதி காரம

முற்றிறறு

॥ ஸ்ரீஃ ॥

ஸ்ரீமதே நிமகாநை உஹாஜெஸரிகாய நமஃ ॥

ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகாரம்.

[ப்ரதிதந்தர ஸபதார்த்தம்—ஸர்ஸரீரீ லக்ஷணம்—ஆதேயத்வாநி
ந்ரூபணம்—ந்ரூபணபரஃயாஹம்—ரஹஸ்யதராயதநில இநத அர்த்தங்கள்
கிடைக்கும் பாகாரம்—ந்ரூமாதாராததானு லந்தாஹுர்த்தம் அபபுள்ளார்
அநுஸீட்செயத விசந—ஸோஷஸோஷ்பாவ ஸம்பந்தத்தின விஸேஷ
மான தாஸந்வஸவாமீதவந்ரூபணம்]

சூர்யெயசுவபூஸூதிநியஜெராலிகதபூஸூரீரம்

ஸதூதெஷ்டபூபதநவஜெஷ்டதராயததெதசு |

விஸ்ரம் வரூபநிகி ஹவதி வ்ராவகாடிஸூடிஷெடி
மஹீரானாரகசூதகமிரம் மாவதெ விதூவூதி ||

॥ ஸ்ரீஃ ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராதநமஃ உஹாஜெஸரிகாய நமஃ |

இப்படி ரஹஸ்யகரயவபாகபாணாபமான இநத ஸாஸகரம
ஆரம்பணீயம் என்றுகீர இரண்டு அதிகாரங்கள் அடங்கிய ஒரு
பேடிக்கையினு ஸமரத்திகதநளி, இனி ரஹஸ்யகரயவபாகயா
னம் ஆரம்பிக்கப் போகிறவராய அதில பரகிபாதிக்கப்படும தகவ
விதபுருஷரததங்களை விஸககாரமாக நிரூபிக்க ஆரம்பித்தன,
அதில உதேஸகரமதகினு தகதுவங்களை முகலில நிரூபிக்கத
நிருவுள்ளமபறநி, அதில பரகானமாயும, விதகாரதககிறகு
ஆகாரமாயுமிருக்கிற சரீராதாரபாலதகை இநத அதிகாரத்தில்
நிரூபிதகநளுகிறா என்று சீழ்ப்பேடிகையோடு இநதபேடி
க்கக்கு ஸககி கணபொளவது 'பூகிதனூ' எனனும
பகம 'பூகிவாழி இசயாகி பரயோகங்களைப்போல கிருதத
மான அர்த்தம் எனபகைச சொல்லலாமாகாரினு, சீழ் அதி
காரத்தில் 'அவபஸாதிஷா பூயாநபூகிதனூ' வகளான தத
விதககளுடைய ஸம்முஹமாதசைபாடு மிசவும ஸாராதரி
பிருகதம ரஹஸ்யகூயடி எநாநுஸீட்செயதிருப்பது ஸகக
மாஹமோ? அதிலில அர்த்தங்களை பரதானம் என்று சொல்லி

யிருக்கிறபடியினால் நமஸ்தகாததகிறகு அநேக பரதிதகரங்களை உணவென நம அனைவர்களில் சில பரதானம் எனது ஏறபடுகிறதே? நமஸ்தகாத அநகதகொல்லாம் அவராயம் ஐஞாதவயங்களை யிருக்க, அவற்றுள் சில பரதானமாதமதக சாரணமெனன? இதயாகி ஆகேபங்களுக்கு இரத அதிகாரதகில் ஸமாதானம் அருளிசெய்கிறா எனது கீழ அதிகாரகனுடன் இரத அதிகாரத திறகு ஸககதி அறியததககது

பரை] ஹமவதி - பரதான வுராவகாடிஸுடிஷுஷெடி, ஸதி) பரதானகரங்காநிப தானுடிபிபி பரதககடபடப நுதத டெரடிப ஸதூ ஸதி, வெழுத அது பீடிததி நுதக, பூயதந பரதநதி ஹதா - பரதானம், இவை சகி, ஸாததாயதூ - இரத கவரயகது எஸபபடபகாநிப ஸாதக - இரத கீரகா, குயெயசவபூஸதி - ஆகேபக வம முககிய பகாநிபுடன், தியமெகெ: பரதபாடிதா இநப பதினே, பசாவது - எபபாடிதா ஆகேபபாடிதா கீரகய பரதப பீரஷயாபாடிதா பதினே, குழிகதகூ: - முகப ஸது காததாவாப பரதயாநி ஸரீரம் - கீரகா, ஹதி - எனது, வீழம் பரதநதாநி வஸூத - பரதகிறவன, மஹீரானாம் பரதயாநி, பரதயாநி வஸூத அபபாந, ககூதககமிராம் - பரதயாநி, விதூவதூ: - மாத பரதயாநி ககை, மாவதெ - அறிபுன

இதகு 'பூஸதி' பரதயாநி ககை கீரகயகவழி, பீரஷகவழி குறிகபபடுகின்றன இதகால ஸாவகா இரத பர பஞ்சம ஆகேயமாயும் கீரகயமாயும் பீரஷபூதமாயும் இருக்கும் எனததாயிற்று எந்தர கீரகநுக்கு எந்த வஸது கானிருக்கு மனவும ஆகேயமாயும், கீரகயமாயும், பீரஷபூதமாயும் இருக்கிற தோ, அபபடிபடப வஸது அந்தர கீரகநுக்கு ஸரீரமெனது ஸககமேயா பரதநிதது 'குயெயசவ' எவது அநுதா தக கபபடப நுதக 'வீயெயசவ' எவது அநுதா கீரககபபடப கபபடப நுதக 'பீரஷகவ' எவது அநுதா பரதயாநி ஸததிறகாகவே ஏறபடபருககை பீரகததில் ஸரீரம், ஸரீரம்,

என்று சொல்லப்படுகிற தகையுடன இருக்கும்பொழுதெல்லாம்
 ஜீவாத்மாவினால் தாங்கப்பட்டதாயும், அவனுக்கு நியாயமாயும்,
 அவனுடைய ஸுகதுகங்ககளாகிய பரீயாஜனத்திற்காக ஏற்பட்டு
 மிருக்கிறது அகைபரீபால பரபஞ்சம் முழுவதும் பகவானால்
 தாங்கப்பட்டதாயும் அவனுக்கு நியாயமாயும், அவனுடைய பர
 யோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டுமிருக்கிறபடியினால் அவனுக்குச்
 சரீரம் என்று திருவுள்ளம் 'வந்தடியத்து' என்பதற்கு பக
 வானுடைய ஸவரூபத்திற்கும் ஸங்கலபத்திற்கும் அதீனப்பட்ட
 தாயிருக்கிறது என்றாததம் இது சீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஆதீத
 யதவபரபருதிசியமங்கையுடையது என்று சொல்வதற்குக் கார
 ணம், பகவானுடைய ஸவரூபத்தினால் தாங்கப்பட்டிருப்பதினால்
 ஆதீத்யம் என்கிறது அவனுடைய ஸங்கலபத்திற்கு வரப்பட்ட
 ஸவரூபஸ்திதிபரவருத்திகளையுடையதாகையினால் நியாயம் என
 கிறது பகவானிடம் அவனுடைய ஸங்கலபத்திற்கு வரப்பட்டிருப்
 பதினால், அதாவது அவனுடைய பரீயாஜனத்தையே கனக்கு
 பரீயாஜனமாகவுடையதாகையினால் ஸேஷபூதம் என்கிறது
 ஆக இக்கால ஸததா ஸீகம் பரயகர்பலன்களில் பகவானுக்கு
 அதீனப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இரக பரபஞ்சம் எப்பொழுதும்
 பகவானுக்கு ஆதீத்யமாயும், விதீத்யமாயும், ஸேஷமாயுமிருக்கிற
 காகையினால் ஸரீரமென்னப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம் இதற்கு
 பாராணம் காட்டி நாம் — 'லமவதி வ்யாவகாடிஸுபு
 ட்யுஷெடி' என்று 'வ்யாவகாடிஸுபுஷெடி' என்பதற்கு
 வ்யாபகமந்தரங்களைத் திருவஷ்டாக்காரம், ஷடாக்காரம், தவரதசா
 க்ஷாரம் இவைகளில் காராயண விஷ்ணு வாஸுதேவ பதங்கள் இருக்
 கிறபடியினால் அவைகளைக் கண்டாஸீவண பகவானுடைய ஸாவர்தா
 யாமிகவகதை பரதிபாதிக்கின்றன என்று நாதபாயம் அதாவது
 பரதயக்ஷத்தில் பாகுமபொழுது தெரியாத சிவ ஸஞ்ஞமபாகங்
 கள் பூதக்கண்ணாடியில் பாகுமபொழுது தெரிவதைப்போல்—
 பரதயக்ஷத்தில் ஸவதந்தாமாகத் தொன்றும இப்பிரபஞ்சங்கள்
 வ்யாபகமந்தரங்களினால் பாசகப்படுமபொழுது பகவானுக்குச்சரீ
 ரமாயத் தோன்றுகின்றன என்று நாதபாயம் 'மஹீராணா

~~Page~~ 17

கேவலம் சேஷமாயிருக்கையும சரீரமாயிருப்பதற்கு லக்ஷணமன்று
வஸதராதிகளைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அந்த வஸ
திரம் இவனுக்குச் சரீரமாகவேண்டிவருமாகையினால், இவைகளைத்
கடிகப்பதற்காக 'நியபெத' என்ற நுஸ்செய்யப்பட்ட நுசநிது
ஸ்ரீரலக்ஷணத்து 'ஓவ்யமாயிருக்கை' என்கிற விபேஷணைத்
கை எல்லாவற்றிடனும் அவையிடுகுகொள்ளவேண்டும ரூபம்
முகவிய குணங்கள் அவையோ வஸதுக்களினால் கரிகப்பபட்டிருப்ப
தினாலும், கரியைகள் அந்தந்த கரவயங்களின் ஸங்கலப்பபடி
நடத்தப்படுகிறபடியினாலும், கிழக கூறப்பட்டவைகள் அந்தந்த
தரவயங்களுக்குச் சேஷபூதமாகையினாலும், ரூபம் கரியை முகவிய
வைகள் தரவயங்களுக்குச் சரீரம் என்று சொல்லவேண்டிவருமா
கையினால் அதை விலக்குவதற்காக 'ஓவ்யமாயிருக்கை' என
னும பதம் பரீயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது இவை மூன்றும் கணிக
தனியே முன்று லக்ஷணங்களாக ஸ்ரீமத ராயபஸித காஞ்சனம் முக
விய கரத்தங்களிலுபிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அகெப்படிஎன்னில்—
என்கச் சேதனனுக்கு எந்த அவஸைதையுடைய கரவயம் தான
அந்த அவஸைதையோடு கூடியிருக்குமவையிலும் அவனோ கரிகப்ப
பட்டகாயிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் அப்படித்
தரிப்பவன் ஆதமா என்றும், என்கச் சேதனனுக்கு எந்த அவஸை
தையுடைய கரவயம் தான் உள்ளவரையில் அவனைவிடப்ப
பிரதிருக்கக்கூடாததாயும், தன்னால் ஸ்சப்பங்களான காயவாளில்
அந்தச் சேதனனால் நியமிக்கப்படக்கூடியகையே ஸவபாவமாக
உடையகாயிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் என்றும்,
என்கச் சேதனனுக்கு எந்த அவஸைதையுடைய கரவயம் தான்
உள்ளவரையில் அவனுக்குச் சேஷபூதமாகவே இருக்கிறதோ,
அதாவது அவனுடைய பரீயோஜனத்திற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கி
றதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் என்றும் அருளிச்செய்யப்
பட்டிருக்கிறது இவ்விடத்தில் இவை மூன்றும் சேர்த்து ஸரீரத்
திறது லக்ஷணங்களா? தனிக் கணியே லக்ஷணங்களா? கணிக் கணியே
லக்ஷணங்கள் என்று சொல்லி 'சூயெயதூவியெய தூஸெஷதாநி
ஸ்ரீரஸஸ்யுபுதூதிநிதிதாநி' என்று மூன்றாம் சேர்த்து
ஸ்ரீரஸபதத்திற்கு அந்தம் என்கிற ஸ்ரீபாக்யவாயகத்திற்கு
விசேரதமாகும், மூன்றாம் சேர்த்து லக்ஷணமென்னில்— பரீயோ
ஜனமில்லாமையினால் கௌரவம் வருகிறது, ஆகையினால் எந்தச்

சூவ்யமாயிருக்கை வெகநாவெதகங்களைப்பற்றியார
 ஸுதேயதவாஃ கனுபாய நியஜாவுமாதையாவது
 நிரூபணம் கனிஸுரவிவததாலும ஸங்கஜததாலும
 யயாவஹுஃ ஸகூரஸ்தி பூரஸ்திகளுககு பூயொஜக
 னாயிருக்கை அதெவவனேயெனினில்— ஸாஸாரவி
 கன ஸுரவிவநிரவிவகயபூவநளுககும நிர விவதஸு
 ரவிவவிஸெஷணாங்கவான மூணவாளுககுமபோலே

சேகனணககு எக அரணகநீயாதி கூடன கவயம அபருகக
 ஸிககனிஸிஸாநனிர அக அரணககு கரீரம, இககு அபருகக
 ஸிககாராரி நககவாரா ம சார ஸளவாராஸிஸும அககூடன ஸம
 பரவாடாமல இருகாபடியாககாரி நகக ஆதேயதவ விதே
 யகனிஸாநகவாரா ஸபகநககா சொல்லுகிற அபருககவிச
 கம ஸாஸாரககு மனாடாநிய அககககளாகையினில் விமோகம
 இலையெனயு மாரீர கயாயிசகதானுனதகில் ஸமாதானம
 அநுபிரசெயபபபடி நககநது அபாயிஸாக பரவாஸவஸுபம
 ஆசாரமொனையா அசேகனககநீயாபாநி ஆஜனாபிககிறதாசுப
 நியமனமொ ஸாபரிசாரிக எனய ஸங்கககு ஆதேயசவம முத
 ஸிபநவா' பிகரி ஸே— 'வெகநாவெதகங்களை' எனய
 ஆமாரிஸு யயாவஹு' எனயககு அககககு ககசு
 எனறாககம அதாவது ஸவநபககாலே ஸககா ஸதிதிருககு
 காரணமாயிருக்கை காரககவொனயும, ஸவசலபகதினிலே ஸககா
 ஸகிதிபவாநககிரகநுதா காரணமாயிருக்கை நியதநுதவம என
 றும ககபாயா இயாபுச சேகனககநுதைய ஸவநபந
 களுககு இவண ஆகாரமொனினில், பகயககதில் ஸவதககக
 ளாக அவைகள் தேகாந மகிரபடியினில் விமோகமாககோ? ஸவ
 வயதிரிககவசான ஸபகஸபாசகிகளுககும ஆகாரமொனினில்,
 ஸஸஸுபிஸுஸு' இயாபு வாரா விமோககாரிக? அப
 பகிகிலிலே எனினில் ஸவஸரிதவபவம வாரகோ? எனதிவை
 முதலிய ஸங்கககக திருவாராசகதில் வைதகககொண்டு அவை
 களுககு ஸமாதானம் அநுபிரசெயகிறா— 'அதெவவனே
 எனினில்' எனயாரிஸு எனவனே - ஸபக, 'ஸுரவி
 வநிரவிவகயபூ' எனயாரி - ஸபகவம, கருகவம, அக

ஐவ்வுதிரிசுவலேஷுடவ்வுங்களுக்கும் ஸவ்வவ்விதமாக
ஐவ்வுதிரிசுவலேஷுடவ்வுங்களுக்கும் அவ்வேவ்வுடவ்வுங்க
களை ஐவ்வுதிரிசுவலேஷுடவ்வுங்களுக்கும் அவ்வேவ்வுடவ்வுங்க

[illegible]

ஒவ்வொரு சூயாரமாயிருக்கும் ஜீவர்களாலே
யானிகப்படுத்திற் றாரீரங்களுக்கு ஜீவசாரா சூயாரமா
யிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், ஜீவனை
சாரமாகக்கொண்டும லுர உவத்தாலும சூயாரமா
யிருக்குமென்று சில சூயாயடிகள் சொல்லுவார்கள்
இப்படி ஸ்வபூமம் ஸாரஸூயார உவத்தைப்பற்ற சுவூ

அவ்வோ ஒவ்வொரு சூயாயிருக்கும் - அந்தக்
வஸதுகளை ஆதாரமாக உடைக்காதிருக்கும் முணாழிக
ளுக்கு ஸாரமா ஸாரமா முசனியவகளுக்கு 'சூழி' ஸபகம்
கரியையாக குறிக்கிறது அவ்வோ ஒவ்வொரு - அந்தக்
வஸதுகளை தவாரமாகக்கொண்டு ஜீவர்களால் கரிக்கப்படும் சரீ
ரங்களுக்குப் பரமாகமா ஆதாரமாபிருக்கிறபடிபை அபிராயிப
கேர சூயாயிருக்கிறது, — 'ஜீவசாரா' என்றாமபிகது
'சிலர் சொல்லுவார்கள்' என்பதற்கு 'இது ஜீவகமாவிக
வழியாக அதுபரவேஸிகது' என்றாகமுள்ள ஸருதிவாக்யத்தில்
ஜீவாதமாவை தவாரமாகக்கொண்டு அதுபரவேஸிகதிருப்பது
சொல்லப்படபிறப்பதினால் ஜீவனை தவாரமாகக்கொண்டே ஆதா
ரம் சூயாயிருக்கிறது 'சுவூவஹிதமாக' இதயாகி அநுபிச
செய்திருப்பது ஜீவர்களால் அகிஷ்டானம் செயப்பபட்டிருக்கும்
ஸாரங்களைத் தவிர மற்றவைகளைப்பற்றியது என்று அவர்கள் அபி
பராயம் 'ஜீவனை சாரமாக இதயாகி 'சில சூயாயடிக
கள் சொல்லுவார்கள்' என்பதற்கு ஸாரகதிமது ஆரம்
பகங்களான பருதிவயாதி பருசபூதங்களும் தனித்தனியே பகலா
னுகுச சரீரமென்று 'எவனுக்கு பருதிவி ஸரீரமோ' என்றாக
தமுள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பித்தது ஸருதியில் சொல்லபடு
கிறபடியினாலும், 'அது ஸங்கலபிகதது, அந்தக் தேஜஸஸு ஸங்
கலபிகதது' என்றாதகமுள்ள ஸருதிவாக்யத்திற்கு அப்படியே
ஸ்ரீபாஷ்யாராரினால் " தெஜோவஹாநாஸி வரோதெஜா
தெஜி தெஜோபூதயொதவி ஸ்வாஃ வரோதந வஹ
வாஹகாஃ " என்று தாதகாரணம் செய்யப்பட்டிருப்பது

‘ஹிஸுவிஸெஷணமாகையாலே இவற்றின் வஸ்துதி
கள் ஸ்ரூயவஸ்துயீதங்கள் வஸ்துவஸ்துயுககளுடைய
வும வஸ்தெஹ் வஸ்துயுயீதெயாதையாவது ஸ்ரூய
கள் ஸ்ரூயெஹ்யாலே உதஹங்களாயும ஸ்ரூயங்கள்
ஸ்ரூயஹ்விகங்க ளா யு மி ருக்கை இவவஸ்துதை

‘அடிபேணுள்ளனாடனுள்ளன எனது ஆழவார அருளிச்செய
திருப்பதிலும், ஸாக்ரததாக ஆதாரதவமும் ஸ்வதவாரா ஆதா
ரதவமும் ஸித்திகுகினறன எனது அரதகம் இந்த இரண்டுவித
மான் தாரகதவமும் ஸ்ரூயித்ததமாகையினாலும் ஸபதாதிசுளுக்கு
நேரில் ஆதாரதவம் சொல்லுவதைப்போல பரதயக்ஷிமோதமில்
லாமையினாலும் இரண்டும அங்கிகரிக்கப்பட்டன எனது திருவுள
ளம் இப்படி - சடிகூர்ப்படி ஸாக்ரததாசமே, பரமபரை
யாசமே, ‘வஸ்துதிதகள்’ என்கிற டெகதி, ‘ஸ்ரூய’ ஸபதத்தி
னால் ஸகிதி ம்ஸாலபபித்தது ஸ்ரூயவஸ்துயீதங்கள் -
ஆஸாயமான ஈசவானுடைய ஸவருபத்திற்கு வசப்பட்டவைகள்
ஆகிலும் ஸாவவஸ்துக்களின் ஸகிதி ஈசவமேசசாதீனமெனபது
பொருளுமோ, ஸகலபாதினமெனபதற்கு ஸகலபத்தினால்
உண்டானதென்று அரததமாகையினால் நிகயவஸ்துக்களுக்கு உத
பத்தி இல்லாமையினால் அவைகளில் ஈசவமேசசாதீனதவம்
அஸம்பாவிதமாயிறே எனனில் ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறா-
‘வஸ்துவஸ்துயுககளுடையவும’ என்றமபித்தது ‘ஸ்ரூயெஹ்யாலே’
எனபதற்கு அந்தந்த ஸம்பவங்களில் உண்டாகிற
இசையாலே எனமாதகம் ‘ஹிஸுவிஸுங்களாயுமிருக்கை’
யாவது பகவானுடைய ஸகலபமில்லாவிடில் இந்த வஸ்துக்கள்
இரா என்று நினைக்கக்கூடிய யோக்யதையுடையவைகளாயிருக்கை
அதாவது ‘வஸ்துயுயீதம்’ எனபதற்கு ஸகலபமில்லாவிட
டால் இவைகளுமில்லாமல் போகவேண்டிய யோக்யதையுடையவ
களாகும் என்று தாதபாயம் இது நிகயம் அநிதயம் ஆகிய இரண்
டிலும் துலயம் இப்படியானில் நிகயமாய இருக்கிற வஸ்துவிஷ
யத்திலும் பகவானுடைய ஸகலபமில்லாவிடில் அநிதயதவம் வர
பரஸங்கிக்குமே எனனில் அதற்குப் பூவாகளின் ஸ்ரீஸூக்தியை

1. ஐஹாத வனவ தவ விஸ்ருவஹ்யபுஸதூ எனகிற ஸ்ரீ
கததாரிலே கூலியுதூ விவேகிததாராகன இததாரிலே
வவபுத்தினுடையவும வுதூநு வுதூநு ருடு வெ
யான ஸ்ரீகியும ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே
வவபுமும் ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே சொல்லு

உதாஹரிதது ஸமரகானம் அருளிச்செய்கிறா— 'இவ்வயுத
தை' எனருபபதிதது தவ - உமமுல - ய, ஐஹாத வனவ
ஸ்ரீசுசையுடுமெய, விஸ்ருவஹ்யபுஸதூ ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே
தையுடுமெய ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே "நித்யம் விஸ்ருவஹ்யபுஸதூ
வநு தெ து நித்யம் | நித்யம் க்ஷெபகவரதது நித்யம்
வாஹ்யபுஸதூ உடு நித்யம் | நித்யம் க்ஷெபகவரதது நித்யம்
ஸ்ரீலாகத்தின மிதது பாகம் எந்தவஸதுககள் உடகரு எப்பொழு
தும் பரிமாயி நுககினமனேவா அவைகள் நிதயங்கள் இவ்விஷ
யத்தில் உபமுடைய ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே இருந்துகொண்டு நிதயங்
களாய்நுககிற கலயாணகுணங்கள் உதாஹரணமாகினமன என்று
அராதம் இதை கலயாணகுணங்களை அதாஸனமாகி அருளிச்
செய்கிறுபதினால், நிதயம் ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே
ஸங்கலபம் உண்டாகிறதில்லை என்று இரத ஸ்ரீலாகத்தில் விவ
கிக்கப்பட்டது என்று கருதுவானம் கூலியுதூ எனமது
ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே விவகிததாராகன - உடகரு உடுசுருடையவும
ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே
இததாரிலே ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே
உடகருபடியாலே, வுதூநு வுதூநு ருடு வெயானபடியாலே - ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே
துடாது நெபதாதம் 'வஸ்கஸுரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே சொல்லு
கிறது' என்பதற்கு ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே உடகரு உடுசுருடையவும
யிருபபதினால் ஸங்கலபாதீனமாக இருக்கிறபடியையே ஸங்கல
பாஸரிதமென்று ஒரேபசாரிகமாகச் சொல்லுகிறதென்று தர்பப
யம் ஆகில் ஒரேபசாரிகமாகச் சொல்லுகிறதென்று தர்பப
ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே தரிகப்பட்டவர்களாய் நிறகருகள்' என்று
அராதமுள்ள ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே ஸ்ரீரஹ்ஹ்யுடுமெயானபடியாலே

கிறது மூலமூலவ்யவதா ஸங்கீததாலே யுத்தங்க
மொன்று மூலவ்யவதளிற் சொல்லுமது | அஞ்ஜஸ்திரா
க்ஷ மக்ஷத்ரா வம் பிஸ்மா லக்ஷெஹாடியோ | வாஸு
தேவஸா, வீயெபுண வியுகாநி உபாதூதஃ என்கிற
படியே ஒரொரு ஷோவிஸைஷங்களிலே விழாதபடி

[illegible]

ஈரஹ்ஸுர ஸூர உவாழ்ந்தமுமாய ஈரஹ்ஸுர ஹ்யேநமுமாய
இருதகும், ஹோசுத்திலும ஸரீரம் ஸரீரியினுடைய
ஸ்ரீர உவாழ்ந்தமுமாய ஸஹ்ஸுர ஹ்ஸுர ஹ்ஸுர ஹ்ஸுர ஹ்ஸுர
காணாதினேரம் ஜீவனிருநக காமமிருந்து இவன
விட்டபோதழிகையாலே ஸூர உவாழ்ந்தம் இவ
வயது ஸஹ்ஸுர மிஸலாக ஸஹ்ஸுர வஹ்ஸுர ஹ்ஸுர ஹ்ஸுர

[illegible]

கெளிவது ஐமராழி டெயெகளி ட ஸஜலு ததாலே
விழாதபடி தாங்குமபோது ஸஜலு அணிதமெனை ம
கடவது இதில் ஸா-உவாணிதமாயிருக்கிறபடியை
சூயெயகவமெனலும் ஸஜலு அந்நமாயிருக்கிறபடியை
நியாயகவமெனலும் சொல்லுகிறது ஸஜலு

தொள்ளுதல் நான் நினைத்தது தெளிவது - சிவசங்கரன்
கொள்கிறது இப்படியாகவே ஸ்ரீரங்கத்தின் ஸ்வசங்கரன்
ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்? அப்படி ஒப்புக்கொண்டிருப்பதில்
இந்த ஸ்ரீரங்க இன்னுடைய இச்சையின்மீது மரணமடைந்து
விட்டால் அவருடைய சிந்தனைகள் என்னவாக இருக்கின்றன? என்கிற
ஸ்வசங்கரனுக்குப் பரிஹாரம் அநிசெயமாகும் - 'ஜாமாநாஹி
உமெஸ்தாஹி' என்றும் சொல்லும் ஜாமாநாஹி உமெஸ்தாஹி
கொண்டிருக்கும் காலம் அதாவது - விழித்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுது உட்காருவது நடப்பது சிம்பனா முகவிய கார்ப்புக
வீர தன்னுடைய ஸ்வசங்கரனுக்கு நடக்காது என்று ஸ்வசங்கரன்
என்று சொல்லுகிறது இது ஸ்வசங்கரனுக்கு மரணம் சொல்லுவொண்
றுது, அது எல்லாக் தலைகளுக்கும் பொதுவாகையினால் எந்த
கதையாக இருக்கக்கூடாது என்று திருவுள்ளம் இதனால் மர
ணம் தன்னுடைய ஸ்வசங்கரனுக்கு நடக்காமல் போகப்போகிறது,
அதாவது காலம் சென்ற இரங்குவெண்டுமென்று கிழ்ச்சிக்கூட
செய்க மரணம் மீளத்தொழிந்தும், கனகசூரன் மரணம் விஷய
தில் சிப்பிக்கக் கூடியதாயிருக்கையை ஸ்வசங்கரன் உடையது
என்று சொல்லியிருப்பதனால் கோஷ்டியில் என்பதுமஸ்திதம்
இப்படி ஸ்வசங்கரனுக்கு மரணம் நடக்காது என்று நினைத்தால்
கூடுதல் கவனித்துக் கவனித்து என்று பிரிக்கக்கூடியிருக்கிறார்
'இதில்' என்று அப்படிதான் 'ஸ்வசங்கரன் தமையிருக்கிற
படியை' என்றும் சொல்லும் 'ஸ்வசங்கரன் தமையிருக்கிறபடியை' என
கிற இடத்தில் ஸ்வசங்கரன் பரவருத்திகளென்று சொல்லுக
கொள்கிறது ஸ்ரீரங்கத்தின் சிந்தனைகள் - 'ஸ்வசங்கரன்

வவபுஸெஷியாகையாவது 1 'உவாடிதெ வதூவூதி
நியகநாடுஷெயூஷிதள ஸூஷிஸூ ஸ்ரீரானிதி வதி
வாமளவநிஷிதீ உவாயொவெயகெவ தவிஹ தவ தகவம்
த து முணாவதஜ்ஜாம் ஸ்ரீரஜெஸய ஸரணவீராஜம்
வஜ்ஜம் ||' எனசிறபடியே தன வுயொஜநததுககாகவே

ரன வவபுஸெஷியாகையாவது என்று ஆரம்பித்தது
இதனால் அசேதநவஸதுககாபபறநி ஸேஷியென்பது உசிகமா
னாலும் சேதந புத்திபூவகமாக ஒவ்வொரு காயததிலும் பர
வருத்திகிறானாகையினால், அப்படி புத்திபூவகமாக பரவருத்திப
பவன 'வுயொஜநததுககாகவே' ந ஸ்ரீரானிதி வதி
கிற நயாததிலால் ஸவபரயோஜனமாகவே பரவருத்திபான என
நேறபடுகிறபடியினால் சேதநனைப பறந பகவான ஸேஷி எனபது
அப்படி ஸவகதமாகும் எனபது ஸவகையின தாகபாயம் இந்த ஸவ
கைக்கு ஸருதயாதிகளில் இருக்கும் ஸமாதானத்தைத் திருவுள
ளம்பறநி ஸ்ரீரானிதிபென்று சொல்லியி ரப்பதினாலேயே இது ஸிததம்'
என்றுகொண்டு ஸாமபரதாயிகமான ஸமாதானம் அருளிச்செய்கி
றா— 'உவாடிதெ என நாமபித்தது ஸ்ரீரானு ஸரியப்பதியான
ஸாமேஸுவான, விதிவிதள சேதநானேதவஸதுககா, ஸூம்
தனனை உதிஸூ உதிசேதநது அதாவது தன பரயோஜனத
திறசார, வதூ ஸவருபம் ஸூதி - அகின இருபடி, நிய
கந உளபிரஸேஸிகது கிரமிககை ஸூஷெஷி - இவை முத
பிரபவையினால், உவாடிதெ அகிகிரிசுறான, மதி - என்று
ஷவவநிஷிதீ - உபதிஷககைச சேதந, வாக் வாக்யம்,
வதி சொல்லுகிறது தக ஸூகையினால் உஹ இந்த ஸ்வாத
மாகளவிஷ்டகதி உவாயொவெயகெவ-உபாயமாயும் உபே
யமாயுமிருக்கை தவ உதிசு, தஜ்ஜம் ஸவருபம், அதாவது
ஸவருபத்திலேயே ஏற்பட்டவன ந து முணாவதம்
விவ வகையினால் ஸூதம் - ஆகையினால், ஸ்ரீரஜெஸய ஸ்ரீ
ரானகதில் ஸயநிததுககாணயருக்கும் பகவானே' ஸூம் - உம
மை, ஸவூஜம் - வேறொரு வயாநுமிஸாவு அதாவது பர
யோஜநாதகதில் ஆசாயிஸாவு, ஸரணம் உபாயமாக,

வாராடெய்யூக ஸுலாவங்காளானவிவற்றை யுவ
தம பண்ணி யிவற்றாலே யதிசயவானாகை இ
சூயாராயெய ஸாவாழிகளாலிசவெதகனனுக்கு வலி

சீருபண பாயொஜனம் தென்னென்னில சூயாராடு
லாவததாலே அவனுடைய ஜோதஸகநாழிகளுக்க
போலே சுவயூகவிவிலுராவ வாலமும், செ
ஸ்விலாவததாலே சூதாவிதாதாமுணவா
ஷாயூ வுவுவெவ்யுயினபடியே ஸுராவாதாமுர

சுலஜம் அலகமீகன 'உவகாரிஷு யி ஸாயு' ஸா
கெ தவ்யு கொ முணர்' இகபா திராபீலீபா நுணஸப
பாஸமூ ஸபைச செதாதுகிறபடிபனா 'ந தா முண
என்பதற்கு பாஸஸாதகமாகச் சொல்லப்பட்டதில் என
அததம என்று ஸ்ரீஸாவிவாணியில வயாகயாதம 'தன
தாநு ஸேஷி ரா ராஸாஸவானுபாச கனனுடைய என
அதம வாறாடெய்யூகஸுலாவங்காளான' என்பதம
'வாஸ்யு சுயூ வனவ சுயூ' யேஷாம் தெ வராபூர், வெ
ஷாம் ஸாவ வாராயூ' அகாது அயலாறு தடய பாயீ
கருததீய பாயாது மாசவுடைய வகாரிநுசக வார
யூ, இப்படியி் ககையொணமைய ஸவபாலமாகவுடைய
களான எனதாகக உவாஷாதமபண்ணி அங்கீகரித்த
சுதிசயவானாகை - அதிசயதகையுடையவனுக்குக் இ
படிச சேகநாசேதகவனதுககளாலே அவனுக்கு அதிசயம வி
திகதீபாதிஜா திகைத செரிநதுகொளநுவகினுல சேதநது
எனன அதிசயம ஏற்படுகிறதா? அப்படி கனக்கு ஒரு அதிச
முல்லாக இந்த அதகம ஜனாகவயதாளில் பாதானம் என
சொல்லுவது ஸகதமாதாமு எனனில, இகதால இவனுக்கு
பாயீசுதா ஆகாசகை பருவசெயக நா— இநத என நா
பிகுது சூயாராயெயலாவததாலே சவான ஆகாச
யா இவன ஆதையபாயு கிறாசயாடு, ஸுராவாலமும்
ஸ்வரூபகை பாதிய உனாகதின ஸபமும், சூதாவிதாத
தன்ன அபிமானிததுகொளநுவகமது, சுமாமுண கதா
வாராஷாயூ-பாயீபாஸசகா வுவுவெவ்யுயினபடியே,

மான வுருஷாபுருவியும செஷசெஷிலாவததா
 லும நியனூநியாபுலாவததாலும ஸுருவாநுரு
 வமான வுருஷாபுருததுநகநுருவமுமாய நிர
 வெஷமுமாயிருநதுளா உவாபவிசெஷததையறி
 கையும மலிசகும ஆநவிவறரு விசவெதநன சுந
 நுயாரன சுநநு பூயொஜநன சுநநுஸாரண

யாவஸுத தம் நிபபாரா நிப யசார - 'சுஷா ஹோ
 ஜ்யம் கீநுஷுணாநா சுஷுதம் து விவாசஸாபு | ஸுபஸுரு
 விபுணாஹாரா வஸுதா ஹா பஸுசுஷீவநா எபு சொலஸி
 யிருபபகையனுஸரி துத கங்கா கங்கா வவநிசமாக கீனகதுக
 கொணடிருககிருககீனா அகநருக கருதபடி புருஷாதகமும
 இன்னதெனறு ஏமடுகிறத அகைபபேபால எனறு தாதபாயம்
 'ஸுருவாநுருவமும ஹாநாபுஸுநாநு, து
 னுகருத கிசுஷுதகமாய கன ஸுபபசயெபுத கருதகதாய,
 'செஷசெஷிலாவததாலும நியனூநியாபுலாவததா
 லும' எனபகருது 'ஸுஷுதகநா சுஷிசா செஷி பாபதருக
 யினும, தான செயகிற வயாபாசகனில கனசரு ஸவாதகாய
 மிலலாமையினும பகவான உபாயமெனகிற அதயவஸாயருப
 மான ஸுருசதியாகிற உபாயமும ஏமடுகிறது எனறு தாத
 பாயம் வுருஷாபுருததுநகநுருவமுமாய புருஷாத
 தததைக கொடுகருகடி புருதக கருதகதாய, நிரவெஷமா
 யிருநதுளா - மருதன வயும அபேகுககாலுருசுகிற,
 உவாயவிசெஷததை பாபகுகும, அகருது 'நிரவெ
 ஷுக'மாரது கனசரு ஸவாதகமென வுருஷா
 மாக அபேகுககாரமை இயாடி அதிகுசொளளுகிற இ
 ன்வாதமாவிறகுத கன ஸவருபககில ஏமபடும விசெஷககீ
 க்ஷகாஷிசது அருநிசசெயசுநா - 'ஆக இவறருல' என
 ருபபகருது ஆக இவறருல - இயாடி கெடுகிறதொரு
 வதிகு, சுநநுயாரன பசாராநகவிசுடுகிறதை
 தளகரு ஆகாசமரசவெபாயுளா என, சுநநுபூயொஜநன
 பகவானுடைய பசுமொஜனததைத தவிர வேடுகிறதை

ரஹஸ்யதரயத்தில முதல் அத்தங்கா எனெறதாயிறறு இவ
 கீடகதம பாகரம் வயபும பூரஹஸ்யத்
 தில கிடகதிறபடி யெவவனெயென்னில - நாராயண
 ஸப்தத்தில ததூரஹஸ்யஹ்வீஹிஸகாஸவயத்தாலு
 முண்டான யாரசுக்ஷவ்யாவக்ஷாஜிகளாலே சுநந்யூ
 யாரசுக்ஷாஜிவிஸிஷ்டஸூரவனாலமும, வாராயபூவார
 ததூமலபுமான கீழிலவடிவயத்தாலே சுநந்யூபூயொ

தனக்கு பம்பாடாபாச வலாடயவனவலன, சுநந்யூபூர
 ணன - பூரணதகவி மேலெருவனை உபாயாக உடைபய
 னாலன, எனெறதாயிறறு என்று நீவாகமஸவநுபமா தெரி
 விக்கப்பட்டகாயிறறு இப்படி இவை மூன்றும் ரஹஸ்யதரயந
 களில பரதிபாதிக்கப்படுகிற பாகரத்தை விஸதமாக நிரூபி
 தருகிறது - 'இவவயபும என்றாமடிகது 'நாராயண
 ஸப்தத்தில' 'நாராயணம் சுயநம் (நாராயணத்து கிருபபிடம்)
 எனகிற ததபூரஹஸ்யமாஸத்தில சேகனசேதனவஸதுகளுக்கு
 இவன் ஆதாரன என்று சொல்லுகிறபடியினால் அவன் தாரான
 என்றெயப்படுகிறபடியினாலும், 'நாராயணம் சுயநம் யஸு (நாராயண
 எவனுக்கு அபனமீமா)' எனகிற பஹுவரீஹிஸமாஸத்தில சேகன
 சேதனவஸதுக்கள் இவனால் வயாபிதகப்பட்டிருக்கின்றன என
 நேறப்படுகிறபடியினால் இவனுக்கு ஸாவாதாரகவமும, ஸாவ வயாபி
 தவமும ஏற்படுகின்றன எனெறததம் ஆகையினால் தீவாகம
 அரயாதாரன, அரயாகமகன எனநேறப்படுகிறது இவரு
 'சூழி ஸபகத்தினால் அரயவயாபயதவம் குறிக்கப்படுகிறது,
 வாராயபூ வாரதனூ மலபுமான பாரதரயகலாயிர
 பாரதரயகலையும் தாகபாயத்திலுடையவைகளான அதாவது
 நமஸஸபத்தில தனக்கு ஸ்வாதரயமிலிலே என்று மாகதிரம்
 சொல்லப்படுகிறபடியினாலே பாரகதரயம் தாகபாயத்தில ஏற்படு
 கிறது என்று தெரிகிறபடியாக 'மலபுமானது' எனெருவடி
 செயப்பபட்டிருக்கிறது கீழில வடிவயத்தாலே, ராவரமஸ
 ஸகசரம் பரவகதில சேகனம் சொல்லப்படுகிறபா
 ளு 'சுநந்யூபூயொஜகவமும, நமஸஸபத்தில' ஸ்வாதரய

ஜநக்சுமும சுநந் ஸாணக்சுமும ஹிதகும் லு
 துநாஷாநபுக்ாசகடாந உதூரதததில வடவ
 வணுதநாலே சுநந் ஸாணக்சுமும உதூரவணுததா
 லே சுநந் லுயொஜநக்சுமும உலயலாமததாலும
 சுநந் லாநக்சுமும லுக்ாஸிகததது இபபடி ஸாஷ
 டாநவும சுநந் டாநவும லாஜெஸாநகததிலு மிவ

[illegible]

கண்ணாடி பெரியவருகக்கைக காட்டுமாப்போலே
சுருங்கத தெளிவிககுததருகூம இதில பூயவடித
நீருமநீரார்த்தானுஸந்தா திலயபுங்கு சுஜபுந ரயததி
னார்த்தமாக அபபுன்ரா லும, 1 சுமு தஃ பூயயள ராஜி
ரதுளிச்செயத விரகு எனகிற சொகததிலுங் தண்டு

லாமல பரதிபாதிக்கிறது எனபது கூடுமோ? அபபடி பரதிபா
திக்காலும மந்தமகிகளான மககு அது ஸுகமாய அறிபக்கடிய
தாக இருக்குமோ? எனகிற ஸங்கைகளுகுப் பரிஹாரமாக, இது
இவ்வாககங்களைத் தெளிவிக்கிறது எனபது ஸாபரதாய பரம
பரைபிலேற்பட்டதென்றும் இது உகாஹரணங்களைக்கொண்டு
மந்தமகிகளுக்கும் ஸுலபமாய அறிபக்கங்குது என்று பூவாசாரி
யாகளினுல நிருபிக்கப்பட்ருக்கிறதென்றும் அநுளிச்செயகிருத-
‘இதில’ என்றாடபிக்கது பூயவடிததில் பரணவகதி,
‘சுயபுங்கு’ எனபதமகு ஸேஷா ஸேஷி, இநவாகுயும,
ஸேஷியினுடைய ஸாவரணகவகையும, ஐக்காரணவகைக
யும கன பிரயோஜனகதிகராகக தன இஷ்டபரகாரம ஸங்க
பத்தினுல கீபமிக்கிறுன எனபகையும, ஸேஷன பரகானனுகத
தேதானநினைபாதினும காகபாயககில ஸேஷியே பரகானனய
இருக்கிறபடியையும என்றாககம் சுஜபுநரயததிலும
பராகயுதததில அரஜுண்ண இருக்க ரககிலும, அகாவது
ஸேஷி மனபும ஸேஷபூகன பின்புமாக இருப்பாகத மேஸெழ
கவாரியாயப பராகுமபோது ஸேஷபூகனுக்கு பராகாயமகேகார
வின போகிலும காகபாயககில பராகாயம முதலில சொல்ல
பட்ட ஸேஷிககே இருக்கிறபடியினும, இவாகுநிநவகையும
கவிர வேறெரு வஸதுககளின ஸாபரகமில்லாமையினும பரண
வகதிறகு அரஜுந ரகம கருஷ்டரகதமாயிறு என்றாககம்
இவ்வாககம் ஸ்ரீ யாகவாபாயககில, இருபகது மூன்றாவது
ஸாசரஸில ரயாயிரகூலம் உரயும உரகூநு யயாயுடுதொ
டிஸாயுடிலு பனா | குயுனவினாநிரவெக்ஷீஸம் ததூடி
ஸம் தக்ஷவினாமரூடி || வுரூடித மொவரி விஸுஹ
கா வஸூடிவஸூயிதி கக் பூவதெடி | சுதநு யொடாக

மொளவது விதீயவடிததில் ஸஷு, ததாலும் சுயபூஷ
லாவகாலும் வரும் சுயபூஷனை ஸ்ரீ லாதா 'வானு
டையவும ஸ்ரீ ஸத்ருஷா', வானுடையவும வுத்தானுங்

புனயபூஷம் பஹு ர வ்யபூஷம் ஸாரபூஷகீதர் ||
என்று விவதாமாய அநுரிசெய்யப்பட்டிருந்தது இது, 5
ஸ்திரை ராஜா அநாமராய 'யுபயஸுந் ஸாராயி' ஸ்ரீ
வசிக்ருபுதலாஸி-புதே' தாமம் 'ஸ' அநுரிசெய்யப்பட்ட
புருஷேய படியை கதவகரின பீரிகளும், பகவானுடைய ஸாரா
பீரிகளுக்கவழி, ஸாவரகதவழி, ஜீவாதா கதகின்பவநா
திகன என்பதும், ஆவானுடைய பரமோஜனத்தினதா ஏறப்பட
வன என்பதும் முதலிய அக்கருவிகளும் பரணவத்திலும் ஆரஜாந
கதகிலும் அபிக்ருகவைகளாக பாதி ரகிகப்பட்டகாகிற
கதிஅபாமாதிப உதாரம் அவதாரணகதைசொல்லுகிறது என்கிற
யோகின்பி இதை உதாரணம் கிருபிக்கப்பட்டது உதாரண
லச பீரிகளா எனும் பீரிகளைப்பாதிருவாளாய்மறிப்பதென்று
உதாரணம் பாட்டா 'சுபூத' ஸாராயி 'சுபூ
த' பூபயள ஸாரி என்கிற மொகத்திலும் ஸாராயி
'சுபூத' ஸாராயி ஸ்ரீ தாதேய ஸாராயி ஸ்ரீ தாதேய தலா
யுபயஸுந் ஸாராயி ஸ்ரீ தாதேய ஸாராயி ஸ்ரீ தாதேய ||
தாமம் கலாசாரம்
யகதிரகுப பகவாந எழுகருவியுடையது முகலிஸ் பகவானும்
பிறகு பீரிகளும், அகருபபிண இளையபெருமாளுடைய பீரிகளும்
லாகிவாந மஹாவிபிகலை அநுரிசெய்யப்பட்டிருந்தது
ஸ்ரீலாகத்திலும் என்றாகம இங்கு பீரிகளா இருவரும
முன்னும் பீரிகளா பின்னும் இருப்பது முகலாக மறம் அநாத
ககலாசாரம் ஸாராயி விதீயவடி - ஸாராயி அநுரி
ஸபதககால வரும் அதகமாவது பகவானுடைய பாதககாலென
பது அதக ஸவபாவத்தினால் ஏறப்படுகமாவது பாதகதா
சுபூத ஸாராயி ஸ்ரீ தாதேய 'சுபூத' ஸாராயி ஸ்ரீ தாதேய
குப பகவான ஸவககாலும் பீரிகளாயும், ஜீவாதா பாதககா
லும், பீரிகளாகியுமிருக்கபாதி வஸது ஸவபாவம் என்றாக
தம் அதாவது அவன ஸாதககாலும் பீரிகளாயிருப்பதினாலே
கன இவ்வுபயஸாரம் இவைகளை நடத்துகிறானாகையால் பாதகத

களிலே யறிவது 'நானுனையனறி யிலேன
கண்டாய நாரணனே நீ யெனையனறியிலே' என
னுட்படி நிறகுற நாராயணஸபததை கொவலுஜந
வடிததில் ஜனமகனையும வசுவதித திருமனையும

ஸேஷதவம் விகதம் இவவாதகம மேலே புருஷாதககாஷ்டா
திகாரம் முகதியைகளில் விஸகாமகநிநபிகபபபடிருககிறத
அவசை கண்டுக்கொளவது இவைகளுக்கு உகாஹரணம் காட்டி
யுள்ளதா 'ஸ்ரீ ஹரதாமுவான' எனப்பட்டது, அறி
வது' எனபதரு ஸ்ரீ பாகாஹான பாகபாபா தாதததிலு
நிஷ்டையை உடையவரானா எனபது பகவான நியமிக்கவுடனே
ராஜயகதிறகுற திருவடி நிலைகளை ஸிரஸா வதிகதககொண்டு
திருமனையுடையினாலும், அவனிடத்திலும் ஸ்ரீ பாகுக்களை முன
னிடமி ராஜயம் நடத்தினபடியினாலும் பரஸிதகம் அபபடிய
ஸ்ரீஸாதருஷ்டகரண 'ஹரதஸ்யாவி ஸக்துஷ்டா உக்ஷணாவர
ஜோஹிஸம்' எனகிற உரிய பரபாணுக்கு லக்ஷணை நிபாலை
பரதனாகு ஸகநகணை இருக்கபடி சொல்லப்படுகிறபடியினால்
பாகவக ஸேஷதவகதில் ஸகருகனுழவான பரநிஷ்டதமாயிருந்த
படி சொல்லப்படுகிறதெனவது பாகபாபா நான ஜீவாதக
வாசிய ஸா, உனனையனறி ஆசாபுதனான உனனைக
கனிகந்து, இமேலன, நாரணனே' எனவ வயாதகநியயான
பகம் உகாஹரிசகபபடி நசமிறது நீ-ஸாராயணஸபதததிறகு
மாதகாராயி, எனனையனறி தானே இவ்வாறு, யிலே
அகாவது ஸாராயண பாராருமட, புருஷாதகம் ஸபதககனினுலே
பரமாதமஸவஸுபததைச சேதனசேதன வஸதுககளைவிட வேறுக
நிருபிககுமபொழுது ஸாவாதசாயாமிகவ ஸாவஜககாரணகவ ஸா
லோககருஷ்டகவாதிகளைக்கொண்டு நிருபிககவேண்டுமாகையினால்
அபபொழுது இக்க வஸதுககளை இலலாமல் அவனை நிருபிககமுடி
யாது எனவது ஸாராயண 'நானுனையனறியிலேன'
எனபது கருநிஷ்டகரணஸாநினை அதகதவையும, 'நீ யென
னையனறியிலே' எனபது பாகபாபா தாதததிலு ஸமஸதகன அத
ககநகயும விவசிககநா கொவலுஜநவடிததில் ஜனமக

உதாரணமாகக் கண்டுதொள்வது வடுவடுவடி
வயதில் தோற்றின காஷ்டவாஷ வாராயுஷ வார
தஞ்ஞவதள பேரணியாக துதீயவடிதில் வதுஷிடு
யில் கருத்திலே வாஷுதீயமான ஸெஷியுத நத கெஷு
யுததை யீனையபெருமாளுடையவும, இவருடைய

கையுட கொல்கெசுதில் நுத சராசரங்கையும, அகா
வது அஸைத ஸ்ரீமதரஹஸ்யதரயஸாரம வரடிப
பாசுத சொஸ்பபிசெது இவது வீஷயெதெ சிஹாராஜ
ராஷிஸுதநகஸிடுதாஃ | கவிவகூஷாஃ வரிசுநாஃ ஸவபு
புரம் சாரசொசாஃ || என்கிற ஸ்ரீமதரஹஸ்யதரயஸாரம
யி ஸ்துத 'வதுவதிடுத்திருமகனையும' எனபகினுல நன
னுடைச சேரகெகெழந்தருள ந பொழுது சராசரங்களானஜுதக
கள எலுவறறையுங்கட அழைகதுபிபான வருததாரதம விவ
சுதிதம 'அன்று சராசரங்களை வைகுந்தகதேதறி' இதயாதிசுள
டுவசனுஸகேதம இனையபெருமாளுடைய விஸலைஷததைக
கரிக்காமல் உடனே கன்னுடைசசேரகெகெ எழுந்த நுரினமை
ஸுருசுதம தரம ஸாசுதிபிகைசு வயாசுயாதம 'வடுவடுவடி
வயதில் - பாசுவதமஸ ஸுக்களாகிற இரண்டு பதமாசு
'காஷ்டவாஷ உபாசுத தஸையயடைசு, பேரணி - பூ
பாசு, அகாவது முக சராசரமஸ வதுஷிடியில் கருத்தி
லே சராசரமஸபததிலி நுதது எலாம விமலுமை காதாகய
மென்கிற ஸேஷவததைச சொஸுசுதகாயி நுதகபிபானும, கீழ
பாணவததில் ஸேஷதவம சொஸலபபட்டபடியினுல, அகினகார்ய
மான கைவகாயததில் இதறதுத தாகபாயமாகக் கொள்ளவேண்டும
ஸெஷி உகதத - ஸெஷிதான பகவான, பாசவதாசுள, இவா
ச நுதது பீகி ஜனகங்களான முகல இரண்டு பதமாகிய பாணவதம
ஸுஸுக்களில் பாசுவதபாரததாயகள உபாசுத தஸையயடை
யுமபொழுது பாசுவதபாயதமமாக வளருகிறபடியினுல சதுரகதி
யிப பாசுதகதீயமான கைவகாயமும் பாசுவதபாயதமமாக வளாந
து நுசுதிடுகென்று ஸுதிததாயகயாதகம இனையபெருமாளு
டையவும ஸுசுதனுடையவம இவனிடத்தில் இனையபெரு
மர 'கஹம் ஸவபு கரிஷ்யாமி' என்று நிபந்ததிததுசொண்டு

சுவதாரவிஸேஷமான திருவடி நிலையாழ்வாருடைய
வும, பூவரத்திநிவரத்திகளிலே தெளிவது, இது திரு

சைவதாரவிஸேஷமான விவக்ஷிகர் 'இவருடையசுவதார
விஸேஷமான' எனபதற்கு இவர ஆதிசேஷவடிப அம்
ஸம் என்று புராணாதரகதில் பாஸிததமாகையினால் அந்த ஆதி
சேஷன பகவானுக்குப்பாதுகா திகளாயி நககூறா என்று 'நினருல
மாவடியாம' நிவாஸஸய்யாஸந' இவராகின்றி பாஸிததமா
னகையினால் ஸ்ரீ பாதுகைகள் இவருடைய அவகாவிஸேஷம்
என்று தாதபாயா நிகு 'ஹாதஸிரவரி உத்தரம் வாடினெ
கூடுராதலாம் ஸுதநுமீஷி வவநாடி உகூணஸுஷம-டுதம் |
கிவிஷிஹவிவித்ரம் நித்யுத்யுத்யுஷெஷெ டுஸாரததநயஸுந
ரஜ்ஜாயம் ஸுஷிவ ||' எனமா, 'கூடுருவஹெடிஸயிதஸு
வாஸ்யுபுஸம்' எனமா ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸரகதி, 'சேஷ
பகதகியம்' அருளிச்செய்திருப்பது அது ஸந்தைய திருவடி
நிலையாழ்வாருடைய - ஸ்ரீ பாதுகைகளிடம், 'பூவரத்தி
நிவரத்திகளிலே' எனபதை இந்நாயபெருமானுடைய பா
வருகதியிலும், திருவடிகிலையாழ்வாருடையவிருகதியிலுமென்று
பிரித்து அவ்விருகைகளாகொளவணம பாஸாதயதகைக காரண
மாகவுடைய பகவதகைகாயகைக இந்நாயபெருமானுடைய பா
வருத்தியிலேகண்டு கொளவது, பாஸாதயதகையினால் அவனுடைய
நியமனப்படி செயலிவணமிமெனகிற கைகாய விஸேஷத்தை
திருவடிகிலையாழ்வாரின் விருகதியிலே கண்டுகொளவது என்று
ஸ்ரீ ஸாரதிபிரகதிகளில் வயாக்யாதம் இந்த யோஜனையில் 'சுஷு
பெத விநிவரத்திலாஹஸா டெவி ரஜ்வதி ரதவாடினெ |
சுத்யுஸுதமவதீ ஹ்யஸா வாரதநுஷ்ஹவெந டெவிபிவீ||
யுத்யுஷிவிஹாரதொவி வடிாரவிந் ரகூஷம் சியா ரவஸு
தொரிதி ஹவயந் || நிஸுஷெஷ ஸஹஸா சிவிவாடி
கூஷ நிஷ்ணகம் ஜிபிடி விடிஷ ஹத்யா ||' எனகிற பாதுகா
ஸஹஸா ஸிலைகைகள் அதுஸந்தையகைகள் பாஸாதய பாஸாத
தாயகைகளிலே ஏற்படுகிற பகவதகைகாயகதிற்கு உகாஹரணம்
இந்நாயபெருமானுடைய பாவருகதியும் காஷ்டாபராபதங்களான
பாஸாதய பாஸாததாயகைகளிலே ஏற்படுகிற பகவதகைகாயத

[illegible]

153

தேவநய பரஹித ய ஸ்ரீமநகா

உறுந்நாடும் கிழையு பெருமாளும்

புரவநாதி. தேவலய மாக அறியப்பட

(இலமகனகியபும, கிஷ்குரபுரம் கிஷ

மனம் குறுகு குறுகு மனம் குறுகு (3)

എന്ന ആനന്ദം കൈമാറിയില്ല

தீவிர குணம் உடைய நியந்திரி என்மற்த்

தென்னகம் தாயகம் என்ற

ஸப்தம் கந்திதாரி ஜாபுத: ஸப்தம்

என்று புகழ் தீர்ப்பு உண்டாகுக

പ്രകൃതിയുടെ അനന്തതയെക്കുറിച്ച്

சுருபந க் காதல் காயம்' வித்திதம்.

அப்படிப் பதங்களுக்குள் இருக்க வேண்டும்!

[illegible]

1. ചുറ്റുപാട് മുൻ കാലം ഈ നാൾ

த : ஸ்ரீமதாயுதன் கோ ராமலெட்சுமி

உம் 20 கார்ட்டு: புதுநாடு

என இந் தவிர்த்துக் காலியுள் புகுந்து

உறுதிபட்ட உறுதி உறுதி உறுதி உறுதி

മലയാളം

உத்தம பரமேஸ்வர கீர்த்திபுரிமம் பரமேஸ்வர
வசுதேவ கீர்த்திபுரிமம் பரமேஸ்வர

கைவலகாயம் விதித்தும் சகலவரத்திற்
தம நாயகமாய் நியமனத்தோடு 'நரகோந்
யொடுமுடிநிவந்து உரும நாயகோலிசைக்க
பரிசுஜகம்' நாயக நாயக ஒரு நாயக
மகத்தொடு உருவம் உருவம் உருவம் உருவம்
நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய்
நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய்

உருவம் உருவம் உருவம் உருவம்
பரமேஸ்வர நாயகமாய் நாயகமாய்
நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய்
நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய்
நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய்

உருவம் உருவம் உருவம் உருவம்
பரமேஸ்வர நாயகமாய் நாயகமாய்
நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய்
நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய்
நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய் நாயகமாய்

154

புற வேளத்தூர கருமலகரின் சிந்த
 துற - "வழுவதா யுரணா மனமே"

[illegible]

[154] ജി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ എഴുതി.

உயர்தர கருத்துமான ஆராய்ச்சு மாதிரி
- 4 சாட்சுத திரி உயர்தர கருத்து மாதிரி

உதாரணம்

எனக்கு மட்டுமல்ல, உலகமெங்கும்
உருவியும் உயிர்த்து - நான் நான் உருவியே

மாண்புமிகு 'புதுச்சேரி' நகராட்சி

4. 3. 2014 10:00 AM

എം ദൈവദാനിയേ ദൈവദാനിയേ ദൈവദാനിയേ ദൈവദാനിയേ ദൈവദാനിയേ

ମହାନିଆ - ଗୋଟିଏ ଗଛର ଫଳ ଯାହା ଖିରି ଖିରି

4. மதுரைக்கு வந்தவுடன் புகார்

കമ്മീഷനേയും, - പ്രൈവറ്റ് ഇന്ത്യ ഗവണ്മെന്റ്

6. Anwendung der Strukturprinzipien

“உயர்த்துநீடு பெயர் பெயர் பெயர்” விடு

29. மது சிவசுப்பிரமணியன், திரு. ப. டி. குமார்

யது என, எனனி, சிறப்பது சிறப்பது

അപകൃഷ്ടം ആനുകൂല്യം ഉൾക്കൊള്ളിക്കുക

১৬৫২ নং, ১০ম-১১ম ও ১৩৫৬-

കുറിപ്പ്: ഈ പേജിലെ എല്ലാ വിവരങ്ങളും ശരിയായതായി ഉറപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ନିମ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ

34 → ഗുണഭോക്താക്കളുടെ സംരക്ഷണം

7 நாற்பது 50 ஆண்டுகள் திரைப்படம் போ

3. ഒരു കോളി നെ ഉപയോഗിച്ച്

உள்ளுமே

$\mu = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n x_j$

- 20

1 'முகெணெவிபுருருவெ ராஜி', 2 'தடுவம் முண
வம்வஹிபுருஷுவராசுரம்', 3 'வஹவொ கபுவ
கருணாமுணாஃ வாகுவுஷு வநிதெ', 4 'சூகூ
சம்வூகமுகுராமுதம் சீரம் ஷீரம் | ராவவம்
சொலயனெதெ ஷுணாஃ வாமுஷாசுரம்',
5 'விபிதஹி யபுஜிசுரணாமத வதூ', 6 'சுர
ணம் சரணம் கவாஹிபுஷா கஹஷுபி',

இவை, விருருவெ பாகாபிததா வாவம் முணவம்வஹம்-
இப்படிப்பட்ட கலயானகுணவசன நிறைந்தவனாயும், ஷுபுஷு
ஷு வராசுரம்-ஒரு நபராலும் அபிகரபுடியாதவனாயுமிருக்கிற,
கம்-அத ஸ்ரீராமன் (பூமி ஆசைப்பட்டான்) கபுவ-ஒராதாவை,
தெ-மழைய, வாகுவுஷு - பிரதீகத, வஹவஃ-அனை
கனகனான, கருணாமுணாஃ-கலயான குணங்கள், வநி-
இருக்கின்றன சூகூசம்வூ - ஆஸரிதாசுர சாப்பாற்றும்
கனமை, கமுகுராமு-தயை, முதம்-சாஸ்திரம், அதாவது
அகில ஜ்ஞானம், சீரம் - அஞானத்திறந்த தருந்த நல்ல அனு
ஷ்டானம், ஷீரம் - வெளி இருதரியங்களை யடக்குதல், ஸஃ -
மனதை யடக்குதல், வாதெ - இரக, ஷுணாஃ - ஆறுகுண
ங்கடும், வாமுஷாசுரம் - புருஷ ஸ்ரீஷ்டனாகிய, ராவ
வம் - ஸ்ரீராமன், சொலயனி - அலங்கரிப்பின்றன வஃ -
அந்த ராமன், யபுஜிசு-தாமங்களைத் தெரிந்தவன் என்றும்,
சுரணாமதவதூ - சுரணாகதி பண்ணினவர்களிடத்
தூ மிருந்த பரிதிபை யுடையவனென்றும், விபிதஃ வஃ -
பரவித்தனல்லவா, அதாவது எல்லாராலும் அறியப்பட்டவ
னல்லவா என்று தாதபாயம் கவா - உமமை, கிவூ -
உயாதகவர்களான, கஹஷுபி-மஹருஷிகள், சுரணம் எவ
லோராலும் சுரணமாக அடையத்தக்கவராயும், சுரணம் - அப
படி அடந்தவர்களை சாப்பாற்றுகிறவராகவும், சூஹம் -
சொல்லுகிறதாக வாயுதம் - உபாஸநம் செய்கிறவா

1 'நீவாஸவ்ருக்ஷஸூயதீதாஸாவனதா வராவதி',
 2 'தெஜோ வஜ்ஜெஸூயதீ ஹாவவெஸூய வஸூயதீ
 ஸக்யாபி மூணெக ராஸி', 3 'வஸூயதீதாஸூ வதி
 தஸூ வஜ்ஜெஸூ கொ வெஜிதம் மூணாஸூ', 4 'யயா
 ரதூநி ஜயுயெஸூயதீ வஸூயதீ | தயா மூணா
 ஸூ ஹேவஸூ வஸூயதீ வஸூயதீ ||', 5 'வஸூயதீ
 வஸூயதீ மூணா ம ஸக்யா வதூம் வஸூயதீ
 ரவீ வஸூயதீவெ | வதூயுயாவயம் யுஜி கொடி

கருது, நீவாஸவ்ருக்ஷ: - வஸூயதீதாஸூயதீ வஸூயதீ,
 வஸூயதீ வஸூயதீ, தெஜ: - தேஜஸூய, வஸூய -
 வஸூயதீ வஸூயதீ, ஹாவவெஸூய வஸூயதீ
 வஸூயதீ, வஸூயதீ - வஸூயதீ, ஸக்யா-ஸக்யா, ஸக்யா-ஸக்யா
 வஸூயதீ: முதலிய குணங்களின் குணவஸூயதீ
 தாஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ
 வஜ்ஜெஸூய: - வஜ்ஜெஸூயதீ, மூணாஸூ - குணவஸூயதீ
 தூம் - வஸூயதீ, (வஜ்ஜெஸூயதீ) வஸூயதீ வஸூயதீ
 வஸூயதீ: - வஸூயதீ, வஸூயதீ: - வஸூயதீ
 வஸூயதீ வஸூயதீ, ஜயுயெ: - வஸூயதீ வஸூயதீ
 ரதூநி வஸூயதீ, யயா - வஸூயதீ, வஸூயதீ வஸூயதீ
 வஸூயதீ வஸூயதீ, தயா - வஸூயதீ, வஸூயதீ: -
 வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ, வஸூயதீ வஸூயதீ
 வஸூயதீ, மூணாஸூ - குணவஸூயதீ, வஸூயதீ வஸூயதீ
 வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ
 மூணா: - குணவஸூயதீ, வஸூயதீ: - குணவஸூயதீ
 வஸூயதீவெ: வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ, வஸூயதீ
 வஸூயதீ: - வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ, வஸூயதீ
 வஸூயதீ: - வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ, வஸூயதீ
 வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ வஸூயதீ

வகெஞ் ஹவெஹா: ஸ்ராவீ விஸுஹவெதா: | ஸ தெ ம
 ணாநாபயுதெகஸம் வகெஹவா கெவவா ப்ரவீடி,
 1. தவாநகமணஸூவி ஷபெவ ப்ரவீடி மணா: |
 கெயஸுயெவ ஜமக் கூக்ஷாவகெநுவுணநிடுவெஸி
 தா: 1, 2. ஹக்ஷயாநிவதடுகெநாநாநிசுக்ஷிதிசுக்
 யாசு | 3. திசுக்ஷயாநிவதடுகெந ம மொவிடிமணக்ஷ
 யாசு 1, 3. வலவினேயேனயீதினற குணங்களையுடை

ஸுதகு ஸமமான வபவதயுடைய வாயும கொடுவது - தோடி
 முகவரோயுடையவாயும, விஸுஹவெதா: - பரிஸுதமமான
 மனதையுடையவாயும, ஹவெசு - இருதாநிபாகில், ஸ:-
 அவன, தெ-உமமுடைப, மணாநாம் - குணங்களுடைய,
 ஸபுதெகம்-பதினாயிரத்திலுள்ள, ஸம் - பாகதத,
 வகெசு-சொல்லுவதே, மவா-மாட்டானே, ஷபெவ-ஷபெவ
 வா-தெவஸுதாநிப பகவானே ப்ரவீடி - ஆதுகாஹம
 செய்யும ஸமந்மணஸூவி - தணாநிபபிபாத குணங்
 களையுடைபவனாகிறதோடுதிறும தவ-உமகது, ஷபெவ-ஷபெவ
 னம், ஸகதி, முகஸிப - ஆம் குணங்களை, ப்ரவீடி-பகபமான,
 மணா: - துணங்களை, கெய: - என்ன குணங்களை,
 ஜமக் - இந்த மீலாதமானது, கூயா-உமபா கூக்ஷா ஹவ-
 வகெநிநிபேபாஸ, அதாவது வகெநிநிபே வகெநபாபிபாநிபாநி
 பிபாநி, ஸகெநி-மதமர குணங்களை, ஸந்நிடுவெஸிதா:-
 உளவாடக்கொண்டபபபிபாநிபாநி ஹவ-ஷபெவ-ஷபெவ
 பாணங்களை செலவழிக்கப்படுகின்றன, நிவதடுகெ - திருப்பி
 கிருபாசள, ஸந்நிசுக்ஷிதிசுக்ஷயாசு - ஆதாரத்தில்
 இடமில்லாமையினால், ம - இது, அதாவது பால) 3. திசுக்
 யாசு - புகதிகுருகைகின்றன, நிவதடுகெ - திருப்பிநிபாநி,
 மொவிடிமணக்ஷயாசு - பாவாஹுடைய குணங்களை
 மையினால், ம-இது வலவினேயேன-பாபபாநிபாபபாநி
 யுடைய என்னாநாகினற-ஹிமலிசுத, குணங்களை யுடைய
 சலயாணகுணங்களையுடையவாகிறது விரவிரவியான பிராட்டி

தனும் பரவாதிகளும் அஸ்தமபபாதாராய நரதபாதிகளும்
 நதவநிதகாகிய ஒருவன அரதஸ்தமபபாதாராய நரதபாதிக்
 ரெய்யஸாதி உடைபவன எரபது தபாதிகம ஆர 'தரீ
 'தெருகு' எனபகிறு. இரதபாதாராய நரதபாதிக்
 னைத அமிகத ஒருவன அரதக ஆரதபாதாராய நரதபாதிக்
 கூடியானெ யொடிய மறவெருதபாதாராய நரதபாதிக்
 காசபாயமாநகமாம அரத மஹதுவாதம தபாதாராய நரதப
 ராதககன அரதகரகசொனபதம, ஸபதாடமபாதாராய நரதப
 மாகதிரம ஆயலான ராயகககூடியபவன எனபதம 'கூடா
 கடுனாரு' எனபகறகுத நாதபாயப 'உவகாரணயகெஞ்செ
 வாரகாநுடிது கூதகுஹகாநுவலுநிகரதுரால வுராமெ
 ருவந்யஸநகருமெஃ. ஸாமெஹாவந்யாலஸிக்ஷாவபிசிகுடா
 டு மெஹரிவிக்ஷ' இதயாதி பூநீஸகதபஸலாபபாதாராய
 கார இரத விவநிகட இரத பாதாராய நரதபாதிக்
 ராயபநிகளின அரத ராயதமார ஸபதாடமபாதாராய நரதப
 ராயபநிகளின எனபதுப நாதபாபட

கிருவநீகதிரபுரம கேடலூர் தகவார பவகூடிய
 பூநீ உப வே நரஸிமடாசாராய ஸ்வாமகரீபுல
 செயப்பபட்ட

பூநீமத ரஹஸயதரயலார வயாகயானத்தில
 பரதான பரதிதநதராதிகாரம்
 முற்றிமுறு

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே தீமதாஜ ஹோஷெஸிகாய நம: ||

அர்த்தபஞ்சகா திகாரம்.

1. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
2. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
3. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
4. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
5. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
6. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
7. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
8. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
9. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
10. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—

சூரபுர வரகேசமயம் ஸ்ரீமதே தீமதாஜ
விஷ்ணுவாயம்சுவயமநஸெஸாரீஷிதாயுஷம் வதாயுஷம்
கமயாவாதம் கமயுகிமிரி வஜ்ஜயகம் கமயகம்
கமயாவாதம் வ வயகவி விஷ்ணு வஸ்கதவஸவபுவேஷி ||

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ தீவாஸாராராமஜ ஹோஷெஸிகாய நம: ||

1. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
2. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
3. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
4. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
5. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
6. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
7. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
8. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
9. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—
10. பதம—அர்த்தபஞ்சக நிர்ணேசம்—

சூரபுர வரகேசமயம் ஸ்ரீமதே தீமதாஜ
விஷ்ணுவாயம்சுவயமநஸெஸாரீஷிதாயுஷம் வதாயுஷம்
கமயாவாதம் கமயுகிமிரி வஜ்ஜயகம் கமயகம்
கமயாவாதம் வ வயகவி விஷ்ணு வஸ்கதவஸவபுவேஷி ||

வெளாஃ- முறையே அபநஸபதத்திலும் நமஸஸபதத்திலும், **ராஃ**
தாயஃ- ஆஸஸபபபபபபப பரபாஜனததை, **வதாயஃ**-
 (நாராயண ஸபதத்திற்கு மேல் இருக்கும்) நானகாம வேற்று
 மையிலும், **தவ்யாவாதம்** - அநக பரபாஜனததிற்கு விநோ
 திபை, இவ்வு விநோதததை சொல்லுகிற பகம் விநோதி
 யைச் சொல்லுகிறது, **ஃ** **கூகிமிரி** - 'ஃ' எனபதின அநக
 தததைச் சொல்லுகிற ஸபதத்திலும், அதாவது 'கஃ' என
 கிற பகத்திற்குமே 'ஃ' எனபதினால் **வ்யம்ஜயகம்** - பர
 காஸம் செய்கிற, **கம்** - அநக, **கமம்** - திருவஃடாக்காததை
 யும், **தவ்யாவாதம்** - அநகற்கு ஸமாமாயிருக்கிற, **வய
 ஃ** - இரண்டையும், அதாவது கவபததையும், சரமஸஸஸ
 தததையும், **விநோ** - தெரிந்துகொண்டவன், **வவ்யவெஃ**-
 எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவனாக, **வ்யஃ** - எண்ணப்பட
 டான்

'கூகிமிரி' எனபதற்கு 'ஃ' **கூகிமிரி** **யவ்ய** அதாவதை
 முதலாவதாக உடைய' எனகிற வயதபத்தினால், பரண
 வத்தில இருக்கும் அகாரம், நாராயணஸபதம், இவைகளில்
 என்றாகவும் 'வாரஃ கமவம்' எனபதற்கு மேலதான
 களில் வாததென்று துணர || கீழ்க்கா இவ்வாகநில
 ஸாஸஸஸபத நஷ்டமென்றும் தாகபாபம் **கூகிமிரி** என
 பதற்கு பரணவத்திற்குமே மகாரம் நாரஸபதம், இவைக
 ளில் என்றாகவும் 'வவ்யாவாதம் கவயத கஃவெளாஃ'
 எனபதற்கு விநோதபாயமாகிப் பகவான் அபநஸபதத்தி
 லும், ஸாதபாபமாகிய பரபததி நமஸஸபதத்திலும் பரதி
 பாதிக்கப்படுகிறது என்று காதபாபம் 'தவ்யாவாதம் **ஃ
 கூகிமிரி**' எனபதற்கு நமஸஸபதம் அநகரி வந்ததி
 யைச் சொல்லுகிற யோஜனையில் 'ஃ' எனபது அநகரி
 ளாகிற விநோதததைச் சொல்லுகிறது என்று காதபாயம்
 'ஃ **கூகிமிரி**' எனபதற்கு மகாரத்தினுடைய ஸபதம்,
 அதாவது மகாரத்தின் அர்த்தததைச் சொல்லுகிற 'ஃ' என
 கிற ஸபதத்தில் என்றாததம் 'கம் **கமம்**' எனபது பா
 வித நமான் திருவஃடாக்காததை இவ்வு 'வயம்' எனபது
 மகாரத்தினமாகிற நவயததை 'வய' எனபதினால் சரம

காராயணாபி ஸஷ்ணுகளிஸே விவக்ஷிதமான வஸம்
 யதவிஸேஷத்தை விலகணததுகருததளமாகி இந்
 அந்நபஞ்சுதை யமுவஸ்தித்திருகருமஸ்து
 புலங்கபேதம் வணுகதை சிலா விவா

இதற்கு கருபரிசுற்று அனந்திகை உயர்வு' என
 தருகப்பட சாமர்த்தியம் ஆகிய இரண்டைபம் எனப்பார்க்க
 ராசியை தசுபுராயம் உ எனபது திருமருதிரா
 திலே இந் அதக பஞ்சகங்கா மழையைள இரண்ட
 உபபதிபாசிக்கப்படுகின்றன எனபதைத் தெரிவிக்கப்படு
 துமேல் அதிகாரத்தில் ஸபஷ்டமாக பாதிபாதிக்கபட்டு
 கிறது

இவ்விடத்தில் ஸரீராதமபாவ ஸமாந்தமும, இந் அதக ஆரத
 தருகருது அவஸம் அறியவேண்டியதாயிருந்த சிலா
 உபநிபஞ்சகங்கா அறியவேண்டுமென்று அறிதகருளிர
 தருகருது பணத்தை நிரூபிக்கருளுகி ரா— 'காராய
 ணாபி' - ருமரித்து குழி ஸபதத்தினு பரணவம் குறி
 கருகருது 'விவக்ஷிதமான' எனபதற்கு மேலில் பதந்திபு
 உகாரகருமேல் பொன்னொத்திலும் காதாயகத்தில்
 உகாரகருமேல் வஸ்வஸுவிஸேஷத்தை-ஸரீராதம
 அபகருக தளமாகி - ஆகாரமாக வைத்துக்கொண்டு,
 உகாரகருமேல் உகாரகருமேல் விலகாரகத்தில் சொல்லப்படுகிற
 உகாரகருமேல் இதுவே காரணமாகிறபடியினாலே
 உகாரகருமேல் வைத்துக்கொண்டு என்றாததம் இதைத்
 யமுவஸ்தித்திருக்கும் - இவ் அதக அதுஸரித்திருக்கும், அநாவஸ
 தருகருது உகாரகருமேல் சினதுடாகிருக்கும் என்றாத
 உகாரகருமேல் அநுளிச செயற்படியே ஸரீராத
 உகாரகருமேல் ஸஷ்ணுபாவ பெருகரு நியாயப்ப
 உகாரகருமேல் உபாயம், அவன திருவடிகளில் பாய்ந்தி
 உகாரகருமேல் அநுஸூய விகங்காய்மெட்டுருஷாருகம்,
 உகாரகருமேல் உகாரகருமேல் பரமாதிகா எனபது எற்படு
 உகாரகருமேல் உகாரகருமேல் வஸ்வஸுவிஸேஷத்தை - ஐந்து அந
 உகாரகருமேல் இந் அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப
 உகாரகருமேல் சிலா விவாஸித்தளாகள்' என
 உகாரகருமேல் - நசுங்கள பழையெண்டும என்று சில ஆராய

நிததாநா இஸ்ஸம்வஸ்துததேதோடேகூட ஷலயகங்
கனெனறு சிலா சுநுஸ்திததாநா இஸ்ஸம்வஸ்தும
போலே ஸுஸுக்ஷுவுகரு விஸேஷிததறியவேணடுவ
தாதர சோதத வயகவணுகமெதெனனில —
1 'பூரவ்யஸ்ய' பூஷணணா ரவிவம் பூரவ்யஸ்ய பூத

யாநா அநுநிர செயதிருபாநதமும் சீடஸங்கையில பரஸுதத
மான உபேதாதாததததர வாகபததிறமும், ஸரீராதமபாவ ஸம
பரதககை வலிதகாதக வைககுகதொனாநி அதைகதுடாநது
நிறகிற அதகதபஞ்சகங்கா அவஸயம அறியமீவணடுமென மாக
தமே ஓர்ய பாதான பாதிகதகிரம ஓஞாகவயமல எனறு
ரொலலுவதித தாதபாயமில்லையாகையினு விஸேராதமில்லே
எனறு தாதபாயம ஆறாகதகம் அறியவேணடு மெனறு
சொன்னவாகளுகரு இருக ஸமபரதததைசசீராதது ஆறாகதங்
கா அறியவேணடுமெனறு தாதபாயமேயலலது இதைக ககிர
மறபெருரு அதகம் ஓஞாகவயம எனபதில தாதபாயமில்லே ஆதை
யினுல ஓஞாததததாநா அறியவேணடும எனபவாகளுகரும ஆறா
ககநாநா அறியவேணடும எனபவாகளுகரும விஸேராதமில்லே
எனறுநுநிர செயதிரு— 'இஸ்ஸம்வஸ்துததேதோடேகூட' என
ருமபிகது 'ஸுஸுக்ஷுவுகரு விஸேஷிததறியவேணடியதாக'
எனபதறது அபரதானமான அதகங்காபபேபாலப பொது
வாக அறியவேணடியதாக இல்லாமல மேலேகூடாபயாகிகளாகை
யாலே ஸரீராதமபாவ ஸமபரதததைபபேபால விஸேஷிததறிய
வேணடுமெனறு ஏறபட்ட எனறாததம் சோதத - ஸரீராதம
பாவததேடு ஸதருஸமாகசசீராதத இததால இஸஸமபரதமே
இருக வலிததாததததிறது பாதானமாகையினுல விஸேஷிததறிய
வேணடியதாக ஏறபட்டபேதினும் மறற அதததங்க
அவவளவு விஸேஷிததறியவேணடியதிலலை எனகிற ஸங்கை பரி
ஹரிசுபாட்டசாநிறு இருத அதத பஞ்சகங்கையறிய
வணடுமெனபதை பாமாண பூரவகமாக நிருபிகதருளுகிறா—
'பூரவ்யஸ்ய' எனருமபிகது 'பூரவ்யஸ்ய'-அடைபவேண
டிய பாயபாஜனமாகிப, பூஷணண பரபருமமகதின, ரவிவம்
ஸவருபகையிட, இததால ஸவபாவம், முனியவைகள் உப

மாதுகே! ஓர் ஆயுள் வாங்க வந்தும் வெவ் தயா ஓர் ஆயுள்
விரொயி வ! வடினி விகுரா வெடிவெல்கி ஹாஸவபு
ராணகாரி! ' எனது சொல்லப்படடன

இவற்றில் பூவுமான் வு ஹததினுடைய
 ஷரூபம் திரு⁸ததில் பூயோக்ஷரத்திலும்
 மாராயணஸுத்திலும், அயததில் வவீசெ
 ஷணங்கனா மாராயணஸுத்திலும், அரஹெ
 கத்தில் '810', 'சுஹ0', என்கிற வடிவங்களில்

[illegible]

மகாஸுத்தியம் அபவிடங்களி ஸகாஸநீகநுமபொது
ஸ்ரீ பதிசுவம் 1 'ஸ்ரீயாவலகும் ஜமசுவதி',
2 'வனஷகாராயணம் ஸ்ரீரோது', 3 'வனாநாராயணை
தேவம் ஸ்ரீரோதுகயரொ விஹம்', 4 'ஸ்ரீவநவக்ஷா
நித்ய ஸ்ரீ', 5 'விஷ்ணு ஸ்ரீநவபாயிநீ', 6 'வீதா

பாணகளை காமெண உகாஹரித நஞ்சிறா—ஸ்ரீயாவல
கும்' என நாமபிதது ஜமசுவதி - ரோது நஞ
ஸவாமிபான விஷ்ணு, ஸ்ரீயாவலகும் - ஸகாஸநீகநு
(இருக்கிறா) இது பரதஸைபபறமியது வனஷ - துத
ஸ்ரீரோது - ஸகாஸநீகநுபய நாராயணம் - நாராயண,
இத ஸ்ரீலாகதகில் ஸ்ரீரோதுபதியில் இருக்கிறவன என நொ
லபபிதிறபடி யினாலும், ஸ்ரீரோதுபதியில் வயுததஸை ந பரவரித
யாகையினாலும் இது வயுததஸையகததிககித வனாநா-
நீ, ஸ்ரீரோது - ஸகாஸநீகநுபயவராய வநுதயம் - ர
கரதகை அயுதமாகவுடையவராய, விஹம் - படிவரிப
அனறிககை எனதம் நிறைததயாகிய, தேவம் - தெவநுரிப,
நாராயணம் - நாராயண, இது விபவதாஸதது உதாநா
ணம் அனறிககை முகயில் ஸகாஸநீகநுபயவராய இராய
வரனவரினா 'தீதவ' பரதயககின் அரதமாகிப
நிதயபிதாஸமும சொலபபிதிகதகதவும ஸ்ரீவநவக்ஷ-
ஸ்ரீவகஸம் எனகிற மநவைத திநுமாரி உடையவன, நித்ய
ஸ்ரீ - ஸபபொழுதம் ஸகாஸநீகநுபயவராய தரிததுசொணடிருப
வன இது ஸகாஸ அயுததககையும குறிக்கிறது அனறிககை
பதுபாபின அரததகை விவரிக்கிறதாகவுமாம் ஸ்ரீ - ஸகாஸநீ
யானவன, விஷ்ணு பகவானுகது, ஸகாஸநீகநுபயவராய
யாகவன இகதால் நிகயபிதாஸம் வபிதீரகததினாலும் ஸகா
நிரதயபிதினது வீதா ஸகாஸநீகநுபயவராய - நிகைகதது முக
யில், காசுதம்-ஸ்ரீரோது 'குறிக்கது', உதம்-துத வவகம்-

1 ஸகாஸநீகநுபயவராய

2 ஸகாஸநீகநுபயவராய-54-50

3 ரோது-யுதத-120 13

4 ரோது-ஸகா-14-10

5 வி-ப-18 17

6 ரோது-ஸகா-15 10

வாஸுஷோத்தரம், 1. வஸுபரிவரணலொமெமே ஸ்ரீகதி
வ்யோகாணை, 2. ஸ்ரீகதெ நிகுறா நமெநாநகதெ விஷ்ணு
வெ நமே, 3. ஸ்ரீயஃ கானொ நமெநா வரமுணமெணெ
காலுடிவவம், 4. ஸ்ரீ ஸ்ரீ நிவாலெ 5. ஸ்ரீயஃ
வதி நிகுவிருமெய ப்ரகதூக கருவாடுணெகதாநா

பரமாணம தெ - உமகது, காணஃ - அநுநாஸிப பரகா,
வாஸுஷோத்தரம் புருஷபாகாணையபரமாண தெது - பட
விபுதி ஸேஷிகவததிறது பரமாணம ஸ்ரீசகஸெபசொ - அந
ளிச ரெயயப்படட ஸபாமிதயம், உபாயயம், உபபகவா
நிகபயோதகம், இவைசா இவத விவதிதவகா வஸுபரிவர
ணலொமெமே-தன்னுடைய கைவகாபகா ராகிப பொருடகா
லெ, ஸ்ரீகதி - லக்ஷ்மியுடா கூடிய பகவா, வ்யோகாணை -
பரீதி அடைது நெணடி நகதும பொழுது இது கைவகாபக
களுககு உகதேஸையை தனபதறது பரமாணம ஸ்ரீகதெ - ஸா
யை யுடையவனாயும், நிகுறா நமெநாநகதெ-தொருநக
ளிலலாத ஆநக நகசிறகுஸ பகதிரமாய விஷ்ணு வெ-ம - உளி
பொருடந, நமே-ஸேஷிகசிறான ஸ்ரீயஃகாணஃ ரமிகதுப
பாகாவாயும், சுமணஃ-(1) ஸேஷிகமா நாயு நிகுவிருவது
யும், வரமுணமெணெகாலுடிவவம் - உபாயசபாண
குணாப ரின கூட்டகாருகது முகாமான ஆருபபிடமாகப் ஸவ
நுபாகா - படைபவாகுப ஸ்ரீ ஸ்ரீ நிவாலெ-ம - மீசந
ஆருபபிடபாகிய பரபருமமகிசிடககி ஸ்ரீயஃவதிஃ - 3+,
மீசகுப பாகாவாயி நகசிறவனாயும், நிகுவிருமெய ப்ரகதூ
நக - எல்லா மேறயகுணங்களுகதும் ததிரகடைபாண, கருவா
டுணெகதாநா - கலபாண குணங்களுகதெ இருபபிட
பாகாயும், சுமண - அளவிலலாகதாயும், ஜோநாநகதூ
ரவிவஃ-நனாநம, ஆநகதம், இவைசாநிகுவிருகது ஸவநுபக
புரு உடையவனுபிருகதிற இவைசா ஸகபகவாதிகாபபா
ஸ்ரீய பதிதவமும் ஸவநுபபிபுபக தாமம எனபதறதும், அவை
கனிவாம பரதானம எனபதறதும் பரமாணம சீட ந நபிசசவை

1. அகமலிகதி

3. வேதாநகதீபம்

5. கீதாபாஷ்யம்

2. வேதாநகதீபம்

4. ஸ்ரீபாஷ்யம்

1898 1899 1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716

ராவமாத சுமாவஸ்திகவேணும் இப்படி 1 'வஸி
 ஸ ஹையரஹிதம் விஷ்ணு வரஃ வடி' 2 'வரஃ
 வராணாம் வசுதா யத்ரு கௌராயஸ்தி வராவ
 ரெஸெ' எனநிறபடியே ஹையபுத்ருகீகமாக சு
 அநந்தகலயாண மாவஸ்தேபம் 3 'தெயு
 குணாத்வம் கஸுரூபதாம் தரஃ' 4 'த
 தேவம் மூணவம்வஹம்' 5 'ஜெஷம் ஸ்ரஷ்ம
 னெனயுத்ரு' 6 'வனவம் ஸ்ரஷ்மனெனயுத்ரு'
 'இப்படி' என நாமபிதது விஷ்ணு - விஷ்ணு என்று பெய
 ருடைய, வரஃ - மிகவும் உயரத்தாகிய, வடி - அடைய
 வேண்டிய வஸ்துவானது, அதாவது பரம பராபரமான பகவத்
 வஸ்துபமானது வஸிஸுஹையரஹிதம் - ஒரு ஹையகுணமு
 மிலாதது வராவரெஸெ - உயரத்த வஸ்துக்கா, தாமத
 வஸ்துக்கா, இவைகளுகது பரிமாணம், யத்ரு - நதப பக
 வானிடத்தில் வசுதா - எவ்வாறு, கௌராயஃ - கலைம முத்
 பெயைகா, 'சுஷி' ஸாதததின அஸிதப பாதம், தவிஷம்,
 முத பரிமாண கெட்ட குணங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன, மவஸ்தி
 இவஸ்தேப (அவன்), வராணாம் - நமையிட உயரத்தவர
 னான பருமாதிகளுகது வரஃ-உயரத்தவர அநந்த கல
 யாண குணாகவத்திரது பரிமாணங்கொ நிருபிதநருஞ்சிறா—
 தெஃ என நாமபிதது தெயுத்ரு-அநந்த கலபாணகுண
 வகளைநி கூடிய, தரஃ - மனிதன், ஸுரூபதாம் - கெடகப
 ரட்டிம, அதாவது அப்பப்பபட்டவர்க்க சொல்லுகிறேன்,
 கீகா என்று தாதபாயம் வனவம் மூணவம்வஹம் - இப்ப
 பபட்ட குணங்கள் நெய்கவனுகிய, தம்-அநந்த ஸ்ரீராமன்,
 ஜெஷம் - நிகழியானாயும், ஸ்ரஷ்மனெனயுத்ரு -
 பாத குணங்கொநி கூடிவனா அநந்த ஸ்ரீராமன் வனவம்-
)பபடிபபட்ட, ஸ்ரஷ்மனெனயுத்ரு - ஸ்ரஷ்மனென
 ணவகளைநி கூடிய வரஃ-ஸ்ரீராமன் மவஸ்தி குணங்கொ

தவ்யோவஸள ஸந்நியிம் வுஜேக்ஷி 1 ஸதஸூரஸூதயஸெஸு
தா கரவ யசு ப்ரகிஷிதா? 1 தவ்யோரவிவஸெஸு
வ்யம் ரவிவசந்யுகரெ க்ஷமசு 2 ஐஹா கரவீதாவி
கெதாரா கெஷம்? 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

தவ்ய - அயனுகடைய, ஸந்நியி - ஸபபரந்த, சுவஸள - அர்த்தப
பகவான, வுஜேக்ஷி - அகடயான, அதாவது அவனான அகடயந
கூடிப்பவனான அனநிகந்த, தவ்ய - அர்த்தப பகவானுகடைய,
ஸந்நியி - ஸநநிகந்த, சுவஸள - இரத்தானிதா, வுஜேக்ஷி -
அகடயான 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
வஸதா? - இரத்த, ஸதஸூர - ஸதா, ஸதஸூர - ஸதா, 1
அதாவது அர்த்தப பகவானுகடைய, 2 கெதாரா கெஷம் - 3
எனது ரத்த கெதாராகப்பட்டு முன்னு ஸதாபிதா, 4 யசு -
அர்த்தப பகவானுகடைய, 5 ப்ரகிஷிதா? - (அஸநித ப்ரகிஷிதா) 6
ராதா ஸதாபிதாபபட்டிருக்கின்றனவா, 7 தசு - அபபட்ட
பட்ட, 8 விஸூரவிவஸெஸுவ்யம் - பரபஞ்சததில் பாரதப
பட்டிருக்கின்ற ப்ரபஞ்சகாதிகாரமும் மேலுபட்டதாயும் அதாவது
அமைப்பினால் அயனுகடைய ப்ரபஞ்சகாதிகாரம் சுவஸள - 9
கரவயமாயு மிருக்கின்ற வஸதா? - பரவானுகடைய ரவிவஸ-
ஸ்ரபமானது, 10 கெஷம் - மரபும் பெரியது 11 ஐஹா - ஸதாபததி
னான கரவீதா - அயனுகடையபட்டவையாயும், 12 சுவஸள -
அர்த்தப பகவானுகடைய 13 மரபும் இஷ்டவதனாயும், 14 அர்த்தப
ஆஸரிதா 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
ராதாயும், அதாவது உதகருஷ்டவதனாயும் இருக்கின்ற, 16 கெஷம் -
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
93 94 95 96 97 98 99 100
97 98 99 100

மான வபுராகுதவிவ்யூஜவிமுஹவிஸிஷ்டமாக வது
 ஸதேயம் இவவிமுஹம் வர வுஹ விஹ வர
 டுராவதாரராவெண வவபுராரமாயிருக்கும்
 படியும், இவற்றிலுள்ள விசேஷங்களும, ஹவஜா
 ஹுஸம்புராயததாலேயறியப்படும் 1 (விஷ்ணுரொதா

களைத் கரிததுககொண்டிருக்கிற ஸவ்யூஜமபுராயமான -
 பூஷணஸ்திராயபமான ஸாவகததிறகுமஸரபமான
 வபுராகுத - பாரந்தி ஸிபாதமிடாத அதாவது ஸுதத
 ஸதவ ஸவநுபமான, விவ்யூ - ஸுராயதமான அமைபுப
 யுடைய, ஹவஜா - தபானம் செய்பவாகளின் பாபதந்தபபேக
 கழிக்கக்கூடியதாயும் ஸுதமாக சயானம் செய்பக்கூடியதாயு
 மிருக்கிறபடியினாலே ஸுபாஸரயமாயிருக்கிற இவவிமுஹம் -
 சீழ் விருத்திகதருளினபடியே ஜகதாஸரபதவாதி விஸிஷ்டமான
 விகரஹம் (வர) இதயாதி - பரம் வயுஹம், விபவம், ஹாத
 கம், அசுசை என்கிற ஐந்து விதமான நுபவங்களுடைய பெதங்
 களினால் துவதநாயாதிகாரத்திலு விஸகாரமாக விருத்திகப்படு
 கிறது 'இவற்றிலுள்ள விசேஷங்களும - இவற்றின்
 உபயோகங்கா வணங்கா, கருகயரார முதலியவை
 கா ஹவஜாஹு - ஸ்ரீபாஞ்சராதிகா ஸாஸ்திரம், ஹம்
 புராயம் - பூர்வாசாய ஸ்ரீஸூகதிகா மஹாவிதாஹங்களுக்
 கும பஹிபூதமான விபூதிகளுக்கு பரமானம் காட்டியருளு
 கிறாரா - 'வந்தாஃ' எனந்ரமபிதது வந்தாஃ - இவைகள்,
 அதாவது சீழ் 'ஹவஜா டக்ஷாடிபஃ காலஃ' எனந்ரமபிததுச
 சொல்லப்பட்டவஸதுக்கா எனப்பட விஷ்ணுஃ - பக
 வானுடைய விஹிதயஃ - விபூதிகா, அதாவது அவனுடைய
 மிகப்பெரியவை || ஒருவஸதுவுடைய சீர்த்து சொல்லப்பட
 டிருக்கும் 'விஹிதி' என்கிற பதக்கிறது சிபிக்கப்படுகிற
 வஸது என்றாததம், அப்படி இல்லாவிடில் 'விஹிதி' -
 என்னும் பதம் ஸுஸவாபதகைச சொல்லுகிறது என்று ஸ்ரீமத்
 தாதபாய சாத்திரிகையிலு விருத்திகப்பட்டிருக்கிறது இங்குள்ள

விலகதய: 1 உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம், 2 மோகோ

உபயவிபூதியோகம் ஸ்ரீ 88 லிவ்யாகா விலகி
கா வாகவ' உத்யாஜிகநுடைய ஸம்முஹமாண
3 பன்னாசனாணாஜாஜொவரம்வயக்' எனகிற ஸொகத
பாபுயே சுமகவிலகிவிஸிஷ்டமாக வகுவஸகெ
பா இவிலகிகளில் வெதகங்களாயுமவெதக
ல' உபகதயபாபவதவம் வகளாயுமுள்ள விரணடு
வகபா ஜீவாஸகங்களாயும, ஹொமாயகங்களாயும,
விலகங்களாயிருக்கும் சூகாகுஷோகாம பொது

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் - ஸிபாத என்று சொல்

புக்கிட்டு நுபயபயுடையது (இருகப்பாபமாச

உபயவிபூதியோகம் வாகவ' உத்யாஜிக 88 - எனது

லிவ்யாகா-உப நுபயபயுடையது, விலகிவிஸம்-ஸொக

வக: - பூபயானது உத்யாஜிக ஸம்முஹமாண-

பாபுயே சுமகவிலகிவிஸிஷ்டமாக வகுவஸகெ

-உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

யக் -எதுவா, சுணாணாஜொவரம்வயக்

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

உவாவிலகிவிஸம்ஸாரம் வகுவஸகெ வகுவஸகெ

வாயிருக்க ரவெவெஷ்டுததாலே ஸீலாலொம விவா
மம் யயாறொகங் கண்டுதொளவது அபபடியே

பிறகு ஆகாச ண்டெடலாருட பரமிரகுபபடி பண்ணுகை,
அபபடியே பாக ஸாஸ்திரங்கனில பரவியதமாகையினால் ஆத
ராவிரதிலாத உகாதாதி ஆதாரநாடாபுநடாகி எல்லாநா
யுட பரமிரகுபபடி செபகிரபடியினால் இதை ஸீலா விபூதியென
கிறது இப்பாடிகளிலாமல் உதவாம ஆநகதமாததிரததை யனுப
விப்பதினால் உத பார விபூதி என்கிறது எல்லா வஸதுக்களும்
பாராணாகு அனுபவாதி நக உவஷ்டமம் சொல்லுவதற்கு
காரணமென உத பகவான ஸாவஸமன என்று சொல்லுகிற
'ஸகோஹம் ஸவ்யஸ்திதேதஷம்' மகே கெஷேஷாஸ்தி ம விபஃ
இதயாதிகார ஸீலாநிபாதி என உருளிச் செய்கிறா—
'சூதமுகூதினும்' என உராய்ச்சது சூதமுகூதினும்-பகவானுகு
அனுகூலமாயிருக்க பொதுவாயிருக்க-இரு உபயவிபூதிசளுக்கும்
ஸாமாச இருபாசசெபகே, ரவெவெஷ்டுததாலே-ஸீலாஸம்,
பேராயஸம் என்கிற பேக்கதாலே ஸீலையினாலுண்டாகிற ஆநக
முட, பேராயினால் உண்டாகிற ஆநகமுட துலயமானாலும் ஆநக
தகதிறநா காரணம் பேராயினால் உவஷ்டமம் சொல்லுகிறது
இக்கால் 'ஸகோஹம்' இதயாதிகார ஸகல வஸதுக்களும்
பொதுவில நனகது அனுகூலமாக இருக்கின்றன எனபதில்
தகபாயபே யொழிப அனுகூலினால் உண்டாகும் ரஸததில்
மவஷ்டமாயிரலை எனபதில் தகபாயமில்லை எனபதேறபடுகிறது
ஆநகதமே சில வஸதுகளினால் உண்டாகும்பொழுது ஸீல
பெனறும், சில வஸதுகளினால் உண்டாகும்பொழுது பேக
மெனறும் சொல்லப்படுகிறது என்று 'ஸீலாலொமவிவாமம்'
என்பதற்குத் தாதாராய 'யயாறொகம்' எனபதற்கு ஸோ
கததில் ராஜாதிகளும்கூட தோட்டம் முதலியவைகள் எல்லாம்
அனுகூலமாயிருக்க சில பாகங்கள் கருதுகாதி வினையாடிறகாக
இருப்பதினாலே ஸீலோபாரணமென்றும், ஆநகப்புர ஸதிநீ
ஜனநாஸோடு ஸுதமனுபவிக்கும்படிமாதையினால் பேகதப
கரணமெனறும் பிரிக்கப்படடி நுககிரூபபேரே என்று தாதபா
யம் இருக்க விபூதியனில அவன செய்யும் யயாபார விஸேஷ
தை மெலருளிச்செய்கிறா இததால பருமம் லக்ஷணமும ஸகல

1. ஜதாப்யஸ்ய யத: , 2. க்ரீவாஹரொரிஷம் ஸவ-ஹம் ,
3. க்ரீவதொ வாறுகவெஸ்யவ , 4. வாறு: க்ரீவநகெகரி
வ 5. ஹரெ விஹரவி க்ரீவாகணுகெகரிவ ஜணு
வி: 6. ஹொகவதுமீநாடுகெவயும் ' எனகிறபடியே
கீவாடவஜமயூவாராறுகணமாச வதாஸநேயம

1. க்ரீவாஹரொரிஷம் - இரத லோகக்
யத: - பப பகவானிடத்தி லிருந்து, ஜதாபி - உத
2. க்ரீவதொ - பபா நடக்கின்றனபோ (அது பருமம)
3. ஸவ-ஹம் - ஸவாஹம், ஹரெ - பவானுசுரு,
4. க்ரீவா - க்ரீவதொவாறுகவெஸ்யவ - விளபாடு
5. வாறு: - பபாபாரதசைபபேபா (அதப பவா
6. க்ரீவநகெகரிவ - விளபாடு கருகிசாரலேபா (பருமம
7. ஹரெ - விளபாடுகிதா ஹரெ-பவானே,
8. க்ரீவாகணுகெகரிவ - விளபாடுவதற்குத காரணமான
9. ஜணுவி: - பப போலிருக்கிற, ஜணுவி: - தருது
10. விஹரவி - விளபாடுகிதா ஹொகவது - லோகக்
11. மீநாடுகெவயும் - பவலம் விளபாடு மாத
12. ஹொகவது - பவலம் பவலேயா ஜன
13. காதபாயம் ' அபபடியே ' எனபது ' மீநா
14. ஹொகவது - அபபடியே - ஹொகவது
15. பபவ, அதாவது, நிரபேகக்ஷண ராஜா
16. பபாபாரதசைபபேபா - செயவாதபபேபா
17. உருபகவான லீலைக்காக ஜகத ஸருஷ்ட
18. ஹொகவது என்று காதபாயம் மீநா
19. ஜமயூவாராறுகணமாக -
20. பபாபாரதசைபபேபா ஸருஷ்டிபபது, ரகிப
21. அபபாயமாக வுடையதாக
22. பப ஸவநபகதை அருளிசொயபப
23. ஹொகவது அபபாதிகத பபாய ஸவநபத
1 - 12 2 - 206 58. 3 வி-ப-1-2 18
4 - 12 5 வி - 6 ஸா-ஸ-6 ? 1-33

[illegible]

GETTEL 27

அயததில வதிவடிவணுத்திலும், வரஜெஸூகத்தில
வதிவடிவத்திலு மமாவெநயம் மறுவாரவிவம்
வதமுடிஞ் வடிவகளிலும், அயததில மலவிலும்,
'ஸவடிவாவெஸூரஜோக்ஷயிஷ்ரஜி' எனகிற விடக
திலு மமாவெநயம்

பாதிபாகிசபபபிம் இடங்களை விருத்திசநருஞ்சிநா—'திரு
கணுத்தில' என நாமபிகது 'மலவிலும் சபமஸவத்திலும்'
எனபதறது நபஸவிலி ஸாதயோபாயமுடி அபகஸபகதில
விதிதாபாயமுடி அநாததம் வதிவடிவணுத்திலும்'
எனபதறது ஸவிசேஷணமான சாயப நஸபகதில விதிதா
பாயமுடி, 'ஸாணம் புவடி' எனபதினா ஸாதயோபாய
முடி சொஸபபபிகிறது எனாததம் சீரம் எனபதினா
விதிதாபாயமுடி, 'ஸாணம் புவடி' எனபதினா ஸாதயோபாய
முடி சாமஸலாகத்தில சொஸபபபிகிறது பதயபததி
பாகிசதம் இடங்களை விருத்திசநருஞ்சிநா—'மறுவாரவிவம்'
என நாமபிகது 'வதமுடிஞ் வடிவகளிலும்' எனபதி
திருமகதிரகதிலும் தவபகதிலும் என்று சொததுரகொரம்
நானகாம வேறுபாப முடிசு உடபபதவகரி, அநா
வது திருமகதிரகதில 'நாராயணாப' எனகிற பகததிலும்,
கவபகதில 'ஸ்ரீகேத நாராயணாப' எனகிற பகததிலும்
என்று தாதபாயம் அகதபபதவகரின சாடகியிலிருத்தும்
நானகாம வேறுபாபமுடி ஸாதயோபாயமான வகதபாயமுடி,
முன்னிருத்தும் பதவாயினா விதிதாபாயமான ஸாயபதிபா
சொஸபபபிகிறபடியினா விதிதக ஸாதயோபாயமான இரண்டித
பேயமுடி அருளிச செயபபபடதாய்ந்து தவபதில
விசேஷமருளிசசெயகொ— அயததிலும் என நாமபிகது 'மல
விலும்' எனபதறது உததாசண்டகதில திருத்தம் கமஸபகா
பலதஸையில உண்டாகக்கூடிய ஸவாஜி ஸவாதக காதந
தவாதி புத்தகியைக கழிக்கிறபடியினா பதததச சொலு
கிறது என்று தாதபாயம் 'ஸவடிவாவெஸூர ஜோக்ஷ
யிஷ்ரஜி' எனகிற இடத்திலும்' எனபதறது ஸாவபாய நிவருத
கியைச சொன்ன இடத்தில் ஸவாபாசிகமாவ பகவதவபவ
கைவகாயவகா ஆததாத விதிதவகா என்று தாதபாயம்

பூவீரோயியாவது சுவீரோகருவாஸநாதி
சுவிவான கொஞ்சுகிவலாக வமம் அநிலையா
பாபக் பராதி மம சுநாதியாக லன்கறாராம
மான வாஜோகிருஷ்ணமடியாகபிறந்த லமவநித
லமா இது செஞ்சுகிராகந ஜோமஸெஷாவகாமின

[illegible]

சூரியமணாதூக பூகூதிவம்ஸமடி விசெஷத்தை யுண
டாகியும், பூகூதி வரிணா விசெஷங்கொள்ள
ஸரீரெழுதியாழிகளோடே துவகதி 1 'திண்ண மழு
தக்கடடிப பல செயவினை வனகமிறுநா புணனை
மறைய வரிதெனனைப போவைததாயுறமே' என
றும், 2 'அதநாள் நீதநத வாகைகமின வழியுமு
வேன' என்றும் சொல்லுகிறபடியே செஷெஷி யாழி

காரமான - மிகவும் ஜனாநம க நவதுரப செடகிற சூரிய
ணாதூக - ஸாமயாஸைகைப்படைக்க முளது துணகாடா
யும் உடையதான பூகூதி வம்ஸமடிவிசெஷத்தை
என்பதினால் ஸநுஷ்டிததுமின ராம நப விபாக-கரி ரட்டம
ஸரீரம், இக்கிரிபாட முதற்பவைகளி ராமதுர பாகுதிபாதி
எடுபகிதது மிறைசயாகிற ஸம்பசம சொப்பகிதது
ஸருஷ்டி தையாழி பணனும் விசெஷகைக மருநிச ரப
செரா- 'பூகூதி' என்றாரம்பிதது 'வரிணாவிசெஷ'
மென்பகினால் ஸநுஷ்டி கையாழி உடைதம மாபபாதி
சொல்லபாதிசின்றா துவகதி-ஸம்பகிதபபிததி திண்ணம-கநு
ராம படுபலாசைப்பட, செயவினை என்றா செபடப -
ராமகராரித பாபங்காக்கிற வன - உறுகிபான, உகா-து
உனனை க கவிர மறிந நவராஅம் நிவநகதி செபய முடியாக
கயிறுநல - பாசககினால், அழநதக்கடடி - பெதம செபிவொட
டாமல் கடடி புணனை - வரணகைக, மறைய - மறையாபடி
வரிநது - சூடி, அதாவது ஸரீரகைக நீநிததுப பாக்கா
வரணாமயமாய மேலை கைகினால் முடபபட்ட நககிற கெனப
நிறபமம் என்று ராதபாயம், எனனை - அசககனாசொசு
புறம் - பாஷாய விஷபங்காசிலே, போரவைததாய - பாதுகபடி
பொசாய அநாள் - அத ஸநுஷ்டி ராககிதே நீதநத - பொ
ருனொன நிவரகார படைதகவா' தனகிறபடிப நிசகதி
யாழி ஸாம நததான சொகக, ஆகைகமினவழி - ஸரீர
தின வழியிலே, உழலவேன - சமுனறுசொனடி நபப்பன வர
கணு குககியும் - அகநது ஸப்பபட்ட ஜனாநம பாவநதகி,
இலவகளையுடைய அனகையா செஷெஷிசிரிதகிகளும் ஸாஸ

[illegible]

2. $\Delta \pi_1$ и $\Delta \pi_2$ 35-78,74

வாநராஸலதெ மரஃ ||' எனநிறபடிபே மேலும கூவ
 ராய வரவ்வநாகரிலே முடிய யதின மறும ரக
 1 'சுஷிவாஜ்ஜஸ்ர' ஐத்யாஜிகநிறபடிபே மல-ஜ-ஜ
 ராஜஸாநாநாகாஜி வசுவாரிவரூதிரிலே வாரிஸ்ரூபிபாபிக
 துப, சூசுபூஸ்வாஜிக நுகது ஸாநதமான ராஜஸ
 தாஸஸா ஸ்ரூய-பாநாகிகாணாடு 2 'யக்ஷரக்ஷாஹி
 ராஜஸா: | ஸ்ரூதாந ஸூதமணாஸூரமேயு யஜ்ஜெ
 தாஸா ஜம: ||' எனநிறபடியே தனனோடொகக
 ஸாபூதாநதிரிலே கடலிணநிடிநுகிற க்ஷேத்ரஜ்ஜ
 ஸாபூதாநதிரிலே அநாகாநிகாடுதக ஜ

ஸ்ரூதாந-... ராஜஸாநாநாகாஜி வசுவாரிவரூதிரிலே வாரிஸ்ரூபிபாபிக
 துப, சூசுபூஸ்வாஜிக நுகது ஸாநதமான ராஜஸ
 தாஸஸா ஸ்ரூய-பாநாகிகாணாடு 2 'யக்ஷரக்ஷாஹி
 ராஜஸா: | ஸ்ரூதாந ஸூதமணாஸூரமேயு யஜ்ஜெ
 தாஸா ஜம: ||' எனநிறபடியே தனனோடொகக
 ஸாபூதாநதிரிலே கடலிணநிடிநுகிற க்ஷேத்ரஜ்ஜ
 ஸாபூதாநதிரிலே அநாகாநிகாடுதக ஜ

மூலாவணக்ஷுஜவாருஷாடகங்கள் லோக்ரதிகளேப
போலே கூதாடகம் பாகநியும், யோ மவ்வுதூரான
வாகநியும் க்ஷுஜவெவதாபொமங்களிலேயாதல
காராடிவெதமொவாஸமங்களிலேயாதல பூளப
பண்ணரி சிலவானங்களான மவ்வுகளிலே யோமத
கைக கலசாராபாதிதும், சூத பூவணரையும் பூகூ
திஸம்ஸுஷ்டம் பூகூதிவிபுதும்மனநிற விவாவிண
நிபாடினும் ஸ்ரஹ்ஷுஷ்டியாலேயாதல ஸ்ரஹ்ஷுஷ்டி

பாகநில ஒருவன அபாபிபாபட்ட மறநெருநவன் ஆராய்ப்பாது
போகிருக்கிறது சதுசுதா எஸரயணம் எப்பது தயோதிதப
ஜம்மூலாவண-அ நவ்ருசககடிய, கூரதிகளேபபோல- விஷ
டைகாரில் இருக்கும் புழுகக ராபீபாஸ கூதாடகராகமயக்கி
யும் - கருதாதகனாசகனின் நினைதது அதிதும், காரணமய
குமபடி சியதூர ஆவண்டதகி, மெலிபொகைக கருமிதந
கிலமினிதகதாவிக செலுசிய செரதறு ம உகவிபனகானும்
தனசிற கிருவிநகதபபாசராம கிவண்டத யோமவ்வுதூ
களையும்' எனபதமது 'தேசாநகம் வக்ஷபகரம் மொமாடிஷு
லிஷ்டெக எனது துகச சிவநகதிதது ஸாதாபாகச மொனன
பொபய மொய ஆரமிகவாரளபுட 7 ருந காதபாபம்
காராடிவெதமொவாஸம வகரவா எக்தாபககில்
ஏழாது பரபாடசததில் பூவிகைபயில் செரபபபிப
ராமம், மதசிய அசைதனவா னபெப நமயெனது உபாவிக
தல தீஸசாயபிதது-பொசக கட்டி க கஸகத வரநுமபடி
செயபாபம் பாதிபிபெ கமிசு சூதபூவணரையும் -
ஜீவாதபொபாஸகலாயும் அகாரது உவாருகதக பீசசெரஸ
கல விஷப பாவணபாகிகளும அசெரீனா ஈஸனபசந்ம தூ
செயபாபாசந்மகை தயோதிதப பூகூதிவிபுதும் ஸரீ
சகீதாநி செரதது, பூகூதிவிபுதும் ஸா ஸமபகதம் இல
லாதது இவ்விருவகை உபாஸனங்களில் பநுமம் சநுபபாச
உபாவிககெதது, கவலம் ஸவநுபம் பாகதிவாச - 1 விரி
கிறது வர விருவகை, ஆத ஆக உபாஸனம் பானதநிகம்
ஸ்ரஹ்ஷுஷ்டியாவது வாஸதவதகில பநுமம்மீராத மஸது

ஊவிஷேகததுகது நாளிட்ட ராஜகூலானுகதா
சிறையிலே யெடுத்தக கைநீட்டின வெடிமா பக
லிலே கண்ணோட்ட முண்டமாப்போலே ஞானஸ
கடிமலமான செவ்வெழியங்களிலும் தடிமஸநீத
ளான வரிமுறங்களிலும் தடிமஸவொமங்களிலும்
காலதாழ்ப பண்ணியாகல மூவராகதியும், இப்ப
டிப்பலமுதங்களிலே மலவக ஞானகது விலகா

என்றது ஸவசகமாதிரி வெள்ள அரு ரிசசெய்கிறா—ஊவி
ஷேகததுகது ' என ராமசிதது ஊவிஷேகததுகது - வெரா
ராஜயாமிஷேகததுகது சிறையிலே - ராஜதமாதா பப்பபத
நாகதனியாகப் பகதொபஸதுகளுடன ஏற்படுத்தப்பட்டது
தும் ராஜசாகாபிலே 'எடுத்தககை நீட்டின' எனபதது தாப
கா ராஜதவாராகையினு கிட்ட அதுதாரா தாரினே
காநகாயம் பண்ணின என்றாதது வெடிமா - ராஜதா
கா கண்ணோட்டம் - பொததது ஆரை இகதா பதமோ
பாஸனம் செய்கிறவனாகதுபபல ஆயஸமார ராஜபத
யிருந்தபாதினா நகதாம அது தாடபதி ஏற்பதது
காரணமாகையினு விவாதி என்று சொன்னது ஸவசகமாத
எனபது வெடிமாபிசுதது ' ஞானஸகடிமல
மான' எனபதிலு பபஸகனுகது பாரபகதமம் நஸஸேஷ
மாதா ரிபாரபபது 'கதேஹகிரிபாசிகரி' ஆஸகதி உண
டாராம எனபது 'தரிசியாபிசுதது தடிமஸநீதகளான
வரிமுறங்கள்- தடிமஸதா பொத பாரப புதாதிகதும்,
புதாதிகளுட தடிமஸவொமங்கள் - ஆநகதாராமாதக
தொனடுண்டாடு ஸவசக காலதாழ்பபண்ணி - சிக்கிரம
காலதிகது ஸவசகாட்டமம் தநிகது ஊநூவராகதி
யும் பாரப பபஸுபார இவராத வெடி விவாதி ஆதாப
புண்டாபிபுர பல சுவங்களாலே - ஆநக விதகாத,
விலககாயிருக்கும் - பாதிபகதாராபுததும் உடனாயிரு
குமா ஆகிலும் புருஷாதகததை அமாவ ஸமபாவாயி
லா பத முதயிய ஜனமங்களுக்கும், பமாதம் பாரபதி
நிஸதாமாரா ராஜபதயதாயிருக்க சி ராப விமபம் உண
டாயிருபாரபதனுகது பகத கிதாமம் பொதுவானது ரா

பெனறு தெரியாது சூநுகூலம மிகவுமுண்டா
 பிருகத வவிலுக்கிகளுகந வினுவகாநு நினமும,
 பூகிகூலம மிகவுமுண்டாபிருகத வகுசுசுவ
 து பூலுக்கிகளுகநதகநிக கொசுமுண்டாகக காநு
 நினமும ஆதலாலவினுவகாநுத கொசுமெதுகக
 னான ஸுகூதவிசெஷங்கா ஆபககலிலே சிடகந
 மெனறுத தெரியாது, வினுவகெதுவான நியு
 ததுகநக காரணங்காநான ஸுகூத விசெஷங்கநம
 ஆபககலிலே சிடகநமெனறுத தெரியாது இப்படி

தெரிவருந் பரகாரம் யநிலு வரவரைகந கிலு
 னகாநான வாஜுகூலமககாநாலே வநக மமவநியு
 ஹவிசெஷமாநிற பூயாக விரொயிகநச செய்யு
 வரிஹாரகதை 1 'தவஸு வபரீகரணந்தவரணாமதி
 ரெவ' எனறு ? கவலுயில வபரீகாயு வரவரையை

விவரம் தெறுவாகந குறையுலு எனறு காதபாயம் இப
 பொழுதிருகநும ஆசாரம் முதலபகதகொண்டி உபரிக
 முடியாசாபெனவிரு ? அவைகா காரணமாக 'தவஸு' ந
 னா செயசுநா— 'சூநுகூலம்' தனமபகதது சூநு
 கூலம்-பரவாநுதபப இஷடபபடி டபபது பூகிகூ
 லம் - அநதகு விரோதமாக டபபது ஆசையுலு காமந
 கர ஸுகூதககிகரே காரணம் எனறு காதபாயம் வருகா
 ஸாரம் எனபவன விருவகாமாவிலுதையிரா' இவன தெய
 கைநையும காரக நயும மிகவும பிடித்துவதான ஸெவ
 வகுசுசுகி பெருக: வாவ: வரகிராண: எனறு ஸூபக
 தகதில ஆறாவது ஸகநகதில ஒனபதாவது அகயாயகதில
 கொலெபபபபிருககிறது வினுவகாநுத காதாமகய
 ராக ஆபககலிலே - யாரிடதகிலே இப்படி அரிஷடககா
 ஆனினகமா பிருககாலும கூட அவைகளுகதெலாம முகாரண
 மான பதவந நிகரஹ ஸகநபம பிவருகதி யடைககால பத
 றவைரல எலலாம பிவருததிககும் எனறுநிச செயசுநா—
 'இப்படி' எனறாமபகதது தவஸு அநதபபகவான, வபரீகர

வருத்த விடத்திலே ஸ்ரீ ஹாஷுக்ரா ரருளிச செயதா
இவ்வீரோயி வஸுததையெல்லாம் ரஹஸ்யசூயத
நிவ்விதநிறையுடைய வுவவெஹசூகியாலும்,
கலஹுதகநில ஷஷிதளாலும், ஸவஸுவாஸஸுததாலு
மகஸுநிதது ஸஸாரத்திலடிச சூட்டாலே பேற
யுதருபபாநவநிகளிலே கவரிகக ஸூயம

பொருளொன்றென நின்ற

புமகனாதனவனடிசோந

நருளொன்று மனபனவன

கொளுபாய மமைநத பயன

பொருளொன்றிய வினை வலவிலங்

கெனறிவை யைநதநிவா

இருளொன்றிலா வகை

யெனமனத தேற வியமபினரே

10

ஊ - ஸபபிக அவதகு உபாயம், தஹுரணாமகிரோவ -
ஹிட சி ஸாணுகதி செயவதே 'வஸீகாயபுரம் வ
ரைபை வகுத்த விடத்திலே' எனபதகு 'இந்திரியங்களை விட
ஸபபிகா உபாயவகளில் விஷயங்கள் சிறந்தவை
ஹுரோவா ஹுரோவாகது' எனமுரமித்ததுச சொல்லப
பதே ஸாஸிவசுதகு வபாரபானம் பன்னாமிடத்தில் என்
புக ம வகுக்க - பிரித்தா சாட்டுரை 'வூவவெஹசூகி
யாலும்' எனபதகு பரணம் முகவிய இடங்களில் ஸேஷதவ
ஹுரோ ஸாஸிவ பாததாயாதிகளைச சொல்லுகிற இடங்
களில் ஹுரோவ பதங்களினால் அதற்கு விரோதியாகிய ஸேஷ
புசனாக ஹுரோவபுரபதம், ஐடதவம், ஸவாதநதாயம், முதலி
யவை ஹுரோவபுரபதங்களினால் அவைகள் எல்லாம் விரோதி
ஹுரோவ பாததாயம் கலஹுதகங்களில்-திருமந்திரம், தவயம்,
ஹுரோவ இந்ருகம் மஸஸபதங்களில் ஷஷிகளாலும் - 'ஐ'
ஹுரோவ இந்ருகம் ஆரமபேறறுமையினாலும் அடிச சூட்டா
லே - ஹுரோவபுரபதங்களினால் அதாவது வெயிறசாலங்களில்
ஹுரோவபுரபதங்களில் ஹுரோவபுரபதங்களில்

தவிரிப்பதைப்போல ஸமஸாரத்திலுண்டாகிய தாபதரயத்தின மிகுதியினால் கஷ்டத்தை ஸஹிக்காமல் தவிரைப்படுமது சொல்லப்படுகிறது பேற்றமிகுமப்பான் - பரம பாடோஜனமாகிய மோக்ஷத்துக்குக்காரணமான, வழிகளிலே-பசதி பரபத்தியாதி மாக கங்களிலே, **பூர்வம்** உசிதம்

ப-ரை] பொருள் ஒன்று-இவன் ஒருவனுமே பரயோஜனம், என - என்று சொல்லுமபடி, நின்ற - நிற்கிற, பூமகள் நாதன் - லக்ஷ்மிகுப பாததவாகிய பகவான், அதாவது தனக்கு ஸதருஸம் இல்லாத புருஷாரத்தமாயும், நிதயவிரித்தனாயும், சேதன சேதன விஸிஷ்ட வேஷத்தால் ஒரே நதவமாயுமிருக்கிறஸரிய பதி என்று தாதபாயம் அவனடி - அந்த ஸரிய பதியினுடைய திருவடிகளை, சோநது - ஸரணமாச ஆஸரயிதது, அருள்-அவனுடைய கருபையோடு, ஒன்றும - சேரும், அதாவது கருபையை அடையும், அனபன் - அவனிடத்தில் பரீதியையுடைய ஜீவாதமா, அன்றிககே 'சோநது' எனபது பராபதியையும், 'அருளோனம்' எனபது நிதய கைங்கரயத்தினாலுண்டான பகவானுடைய கருபையையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம் இது இப்படி கருபாபாதரமாவதற்கு ஸவருபயோகயதையுடையவன் எனபதைக்காட்டுகிறது அவன் கோள் - அவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட, அதாவது தனக்கு ஸகயமென்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட, உபாயம், அமைந்த ஸேஷபூதனான தன்னுடைய ஸவருபத்திற்கு அனுகுணமான, பயன்-பரயோஜனம், மருள்-அஜஞானத்துடன், ஒன்றிய - சோந்த, அதாவது காரயமாயும் காரணமாயும் என்று தாதபாயம், வீணை - காமங்களாகிற, வல விலங்கு - உறுதியான விலங்கு, அதாவது தன்னுடைய பரயுகினத்தினால் கழற்றிககொள்ள முடியாத விலங்கு என்றாததம், என்றிவை - என்று சொல்லப்பட்ட இந்த அாததங்கள், கீந்தறிவா - ஐந்தையும் அநிந்த பூர்வாசாரயாகள், ஒன்று - ஒருவிதமான, இருள் - அஜஞானமும், இலாவகை - இல்லாதிருக்கும்படியாக, அதாவது இந்த அாததபஞ்சகங்களில் அஜஞான ஸமஸார விபாயயங்கள் ஒன்று மில்லாம விருக்கும்படியாக, என்மனம் - என்னுடைய மனது, தேற - தெளிவாயறியும்படி, இயம்பினா - உபதேஸித்தநாகள்.

இமே இமுகசிநேனிலலை எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது **பூ**
வீ - அநதப பகவாணை அடைவது, **ஸுலரிவக்** நிதயஸுலரி
களைப்போல, **ஹயயதக்ரூரக்** - தாயதனம்போல மிதாஷாத
தில் வயவஹாச சாண்டததில் 'தக்ரூ ஹயஸஸெந யயூநம்
ஸுலரிவஸாஸாபெவ மிதிதாந்யஸு ஸம் ஸவகி தக்ரூவதெ'
என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதாவது எந்த தரவயத
தில் யஜமானனோடு ஸம்பந்தமிருப்பதாகிய காரணத்தினாலே
மாததிராம தனக்கும் அயலாருக்கும் பாததியாக ஏற்படுகிற
நேர அபாடிப்பட்ட தரவயம் 'ஹய' மெனப்படுகிறது என
றா, த, தம் **ஹ** - எனக்கும், **ஸு** - ஸவபாவத்தினாலேயே, **பூ**
வீ - கிடைக்க வேண்டியது அதாவது பிதாவின் தனம் முதலிய
வைகளில் பிள்ளைகளுக்கு அவனுடைய ஸம்பந்தம் மாததிரத்தி
னாலேயேபாரபதி ஏற்படுகிறாப்போலே நிதயஸுலரிகளுக்கும் நமக
கூட ஒரேவிதமான பாதபதையுள்ளது என்று தாதபாயம் இத
தால் அடைவதற்கு மறறொரு ஸம்பந்தம் தேடவேண்டியதினால்
இமுகசிநேனிலலை என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது 'ஹக்' என
பது ருசததைத் தெரிவிக்கிறது அதாவது இவ்வளவு ஸஹஜ
மாயச கிடைக்கக்கூடியபரமபததை நமமுடையகுற்றத்தினாலே
இமுகசிநேனிலலை என்கிற துகசததைக்காண்பிக்கிறது **ஹம்** - இப
படிப்பட்ட பகவாணை அடைவதை, **வித்யூஸ** யம் - விபரீதமான
பதத்திற்கு இருப்பிடமாகிய, **ஹம்** - நான், **ஹ்வித்யூ** - அஹம்
கார மனகாரங்களினால், அதாவது நானே ஸேஷீ, நானே ஸவதந
திரன், என்கிற பரமத்தினாலும் அஹம் என்கிற பதத்திற்கு அாத
தமில்லாத தேஹமே ஆதமா என்கிற எண்ணத்தினாலும் என்றாத
தம், **ஹ்வித்யூ** - இமுகதுவிட்டேன, **ஸம்** - இப்பொ
ழுது, அதாவது அநாதியாக அவிதயாதிகளை அடைந்திருந்த
படியினால் அதிக பாபத்தை உடையவனாய், இவற்றால்மேல ஜன
மங்களிலும் நல்ல ஸத்திதினைய யடைவதற்கு யோக்யதையிலலாத
இருக்க, த, தஸையில், 'கநாமகாநன்காஸேஷீக்ஷபாவ்யுஷ்ட ஸனா
ரொவாயம்' என்று சதயத்தில் அருளிச்செய்திருப்பது இங்கு
விவரித்தல் இக்கால பரபதத்திற்கு அஸாதாரணதிகாரமான
ஆகிருந்தாலுமே அடைந்திருக்கும் தஸை சொல்லப்படுகிறது.
ஹ - எனக்கும், **ஸுலரிவக்** ஹயயதக்ரூரக் - ஸேஷிகளான

சாயுஜ்ய பிராடியுமான இருவாக்னிடத்திலபரநயாஸமானது,
 வெதஸி - (அநதப பலத்தை யடைவறகு) உபாயமாக, சரிஷ்டு
 தெ - (செய்ய வேண்டிய காரியங்களில்) மிகுதியா யிருக்கிறது.
 அனந்தகேஸாஸதிரங்கனில் விதிசகப்படாருக்கிறது 'செஷஷ
 ஸம்வதி' என்று பாடாநதரம், அப்பொழுது மிகுதியான
 ஸம்பததாகிப் முகத்தைஸபாயத்தில் எனறாததம் என்று ஸ்ரீ
 ஸாராஜிபிஷையும 'செஷஷிஷம்வதி' எனபதே ஸவாரஸா
 பூரம் பாடமென்று ஸ்ரீ ஸாராஸவதிநியிஹம் வயாகயா நம்

திருவட்வீரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதலிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நாளிம்மரசாரிய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்

அாததபஞ்சகாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே நிமலாஜ ஹ்மபெஸிகாய நம: ||

தத்வதீரய சிந்தநாதிகாரம்.

[தத்வதீரய நிநுபண பரயோஜனம்—தத்வதீரய விபரம்—ஜீவாத்ம நிநுபணம்—பததஸ்வநுபம்—முகதஸ்வநுபம்—நீத்யஸ்வநுபம்—முகதீ களுக்து ஸர்வவித கைங்கரிய ஸித்தி—தீரம் பூதஜநாந நிநுபணம்— ஸாந்தஸத்வ நிநுபணம்—தரிதணதரவய நிநுபணம்—காலநிநுபணம்— ஸ்வரதத்வ நிநுபணம்—பரநுபம்—வயுஹ நுபம்—வீபவநுபம்—அர்தி சா நுபம்—அநதாயாம் நுபம்—அவதார ரஹஸ்யம்—லக்ஷ்மீதத்வ நிநுப ணம்—தத்வங்களில் ஏறவும் கருங்கவும் பண்ணும் விபாகங்களின் தாத்பாயம்]

புகூதூதஸூரணி மஹாவிஷ்ணுக்ஷணயியா

தயா ஜீவெஸெகூபுஸாதிசுஹஸூமிஹஜமாஸு!

சுதொ ஹோதூ ஹோமும் தஹுமயநியனெதி நிமநெ

விஷ்ணுத்வம் தவஸூதூய உவபிஸாணுக்ஷதயிய: ||

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸாராமாஜ ஹ்மபெஸிகாய நம: ||

இப்படி சித்திகாரங்களில் ஆபாததததள ஜனாதவபடக ளென்று நிரூபித்திருக்க ஸருதி, ஸமபரதாபம் முதல் பவை களில் தத்வதீரயங்களின் அறியப்படவேண்டும் என்று சொல்லப படுகின்றனவே? இவைகளை கனிததவைகளா? அவைகளுக்கு உளளடங்கினவைகளா? தனிததவைகளாயிருந்தால் ஒன்ப தாத்மங்கள் என்று சொல்ல வேண்டாவா? உளளடங்கின வைகளாயிருந்தால் தனிததருளிச் செய்வதற்குக் காரண ளென்ன? என்றிவை முதலிய ஸமசைகளுக்கு இந்த அதிகா ரத்தில் ஸமாதானமருளிச் செய்யப்போகிறவராய அதிகாரிக தததை ஸங்கமஹேண அருளிச்செய்கிறா—‘புகூதி’ எனமுரம்பித்து

ப - னா] விஷ்ணுக்ஷணயியா - மீசதனங்கள், அம்சதனங் கள், இவைகளினுடைய லக்ஷணத்தைப்பற்றிய புகதியினால், அதாவது அவைகளை அறிவதினால், புகூதூதஸூரணி: .

பாருதியே ஆதமா என்கிற பரமம், அதாவது மூல பாருதி
 யில் ஆதமாவென்கிற பரமம் உண்டாகாதாகையினால் அதனால்
 உண்டான தேவமே ஆதமா என்கிற பரமம் என்றாகத்தம், 'ஸ்ரீ
 ராதாபூஜை' என்றருளிச்செய்யாமல் 'பூகதாபூஜை'
 என்றருளிச்செய்திருப்பது இந்திரியம், மனது, பராணன், இவை
 சரித்தரத்தில் ஆதம் பரமம் ஸம்பவிக்ரமம் எனப்பதைத் தெரிவிப்ப
 தற்காக அதாவது சேதனசேதன வஸ்துகளின் அஸாதாரணங்
 களான ஸவபாவங்களைத்தெரிந்து கொண்டால் அசேதனங்களா
 கிய பாருதி பரிணாமங்களில் இதுவே ஆதமா என்கிற பரமம்
 உண்டாகாது என்று திருவுள்ளம், ஹைகி - நமஸ்கரித்து, அதா
 வது தானே சிவருத்திததுவிடுகிறது, ஜீவெஸெகூபூஷ
 திகழ்வு - சுவாதமாவும் பகவானும் ஒன்று எனப்பது முத
 லாமயங்களைப்பற்றிய கலஹம், 'பூஷகி' எனப்பதினால் ஈஸ்
 வர சிவன் எனப்பதும் குறிக்கப்படுகிறது தவிலஜகாஸி-அவை
 உட்ப பிரித்துக்காட்டுவதினால், அதாவது அவைகளினுடைய
 அஸாதாரணமான காமங்களைக்கொண்டு பிரித்து நிரூபி
 பதினால், தியா - அப்படியே (சிவருத்திக்கிறது), கூதஃ - ஆகை
 யினால் அதாவது சீழ்க்கூறிய பரயோஜன மிருக்கிறபடியினால்,
 ஹோதா - (ஸூகதுக்கங்களை) அனுபவிக்கிறவன், ஹோமம் -
 அனுபவிக்கப்படுகிற வஸ்துவாகிய அசேதனம், ததூலய நிய
 கா-இவைகளிரண்டையும் நியமிக்கும் ஈஸ்வரன், ஹைகி-என்று,
 நிமெஹி - வேதங்களினால், இங்கு 'போகதாவையும', 'போக
 யத்தையும் நியந்தாவையும் தெரிந்துகொண்டு அவனால் அனு
 சாரணம் செய்யப்பட்டவனாய் மோக்ஷத்தை யடைகிறான்' என
 றாகத்தமுள்ள ஸருதிவாசயம் விவக்ஷிதம், விலகம் - பிரிக்கப்பட
 டிருக்கல், திவ்யகூயம் - கதவதரய மசனாயும், ஹை - நமஸ்கு,
 கக்ஷதயிஃ - தடுக்கப்படாமலிருக்கிற புத்தியை யுடைய
 கமபூவாசாயாகல், உவலிஸனி - உபதேஸிக்கிறான் இங்
 கா சீழ்க்கூறிய அதத்த பஞ்சகமங்களில் இவைகள் அடங்கின
 லாயதாயிருந்தபோதிலும் அவைகளை அவைகளின் அஸாதா
 ரணமான ஆகாரங்களைக்கொண்டு அறிவதற்கு தேவநாதம் பா
 ரம் முகம்மையகா சிவருத்திப்பதாகிய சீழ்க்கூறிய பரயோ
 காஸி திருக்கிறபடியினால் ஸருதிகளும், பூவாசாயாகளுமும்,

ஸம்ஸகாமும ஸம்ஸகாமும கூட வாறஸம்ஸகாமும
யவேணடியிருக்க விவற்றிலேசுமேமான தக்வதூய
தக்வதூயநீடுபண ததை ஸம்ஸகாமும விரேஸ
பரமோஜனம் ஷிததறியவேணு மென ஸ
சூவாயகாகளுவசேஸிததுப போருகைககடி யென
னென்னில? அதுககடி பூகூதூதூஸுமே ஸகம்
சூதூஸுமே மிதுககு கிராமமான வநீஸூரவாடிஸுவி
யுமாகிற ஸஹாவிரொயிகளை முறபடக கழிகக பூரவ
மாகை இததை நினைத்து ஹோதுஹோதுகியகூ

இதைப்பிரித்து நிரூபித்திருக்கிறார்கள் எனபது தெரிவிப்ப
பட்டதாகிறது

இதை விஸதாரமார நிரூபித்தருளுகிறார்—‘ஸம்ஸகாமும’
என்றாமபித்து ஸம்ஸகாமும - ஸீராதமபாய ஸம்ஸகாமும
‘வநீஸூரவாடிஸுவி’ எனபதற்கு பராபயம எனபதில் ஸம்ஸகாமும
பராபதா எனபதில் ஜீவாதமாவும், கிரோதிவாதத்தில் அநே
தனமும் அடங்கியிருக்கிறது என்று தாகபாயம இதுககு-தக
கூறிய ஸவதநதிராதம பரமத்திற்கு, கிராமமான-தாரணமான,
வநீஸூரவாடிஸுவியும் - ஸவரன இலகே பென்று சொல்லுப
தில் ஆகையும ஸஹாவிரொயிகளை - பரபலமான மொசு
விரோதிகளை, முறபட - அதத பஞ்சகபகளை பறிவாறகுதல்,
அதாவது தேஹத்தைவிட ஆதமா வேறு எனபு தெரிந்து
அதற்கப்பறம பரலோசத்தில் அனுபவிகக வேண்டிய புந்ஷாக
தகதைப்பறறி யோசனை உண்டாகி, பரதநகாய சஞானசதி
ஞாலமோஷமாகிய பரமோஜனத்தில் ருசி பிறந்து, பகத
உபாயத்தை விசாரிககும்போது கீழ ஸலோகத்தில் விவரிக்க
படி அதத பஞ்சசஜஞானம் பரமோஜன முகானாகிறது
அப்படிக்கிலலாமல தேஹாதம பரமமும், ஸவதநதிராதம பரம
மும் இருசகும்பொழுது ‘பூரவ்யம் ஸுஹ’ எனகிற ஸலோ
கத்தி லருளிச்செய்த அனுஸநதானம் உண்டாகாது ஆகையி
னால் அதற்குமுன இது கழிக்கவேண்டு மாகையினால் அதத
பஞ்சக ஜஞானத்திற்கு முந்தியே இந்த மஹா கிரோதிகளை
கழிச்சகவேண்டுமென என்று தாகபாயம இப்படித் தத்வதரயபகளை
அததபஞ்சகங்களுககு முன தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாயி

சுவதநாலை ஸாஸ்திரங்களிலே தகவ விவெகம் பண்
 றுகிறது இவற்றில் வைததுககொண்டு 1 ' அவெ
 நாயவியபாகம் தமா வராயுடா வ நி து ர
 வததவிசியா | தி மண்ணா கவிபுணா கெஷத்ரு
 புகுதொலவமுவதெ || ', 2 ' அநாபில-புவாநு
 காறொ தாசொலு விஜ விபுதெ ', 3 ' கரும
 ஹித-புபியஸு காறொ த யவிலுதெ? வரிணா

... ஸாரம் ஸாரம் பாவ ஸம்பந்தத்தைக் காரணமாகவுடைய
 பாவனா மகானால் ஸம்பந்தத்தை நிபந்திக்கவுடனே ஆரத்த
 ... சிந்தித்திருக்கிறது இதை நினைத்து-இப்படித்
 ... பாவனா பாவதி நிவருத்தி மூலமாக ததவதரய ஜனானம்
 ... பாவனா பாவ ஸாதனமாகிறது எனப்பதை நினைத்து,
 ஸாஸ்திரங்களிலே - தீவகம் முதலிய பரமாணவங்களிலே இந்த
 ... சிந்தித்திருக்கிறா - இவற்றில் வைததுககொ
 ... வைதது இவற்றில் வைததுககொண்டு - இந்த
 ... உண்டவசியதாகிய நினைத்து அவெதமா -
 தரு ... வராயுடா - அயலாருடைய பரமோஜனத்
 ... பாவனா பாவனா பாவனா, நித்யமானது, வுதத
 விகியா - பாவனா பாவனா பாவனா, தி மண்ணா -
 ... பாவனா பாவனா பாவனா, கவிபுணா - புணய
 ... பாவனா பாவனா பாவனா, கெஷத்ரு - அதின
 ... பாவனா பாவனா பாவனா, உண்டாகும் இடம் (என்று),
 புகுதொலவமுவதெ - பாவனா பாவனா பாவனா, பாவனா பாவனா
 ... பாவனா பாவனா பாவனா, காலசீரகனா பாவனா பாவனா,
 ... பாவனா பாவனா பாவனா, அவு இவறுகரு, அனா - முடிவான
 ... பாவனா பாவனா பாவனா, கவிபுதெ - இவரு காலசீரகனா பாவனா பாவனா
 ... பாவனா பாவனா பாவனா, காலத்திலேயே அநவ
 ... பாவனா பாவனா பாவனா, மலவாநு காரு? - என்றவயிதது பக
 ... பாவனா பாவனா பாவனா, கரு -
 ... பாவனா பாவனா பாவனா, கரு - இவை முத
 ... பாவனா பாவனா பாவனா, காரு? - காலம், யவிலு
 தெ? - ... பாவனா பாவனா பாவனா, கவிபுதெ, வரிணா

ஹேது: 1, 1 'ஜ்ஞாநாமநிஷயா ஹேது: 2, 2 'காநு
 வ வவதே தகு ம காநுவது வெவ்வுலு: 3 'உதூபி
 களி லே ஸ்ரீ மூணகாநுஸுமவசுவரவிவங்களான
 ஸ்ரீ விபாசெதமங்களுடைய ஸ்லாவஞ் சொல்லிற்று
 3 'புநாந டெவொ ம தர: 4 'நாயடுவொ ம
 உதேபூர வா', 5 'கூரஸ்ஸவபூணி ஸுதாநி
 கூடுவெஸூகூர உவதே', 6 'யெவெ வஸுணி
 வலிரய: 7 'உதூபிகளாலே ஸ்ரீ விபஜீவாகநுடைய
 பூகாரம விவெகிக்கப்படடது 7 'ஸவபூஜ்ஜஸ்ஸவபூ
 டூகஸ்ஸவபூகூ ஜ்ஞாநவநுவிபூரது | கூதஜீவபகூர

ஹேது: - பரிணாமத்திற்குக் காரணமாக, ம-ஆசிரியர், ஜ்ஞாநாமநிஷயா ஹேது: - ஜ்ஞாநாமநிஷய நுபமாந் ஸாரங்
 சா தகு - அநத விபூதியில், ஸ: - அநதப பாராநமா, காநு -
 காலகதை, வவதே - பரிபாசம்செய்கிறா, அதாவது விபிதாந், தகு -
 அநத விபூதியில், காநு: சாலம், ம பூலு: - 'பரிபு
 மததை, ஸாநாசகும், ஸகதியுடையதல், கூர: - சூர
 னென்று சொல்லப்பட்ட பஸது, ஸவபூணி ஸுதாநி -
 ஸகலபராணிகளும் அதாவது பதத சேதனாகள எனது தாத
 பாயம கூடுவூ: - பாகருதி ஸுமபநதமில்லாத ஜீவாதமா,
 அதாது முககாதமா, கூகூர: - அசூரமென்று, உவதே -
 சொல்லப்படுகிறது ஸலிரய: - நிதயஸூரிகள, யக - எநத
 ஸதானத்தை, வஸுணி - பாககிஞாகுளா ஸ்ரீ விப ஜீவாக
 ளுடைய - பதத முசத நிதயாகள எனகிற மூன்று விதமான
 ஜீவாதமாககளுடைய ஸவபூஜ்ஜ: - எல்லாவற்றையும் அநி
 தவன, ஸவபூஜ்ஜ: - எல்லாவற்றையும் பாதயகூமமாகப்
 பாககிறவன, ஸவபூகூ ஜ்ஞாந வநுவிபூரது - எல்லா
 விதங்களான ஸகதி, ஜ்ஞானம், பஸம், இவைகளின் பிறை
 வையுடையவா, கூ - ஸாமம், தஜீ - சோமபல, ஸயம் - பாயம்,
 க்ரூய - கோபம், காராபிவி: - காமம் முதலியவைகளோடு,

1 பூ பாஞ்சராத்ரிம 2 பார-ஸ்-198-9 3 91-ம் பக்கம் பாகக
 4 95-ம் பக்கம் பாகக 5 கீதை 15-16 6 வி-பு 1-6 89
 7 வி-பு 5-1 47.

வஜ்ஜுததுககீடாக ஏறியுஞ் சுருங்கியுமிருக்கும்
இங்கு பூவுத்தியாவது பூவுத்தி நிவுத்திரவிவமான
வூவாரம் இவையெல்லாம் வஜ்ஜுகளாதோறும்
பூரணபூதிநிபதமாயிருக்கும் பூரணங்கள்
வஜ்ஜுகளைக் காட்டுமபோதவவோ வஜ்ஜுகளின் வு
ரவிவததையும் வுரவிவ நிர்விவக் யஜ்ஜுகளையும்
நிர்விவித வுரவிவ விசெஷணங்களையும் வூவார
ங்களையுங்காட்டும் அதில வுரவிவததை வுரவிவ
நிர்விவக் யஜ்ஜுகளாலே விசீஷமாகவே காட்டும்
களை விட வேறுபட்டதாக நிரூபிதப்பட்டு வினதுவை
காரணாராதுவூத்தி - மறற்க காண்களிறும் துடாத்நு
வை நாடாக - அனுரூபமாக ஏறியும்-அதிகரதாமிருப்பதாயு,
சுருங்கியும் - கொஞ்சகாலம் இருப்பதாயும் சூழ்மத ரதயாபு
யத்தில ' நிவுத்திரவூகாரண ஸங்கஜ்ஜுரவிவ பூவுத்தி விசெ
ஷி ' எனநிவா தமமாலேயே வயாகயானம் செய்யப்பட்ட நப
பதினால நிவருத்தியும் பரவருக்கி செய்கிறதில் எனநிவா
மலபருப மனோவயாபாரமாகையினால் பரவருத்தி எனபதநு
அாததம் என்று நிருவுள்ளம் 'பூவுத்தி' என்றவ ரபாரம்
எல்லாம் பகவானுக்கு வஸப்பட்டகென்று சொல்லும் பகவா
னாகையினால் இப்படியிய அாததம் கொள்ளவேண்டி என்று
தாதபாயம் இப்படி ஸவருபாதிதா வஸதுதகா தோமம ரு
வேறியிரதரகும் என்று நிரூபித்தநுஞ்சுரா - இவையெல்லாம்
என்றாரமபித்து பூதிநிபதமாயிருக்கும்-பரமாணவரம் 1. 1
ஏறாபடி வெவ்வேறுக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் வஸதுதகளை
காட்டும் பரமாணவர்களே அவைகளின் ஸவருபாதிகாயம்
காட்டுகிறது என்றருளிச்செய்கிறார் - 'பூரணங்கள்' என
றாரமபித்து பரமாணங்களாவது பாதயக்ஷப, பதுமானம்,
ஸபதம் ' வுரவிவ நிர்விவக் யஜ்ஜுக'ளாவது மஜ்ஜிம
பக, முக்கிய வஸதுகளைப்பாங்கும் பொழுது எந்த ஆதார
களை அறியாவிட்டால் மனுஷ்யன் பக, என்றறிய முடியாதோ
அப்படிப்பட்ட ஆகாரங்கள் ' நிர்விவிதவுரவிவவிசெ
ஷணங்கள்' ளாவது மனுஷ்யன், பக என்று வஸது நிரூபிக்கப
பட்ட பிறகு அறியக்கூடிய ஆகாரங்கா விசீஷமாகவே-

அறதவ்ஸரூபத்தைச் சொல்லுமபோது அவ்
 வர்களை யிடலலது சொல்லவொண்ணாது
 நறைக கழித்துப் பாராகில ஸாவிஷாணதூய்ய
 ஆகையால் ஜீவவ்ஸரூபத்தை ஜோகக்ஷரா -
 ஜோகக்ஷராவிகளான நிரூபகபக்த
 ஜீவாத்ம நிருபணம் யிட்டு நிரூபித்து ஜோ
 கக்ஷரா ஜோகக்ஷர வென்றிம புவங்களாலே சொ
 கடவது இஜ்ஜீவதக்ஷம் ஸ்வவ்ஸரூபநுகருச வெ
 மாயேயிருக்கமுமென்றும், அவனுக்கே நிரூபக

அவைகளோடு சோதகதாகவே ஸபத பரமானமும் விப
 மான வஸதுவையே சொல்லுகிறது எனநருளிச்செய்கி
 'அநத்' எனமுரமித்தது 'இட்டலலது' எனபதற்கு அநத்
 ரூபநிருபக விஸேஷணங்களாக கொண்டே சொல்லவேண்
 அபபடிக்கில்லாமல் சொல்ல முடியாதென்று தாதப
 இத்தால வஸதுக்கள நிரூபிதமானவை என்று சொல்லு
 அஸங்கதம் எனபது தயோதிதம் அபபடிப் பாரப
 விஜோதத்தை நிருபித்தருளுகிறா— 'அவற்றை' என
 பித்து அவற்றை - ஸ்வரூப நிருபக தாமங்களே, கழித்து
 மியைவிட்டு விலகி ஸாவிஷாணதூய்யம் - முயல் வெ
 புகு ஸமாணம், அதாவது அபரவித்தம் என்றாது
 ஒரு வஸதுவை பாரதமபொழுது உருண்டை, நீளம், முது
 ஆகாரத்தோடேயே பாரக்கிறோம் சொல்லுமபொழுதும
 யன், பசு, முதலிய பதங்களினால் வயவஹரிககிறோம் ஸ-
 ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லும் ஜோகக்ஷர ஆநதம் முதலிய உ
 கரும ஜோகக்ஷர ஆநதத்தவங்களை யுடையவைகளென
 சொல்லுகின்றன ஆகையினால் ஒரு விஸேஷணமுமில்லாத வ
 என்று தெரிவிக்கக்கூடிய பரமானமில்லாமையினால் அபப
 பட்டவஸதுக்கள அபரமானிதம் என்றுதாதபாயம்

ஆகையால்-ஸ்வரூப நிருபக தாததாலேயே ஸ்வரூபத்
 நிருபிக்கவேண்டியதாயினால் விஸேஷணமும் ஜீவாத்மாவ்
 ஸ்வரூப நிருபகதாமமாகையினால் அதை அபபடி அருளிச்செ
 யாண்டுகூடாணம் நிருபித்தருளுகிறா— 'இஜ்ஜீவதக்ஷம்',

செஷமெனறும, சுயொமயத்யொமவ்யவஜெஷநகளா
லே ஸ்ரூஷததில் தோற்றின செஷகம் வஸஸ
ரவிவமாகையாலே வஸஸிவஸரவிவம் நிரவித
மானுலல தறியவொண்ணாமையாலே ஜீவனுக்கிது
நிரவிதவஸரவிவவிசெஷணமென்னலாம் சுண்ண
செவஸதி வெதநகம்மபோலே ஸுதஸ்ஸஷசெவஸதி
வெதநகம்மம் ஜீவனுக்கணமாக வறருகையாலே இச

ராமபிதது 'சுயொமவ்யவஜெஷ'மாவது இந்த ஆகாரத்தின
ஸமபநதமில்லாமையை விலக்குகிறது 'சுயொமவ்யவஜெஷ'
மாவது இந்த ஆகாரத்திற்கு வேறொரு வஸதுவினிடத்தில் ஸம
பநதமிருப்பதை விலக்குகிறது 'செஷமாயே யிருக்கு' மென
றது அபேகவயவசசேதம் 'அவனுக்கே * செஷம்' எனறது
அநயயோகவயவசசேதம் வஸஸரவிவமாகையாலே-ஜீவாத
மாவிற்கும் பரமாதமாவிற்கும் உள்ள ஸமபநதமாகையாலே
'வஸஸி' இதனியாதிகு இந்த ஸமபநதிகளாகிற இருவரை
யும் தெரிநதாலலது இந்த ஸாபநதத்தை யறியமுடியாது என
றாததம் 'நிரவிதவஸரவிவவிசெஷண மென்னலாம்'
எனபதற்கு ஸவருப நிஞபக தாமமாகில இதைவிட்டுத் தனிதது
ஸவருபத்தை யறியமுடியாதாகையினாலே ஸவருபம் தெரிநத
பிறகு அறியவேண்டிய செஷதவம் ஸவருப நிஞபக தாமமாகாது
என்று தாதபாயம் ஸவருப நிஞபக தாமமனருகில ஜீவாதமலக்ஷ
ணங்களைச் சொல்லுமிடங்களில் 'ஸுதஸ்ஸஷசெவஸதி வெத
நகம்' என்று லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே லக்ஷணம்
எனபதற்கு மற்ற வஸதுகளைவிட வேறுபட்டதாகத் தெரி
விகக்கூடிய தெனறாததமாயினாலே 'செஷதவம்' ஸவருப
நிஞபகமாகாதோ எனனில்? ஆகாராதததாலே (அதாவது
ஸவருபனைவிட வேறுபட்டதாக அறியும்பொழுது ஸவருபநி
ஞபக தாமமாகலாம் எனறருளிச்செய்கிறா—'சுண்ணசெவ
ஸதி' எனராமபிதது சுண்ணசெவஸதி வெதநகம்—
அனுபரிமாணமாகிற தேதனனாயிருக்கை ஸுதஸ்ஸஷசெவ
ஸதிவெதநகம் - ஸப்பாவத்திலேயே ஸஷபூதனாய சேத
னனாயிருக்கை லக்ஷணமாக வறருகையாலே - லக்ஷண

செஷ்சுப ஜீவனுக்கு ஸ்ரீவநிரிவகமென்னவு
மாட இப்படி விஸ்தேவகி வெகமகூமும், கூமகூ
பிமதநிருவாயிக செஷ்சுபாபிகளு மீஸூரவகூணந
கா ஜீவெஸ்ராரிவமான வாத்வமகூததுககெல்
பா பொதுவான வகூணம வெதமகூமும் பூகூ
கூழம வெதமகூமாவது ஜீவநாஸூயமாகை பூகூ
கூபாவது தனககூததான தோற்றுகை அப்போது
யகூலகூதஜீவநிரிவகூமக நான என்று தோற்
றாம இப்படி வெதமகூபிகளாஸ்வரனுக்கும் ஜீவ
னுக்கும் பொதுவாகையாலே யவனிற் காட்டில
வூவரகூ தோற்றுகைககாக ஜீவவகூணததில வூத

[illegible]

ஸூஷ்ணவாழிகள் சொல்லுகிறது பூஷோக்ஷரத்தில்
வதூயி-யிலதோற்றின தாடிய-கூததுகருவாயியில்லா
மையாலே ஸவ-பூஷணனான ஸ்ரீய-வகிதது ஜீவாதா
நிரூபாயிகஸெஷமாயே யிருகதுமெனநிபபடி யா
வக ஸூரூபம ஸம்வதூ சொல்லுகை கூயொமவூவ
ஹேம மூஷோக்ஷரத்திலவயாரணஸாரிய-கூதநாலே
யவனுக்கே நிரூபாயிகஸெஷம, வேறே நுகநுகந
நிரூபாயிகஸெஷ மனறெனகை கூயொமவூவ
ஹேம இசஸெஷகவம் ஹாமவதஸெஷகவய-கூ
மாக வளருமபடி மேலே சொல்லக்கடவோம் இப

னை சாடடில் அயோச அநாபாச வபவாதேக மனை துத
கருளுகிறா—‘ பூஷோக்ஷரத்தில் எனநாமிகது வதூ
யி-யில - அசாரகதின பேரில் சேகதுசகோப-மபட
பிறகு லோபித்திருக்கும் நானகாம வேறுபாட்டில் ‘உவாயில்
லாமையாலே - சாரணம் சொல்லப்படாமையே - தாயது
ஒரு சாரணத்தினால் உண்டாகியிருந்தால் சேகதுசகோப-மபட
நிலசாலத்தில் இல்லாமலிருக்கக்கூடிய அபபடிதேசா மிது
இவ்விடத்தில் யாவது ஸவருபம் ஸெஷமாய் நுகநுக மிவக
என்று காதபாயம் யாவது ஸவருபம் - ஸவருபம்
ருபம் உளவறையிலும் ‘ஸெஷமாயேயிருக்கும் எனபதது
ஸெஷபூதமாக இல்லாமல் ஒரு காதகி-மபட தாயது
படுகிறபடியினாலே எனநாததம் ஸவயாரணஸாரிய-கூத
நாலே - ‘உ’ எனபது ‘வனவ’ எனபதி-மபடகூப அவ
தாரணத்ததச சொல்லுகிறபடியினாலே உருப ஸெஷகவக
கழிககிறதாகில் பகவானைத் தவிர அபகாத பகவதா
கூளைக் குறித்து ஸெஷதவம் கழிக்கப்படுமென என்நி - ஸப
தான மருளிச செய்கிறா—‘ இஸூஷகவம் எனநாமிகது
‘வளரும்படி’ எனபதினால் தனக்குளடவசாதகான அப
ஸெஷதவம் கழிக்கப்படுகிற தானையினால் கனனுடைப வருக
தியாகிற தனக்குளடவகிய பகவத ஸெஷகவம் அபபாச
ஸபதத்திற்கு அநாததமல்ல எனபது தெரிவிப்படுகிறது
மேலே - புருஷாதத காஷடாதிகாதகதி- ஸவருபகை

கருக் கதபுக்வலொகூகங்களை யுண்டாகுதையாலி
வை வராயகங்கள் வகவெதருக்கு நீக்கியுள்ளா
பத்தஸவநம் ரிஸ லெஹ் சவிஷா கஹ்
வாஸகாஸாமி புகுதிஸம்வநம் புகுதிருகதை
இவாகளுக கஹ்ரஹ் வ ரு ம ஜோகஸாவாபி
வெஹ்ததை வுஹ்ரஹ்ஸம்வவயகங்களை வநப
புக களி லே கண்டு கொளவது இபவகவெதக
தததாமுகுக கஹ்ரஹ்ரவிவமாந வீஸாநடைதத
ஸரீரங்களை யஹ்ரஹ்ரவிவததாலும் யஹ்ரவித
ஜோகததாலும் யஹ்ரஹ்ரஹ்ரபாகள யஹ்ரயால வந
கி ர யாரணம் ஸரீரத்தினுடைய வஹ்ரஹ்ரப
புயொஜகமாயிருக்கும் ஜஹ்ரஹ்ரஹ்ரஹ்ரஹ்ர யஹ்ர

கைகயினுல ஹ்வாகமாயின காதருகவாகித பதகக
எனறது ஸவாதம் எனபது தெரிவிசப்படுகிற பத
ரளுடைய ஸவரூபஸிதி பாவருத்திசை பதகக
கிறா — 'வக' எனமுரமபிதது நீக்கியுள்ளாரில-பதகக
முகதநிதயாகளைக காட்டிலும் 'கண்டு கொளவது' எனபத
பததாருகுகுள இருசகும் பதக அவாவாபு
ஸாசாதிகளைக கொண்டு நிருபிதககிறா — 'பதகக
ஸாசாதிகளும பாதயககாதி பரமானபசாநா பதகக
ணமம் இவகு காததம் விஸதரிககு ஆஸாயினு பதகக
படவிலலை, அவராகள நிருபிதகுக தெரி-தகக
மம் எனறாததம் இநதப பததாருகுகுப பதகக
வநத சாரணத்தை நிருபிதகருகுகிறா — 'தபவக' —
முரமபிதது அடைந்த-தனிதது ஸகலகிகர சாரண
டைய ஸங்கலபத்தினுல அவாவாபுருகுக கஹ்ரஹ்ர
காஸாமிவமான' எனபதினா அபயம் ஸாஸாஸாஸாஸா
யாதி ஸரீரங்களைக கொடுத்ததும் அவாவாபுருகுக
அனுகுணமாக எனபது தெரிவிக்கப்படுகிற யஹ்ர-
மா இதில தாமியால வநா காரணகைக மபக
தினா வரும் தாரணகையும பிதகக கருகுக —
'யஹ்ரயால' எனமுரமபிதது புயொஜகமாயிருக்கும் -

பாசமான ஐவ்வுங்குளீஸ்ரஸ்ரீரமாயதகொண்டு கிடக
கும, வலவெதமாகுகிதரநீறகாட்டல வ்விதிவெஹம
வலவலரவலவதம் யாவதெநாஷ மமுவதிபுகை
பூவூதிவெஹம பாணுவாவாகுலயரலுவங்களா
முகதஸவருபம் ன சிவிய பூவூதிசுரும.

ஐசூருககு நீகியுள்ளாரில வெஹம பூதிவெஹ
சிவூதி யாலே யாவிலுதிவ்வுரலுவரா யிருக
கை வ்விதிவெஹ வலவலுலயியுண்டான வா
விலுலவததுக குதூராவயியனறிககேயிருககை இவா

அது ஸீரம் எனகிற பதததிற முடியான அந்த கமலல
எனபது தெரிவிசகப்பட்டதாசிறது 'ஸ்ரீரததுககுவாசாச
ஐவ்வுங்குளாவது 'சீஹாமுதாந்யஹங்காரொ வுசிரவ
துவெஹ வ என்று கொள்ளப்பட்ட பருகியபாதிபஞ்சபூதமகள்,
பாகருதி டட்டூத, அபுமகாபய, எனபவை இவ்விதிரியாதிகளும்,
பராணவாயுவுமின்னாமயினுல வயசு டட்டூதவதுவிட்டது என
து தாதபாயம் அந்த வஸதுசாசன பூருபபதமகுர காரணத்தை
நிருபிததருளுகிறா— 'ஐசூருக' எனமுதமபிதது பரவான
ஸாவாததாயாமி யாவயாரில என்று தாதபாயம் பததகளின்
ஸதிதினை நிருபிததருளுகிறா— 'வலவெதமாகுகு' எனமுதம
பிதது யாவதெநாஷம் - பாயபாய நிருபிதவனையில் 'கம
லய'மாவது பாயபாய நிருபிதவனையில் 'கமல
வது முதலிய வாயபாயபாய முதலாகநுடய ஸவருபாதிகளை
நிருபிததருளுகிறா— 'ஐசூருக' எனமுதமபிதது 'பூதிவ
காக' நிருபிதயாலே - தடவாலாயிருந்த பாயபாய நிருபிததி
யடைந்தபடியினால் 'சூவிலுதிவ' ஸ்ரூவலுவராயிருககை -
பரசாஸத்தை அடைந்த அபஹதபாயமதவ முதலியஸவருபத
தை உடையவாசனாயிருக்க 'சூவிலுதிவ' ஸ்ரூவலுவராயிருக
பதினால் பததகைசகாட்டில் பாயபாய 'பூதிவகாக' நிருபித
எனபதினால் நிருபிதககாட்டில் பாயபாய தெரிவிசகப்படு
கிறது வலவலுலயியுண்டான-உதபகசு முனளலையோடு
கடிய,அநாவதுமுததா குருகுஸ நுபமஜீவிராயிபததருமுன
பிள எனகிற அளபுகளுண்டு வாயு காரபாயம் உதூராவயி

மான் செஷிதகவாமுலவம் இது மிதூகாகெல்லாம
பொதுவானபடியாலே யிவாகளுக்கெதூமூலவூதி
யில வெஷ்டு மிலலை இவாகளுக்கப பூவுத்திலை
மூல கூறாவிபூவாஹ மிதூங்களான கெஷ்டபூவிசெஷ
ங்கள், கூறாவிபூவாஹ மிதூங்களுக்க கயிகாரவிசெஷங்க

நீய முகநாகளுக்க ளும், ததூவிதகெஷ்டபூங்க
லாவலித கைங்காய ஸிததி ளும், வூவவூதிங்களாயிரு
க்க மிதூகாகும் மூதூகாகும் ஸவபூவிபகெஷ்டபூவில
யுண்டெனகிற வயபூங்குமோவென்னில்? ஸூரீய

மல : 'செஷிதகவாமுலவம்' என்றருளிச் செயல்பட்ட ந
கிறது பொதுவானபடியாலே - ஒரே விதமாகையால் கூறாவி
பூவாஹ மிதூங்களான - அநாதியாகவும், பரவாஹமாக
நிதயங்களாயிருக்கிற இத்தகைய கைங்காயம் கரீபை பாகை
னால் அது நலவரமாகையினால் அநிதயமாகும் எனகிற ஸூரீய
பரிஹருதம் 'கெஷ்டபூ விசெஷங்க'ளாவது ஆகியெண்ண
கருடன் முதலியவாகளுக்க பரவிததமாயிருக்கிற பகைபா
யிருக்கை, வாஹனமாயிருக்கை, முதலியவைகள் இத்தகைய
நிதயஸவிரிகளுக்க பரவருத்தியில் பீபதம் சீருபிக்கப்பட்டது
நிதயஸவிரிகளுக்க கைங்காயம் பரவிததமாயிருக்கை
'கெஷ்டபூ விசெஷங்க'ளாவது மிதூ கெஷ்டபூ பூ
வூவெஷ்டபூ' எனகிற கதயவாகயத்தினால் முக்கருக்க
முளபட ஸாவலித கைங்காயவலித்தி உண்டெனது என்ப
கிறது ஸங்கதமாகுமோ என்றேஷ்டித்ததுகொண்டு அந்
தகு ஸமாதான மருளிச்செய்கிறா—'கூறாவிபூவாஹ' என்ற
மபிதது 'கயிகார விசெஷங்க'ளாவது பரவாஹமாயிரு
க்க, ஸயனமாயிருக்கை, முதலியவை ததூவிதகெஷ்டபூ
ங்க'ளாவது பகவானுடைய ஸங்கஸப்பபு தன்னுடைய ஸீ
ரங்களை அமைத்துக்கொண்டு நிற்பது நடப்பது முதலியவை
கள் வூவவூதிங்களாயிருக்க - பகவத ஸங்கஸபத்தினால்
தனித்தனியாச ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்க உண்டெனகிறவயபூ
என்பதற்கு ஸாவலித கைங்காயவலித்தி உண்டெனது கதய
தில் அருளிச் செய்திருப்பது என்றாததம் 'ஸூரீ' இத்
பாதிக்கு நிதயமுததாங்களுக்க பகவானுடைய ஸங்கஸபத்தை

மூம ஐவ்மாயிருக்க இதின் வூரீவததைத தனித
திங்கருளிச செயபா தொழிநதது வெதமரென்றெடுத
த விசிஷ்டத்திலே விசேஷணமாயச சொருகிநிறகை
யடியாக இதயரூலுதஜீஞாநமவிஷயபூகாஸமடிசெ
யிலே வூரூயததுகரு வூயம் பூகாஸமாயிருக்கும்

என்றாமபிதது 'இவவாதூககள்' எனபது 'யஜி-பூவூரூ
வம்' எனபதோடநாயிரகிறது இததால் பதத தஸையில அவித
யையினால் ஜஞாநருகம உனடாகிறதி முகதநிதயாகஞ்சரு
ஸவருபநைநா கவிர ஜஞானம் எனது ஒன்றிலகை எனகிற அத
வைதி பகஷப நிராகரிசபபட்டது 'யஜி-பூவூரூவம்போலே'
எனசிற தருடடநககினால் நாயிஸவருபகதைஒபபுககொண்டு
தாமபூத ஜஞானத்தை இரூபெவனில் துலய நயாயத்தினுலே
தாமபூத ஜஞானத்தை ஒபபுசொனரி தாமதஞானத்தையிலகை
எனனாம, யுகதிகஞம யதகதஞ்சித ஸாபகிகும, ஆகையி
னால் பரமானுபிததமான தாமி ஸவருபநகைபபோல பரமான
வலிததமான தாமபூத ஜஞானத்தையும் ஒபபுககொள்ள வேண
டும எனபது தெரிவிசபபடுகிறது 'ஐவ்மாயிருக்க' எனபதி
னால் ஸவரூப விசாஸாநினை யடைசிறபடியினால் இது தாவ
யம் எனது பூமந நயாயவித காஞ்சனம் முதலிய நரநதந
கரில் நிரதகாப நாம செபநிருபபது விததவதகரிசபபடுகிறது
இங்கு- 'வூரூய' இதயாதி வாகயத்தில் 'வெதம' இதயாதிக்கு
சேதநானெனபதற்குத் தாமபூத ஜஞானத்தையுடையவர்கள் என
றாததமாயினால் அதற்குள் தாமபூத ஜஞானம் விசேஷண
மாய அடங்கியிருக்கிறது என்று தாகபாயம் சொருகி நிறகை -
உள்ளடங்கி இருக்கை தாமபூத ஜஞானத்தின் ஸவருபாதிகளை
நிருபிததருளுகிறா- 'இதயரூலுத ஜீஞாநம்' என்றாம
பிதது விஷயபூகாஸமடிசெயிலே - வெளி வஸதுககளை
பரகாஸம் செய்யும்பொழுது, வூரூயததுகரு - தனசரு ஆதார
மான ஜீவாதமாவிறகு, வூயம் பூகாஸமாயிருக்கும் - தானே
தோனறுவதாயிருக்கும், அதாவது அநதநத ஆதமாவின் தாம
பூத ஜஞானம் அவரவர்களுசரு வெளி விஷயங்களைக் காட்டும
பொழுது ஸவயம் பரகாஸம், ஒவ்வொருவருடைய தாமபூத ஜஞா
னம் மறறவர்களுக்கும், அவரவர்களுடைய தாமபூத ஜஞானமும்

வாதல பூகிகு உமாமகவாத ஸொன்றை யமலவிக்
கை ஸாஸாரவிஹதிபான ஸவபுவஸூவுககு மாசு
கூலும் ஸலாவமாபிபபடி பீஸார னும நிதூரும சூத
ருமமலவியா நிறக ஸாஸாரிகளுககு காருவெதததா
லும வாருஷவெதததாலும ஷெஸவெதததாலும,
ஸஸூரமகூலுமாயும பூகிகு உமாயு முசாரவீமமாயு
மிருககிற விவவிவா உருகௌலலா நிவவஸூககளுககு
ஸலாவவிகுருகளனு இது இவாகளுடைப ககூங்க
ளுககிடாக ஸதூஸஸூனுன ஸீஸாரனிவாகளுககு
வலுபூசாரம பண்ணின பூசாரம இககூலும
மகூலிவிககைககு வகருககு ஸாரலிவயொமூதெயும
ஸஹகாரியொமூதெயுமுணடு ஸாரலிவயொமூதெ
வரதனூ வெததகவம் ஸஹகாரியொமூதெ ஸாவ
ராயகவம் நிதூருககும சூதருககும வரதனூ வெதத
தெயாலே ஸாரலிவயொமூதெ யுண்டேயாகிலும
ஸாஸாரமலித விவரீதாமலூமநிலலாமையாலே
ஸஹகாரியொமூதெயில ஸாஸாரன ஸவபு

அவைக ஸாஸாரிமாமகவாத ஆராரினுல ஸாஸார சில
ருககு அனுகூலமாயும சிலருத பரிசுடம முகாரிபகாயும தோ
னறுவது விருததமலா ஸாஸாரிச ரெயகருா — 'ஸாஸார' என
பிரமபிகது 'ஸஸூரமகூலுமாயு' எனபதினல இரக ஸம
ஸாரகஸையில சில வஸதுசசன அனுகூலமாயு, தோனறினாலும
ஸாவராதிகளுககுபடோல அவைகளுகடா ஸாஸாரவிகமான
ஆனுகூலயம தோனறிநிகிலீல எனபது தெரிசிகபபடுகிறது
எல்லா ஆதமாமசனும் ஸாமானமாயிருந்த பததா 1 மாததிரம தாம
பலததை யனுபவிபதற்குக் காரணந நத பருசிரசெயசிருா —
'இககூலும' எனபிரமபிகது ஸாரலிவயொமூதெ -
ஸவருபதகினுலேபே தோகபனாயிருக்க ஸஹகாரியொமூ
தெ - ஸாஸாரக காரணதகினுல தோகபனாயிருக்க வர
தனூ வெததகவம்' எனபதினல ஸாவரமும், அசேதனமும்
வயாவதகிகபபடுகிறது ஸவபுஸாரவீதாவாய - எல்லா

பூசாவிகாவாயத தானொருததருக்கு ஸாஸநீயனன
நிகநே நிறகையாலே வரதனுவெதமகவமாகிற வு
ரவிவயொழுகெயுமில்லை, வுதனாஜிதாதிருஹும
நி) ஸஹகாரியொழுகெயுமில்லை ஜீவெஸ்வரரவிவ
ந வாதாகத ஸௌஸாருடையவும ஸுரவிவம வு
வெஷ ஸுயம் பூகாஸம் இதயசிஷுரவிவ பூகாஸம்
தகந வகருகரு முபபட வொருகாஸநிஷுயம்
வஸுதாவவிகாஸங்கரில்லை ஸவபாதாகதருடைவயம்
பகிஷுவிதஜிதாம விஷய பூகாஸமவெஷெயிலே
ஸுரபததுகரு ஸுயம்பூகாஸமாயிருகரும ஜிதாமக
ரம் ஸுயம்பூகாஸகமும பகிஷுவிதகருகரு ஸாயா
ரணம் பகிஷுவிதஜிதாமததுகரு விஷயிஷுமேதம.

உதாரணமாக நியமிக்கும்வழியை, ஸாஸனீயனனறிககே -
 நு - திராவிட 'வடதூதா' ஜோகியும்வடமாசிற 'இ, -
 நு - அபாதமெனபது ஸவாமியினுடைய உததரவாமீநி
 - சாமியினுடைய இவனுக்கு வேறொரு ஸவாமியிலலாமையி
 னு - அபாதமென ஸவாமியினுடைய உததிரவாமீநி நடப்பா
 - அபாதததவம் இலகை தனனுடைய உததிரவாமீ
 - அபாத அபாதமாகது எனது தாநபாயம் தாமி
 - அபாத தாமபூத ஜனானத்திறகும் வயதயாஸததை
 - அபாத - ஜீவெவூர ' எனறாமபிதது வடவெவூ -
 - அபாத - வடவூருக்குமுளபட - பததாதமாககருகருமகூட
 - அபாத - அபாத தாமபூத ஜனானத்தையபோல
 - அபாத - அபாத அடைகிறதிலகை, எனபதும் நிதய
 - அபாத - அபாத பததாதகருகருமஸமமானதுஎனபதும்
 - அபாத - அபாத ஜனானத்தின ஸவபாவத்தை நிருபித
 - அபாத - அபாத - 'வடவூதா' எனறாமபிதது தாமதாமி ஜனா
 - அபாத - அபாத பொதுவான ஜகாரத்தை யருளிச்செய்கிறா -
 - அபாத - அபாத - 'ஜீவெவூர' என
 - அபாத - அபாத வாகயங்களினுல தாமதாமிகளிரணக
 - அபாத - அபாத ஸவபாவங்ககை நிருபிததா 'வடவூதா
 - அபாத - அபாத - 'வடவூதா' எனறாமபிதது ஓவவொனறுகரும அஸாதா

யதி-யான வாதுவரவததுக்கு பூதுகூமேறறம்.
ஜீரா மகூமாவது கலுவிசு பூகாஸகம், அதாவது
தன்னுடையவாகவுமாம், வேறென்றினுடை யவாக
வுமாம், ஏதேனு மொன்றினுடைய வுவஹாராது
முண்டுததைப பண்ணுகை வ்யம்பூகாஸகமாவது
தனனை விஷயீகரிப்பதொரு ஜீராநாணாததா
லவெவெஷ்யதததானே பூகாஸிகை யதி-யுத

ரணமான தாமங்களை நிரூபித்தருளுகிறா ஆகையினால் புன
ருகதியிலலை ஏற்றம் - அஸாதாரணம் 'ஆதுவரவததுக்கு'
என்பதினால் இரத பரதயகதவம் ஸவரூப பரயுகதம் என்பது
தெரிவிக்கப்படுகிறது கீழ் அருளிச்செய்த ஜ்ஞானகவாதிகளை
நிரூபித்தருளுகிறா—'ஜீராநாணாததா' எனமுரம்பித்தது கலு
விசு பூகாஸகம் - ஏதாவதொன்றை பரகாஸம் செய்கை
இததை யி விவரிக்கிறா—'அதாவது' எனமுரம்பித்தது 'தன
னுடையவாகவுமாம்' என்பதினால் ஆதம் ஸவரூபத்திற்கு ஜ்ஞான
வம்மம், 'வேறென்றினுடையவாகவுமாம்' என்பதினால் தாமபூத
ஜ்ஞானத்தினுடைய ஜ்ஞானதவம்மம் நிரூபிக்கப்பட்டது 'வூவ
ஹாராதுமுண்டு'மாவது அங்கீகரிப்பது, தன்னாவது, முத
மிய காரயங்களுக்கு யோசயாமாயிருக்கை அதாவது ஜ்ஞானத்
தினால் ஒரு வஸது பரகாஸிப்பிக்கப்பட்ட பிறகு அதைப்பற்றிய
யவஹாரம் உண்டாகிறது என்று தாதபாயம் இததால ஜ்ஞான
ன்பதின அததம் 'வூவஹாராதுமுண்டுததைப பண்
ணுகை' என்பது, மறறவை வயதயாஸததைத் தெரிவிக்கின்றன
ன்பது தயோதிதம் விஷயீகரிப்பது-பரகாஸம் செய்யக்கூடி
து தாமபூத ஜ்ஞானம் தனக்கு ஆஸாயமான ஆதமாவிற்கு
ரகாஸிக்கிறபடியினாலே ஆதாரமாகிய ஆதமாவை அபேக்ஷித்த
பாதினும் அரதத தாமி ஸவரூபம் இதை விஷயீகரிப்பதில்லா
மயினாலே இது 'ஜீராநாணாததா லவெவெஷ்யதததானே
பூகாஸிக்கிறது' என்றது ஸங்கதம் என்று தாதபாயம் 'ஜீரா
நாணாததால' என்பதினால் தனனைத்தானே விஷயீகரிப்பது
லக்கப்படுகிறது 'விஷயீகம்' என்பதற்கு ஏதாவது ஒன்றை
ரகாஸம் செய்வது என்றாததமாகையினாலே, அது தனனையே
ரகாஸம் செய்துகொள்ளுகிற ஆதமாவிற்கும் ஸம்பவிக்ரு

ஜீதா தத துகரு விஷயிசயமாவது க வ ி ன ி ய ி ன க க
தொனறைக காட்டுகை சூதா தகன்க து ப டு து து
மாவது ஸ்வெஸ ஸாஸனா ககயிடு, யு காவ து க வ
புகாஸததுகரு, தான பறவினா ஸி து கன்க ி ய ி ன
படி வதேனுமொரு வகை ஸி ி ன ி டு து காவ து க க
மலியெனகிற ஸாஸா ககாசா கன்க க க வ ி யு காவ து
துகரு, தான பறவினா ஸி ி ன ி டு து காவ து க க

மாவது, தான பறவினா ஸி ி ன ி டு து காவ து க க
தறகா க 'தனை' யொழி கக(கி)ன்கை ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ
கிற து ஸ்வெஸ க வ ி ன ி ய ி ன ி டு து காவ து க க
கா கக(கி) - ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ
யானுபகி(கி)தவக ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ
உடைபகி(கி) ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ
கிககிற கிலகை, யு காவ து க க க க க க க க
தேதா து து து து து து து து து து து து து து து து
எனது து து து து து து து து து து து து து து து து
யு து து து து து து து து து து து து து து து து
யிரு ககையா கிற யு காவ து க க க க க க க க
கவதகிறகூடு (கி)தக க க க க க க க க க க க
எனது து து து து து து து து து து து து து து து து
ஜீவா, து து து து து து து து து து து து து து து து
பகாஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ
னா அ து து து து து து து து து து து து து து து து
க ஸ்ரீதமலே-கவகி கி(கி)தக க க க க க க க க
அருகிச கெய(கி)தக(கி)தக க க க க க க க க
தேதானக கக க க க க க க க க க க க க க க
நான எனது தேதான கக க க க க க க க க க க
ரவா ஆதமகக க க க க க க க க க க க க க க
தேதானக(கி)தக(கி)தக க க க க க க க க க க
வேறு எனது து து து து து து து து து து து து
பொதுவான ஆதமகக க க க க க க க க க க
தது கி(கி)தக(கி)தக க க க க க க க க க க
ரவருடைய ஆதமா அவிவக(கி)தக(கி)தக க க க க

கூடாம. இவ்விசேஷ நிலலாத வலுவுக்கிவ்வலாரை
கூழுமிததோடு வலுமாண வெதகசுமுமிலலை இது
யலுயலுக்களிரண்டும வலுபுக்காசுமாயிருந்தாலும
மிததுகவாழி யலு விசேஷ விசரிஷுரவிவககளாலே
ஜகாநகாநவெஷுங்களுடாம தன்னுடைய யலு

யம இப்படி பாகாசு பவிதவமும பாதயகதவமும ஸாமாநய
விசேஷ நாமபசனாகில விசேஷ தாமமிலலாத இடத்தில் ஸாமா
நா தாமமிருக்கலாமே எனினில் அதற்கு ஸமாகான மருளிச
ரெயரினா—‘இவ்வலாரை கூ’ எனருராமபித்து கறுப்புக்குடமிலலை
வலாறு விசேஷ நலக இலலை என்று சொல்லுகிற இடத்தில் ஸா
மாநாமாநய குடாமிருந்தகடும், அதைப்போல அல்ல இங்கு
என்று காதபாபம் ஸாநவாருவலும தன்னையறிந்துகொண்டு
கலாகரு வேணாபுயதற்காகசில் வஸதுகளை அங்கீகரிப்பதும்
வேணாநாநலஸ காதலா பிராபரிப்பதும் செயப்போண்டு மாகை
யிலுள்ள கவலிநாநியாத ஒருவறுக்கு இவ்விரவாடும ஸமபவிககா
நலக கரினாநா, இதுகாநல கசகளிநுல உணடாகும் பாகாசுந
லக யறுபரிபுமபொழுது தன்னையுடைய அறிந்துகொண்டே
யா கவேணாநாநலகாநினாலும இநக விசேஷம் ஸாமாநயததிறகு
காநலலாநாநினுல விசேஷ நிலலாதவலுக்கு ஸாமாநயமும
இலலை எனல தாதபாபம் இததோடுவலுமாண - இது
இருக்கிற இடத்தில் இருந்தகடியகான இவைகளுக்கு
சில் ஸாமாநலகவேண்டு தோததறியுமபொழுது அஸவயமபர
நாசுநலபும உண்டென்றருளிச செய்கிறா—‘இதயலு’ என
ருராமபித்து யலுயலு - தாமபுத ஜஞானமும, ஆதம ஸவ
புபஜஞானமும ‘வலுபுக்காசுமாயிருந்தாலும’ எனபதோடு
வகநலம், அலுநலகவலம், திநலிய ஸவபாவங்களோடு என்று
வேதநாநகொனலலா ‘மிததுகவாழி’ எனகிற இடத்தில்
‘கூழி’ ஸபக,கினுல வேதநாநிரிசததவமும, அதிததவாதிக
ரும (முனாபு கரிநதயா) குறிகாப்படுகினறன இததால ஸாஸ
நாநலலே தேதநாநிரிக, ஜஞானம் பிறககவேண்டு மெனப
தற்கு கிரோதமிலலை எனபதும் தயோதிதம் ஒரு ஜீவனுக்கு
தாமபுத ஜஞான ஓனதேயாயிருக்க அதுஜஞானாதர வேதய
மாநாபாபுலா நிருதிதருளுகிறா—‘தன்னுடைய’ எனரு

யமில்லை 1 'யொ வெத்தி யுமவக்ஷவவக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷண வஹ வஹத் | தம் ப்ரணக்ஷ ஹரிம் ஸாவ்ஜ்யம் த்யாய தத்வம் ப்ரவக்ஷவஹ ||' என்கிறபடியே யக்ஷவக்ஷதஜாமத் தாலே வவக்ஷததையும வாக்ஷாதாரித துககொண்டிருக்கிற வீஸ்வரனுக்கு ஸுக்ஷவக்ஷவக்ஷம் வ்யம்ப்ரகாஸமாயிருக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்? இவனுடைய

வயம் பரகாஸமாயிருப்பதினாலும் இதற்கு ஸ்வயம் பரகாஸத்வம் அங்கீகரிப்பது வ்யாததானேரோ என்று ஸந்தித-தங்கொண்டி ஸமாதான மருளிச செய்கிறா—'யொவெத்தி' என்றாரம்பித்தது யஃ - எதஃப பசவான வவக்ஷம் எல்லா வஸ்துநாயோபயம், யுமவக்ஷ - ஒரே காலத்தில், வஹ - எப்பொழுதும் வஹத் - ஸ்வபாவத்தினாலேயே, ப்ரத்யக்ஷண - பரகாஸத்தினால், வெத்தி - அறிந்துகொள்ளுகிறோ, தம் - அப்படியாய், ஹரிம் - பரவண், ப்ரணக்ஷ - ஸேவித்தது, த்யாயதக்ஷம் - த்யாயததவம் என்கிற, ஸாவ்ஜ்யம் - ஸாஸ்கிருததை, ப்ரவக்ஷவஹ-சொல்லுக்கேற்றம் இதில் முதல பாதி ஸலோகமே இவ்விடத்தில் விவக்ஷிதமான ஆததத்திற்கு பரமாணமாய் தாஸநாரிக்ஷபட்டது இது இன்ன காலத்திலும் இவ்ஞானம் அருளிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இதின் பராமானாயதையும் தெரிவிப்பதற்காக மேலபாதியும் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறது 'எங்ஙனே யென்னில்' எனபதற்குப் பகவானுடைய தாமஸூத ஜஞானம் பரபொழுதும் எல்லா வஸ்துசகனையும் விஷயீகரிக்கிறது என்பதால், 'வ்யம் ப்ரகாஸம்'மாவது தனனை விஷயீகரிப்பதென்ற ஜ்ஞானாததாலவெக்ஷயற ப்ரகாஸிகதை' என்கிற ஸ்வயம் அருளிச செய்யப்பட்டிருப்பதும் விஜ்ஞாநிசிறையினால் இவ் வஸகதமாகும்படி எப்படி? என்று காதுபாயம் பரவானுடைய வஸருபம் ஸாவததையும் விஷயீகரிக்கிற தாமஸூத ஜ்ஞானத்திற்கு விஷயமாபிருக்க, அதுசகு ஸ்வயம் பரகாஸத்வம் ஒப்புநோளஞுவதைப்போலஇவ்ரும ஒப்புநோளான ஸ்வயம் என்று ஸமாதான மருளிச செய்கிறா—'இவனுடைய' என்றாரம்பித்தது அகாவது பரயோஜனமில்லை என்கிற பரவானதைக்க கொண்டு பரமாணவகவினா மேற்பட்ட ஸ்வயம் பரகா

யபுலுதிதஜாநம பிவூதவூரூவம் முதலாக ஸவபுத
தையும் விஷயீகாரியாதிறக இதபிவூதவூரூவம்
வ்யபுலுக்காஸமாயிருக்கிருப்போலே இதுவும் வ்யபு
லுக்காஸமாயிருக்கலாம் இப்படி நிதநுக்கும
தூலும் விஷயபுலுக்காஸகாவுத்திலே யபுலுதிதஜா
நம வூரூயததுக்கே வ்யபுலுக்காஸமாஹேபோலே
புருகுகுமவ்வவெவ்யயிலே இது வ்யபுலுக்காஸமா
ஹை விரோபமில்லை. யபுலுதிதஜாநத்தினுடைய

ஸதவததை நிஷேதிகை அனுசிதம் என்று தாதபாயம் திவ
யாதம் ஸவருபம் வேறு சில தாமங்கனோடு சோநது தோனறம்
பொழுது தாமபூத ஜஞானத்தினுல விஷயீகரிக்கப்பட்டபோதி
லும், 'நான' என்று தோனறம்போது ஸவயம பரகாஸமாயத
தோனறவதைப்போல இந்த ஸுததஸதவமும் ஸவருபேண
தோனறம்பொழுது ஸவயம பரகாஸமாயத தோனறுசிறபடி
யினுல விரோதமில்லை என்று ஸ்ரீ ஸாராஸவாதிரியில வயாகபா
தம் இப்படிப் புருஷபேதத்தினுலே ஸவயம பரகாஸமாகவும்
அஸவயம பரகாஸமாகவும் இருப்பது ஸங்கதமாகாலும் ஒரே
ஆதமாவுக்கு பதத தஸையில் பரகாஸியாமல முகததஸையில்
ஸவயம பரகாஸமாவது ஸங்கதமாகுமோ வென்னில? அதற்கு
ஸமாதான மருளிச செய்கிறா—' விஷயபுலுக்காஸ ' என்றாரம்
பிதது அவ்வவெவ்யயிலே முகதாவஸதையிலே இப்படி
ஸவயம பரகாஸதவம் வஸதுவுக்கு ஸவாபாஸிகமான தாமமாச
இருநதால சில காலத்தில் இருநது சில காலத்தில் இராமலிருப
பது ஸங்கதமாகுமோ வென்னில? ஸவயம பரகாஸமாயிருநதா
லும் தானே தனனைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக்கூடியஸகதிஇவனு
டைய காமங்களினுல தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஸதருஷ
டாநகமாக நிரூபித்தருளுகிறா—' யபுலுதிதஜாநத்தினு
டைய ' என்றாரம்பிதது தாமபூத ஜஞானம் பதததஸையில் சில
ஸமயங்களில் ஸவயம பரகாஸமாயச சில காலங்களில் அஸவயம
பரகாஸமாயிருக்கிறபடியினுலே ஸவயம பரகாஸதவம் ஸவபாவ
மெனறம், காமங்களினுல சில ஸமயத்தில் மறைக்கப்படுகிறதென
றம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது ஸுததஸதவ தரவயமோ அப
பிக்கிலலாமல பதததஸை முழுவதும் அஸவயம பரகாஸமாய,

வூதூபுக்ராஸந ஸக்தியானது விஷயபுக்ராஸமில்லாத
காலத்தில் கடிவீசெஷங்காளே பூகிவெனெயா
ஹபோலே ஸுகவஸ்தத்தினுடைய வூதூபுக்ராஸந
ஸக்தியும் வகடிசெயில் பூகிவெனெயாகையாலே
ஸுகவஸ்தம் வகடாகு பூகாஸியாதொழிகிறது.

யியஸ்யம்புக்ராஸத்ஃ ஃதௌ ஸூலாவிகம் யயா |

வெக கடிவீசு ஸுகம் தயா தூவி நியஜுதெ ||

இவவளவு சுவஸூகராவதி விகாரிஜுவூதது

முகத தஸையில் மாததிரம் ஸவயம் பாகாஸமாயத் தோனாகிற
படியினால் இந்த உதாஹரணம் அஸங்ஸதமாகாதோ வென
றார் விஷயருஷ்டமான ஸமாதானத்தை ஒரு காரிகாபுபாநா
வநாச செய்கிறார்—‘யியஜி’ என்றாமபிதது

ப - ரை] ஃதௌ - மோக்ஷதஸையில், யியஜி - தாமபூத அனா
நகதிலுடைய, ஸூலாவிகம் - ஸவபாவத்திலேயே ஏற்பட
டான, ஸ்யம் பூக்ராஸகம் - ஸவயம் பாகாஸநவமானது,
வெக-பகத ஸ்வாகரிடத்தில், கடிவீசு - சிஸமபத்திலு, ஸுக
ஸுகம் (எப்படி கடுதப்பபடிருக்கிறதோ, தயா-அப்படியே,
தூவி - இந்த ஸூததஸ்தவத்திலும், நியஜுதெ - நிய
மம் செயல்படுகிறது அதாவது மோக்ஷதஸையில் தாமபூத
தூனாகிறது ஸவயம் பாகாஸதவம் உண்டானதற்குப் பிறகு
யது நூதாயு கடுதப்படுவதிலு, அதுவே ஸவபாவத்தி
லுடைய பகததஸையில் அந்ந ஸவயம் பாகாஸநவா
நாபிமாய் வருகிறது ஆகையினால் ஸவபாவவிததமாயத் துடந
கலிலாக ஸவயம் பாகாஸதவம் பதததஸையில் ஒருகாலத்
திலும் உண்டாகாமல் முகததஸையில் மாததிரம் உண்டா
நதப்பால் ஸூததஸ்தவத்தின ஸவயம் பாகாஸதவமும் பதந
கஸையில் ஒரு பொழுது முண்டாகாமல் முகத தஸையில் ஸம
விகசலம் என்று காதபாயம்

ஆகிலும் சில ஸமயத்தில் ஸவயம் பாகாஸமாயிருப்பது சில
ஸமயத்தில் அஸவயம் பாகாஸமாயிருப்பதாகிற விருத்திரான
அமஸங்ஸகூடுமோ வென்னிலு? ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார் -
‘இவவளவு’ என்றாமபிதது இவவளவு சுவஸூகராவதி

ககு விராஜ மனறு ஆகையாலே பூரணபூதிவ
 னாபுத்ததுககு யுகிவிரோயஞ்சொல்ல வழியிலலை.
 இங்ஙனனறிககே யுவவாரததாலே நிவடிவிககப
 பாககிலாத்ஹாரவததிலும ஜீராதாழி ஸஷங்களை
 யுவவாரததாலே யதூவரங்களாககலாம ஸ்யம்
 பூகாஸததுககு ரவிவரஸாழி மூணங்களுமவையடி
 யாகவநத வ்யயிவூழிவிவாஸமும வரிணாராழிகளுங்
 கூடுமோ வெனகிற வொடிமும யடிவதிஜீராத
 துக்கும யதிஜீராததுககு முண்டான வெவஷிங்

அலபமான இப்படிப்பட்ட வெவவேறு அவஸைதகளையடைகை,
 விகாரிபூஷததுககு - (மண்டபம், கோபுரம், முதலிய) மாறு
 தலகளை யடையக்கடிய ஸூததஸதவ தரவயததிறகு இதநால
 ஸவருபத்திலேயே விருததமகனான பெருத்தவ பருங்குதவ
 முதலிய மாறுதலகளை யடையக்கடியதான ஸூததஸதவ தர
 வயததிறகு, நிதயவஸதுககளுக்குக்கூட ஸம்பவிகக டடியதான
 ஸவபாவத்தில மாறுதலாகிய இந்த மாறுதலகா ஸம்பவிகக
 லாம எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது சீழ்ச்சொல்லிய அததத
 ரளைச சோதது நிகமனம் செயதருளுகிழா— 'ஆகையால'
 எனமுரம்பிதது சொல்லவழியிலலை' எனபதற்கு யுகதி
 விரோதத்தினாலே பரமானபரதிபநமான அததததை அநய
 தாகரிப்பது அஸம்பாவிதம், அப்படி விரோதம் சொல்லுவ
 தற்கு யுகதியும் கிடையாது என்று தாதபாயம் இங்ஙனனறிககே-
 சீழ்ச சொல்லிய நயாயத்தினாலே பரமானங்களுக்கு அநயதா
 வரித்தியும், யுகதி விரோதமுமில்லாமவிருக்க உவவாரததா
 லே நிவடிவிககப்பாக்கில் - ஸூதத ஸதவததிறகு ஸவயமபா
 காஸதவத்தை பரதிபாதிக்கிற வசனங்களுக்கு ஒளபசாரிகமாக
 அநயதம் சொல்லில் 'ஸ்யம்பூகாஸததுககு' எனறது ஹேது
 காப்ப விஸேஷணம், அதாவது ஸவயம பரகாஸமாதையினாலே
 என்று தாதபாயம் அதாவது ஸவயம பரகாஸமான தாம
 பூத ஜஞானத்திற்கு ரூப ரஸாதி குணங்களும் பருதிவயாதி
 விபாகங்களுமில்லையே, இதற்கு மாததிரம் ஸம்பவிககுமோ
 என்று ஸங்கையினதாதபாயம் 'வெவஷிங்களை' எனபதற்கு
 தாமதாமிகள் இரண்டும ஜஞானமாயிருக்க ஒன்றுக்கு பரத

களை பூகிவநியாகககொண்டு பூரணவருததாலே
வரிஹுதம் இப்படி ஸ்வயம்பூகாஸமான ஸுஜல
கவ பூவூததை ஜோதூகவமில்லாமையாலே சிவியா
வெதகங்கொன்று சேரக்கோததது இவவவெதக
வகா முனறுககும் பூவூதியாவது ஸுஜலவஜலூ
காஸவங்களான விவீசுவரிணாராஜிகள்.

இவற்றில் சிவமூலபூவூததுககு ஸுஜலவவெ
கவ மூலபூயாஸயதும் வததவரிணாராஜீமமான
கதிணந்தவ்ய நிருபணம் விதபூவூததுககு ஸுஜலவஜலூ
கவூகநவ கெஜாமூல வஜமானபோது கவூபூவூயம

பூவூய மூலபூயத பராசதவம், விஷயிதவம், ஸவஸமைபாஸ
பூவூய, இதயாதி வபதயாஸங்களை என்றாதகம் பூகிவ
நியாகககொண்டு - பதின ஸமாதானமாச வைததூசகொண்டு,
பூரணவருததாலே-பரமானத்தில சொலவியிருப்பதினாலே
பூவூயாதி விபாகம் அஸம்பாவிதம் எனகிற ஸங்கைககு
பூவூய பரகாஸமான வஸதுககளுக்கே ஒன்றுககொன்று
பூவூயமான ஸவபாவாதிக ளிருப்பதைப்போல இவ்வூய
ஸம்பாவிதம் பரமானங்களை இரதவிபாகம் உண்டென்று சொல்
பூவூயபூயினால் இவை ஒப்புககொள்ளப்படுகிறது என்று தா
பூவூய இப்படி ஸ்வயம் பரகாஸமான ஸுஜலவஜலூ
பூவூய பாகருதி, சாலம், இவைகளோடு சோததருளிசரெயத
பூவூய காரண மருளிச செய்கிறா—'இப்படி' என்றான
பூவூய ஜோதூகவ மில்லாமையாலே - ஜோனந்திறகு
பூவூயமல்லாமையாலே இது ஜடமல்லவாகிலும் ஜோநா
பூவூய மில்லாமையினால் அசேதன மெனனக குறையிலலை
என்று தூதபாயம் அசேதனங்கொன்று சொன்னதினாலேயே
பூவூயமும், அது நிதயாநிதய வஸதுககளுக்கு பரமான பாக
பூவூயபூயினால் எனபதினால் ஸத்தியும் அருளிப்பெய்யப்பட்ட
பூவூயபூயினால் பரவருத்தியை யருளிச செய்கிறா—'இவ்வெத
கங்கள்' என்றாமபிதது 'வரிணாராஜி' எனகிற இவ்வூ
பூவூய 'சூழி' ஸபதத்தினால் உதபத்தி விநாஸங்களை காவிரிகுப்ப
பூவூயபூயினால் பரகருதியின ஸவருபாதிகளை நிருபிதகருந்
பூவூய—இவற்றில் என்றாமபிதது வததவரிணாராஜீ

விஷமமானபோது ஸ்ரஷ்டிஷ்டிகிதள மூணவெஷ
மூமுள்ள ப்ரஷேஸத்திலே உஹாதி விகாரங்கள
இதில விசுதமலலாதப்ரஷேஸத்தையுமவிசுதமான
ப்ரஷேஸத்தையுங்கூட ப்ரக்ஷதிஹைஹம்காரதநாசு
ஹிதெஹீயங்களென்றிருபத்தினுல த ஸ்ரீ ந க ள ா க
ஸாஸூங்கள வகுத்துச சொல்லும சில விவக்ஷா
விசேஷங்களாலே யோரொருவிடங்களிலே த ஸ்ரீ ந

மூமான - எப்பொழுதும் விகாரத்தை யடையும் தன்மை
யுடைய இததால் பரளய தஸையிலும் மூன்று குணங்களின்
ஸாமயத்தையுடைய அவஸதைகள் மாறிவருகின்றன என்பது
தெரிவிக்கப்பட்டது விஷமமானபோது - ஏதாவது ஒரு
குணம் அதிகப்பட்டு மறறவை குறையுமபொழுது 'மூண
வெஷமூ முள்ளப்ரஷேஸத்திலே' இதயாதிகு எங்கும் நிறை
நத்தான பாகருதியில எந்தப் பாகத்தைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்க
வேண்டுமென்று பகவத ஸங்கலபம் உண்டாகிறதோ
அந்த இடத்தில் குணங்களின் வயதயாஸமுண்டாகி மஹாந
என்கிற ததவம் உண்டாசிறது, இப்படியே மறற அஹந
காராதிகளிலும் என்று திருவுள்ளம் ஆகையினால் பாகருதி
முழுவதும் மஹத்தாகமாறி, அப்படியே மறறவைகளும் மறற
வைகளாக மாறிவந்தால் பஞ்சபூதங்களின் பஞ்சீகரணதிகளு
க்கு பரஸகதி இல்லாமற்போவதுடன், ததவங்கள் இருபத்தி
நாலென்று சொல்லுவதும் ஒரே ததவமே நிறகிறபடியினால்
ஸம்பவிககாதே என்கிற ஸங்கை கீழ்ச சொல்லிய காரணத்
தினாலே பரிஹரிக்கப்பட்டதென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—
'இதில' என்றாமபிதது தநாசு - என்றது ஸபத,
ஸபாஸ, ரூப, ரஸ, கந்த, என்று ஐந்துவகை 'ஹித'
என்றது பருதிவி, அப்பு, தேஜஸஸு, வாயு, ஆகாஸம், என
ஐந்துவகை 'ஹித்யங்கள்' என்றது கண், மூக்கு, நாசு,
தோல, சாது ஆகிய ஐஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, கால, கை,
வாயு, பாயு, உபஸதம் என ஐந்து காமேந்திரியங்கள், மனது
ஒன்று, ஆகப் பதினொன்று 'சில விவக்ஷாவிசேஷங்களா
லே' என்பதற்கு அக்ஷரம், தமஸஸு, என்று சொல்லப்படுகிற
பாகருதியின் அவஸதைகள் மிகவும் ஸுஷ்மமான வயதயாஸத்

களை யேறவுஞ் சுருங்கவுஞ் சொல்லா நிறகும இத
கூறுகளிலவாணர் வகுப்புகளு மவற்றிலவியோபிஷே
வதைகளு மவவோவுவாவஸகாரிகளுக கறி
வேணும் சூதூவுக்கவற்றிறகாட்டில் வூவூதி
யறிகை இங்கு நமக்கு பூயாமம் இவைமொல்லாம்
வவெபூரணுக கஷ்டவலுஷணாழி ராவங்களாய்
நிறகும நிலையை—

புருடன மணிவரமாகப் பொன்ற மூலப

பிரகிருதி மருவாக மானறண்டாகத்

தெருணமருள வாணபறைவாக வாங்காரங்கள்

சாரங்களு வகாக மனநதிநிரியாக

இருமகங்க ரைநதுஞ் சரங்களாக

வீருபூதட லை வனமாலையாகக

கருடனுருவா மறையினபொருளாங் கண்ணை

கரிதிரிமேனிநறனைததுங் காகமினருளே 11

செய்து கூடினவைகளாகையினுலே அவைகளைத் தனித்த
பொருளாகத், சொல்லாததாகிய தாதபாய மேதவநாளே என
புத்தம சொல்லா நிறகும - ஸாஸ்திரங்களில் சொல்லாம வவா
ணர் வகுப்புகளும்-உட்பிரிவுகளும் அவவோ உவாவஸகாரி
காரிகளுகு - அநநதத ததவங்களை உபாபலிக்கிறவா கருகரு
பூகூ இங்கு அவைகளை நிரூபிப்பதற்குக் காரணநைதாபுருளி
செய்கிறா—‘சூதூவுக்கு’ என ஸாமபிதது நமக்கு - முமுஷி
ததாய,அகிஞ்சனாகளாயாகையினுலே பரபததியிலதிநாரியான
நமக்கு ‘பூயாமம்’ எனப்பதற்கு அநற்குபயுகநங்களான ‘மேத
னகவாசெதனதவாதிகளான ஆசாரங்களை யறிகை ஆவஸகாரம்
என்று தாதபாயம் இப்படியாகில் அசேதனம், மேதனம், என்
சிற விபாகம் பண்ணினதினுலேயே ஆதமாவிறகு பரபருநிணா
விட மேதம் ஏற்படுகிறபடியினுல பரகருதியின பரிணாமங்களை
‘சூருபத்திரா’ என்று கணக்கிடுவதற்குக் காரணம் அவைகளா
பகவானுகஞ்ச அஸ்திரங்களாகவும் பூஷணங்களாகவும் (ஜோக
கிஷ்டன என்று அஸ்கிர பூஷணையாயங்களில் சொல்லப்படுகிற
படியினுலே அப்படிப்பட்ட பகவானுடைய பெருமையா

அறிவதற்காக இங்கு நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று திருவுள
ளம்பற்றி அதை ஸுலபமாயறிவதற்காக ஒருபாட்டாலே ஸங்கர
ஹிததருளுகிறா—‘ இவை யெல்லாம்’ என்றாரமபிதது

ப - ரை] புருடன - ஜீவாதமா, மணிவரமாக - கௌஸதுப மணி
ருபமாகவும், பொன்னு-நயிககாத, மூல பரகருதி, மருவாக-ஸ்ரீவத
ஸம் எனகிற மருவாகவும், மான - மஹத, தண்டாக-கதையாக,
மஹத்தை புத்தி ததவமென்றும் வயவஹரிப்பதுண்டு, தேருள -
ஜஞானம், மருள - அஜஞானம், வாள் - கத்தியாகவும், மறைவு -
அதின உறையாகவும், ஆங்காரங்கள் - ஸாதவிகாஹகாரமும்,
தாமஸாஹகாரமும், சாங்கம் சங்காக - சாரங்கமாகவும், சங்
காகவும், இங்கு ராஜஸாஹகாரத்தை யருளிச் செய்யாதது
அது தனித்தொன்றுக்குக் காரணமாகாமல் இரத இரண்டு
அஹகாரங்களுக்கும் ஒத்தாசையா யிருக்கிறதென்று ஸாஸ
திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ‘நயாம்மாஸம்வாவியிமஹ
யநுபயுரெஃ’ எனகிற ஸ்ரீஸதோத்திரரதன ஸலோகத்திற்கு
வயாகயானம் செய்தருளுமிடத்தில் ‘நயாம்மாடியஃவஃவிரவ
கவதாரிலாஹம்கார ஸத்யுக்ஜோந வுஃவிகவ ஸாக்விதாஹம்கா
ராஹிராநிகெந பூவியஃ’ என்று நிருபித்திருப்பது இங்
கனுஸந்தேயம் மனம் - மனது, திகரியாக - சககரமாக, ஈரைந்
தம் - அஞானேந்திரியமைநது, காமேந்திரியமைநது என்று பிரிக
சப்பட்ட, இருடிகங்கள் - இரதிரியங்கள், சரங்களாக - பாண
ங்களாகவும், இரு - ஸதூல ஸுக்ஷ்மமாக இவகையான, பூத
மாலீ - பூதங்களின் வரிசை, அகாவது 2 பாதரைகள் ஸு
க்ஷ்ம பூதங்கள், பருதியாதிதிகள் 3 தூலபூதங்கள் என்று தாத
பாயம், வனமாலையாக - வைஜயிதி என்ற சொல்லப்படுகிற
வனமாலையாகவும், இதற்குப் ‘பொருளாம்’ எனப்பேரடநவயம்
கருடனுருவாம் - கருடனுக்குச் சரீரபூதங்களான, இவவிடத்தில்
‘தெருள மாயகுஃவெதிவ்விதி உஸிரெஃ தாரியெய்ய
ஜிஃவியிமஹம்மாநியிஷ்டா தகிராஜிநிஸமெஃவித்யுமெஃ
வாரிஷெஃவம் | யவ்யு ஸ்வாரிஷதகொஸுள வுஃவிகதா மருதா
டிஸாரிஷய வுஃவஃ ஸுஃவந்யம் நஃ பூவூதாஃ ஸுஃவிகத
ஸிவராஹிஷ்டுதாதா மருதாந்’ எனகிற ஸ்ரீ கருடபஞ்
சாஸத ஸலோகம் அனுஸந்தேயம் மறையின - வேதத்திற்கு

மான விருபத்துமூன்று தகவல்களுக்கு மிவற்றா
லாரஸ்டுங்களான வற்றுக்கும் வல்கியில் வருமேற்றச
சுருக்கங்கள் வாராணங்களிலே புவல்கமானபடியே
கண்டுக்கொளவது 1 'வல்கியுதாலாலகம் வல்கம் மூண்
வல்கவாலி யுக்கண்ண', 2 'கல்கம் வல்கோயாதா', 3 'கல்கா
கூதம் வல்கோவல்கம்' உதாரணங்களாலே கல்கம்க்கு

ஜனம் முகலிய சாதகங்களில்) நிரூபிதப்படிருக்கும் வல்க
ணாளாலே அங்கு பார்க்குத தெரிந்துகொள்ள வேண்டும
என்று திருவுள்ளம் இவற்றின் ஸத்தி பீதகதை அருளிச
செய்யாத திருவுள்ளப்பற்றி மூலபரகருதி நிகயமாகையி
னாலே அதுசகு ஸத்தி நிகயம் எனபது வல்கதம் என்று
திருவுள்ளத்திலொண்டு அதிபிருந்து உண்டாகும் மறற
இருபத்து மூன்று தகவல்களின் ஸத்தியை நிரூபிதத்தொடர
— 'இவற்றில்' என்றாமிதது இவற்றில் - இந்த இருபத்து
நாலு தகவல்களுக்கு, கால-மூலம் - பரகருதியிபிருந்து உண்
டாகிய சூரஸ்டுங்களான வல்க்களுக்கும் - பஞ்சிகரணம்
செய்த பிறகு உண்டாகப்படும் அண்டகதிறதும் அதற்குள்
ளிருக்கும் வல்குசகளுக்கும் வாராணங்களிலே - விஷ்ணு
புராணம் முகலியவைகளிலே பரகருதிசு அளவிலை, எவ
விடகதிலுள்ள பாவி நிறகிறதா என்று சொல்லுவதும், பரகருதி
ஸாபநகமில்லாத சூதக ஸகலம் இருக்கிறதென்று சொல்லுவ
தும் விரோதிகிறபடியினால் பரகருதியின் பரிணாமங்களிலேயே
நேஜாகுதா கமோகுணஸமாநகமில்லாத ஸாதவிதாஹகாரம்
முகலியவைகளைப்போல தேவலம் ஸதவகுணகதிறகு மாதகிரம்
ஆஸாயமான ஒரு தரவயமே சூகதஸதவம் எனப்படுகிறது
என்னில்? அதற்கு ஸமாநாமருளிச செய்கிறா—'வல்கியுதா'
என்றாமிதது வல்கியுதாலாலகம் - தானிருப்பதினாலேயே
பரகருதிசுதொண்டிருக்கிற, அதாவது ஸவயம் பரகாஸமான,
வல்கம்-ஸதவமானது, மூண் வல்கவாசு - ரஜஸ தமோகுணங்
களோடு சேர்த்திருக்கும் ஸகலகதைக்காட்டிலும், விஷ்ணு
வேறுபட்டது, கல்காகூதம் - பரகருதியின் பரிணாமமாக

கோலான ஷேஷவிசேஷம வலிவிககையாலே 1 'சுமந்த
வஸுத தஸுராண ஸுஷுராநம் வாவி விஷுதே', 2 'தடி
தகஸுஷுதபூரணணாவி வெவயதஃ' உதூரிகள
நித்யவிலுதீயாலவஹ்மிமலலாத பூஷேஸததாலே
உதூரிகளகிககாமணுஞ் சொல்லுகின்றன த்ரிம
ணபூவக திகதப பூவரத்திவெஷம வலவெதமருடை
ய வெவமாவவமங்களுககு மீஸாரனுடைய மீயு
ரஸத துகருமாக ஸுமமாகவும் விஷுமமாகவும் வாரீணா
ஸுமகீயை யுடைததாய ஷேஷேந்திரபாரிபவததா
லே அலவோவூவாரங்ககையும பணனுகை இது

பு. 1. 1. ஸுஷேஷவஸுஷு - தேவதைகளினால் ஸேவிகத
பூரண த்ரிமத வாரபகா பரதருகியிரிடுகரும ஸுமவக
பூரண ஸுஷுபட்டதொறும், பரதருகியின ஸுமவகதப
பூரண ஸுஷுபட்டதொறும் இலையெனறும் ஸுமவகதப
பூரண ஸுஷுபட்டதொறும் அலவீததிலும் பரதருகி வாரபகததிலு
பூரண ஸுஷுபட்டதொறும் விருகதமரும ஆசையினால் ஸுதத ஸுமவக
பூரண ஸுஷுபட்டதொறும் ஸுமவகத மறற ஒரு தரவபம எனறு ஸுமவக
பூரண ஸுஷுபட்டதொறும் எனறு தாதபாயம் 'தகஸு' எனபத
பூரண ஸுஷுபட்டதொறும் ஆசாரபமான பரதருகியை சொல்லுகிறத
ஸுமந்தவஸு - அகதமென்று ஸாஸதிரவகளில் சொல்லபாடுகிற
தஸு - பூரணபூரணதிககு, சுமந்த - நாஸமும, வஸுஷு -
வாவி - பூரண வஸுஷுதே - இலகை, யதஃ - எந்தக காரண
யதஃ - பூரணவஸு, சுமந்த - நாஸமில்லாததே, சுமந்த
பூரண பூரணம் உரணாகிலலாத அளவையுமுடையதே
நித்யவிலுதீயா லவஹ்மிமலலாத - நித்ய விபூதி இருகரும
பூரண ஸுஷுபட்டதொறும் பரதருகியை நிரூபிததருகியு
த்ரிமணபூவகததிககு' எனமுதமபிதது ஸுமமான - குணஸாரம
பூரண ஸுஷுபட்டதொறும் விஷுமாயும - ஏறதததாமுவ யுடையதாயும,
பூரண ஸுஷுபட்டதொறும் வாரபகததொறும் ஒரே பரதருகி பரஸம
பூரண ஸுஷுபட்டதொறும் பூரணததிககும காரணமாயும

ரஜஸ்தஸு ககளை யிட்டு வகா கரு தகவககளிலுண்மை
யை மறைத்து விவரீதஜீவாததை புண்டாகரு
கிறது ஹோமாய-மக இது தானே யவவம-பாய-
மாக வகவவிவரீயாலே தகவகளை யவாவக புகா
ரீபபிகிறது இவையெல்லா மீஸுரனுக்கு மீஸுர
ரவாவமமாயிருக்கும் ஸுமவகவதததகு ஸுராவ

ஸுதக ஸத்வ நீரூபணம் ஹோம ரஜஸ்தஸு ககளை யிட்டு
கலசாத வகவமணாஸுயமாயிருக்கை இதின் ஸ்ரீதி
ஹோம நிதூமான ணைவமெவாஸுரரிகளிலும் ஸுஸு
ரனுடையவும நிதூருடையவும விசுஹவிஸெஷக
ளிலும் நிதூமாயிருக்கும் நிதூருடையவும ஸுதரு

பரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறா—‘இது’ என்றாமபிதது
ரஜஸ்தஸு ககளை யிட்டு - அதிகமாக விருத்தியடைந்திருக்கிற
ரஜஸ்தமோகுணங்களைச் சொண்டு இதுதானே - இப்படி மோக்ஷ
கதிற்கு பரதிபந்தகமாயிருக்கிற பரருத்தியே, வகவவிவரீ
யாலே ஸத்வகுணத்தின் நிகுத்த விருத்தியாலே, ஸுராரணமான
ஸத்வம் ‘ஸுமவம்மெந வகாதி’ என்று ஸ்ரீ தீதையிலருளிச்
செய்திருக்கிறபடியே பந்தரமாகையினால் உதகட ஸத்வத்தின்
விருத்தியே மோக்ஷாரணமாகும் எனபந்தத் தெரிவிப்பதற்காக
(விவரீ) என்று விருத்தியின் விஸேஷம் அருளிச்செய்யப்
பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் ஒரே பரருத்தி ஸத்வ விவருத்தி
முகத்தாலே மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயும், ரஜஸ்தமோகுணங்
களின் விருத்தியாலே பரதிபந்தகமாயும் இருப்பது தவாரபே
தத்தாலே ஆகையினால் விரோதமில்லை என்று தாத்பாயம் இவை
யெல்லாம்-இந்த பரருத்தியின் பரவிருத்தியெல்லாம் ஸுதக ஸத்
வத்தை நிகுத்திருக்கிறா—‘ஸுமவகவதததத’ என்றாம
பிதது கலசாத-ஸம்பந்தப்படாத ஸத்தியை யருளிச்செய்கிறா—
‘இதின்’ என்றாமபிதது நிதூமானணைவம்-ஸ்ரீ வைகுண்டத்
தில் திருமாமணி மண்டபம் முதலியவை ஸுஸுரனுடையவிசு
ஹவிஸெஷம் - பகவானுடைய பரருபம், வசுஹருபம், முத
லியவைகள் (நிதூருடைய விசுஹவிஸெஷ) வகளாவது
பரவாஸுதேவனுக்கு ஆஸனமாகிற ஆதிஸேஷனுடையவிகாஹம்

டையவும் மீளா னுடையவுமக நிகெதுவெய்யாலேவந
த விசுஹாழிகளில நிகுமாயிருகதும் இதின் பூவுதி
வெடிம இவாகளுடைய விவெககிடான வரிணா
காழிகளாலே செஷிகது ஹொமொவகரணமாயும்
செஷலலிதனுக்குக கெகஜெயபாவகரணமாயும் நிற
தை காவுததுக்கு ஹொவெவெடிம ஜகமாய விஹ்வா
கால ந்நபணம் யிருககை இநினை ஹீதி
காராவவெடிமில்லாமையாலே நிகெதுமாயிருகதும்
பூவுதிவெடிம ககாகாஷாழி விஹமததாலே ஹீ
ஷாழிகளுக்கவகரணமா யிருகதிறபடியிலே கண்டு
கொளவது இத பூவுங்குகளில்லாம ஹொவெவெண

முதலியவை கூநிகெதுவெய்யாலே அநதநத ஸபாபாரி ல உண
டாகும் ஸபாபாரிணா 'அவன பிகாசரோடுகட
இருகசுவெண்டுமென்று ஆகசப்படுகிற னையாணா அவனு
டைய ஸாசலபத்தினால் பிதருடா உணடாகி, ஹாசல' எனறாத
தமுள்ள ஸருதி வாயகதில் சொல்லப்படுகிற அநதநதக சாலம
களில் உணடாகும் ஸகசலபவசல எனறாததம் 'கூழி' பதத்
தினால் சதரசாமராதி நகனகாயயோபகரணகரண மண்டப
கோபுராதின சோததுசொள்ளப்படுகிறது பாவருத்தியை
நிளபித்தருளுகிறா—'இதின்' என ராமபித்தது 'இவாகளு
டைய - நிகெதுமாயிருகதும் காலத்தின் ஸவருபாதிகளை
யருளிச்செய்கிறா—'காவுததுக்கு' என ராமபித்தது 'ஜகமாய'
என்றது திவயாதம் ஸவருபத்தை விலக்குகிறது பரசருதியை
விலக்குவதற்காச 'விஹ்வாய' எனும் பதம் காராவ
வெடிமில்லாமையாலே - காலம் எனகிற ததவம் இல்லாத கால
மில்லாமையினால், ககாகாஷாழி - கிநாடி, நிமிஷம், முத
லிய 'கூழி' பதத்தினால் நான், வாரம், பக்ஷம், முதலிய மற்ற
விபாகங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன உவகரணமாயிருக்கிற -
ஒத்ததாயா யிருக்கிற இதபூவுங்குகளில்லாம - பரசருதி,
காலம், ஸுத்த ஸதவம், இவைகளில்லாம இததால காராவஸ
துக்கள் இதற்குமுன் இல்லாமலிருந்து இப்பொழுது உணடாகி
றது என்று சொல்லுகிற தாசகிகாகா பக்ஷம் நிராகரிகப

நிகுங்களாயிருக்கும் நாரணாரவஜநாஹபாவவூரவி
 செஷவிபரிஷ்டதையையிட்டு சிலவற்றை யநிகுங்க
 ளெனகிறது அழிந்ததோடு ஸஜாதீயங்களான
 வவவூரணங்களை மேலும் முழுக வருகையாலே
 புவாஹ நிகுங்களென்று சொல்லுகிறது இப
 வபாபாங்க ளெல்லாவற்றினுடையவும் ஸூரவவூ
 கிபுவர்த்திவெகங்க ளீஸ்ரானுகு ஸூரீயங்களாயிருக்
 கையாவது ஸூரவவூரவெகையு மீஸ்ரவெகையு
 மொழிய விவற்றுககு ஸதூதிகள கூடாதொழிகை
 ஆகையால் ஸதூதவவூரவகளுக்கும் ஸூரவவூரவகளுக்கும்

பட்டது நாரணாரவஜநாஹபாவவூரவி - வேறுபெயரை அடையத்
 தருந்த, ஸவவூரவிசெஷ - ஒருவிதமான அவஸ்தையோடு,
 விபரிஷ்டதை - நேரந்திருத்தல் ஜீவாதமாசகளுக்குப் பத
 தா முசகா எவகிது அவஸ்தை வந்தபோதிலும் அவைகள்
 நாமாநதரபஜனா ஹமலஸாகையினாலே அவைகளுக்கு நிதயம்
 எனகிற வயவஹாரம், அவவஸ்தைகளுக்காவைகளாகையினால்
 பாகருதியின மாறுதல்களுக்கு அநிதயங்கள் என்று வயவஹா
 ரம், என்று தாதபாயம் சிலவற்றை - இப்படிப்பட்ட அவஸ
 தையை யடையக்கூடிய ஸதூதிகளை அழிந்ததோடு ஸஜாதீயங்
 களான வவவூரணங்கள்-நாமாநதர பஜநாஹாவஸ்தையிலே
 முன நாமமடைந்ததற்கு ஸாரவான அவஸ்தைகள், அதாவது
 மஹத், அஹங்காரம், முதலிய பரிணாமங்கள் பூவகலபத்தில்
 போல மறுபடியும் உண்டாகின்றன என்று தாதபாயம் இப
 படி நிதய வஸ்துக்களின் ஸவருபமும் பரவதகீன மென்னில்
 அவைகள் ஸவருப ஸங்கல்பத்தினால் உண்டாகிறவைகளென நேற
 படுகிறபடியினாலே அநிதய நவம் வருமென்னில்? அதற்கு
 ஸமாதானமாக 'ஆயீம்' என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தை
 யருளிச் செய்கிறா—'இப்படிப்பட்டவைகள்' என்றாரம்பித்து
 ஸவெகை - ஸவருபம், ஹவெகை - ஸங்கல்பம் இவற்றுககு ஸதூ
 திகள் - இவைகளுக்கு ஸவருப ஸதிதி பரவருத்திகள், அதா
 வது பசவானுடைய ஸங்கல்பமில்லாவிடில் இல்லாமற் போக
 வேண்டியவரும் என்னும்படி சொல்லக்கூடியதாயிருக்கை என்று
 தாதபாயம் ஸூரவவூரவகளுக்கும் ஸூரவவூரவகளுக்கும்-ஸவபாவத்திலேயே

கூலியு மீஸுரெஹ்யதம் இததாலே மீஸுரனுக்கும்
 கிருகருக்கும் மீஸுருக்கும் ஸவபு மமகூலுமாயிரு
 க்கும் ஸகருக்குக் கூடாமுரலிவமாகப் வுருஷ
 ஹேததாலும் காலுஹேததாலு மிவற்றில பூரகி
 கூலியுங்களு மஸுரகூலியுங்களும நடவாநிறும்
 இபவகாதங்களுக்கும் ஸுரதஸுரலிவம் ஸவபுஷாமு
 கூலுமாக மீஸுரெஹ்யலிவம் இபபடி யகூலியு
 மான வரதஸுரலிவத்தோடே ஸககவஹேததாலும்
 கூடுவஸததாலுமிறே ஹேயமான ஸரீரம் ஜோகஹீ
 நாக ககூலியுமாயத தோற்றுநிறுது இவற்றுகரு
 கூடுவாவாயிகமான பூதிகூலுரலிவத்தாலே மீஸு
 கூடுவைப்பற்ற துஜகூலம் ஸுரலிவமான வகூ

ஏறப்பட்ட அனுகூலமா யிருக்கருதனாம் மீஸுரெஹ்யதம் -
 பகவானுடைய ஸவரலபத்தினுண்டானது, அதாவது பக
 வான இந்த வஸதுககளை நித்யமாக இருக்கவேண்டுமென்று ஸவ
 ரலபித்து காலத்திருப்பதினால் நித்யமாக யிருக்கின்றன இ
 படி ஸவரலபித்திருப்பதும் அனுகூலமா யிருப்பதினாலே என்று
 தாதபாபம் இததாலே - எல்லாம் பகவானுடைய விபூதிபாகை
 யாலே பகவானுக்கு அனுகூலமா யிருக்கிறபடி யினால் இபபடி
 ஸாவ வஸதுககளும் பகவானுக்கு அநீனம் என்று தெரிந்து
 கொள்ளுவதின பரம்பாஜனம் ஸாவ வஸதுககளையும் அனுகூல
 மாய அனுபவிகை எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது 'ஸகருக்கு'
 இதயாதியினால் காமத்தினால் கருங்குவது பெருப்பது முதலி
 யது தாமஸுத ஜஞானத்திற்கே ஒழிய ஆதம் ஸவரூப பாகா
 ஸத்திற்கு ஸவகாசாதிகளிலலை எனபது கியோதிதம் ஸுரத
 ஸுரலிவம்-அவரவர்களின் ஆதம்ஸவரூபம் ஸககவஹேததா
 லும் - தேஹமும் ஆதமாவும் ஒன்றென்கிற பரமத்தினாலும்
 ஜோகஹீ நாககூடுதஹாதம் கிவேகமில்லாதாபது 'கூடுவா
 வாயிகமான' இதயாதிக்ருக காமங்களினுண்டாகிய
 ததவஜஞானத்தை மறைப்பது முதலிய கிரோதம் செய
 கிற ஸவபாவத்தினாலே என்றாததம் மீஸுக்கூடுவைப
 பற்ற-முமுக்கூடுவது இததால் மீஸுக்கூடுவது இசையுடைய

கலிலுரலுவததாலே ஸுதூனபபற்ற வவைதனக்கே
யுவாபெயகம். ஸஹஜாரஸகாரயுதூயககொண்டு
தனககென்று ஸீகரிககுமவையெல்லாம பூகிகலு
ங்களாம ஸுரலுவஜிதாம பிறநது ஸுரலிஸெஷமெ
ன்று காணபபுககாலெல்லாம ஸுலுமாம இவ
வயபும வரிவலிணபுஸு ஹாஸுலவஞ்சொல்லுமிடத
திலே பரககசசொல்லககடலோம

இபபடி ஸுரஸுமஸவபுஸதூலிகளையுடையவனுயி
ருககிற ஸீஸுரனுடைய ஸுரலிவம ஸதூகவாழிகளா
ஸஸவாததவ நிநுபணம் கிற ஸுரலிவநிரலிவகயபுங
களாலே ஸதூமாய ஜிதாமமாய ஸுமணமாய ஸுமடி

வனுக்கு அபபொழுது அவஸயம வேண்டிய ததவஜஞானதிகளு
க்கு விரோதியாகையினாலே இதை தபாஜயம என்று சொல்லு
கிறது மோகூததை படைநதவனுக்குககாமங்கா நபரிததுவிட்ட
படியினால் அஜஞாநாதிகள ஸமபவிசகாதாகையினாலே விரோதம்
செய்யாது அபபொழுது அனுக்லமாயகதோனறுகிறது
இவவயபு - சில அவஸதைகளில் பரதிகுலமாயத தோன்று
கிறது, மற்ற அவஸதைகளில் அனுக்லமாயத தோனறுகிறது
என்கிற அாகதம் வரிவலிணபுஸு ஹாஸுலவஞ்சொல்லு
மிடத்திலே - பரிபூரண பருமமானுபவாதிகாரத்திலே பரகக -
விஸதாரமாக, அதாவது யுகதிகளுடனும், கருஷ்டாநதங்க
ளுடனும்

ஸஸவாநுடைய ஸவஞபாதிகளை நிநுபிதகருளுகிறா —
'இபபடி' என்றாமபிகது 'ஸுரஸும' இதயாதிககு சேதனா
சேதன வஸதுகசளைத தனக்குச ஸவாதீநமாகவுடையவன
என்று சொல்லப்பட்ட என்றாததம் ஸுரலிவநிரலிவ
கயபுங்களாலே' எனபதற்கு அவைரளுடன சேராதது
என்றாததம் 'ஸதூகவாழி' களாலே என்று தனித்தருளிச
செய்திருப்பதினால் ஸகயாதி பதம் கேவலம் அஸதயாதி பதங்
களேவிட வேறுபட்டதைச சொல்லுகினறன என்கிற அதவைதி
பகூதம் நிராகரிசசப்பட்டது என்று தாதபாயம் இதற்கு பரமா
ணங்களைநிநுபிதகருளுகிறா—'இவவயபுததை' என்றாமபிதது

1 அமலாதிபதியாள்-1

ஹிபபாராகு ஹவெபுரானுவிஷாரிகும மூணவிசெ
ஷங்கள சொல்லுகைக்காக வததனை டௌவ நிஷடி
விஷாவிசெஷங்களதோறு மமூவெநயமூணவிசெ
ஷங்கள சிய கங்களாஹேபோல ஹவஹாஹேபுராத்மா
ன ருவிவ விசெஷா மூவநா தத்துககும மூணவிசெ

பநுபம் ஷங்கள சியகங்கள அவவிடத்தில்
வாராவிவத்தில் ஜகாமாடிமூணங்களாரும் வெடிங்
வயுஹ நபம் கள வுவிஹங்கள நாலென்றும் முன
றென்றும் ஸாஸ்திரங்கள சொல்லும் நாலு வுவிஹ

ருபங்களை விசேஷணமாகி, சுவஷாரிகும-பாகாஸம் செய
யும், அதாவது எல்லாச குணங்களையும் அனுஸந்தானம்செயவது
அஸாயமாசையினால் சில ருபங்களை யனுஸந்திப்பார்க்குச சில
குணங்களை மாததிரம் பசவான கன்னுடைய கருபையினால் பர
காஸம் செய்திருக்கிறான், அப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லு
கைக்காச இந்த நியமம் என்று தாதபாயம் 'அததனை' எனபதினால்
மற்றசகுணங்கா அந்த ருபத்தில் இவ்வே எவாதினலை எனபது
ததோபாதிதம் 'டௌவ நிஷடி' இதுபாதிக்கு பசவான ஸதல
சலயாணகுண விஸிஷ்டன யிருநதாலும் ஸதவிதவை, தஹா
விதவை, முதலிய உபநிஷத்கு சொல்லப்படும் உபாஸநந
களில் அந்தந்த உபாஸகாரா ஸுலபமாய உபாவிப்பதற்காகச
சிறசில குணங்களை விசேஷித்து அனுஸந்தையங்களாக விதிக
சப்படடிருப்பகைப்போல ஸ்ரீ பாஞ்சாரத்திர ஸாஸ்திரத்திலும்
பாவ்யூஹாதி ருப உபாஸநங்களி குணநியமம் சொல்லியிருக்
கிறது என்று தாதபாயம் பரருபாதிக்களில் 'வெதயங்களான
குணவிபாகங்களை நிருபிதகருளுகிறா—' அவவிடத்தில் ' என
முரம்பித்து வாராவிவத்தில் - பாவாஸுதேவருபத்தில்
ஜகாமாடிமூணங்களாரும் - ஜஞானம், ஸகதி, பலம், தேஜஸ,
ஐஸவாயம், வீரயம், எனகிற ஆறுதூதங்களும், வெடிங்
உபாஸயக்கா 'வுவிஹங்கள' உத்தாடி - வஸது ஸதிகியில்
வி க ல ப ம அஸம்பா விதமாகையினால் இப்படிச் சொல்லுகிற
பக்ஷங்களுக்காக சத்ய நிருபிதகருளுகிறா—'நாலு' என்ற
ரம்பித்து 'வுவிஹவா மூஷெவ' இதுபாதிக்கு வயுஹ
வாஸுதேவனுடைய உபாஸனத்திலும், பாவாஸுதேவனு

[illegible]

[illegible]

பட்டன. ஜாமுஷாபிவடிவெடிங்களிலுள்ள விசெஷ
 ங்களெல்லாம் 1 'ஜாமுஷ ஸ்வபூத்யுவஸ்துரீயபூய
 யூராக்ருஷ்வபுவாஸ்யூ: | ஸூரீம் ஸுதூணவாரிவ
 ஹபூராதுவபூதிஹம் வஹவீ வதூகூர |' என்று
 ஸஹ்யூஹீகங்களாயிற்று கௌவாழிகளான பன்னி
 ரண்டு ரூபங்களும் வூதிஹாணரங்கள் விஹவங்க
 ரிபவ நுபம் ளாவன வடிவாலாழிகளான
 முபபததுசசின்னரூபங்கள இவற்றில் சூகூதி

மிகு உபாஸனம் செய்கிறவனுக்குப் புத்தியை ஸவருபத்தில்
 லபம் செய்யவேண்டியகற்காகப் பரவானு இரத வரிசையை
 யறுஸரித்து பரகாஸம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று ஸாஸ
 திராசனில் பரவிக்ருமானை ஸவசரவிக்ரு நிபுடிகதருளுகி
 று—'ஜாமுஷாபி' என நாமபித்து வடிவெடிங்களில்-ஸதான
 ங்களின் வயகயாஸங்களில் ஸூரீய - ஸவாரியாகிய ரங்ச
 ராதனே, ஜாமுஷ - சிழிக்ருச சொண்டிருப்பவன் ஸவ - ஸவ
 பந தஸ யடைநகவன் ஸுதூயவ - ஸுஷூபதி தஸ
 யடைநகவன், தூரீய - முசதச யடைநகவன், பூய-இவா
 களுக்கு ஸமானமான, யூராக்ருஷ்வ - தயானம் செய்பவா
 களின் வரிசையைப்போல, உவாஸ்யூ: - தயானம் செய்பபடு
 கிறவான ிரும, தூதூசுமணவாரிவஹபூ: - அததற்கு
 உசிகதகனான குணம், ஆயுதம், சின்னம், இவைகளை யுடையவ
 ராயசகொண்டு வாதுவபூதிஹம் - நாலு ரூபஹததையும்,
 வதூகூர - நாலுவிதமாக, வஹவீ - தரிக்கிற உபாஸனம்
 செய்கிறவனுக்கு இரதிரிபாதினை எல்லா விஷபவசனிலும் வயா
 பரித்துக் கொண்டிருப்பது ஜாகரததஸ ஸவபநதஸையில்
 வெளி இரதிரிபவகா அடங்கி மனோவபாபாரம் மட்டும இருக
 கிறது மன்கின் வபாபாரமும் அடங்கித் தன்னிடத்திலேயே
 தான லபப்பது ஸுஷூபதிநகை தன் தெயும முகூடியவை
 களையும் தன்னையும் மறந்து நிற்கும் தஸ தூர்யதஸ இப்படி
 உபாஸகருடைய தஸைக்கு அனுகுணமாக உபாஸயனான பகவா
 நம் ரூபங்களைத் தரிசகிஞா என்று ஸலோகத்தின் தாதபாயம்

கூழிகளான வவதாரங்கொரு பூயொஜகவஸததா
 லே விஸேஷிதது சொல்லப்படன இவவிலவங்
 களி லீஸூரனவவோகாயகூவிஸேஷங்களுக கீடாகத்
 தான வேணடின மூணங்களை வேணடினபோது
 மறைததும் வேணடினபோது பூகாஸிப்பிததும்
 நடத்தும் இவற்றிலவாணரெஷங்களை 1 'கூஷ்ணரூ
 வரணஸூரூ' உதகூழிகளிறபடியே யமணங்களை
 இப்படியே விலவாணரங்களும கண்டுகொளவது.

வூஉமாரணரங்களை-வபூஹத்திவிருது உண்டாகிய உட்பிரிவு
 சள வபூநாமாழி பகாநுபன் என்கிற ரூபம் முதலான முப
 பத்துச்சின்ன - முபபதம் மேல் சிலலகாயும் ஸமஹிதா பேதங்
 களில் முபபதநாறு என்று, முபபததெடென்றும் சொல்லப்
 பட்டிருப்பதினூ பொதுவில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கி
 றது இவைகளில் கலாவதாரங்களைத் தனித்து எடுத்த
 தற்குப் பாரணததைப் பருளிச் செய்கிறா—'இவற்றில்' என்ற
 ரம்பிதது பூயொஜகவஸததாலே - ஆஸரயண ஸௌசாயம்,
 ஸௌலபாயம், முதலிய பரபாரஜனங்களினாலே இந்த விபவ
 ரூபயரில் வபூஹாவதாரங்களில் போல குணநியமமில்லை என்ற
 ளிச் செய்கிறா— இவவிலவங்களில்' என்றரம்பிதது அவவோ'
 இதயாதிக்குச் சில குணங்களை பரசாஸம் செய்வது, சிலவற்றை
 மறைப்பது, இவைகள் சரம் வஸத்தினால் உண்டாகாதபடியினால்
 ஜீவாதம் ஸாமயம் ஸங்கிசக வொண்ணாது என்பதற்காக ஸா
 வேஸவரன தன்னிப நசுகரினாலே அந்தந்தக் காரணங்களுக்குத்
 தக்கபடி குணங்களின் பரகாஸத்தையும், மறைப்பதையும்
 செய்கிறான் என்று நாதபாயம் 'காயகூவிஸேஷங்க'ளா
 வது ஸாது? சருரூப பகத்யை வருத்தி செய்வதும் அஸு
 ராதிகளை மோஹம் செய்வதும் இவற்றில் ஸ்வாணரெஷ
 ங்கள்-விபவ பதாரத்தில உட்பிரிவுகள் கூஷ்ணரூவரணி -
 பூக்ருஷ்ணனுடைய நாடங்கள், ஸவஸூரூ - கணசகிட
 முடியாதவைகள் இப்படியே விலவாணரங்களும - மற்ற
 அவதாரங்களில் உட்பிரிவுகளும் விபவாவதாரத்தின் உட்பிரி

ரவிவவிசெஷத்தைக்கொண்டு நிற்கிறநிலை ஸக்யபூ
 ஷ்வ-நாம இது ஸக்யபூஷபூதியான ஷ்வபூஷ
 ரவிவத்தை யமஸூநீகக இழிவாககுத துறையாக
 1 'ஸஷ்டாஜயாமவிஜா மாம் ஹஜ்ஜாமநிரதாதூகமாம் |
 யொயி மாஷிகாரஸூபி ரிஷி ஸித ஹஜ்யெஸயெ |'
 ஹஜ்யிசிகளிலே சொல்லுகையாலே ஸக்யபூதியாவ

ஸநுதிசரில் எங்கும் நிதாந்த திவயாநா ஸபநுபத்தை அந்தா
 யாமியென்று சொல்லுகிறது இரக நுபத்தை அந்தாயாமி என
 று சொல்லுகிறது ராமாநந்த யருளிச செய்கிறா— 'இது'
 என்றாரபிதது ஸக்யபூஷபூதியான - எங்கும் நிறைந்த
 தான, ஸக்யஸூநீகக - உபாஸனம் செய்ய இழிவாககு -
 ஆரம்பித்த சிறாரநுதகு, துறையாக - மாதகமாக, அதாவது
 அந்தாயாமிபான ஸபநுபத்தை உபாஸனம் செய்வதற்கு
 தவாரமாத இருப்பதினாலே இந்த ஹாதத நுபத்தையே
 அந்தாயாமி நுபமென்று சொல்லுகிறது என்று தாத
 பாயம் இதில் பாடமா மருளிச செய்கிறா — 'ஸஷ்டா
 ஜயெம' என்றாரபிதது ஸஷ்டாஜயெம - யம்,
 நிபம் ஆஸம் பராணுபாம், பரகயாஹார, காரண, தயான,
 ஸமாக, எனடுற எட்டு அங்கவானோடு கூடிய யோகத்தில்,
 விகா மாம் - நிற்கி || உடந்தவாசனாயும், அதாவது ஆதமாவ
 லோசனத ந || உடந்தவாகனாயும் என்றபடி, ஹஜ்ஜாம
 நிரதாதூகமாம் - ஹநுதபத்திலிருக்கிற பசுவான யாராதனம்
 செய்வதில் ஆசையுடன் கூடிய மனதையுடையவானாய் மிருச
 கிற, யொயி மாம் - யொசிரநுதகு, வாகவூஷ - ஒரு முாததி
 யாசிய, அநாவது ஒரு முாததி என்று சொல்லப்படுகிற, ஹஜ்
 யெஸயெ - ஹாராதன பசுவானிடத்தில், அதாவது அவனை
 ஆரதிப்பதில், ஸயிகாரம் - அகிகாரம், ஸூரக் - உண்டா
 கும் இந்த பாராநததில் பரிஸுத்தகாவ பாராததோபாஸனக
 தை சொல்லி அகநகுபாயாநா ஆசாரதோகாடு கூடிய பச
 வான தயானம் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கது, அதை ஏக
 முாததி சநாபுநாநதி என்று பிரித்தது, ஹாததநுபத்தை 'வாக
 வூஷ' என்று எகமுாததியாநசொல்லி, இதில் அதிகாரமில்லாத

— — — — —

[illegible]

யஜுரக்ஷணம் பண்ணவேண்டுமெனும் காலமே காலமென
 றும, ஸாயுவாரித்ராணாஸிகளே பூயொஜநங்களென்
 றும, இவ்வயஜந தெளிந்த காலநிபபாக கேசஜந
 ததிலே ஸாயிகாராநமணவலீஹிதொவாயவயுகி
 யாலேஜநாக்காமகாலவியாதே காலாக்காலமென றும
 1 'வலுமிநி செ வுக்கீநாமி' என்று தூடகநியஞ்சு

'ஸம்ஸவாஜிதாயபா' எனபது ஸங்காந்தீதா அங்கு 'ஸாயா'
 ஸபகம் 'ஸாயாதவபுநம் ஜூநம்' இதயாதி நிகண்டுவின
 படியே ஸாதலபமாகிற ஜனாநகைகச சொல்லுகிறது யஜு
 ரக்ஷணம்' இதயாதியினால் 'படி யடி ஹி யஜுஸ்ய ஹி
 நி ஹுவதி ஹாநக' ஸபுதூந யஜுஸ்ய ததூதூநம் ஸபுஜா
 ஜிஹம்' எனபதினாததம் ஸலிதம் 'ஸாயுவாரித்ராணாஸி
 கள்' எனசிற இடத்தில் 'சூழி' ஸபகத்தினால் துஷ்டாகளின
 விநாஸம் குறிக்கப்படுகிறது இதனால் 'வாரித்ராணாஸ ஸாயு
 நாம் விநாஸாய வ ஹுஜூதாம்' யஜுஸம்ஸாவதாயஜாய ஸம்
 ஸவாஜி பும்மெ யும்மெ' எனபது ஸபகாந்தீதம் 'இவ்வயஜந'
 இதயாதியினால் ஜந கஜு வ செஹிவ்யம் வலம் பொவெதி தக்ஷ
 தஃ' துக்ஷா ஜெஹம் வுநஜுந நெநகி ராஜெதி ஸொஜ
 ஜுநம்' எனபதின ஆததம் சொல்லப்படுகிறது 'தெளிந்த
 காலநிபபாக' என்றது 'வலம் பொ வெதி தக்ஷதஃ'
 எனபதின தாதபாயம் 'ஸாயிகாராநமண வலீஹி
 தொவாய வயுகியாலே' எனபதினால் பகதி பரபத்திகளை
 விதிக்கிற ஸாஸ்திரங்கள் வயாதநாநாது எனபது தெரிவிநப
 படுகிறது இவ்வவதாரஹஸ்ய சிந்தனம் பபதி பரபத்திசனா
 கிற உபாயங்களை ஸரியாக முடிவுபெறுமென தடுததுசகொண்டிரு
 கசிற பரபங்களை நிவருத்தி செய்கிறது ஆகையினால் ஒரே ஜந
 மத்திலேயே உபாயம் பூதத்தியாசிறதாசையினால் அடுத்த ஜநம்
 மிலலாமலே மோக்ஷமுண்டாகிறது ஆகையினால் இந்த ஆவ
 தாரஹஸ்ய சிந்தனம் அடுத்த ஜநமத்தை நிவருத்தி ரொபயச
 கூடிய உபாயபூதத்திகளுக காரணமாகிறது என்றாததம் செ

ஸோகததாலே மீதாவாயு நருளிச செயதான இது
 ஸுதன புவதிநிஷ் னுகு ஸரண மண்ண விஸேஷ
 ஜோகமாவததாலே உவாயாமுஷாநக்ஷணத்திலே
 உவாயிஸாஸாஸிகளை ஸ்ரீரீகரித்ததுவகாரகமாம இப
 படியே ஸவபாவதாரமும மிறுககற ரோக்ஷத்தைத

எனக்கு, ஸஹலிநி - அநேசங்களான (ஜனமங்களு), வுதீ
 தாநி - முன்னால் உண்டாயின இந்த அவதார மறையு
 ஜனானம் பரம்பக காரதததயும ஸவபாவத்திலேயே 'பேர
 கடிககக்கடிய ஸகதினாயுடைப பரபதிபாகிற் உபாயததுசகு
 எப்படி ஸஹாயாகிறது எனபதை நிரூபித்தருள்கிறா—'இது'
 எனறாமபித்து ஸுதன புவதிநிஷ் னுகு - பசுநிபோகத
 திறகு அங்கமாகவல்லாமல் நேராச மோக்ஷமாகிற் பல்கிற
 காக பரபத்தியை அனுஷ்டித்தவனுக்கு ஸரண மண்ண வி
 ஸேஷஜோகமாவததாலே - ஸரணயனாகிய பரவானுதா
 ஸௌலபய ஸௌஸீலய சாருணயாகி ஸரணபதவோப யுகத
 குணவிஸேஷங்களை யறிவதினாலே, ஸ்ரீரீகரித்து - தருடபாபி
 ததி, அதாவது பரபத்தியை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது மஹா விஸ
 வாஸம் தருடமாயிலலையாகில் மஹா விஸவாஸம் வரும்
 வரையில் பலம் விளம்பிசகுமாகையினால் ஜந்மாந்தராதி ஸாரபா
 வனையுமுண்டு அப்படிச்சிலலாமல் பின்னால் ஒரு ஸாரபத்தி
 லும் கலகச முடியாதபடியான மாஹவிஸவாஸத்தைப் பர
 பத்தி அனுஷ்டான காலத்தில் உண்டாகக்கூடாது உபாயம்
 யகாவகதாக முடிவுபெறுவதற்கு (பலபாயநதமாவதற்கு),
 இது காரணம் என்று தாகபாயம் விபவாபிதாநிஸிந் இந்த
 உபகாரம் ஸம்பவித்தபோதிலும் அரவதாரத்தின இந்த பர
 யோஜனம் ஸம்பவிகுமோ? நாமால் செயப்பபட்ட பராசருத
 மான அாசரை தயானாசசனாகி விஷயமாயக கொண்டு
 நிவாததகமாகுமோ? அதில் கலநகிருசகும் அபராகருதபாந
 ஸாஸதிகை வேதயமாகையினாலே பரபாப முதலியவைவரு
 குத துலயமாகையினால் நிஷ்பரயோஜன மன்றோ? எனநினை
 முதலிய ஸங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் அருளிசெய்கிறா—
 'இப்படியே' எனறாமபித்து மிறுககற - பரபாஸ மிலலாமல்
 தயானாசசனாகிகளுக்கு ஸுலபமாப விஷயமாயிருக்கிற இந்த

தருமென்னுமிடத்தை 1 'ஸுராவா' பூதி 3 ரா
விஷ்ணு: பூஸஸவடிமெஷ்ணா: | க்ருகவாத்ம: பூதி
கரீ: ஸுவணபூஜதாபிவி: | தாபவபுபெதா: பூண
கெதா: யஜெதா: விவினபெச: | விஸதூவாவபொஷ
ஸு தாபெவ ஸுஹரவிவிணி: | ' எனறு பூஸளமக

பாகருத தரவயமயாபா ரூபமே அபராருத தரவயத
தோடு கலந்திருப்பதினாலே அது பெய்யும் பரமியானததை
யும் சொடுக்கிறது என்று தாதபாயம் இதற்கு பரமானம்
நிபந்தித்தருளுகிறா— ' ஸுராவா ' என்றாமதித்து ஸு
ராவா அழகிய ரூபத்தோடு கூடியதாயும், பூஸஸவடி
மெஷ்ணா - பரஸந்நான முகம், சண், இவைசனை யுடைய
தாயும், க்ருதம் - தனக்கு, பூதி கரீ - பீதிபைச கொடு
சக கூடியதாய் மிருக்கிற, விஷ்ணு: - பகவானுடைய பூதி
3 ரா - பிம்பத்தை, ஸுவணபூஜதாபிவி: - தவசம் வெள்ளி,
முதலியவைகளினால், க்ருகவா - செயது வைத்து தா - அதை,
கவபுபெச - ஆராநம் செயய வேண்டும், தா - அதை,
பூணகெச - ஸேவிச வேண்டும் தா - அதை (குறித்து),
யஜெச - யாகம் செயய வேண்டும், தா - அதை, விவின
பெச - தயானம் செயய வேண்டும், கவாவஸ - போககடிசகப
பட்ட, பொஷஸு - தோஷவசனை யுடையவனாக கொண்டு,
ஸுஹரவிவிணி - பரபருமம் ஸவருபமாகிய, தாபெவ -
அந்த ரூபத்தையே, விஸதி - அடைகிறான் இத்தால இது
வே பரமாத்ம ஸவருபம் என்றனுஸந்தானம் செயயவேண்டு
மென்பது தயோகிதம் அப்படியே பூமித தாதபாய சந்திரி
கையில் ' கவபூவதாராவபெவி வாராவகவாத்மஸஸா
ம் டிபிபுதா: யபா ஸுரணி: ' தாபெவ ஸுஹரவிவிணி: '
உதி ' என்று அருளிச் செயப்பபட்டிருக்கிறது இங்கு
' ஸுஹரவிவிணி ' என்பதற்கு அந்த அபராருத ரூப
மும் இதுவும் பிரிக்க வெண்ணுதபடி சோந்திருக்கிறது என்று
தாதபாயம் பரபத்தி ஸாஸ்திரத்திற்கு விஸேஷ பரவாததகாக
என ஆழவாராக்ரும் இதைவே விஸேஷமாக அனுஸந்தித்து

ஹவானருசசெயதான் ஆழ்வார்களு மிவ்வவதா
 ர ரஹஸ்யத்தையு மவதாவதார வெவருஷணுததை
 யுமபூவாரமாக வகாஸநீக திதற்குப் பேரணியாகப்
 வரசுவததைககண்டு போந்தாராக இப்படியிருக்க
 கிற வீழாரன தனனாநீததுக்குப் வரீவாஹமாகப்
 பண னும வராவாரங்க லகருஜமகஸுஷிஷிதி
 லஹாரகோஷ புஷ்சவாழிகள்.

இவவீழாரன 1 'நிதெதெவஷா ஜமநாதா
 லக்ஷ்மீததவ நீபணம் விஷ்ணுரீர மவாயீநீ'
 உதாழிகளிறபடியே லவதாவவெவ்யுயிலுமலவதீகரு
 னாகெர்ணடே யிருக்குமென னுமிடத்தை 2 'தசெவக

இது அப்படிப்பட்ட பரமாத்மாவின் உயது எனாதற்காக மா
 நபகததபும சில இடங்களில் அநுஸந்தித்திருக்கிறார்களா என
 நருநிச செபுரா—'ஆழ்வார்களும்' என்றாமபிதது பூவார
 மாக-அதிகமாக பேரணியாக - முல ராமணமாத ஸதிதி லி, ததம
 னாநி திருமுள்ளம் பறநீ பரவருத்தியை யருநிசரொளிகுரா—
 இப்படியிருக்கிற' என்றாமபிதது 'தனனாநீததுக்கு' இதயாதி
 யிலுல பரிபூரணான ஸவரன ஆக ஸருஷ்டயாதி வயாபாரங்
 கரக செயவதற்குக் காரணம் தயாதிகம 'சூழி' பததநினுல
 ஆத பரவியபநிபமனா குறிக்கப்படுகிறது

இப்படிப்பொதுவாக ஸவர ததவகதை நிரூபித்தது அதின்
 உட்பிரிவாகப் லக்ஷ்மீரின் ஸவருபாதிகளை நிரூபிக்கவேண்டு
 மிடததில் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட ஸவரததவத்தின் ஸவருபாதி
 களப்பொருள் இவளுடைய ஸவருபாதிகளுமென னுமொலு
 தற்காக அப்படிப்பட்டததவம் உண்டு, அவள ஸாவபரகார, ததா
 ம ஸவரனுக்கு ஸமமானவள, எனகிறவிஷயங்களில் பரமணங்
 களை நிரூபித்தருளுகிறா—'இவவீழாரன' என்றாமபிதது ஜம
 நாதா - லோகமகளுக்குத் காயாராகிய, லவஷா-இந, த, ஸ்ரீ:
 லக்ஷ்மீ பானவள, விஷ்ணுரீ - பகவானுக்கு, நிதெதெவ -
 எப்பொழுது மிருக்கிறா, ஸகவாயீநீ - விட்டுப்பிரியாதவள
 லவதாவவெவ்யுயிலும் - உபாய தஸை உபேய தஸை, காரண

யு', 1 'மாதாவிதா' எனகிற ஸ்ரோகங்களிலே யுவகார விசேஷத்தாலேவராஜரமாக விசேஷித்துச் சொல்லப்பட வராசாரவராஜுஸபுவஸங்களிலேதெளிந்து கொள்வது. இவ்விடத்தில் ஐணயரகமும், வுரூஷகாரகாபிகளுமெமபெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும்

தலை, அவகார தலை முதலிய எல்லாத் தலைகளிலும் பராசார பராபராசாரங்களின் ஆபததமகவத்தை நிரூபித்தருளுகிறா— 'ததெவம்' என்றாமபித்து உவகாரவிசேஷத்தாலே - அவரவாசள செயத் உபகாரத்தினாலே, அதாவது அநதநத ஸலோகங்களில் அவரவாசள செயத் உபகாரமும் நிரூபிக்கப்படடிருக்கிறது என்று தாதபாயம் 'உவஸங்களிலே தெளிந்துகொள்வது' என்பதற்கு ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம், திருவாய்மொழி, முதலியவைகளில் இவ்வாததம் விஸ்தாரமா பருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அங்கு கண்டுகொள்வது என்று தாதபாயம் இப்படி ஸாவாசாரத்தாலும் ஸதருஸை என்பது உபபநநமாகுமோ? பிராட்டிக்குப் புருஷகாரதவமும், எமபெருமானுக்குத் தண்டதாதவமும், அததற்கு உபயுகதங்களான சாருணய ஸௌயதவாதிகளும் அங்கீகரிக்க வேண்டாவோ? எமபெருமானுக்குப் புருஷகாரதவமும் பிராட்டிக்குத் தண்ட தாதவமும் ஒப்புக் கொண்டால் அநுஸந்தாதி தோஷங்கள் வாராக்கோ என்னில்? இதற்கு ஸமாதான மருளிச் செய்கிறா— 'இவ்விடத்தில்' என்றாமபித்து 'வுரூஷகாரகாபிகளும்' எனகிற இடத்தில் 'சூழி' ஸபதத்தினால் மருதுதவம், பதிஸேஷதவம், முதலியவை ஸங்கரஹிக்கப்படுகின்றன கூறாக விவரித்த-அவரவாசள பாகமாகப் பங்கு பிரிக்கதுகொண்ட 'விவாமொநாதி ஐவ்யஸூஷாய விஷயாணாநெகஸூஷாநாம் ததெகெசெஷு வ்யவஸூஷாய' என்று மிதாக்கூரியில் வயவஹார காண்டத்தில் விபாக என்னும் பதத்திற்கு காததம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதாவது சில தரவயங்களின் ஸமுதாயத்தில் அநேகம் 'பாகங்க்கு ஒரே விதமான ஸவாமிதவம் ஏற்பட்டிருக்க, அவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஸவாமிதவத்தை அநத தரவயங்களின் ஏகஸேத்தில் மாததிரம் வைத்துக்கொள்ளுகை என்றாததம் ஆகையினால்

கூறாக விவஜிதத வ்ராவாரங்கா உவபிஸூராமயசூ
யாரததிற காட்டி லகிபிஸூராம யசூயாரததுககு
விஸேஷம ஸுத: பூவ்மென்று உவரருளிச ரெயத

இங்கு எல்லாக குணபரிபூரண பிராட்டிகளும் எம்பெருமானு
கும் பாதயதை இருந்தபோதிலும் இவாசனா எதிரேயு
தில் பாதயதைப் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது
'விவஜிதத' என்றருளிச செய்திருப்பதினாலேற்படுகிறது
இதனால் எல்லாவிதக் குணங்களும் இருவருக்கும் இருந்தபோதி
லும் ரஸானுபவத்திற்காகப் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என
பதும் தயோதிதம் உவபிஸூமான' இதயாதி—யேதவசனில் பா
கருதி யாகத்தில் எல்லா அங்கங்களையும் நேரினேயே நிரூபித்து
விகருதியாசங்களைச் சொல்லும்பொழுது பராக்ருதி யாததைப்
போல செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது எந்த இடத்
தில் எல்லாத் தாமதங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கு
'உவபிஸூராம யசூயாரம்' என்று பெயர் அப்படிக்கில்
லாமல் கீழ்ச சொல்லியதைப்போல என்று சொல்லியிருப்ப
தற்கு 'ஸகிபிஸூராம யசூயாரம்' என்று பெயர். இங்கு
பராக்ருதி யாகத்தைக் காட்டிலும் விக்ருதிபாகம் வேறு ஒன்றா
என்று ஸமஸபம் உண்டாகில் எப்பொழுது அதைப்போல
இதைச் செய் என்று அதிதேஸம் செபதிருக்கிறதோ அதினால்
யே நயாயாரதங்களை அபேஷிக்காமலே இவை இரண்டுக்கும்
ஸவருபத்தில் பேதமுண்டென்பது விரிததம் என்று பூவாநீமாம்
ஸையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதைப்போல 'யசூ
லவபுமகொ விஷு ஸுயெயெயெபம்ஸிஜோதூ', 'நிக்யூஷ
பூபிபூஷி' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் அருளிசெய்திரு
க்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய குணங்களை நிரூபித்து பிராட்டி
அதற்கு ஸமமான குணங்களையுடையவென்று சொல்லியிருப்
பதினால் 'ஸகிபிஸூராம யசூயாரம்' பிராட்டி, 'உவபிஸூ
ராமயசூயாரம்' பகவான் என்பதேற்படுகிறது ஆகையினால்
இவர்களுக்கு ஸவருபத்திலேயே பேதம் பாராணாதா மன்றிக
கே விரித்திசகும் எல்லாசகுணங்களும் இருவர்களுக்கும்
ஆனாலும் இவர்கள் கூறாக விவஜிததுக கொண்டுநிற்கிறார்கள்
என்னில் ஸவருபத்திற்கு உவபுமபுமவதி என்று பெயர்.

துககுமிப்படி விவரமததால வந்த வெவஷஷுத்திலே
தாதுய்யம் இது 1 'யுவகவாடிள துமெய்யு' எனகிற
சொராகத்திலே மிணுத்தம் 2 'இறைநிலைபாணாவரிது'

மீமாமஸா நயாயததிறகு விரோதா வருசிறுக்க என்று ஸவசை
தயோதிதம் 'உவா' என்றது மதபஸதாகனான பமாமஸகாகன
'இப்படிவிவரமததால வந்த வெவஷஷுத்திலே தாதுய்யம்' இக
பாதிககு 'வூதஃ பூவூ' எனபதற்கு ஸவருபத்திலேயேபேதம்
ஏறபட்டது என்று தாதபாயமல்ல இப்படி அதிசேகஸம் செயத
தினாலேயே வேறு பாராணம் நயாயம் முதலியவைகளினால் நிரு
பிகசாமல் பேதம் வலிகதிககிறதுஎனபதில் மாதிரா தாதபாயம்
ஆசையினால் இது இந்த விபாகத்தினால் வந்தபேதத்தையே குறி
சகிறது இந்த விபாசமும் இவாகளுடைய ஸவபாவத்தினாலேற
பட்டது எனபதைச் சொல்லுகிறபடியினாலே விரோதமில்லை
என்று தாதபாயம் இங்கும் பாராணபராமாஸமில்லாமலே இந்த
பேதம் வலிகதிககிறபடியினால் 'வூதஃ பூவூ' என்னக்குறை
யில்லை என்று கிருஷ்ணராம் 'வெவஷஷுத்திலேதாதுய்யம்'
எனபதற்கு இந்தவைஷமயம்பரமாணநிரபேக்ஷமாகஏறபடுகிறது
என்று அநந்தம் இப்படி இந்த விபாசம் இவாகள இருவரும்
ஸம்மதித்ததுச செய்து ரொண்ட தெனபதற்கு ஸாமபரதாயிச
மான பரமாரா சாடடியருளுகிறா—'யுவகவாடிள' என
நிரமபிதது 'யுவகவாடிள துமெய்யு'வாவஸதா ஸகூஸா
நவ்விசகாநீந க்ருகா மமவதி மூணாந வுமலுலுலுலுலு
கூயி ஸூரெகெகாநாநுஷி வகிவாராய்யு கரூணா
காநீநா மொகூம் மவதி யுவயொராநுநிவிடி' என்று பூனா
ஸலேகம் யொவனம் முதலிய குணங்கொல்லாம் உககா
இருவருசகும் ஸாமானமாயிருசக ஒருவருக்கும் சிழப்படியாமை,
ஸௌாயம், தையம், முதலிய புருஷாரங்கு அவஸம
வேணடிய குணங்களை பகவானிடத்தில் வைத்து, ஸதிரீ
களுககு ஸவாபாவிசகரான மாததவம், தைய, பாததா
விறகுசிழப்பாநதிருசகும் தனமை முதலியவைகளை, உடமிடத்
தில் வைத்துசொனாடிப்படி அனுபவிப்பதற்காக உககளிருவா

எனருழுவாரருளிச்செய்த நிலத்திலே யேதேனுமொருவரையா நிவடிந்தமாதாது 1 'கூஸாநய-பா-ஹுதஃ செவிக்கூஸா-ஹுது கூவ-புதெ' என்கிறபடியே தக-பவாணித்துததாலே நினைத்ததெல்லாம் ஸாயிககலாயிருக்கச்செய்தேயிறே நாம பூரணஸாரணராயப்போருகிறது ஆகையாலலிவவீஸாரதகவததையு மீஸி

களுகளு எறபட்ட பிரிவு இது என்று தாதபாயம் இறை-ஸுவரஹுடைய, நிலை - ஸத்தியின், உணாவு - அறிவை, அரிது - அஸகயம் 'ஆழ்வாரருளிச்செய்த நிலத்திலே' இகயாதிரகு 'மயாவறமதநிலமருளினன்' என்கிறபடியே இவவிஷயத்தில் ஸாவஜ்ஞான ஆழ்வார பரமாண பரதிபரநாநாண்டியே யறியவேண்டியதே தவிர யுகதிகளினால் சலபிககமுடியாது எனறருளிச் செய்திருக்கும் இடத்தில் அஜஞாநான நாம நிஷ்பரயோஜனமான நிபந்தகளைச் செய்பலாகாது என்று தாதபாயம் இந்தத்தவவகங்களில் யுகதிகளினாலே வாஸதவாராததை அநயதாகரிசகஸகதியுடையவனா யிருந்தும் பரமாணதகைக் கொண்டே நிருபிகதிருக்கிறோம் எனறருளிச் செய்கிறா—'கூஸாநய-பா-ஹு' எனருரம்பித்தது அனறிகசே அபபடி வருதா நிபபந்தம் பண்ண யத்தனித்தால் அதிலும் நமக்கு ஸாதியிலலாமையினால் இலலை, நமமிஷ்டத்தை ஸாதித்துக்கொள்ககூடி|| ஸாதியுடையவராக இருந்தபோதிலும் வஸது ஸத்தியைச் சொன்னோம் எனறருளிச் செய்கிறாராகவுமாம்—'கூஸாநய-பா-ஹு' எனருரம்பித்தது தகஃ - ஸவனங்கா முடிந்த பிறகு, தக-அநத்த தாமபுதகிராருடைய யாச ஸாலையில் கூஸாநு - அலபங்காநா, கூஸாநு - அதகைகளை, செவிக்கூஸாநு - பெரியதுகளாக, கூவ-புதெ - செய்கிறார்களா நினைத்த தேல்லாம் - பரமாணிகமாசவோ அபரமாணிகமாகவோ நினைக்க எல்லாவறறையும், ஸாயிககலாயிருக்கச் செய்தே-ஸதாபிகககூடியஸகதி உடையவனாயிருக்கச் செய்தே இப்படி பரமாணங்களில் சொல்லியபடி ரஸேஸிதவய தவவகளைத் தெளிபவேண்டிய தவஸயமானாலும் புவனகோஸங்கள்,

தவந்தகங்கைநாட்டினாய் பாயாபுராண நதெளிபாய் பூராவதம்.
இவ்விடத்தில் வலங்குளையும வேண்டா, சுதூகர
மாவயுத்தங்குளிற போலே வுலையுதங்குளான
வறழி வலிவலாயி ண்ணையும வேண்டா, அவரின்குடி
மான காலிலே படகோடுவார வறழி முதலாக வேண்
டுவாண் தெளியுமாய் போலே விவளவு விவெகிகை
யவயுதாமைகதிதம் இது பூநிஷிதமாகைககாக இவ
ற்றின் விரிவுகண்ணை நிறுது

அந்நாட்டினாதிநாட்டினாய் பாயாபுராண நதெளிபாய் பூராவதம்.
இவ்விடத்தில் வலங்குளையும வேண்டா, சுதூகர
மாவயுத்தங்குளிற போலே வுலையுதங்குளான
வறழி வலிவலாயி ண்ணையும வேண்டா, அவரின்குடி
மான காலிலே படகோடுவார வறழி முதலாக வேண்
டுவாண் தெளியுமாய் போலே விவளவு விவெகிகை
யவயுதாமைகதிதம் இது பூநிஷிதமாகைககாக இவ
ற்றின் விரிவுகண்ணை நிறுது

அந்நாட்டினாதிநாட்டினாய் பாயாபுராண நதெளிபாய் பூராவதம்.
இவ்விடத்தில் வலங்குளையும வேண்டா, சுதூகர
மாவயுத்தங்குளிற போலே வுலையுதங்குளான
வறழி வலிவலாயி ண்ணையும வேண்டா, அவரின்குடி
மான காலிலே படகோடுவார வறழி முதலாக வேண்
டுவாண் தெளியுமாய் போலே விவளவு விவெகிகை
யவயுதாமைகதிதம் இது பூநிஷிதமாகைககாக இவ
ற்றின் விரிவுகண்ணை நிறுது

இப்படி மூன்று தகவல்களாக வகுத்து வினித
தாற்போலே ஸவ-புவிஸிஷ்ட வெஷததாலே யீஸ்ரானேக
ததவல்களில் ஏறவும் தகவலாக வமுவஸநிப பாக
சுருங்கவும் பண்டமம் கும, ஸம்ஸெஸிதவல்கள
ரிபாகங்களின் தாதபரியம் சூதாநாதாகுகள உவாயெ
வெவயவக ளெனமுறபோலே ஸிரணடய-பும
ஜோதவலமாக வகுப்பாபாகம, ரக்ஷி-பும ரக்ஷகன்
ஹெயமுபாபெய மெனறிப்புடைகளிலே சுய-புத
ஷ்யம ஜோதவலமாக ஸம்ஸுஹிபபாகம, முன்பு
சொன்னபடியே சுய-புதவணிகம் ஷய-புதவகளுென்று
விவெசிப்பாபாகம, ரஹஸ்ய ஸாஸ்திரங்களிறபடியே
வலவபுதா-புதவினாபிகள பண்ணுவாபாகம, அவ்
வோஜோநாநுஷாந புகிஷாந-புதவகளுான புகியோ

‘இது’ எனமுரமிதது இது-இதததவவிவேசம் புகிஷிதமா
கைககாக - ஸதிரமாய நிறபதறகாக, அதாவது பரதிரவாதிதவி
னுடைய யுகதிகளாலே சலககப்படாமலிருப்பதற்காக என
று காதபாயம் விரிவுகள் - விஸதாரமாத நிருபிகமும ஸாஸ
திரங்கள் ததவல்கள் ஒன்றென்றும், இரண்டென்றும், அந்நா
கே நிருபிததிருப்பதற்கும, இவகு மூன்று ததவல்கள் என்று
நிராகதாரணம் செபதிருப்பதற்கும காதபாய மருளிப செய்கிறா—
‘இப்படி’ எனமுரமிதது ஸவ-பு விஸிஷ்ட வெஷததாலே-
தேதனா சேதனபசுர ஸாரமாதவுடையவனாரிருசிற ஆநாரதி
னாலே வனகதசவம் - ஒரு ததவம் இது ஸ்ரீமத நயாய விநித
தாஞ்ஜனத்தில நிருபிககப்படடிருக்கிறது ‘அவ்வோஜோநாநு
ஷாந’ இதயாதிககு அப்படித தெரிந்து சொள்ளுயநினால்
அததற்குத கருத அனுஷ்டானங்களும அனுஸந்தானங்களு
மாகிற பரயோஜன விஸேஷங்கள் உண்டென்று அறிந்துகொள்
பும என்று தாதபாயம் அதாவது ததவம் ஒன்றென்ற நிரு
பிததிருப்பதற்கு பரபஞ்சககா எல்லாம் அவனுசகுப்பராநீனம்,
அவனெருவனுமே ஸவதநதிரன் எனசிற ஜஞானத்தின பரநிஷ
டயும், இரண்டென்று நிருபிததிருப்பதற்கு தேதநாதிரா
ஆகமாவலு, உபாயமும பரபயமும பசவாநீன, நிறநாவ

ஜக விசெஷங்கள் கண்டு கொளவது 1 'ஸாஷ்டாங்கம் வஹுகேசம் வுகேஷுருதகாரணம் | உவபேஸாக ஸிம் வுபா விரபேசு வவபுகேஷு' என்கிறது உவ புகேஷமான வாராஸ்ததைக கடுக ஸுவணமபண ணி கூரவிபண்ணுதே யுண்ணவிரகுடையவன கூரவி வினெனைய விடுமாபபோலே விரிவுகறகைககீடான

ஸவருபாஸிதம் என்கிற ஜனான பரதிஷ்டையும், நானகு என்று நிரூபித்திருப்பதற்கு அநநபசதிதவ ஜனான பரதிஷ்டை யும், ஹேமபாபா ஸ்தானிபா ஜனான பரதிஷ்டையும், அநந பஞ்ச ஷடாநந நிரூபணங்களுக்காக சிவ அதிகாரங்களில் நிரூ பிக்கப்பட்ட ஜனான பரதிஷ்டையும், எழு பதாநதம் என்ற நற்கு ஸ்வாதீந சாதருதவ பாதருதவம், ஸ்வாதத சாதருத வம், பாகதருதவம், இவைசனை நவருததி செய்கிற ஜனான பரதிஷ்டையும் பரயோஜனாபர எனது தாதபாயம் இப்படி ததவதரயங்களை அவஸாயமறிய 'புணாடுமெனபதற்கும், 'உவபே ஸாகஸிம்வாஜாவிரபேசு வபுகேஷு' என்று சொல்லியிருப்ப தற்கும் தாதபாய விரோதமில்லை என்று நிரூபித்தருளுகிறா— 'ஸாஷ்டா' என்றாமபிதது ஸாஷ்டாங்கம் - ஸாஸ்திரத லகத தெரிநதுகொண்டது, வஹுகேசம் - அதிகக்கஷடத் தைநச கொடுக்கக்கூடியது, வுகேஷு - புத்தியின, வருதகார ணம் - ருபிபபதற்கு நாரணம், (ஆகையினால்) உவபேஸாக - ஆசாயாகளின் உபதேஸத்தினால், ஹரிம் - பசவான, வுபா - அறிந்து, வவபுகேஷு - எல்லாக சாமங்களிலிருந்தும், விர பேசு - ஸ்வையயலையவேண்டும் இதற்கு அவஸாயம் ஜனாதவ யாகளான ததவதரயங்களைப்பற்றிய ஜனானத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டாமென்பதில் தாதபாயமல்ல ஸாஸ்திரம் முதல்யவை களில் பரிசயப்பணை இஷ்டமும் ஸகதியும் இல்லாதவன உப யுகதமாய அவஸாயம் ஜனாதவயங்களுள் அதங்களை சிக்கிரத தில் தெரிநதுகொண்டு உபாயத்தில் தவரைப்படுவாடும் என பதில் தாதபாயம் இதற்கு உதாஹரணம் அருளிச செய்கிறா— 'கூரவிபண்ணுதே' என்றாமபிதது 'வவபுகேஷு', என்பதற்கு எல்லா சாமங்களையும் விடவிடவேண்டும் என்றா

கே, வாதியா - வாபாலகாசான நமஸூவாசாயாகள என்றாகவு
மாம, வினையுடம்பில் - நாமபகனோடு சோததான ஸரீரத்தில்,
கூறுபடே-கூறுகப்படே, அதாவது அதிகப்பாகமாக உண்டாகும்
என்றாததம், தேஹேநதிரியாதிகளில் ஆதம் பரமும் ஸவதந
திராதம்பரமுமாகிய இவைகளுக்கும் தேஹமே ஆதமா என்கிற
பரமம் பெருமபாலும் உண்டாகிறது என்று திருவுள்ளம் அன
றிககே, கூறுபடே - அநதததேஹத்தின் எகதேஸங்களில் உண்
டாகும் என்றாததமாகவுமாம, கோடு - கருரமான, மோகமும் -
அஐஞானமும், இங்கு 'கோடு' மையாவது லோகாநதரங்களில்
அனுபவிககிற புருஷராததங்களுக்கு உபாயங்களான வைதிகக்
கராயங்களெல்லாவற்றிலும் அதிகாரியல்லாமல் செய்வது
தானிறையாம் - தானே ஈஸ்வரனாகும், அதாவது ஸவதநதரனா
கும், குறிப்பும் - எண்ணமும், மாற நினைந்து - நரிககவேண்டும்
என்று நினைத்து, அருளால் - கருபையினால், சித்தமும்-சேதனமும்,
அசித்தம் - அசேதனமும், இறையும் - ஈஸ்வரனும், என் - என்று

சொல்லப்பட்ட, வியன-விலக்ஷணமரணான, தத்துவம் முனறும்-
முனறு ததவபகனையும், தேற - டெனியுமபடி, அநாத பர
வாதிகளின் யுகதி முகலியவாநினுல அநபாமலிக்ருமபடி,
இயம்பினா - உபதேஸித்ததாசல

இப்படி 'அவ்வோஜாநாநுஷாந பூகிஷாந'பவநா
நான'வெனறருளிச செயதிருப்பது ஸவாகாமாகுமோ? இதற்கு
முன ஏற்பட்ட மதங்களை நிராகரித்து கதவதரபங்கமோ ஸதா
நிகதினால் இதற்குமுனவிதபட ஸநகைரஸோப பரிஹரிசுத
போதினும் இனிவரப்போகிற மதாய நினுல அமோம ஸநகைர கன
உண்டாகுமாயசயினுல அலவகனினுல இந்நத, ரத, நய, கரயஜநாந
ததிறகு கலககமுண்டாகுமோ? எனறவை முகலிய ஸநகைர
போப பரிஹரித்தருளுகிறா—'சுவாவெர லாவதஃ' எனமுரம
பித்து

ப - ரை] ததத்யெஷு - அநதநத பஸபுககளில், சுவாநா
வெஷுஃ - உண்ட, இலலை, எனகிற வாகக ககளின், சூந
ஷுஃ - எல்லையிலலாமையினுமே, அநாத பரபபடிப்பட்ட
வாககைதகர அமீனகங்க வாகையினுமே, சுவாவெரலாவ
தஃ - சேரத்துக கொளளுதல, தாந்ருதல, இவகனினுமே,
சுநவயி - எல்ல இலலாத, சுஹநாயுதி - பபடியுதகிரளி
னுமே, காணாஃ - அழகான, சுதராணாஃ - வலி, நநாந, தங்கா,
கவியீ விசுவசு கவிகளினுடைபுத்தியி றிலைறபடுத, தபாட்ட
கிசித்திரகளைப்போல, அதாவது விசிதரங்கனான ஆதநந
களைப்போல கூதிகதி - எவவளவு, ஸுஃ - யுருபபக நம
(இனிஉண்டாகக்கூடும எவது தாநபாயம்), நிஸுஃ - தனபரு
ஸதருஸ மொனறிலலாத, சுவாவெரலாவது - தநவஜநாநம்,
வஹவலா-சிக்கித்ததில, தாந-அநத, வலவலாநு எல்லாந்ருத
யும, வெஷுஃ - தோககடிப்பதற்கு பூவவதி - ஸகதி
யுடையதகிறது வுஃவெ - புருஷனாரிநாந, தகெவந -
உணமைபாக, ஸுஷுஷு - பாசசபபபடிருகருமபொழுது,
வூரணுதாஃ - கட்டை முகலியதாயிருப்பது, வுநாநி -
மறுபடியும், தவூரணிதாவது - உயிரோடிருக்கப் போகிற
தெய்வலலவா

‘கவியீவிசுவசு’ எனபதற்குச் சங்கரன் ஒரு அர்த்தத்
தையே தாசா கவச || புகதியினால் சில விசேஷங்களைச்சோத
துகரொணிடும், சில விசேஷங்களைத் த || ரிவிடநிம் பலவித
மாக எழுதுவதைப்போல என்றாகதம் ‘கவியீவிசுவசு’
எனபதற்கு ஸாரமூலம் ஸூத்யம் எனபது, அஞானமாததிரம்
உண்டு என்றும், இப்படி ஒருசிறகு இலலை என்று சொல்லு
வது என்றாகதம் ‘சுவாவொஷ்வசு’ எனபதினால் ஜஞா
னம் எனபது ஒன்றை ஒப்புக்கொண்டு அது சுண்ணிரென்றும்,
அது நித்யமென்றும் அது நிராஸரயமென்றும் ஆஸரயத்தை
புடையதென்றும் சொல்லுவது தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘க
வியீவிசுவசு’ எனபதற்கு விசாரித்தால் இடத்தில் யுத்திகளால்
லாமற்போகும் நாசமான பரிம தாகி, முதலிய யுத்தியா
பாஸயசுரையுடைய நதவாபாஸமகோபம், யுத்திகளாச சொல்லு
கிறார்களா எனபது காதுபாயம் ‘நிவ்ஸு’ எனபதினால் கனரகு
ஸம்மானது, பிரபாட்டதமில்லை என்று அர்த்தாத விததிககிற
படியினால் கவியீவிசுவசு அநித்யபபவமுடைய பரிமாணத்தினால்
விசாரித்தால் பாபமும், ஸம்மான பலமுள்ள பரிமாணத்தினால்
தடுக்கப்படுவதாயிப் பரகிரோதமும் இலலை எனபது தெரி
விக்கப்படுகிறது ‘வ்ஸவ்ஸா’ எனபதினால் வேறொரு யுத்தி
முதலியவைகளை எதிர்பாராமல் அவைகளைத்தானே நாசம்
செய்துவிடுகிறதென்று தாதபாயம் ‘வ்ஸவ்ஸு’ இதயாதி
இதற்குப் பொதுவான உதாஹரணம் இகின கருகதாவது—
ஒரு வஸ்துவைப் பாசகும்பொழுது பெருத்த உயரமாய் நிற
கிற நிலையில் புருஷனோ, மாசகடடையோ எனகிற ஸம்ஸயம்
உண்டாகிறது பிறகு கை சால் முதலிய அவயவங்களின் அமை
ப்புகளைப் பரதயக்ஷமாகப் பார்த்ததினால் புருஷனென்றானொரு
பரிமாணம் பிறகு சட்டை என்றாவது, புருஷன் எனபதற்கு விசார
தமான மற்ற வேறு எதுவாவது எனகிற ஸந்தேஹம் உண்
டாகாது அதைப்போலக் தத்வஜஞானம் ஸுரியாக நிரூபிக்கப்
பட்டிருந்தால் இந்நிரூபணத்தால் ஸகல ஸம்ஸயங்களையும் நிவ
ருத்தித்தகிவிடும் என்று தாதபாயம் அன்றிககே வேதாந்த
விததமான மற்றொரு அர்த்தத்தை இங்கு உதாஹரித்தருளு
கிறார் சவுமாந்—‘வ்ஸவ்ஸு’ என்றாமபித்து ஜகத்காரண
வஸ்துவக்குப் புருஷன் உண்மையாக அறியப்பட்டதேயா

ஞா அநதகு ந்தகிரணுயிரதரை முதலிய ஸமஸ்யம் பிறபாடு
உண்டாகாது புருஷன் எனகிற ஸபதம் புருஷ ஸூகதம், புருஷ
நீரணயம், முதலிய கரந்தங்களில் ஸரிய பதியான பரவாணையே
சொல்லுகிறதென்று நிருபிசகப்படடிருக்கிறது அப்படியே
'ஹவாநிகி ஸஹோடம் தயா வாராஷ உத்யுவி நிராவாஃ
வ வதெபுதெ வாஸுஹெவெ வநா கநெ' இதபாதி பரமா
ண ககளினால் பகவத பாபென ிற்ற டடிருப்பகினால் ஜகத
காண வஸது ந்தகிரா எனநிலை முதலிய பரமம்
உண்டாகாது என்று காகடாயா

திருவஹீநதிரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மரதாரீய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்
ததவதரயசிந்தநாதிகாரம்
முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீஃ ॥

॥ ஸ்ரீ ஐதே நமோநக் ஐஹாஹேஸிகாய நமஃ ॥

பாதேவதாபாரமார்தீபாதி காரம்.

பாதேவதா ஜதான பாயோஜனம்—புபேநாகி பகஷிராகரணம்—பரு
ம்ம நுதராதிகரின கராய பூநதவம்—பரிவஸயநவம்—பநவந மாயா
பாதநகிரதீவம்—பசவதீகங்கரதவம்—பாபாஸரயநவ மல்லாமை—பக
வதேகாஸரயதவம்—பிபூதீதவம்—பாநாரபூநதவம்—பாரீரதீவம்—ஸேஷ
பூநதீவம்—பகவானுடைய ஸமாதிந நரிநரதவம்—பசவத கடாசுமே
மோஷதீநீத ஸாதனம்—பகவானுரதே முழுசு உபாஸயதவம்—பரு
ம்ம நுதராதிகரின பாயம்பரயா யோகோபகாரதவம்—பகவானுடைய
தீபம் மற்றவர்களுடையவும் உபாஸனங்களில் வயதயாளம்—பரும்ம
நுதராதிகரின பலபாதாநம பகவநதுகரவா விஸேஷம்—தேவநாகி
தா ஸேவயில் அபிஸந்திபேதேந பலநாரதமயம்—பகவநஸததா விந
ய உபாததவம்—தீப நுபிநுநவாஸதந உபுநாரரின பருஸ நகி
உநாஹணம் |

சுருதெதக்யம் ஐவதெதக்யம்

திகவஸயிமதா துமூதெதக்யம் துயாணா

ஐருதெதக்யம் திதூதக்யம் திவாண

வணிகீ ராஜியகே ந வணிகீ |

துயுதெத ரெககதெனா துதக்யம்

ஐகுவாஸ உவெவாதிவிஸ

ஸ்ரீநாநாராயணா நமஃ வதிரவிந

தக்யம் துதக்யம் துதக்யம் ॥

॥ ஸ்ரீஃ ॥

॥ ஸ்ரீ ஐதே ஸ்ரீ நிவாஸராரோமஜ ஐஹாஹேஸிகாய நமஃ ॥

இப்படி ப பொதுவிடில் ஸாஸாஸவருபததை அறிந்தபிபாதி
லாம அது இன்னதேவதை என்றியவேண்டிய தவஸய
மெனபதையும், அப்படி நிருபிபதின பிபாஜனததையும்
அதில பாமாணங்கடையும் அருளி செயயபிபாகிறவராய அதி
பாராதததை ஒரு ஸலோகததாலே ஸாஸாஸவருபததை—

‘சூர்தெக்யூ’ என்றாரம்பிதது அனநிககே சீழில் ‘வூம்லெக்யூ’
தகெக்யூ ‘சூர்தெக்யூ’ எனறருளிச செயததை விஸதமா யருளிச
செபசுராகவுமாம்—‘சூர்தெக்யூ’ என்றாரம்பிதது

ப-ரை]சூர்தெக்யூ-ஆவாதமாவுகரும் பரமாதமாவுசகும் அபே
சம், இதகால ஸங்கரா யாதவாதி பக்ஷம் ஸங்கரஹீதம், அனநிக
கே ஆதமா ஒன்று எனபது எனறாததமாகவுமாம் மறறவை
கா மிதபை எனபது தயோதிதம் ஷேவதெக்யூ - தேவதை
கள் எல்லாம் ஒன்றெனபதும், சூர்தெக்யூ - தரிமூ
ததிரகை யடைந்திருக்கிற, சூர்தெக்யூ - ஸமமாயிருக்கை, ஷே
க்யூ - ஒன்றாயிருக்கை, சூர்தெக்யூ - இந்த தரிமூததி
களைக ராட்டி லும் மறறொருவனிடத்தில், ஷேவதெக்யூ - ஸங்கர
யாயிருக்கை, அனநிககே, சூர்தெக்யூ - மூன்றுகளுக்கானே,
சூர்தெக்யூ - பகவானைத் தவிர மறறவர்களிடத்தில், எனறாதத
மாகவுமாம், இப்படி தரிமூததிகளும் ஸமா, ஒன்று, அவர்களில்
பரவானைத் தவிர மறறொருவா ஸங்கரான என்கிற பக்ஷங்கள்
ஸங்கரஹீதங்கள், சூர்தெக்யூ - எனநிவை முதலிய, ‘சூர்தெக்யூ’
ஸபாசதினா பரவாஹேஸங்கர பக்ஷம் (சலபநதோறும் பசவான
மாதிரி வருகிறான என்கிறபக்ஷம்) குறிக்கப்படுகிறது, சூர்தெக்யூ
வூம்லெக்யூ - புத்தி இல்லாதவர்களினுடைய வார்த்தை
களை, ஷேவதெக்யூ - பெரிபோரான, சூர்தெக்யூ-ஆதரிசகிறதிலகை
இதற்கு சாரணம் நிருபிக்கரு நுகிறா—‘சூர்தெக்யூ’ என
றாரம்பிதது வூம்லெக்யூ - ஒரே அபிபராபத்தை உடைய,
சூர்தெக்யூ - வேதாந்தங்களினாலும் ஸாமார்ப விஸேஷநயா
யக்தினாலும், நாராயணதுவார்த்தில் சொல்லப்படும் ஸாமா
நாதிகரணயததினாலும் நாராயணனை ஸாவஸபதவாசயன என
பது ஏற்படுகிறபடியினால் பருமமா,ருத்திரன, இவாசனை ஜகத
காரணமாய்ச சொல்லியிருப்பதும் அவர்களுக்கு அந்தாயாமி
யான பரமாதமாவையே சொல்லுகிறபடியினால் வேதங்கள் எல்
லாம் ஒரே காதபாயத்தை உடையவைகள் என்று தாதபாயம்
சூர்தெக்யூ - அந்த வேதங்களுக்கு அனுகூலங்களான,
சூர்தெக்யூ-வூம்லெக்யூ-ஆதரிசகிறதிலகை - மனு, வயாஸா, முதலியவாக
ளின் உக்தியினாலும் இததால் வேதவிருத்தங்களான ஸாங்க
யாதி ஸமருதிகளும், இதர புராணங்களும், ஸமருதயதிகாரண
நாயம முகலியவைகளினால் வயாவாததிசகப்படுகின்றன ‘சூர்தெக்யூ’

வ்யாவஸ்ய என்று நிராததேசத்திருப்பதினால் இவர்கள் ஸருதியி லும் ஆபதாக்களாச ஓதப்பட்டிருப்பது விவக்ஷிதம் ' **ஓவ்ய** ' எனப்பதினால் பராஸரா ஸுகா, ஸௌந்தா, வாலம்கீ, முதலிய மஹரிஷிகள் குறிக்கப்படுகிறார்கள் இத்தால அனுகுணமான ஸம ருதிகள் அனேகங்கள் எனப்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆகையி னால் ' **ஹிருபஸாரஸ்யாஷ வத்யீயஸூ** ' என்கிற நயாயமும் இத றகு அனுகுணம் என்று தாதபாயம் **ஸவியுதமஃ** - ஸகல வஸதுக்களையும் ஸரீரமாகவுடைய, **ஸ்ரீ ராநு** - ஸரிய பதியாகிய, **நாராயணஃ** - நாராயணன், **மஃ** - நமக்கு, **வகிஃ** - ஸேஷி, **ஓக்ஷிஃ** - மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவன், **ஓக்ஷவொமஃ** - முகதாக்களினால் அனுபவிக்கத்தகுந்தவன் (என்றறியப்படுகிறான் என்று தாதபாயம்)

இங்கு ' **ஸவியுதமஃ** ' எனப்பதினால் சாரண வாக்யங் களிலும் உபாஸநவாக்யங்களிலும் இருக்கிற பருமமசிவாதி பதங்களாக பகவானைச் சொல்லுகின்றன எனப்பதற்குக் காரண மும், அந்தாயாமி பராமமணம், நாராயணநுவாசம், மஹோப நிஷத் முதலியவைகளில் அப்படியே ஸரீரியாக நிருபிக்கப்பட டிருக்கிறது எனப்பதும் தயோதிதம் ' **ஓக்ஷிஃ** ' எனப்பதினால் புருஷ ஸூகதத்தில் ' **மோக்ஷத்திற்கு அவனை யஜமானன்** ' என்றும, ' **அவனை அறிந்துசொண்டு ஸமஸாரத்தைத் தாண்டுகிறான், மோக்ஷத்திற்கு இதைவிட வேறு வழியில்லை** ' என்றும் அதற்கமுள்ள வாக்யங்கள் விவக்ஷிதங்கள் ' **ஓக்ஷ வொமஃ** ' எனப்பதினால் சாரணோக்யத்தில் ' **அவன் அவ விடத்தில் அனுபவிக்கிறான், அப்படி அனுபவிக்கப்படுகிற வன் உத்தமனான புருஷன்** ' என்றாததமுள்ள வாக்யத் தில் சொல்லப்படுகிற புருஷோத்தமன் தானே என்று கீதை யில் ' **ஸகோஷிவொகே வெஷெவ ப்ரபிதஃ வுருஷோத்தமஃ** ' என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஸரிய பதியே என்று தாதபாயம் இதில் புருஷ ஸபதவாசயதவமும் நிர்ணீதமாயிற்று என்று திருவுள்ளம்

இப்படி பரதேவதை இன்னாரென்று நிஷ்காஷிப்பதின பரயோஜனத்தை நிருபிக்கருளுகிறா— ' **உக்ஷவெவயேஷுங் களாலே** ' என்றாரம்பித்து **வெவயேஷுங்களாலே-விரோதமான**

உத்க்ஷெவயஜ்ஞங்களாலே பொதுவிலே பூக்ஷகி
வாஸுஷேஸூர விவெகம பண்ணினாலும் 1 'ஒன்றுந
பாதேவநாநாநபாயோஜனம் தேஷும' உத்யாஜிகளிறபடியே
வாஸுஷேவதாவிஸேஷ நிஸ்யமில்லாதபோது 2 'உன்னித
துமற்றொரு தெய்வந்தொழா எவனையல்லால்' என
கிற வாஸுஷேகாதிசுவக கூடாமையாலும், வாஸுஷே
காதிசுவகலலது வுவயாநாஹிதமாக கொஷ்டங் கிடை
யாமையாலு மீஸூரனின்ன ஷேவதாவிஸேஷமென்று
நிஷ்டைபகவவேணும்

அவவிடத்தில் வெதநாவெத நங்களுடையவதூ
க்ஷெஷம பூரணவிஷமமாகையாலே எல்லாம் வாஸு
ஷேபதே பக்ஷநாகரணம் வதையாயிருக்கிற ஸுஷுஷு

வாஸுஷேவதாவிஸேஷ 'உன்னிததேஷும' உத்யாஜிகளிறபடியே' எனப
தொரு ஒன்றுந தேஷும' எனமுரமிருக்கும் திருவாய்மொழிமுதலிய
நாஸ்திர சொல்லி இருந்தபடியே என்றாததும் 'சூஜி' ஸபதத
தினா ஸாமநித சருஷடாவாய', எனகிற பெரிய திருவாய்மொழி
யும், 'சீரணணவீடு', எனகிற திருவாய்மொழியும் ஸாநாஹிச
சபபதேசனதன அவனையல்லால் - அந்த ஸாரிய பதி மாதநவிர,
மற்றொரு - வேறொரு, தெய்வம் தெய்வத் தத, உன்னிதது - (பல
மாத) உத்க்ஷேஷத்து, தொழாள - ஆஸாயிசசமாட்டாள் இந்தால்
பாணமகாநிதவமாவது பாயோஜனாதததில் ஆசையிலலாமை
யும், தெய்வநாதததை ஆஸாயிசசாமையும் எனபது தெரிவிச
சபபட்டது அப்படியே ஸ்ரீபாஞ்சராதா ரக்ஷையில் 'கந்தேஷா
வாயெ கூந்த பூபொஜநே வாயிகாரிணி வாஸுஷேகாவி
ஸுஷு ஸாஜாஜி' என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இயகு
அநுஸந்தேபம் வுவயாநாஹிதமாக - வேறொரு உபாயத்
தத சபபதேசனதததை விஸதமாத நிருபிததருளுகிறா - 'அவ
விடத்தில்' என்றாமபிதது பூரணவிஷமமாகையாலே -

மென்கிறவக்ஷம் வடிபாது ஸ்ரீலாவலிலுமான ஜீவெ
ஸ்ரீலேஷமு மபபடியே ஷேவாபிரதிவரான ஜீவாக
ஞடைய வகேதாநுஷேஷமும் ஸ்வஷேஷாபிவ்யவ
ஷேஷயாலே ப்ராசாணிகமாகையால் ஸ்வபாஷயபாதி
யொருவனையாகிலும் ஸ்ரீஹர்ஷேஷாபி ஸ்வபுஷே
வதைகளும் ஸ்ரீஸ்ரீநேடுந தன்னிலதானு மவிக
ரென்கிற வக்ஷங்கடாது இதேவதைகளில் ப்ரபா
தராக்ச சொல்லுகிற ஸ்ரீஹர்ஷேஷாபிகளுக்க
காயபுக்ஷ கபுவஸூக்ஷங்க ஸ்ராசாணிகங்க ளாகை

பரதயக்ஷம் முதலியவை நரினிலேற்பட்டபடியினாலே, ஸ்ரீலாவ
லிலுமான - பரவானுக்கு ஹேயபரதயரீதவமும், கலயாண
சதாநதவமும், ஸ்வபுஷேஷவாதிகளும், ஆதமாவிறகு ஹேயகுணங்
களோடு ஸம்பந்தமுடைய காயிருசசையும், அஜஞதவாதிகளும்
ஆகிய ஸ்வபாவபாநினு ஏற்பட்டிருக்கிற ஸ்ரீஸ்ரீநேடுந
னில தானும் - பருமமருத்திராதிகளும் ஸ்வபாவம் அபினனரெ
னறும், பருமமருத்திராதிகள் ஒருவருக்கொருவா அபினனா
கள் என்றும், 'ஸ்ராசாணிகமாகையால்' என்பதற்கு 'எவனு
க்கு பருதிவீ ஸ்ரீரமோ, எவனுக்கு ஆதிதயன ஸ்ரீரமோ, எவ
னுக்கு மருதயு ஸ்ரீரமோ' இதயாதி அராதமுள்ள வாக்யம்
சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும், பரமாதமாவவிட வேறுபட்ட
வாக்ஷெனறும், அவாசன ஒருவாக்கொருவா பினனாகளென்ப
தும் லிததம் என்று தாதபாயம் இனி இதேவதைகளில்
பரதானாசனானநரிமுாதிகளுக்கான பருமமருதராதிகளுடைய
அவரதவதை விஸ்தாரமாய் நிரூபிசசப்போகிறவராய் முத
லில் ஸரிய பதியினுடைய ஸாவாரணாதவததையும், ஸாவோத
ரருஷ்ட நவததையும், தன்னிசசையினாலேயே விஷ்ணுவாக
அவதாரம் செய்திருப்பதையும் அருளிசசெய்கிறா— 'இத
ஷேவதைகளில்' என்றாமபிதது இதனால் 'பருமமா,
விஷ்ணு, ருத்விரன், இரத்விரன், இவர்கள் எல்லாரும்
உண்டாகப்படுகிறார்கள்' என்கிற ஸ்ருதிவாக்யத்தில் மறறவா
கள் பகவானுடைய உண்டாகப்படுகிறார்கள் என்றும், விஷ்ணு
தானே உண்டாகிறான் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது
என்று திருவுள்ளம் 'ஸ்ராசாணிகங்களாகையாலும்' என்ப

யாவும், 1 'சூலூத வஸஸுவெ பூராவெ பூலீதெ பூ
 குதள ஹோநு | வனகவிலிஷ்கி விஸூதா வதூ மாரா
 யணஃ பூலுஃ', 2 'சூலேநா மாராயணாடேவ வஸூர
 ஸ ஹா ததொலவஃ', 3 'வரொ மாராயணாடேவ
 ஸஸஜாத ஸதூபூவஃ | தஸூரூபூ ஹவெஷி
 ஷதூரிகளிலே 4 'ததஸூஷி ஷூபூஷி ஸஸூரூவா
 ஷதாதாஸ | ரக்ஷாமூ ஸவபூலூதா மா விலிஷூஸ

தற்கு மேலே நிரூபிக்கப்படப்போகிறபடி எனறாததம் சூலூ
 தஸஸுவெ - பஞ்சபூதம் வரையில் பரளயம், பூராவெ - வந
 திருத்தமபொழுது, ஹோநு - மஹத்தகவம், இயகு ஏழாம
 மேற்றுமைக்கு முதல் வேற்றுமை பரபூராகிரப்பபடி நுககிறது
 பூகூதள - மூலபாகருதியில், பூலீதெ - லயத்தை யடைந்
 திருத்தமபொழுது, விஸூதா - எல்லா பஸதுபசுருதகும் அந
 ஸாயாமிபாகிய, வனகஃ - ஒருவா, கிஷ்கி - இருக்கிரா, வதூ
 - புரா, பூலுஃ பரபுவாகிய, மாராயணஃ - நாராயணன்
 ஸூஷி - முதலாவதாகிய, ஷேவஃ - கேவன மாராயணஃ -
 நாராயணன், தஸூரூ - அவரிடத்திலிருந்து, ஹஹா - பரும
 மாவும், ததஃ - அந்த பருமமாவிடத்திலிருந்து, ஹவஃ - ருத்
 திரம (உண்டானாகள்) வரஃ - உத்கருஷ்டஞ்சிய, ஷேவஃ -
 கேவன, மாராயணஃ - நாராயணன், தஸூரூ - அவரிடத்தி
 லிருந்து, வதூபூவஃ - பருமமா, ஜாதஃ - உண்டானா,
 ஷேவி - ஓ! தேவியே, தஸூரூ - அந்த பருமமாவிடத்திலிரு
 நது ரூபூ - ருத்திரன், ஸவஸு - உண்டானா, ஷூபூஷி -
 ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத, ஸூஷி - நீரும், ததஃ - அதற்
 குப் பிறகு, ஸதாதாஸ - அநாதியான், தஸூரூ - அந்த,
 ஹவாஸ - நாராயணரூபத்திலிருந்து, (மஹா பரளய ஜலத்
 தில் படுத்திக்கொண்டு என்னை நாபிசமலத்திலிருந்து உண்
 டாக்கினீர் என்று சீழ் ஸலோகத்தில் சொல்லப்படுகிறபடி
 யினால் இவகு 'தஸூரூ ஹவாஸ' எனப்பதற்கு அப்படிப்

1 யது-1-11 2 ராமா உத-104-14 3 ஹரி-131-48 4 பார ஸா 352 62

பூரஸஜஜஸூஷூக்ஷிம்ஸூக்ஷகாரணாணரெ | சுவம்வெ
வ க்ரையஜஸூத வுவிவபுஸமெபுஸநாதமெ || ' என
றெதிரிகையாலே விடுதீட்டானபடியே யவாகள தங
கள பாசுரங்களாலும் விலம் இவாகள கடு வஸூ
கம்வஸயநீவம் ராயரிசு கடுவிஸெஷங்களாலேவெவபு
ஸூரணையாராயி ததுததததாம வடிங்களிபறமுடகளை
ன்னுமிடம் 1 'வெவபு டெவா வாவஸுடெவம் யஜகெ
வெவபு டெவா வாவஸுடெவம் கடுகெ', 2 'வஸு ஹகா
வஸுடூரூ வஸுடூரூ டெவா கஹஷபு: | சுவபுயநி
வஸுரஸுஷூ வு வு டெவம் நாராயணம் ஹரி||', 3 'விகுய
கெவாவி யம் நிதூ வு வு ஹஸாநாடிய: பூஸம் |

சீழ் வசனத்தில பருமமாவினிடத்தில ருககிரன உடாடாநா
எனபதும், இவனிடத்தில பரவானிடத்திலிருந்து உடாடாநா
எனபதும் வெவவேறு கலபங்களைப்பற்றியதாயினு விதேத
மீலிஎனபது தயோதிதம் விதீட்டு - விடுகலைசுட்டு ' அவா
கள தங்கள பாசுரங்களாலும் ' எனபதற்கு மதயஸதக
ளான மஹரிஷிரா வாகயஸதா மாததிரததினாலலலாமல ஆவ
ரவாசள வாகயஸதளிநுடும் என்று ராயபாயம் வடிங்கள-ஸதா
னங்களும் அதிராரங்களும் வெவபுடெவா: - எல்லாத தேவ
தைகளும், வாவஸுடெவம் - பசவானை, யஜகெ - ஆராதிக
கிராகள, வெவபுடெவா: வாவஸுடெவம், கடுகெ - தே
விககிராசள வஸு ஹகா: - பருமமாவுடன கூடினவாசளா
யும், வஸுடூரூ:- ருககிரனுடன கூடினவாசளாயும், வெவபு: -
இந்திரனோடு கூடினவாசளாயுமிருக்கிற, டெவா:- தேவதைகளும்,
கஹஷபு: - மகரிஷிசனும், வஸுரஸுஷூ வு - தேவதைகளுக
குள சிறந்தவனாகிய, டெவம்- தேவனாகிய, நாராயணம்-ஹரி-
ஹரி என்று ரொலபபடுகிற நாராயணனை சுவபுயநி - ஆரா
திரகிராகள வு-ஹஸாநாடிய: - பருமமா, ருககிரன, முத
லியவாகள, பூஸம் - பரவாகிய, யம் - எந்த விஷயத்தை,
நிதூ - எப்பொழுதும், விகுய: - தபானம் செய்துகொண

நிஸ்ரயநாயிமஹதி தஜஸிஸாரணம் மதஃ¹, 1 'வஜே
 ஹிவெஷுக்ஷஸஜாஸௌநாஸூர உத்ராடிஜாஜவி | ப்ராஜா
 வத்யம் ச்வயா கஜே ஸவ்யம் உயி நிவெஸிதம் || லொ
 ஹம்ஸநுஷ்ணவாரொஹி ச்வாஜ்வாலெ ஜமத்யகி² |',
 2 'யாமகொடி ஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுஜாராக்ய வஜ்
 ஹதி | யாமகெஷ்டுரொக்ஷ யாத்ரக்ஷம் ப்ராஜ்வா
 நிதி ஸாஸூ³ ||', 3 'விஸரதிவொ ஜஹாஜெவ ஸவ்ய
 ஜெயெ ஜஹா குதள | ஜஹாவ ஸவ்யஸுதிதா நிஸ்யஜா

புருஷம், நிஸ்ரயம் - நிஸசயத்தை, நாயிமஹதி - அடைய
 விடையோ, தம் - அப்படிப்பட்ட பகவானே, ஸாரணம்மதஃ -
 ஸாரணம் அடைந்தவனாக, ச்வயி - ஆகிறேன் நாமூரம் - நாபி
 யில், ஹிவெஷு - சிறந்ததான், கஜேஸ்வலம்சாஸௌஸாயனபோல
 ஐயசிகிற, வஜே - நாமரைபூவில, ஜாம் - எனனை, உத்ராடி-
 உயிபணணி, ச்வயா - உமமால், ப்ராஜாவத்யம் - பராஜாபதி
 எனபிற அதிசாரத மதர ரோந்ததான், ஸவ்யம் - எல்லா, கஜே-
 ராமமுர உயி - என்னிடத்தில, நிவெஸிதம் - வைத்தப்பட்டது,
 ஸஹஸ்வாரஃ - (இப்படி)வைக்கப்பட்ட பாரததைஉடைய,
 லொஹம் அந்த நான், ஜமத்யகி-ஜோகத்திறகுப்பதியான,
 ச்வாம் - உமமை, உவாலெ - உபாலிககிறேன் வஜ்ஹதி -
 பருமமா, யாமகொடிஸஹஸ்ராணி - ஆயிரம் கோடி யுகங்க
 ளில், விஷ்ணு - பகவானே, சூராக்ய - ஆராதனம் செய்து,
 யாமஃ - மறுபடியும், கெஷ்டுரொக்ஷயாத்ரக்ஷம் - மூன்று
 ஜோகராருசகம் பருமமாவா யிருசகையை, ப்ராஜ்வாநு -
 அடைந்தார், ஐகி - என்று, ஸாஸூ³ கேழவைப்படடோம்
 விஸரதிவஃ - விஸரப்பென்னு சொல்லப்படுகிற, ஜஹாஜெ
 வஃ - ருத்திரன், ஸவ்யஜெயெ - ஸாவ பராணிகளையும் ஹவிஸ
 ஸாசவுடைய, ஜஹாகுதள - பெரிய யாகத்தில, ஸவ்யஸுதி
 தாநி - எல்லா பராணிகளையும், ஸ்யம் - தானே, சூத்ரம் -
 கன்னியம், சூத்ரம் - மனதினால, ஜஹாவ - ஜஹாமம் செய
 தார் ஜஹாதா - மஹாதமாவாகிய, ஜஹாஜெவஃ - ருத்திரன்,

1 நாமா-உத-1047,8 2 பார-குண்டதரோபாகயானம்

3 பார-ஸா-8-37

விவசி கிலகிதா - நிபமிகசப்படுமவா ஸு ஹா - பருமமா,
 தக்ஷாபயஃ - தக்ஷபரஜாபகி முதலியவாகனா, காலஃ - காலம்,
 ராஜஃ - ருதகிரன, காலாணகாஷ்யா - பரளயசாலத்தி
 விருகசிற யமன முதலியவாசனும், 'மற்றுள்ளாரோடு துஷு
 மாக' எனபதினால அவவிடத்தில் 'விஷுஷிபுநாபயஃ' என்று
 விஷ்ணுயம் அபிபுத்தியா ரசொலலி யிருகதீபாகிலும் கடைசி
 யிடு 'விஷுஷாரொகா விவசிதயஃ' என்று உபஸமஹாரத்தில்
 இவைகா விஷ்ணுவின் விபூதிநா என்று சொல்லியிருப்பதினால
 விஷ்ணு அவதாரத்தை குறிப்பதற்காக ஒளபசாரிகமாக
 சொல்லியிருக்கிறது என்றாததும் சொல்லவேண்டும் ஆனால்
 மனு, தக்ஷா, முதலியவாசனோடு எடுக்கப்பட்ட
 பருமம் ருத்திராதிசனாகும் விபூதிகளும் முசயமாசசொலு
 வதற்குப் பாகசமில்லா மையினால் மற்றவைகளைப்போலே
 இவாசனும் விபூதிபூகா எனபது கீபாதிதம் 'நாராயண'
 இதயாதிசு நாராயண அவதாரத்தில் 'இருக பரபஞ்சம
 முழுவதும் அந்தப்புருஷன்' என்று பரபஞ்சகதோடு ஸமா
 நாதிசரணமாதசொல்லியிருப்பதைப்போல, 'அவனை பருமமா,
 அவனை ருத்திரன' என்றாததமுள்ள வாயத்திலும், 'பரும
 மாவும் நாராயணன், ருத்திரனும் நாராயணன், திகளுக்கும் நாரா
 யணன்' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாகயங்களிலும் மற்ற வஸ
 துகளுக்கப்போலவே இவாசனாகும் ஸாமாநாதி சரணயம்

யவனாத்வா யிருக்கிறபடியை 1 'தவாணராதூ கீவ
யெவாமெ நெவ்விவஸஜீதாஃ | ஸவெபுஷாஃ ஸா க்ஷி
வசிதொவஸ ந மூஹுஃ கெ நவிக் க்ஷிக் || ' என்று
வ ஷா ருபுனைக குறித்தாச சொன்னான இவர்கள்
ஸேஷபூததவம் ஸேஷவசிதா அவன ஸேஷி
யென னு மிடத்தை 2 ' டாவஸவசிதாவஸதவஸவெபு
ஷாதூமஃ வராதூமஃ | க்ஷதொவஸகி தெடாவ ஐதி
கீவா நகாஜஹம் || ' என்று கீணராஜ வடிவோகூத்ததிலே
ஸவபுஜிதான ருபுன தானே சொன்னான

ஸரீராதமபாவ ஸம்பந்தத்தைகொண்டு சொல்லியிருக்கிற
தென்று தாதபாயமமற்ற வஸதுககா அவனுக்கு ஸரீரமென்று
'எவனுக்கு பருதியீஸரீரமோ' என்றாததமுள்ள வாகயத்தில
சொல்லியிருப்பதைப்போல பருமமாதிகளும் அவனுக்கு ஸரீர
பூதங்கள் என்று ஸபஷ்டமாச சொல்லுகிற பரமாணுகளைநிர்
பித்தருளுகிறா— 'தவாணராதூ' என்றாரம்பித்த தவ -
உனக்கும், கீவ - எனக்கும், க்ஷமெ - மற்ற, யெ - எவர்கள்,
நெவ்விவஸஜீதாஃ-பராணிகள் என்று போ பெற்றறிருக்கிறா
களை (அவாசனக்கும்), க்ஷாணராதூ - அந்தராதமாவாகிய,
கவஸ - இவன (இந்த நாராயணன்), ஸவெபுஷாஃ - ஸா
லாவற்றிற்கும், ஸாக்ஷிவசிதஃ - ஸாக்ஷியாயிருப்பவா, கெ ந
விக் - ஒருவராலும், க்ஷிக் - ஸரிடத்திலும், நமூஹுஃ -
அறியப்படாதவா ஸரீரத்திற்கு ஸக்ஷணமாகிய அபருக
வித்த விஸேஷதவம் இருக்கிறபடியினால் இவாசனாஸரீரபூதாசன
என்றருளிச் செய்கிறா— 'இவர்கள்' என்றாரம்பித்த ஸவெபு-
எல்லா, க்ஷாதூமஃ - ஆதமாககளும், வ்ஸதஃ-ஸவபாவத்திலேயே,
வராதூமஃ - பரமாகமாகிறகு, டாவஸவசிதாஃ - தாஸபூதா
கள், க்ஷதஃ - ஆசையினால், க்ஷவஸகி - காணும், தெ - உனக்கு,
டாவஸஃ - தாஸன், ஐதிகீவா - என்று அறிந்து, நகாஜஹம் -
ஸேவிககிறேன் கீணராஜ' எனபது ஸ்ரீநருவிமமானுஷ்டப
மந்திரம் அதிலிருக்கும் ஒவ்வொரு பதங்களுக்கும் வாயகயான

இப்படி ஸவ-பூகாரததாலும் காராயணை
ஸதாயிகுநிசுனென்னு மிடத்தை 1 'ம வரம் வு' -
பகவானுடைய ஸமாதிக வரீகாக்காழ்ந்தெ வுரூ -
நிதிராவம் ஷஷ-புல 1', 2 'வரம் வு
வாணரீகாக்கா ஹலுதம் ம ஹவிஷுகி 1', 3 'ம
விஷுகி: வரவோ ஷெவோ விஷுகி மூவவஸ்து',
4 'ம வரவஸுஷெவாஸ வரவஸி 3ஜஹம் நவாஸுஷெவா

ஸுபமாக இருக்கிற ஸதோதகிரம் 'சுருராஜவடிஷெவா' -
என்று சொல்லப்படுகிறது 'தானே சோனனான' என்பதற்குப் பா
தேவதையென்று இதராகனாலொலஸப்படுமருத்திர ஸெனசொல்லி
யிருக்கிறான் என்று காதபாயம் ஸவ-பூகாரததாலும் - சீழ்ச
சொல்லிய ஜகதகாரணாவம், அகாமாஸபதவம், ஸாவஸரீரித
வம், ஸாவ ஸேஷிதவம், எஸோராலும் ஆஸாயிசகத தகூரத
வனாயிருக்கை, எஸாவறறையும் விபூதியாச வுதடபவனாயிருந
சை டுத்தலிய எல்லாவிதத்தாலும், ஸதாயிகுநிசுன - தனாகு
ஸமமானவாகளும், மேற்பட்டவாகளும் இல்லாதவன் இப்படி
சீழ்ச சொல்லிய காரணாகுநிசுன ஸமாதிகிரம் ஸரிய பதி எல்லா
சையும்விட உத்கருஷ்டன் என்று வஹிகரவேண்டியதில்லை, அவ
னே பரதேவதை என்று ஸபஷ்டாநாசச சொல்லுகிற வசனங்
களுமிருக்கின்றன என்று அவைரனை உகாஹரிசுதருளுகிறா—
'வரம்வரி' என்றபடியிது வாணரீகாக்காஸ - தாமரைப
பூக்களைப் போன்ற ஸாரோ உடைய பசுவானவிட, வரம்-உயா
நதது, மடிபுஸுதெ-காணாபடவிலலை வாஸுஷஷ-புல - ஓ
புருஷ ஸமோஷ்டனெ, வரி-என்கச சாரணத்தினால், வாணரீகா
க் வரம், மலுதம்-இவ்வறையில் உண்டானதில்லை, மலவி
ஷுகி-இவரி உண்டாசபபோரிததுமில்லை மூவவஸ்து-ஓ' ராஜ
ஸமோஷ்டனெ, விஷுகி: - விஷுகி வரவ சாடடினும், வரவ: -
உத்கருஷ்டமான, ஷெவ: - தேவன், மவிஷுகி - இலலை,
வாஸுஷெவம் - வாஸுதேவனைக் காட்டினும், வரம் - உயா
நதது, 3ஜஹம் - ஸுபமான வஸ்துமும், அவ்வது நன்னையச

பகவத் கடாஷமே
மோக்ஷதகீர்த ஸாதனம்

1

பகவானுகடே நம: பாவஸ்ரீ ரெனனுமிடமும

சோமம்-பிறந்ததிற, யம்வாரம்ஷம் எந்தப் புருஷனை, கீயம்வஸுதி
 மஃ-பசரான, இயகு 'கீயம்வஸுதி'ஸபதாதினால் ரஜோகுணக
 மோகுண ஸவருபிசரான மதுசைடபாகளைக் கொண்டவனாக
 ரினாலாஜோகுணதமோகுணாபசளை நிவருத்திசெய்பவனானபது
 குறிக்கப்படுகிறது, வஸுஷ-கடாக்ஷிப்பதினாலு, வஸு அன வஸா
 க்ஷிக்ஷ-ஸாதவிகஞ்ச, விஜேக்யம்-அறிபததசகவன, வஸுவெ-
 அனவனை, கீரக்ஷாம-புவிக்கக்ஷ-மோக்ஷமாகிறபரமீயாஜனததை
 எண்ணுகிறவன, சமவா-அப்படி கசலலாமல், ஜாயமாம் பிழை
 கிற, வஸம்-இந்தப் புருஷனை, வஸு பருமமாவாவது, ருஷு-
 ருத்திரானது, வஸுதி - பாரகிருணையானால், ருஜவா-
 ரஜோகுணத்தினாலும், தகவா - தமோகுணத்தினாலும்மோகவம்-
 மனது, வஸுவீயுதம் வயாபிக்கப்படுகிறது வஸ்வாராண-
 வஸுமாமாம் -ஸமஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுசினவாகளா
 யும், விஷயாக்ஷானதெதவாம் - ஸபதாதி விஷயங்களினால்
 ஆகரமிகரப்பட்ட மனதையுடையவாகளாயுமிருக்கிறவர்களுக்கும்
 விஷுவோதம் விமா - விஷ்ணுவாகிற தெப்பத்தைத் தவிர,
 சமஸு - வேறு, கிம்விக் - ஒரு, வராயணம் - ஆசரயிகக
 வேண்டிய வஸது, க-இலலை வஸுணம் - பருமமாவையும்,
 ருதிக்கணம் - ருத்திரனையும், சமஸு - வேறு, யாமி - எந்த,

திசுணம் வ யாஜாநா ஷ்வதாஃ ஷ்ருதாஃ | ப்ருதிஸு
 கா ம வெவகெ யவாதுரிசிதம் மமம் || ' எனறும,
 1. ஹரிநெகஸுடா யெயொ ஹவஜிஸுக்ஷவம்ஸிதெதெ:
 உவாஸெயாஃ ஸடாவிபுரா உவாஸெயாஸி ஹநெஃ ஷ்ரு
 தள || ' எனறுஞ் சொல்லப்பட்டது இததாலேயிவ
 பரும நுதராதிதரின் பரம்பரயா ாகளை ஷெகெஷாவகாரக

மோக்ஷோபகாரகதவம் பாகசசொன்னவிடங்களும
 ஸ்வாயபுரஜிகளைப்போலே ஜீதாநாஜிஹைதககளாகை
 யாலே யென்று மிணீபுதம இவவயுடம் 2. ஸூயபு
 வெவகெ து யொ ஹத ஸவஜநாநாஃ நரஃ | தவெவெ

ஷ்வதாஃ - ஷ்வததகள, ஷ்ருதாஃ - சொல்லப்படுகிறாசனோ
 (அவாஸ்யம்), ப்ருதிஸு - தெரிந்தவாசா, ம வெவ
 கெ - ஷேஷிசிறதிலை, யவாஸு - ஸாகா காரணத்தினால்,
 மமம் - (அவாகளினால் கொடுக்கப்படுகிற) பலம், வரிசிதம் -
 அஸபமோ, இயகு ' ஸம்ஸாராணபுவஜிதாஃ ' என்று
 பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால், சீழ் கெனஙகளில்
 பருமநாதிசுளம் ஸமஸாரத்திற்கு வஸப்பட்டவாகா என்று நிரூ
 பித்திருப்பதினால் அவாஸஞ்சகம பசவானே பராயணம் என
 பது தயோதிதம் ஸக்ஷவம்ஸிதெதெ - ஸகவகுணத்தில
 நிஷ்டையையுடைய, ஹவஜி - உருகவாஸ, ஹரிநெக - பச
 வான ஒருவனுமே, ஸடா-எப்பொழுதும், யெயு - தயானம
 செயததககவா, விபுரா - ஷ் பராமமணாகளே, ஸடா-
 எப்பொழுதும், சுயம் - இந்தப் பகவான, உவாஸு -
 உபாஸிக்கத்தககவா, ஹநெஃ - விஷ்ணுவினுடைய, ஷ்ரு
 தள - தயானத்தில, உவாஸு - உபாஸமாச, சுவஸி -
 ஆகிறேன இததாலே - பருமநுத்திராதிசுகளுக்கு மோக்ஷ
 தைக கொடுக்கக்கூடிய ஸகதி இல்லை என்று ஸபஷ்டமா
 யேற்படுகிறபடியினாலே இவவயுடம் - பரமபத்யாச மோக்ஷ
 காரணம் எனகிற ஆரத்தம் யு - ஸாத, நரஃ - மனுஷ்யன்,
 ஸவஜநாநாஃ - ஏழு ஜநமங்களில், ஸூயபுவெவகெ -

ஸூரியனுக்கே, ஸூரிய - பகதனாயிருக்கிறான், தவறு - அந்
ஸூரியனுடைய, பூர்வாபேதமெவ பரஸாதத்தினால்
இவரு 'வளவ' எனப்பற்றுகிறான். வேறு பரஸாதனம் செபபா
மலே எனறாததம், ருத்ரவக்து - ருத்திரரிடத்தில் பரிசு
புடையவனாக, பூர்வாயதெ - ஆகிறான் யஃ நரஃ ஸவக்து
நாநரம், ஸங்கரவக்து - ருத்திரனுக்கு ஸூரிய - தவறு
ருத்திரனுடைய பரஸாதத்தினாலேயே, விஷ்ணு ஸூரிய - விஷ்ணு
பகதனாக, பூர்வாயதெ, யஃ, நரஃ, ஸவக்து நாநரம் வாஸு
தேவவக்து - வாஸுதேவனுக்கு, ஸூரிய - தவறு - அந்த வாஸு
தேவனுடைய, பூர்வாபேதமெவ பரஸாதத்தினால், வாஸு
தேவ - வாஸுதேவரிடத்தில், பூர்வாயதெ - லயகதைடைய
ஆகிறான் வக்துயவக்து - மாரிடமுடைய புத்தி, அதாவது
தாழ்ந்ததவநதை பரததவமாயும், பரததவநதை தாழ்ந்தத
வமாயும் நினைப்பது இப்புடைகளில்-இந்த பரஸாதங்கள் ஒரு
விஷயத்தில் - பராவரததவங்களில் எதாவது உண்டா, இது
தருஷ்டாந்தராததம், அதாவது ஸூரிய பரஸாதிரா ஸூரிய
புத்தங்களிலும் தவிர்ப்பு புத்திகளில்-மேலும் மகதிருந்த
முதலியவை புடையவனுக்கே பலததைக் கொடுக்கும் என்று
ஸூரியரிடத்தில் நினைத்தமாயிருப்பது போல கீழ்க்கூறிய மயக்க
மில்லாதவனுக்கே பலம் கொடுக்கும் எனபதும் ஸூரியரிடத்தில்
என்று தாதபாயம் அன்றிக்கே சிந்தையிற் ஸூரிய பரஸாத

லேயொரு விஷயத்தில் பூசெஷாஸிகளு மன்றிககே ஸூய-பாஸிகளைப் பற்றுமவாகளுக்கே யென்னுமிடத் தை 1 ' யெது ஸாராநுலாவெந உநுநெ வுரு ஷோதூகம் | தெவெ வாவண்ணிகொ ஜெயஸூகம் கருவவ்விஷ்டுதா: || ' உதூஸிகளிலே கண்டுக்கொள வது இப்படி ஜூதாஸிகளில் மாருட்டமுடையாகரு ஷெவதாநா ஸக்யுணடேயாகிலுட மம வநீயுஹததாலே பூதூவாயமே மவிகதும் ஆகையால் ' 2 கூம் ஹி ருஜூ உஹாவாஹொரோஹஸாஸூர ணி காரய | ஷுபுயிக்ஷாநுராயாஸம் மஹம் ஸீவ்யம் பூசு ஸுப | ' என்கிறபடியே ரோஹ ஸாஸூரங்களிலே ஷு வ்வமருவியை புணடாக்கினதுவு மவறறையிட்டு

தை நிருபிக்குமிடத்தில் ' ஸாராநுலாவெந விலிஷ்டெஷா ஷுலூபகா: ' என்று ஸாவாநதாபாமியான தன்க்ன தவேஷிக கிராசள என்று சொல்லியிருப்பதினால் இங்கும் ' ஒரு விஷயத் தில் ' என்றது அப்படிப்பட்ட பகவான விஷயத்தில் எனபதைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் யெது - எவாகள, வுருஷோதூகம் - புருஷ ஸரோஷ்டன பசவான, ஸாராநுலாவெந - ஸமா னம் என்கிற புத்தியினால், உநுநெ - எண்ணுகிறானோ, தெ வெ - அவாகள, வாவண்ணிகா: - பாஷணடிசள, ஸவபு கரு வவ்விஷ்டுதா: - எல்லாக சாமங்களிலிருந்தும் விலகப்ப ட்டவாகளாச, ஜெய: - அறியத்தக்கவாகள ' கண்டுக்கொள வது ' எனபதற்கு அவாகள சாம ஸாமாந்யத்திலும் அதிகார மில்லாதவாத ளாகையினால் அவாசனினால் செய்யப்படும கார யங்களும் விஷபரயோஜன மாகையினால் என்று தாதபாயம் ' பூதூவாயமே ' எனபதினால் அந்தப் பகதியின் பலம் உண டாகாது என்று தாதபாயம் உஹாவா - ஒ' ருத்திரனே, கூம் - நீ, ரோஹஸாஸூரணி - மோஹதகிறகுக் காரணமான ஸாஸ்திரவசனே, காரய - செயவி, கூபு - ஸவலபமான, சூயா வம் - ஸாமததை, ஷுபுயிக்ஷா - காண்பித்தது, ஸீவ்யம் - சீக கிரமாக, மஹம் - பரயோஜனத்தை, பூசுஸுப - காண்பித்த,

தியவையே சிவன முடிமேல தான கண்டிபாத்தன
தெளிந்தொழிந்த பைநதுழாயான பெருமை' என்று
ம், 1 'வானவாதமமைபாளுமவனும தானமுகனுரு
சடைமுடியண்ணலும செமமைபாலவன பாதபங்
கயளு சிந்தித்தேந்தித் திரிவரே' என்றும், 2 'பேச
நின்ற சிவனுக்கும் பிரமன தனக்கும் பிறாக்கும்
நாயகனவனே' என்றும், 3 'ஒற்றைவிடையனும
நான்முகனு முனையறியாப் பெருமையோனே'
என்றும், 4 'எருத்துக் கொடியுடையானும் பிரமனு
மிந்திரனும் மற்றுமொருத்தரு மிப்பிறவியென்னும்

யே - அவைகளையே, சிவன முடிமேல - நுகர்ந்து உட்பட தா
மேல, தான கண்டு - தானே நேராசப் பாதது பாததன் - பாத
ஜானன், தெளிந்தொழிந்த - நிஸரயித்ததுத் திரிவரே, பைநதுழாயான-
பகமையான திருநதுழாயைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பது
னுடைய, பெருமை வானவாதமமை - தேவதைகள் ஆளுமவ
னும - ஆளுகிற இந்திரனும், நானமுகனும் - பருமமாவு சடை
முடியண்ணலும் சடைபை முடியிலே உடைய நுகர்ந்து செம
மையால் - கபடமில்லாமல், அவன் - அந்த ஸாரண பாதபங்
பாதபங்கயம் - நாமரைப்புஷ்பங்கள் போன்ற சிந்தைகள், சிந்
தித்து - கயானித்து, ஏத்தி - ஸந்தோதகிரம் கொண்டு, திரிவா -
ஸஞ்சரிப்பவர்கள் இது பரவதே ராஸரபகவதீபத் பரமாத
னம் பேசநின்ற சிவனுக்கும் - நீங்கள் பரதேவதை என்று
பேசும்படி நிறுத்த சிவனுக்கும், பிரமன தனக்கும் - பருமமாவுக்
கும், பிறாக்கும் - மற்றவர்கள் எல்லாருக்கும் அவனே - அந்த
ஸாரிய பதியே, நாயகன் - பஜமானன் ஒற்றை விடையனும - ஒரு
வருஷபத்தை காஹரணமாவுடைய நுகர்ந்து, நானமுகனும் -
பருமமாவும, உன்னையறியா - உன்னையறியாத சிந்தையையான
பெருமையோனே - பெருமையை யுடையவன் எருத்துக் கொடி
யுடையானும் - வருஷபத்தை தவஜதகி உடைய நுகர்ந்து,
பிரமனும் - பருமமாவும, இந்திரனும், மற்றுமொருத்தரும் - மற்ற
ஒருவரும், இப்பிறவியெனும் நோய்க்கு - இந்த ஸாஸாரமாகிற

நோயககு மருந்தறிவாருமில்லை' என்றும் பல சுவ
 ங்களாலே யருளிச்செய்தாராகள இபவரடிவதா
 வாராய-கூம திருநீதிததில பூயகாஷாத்திலும்,
 நாராயணஸஷுத்திலும், உயத்தில ஸ்விசெஷணங்
 களான நாராயணஸஷுங்களிலும், வரஜேஸ்வரத்தில
 'கோ,' 'சுஹம்' எனகிற ஸஷுங்களிலும் சுமாவஸ்தேயம்
 இதடிவதா விசெஷநிஸூய முடையவனுக்கல்லது
 1 'கண்ணன கண்ணலல திலையோரா கண்ணை'
 என்றும், 2 'களைவாய துனபங் களையாதொழிவாய
 களைகணமற்றிலேன' என்றும், 3 'ஆவிககோபற்று
 ககொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேனயான்' என்றும்,
 4 'தருதுயரந்தடாயேல' எனகிற திருமொழி முத
 லானவற்றிலுஞ் சொல்லுமக கஸரணக்வாவடுவெ
 கிடையாது இந்த வரடிவதாவாராய-கூததைத்
 திருநீதிததிலே கண்டு தஃயவய-கூனமாக லமவஷேஷ
 ஸம் பூகிஷிதமானபடியை 5 'மற்றுமோரா தொவ

வயாதிககு, மருந்தறிவாருமில்லை - மருந்தைத் தெரிந்துகொண்ட
 வாகளுமில்லை கண்ணன - ஸ்ரீ சருஷணனாகிற, கண்ணலலது -
 ரக்ஷகனைத் தவிர, ஓர் கண் - வேறு ஒரு ரக்ஷகனை, இலலை துன
 பம் - துக்கத்தை, களைவாய - போசகடிப்பாய, களையா தொழி
 வாய - போககடியாதொழிவாய, மற்று - வேறு, களைகண்-உபா
 யத்தை, இலேன - உடைத்தாகாதவன் ஆவிககு - ஜீவாதமா
 விற்கு, ஓர் - அதவிதீயமான, பற்றுக கொம்பு - பிடி கதுக்கொள
 ளும் கழி, அதாவது ஸரணம், நின்னலால - உன்கைத் தவிர,
 யான - நான், அறிகின்றிலேன - தெரிந்துகொள்ளவில்லை தரு -
 காமங்களினால் தரப்படுகிற, துயரம்-துக்கத்தை, தடாயேல-போச
 கடிக்காதபக்ஷத்திலும், உன சரணலலால - உமமுடையதிருநாடி
 களைத்தவிர, சரண - ஸரணம், இலலை இது முமுக்ஷுகசளுக்கு
 அனுபாஸயாகள எனபதற்கு பரமானம் தஃயவய-கூனமாக -
 தேவதாரதரங்களைச் சோதகவாசன வரையிலாச மற்றும்-

1 திரு-2-2-1 2 திரு 5 8 8 8 திரு 10 10 3 4 பெரு-தி-5

5|பெரு-தி-8-10 3

முளதெனறிருப்பாரோ டுறறி லே னுறறதுமுன
 னடியாககடிமை எனகிற பாடடிலே வவெழுநா
 பககலிலே வவ-ஆய-ஆ-ஹணம பண்ணின வாழ்வா
 ரருளிச்செயதார இவா 1 'பாருருவில் நீரெரிதால்'
 எனகிறபாடடிலே வரிசெஷக்ரூதகாலே விவாடி
 விஷயமான மூவரை நிறுத்தி யவாகள மூவரினும்
 உமமைத்தவிர வேறு, ஓர் தேயவம், உளது-இருக்கிறது, எனறிருப்
 பாரோ-எனறெண்ணியிருப்பார்களோடு, உறறிவேன-ஸாடபகித
 திருக்கமாட்டேன், உறறதும்-நான் அங்கீகரிக்கதும், உன்னடியா
 கது-உமமுடைய தாஸபூதாக்களுக்கு, அடிமை - தாஸனாயிருக்கை
 வவ-ஆய-ஆ-ஹணம் பண்ணின-திருமந்திரத்தையும் அச்சி
 யாதகத்தையும், பாஹயமான ஆபாணத்தின்படிம ராஜரிதா,
 ஆழ்வா-திருமங்கையாழ்வார் 'பாருருவில் நீரெரிதால்' சிவபுரா
 பபலவேறு சமயமுமாய்ப் பரந்துநின்ற நருவின புரநுமெயின
 நின்ற விமையவாதம் திருவுருவேறெண்ணும்பொது நருநவம்
 பொன்னுருவமொன்று செந்தி ஒன்று மாகட லுருவமொத்தது
 நின்ற மூவுருவம் கண்டபோதொன்றும் சோதி முகிலுருவு மெய்
 மடிகளுருவமதானே' என்று முழுப்பாட்டு வரிசெஷக்ரூத
 தாலே - மிகுதியாய் நிறகிறபடியினாலே, விவாடிவிஷயமான -
 இவார்களோ பரதேவதையென்று விவாதப்படுமபடி நிறகிற
 'நிறத்தி' எனபதினால சீழ்க்கூறிய பாட்டில் பஞ்சபூதங்களிலும்,
 தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய அனேக பவஸதைகளோடு கூடிய
 இரதலோகத்தில் நமமாலகாணப்படுகிற வஸதுக்களிலும், பருமம்
 ருத்திர விஷ்ணுவே பரதானாகளென்று வாதிகள் சொல்லும்
 படி நிறகிற ரூபங்களை எண்ணும்பொழுது என்றாததமுள்ள
 'வேறெண்ணும்பொது' எனகிறவரையில் ஸங்கரஹிக்கப்பட்ட
 தாகிறது 'பூரணா மஹிமாததாலே எனபதற்கு
 கொண்ட மேகத்தை ஈடுவிலுடைய மின்னலொழிபொலி பர
 காட்சிக்கிறது அந்த ஹருதயாமலத்தில் ருத்ரம் அக்ரியின் சிகை,
 அதின் நடுவில் பரமாதமா இருக்கிறார், அவரே பருமம் அவரே
 ருத்திரன், அவரே இரத்திரன், அவரே பரகருதி கிஷ்கத நீவா
 கமா' என்றாததமுள்ள ஸருகிவாக்யம் முதலியவைகளின் அங்

பூரணா துஷஸ்தா மததாலே யிருவரைக்கழித்தது வாரி
 செஷித்த வரஜோகிஷான வொருவனை 'முகிலு
 ருவமெமமடிகளுருவம்' என்று நீஷஷித்ததார்
 இந்த ரூவவிசெஷததையுடைய வரஜவாசுஷனே
 வவபுவெஷிவாடிமான வரதகவென்னுமிடத
 தை வவபுவெஷவாரவகித பூணவபூகிவாடிதெ
 யாலே 1 'மூலமாகிய வொற்றை யெழுத்தை மூன்று
 மாததிரை யுள்ளெழ வாங்கி வேலை வண்ணனை மே
 வுதிராகில' என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்தா

ஸந்தானத்தினால் என்றாததம் 'இருவரைக்கழித்தது' இதயாதி
 கரு 'மூவுருவம் சண்டபோது ஒன்றும் சோதி' எனபதற்கு
 பாஞ்சயோதிஸ என்று சொல்லப்பட்ட வஸது ஒன்று என்றா
 ததமாகையினால் அததால் மற்ற இருவரும் கழிக்கப்பட்டார்கள்
 என்று தாதபாயம் அப்படி ஜயோதிஸஸென்று சொல்லப்படு
 சிற எமமடிகளின் ரூபம் முகிலுருவம், என்று ரூபவிசெஷத்தை
 சொண்டு ஸரிய பதியைப் பாதேவதை என்று விஷகாஷித்தார்
 என்று தாதபாயம் 'இந்த ரூவவிசெஷததையுடைய' எனப
 தற்கு இந்த 'பாருருவில்' என்றாரமபிக்ரும பாட்டில் 'மாசடலுரு
 வம்' என்றும், 'முகிலுருவம்' என்றும் சொல்லப்பட்ட ரூபத்தை
 யுடைய என்றாததம் 'வவபுவெஷவாரவகித பூணவ
 பூகிவாடிதெயாலே' எனபதற்கு மூன்று வேதங்களு
 டைய ஸாராமஸமாகிய மூன்றெழுத்துச்சொளும் சாரநத
 கென்று ஸந்தியில் பரதிபாதிசகப்பட்டிருக்கிற பரணாத
 திற்கு அததம் எவ்வித அவனை ஸாய வேதங்களை
 லாம் சொல்லப்படுகிறவன எனபது விகதமாகையினால் என
 றாததம் மூலமாகிய - ஸாவவேதங்களுக்கும் சாரணமாகிய, ஒற்
 றை யெழுத்தை - பரணவத்தை, மூன்று மாததிரை - மூன்றுமாத
 திரை பாமாணமுள்ளதாக, உள்ளெழ - மனதிற்குள்ளேயே இரு
 க்கும்படி, அதாவது உபாமஸுவாக (வெளிரில் ஸப்தம் வரா
 மல்) ஜபித்தது, வாங்கி - உச்சரித்துக்கொண்டு, வேலை வண்
 ணனை - ஸமுத்திரத்தின் வாண்மப்போன்ற வாணகதையுடைய
 ஸரிய பதியை, மேவுதிராகில - பரிதியுடன் தயானம் செய்வீர்ச

தெத்திரீயத்தில் ஸ்ரீயஃவதிக்ஷ விஹுததாலே 8 ஹா
வாஸாஷ்ணுகது வுராவதீயோதினபடிநாய தீனேகது
1 'திருக்கண்டேன பொனமேனி கண்டேன' என்று
வகுத்தது, 2 'சாராவதமகது' எனகிறபாட்டிலே வுதி
ஸாஹாரண நமக்குப பெரிய பிராட்டியருடனே யிரு
ந்தென்று மொக்கப்பரிமாறுகிற விவரீனியாழிய
பூராவாணாமும ஸாணாணாமுமிஸா, இதஃ
வதிகளே பூராவாணாமும ஸாணாணாமுமிஸா நிமிச
கப்பட்டது இவ்வயுத்ததை 3 'தேவதா வாராஜா
யுஷுண யாவவெஹுதெ ஹவாநு', 'வாஹுஷுத யஃ
கதெ ஸவயுஷுதஹ விஷுதி' என்று வாஹுஷுதவயி

ளையானால் (பரமபதத்தில் வயிசகாரம் தெத்திரீயத்தில் -
தைத்திரீயாபரிஷதத்தில் நாராயணாதுவாகத்தில் ஸ்ரீயஃவதி
க்ஷவிஹுததாலே' எனபதற்கு 'லக்ஷமியும் பூரிடம் உனக்குப்
பதனிகள்' என்றாததமுள்ள வாயகதில் என - கர
பாயம் '8 ஹாவாஸாஷ்ணுகது' என்றது சந்திராசததி
'இந்த மஹா புருஷனையறிவேன நான்' என்பதற்கு ||
யத்தில் பரஸதாவிக்கப்பட்டதை தெரிவிப்பதற்கு திரு -
லக்ஷமியை, கண்டேன - பாததேன, பொனமேனி கண்டேன -
ஸவாணமயமான திவயனிகரஹததைப பாததேன ஸவாபணாது
ஸமமான தேஜஸஸைக்கண்டேன, சமகசகரமகாதக கண்டேன
ஸமுத்திரத்தின வாணமபோன்ற வாணததையுடைய ஸரிப்பதி
யினிடத்திலே) 'சாராவு' இதயாதிகது முனமும திருவந்தாதிக
மனப்பாட்டிலே என்றாததம் ஓக்கப்பரிமாறுகிற அருடாஸா
நது ஸகல வயாபாரங்களையும் செய்கிற இவ்வயுத்ததை - 3 ச
மியும், பகவானுமே ஸாவோதகருஷ்டங்கள் என்றுயாததகதக
தேவதாவாராஜாயுஷு-பரதேவதையின் உணவையுடைய
வக்ஷ - உளாபடியே, ஹவாநு - நீ, வெஹுதெ - அறிப்பப்பா
கிரிய இது புலஸதயா பராஸரரை அருகாஹிக்ருமபொழுது
சொன்ன ஸலோகம் வாஹுஷுத - புலஸதயரினா யக்ஷ -
எந்த வாராகதை, உக்ஷ - சொல்லப்பட்டதே, தெ - உனக்கு

ஷ்வர ப்ரஸாதிததாலே வரஜேவதா வாரஜாடி-
ஜ்ஞாநமுடையனாய, பெரிய முதலியாரா 1 'தடுஷு
நஜோ உநிவராய வராஸராய' என்றுதரிகுமபடி
யான ஸ்ரீ வராஸரஸ் ஹஷி- பரககப்பேசி 2 'ஜேவதி
யுஜ்ஞாநுஷேஷ- வுஹாரி ஹவாநு ஹரி:| ஸ்ரீ-நாத்
யுஜ்ஞாநுஷேஷ-நாதயோ வி-ஷுதே வர:।' என்று
வராஸரஹஸ்யயோமுன ஹவிஷுநுக குவஜேஸித
தான இதை மயாவற மதிநலமருளப்பெற்று

வந்தது. இது, ஹவ-புஷா - எல்லாவிதத்தாலும், ஹவிஷுதி-
உண்டாகப்போகிறது இது வலிஷ்டா ஆமோதித்துச்சொன்ன
வாததை 'வயுஷு-வலிஷ்வரப்ரஸாதிததாலே' எனப்
பறகுப் புலஸதயாவரமகொடுக்க அதைவலிஷ்டா அனுமோதித்
தபடியினுலே என்றாததம் பெரிய முதலியாரா-ஸ்ரீ ஜனவந்தாரா, நம
ஸம்பரகாயத்திறகு முதனமையானவரானபடியினுல இப்படிச்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தடுஷு - அப்படிப்பட்ட, அதாவது
இந்த ஸலோகத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்ட உபகாரம் செய்த
வரான என்று தாதபாயம், உநிவராய - நிஷிஸரேஷ்டராகிய,
வராஸராய - பராஸரின் பொருட்டு, நஜ: - ஸேவிக
கிறேன பரககப்பேசி - லக்ஷ்மியின் விபூதி, அவதாரம் முகலீய
வைகளை விஸ்தாரமாகக் கீழ் அதயாயங்களில் நிரூபித்து
ஜேவதியுஜ்ஞாநுஷேஷ - தேவதைகள், பகசுகள,
மனுஷ்யர்கள், இவாசனுகுள, வுஹாரி - புருஷன் என்று
பெயருடையது, ஹவாநு - பகவானாகிய, ஹரி: - விஷ்ணு,
அதாவது அவருடைய விபூதி என்று தாதபாயம், ஸ்ரீ-நாத்: -
ஸ்திரீ என்று பெயருடையது, யுஜ்ஞாநு: - லக்ஷ்மீ, அதாவது அவ
ருடைய விபூதி என்று தாதபாயம், ஜேஜேசுய - ஓ! மைத்ரே
ய:ன, நாதயோ: - இவர்களைக்காட்டிலும், வர: மேலான வஸது,
விஷுதே இலை இங்கு விபூதிகளின் பிரிவுமே ஸலாகத்தி
லிருக்கும் பதிபாரையகள் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி உப
யோகித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஆபரணம் முதலியவைகளைப் பிரித்
துக கொண்டுருப்பதைப்போல இவ்விருவர்களினுடைய ஸங்

1 'சூர்யஸூரம் கௌவதே' எனகிறபடியே பூவண
வணாமகாதிடஸூரான நமமாழ்வாரும் 2 'ஒண்டொ
டியாள திருமகளும் நீயுமே நிலாநிறபக கண்ட சதிரா
கண்டு' என்றருளிச்செய்தார இவ்விஷயத்தில் வத்
வூமெல்லாம் வதுஸூரகீவூவூராததிலேவரவக்ஷ
பூகிக்ஷவ வதிவகூமாகப பரககச சொன்னோம்.
அங்கேகண்டு கொள்வது

கலபத்தினால் ஏறபடுததப்பட விசேஷமான அபிமானத்தைச்
சொல்லுகிறது, எல்லாம் இருவருக்கும் சேஷம் என்று ஸ்ரீ
சதுஸலோகி பாஷ்யத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது அனு
ஸந்தேயம் வாரோஹஸூயொமூனா - ரஹஸ்யாராத
தங்களை உபதேசரிப்பதற்கு யோகயதையுடைய மயாவு -
அஜஞானம், அற - இல்லாமலிருக்கும்படி, மதி - ஜஞானத்தை
யும், நலம் பாதியையும், அருளப்பெற்று - ஸரிய பதியினால் கடா
க்ஷிக்கப்பெற்று, சூர்யஸூ - முதலாவதாகிய, கீ-நமமுடைய,
கௌவதே - வைஷ்ணவகுலத்திற்குப் பதியான 'ஒண்டொடி
யாள' இதயாதி கீழ வயாகபாதம் கண்டசதிராகண்டு - ஸீஸாவாத
மாககளையும் கடாக்ஷித்ததினாலுண்டான ஸாமாதயத்தை யனுப
வித்தது (மற்ற இதர ஸுகங்களை அலபங்கனென்று விட்டு உன
னுடைய திருவடிகளை யடைந்தேன்) இவ்விஷயத்தில் - இந்த
லக்ஷமீ ததவ்விஷயத்தில், வரவக்ஷபூகிக்ஷவ வதிவகூ
மாக - பரதிவாதிகளின் பக்ஷங்களை நிராகரித்து அதாவது
ஸ்ரீ சதுஸலோகி பாஷ்யத்தில் 'ஸாஹாதன்' எனகிற ஸலோ
கத்திற்கு வயாகயான மருளிச்செய்யுமிடத்தில் இதுவிஸ்தாரமா
யருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது : பூராமுகேந ஸகெஹதே
ஷு வகெஷஹ்ருவதுஷ்டுவி ஸுதஹ் வகிநிதேஷு லிலி
ஸவபூஷிஃஸி யஃ || ஸபிஹெவம் ந தஸ்யஸெ கஸுநெத்ராபி
ஸபூநாசி | சுதஸுதாஹிபூரெஷுநெதஃ வத்யூரெஷுபூவிஸு
தீஃ||கெந்யூரெஷுஹ் விவாதாபி நிவ்யுதன் ததராததஃ || வெக
கணு பிஸெஷாணா காமகாநாஃ ஸவகிதி || வம்வஸெதேஷு

வாதிபா மன்னுந தருக்கச செருக்கின மறை குலையச்
சாது சனங்க ளடங்க நடுங்கத தனித தனியே
ஆத்யென வகை யாரண தேசிகா சாற்றினா நம
போதமருந திருமாதாட னினற புராணனையே 13

வகைஷு சுபிஷேக: பூரணவாநு லக்ஷக்ஷயஸா ப்ராஜ்ய
லக்ஷய லுபுக்ஷிதம் || ' எனறருளிச செயப்பபட்டிரு
கிறது இங்கு பரஸ்தாவிக்கப்பட்ட பக்ஷங் ச ராவன—(1)
லக்ஷம் அணுவானவள ஜீவகோடியிற் சோந்தவள ிவத
ஸங்கலபத்தினுல எல்லா வஸதுக்களுக்கும் ஸேஷிபா யிரு
கை முதலிய பெருமைகளை யுடையவள எல்லா இடத்தி
லும் வயாபித்திருக்கிறாள் என்று சொல்லுகிற வசனங்
களுக்கது முகத் திதயாக்ளைப் போலத் தாமதத் தோனத்
தினலாவது அவதார ரூபங்களினலாவது லோசத்தை வயா
பரித்திருக்கிறாள் என்று தாதபாயம் (2) இவள ஜீவகோடியைச்
சோந்தவளா யிருந்தபோதிலும் எங்கும் நிறைந்த ஸவருபத்தை
யுடையவள ஜீவாதமாவை அணு என்று சொல்லுகிற வசனங்
கள் லக்ஷமியைத் தவிர மற்றவைகளேய் சொல்லுகின்றன (3)
இவள ஜீவகோடியிலும், ஈஸ்வரகோடியிலும் சேராத தனித்தக்
தவம் (4) இவள ஈஸ்வரகோடியிற் சோந்தவள பகவான், தனனை
யொழிந்த மற்ற வஸதுக்களுக்குச் சேஷி இவளோ பகவானை
யுந் தனனையுந் தவிர மற்ற வஸதுக்களுக்குச் சேஷி லோகங்
களுக்காக காரணமாயிருக்கும் தன்மை பகவானுக்கு மாததிரம்
தான் உண்டு இவள பெருமையெல்லாம் பகவத் ஸங்கலபத்
தினலேற்பட்டது (5) பகவானைப்போலவே இவளும் ஈஸ்வரத்த
வம் குணம் முதலியவைகள் எல்லாம் இவாகா இருவர்களுக்கும்
பொதுவாக இருந்தபோதிலும் சீழ்ருளிச செய்திருக்கிறபடியே
கூறுக விபஜித்த வயாபாரங்கள் 'சுபிஷேக: பூரணவாநு' என
றருளிச செய்திருப்பதினால முதல நான்கு பக்ஷங்களிலுமுள்ள
அஸ்வாரஸ்யங்களை குறிக்கப்பட்டுச கடைசிபக்ஷமே ததவாமானது
என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது மற்றப் பக்ஷங்களிலுள்ள அஸ்
வாரஸ்யம் முதலியவைகள் அங்கு பரக்க நிரூபிக்கப்பட்டிரு
கிறது இங்கு நமக்கு வேண்டியது வித்தாந்தபக்ஷமாகிய
லக்ஷம் ஈஸ்வரனைப்போன்ற ததவம் என்பது மாததிரம்

இப்படி' இந்தப் பரதேவதா நிஸசயத்தை வாதிக்கின்றால் கலக்கப்படாமலிருக்கும்படி ஆசாய கடாக்ஷத்தினால் பெற ரோமென றருளிச் செய்கிறா—'வாதியா' என்றாரம்பித்து ப - ரை] வாதியா-பரவாதிகளினுடைய, மனனும் - உறுதியான, தருக்கச் சேருக்கில்-யுசுதிகளினால் உண்டான காலத்தினால், மறை-வேதம், குலைய - வயாகுலமாகும்படி, சாதுசனங்கள் - ஸாதுக்களான ஜனங்கள், அடங்க - முழுமையும், நடுங்க-பயப்படுமபடி, தனித்தனியே - அவரவரோ இஷ்டபரசாரம் வெவ்வேறாக, ஆதியேனாவகை - (அநதநதத் தேவதைகள்) மூலசாரணம் என்று சொல்லாதிருக்கும்படி, ஆரணதேசிகா - வேதாநதநசனே நமக்கு உபதேஸம் செய்த பூரவாசாராயர்கள், நம் - நமக்கு ஸ்வாமியான, போதமரும் - புஷ்பத்தில் வலித்ததுக கொண்டிருக்கிற, திருமாதுடன் - லக்ஷ்மியுடன், நிறை - நிதயனாய நின்ற, புராணனையே - அநாதியான பதவானையே, சாற்றினா-ஜகதகாரணமென்று ஸதாபித்தார்கள்

'மனனுநதருக்கச் சேருக்கில்' என்பதற்குயுகதிசொல்லுவதில் தங்களுக்கு ஸமானமானவர்கள் இல்லை என்கிறகாவதையுடையவர்கள் என்றாததம் 'மறைகுலைய'என்பதற்கு 'விவெக்யஸூ-தாபெவொரோபிபவொ தரிஷ்யகி'என்றிவர்களைச்சுண்டவுடனவே தம்நடுங்குகிறது என்று தாதபாயம் 'விக்ஷாபொபெநஸூ-கிவயசிஸெஷ்வலிவ்யபந' என்பது இங்குவிவக்ஷிதம் அனநிககே ஸருதியாகிய வதூவுக்கு நாதனான ஸரிய பதியை அபலாபம் செபவதினால் வைதவய கேதத்தை உண்டாக்குகிறார்கள் என்று தாதபாயமாகவுமாம் 'நாயாஸெஷ்வலநாயந ஸூ-கிவப-குபெபெஷு வெஷ்ஹிம்' என்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா ஸருதி களுக்கு வைதவய சேதத்தைப் போக்கடித்தாரா என்பதினால் இதரர்கள் அதை உண்டாக்கினார்கள் என்பது வலித்தம் இப்படி வேதம் வயாகுலமாகும்படி என்று தாதபாயம் 'சாதுசனங்கள்' இதயாதிகு 'வ்யாவொ ஹாவஸவீ க்யுக்: வரிஷ்யக்: பூரவெதஸஸெதஸ: களவ: கெஷிஸூக்யூக: ஸவசி-யாவாயய வெபாயந: ' என்கிறபடியே வயாஸாதி சவ தங்களுக்குப் பரிஹாஸம் ஸம்பவிககிறதே என்று பயப்பட்டார்கள் என்று தாதபாயம் ' தனித்தனியே ' இதயாதிகு

ஐதவடி மாவதாழி ஸூர ம ஜெஞ்சூரவ மவெ
 வ் துமத நிஜவாதும் தபரெவீரரெஷம் |
 வரிவித நிமரானை வபாசுகி ஸீ வஹராயம்
 ஜமதி மதிவிஷ்டாநை ரெ ஜன ரெகம் ||
 உதி ஸ்ரீ கவிதாசிகு வலிஹவ்ய வவபுதன வதன வ்ய
 ஸ்ரீ ஜெகதநாயவ்ய வெநானாவபுஸ்ய க்விஷம்

ஸ்ரீ ஜெஹவ்யசூயவாரெ
 வரபெவதாவார ராமபூரயிகார வஷம்

|| ஸ்ரீ ஜெத நிமரானை ஜெகதேஸிகாய தரி: ||

சீராதுபுறநிருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே ஸாணம்

‘ஸ்ராவராமகலஹ க்ரிஷீஸம்ப தனி நிமரானைராயகா:’ என
 கிறபடியே அவரவர்கள் தனித்தனிபே பரதேவதை யென்று
 ஒருவாககொருவா சண்டை செயது கொண்டு நிறைவேதாத
 விததாதத்தினமேல குமபலாயவிழுகிறார்கள் எனறாததம் இத்
 தால ‘சூய்ஜெரெககெணை’ எனபதற்கு எதிராடையாக
 வாதிகளிடங்களில் ஒற்றுமைஇல்லை எனபது தயோதிதம் ‘திருமா
 துடன்’ எனபதினால் ‘திருவில்லாத தேவரைத தேறேலமிளதேவு’
 ‘நாளும நம திருவுடையடிசன்’, இதயாதிசனும், ‘ஸாகதை
 யென்று சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மியினால் பகவான சாததி முத
 லியவைகளை அடைகிறான்’ என்றும், ‘பரானவாயினி ஸம்பாத
 மிலலாத அரத ஒரு பரபருமம் அரத ஸவகா என்று சொல்
 லப்படுகிற லக்ஷ்மிபுடன் கூட இருந்தது’ என்றும், அாதமுள
 ள ஸருதிவாதங்களும், ‘தேவமபூவாதாந வ்யமலியதே
 ஸூகிரவி’, ‘உஹபாயிஷாநம் வெவகம் செவிக்ஷம்’ என்றி
 வை முதலிய பரமாணவகளும் விவரித்தவர்கள்

இப்படிப் பரதேவதை ஸாஃவஸவரெனென்று தெரிந்தாலும்
 ‘காங்குணைகடுணரம்பலி’ எனகிற கீதாஸலோகத்தினபடியே
 பலாததாங்களைச் சேகிரமாகப் பெறவேண்டுமெனகிற அபே
 லக்ஷ்யினால் தேவதாததாங்களும் ஆஸாயணியாக ளாகையினாலே

தேவதா பாரமாதயம் அநிந்தவன பரமைகாரதியாவது எப
படி? என்னவருளிச் செய்கிறா— 'ஜநவடி' என்றாமபிதது
ப-ஹ] ஜநவடி-தேஸம், ஸுவநாதி-லாசம், முதலியவைகள்,
'சூழி' பதத்தினால் அண்டமமுதலியவைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்
படுகின்றன, அதாவது ஒரு கராமம் முதல் ஒரு அண்டம் வரையி
லான, ஸூரம் - இடங்களில், ஜெகதூஸம் ஸ்வேஷம் - ஜய
ஸூசகங்களான ஆஸனத்தில் இருக்கிற, அதாவது அததற்கு
யஜமானன் இவன் என்று சாட்டக்கூடிய லிமஹாஸனம் முத
லியவைகளில் வீற்றிருக்கிற, ஸ்ரீரெஷம்-ஸ்ரீவராகள், ஸ்ரீ
மத - துடாச்சியாக வந்து கொண்டிருக்கிற, நிஜ - தங்க
ளுடைய, வாதம் - கதைகளையுடைய, 'கூடா' ஸெஷா
நராயிவாது' என்கிற வசனத்தின் அாததம்விவந்திதம், அன
நிககே, ஸ்ரீமத - பின் துடாநதுபோயிருக்கிற, நிஜவா
தம் - தங்கள் வாரததைகளை யுடையவராய் என்றாததமாகவு
மாம் இததால் தாமபுத்திரா, பருது சகரவாததி, மாந்தாதா,
முதலிய ராஜாக்கள் விஸேஷமான கராயங்களைச் செய்துவிட்ட
படியினால் அவரவர்களுடைய சரிதரங்களை இப்பொழுது அனு
ஸந்திக்கப்பட்டு வந்தபோதிலும் இங்குச் சொல்லப்படுகிற அந
தந்த பருமமாதிகளின் சரிதரங்கள் அப்படிப்பட்ட ஸ்திர
மான லோகோபகாரமில்லாமையினால் அவர்களைப் பின் துடா
நதுபோயிற்று என்பது தயோதிதம் 'நினைபாராநபுகில கடலெச
களில் நுணமணலிற்பலா எனைத்தோருகங்களு மிவவுலகாண்டு
கழிந்தவர்' இதயாதிகள் இங்கு அனுஸந்தேயம் ஸ்வ
ரெஷம் (ஸ்ரீ) - நானுத்தை யுடையக்கூடியவர்களா யிருக்க
மப்பொழுது, அதாவது கீழ் நிரூபிக்கப்படியே அவர்கள்
எல்லாருக்கும் உதபுத்திராஸ்திதா பர ஸ்ரீமநிஸால் அநி
யப்படிருக்கும் பொழுது என்று துடாயம், வரிவித
சிமகாணம் - பரிசயம் பண்ணப்பட்ட வெகாரத ஸாஸ்திரத்தை
யுடைய, வாகம் - ஒரு, ஜனம்-பராஸி, இங்கு ஏதாவது ஒரு
பராணிகக்குக் கூட இந்தப் பரதேவதா பாரமாதய ஜனானம்
உண்டாயிற்றாகில அதினால் பகவானே ஸரணயன் என்கிற ஜனா
னம் உண்டாகுமென்றால் விவேகிகளுக்குக் கேட்கவேண்டியதில்லை
என்று தெரிவிப்பதற்காகப் பொதுவாக 'ஜனம்' என்று பரயோ

கிககப்படடிருக்கிறது அனறிககே, ஜகத் - ஜனமததை உடையவஸது வெனறாததமாகவுமாம இததால இப்படிப பர தேவதா ஜஞானமுடையவனே பிறந்தவன, மறறவாகள பிறந்த வாசனல்ல எனபது தயோதிகம 'நாட்டிற்றபிறநகவா நாரணறகா ளன்றியாவரோ', 'ஆனவிடையேழுடாததாக்காளானூரல்லாதா மானிடவ ரல்லரெனறென மனதது வைத்தேனே' இதயாதிகள விவசித்தவகா சுவிஷ்டாடினூர - அஜஞானத்தினால் வயாபிக கப்படடிருக்கிற, ஜமகி - இந்த லோகத்தில், அதாவது இப்ப டித தெரியாதவாகளாய அஜஞானத்தை யடைந்தவாகள அனே கரா யிருந்தபோதிலும், ஸ்ரீ ஸஹாயம் - ஸரிய பதியான பக வாணையே, மகிம் - பராபயனாகவும பராபசனாகவும, வஸூகி - பாக்கிறுன, அதாவது அறிகிறுன என்று தாதபாயம் 'வனகடி' எனபதினால் 'கிதஷ்டாணாம் ஸகலஸுஷ்டு கஸ்திரி யதகி லிஷபெ யதகாவி லிஷாநாம் கஸ்திரிநாம் வெதி கஸ்தகம்' இத யாதிகள விவசித்தவகள ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட ஒருவன பகவானையே ஆஸரயிக்கலாமாகையினால் கீழ் அருளிச செயத பரமைகாந்திதவம் கூடும என்று தாதபாயம்

திருவஹீநிரபுரம் சேடலூர் விசுவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நானிம்மாநாரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில

பரதேவதா பாரமாதயாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிவாஸாராபாநாஜ ஹோஷேஸிகாய நம: ||

முமுகுஷுத்வாதிகாரம்.

[தேஹாதீரீகீதாதம் ஜனானத்தின் பலம்—ஸஸ்வராதிர்கீதாதம் ஜனானத்தின்பலம்—தீருமநதீராதத ஜனானத்தின்பலம்—இதர விடியங்கனின் தோஷ நிநுபணம்—மோக்ஷத்தின் மவுக்யநயம்—உபாயாறுஷ்டா னத்தின் ஆவஸ்யகதை]

காலாவத-பூநு ப்ரக்யுகிவிக்யுகீ:

காஹோமேஷு ஹோஷாநு

ஜனாமத-பூநுகிஷோரிதேதாஷுக-

ஷு:வாதாமலிகிம் |

பாஸாதய்யம் ஸ்வபாநியதம்

பஜ்ஜிவ்யம் வடிந்நக

காராகய்யம் வவாரவ வடிநு

கவிகிஷேத வநம் ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிவாஸாராபாநாஜ ஹோஷேஸிகாய நம: ||

இப்படித் ததவ நிநுபண பரமான நானு அதிகாரங்களடங் கிய பேடினை முடிந்த பிறகு அதிகாரிகளோடு அங்கங்களோடு கூடிய உபாயத்தை நிநுபிப்பதாகிய ஆறதிகாரங்களா அடங்கிய பேடிகாரதரம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது இதில் கீழ்திகாரங்களில் நிநுபித்தபடி ததவவிவேகங்கள் பிறந்தபோதிலும் நெடுங்காலம் பழகின வாஸனையினாலே பராகருதமான ஸுகாதிகளில் வைரா க்யம் பிறக்குமோ எனனில்? அவற்றில் தோஷ காஸநத்தினால் அது உண்டாகும் என்று நிநுபித்தருளப்போகிறவராய அதிகா ராததத்தை ஒரு ஸீலாகத்தாலே ஸங்கரஹிததருளுகிறா— 'காலாவத-பூநு' என்றாரம்பித்தது

ப - னா] கால - காலத்தினுடைய, காவத-பூநு - சுழலகளை யும், அதாவது நிமிஷம் முதல கலபம் வரையிலான காலங்களா சகரம்போல சுழன்றுவருவதையும், ப்ரக்யுகிவிக்யுகீ: - பா க்ருதியின் விகாரங்களையும், காஹோமேஷு - காமயஸுகங்

களை அனுபவிப்பதில், **ஷோஷாநு** - தோஷங்களுமும், **ஜ்ஜாபா**
த-பூகி - நெருப்பு ஜவாலிநிறந்த குழிக்கு ஸமானமான,
ஷுரிதொடிகு - பாபங்களுக்கு உததரபலமாகிய, **ஷு**
வாஹுமுகி - துககங்களின் அனுபவங்களையும், **ஸூவாநி**
யதம் - தனக்கும் பரமாதமாவிற்கும் நியமேநவறபடுத்தப்பட்ட,
யாடாது - வாஸுவமான ஆசாரத்தையும், **பிவ்வம்** -
 திவ்யமான பதமென்று சொல்லப்பட்டது, **யக்** - எதுவோ,
தது - அதையும், **சாராக்ஷம்** - ஜயிலுக்கு ஸமானமான,
வவாநா - ஸாரத்தையும், **விநு** - அறிந்து கொண்டவ
 னாகிய, **கி** - எவன், **வஸம்** - இந்த ஸமஸார பதத்தை, **அகி**
செஷத - பொறுத்திக கொள்ளுவான்

இங்கு 'சூவத-பூ' எனபதினால் காலம் தனக்குள்ளாடாகிய
 ஸாவ பராணிகளையும் தனவஸமாகிக கொள்ளுகிறது எனபது
 தயோதிதம் 'பூகிவிசு' எனபதற்குக் குணஸாமய
 முளாதாயும், குணவைஷமய முளாதாயுமிருக்கிற அவஸதை
 களினால் ஜஞான ஸங்கோசத்தை பரகருதி உணடுபண்ணுகிறது
 என்று தாதபாயம் 'ஷோஷ' னசளாவன மேலே நிரூபிக்கப்
 போகிற அலபதவாஸதிரதவாதிகள் 'பூகி' எனபது
 'ஷு' ததிற்கு விசேஷணம் இததாலக்ஷணகால துககமும்
 அஸஹயம் எனபது தயோதிதம் இங்கு 'வாஹுத
 வஹஜா வஹஜா வு-வஸு' தஸளரி வினாவிவஹ
 ஸாவாஸ வெஸஸா', 'இருபாடெரி கொள்ளியினுள்ளெறும்
 பேபால்' இதயாதிகள் விவக்ஷிதங்கள் 'யக், தக்' எனகிற
 பதங்களினால் பரமானங்களில் பிததநசளான நிதய விபூதியின்
 ஸவபாவ விசேஷங்களெல்லாம் ஸநசரஹிக்கப்படுகின்றன
 'சாராக்ஷம்' எனபதினால் தனனிஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்ப
 தற்கு விரோதி யென்பதும், ஜஞான ஸங்கோசாதிரசளைச் செய
 கிறதென்பதும், தனனால் நிவருத்தித்துக்கொள்ள முடியாதென
 பதம் தயோதிதம் 'விநு' எனபது நிஸசயருபமான ஜஞா
 னத்தைச் சொல்லுகிறது இப்படி இந்த விஷயங்களில் நிஸசய
 மான ஜஞானமுண்டானால் வைராக்யம் உண்டாகும் என்று
 தாதபாயம் 'கவழிசெஷதவஸம்' எனபதினால் இப்படித்
 தெரியாதமைய ஸமஸாரத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுவதற்குக்

‘இப்படி யிவ்வய-கங்கை’ என்கிற இரண்டு பதங்களினால் தத்வங்களின் ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவம் இவைகளை யதாவதமாக அறிந்தபடி சொல்லப்படுகிறது ‘**ஜெஷ்ட**’ இதயாதி யால் ‘**கஜெஷ்டோய சீராமெஷ்டாபரிக்ஷெஷ்டா-சொஷ்ட வனவ வ**’ எனபதின் அாததம் ஸங்கரஹீதம் **வ்யயீஸ்ராவஸாஹீத வ்யரூபக்ய** - ஸ்வரூபத்தில் பெருப்பது சுருங்குதல் முதலியவை இல்லாதவனாயிருக்கை ‘**சூழி**’ ஸபதத்தினால் அவயவங்களின் சோககையிலலாமல் ஒருவனென்று தோற்றுகையும், தாமபூத ஜஞானத்திற்கு ஆஸாயமாயிருக்கையும் சோததுக்கொள்ளப்படுகிறது ‘**ஐஸ்ரீ யாழி**’ என்கிற இடத்தில் ‘**சூழி**’ எனபது பராணவாயு, தாமபூத ஜஞானம், இவைக்காக குறிக்கிறது ‘**கண்ணீ**’ எனபதற்கு இரத்த தேஹாதிரிகத ஆதம் ஜஞான மில்லாதவனுக்கு மேலே சொல்லப்போகிற நிஸசயம் உண்டாகாது என்று தாதபாயம் **வாரெஸாகமதத**, ‘**ஜெஹாநா ஸ்ராவீ**’ என்கிற இரண்டுடனும் ‘**யொய்யூக்ய**’ எனபதைச் சோததுக்கொள்ளவும் ‘**ஹாரிகெஷ்ட**’ எனபதினால் ஆதம் ஸ்வரூப ஜஞானமில்லாதவன் ஸவாசசாதிபலங்களை அனுபவிப்பதற்கே போசயாக யடைபவனல்லன் எனபது தயோதிதம் ‘**அரக**’

ஷக்ஷாஜ்ஞாநசிவாணாம்பாஜிஜ்ஞாதவஸ்ய விவயபுய உ?

ஸஸவாநீரீகதாதம

வாழி யொழுகுபாஸாஹா

ஜநானந்தீந் பலம்

ஸ்ரயகவாழிகளாரலே யுண

டான விஸேஷபூமிதெஸுரவ்யூதி நியூயததாலே

ஹவதெஜ்யபூமிவமான ஸுராவ்யூதி வெவ

வததை யவெக்ஷிக்கைககு யொழுகாய, ஸவ்யாவெ

திருமந்திராதத ஜநானந்தீந் ஸ்ஷித ஸம்ப்ரஹமான திரு

பலம்

ஜ்ஞாததைக கொண்டு ஸார

தாரயபூமிகளை யநுஸந்திகுமபோது பூயோஷிதில்

சூதீயாஷாரததாலே பூதிவஹமான ஜ்ஞாநகவாழி

நுஸந்தாததாலே ஷேஹததநுஸந்திகளில் வருமஹ

ஜ்ஞாநகவாழிகளையும், பூயோஷாரததில் ஸ்வயத

யிபூயாலே பூதிவஹமான தாரயபூமிததாலேஷேஹாதி

இதயாதி—நரகவதநாழிகேஸுநங்களுக்கும், ஜநானந்தே
ஸங்களுக்கும், என்று பிரித்து அராததம் சொல்லிக்கொள்ள
வேண்டுமெனவற்றின-நரகாதிகளின் வெவவவததை-ஸமபததை-
இவவளவால இந்தத் ததவவிவேகம் பொதுவாக லோகாநதரத
தில் கிடைக்கும் பலத்தை அபேக்ஷிப்பதற்கும் கைநகாய ரூப
மான விஸேஷபலத்தை அபேக்ஷிப்பதற்கும் இதர புருஷாராததங
களையும் பாபங்களையும் நிவாததி செய்வதற்கும் காரணமாகை
யினால் மீமாஞ்சத்தில் ஆசை உண்டாவதற்கு மிகவும் அநதரங்க
மான உபாயம் எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது இததால பரதான
பரதிதந்திராதிகாரததிற்கும் ததவதரய சிந்தனாதிகாரததிற்கும்
உபயோகம் சொல்லப்பட்டதாகிறது இனி அராததபஞ்சகாதி
காரததின் உபயோகத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு இதததவ விவே
கத்தினாலேயே அஹங்கார மமசார நிவருததி உண்டாகும் என்ற
ருளிச்செய்கிறா— 'ஸவ்யாவெக்ஷித' எனமுரம்பித்து சூ
தீயாஷாரததாலே - மகாரததாலே 'ஜ்ஞாநகவாழி' எனகிற
இடத்தில் 'ஸ்ரீ' ப்தததினால் ஜ்ஞானாஸரயதவம் குறிக்கப்படு
கிறது தேஹத்தில் நானே ஆதா எனகிற புத்தி அஹங்கா
ரம், தேஹாநுபந்திகளில் இவை நமமுடையது எனகிற புத்தி
மமகாரம், தான தேஹாதிகிலக்ஷணம் என்றறிவதினால்

வ்ஹாந ராசிவங்களான வஹஜார சேகாரங்களையும்,
இந்நிஷேய ஸாரஸ்யோத்ததன்னாலே சுதகீயவசுத்தில
வதூயித்யாலே பவிஷ்ருதமாய ஸாவியான கெஷ
பயுவயபுணாநுலவமாகிற வ ஓ த தைப பற்ற விப
போது வஹஜாராநுலவ சுதாயததாலே வரும
ஸாரஸ்யோத்தகூலவஹஜார ஸாரஸ்யோத்தகூலவஹஜார
வஹஜாராசிவங்களான வஹஜார சேகாரங்களையும்,
பயாயோமாமாயோமாமாகவும் ஸாஸ்யமாகவு மடியறுத்து
இப்படி ஸாரஸ்யோத்தகூலவஹஜாராநுலவ, 1 ' அறபசாரங்க

அதில நான ஸவதநதிரன எனபது அஹநகாரம், இநத சரியை
எனக்குச ஸேஷபூதம் எனபது மமகாரம் ' ஸாரஸ்யோ ' மாவது
எல்லாக சாலங்களிலும் எல்லா வயாபாரங்களிலும் ஸவாதநதாய
மிலையென்று சொல்லுவது பரிபூரணனுபவ கைநசாயங்களைய
செய்யும்பொழுது அனிகையநிஸேஷமாகநிவருத்தியடைந்தமை
யால் ஸவாதீனகாதநதவாதி பரமங்கா உண்டாக ஸம்பாவனை
இல்லாமையாலே அருளிச்செய்கிறா--'இப்போது' என்றாரம்
பிதது இது'வரும்' எனபதோடநவயிச்சகிறது அனநிககே 'வஹ
ஜாரததில்' அநவயிக்கிறதாகவுமாம் இப்பொழுதுண்டாகிற ஸவா
ககாதிஸூகங்களில தானே காததானபது முதலியதுதோன்று
வகைப்போல அப்பொழுதும் பரமம் வருமோ எனசிற ஸங்கை
இததாலபரிஹருதம் ' ஸாரஸ்யோ ', 'ஸாரஸ்யோ ' எனபவை 'வஹ
ஜாரததிலும்' அநவயிக்கின்றன நான ஸவாதீன காததா,
ஸவாதீனபோகதா, எனபது அஹநகாரம் எனனுடைய பர
யோஜனகதிறகாகக சாததா, போகதா, எனபது மமகாரம் சீழ
'ஸாரஸ்யோநவயாவா' எனகிற இடத்தில் உபாயத்தில் பரம
நிவருத்தியும், இவரு பலத்தில் பரம நிவருத்தியும் சொல்லப
படுகிறது 'பயாயோமாமோ' எனபதற்கு தேஹத்தில் அஹந
கார நிவருத்தி ஆகவும், தேஹத்தைச் சோந்தவைகளில்
மமகார நிவருத்தி ஸாபதம் என்றிவை முதலியவைகளை யதோ
சிதமாக என்றாததம் அடியறுத்து அவைகளுக்காக காரண
மான வாஸனையுடன் கூட நிவருத்தி செய்து 'இப்படி' இதயா
திககு கீழ்க கூறிய அஹநகார மமகாரங்களை வாஸனையுடன்

ளவை சுவைத தகன நெழிநதேன', 1 'கண்டுக்கேட்

இத லிஷயங்களில் நெறு மோநதுணடுழலு
தோஷ நிருபணம் மைங்கருவி கண்ட விற்பந

தேரிவரிய வளவிலலாச சிற்றின்பம்', 2 'தவழிது

போரகும்பமயும், அயலாநாலசுககமுடியாததுடான உறுதியான
ஜனானததையுடையவாராயனறாததம் இதகாலததவஜனான
முடையவாசளில் சிலா மோசேஷாபாயத்தில் அதிகாரியாகவில்
லையே, சிலா சீமசசொல்லிய ததவஜனானமில்லாமலே மோசேஷா
பாயத்தில் பரநுததிககிழாகனோ, ஆகையினால் ததவஜனானம்
மோகூத்திற குபயுகதமென்று கீழருளிச் செயதது அனுப
பநம் எனகிற ஸங்கை விலககப்பட்டது இந்த ததவஜனானம்
சிலருக்கு பரதிஷ்டிதமாகவில்லை, சிலருக்கு ஸாஸ்திரங்
களைக்கொண்டு விசாரிக்காமலே பரதிஷ்டித புத்தி உண்டா
கிறது, ஆகையினால் விரோதமில்லை என்று தாதபாயம் ஆகிலும்
வெகுதூலம் அனுபவித்த புருஷராததம்முதலியவைகளில் வைரா
க்யம் உண்டாவதற்குக் காரணம் அவைகளில் தோஷதாஸன
மென்றருளிச் செய்கிறா—'அலபசாரங்கள்' என்றாமபிதது
அலபசாரங்களவை - அலபஸாரங்களான ஸபதாதி விஷயங்களை,
சுவைத்து - அனுபவித்தது, அகனநெழிநதேன - அவைகளைவிட்டு
நிவருத்தி யடைந்தொழிநதேன, அவைகா அலபதவாதிகேதோஷ
துஷ்டங்களாசையாலே என்று தாதபாயம் கண்டு - பரதயக்ஷ
மாகப் பார்த்து, கேட்டு, உற்று - ஸபாபிதது, மோநது, உண்டு -
ராபபிட்டு, உழலும் - அவைகளிலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்
டிருக்கிற, அதாவது 'புலனபடிநதுண்ணும் போகமேபெருக்கி'
என்கிறபடியே இந்திரியங்களை விஷயங்களைவிட்டு அகன்றுவர
முடியாமல் அவைகளிலேயே முழுகி அனுபவித்துக்கொண்
டிருக்கிற என்று தாதபாயம், கிங்கருவி-பஞ்சேந்திரியங்களினால்,
கண்ட-அனுபவிக்கப்படுகிற, இன்பம்-ஸுகங்களையும் தேரிவரிய-
இந்திரியங்களினால் சண்டறிவதற்கு அஸசயமான, அளவிலலா-
ஸபதாதி விஷயங்களைப்போலப் பரிசினனமாகத் தோற்றாத,
அன்றிகே இவைகளைவிட அதிகக்கால மிருக்கக்கூடிய கான, சிற
றின்பம்-ஆதமானுபவஸுகம், இதுவும் அலபம் எனபது 'சிறறின

பூவனெ கிவீஹாஹுமஹம் யஜ்ஞாஸு காடுகெ
 ராறுஹு காடுஹு', 1 'கூணவதும்மறும்தெஷாம் தஹு வதும்
 ஹு ஹேயலாம்', 2 'கூ நிதும்ஹும்ஹொகிஹும்பூவஹுஹ
 ஹாம்', 3 'ஹொவஹாஹு ஹொவீயபூ நகஹுயநஹுஹ
 யாஹு | மதாஹு காடுஹு ஹொதா கயா ஹொஷா ஹாராயி
 வாஹு | ஸூக்வா நஹுத்ராராஹு மஹுஹெஷுத்ராஹி
 கெவிவா | ஹுஹுஹு வா க்யதஹுஹெஷு ஹெஹம்

பம்' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் தயோதிதம் (இவைகளை நீ
 யுமலக்ஷ்மியுமாயிருக்கும்போததை 'ஸேவிகதாஸிட்டுவிட்டீன)
 தஹிநு - அந்தப்பசவான, பூவனெ - பரஸநநரா யிருக்கும்
 பொழுது, ஹம் - இந்த லோகத்தில், கூஹம் - அடையமுடி
 யாதது, கிஹு-என்ன இருக்கிறது, யஜ்ஞாஸுகாடுகெ - தா
 மம், அாததம், சாமம், இவைகளினால், கூஹம்-போதம், தெ -
 அவைகள், கூஹுஹு - அலபககள் கூஹுஹேயலாம்-அலபமான
 புத்தியையுடைய, தெஷாம் - அவர்களுக்கு, தஹு - அந்த,
 ஹம், கூணவஹு - நமஸததையுடையதாக, ஹவகி - ஆகிறது
 கூநிதும் - அழியக்கூடியதாயும், கூஹும் - ஸூரியலலாத
 காயுமிருக்கிற, ஹம் - இந்த லோகத்தை, பூவஹு அடைய
 திருக்கிற நீ, ஹம் என்னை, ஹஹு - அடை ஹொவஹாஹு-
 மிருந்த பலமுடையவாகளாயும், ஹொவீயபூ - மஹா
 பராகரமமுடையவாகளாயும், கூநஹுயநஹுஹயாஹு - அவர்
 விருந்த பண்புள்ளினை கூட்டங்களை யுடையவாகளாயிருக்கிற,
 ஹாராயிவாஹு - ராஜாரஹு, ஹொதா காடுஹு - நீண்ட
 காலத்தினால், கயாஹொஷாஹு - கதையை மாதிரி மிடுகியபா
 ஹுடையவாகளாக, மதாஹு-போனவாகளாய், ஸூக்வா-தெய்,
 ஹுத்ராராஹு - புத்திரன், பதனி, முதலியவாகளிடங்களி
 லாவது, மஹுஹெஷுத்ராஹிகெவிவா கருஹம், கழனி முதலிய
 வைகளிலாவது, ஹுஹுஹுவா - பணம் முதலியவைகளிலா
 வது, க்யதஹுஹெஷு - ஸீக்ஷிக்கப்பட்ட புத்தியையுடைய, ஹம்-
 மனிதன், ஹெஹம் - என்னுடைய தென்கிற அரிமானத்தை,

5 பாட-வண-262-37,38,39

கி: வரஸ்வ, ஹெதி தஜிஷ: || நதகு, உலிஜாமஹி வு
 ருஷா விஷயாதகா: | ஸ்லஹொலகிசெக்ராயெஜாஹ
 ஜோஹொரவிசுதா: || நிபுஜா நிரஹஜ்ஜாரா நிபு
 ஹ ஸ்யதெழி யா: | யூநயெம ரதாஜெஸுவ தகு
 மஹி ஸாயவ: ||', 1 'ரஜாணிகாஜாராணி விராநாநி
 ஸஹாஸ்யா | சூகீ லாவியாராஜநு வழிகுஸாரஜொ
 டகா: ||', 2 'ஹதெவெ நிரயாவாத ஸாநஸ்யவரஜாத

பரமபதம், தக் - அததையே, வரஸ்வ ஹெதி - பரபருமம்
 மெனறு, விஷ: - அறிகுறாகள், அதாவது பரபருமமத்தை
 அனுபவிப்பதற்கு இடமாகையினால் அதுவே பரபருமம்
 என்று சொல்லப்படுகிறது விஷயாதகா: - விஷயங்களில்
 வைக்கப்பட்ட மனதை யுடையவர்களாயும், உலிஜா: - மூடா
 சளாயும், ஸ்லஹ - டம்பம், ஜொல - ஆறா, உப - காவம்,
 ஜெக்ராய - கோபம், ஜெஹ - தரோஹம் செயதல், ஜொ
 ஹ: - மோஹம், இவைகளினால், ஸ்விசுதா: - பீடிக்கப்
 பட்டவர்களாயுமிருக்கிற, வுரஸ்வா: - மனிதராய், தகு -
 அங்கு, நமஹி - போகிறதில்லை, இதனால் ஸபதா நிவிஷ்பங்கள
 ஸவரபாணிகாநந்த விருத்தம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது
 நிபுஜா: - மமகார மில்லாதவர்களாயும், நிரஹஜ்ஜாரா: -
 அஹங்காரமில்லாதவர்களாயும், நிபுஜா: - ஸதோஷணங்க
 லைப் பொறுத்ததுகொண்டிருப்பவர்களாயும், ஸ்யதெழி யா: -
 அடக்கப்பட்ட இரதிரிபங்களை யுடையவர்களாயும், யூந
 யெமரதா: - தபாநம் செயவதிலேயே ஆகையுடையவ
 ளாயுமிருக்கிற, ஸாயவ: - ஸாதகர்கள், தகு அங்கு, மஹி -
 போகிறார்கள் ராஜந - 'ராஜாவே, ரஜாணி - அழாரானவை
 களும், காஜாராணி - இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கக்கூடியவைகளு
 மான, விராநாநி - விமானங்கள், தமா - அப்படிபே, ஸஹா: -
 ஸபைகள், விவியா: - அண்க விதங்களான, சூகீலா: கிளை
 யாடு மிடங்கள், ஸஜெஹாடகா: - தெளிந்த ஜலத்தை யுடைய,
 வழிகுஸா - தாமரை மூடங்கள், ஹதெ - இவைகள், தாத -

மூலவத்தின வெறுக்கணத்தையும் விசடிமாக வ

1) குழந்தைய, வரலாற்று - பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபம் -
 இடத்திற்கு, நரகம் - நரகங்கள் (அதற்கு ஸமானங்கள்)
 சுவர்க்கம் - அலபமாயிருக்கை, சுவர்க்கம் - அழியக்கூடியதா
 யிருக்கை, உம்வர்க்கம் - கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதிக்கக்
 கூடியதாயிருக்கை உம்வர்க்கம் - துக்கத்தினால் கலர்
 திருக்கை, உம்வொருக்கம் - மேலும் துக்கத்திற்குக்காரண
 மாயிருக்கை, விவரீதாவிரதம் - ஆதமஸ்வரூபத்
 தை அதற்கு விருத்தமான ஸ்வபாவத்தை யுடையதாக எண்
 னுவதைக் காரணமாக உடைசநாயிருக்கை, வுரலாவிகா
 ந்தவிரகம் - ஸ்வபாவத்திலே யேற்படக்கூடிய மோகநா
 ந்தத்திற்கு விருத்தமாகையிருக்கை, சுவர்க்கம் -
 ஸ்வ - அநாதனமாகிய ஸபதாதி விஷயங்களின் அனுபவ
 த்தில் உண்டாகிய, உஷ்ணம் - சீமசொல்லிய ஏழுவித
 மான தோஷங்களையும் ஸாதாரணமாகிய கேவலனுக்கு துக்க
 மிஸாதவமும் துரத மூலதவமும் இல்லை, டஞ்சாகனி விதயோபா
 ஸகஞ்சிய கேவலனுக்கு துக்கதோதாக்கதவமில்லை, பருமம் பராப
 தியில் முடிவுபெருகிறபடியினால், என்றனை முதலிய வயதயா
 ஸத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக 'யயாவம் ஸ்வ முண்டான'
 எனறருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது எதித்தட்டான - விரோத
 மான ஸ்வபாவத்தையுடையதான, அதாவது 'அநந்தத்வ
 ஸதிரகவாதி குணங்களையுடைய 'சுவர்க்கம்' எனப்படு
 'சுவர்க்கம்'யையுடையதான' எனப்போடவாய்க்கிறது இதனால்
 மேற்கூறியவற்றில் விருத்திக்கப்பட்ட ததவதரயாதிகளின் ஜஞா
 னம் இப்படிப்பட்ட அநந்தநைபயனாகி அதிசமூகமாக

கூலத்திதது, 1 : வரஜாதூதி யொ ரகோவிரகோவர
 ஜாதூதி' எனகிற வவவையைய யுடையராய, 2 'பு
 வுதிருக்ஷணம் யஜுஜாவதி ரயாவலீசு'
 எனகிற புவுதிருக்ஷணம் யஜுஜாவதி ரயாவலீசு'
 3 : நிவுதி ருக்ஷணம் யஜுஜாவதி ரயாவலீசு'
 ணாவலீசு' எனகிற நிவுதி ருக்ஷணம் யஜுஜாவதி
 புவுதிருகானவாகள ணாவலீசு' எனகிற நிவுதி ருக்ஷணம்
 கள கீழ்ச்சொன்னபடியிலே வராவரங்களான
 உபாயானுஷ்டானத்தின தகவங்களும் வுருஷாயு
 யுலயகதை நுகளுந தெளிந்தாலுமிப

முமுசுதுவாகுகுகிறது எனபது தயோதிதம வரஜாதூதி -
 பரமா, ரமாவிடத்தில, யஜு - எவன, ரகூ - ஆசையுடையவனே,
 அதாவது 'தகவஸுஷணம் யஜுஜாவதி ரயாவலீசு'
 இதயாதிகளிறபடியே விஸேஷ பசதியையுடையவனே, அவர
 ஜாதூதி - அந்தப பரமாத்மாவைத் தவிர வேறு வஸதுவினிடத்
 தில, விரகூ - வைராசயந்தையுடையவனே, 'அவவையையு
 டைய' எனபதற்கு 'அவவையையுடையவனே' என்று
 சொல்லப்பட அவஸதையுடையவனே என்றாத்நம புவு
 திருக்ஷணம் யஜு - பரவருத்தியை விஸேஷமாகக் கருதுதல்
 மததை, இங்கு 'புவுதிரு'யாவது பரமாயுக்ஷணம் கருதுதலில்
 ஆசையுடன் செய்கிற வயாபாரங்கள், அந்த 'யுணக்ஷ'மாக
 வுடையதாவது அதைக காரணமாகவுடையது என்ற காதபா
 யம், ஆய - பிறகு, புவுஜாவதி - பரஜாவதி, அவலீசு - சொ
 னனா நிவுதிருக்ஷணம் யஜு - நிவருத்தியை விஸேஷமாக
 வுடைய தாமததை, கீழ்க் கூறாயணம் - நாராயணனாகிய
 ருஷி, அவலீசு - சொனனா 'நிவுதிரு'யாவது 'விவருஷ
 ததை உதேயிததச செய்யும வயாபாரம் 'வராவரங்களான'
 எனபது 'தகவங்களும்' எனபதோடும், 'வருஷாயு
 களும்' எனபதோடும் அவயிக்கிறது 'வெவராயு' என

படி வெராஸ்ய வலிவடிகமாக வரலவாஸாஷாஸ்யோ
வாயாஸாஸாததில புவகிப்யானுகில் 1 'ஸீஸ
வ்யுத வமம் ஸுதம்', 2 'ஸோயடும் ஸவபுஸாஸூராணி
விஹிதாநிபீஷிவிஃ தவூரதூஸவபுஸாஸூஜைஞாயவஸு
ஸாண்கமஸூரா ||' என்கிற ஸுதவஸுததையுமிழநது,
3 'நாஸாடியதிகளவீநம் மஃஸாஸகாபஹம் ஸுநம்வா
வலிவாஸ்யடும் வாணீதும் யபுவஜிபுதம் ||' என்கிறபடி
யே ஹாஸ்யமும். ஆகையால் 4 'வயஸஃகபுணோ

பதோடு இகர விஷயாசனில் என்று சோதனாக கொள்ளவும்
ஸுதம் - ஸாஸ்திரததைக சேடபது, ஸீஸவ்யுதவமம் - குண
ததையும், நடவடிசகையையும் பரயோஜனமாக வுடையது
பீஷிவிஃ - புத்திமான்களினால், ஸவபுஸாஸூராணி - எல்லா
ஸாஸ்திரங்களும், ஸோயடும் - ஸாந்திகாக, விஹிதாநி-விதிக
சபபட்டருக்கினறன, தவூரதூ - ஆகையினால், யவஸு - எவ
னுடைய, மஃ - மனது, வஸூ - எப்பொழுதும், ஸாண்க -
ஸாந்தியை யடைந்திருக்கிறதோ, ஸஃ - அவன், ஸவபுஸாஸூ
ஜைஃ - எல்லா ஸாஸ்திரங்களையு மறிந்தவன், அதாவது ஸாவ
ஸாஸ்திரங்களையும் அறிவதற்கு பரயோஜனமாகிய ஸாந்தியை
அடைந்திருக்கிறபடியினால் என்று தாத்பரியம் ஸுநம் - நாயி
னுடைய, வாஸம் - வால், களவீநம் - மறைக்கவேண்டியஸதா
நததை, நாஸாடியதி மறைக்கிறதிலை, மஃஸாஸகாபஹம் -
நா, சொசு இவைகளைப்போகாடிசகிறதிலை (தசு)உவ-அதைப
போல, யபுவஜிபுதம் - தாமானுஷ்டானமில்லாத, வாணீ
தும் - ஜஞானம், ஸவபுஸு - பரயோஜனமற்றது ஹாஸ்ய
மும்-பரிஹாஸம் செய்யததகுந்தவனாவான் 'ஆகையால்' எனப
தற்கு ஜஞானம் அனுஷ்டானத்தில் முடிவுபெற்றால் பரயோஜன
முள்ளது, அப்படிக்கில்லாவிடில் பரிஹாஸத்திற்குக் காரணமாகு
மாகையினால் என்றாததம் வயஸஃ - வயதிற்கும், கபுணஃ -
சாராயத்திற்கும், ஸவபுஸு - பரயோஜனத்திற்கும், ஸுதவஸு -

ஊஷு ஸுதஸுராவீஜநஸுத | வெஷவாஸுதி ஸா
 ருவிஷு ராவாஸு விவரெஷிஷ | ' எனகிறபடியே ஸு
 தாமுர உவமாகஸுராவீதமானவரவாஸுஷாமெஷா
 வாயாமுஷா தத்திலே சுவரிககுமவாகள 1 ' தன கரு
 மரு செயயப்பிறருகநதார ' எனகிறபடியே 2 ' தஷே
 வாஸுரஹணவிஷு, ' 3 ' பூணெதிஷேவதா: ' உதூஷி
 களிற் சொலலுமேற்றம பெறுவாகள

நின்றபுராணனடியிணை யேநதுநெடுமபாபனுமலும்
 பொன்றுதலே நிலை யென்றிடப பொங்கும பவககட
 நன்றிது தீயதிதென்று நவின்றவா நலலருளால
 வென்றுபுலனகளைவீடினை வேண்டுமபெருமபயனே.

ஸாஸதிரததைக கேட்டதற்கும, ஊவிஜநஸு - நல ராமஸத
 தில பிறந்திருப்பதற்கும, வெஷவாஸுதிஸாருவிஷு - அலங்
 காரம், வாராததை, ஸாரததின வயாபாரம், இவைகள் அனுருப
 மாயிருப்பதை, ஸுதாமு - செய்து சொண்டு, உஹ இந்த
 லோகத்தில், விவரெஷி - இருக்கக்கடவன அதாவது வயது
 முதலியவைகளுக்குத் தகுந்த அலங்காரம் முதலியவைகளைச்
 செயயவேண்டுமென்று தாதபாயம் இருக்குருத்ததிறகனுருப
 மான வேஷவாச வருத்தி இருக்கவேண்டுமென்பதில் தாதபாய
 மாகையினால் அவைகளை அனுருபாரமாக செயவதை விவரித்தரு
 ளுகிறா—'ஸுதாமுர உவமாக' என்றாரமபிதந இப்படிச்
 செயயுமவாகள எல்லோராலும்கொண்டாடப்படுகிறா நள என்று
 திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இவாகபால அலங்கரியம் செய
 யப்படாதேவதைகள்கூட இவாகளைச் சொண்டாடுகிறா கள என
 பதற்குலோகவேதனித்தமானபரமானமாடாடி யருளுகிறா—'தன
 கருமம்' என்றாரமபிதது தனகருமம் செயய-தனக்கு பாரபதமான
 காமத்தைச் செயய, பிறா - மற்றவாகள, உகந்தார - கொண்டாடு
 கிறா கள தம் அவனை, ஷேவா: தேவதைகள், பூரஹண -
 பராமமணனாக, விஷு - அறிந்துகொண்டாகள ஷேவதா:-
 தேவதைகள், பூணெதி - ஸேவிககிறா கள

இப்படி வைராக்ய பூவகமாகப் பரம புருஷாததத்தில்
ஆசை ஆசாராய சடாஷுத்தினுலேயே உண்டாகவேண்டுமென
றருளிச் செய்கிறா—‘நின்ற’ எனமுரமித்தது

ப - ஹ] நின்ற - நிறகிற, புராணன - அநாதியாகிய பகவானு
டைய, அடியினை - இரண்டு திருவடிகளையும், ஏனதும் - தலையினால்
வழிப்பதாகிய, நேம - ஸலாகபமான, பயனும் - பரபோஜனத்
தையும், பொன்றுதலே - நலிப்பதே, நிலை - ஸவபாவம், என
றிட - என்று சொல்லுமபடியாக, பொங்கும் - வருத்தி யடைந்து
வருகிற, பவககடலும்-ஸமஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தையும், இது -
இந்தப் புருஷாததம், நன்று - நல்லது, இது - இந்த பரசருதி,
தீயது - கெட்டது, என்று, நலின்றுவா - நமக்கு உபதேசரித்த
ஆசாராயாசளுடைய, நல்லருளால் - நல்ல (பரிபூரணமான) கிரு
பையினால், புலனகளை - இந்திரியங்களை, வேன்று - ஜயிக்கு,
பெருமபயன் - உத்தமமான புருஷாததமாகிய, வீழினை -
மோக்ஷத்தை, வேண்டுமே - அபேக்ஷிசகும், அதாவது அபே
க்ஷிப்பான் என்று தாகபாயம்

‘நின்ற புராணன’ என்பதற்குக் கீழ்திகாரத்தில் அந்
னரிச் செய்தபடியே மற்றத் தேவதைகள் காராயாக ளான்க
யாலே அவாசனைப்போல காராயபூதனயல்லாமல் தானெப்ப
பொழுதும் ஸதிரமாய நிற்கிற என்று ஆாததம் அன
றிகசே எல்லா ஜீவஜோடிசனும் தன் திருவடிகளில் கைக
காயம் செய்யுமபடி நிறகிற என்றாததமாகவுமாம்
‘அடியினை யேனதும்’ எனகிற இடத்தில் ‘யாவனவரணன்
லாதும் வாயிடுங் வுஜ்ஜநாபிதன் | ஸிரஸா யாரயிஷ்யாதி
நநெ ஸாணி ஸுவிஷ்யதி ||’, ‘எவ்வா வீட்டுத திறமும செப்பம்
நின் செமமா பாத பறபுத்தலை சோகது’ இதயாதிகள் அனுஸந
தேயம் ‘அடியினை’ என்பதினால் திருடிச ரித போசயகாதிஸ
யம் சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்பட்ட போப்பதாதிஸயத்தில்
இவைகள் பரஸ்பர ஸைருஸங்ரஹேயனறி மற்றவைகள் ஸதரு
ஸங்கள் அல்லள் என்பது கெரிக்கரப்படுகிறது ‘பொன்றுதலேநிலை’
என்பதினால் அவன் ‘நின்றபுராண’ னுனம்சகு விருத்தமாச இது
நலிப்பதையே ஸவபாவமாகவுடையது என்பது சாட்டப்படுகிற
து ‘பொங்கும்’ என்பதினால் பாபங்கள் ஸதா வருத்தியடைந்து

விஷயம் வஹிஷ்வபுரு யீரோ வஹிவிஷயாதூகம்
வரிசிதரஸ ஸாதபூஷி ப்ரயாவ வராஜம்பு |
நிரவயி ஹோதடி ஸஹோதாலுதி கூதலிஹி
ஜமகி ஹிதா டெஹிவாஸ கஸிஜிஹாவித ஸம்ஸுதி ||

ஐதி ஸ்ரீகவிதாக்கிபுக் வலிஹஸ்ய ஸவபுதஞ்ஞஸ்தஞ்ஞஸ்ய
ஸ்ரீபெருங்கடநாயஸ்ய டெஹிஹோதாலுதி க்ருகிஷு

ஸ்ரீபெருஹஸ்யசூயஸாரோ

ஐஹோகாசுவாயிகாரஸவபு

|| ஸ்ரீபெருகிமகோஷ ஹோஹிஸிகாய நபி ||

ஹோதபபுறநிசுருவகாடமுடையான நிருவாகினை ஸாரம்

ஹோனாடிருபபது தயோதிதம் 'கடல' எனபதினால் அநந்தமான
தெனபதம், பயங்கரமான தெனபதம் தயோதிதம் 'நவினறவா
நல்லருளால்' எனபதினால் அவர்கள் உபதேஸமாததிரம் அமை
யாது, அவாசன 'ஸுபாடின' என்று கடைநிகசவேண்டுமெ
எனபது தயோதிதம் 'நல்லரு'ளால் த நிகரநாதிகளோடு கல
சாமையும், மறறொனறை எதிர் பாராமடுருசநாயும், தனனால்
அங்குகிரகபபட்டவன் ஸசலபுருஷாதகபாடனாயும் அடையும்
படிச செய்கையும் 'வீடிடைவேண்டுமே' என்று பாடாநதரமாக
ஸ்ரீஸாராஸவாதிநிபிந வயாகயாகம் வீடிடை - வீட்டில், அதா
வது பாம்பகததில், பெரும் பயனே-உயாநத புருஷாததமாகிய
பகவத நகவராயததை என்று தாதபாயம்

இப்படி மோகந்ததிவிசை கீழ உபோகநாதாதி ராரததி
நிருளிச செயதபடி விஸேஷ ஸுருத பரிபாகமுடைய ஒருவ
துகரு ஸம்பவிசகூர என்றருளிச செய்கிறா—'விஷயம்' என
றாமபிதது

ப - நா] ஜமகி - இந்த ஹோததில், யீரஃ - நதாயசாலி
பாபிய, கஸிஜ - ஒருவன், டெஹிவாஸ - பகவத ஸகஸலபதி
னால், வஹிவிஷயாதூகம் - வெளியிலிருக்கும் விஷயங்க
ளாகிற, விஷயம்-விஷய சலந்த மதுவை, வஹிஷ்வபுரு -

வெளியில் தாளினவனாயும், அதாவது நீக்கினவனாயும், **வரிஜித-**
அலபமான, **ரஸ** - ஆநந்தததையுடைய, **வூரதூபாஷி** -
தனனாதமாவை யறுப்பிப்பதற்காக (உடைக்கிய), **பூபாஸ** -
ஸரமத்திலிருந்து, **வாராஜுவஃ** - நிவருதகிருதவனாயும்,
மீரவயி - எல்லையில்லாத, **ஹோமஜ** - பெரிய ஆநந்த ரூப
மான, அன்றிசமீக ஆநந்தததையுடைய, இது பருமமத்திறகும
அனுபவத்திறகும விசேஷணம், **வூஹ**-பரபருமமத்திறகுமைய,
சுமலூகி - அனுபவிப்பதில், **சுதலஹி** - ஆசையுடைய
வனாயும், **ஜிஹாவிக** - விடவேண்டுமென நிர்சுகபப்பட,
ஸம்ஸூகி - ஸமஸாரத்தை யுடையவனாயும், **லவிகா** -
ஆகப்போகின்றன

‘ **விஷயம்** ’ எனபதினால் தத்காலத்தில் ஸுகமாசத
தானறிவபோதிலும் தினபு அநித்தத்திறகும காரணம் என
பது தயோதிகம் ‘நீதனபட்ட விடம்பாலத திகதிககின்ற
கிறுபயனே உறுப்பனென நமூரதுமாறும்’ எனறிவா தமமா
‘லேயி **ஸ்ரீ** பரமபத ஸோபாரததில் அருளிச செபயப்பட
டிருக்கிறது ‘**யீரஃ**’ எனபதினால் யம் ஹிந வ்யூபகெஞ்சுதெ
வாராஷா வாராஷாஷும | **ஸஜிஷுவ ஸம்வம் யீரம்**’
என்று சொல்லப்படுகிற ஸூர துக்காதிகளைப் பொறுத்தது
கொளளக கூடிய தையம் சொல்லப்படுகிறது ‘ **வஹி**
ஷுவது ’ எனபதற்கு விஷயசக்தை தன ஸமீபத்தில் தீர
வொட்டாமல் தடுத்தது எனறாததம் ‘ **வரிஜிதரஸ** ’ எனப
தற்கு விஷயானுபவ ரஸத்தைக் காட்டிலும் கைவலியானுபவம்
மேறப்பட்டதா யிருந்த போதிலும் பரபருமமானுபவத்தைக்
காட்டிலும் மிசவும் அலபஸுகமானது என்று தாத்பாயம்
‘இறுக விறப்பென்னும் ஞானிகது மப்பயனிலலேயல்’, ‘சாதை
செபவான கூதகசெபது ரதமுதற வாழ்க்கையும் போம்’
இதபாதிரா இவ்நனு ஸரீதபம் ‘ **பூபாஸ** ’ எனபதினால்
‘பிறவித துபரத ஞானததுளா நின்று துறவிச சுடர்விகாகம்
தலைப்பெய்வா அறவனை யாழிப்படை யரகனை மறவிதப
யினறி மனதது வைப்பாரே’, ‘ஜராரண விராஷாப ரோச
ஸித்ய யதணிபெ | தெ ஸ்ரஹ கவிஷுஃ சுதூக்யூதா
சுதூயாவிஷா ||’, ‘கெஸோபிகதர வெஸுஷா கெஸுநாஸகுவெ

தலாஃ ' என றி வை முதலியவைகளில் சொல்லுகிற
படியே யம் நியமாதி ஸரமம் ஸமமா யிருக்க போகயதை
இலாமையினாலே தயானம செய்யுமபொழுது ஸுசஞ்ஞபமா
யிருக்கை குறைவா யிருப்பதினாலும், பலத்திலும் பரிமிதமா
யிருப்பதினாலும் மலையைக்கலவி எயிலாப பிடிப்பா ரைப
பா'லே ஸரமம் அவாகருக்கு மிபுதி என்று தாதபாயம்
' நிரவயிஷமா'டி ' எனபதினால் ' அவ'லே ஆநந்த ஸா
ருபம், அப்படிப்பட்டவகை அடைந்து ஆன ஆநந்தத்தை
அடைகிறான் ' எனகிற ஸருதி வாக்யம் விவரிகம் அனுபவத்
திறகு விஸேஷணமாகும் பொழுது ' தேனும் பாலும் நெய்யும்
கன்னலும் மழுது மொதிகே இதயாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே
மிக்குத் ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது என்று தாதபாயம்
' சுதலிஷமா ' மாவது அதிகமான ஆசை, அதாவது கீழ்ச
சொல்லிய தோஷமில்லாத படியினால் என்று தாதபாயம்
' லெஷாசு ' எனபதற்கு உபா நகாதா'திகாரத்தில் சொல்
லியபடி யாதருசசிச ஸுசஞ்ஞதாதிகளாடினாக வருகிற பகவ
தனுசரஹ விஸேஷத்தினால் என்று தாதபாயம்

திருவஹீநீரபுரம் சேடலூர் வி சுவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ மப வே நரஸிம்மாசாராய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

முமுகூதவாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிறகாண கஹாபெஸிகாய நம: ||

அதிகாரிவிபாகாதிகாரம்.

[அதிகார விபாகம்—உதகி நிஷ்டை—ஆசாய நிஷ்டை—சேஷ்வாஸகீகா பரம்பரையாக மோக்ஷதீர்த்த ஸாதனம்—பகநீ, ப்ரபநீ, இவாசஸூத புவை உபயோகமாத்ம பரகாரம்—பவ பராபதீயில் ஏந்நதீகாபு—மோக்ஷபாகம் பலம் நகநபம் |

கமகாஷ்வகெவ துமெயுவதீவ
கபவிக்ஷாபிஷா யயா
யுவவஸூரவஸ்விக்ஷு துயிக்ஷுதி
விக்ஷெணவிக்ஷுஷாம் |
விக்ஷெணுத நூரவெவிக்ஷுதி
நிதா விக்ஷாஸம் உதயா
நியதாபெவயாத்ம்
நியதாபெவம் பூவவதி |

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிறாஸாரகாமஜ கஹாபெஸிகாய நம: ||

இப்படி மோக்ஷமாகிய புருஷாததத்தில் இசைச துலயமா யிருந்தபோதிலும் பசதி பரபததிகளில் அதிகாரி பேதமிருக்கும் படியையும், உகதிநிஷ்டை முதலியவைகள் பரபததிகளின் உட்பிரிவுகளாக யிருக்கும் படியையும், இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப் போகிறவராய அதிகாராததத்தை ஸங்கரஹித நருண சிரா—‘கமகாஷ்வகெவ’ என்றாமபிதது

ப - கா | விக்ஷுஷாம் - பருமமவிதயா நிஷ்டைகளுக்கு, கமகாஷ்வகெவ - மோக்ஷத்திலிசரை யுடையவாகளா யிருக்க, துமெயுவதீவ - ஸமமாக இருந்தபோதிலும், யயா - எப்படி, கபவிக்ஷாபிஷா - மது விதையை முதலியவைகளில், அதாவது மதுவிதையை முதலிய பசதியோகத்தின் உட்பிரிவு

களில், **சுபிக்ரூகிவீசெஷெண** - அதிகாரத்தின் பேதத்தினால், **வூவலூ** - அனுஷ்டானத்தின் நியமமானது, அதாவது இப்படியே அனுஷ்டிகர வேண்டுமென்கிற ஏற்பாடு, **வஸ்விலூகி** - உண்டாகிறதோ, **கூடா** - அப்படியே, **நூலெ** - பரபத்தியிலும், **உதாரவிஷுவஸுவ** - மறறப் பகதியோச விதயைகளிலும் **வூகி** - நிஷ்டை (அனுஷ்டானம்), **விக்ஷேபுத** - விகலபமாகச் சொல்லப்படுகிறது, அதாவது அதிகாரி விசேஷத்தினாலே அநாத அநிகாரிகளுக்குத் தக்கபடி விலபிக்கப் படுகிறது, **வஸவம்** - இப்படி, **நியயிதம்** - வயவஸதை ஏற்படுத்துவதற்கு, **நியதூ** - கைலத்தினுடைய, **வெயாதம்** - கையம், அதாவது ஒருவராலும் ஆக்ஷேபிக்க முடியாத ஆஸராயமான சக்தி உடையதா யிருக்கை, **பூவதி** - ஸாமாதியத்தை உடையதாகிறது

‘**உஷேஷெவதுஷெவதி**’ என்பதனால் ஆக்ஷேபம் அதுவதிகப்படுகிறது, அதாவது எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் ஒரே பலத்தில் ஒரே விதமான ஆசை உண்டாயிருக்க பகதி பரபத்திகளில் அதிகார பேதமுண்டாவதற்குப் பாரணமெனன வென்று ஸங்கை என்று தாதபாயம் ‘**உஷவிஷுவலிஷுவ**’ என்கிற இடத்தில் ‘**கூடி**’ ஸபத்ததினால் பஞ்சாகனி விதயையில் பருமமாதமக ஸவாதமோபாஸனமும், ஸதவித்யையும் சொல்லப்படுகிறது ‘**சுபிக்ரூகிவீசெஷெண**’ என்பதற்கு சிறிது காலம் வஸுககளின் ஸதான்கதையடைந்து அப்புறம் மோக்ஷத்தை யடைவது, சிறிது காலம் கைவலயத்தை யடைந்து பிறகு மோக்ஷத்தை யடைவது, இப்படி இல்லாமல நேரில் மோக்ஷத்தை யடைவது, எனறவை முதலிய இசைகளினால் ஏற்பட்ட அதிகார பேதங்களினாலே, என்றாதம் இததால் மோக்ஷத்திலாசை எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் சூலயமாயிருந்தேபாதினும் அவநதார பலங்களில் இரசையாகிற உட்பிரிவான அதிகார பேதத்தினாலே மதுவிதயை முதலியவைகளில் அதிகாரம் வயவஸதிதமாக ஏற்பட்டிருப்பதைப்போல இவ்வுரும என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘**கூடா**’ என்பதற்கு பராரபத காமத்தின் முடிவில் மோக்ஷம் பெற்றேயண்டுமென்கிற இசை, பராரபதம் தன்னிலும் சிலபாகவாஸும், அல்லது முழு

இப்படி வரவாருஷாயெய்வாயங்களான
நிவருத்தியுடன்களிலே புவூதூரான வயிகாரிகளிரு
அகிகாரி விபாகம் வா அவாகளாகிரூ—அவா
கவூவத்திநிஷுனும், ஸவாரச புவத்திநிஷுனும்

மையுடன நிவருத்திததல வேண்டுமெனகிற இசை, முதலிய
அதிகார பேதத்தினாலே அனுஷ்டானமும் விகலபிககப்பட
பிருக்கிறது எனறாததம் மோகூத்ததில் இசை துலயமா
பிருக்க அவாநதர பலங்களில் ஆரையாகிற அதிகாரங்கள் வெவ
வேறுபட பிருப்பதற்குக் காரணத்தை அருளிச செய்கிரூ—
'நியதூ' எனறாமபிதது ஜனமாநதர ஸுகருதாதிகளினால்
உண்டாகிற பசவ தனுநாஹ விஸேஷத்தினால் இரத ருசி பேத
முண்டாகிறது என்று தாதபாயம்

'இப்படி' எனபதற்குக் கீழதிகாரத்தி லருளிச செயதபடி
முமுக்ஷுஸாய எனறாததம் 'வரவாருஷாயெய்வா
யங்களான எனபதினால் பரமபரயா மோகூ ஸாதனங்களான
நாம ஸங்கீததன தியதேஸ வாஸாதிகா விலகப்படுகின
றன, அதாவது நேரில் மோகூத்ததிற்கு உபாயங்களான என
றாததம் இவைகா முப்பத்திரண்டு என்று பிரிககப்பட
பிருக்க, 'இருவா' எனறருளிச செயததற்குக் காரணம் அரு
ளிச செய்கிரூ—'அவாகளாகிரூ' எனறாமபிதது 'ஸவா
ரசவூவத்திநிஷு'னாவது பகதியாகம் யதாவததாகப் பூ
த்தி யடைவதைத் தவாரமாகக் கொண்டு மோகூத்ததைக் கொடு
கத வேண்டுமென்று பரபத்தி பண்ணுகிறவன் 'ஸவாரசவூ
வத்திநிஷு'னாவது மறறொனறை நடுவில் அபேக்ஷிககாமல் பர
பத்தியினாலேயே மோகூத்ததைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பர
பத்தி செய்பவன் பகதன், பரபன்னன், எனறிவாகளுக்கு
அஸாதாரண காரணகா பரலித்தமா பிருக்க இப்படி விபா
கம் செய்கதற்குக் காரணமாகப் பகதன் பரபன்னன், எனகிற
ஆகாரம் இருவருக்கும் பொதுவா பிருக்கிறபடியினாலே அது
அஸாதாரண காரமாசாது எனறருளிச செய்கிரூ—'வூத
தூம்' எனறாமபிதது

வ்யதக்ரோஹ ப்ரவத்திஸ்யோம்ப்ரவநாவது தாவுமள |
மஹஸ்யாயநவத்திஸ்யோம் ஹதாவவி வ ஷ்ரீபுத்தள ||

1 'ஹ்ரதம்ஸவ வியம்ஸ்யுதம்' என்கிறபடியே யயாயி
காரம் காண்காமஸ ஷ்ரீ வாயவ்யாழிகளும் துயுமஹ
ங்களான ஹ்ரதமேஹநக ளாஹ்ரதபோலே உத்தி சூவா
யபு மிஷ்ரெயெனகிற விவையும ப்ரவத்தியில் மாவமே

ப - ஹ] ஷ்ரீ - இந்த மோக்ஷோபாபாதிகாரிகளில், தள-
அந்த, உமள - கீழ்ச சொல்லிய இருவர்களும், வ்யதக்ரோ-
ம்ப்ரவத்திஸ்யோம் - ஸவதந்திர பரபத்தி, அநச பரபத்தி, இவை
களினால், ப்ரவஹ - பரபன்னங்களாகவும், மஹஸ்யாயநவ
த்திஸ்யோம் - பல ரூபமாயும் அதாவது ஸவயம் பரயோஜன ரூப
மாயும், மோக்ஷத்திற்கு உபாயமாகவும் இருக்கிற பகதிகளினால்,
ஹதாவவிவ - பகதர்களாகவும், ஷ்ரீபுத்தள - காண்பிக்கப்பட
டாரதன் பரமானாங்களினால் என்று சொந்தது சொன்னாவிட

ஸவதந்திரப பரபத்தியில் உகதிநிஷ்டை, ஆசாராயநிஷ்டை,
முதலிய பதங்கள் இருக்க அவைகளையெல்லாம் பரபத்தி என
று அருளிச்செய்ததற்குக் காரண மருளிச்செய்கிறா—'ஹ்ரதம்'
என்றாமபித்து ஹ்ரதம் - ஸநாதம், ஸவவியம் - ஏழுவித
மாக, ஷ்ரீதம் - சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அவைபாவன
மாந்திரம், பாரத்திவம், ஆகநேயம், வாயவயம், திவயம், வாருணம்,
மானஸம், எனபவை (கூவொஹிஷ்டாஹி ஷ்ரீபுத்தளம் ஷ்ரீபுத்தளம்
ஹஸ்யவாயிபுஷ்டி கூவொஹிஷ்டாஹி ஷ்ரீபுத்தளம் வாயு மோரஜஸ்ய
தம் பதஸ்யாதவவ்ஷ்ரீபுத்தள ஷ்ரீபுத்தள ஹ்ரதம்ஷ்ரீபுத்தள |
வாயுணம்வாயுஹஸ்ய 'ரத லிஷ்ரீபுத்தளம்' எனபது
இவகஸுஸநதேயம் 'ரத' வாயு' எனபது 'ரத' ஹ்ரத
த்தில் ஸகதி, அஸகதி முதலியவைகளுக்கும் நிகழ்வு என
றாததம் 'துயுமஹங்களான' எனபதற்கு அநகந்த ஸநா
தத்தில் அதிகாரி அநதந்த ஸநாதத்தைச் செய்ய முடிய ஸநாத
பலம் உண்டாகும் என்று தாதபாயம் 'வாயு' பங்கள -
ஆகார பதங்கள் இதனால் பரபத்தி எப்பதில் அநகந்த அந

காகதங்கள் என்று காதபாயம் அதாவது பரதி நிஷ்பத்தி தவாரா மோக்ஷம முதலியவைகளைப்போல் இவைசங்கும பல பேதமில்லாமையினால் எனறுதாதபாயம் இவைகளைத் தனித்து நிரூபித்தருளுகிறார்—‘இவற்றில்’ என்றொரம்பித்தது ‘ வெவஸடி’ மாவது தெளிவான ஜஞானம் ஸ்ரீ பாடியத்தில் ஜிஜனாஸாதி சரணத்தில் ஸ்ராணமான ஆகாராததோடு கூட ஒரு வஸ்துவை அறிதலைவஸந்தயம், அவைகளில சில ஆகாரங்ளை மாத்திரம் அறிதல் அவஸந்தயம் என்று நிரூபித்திருப்பதினால் இங்கு ‘ வெவஸடி’ மாவது அங்கங்களாக காண் மநதிரத்தில் இன்னின்ற பதங்களில் விவக்ஷிக்கம் என்பதையும், அங்கங்கள் பரபதிகளுக்கு எவவிதமாக உதவிபா யிருக்கின்றன என்கிற ஆகாரப்ேதங்களையும், அவைகளின் காரணங்களையும், தனித் தறியமை இததால அவைகளில் ஸமுதாய ஜஞானம் அவஸ்யாப்ேக்ஷிதம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது போககற்று - கதி இல்லாமல், அதாவது அகிஞ்சனனாய அநநய கதியாய என்று தாதபாயம் அவனுக்கும் மஹா விஸ்வாஸாதிகள் வேண்டுமென்றருளிட செய்கிறார் — ‘ வெவக்ஷித்தால் ’ என்றொரம்பித்தது ‘ ஞானாயே-பாவழிஷ்ட வாக்குத்தாலே ’ என்பதினால் அவனுக்கும் ஆசாராயோபதேஸம் ஆவஸ்யகம் என்பது சொல்லப்படுகிறது ‘ வாக்குத்தாலே ’ என்பதற்கு ஸ்ரீ ராணுகதி தீ பிகையில் ‘ வெவக்ஷா நா முஸ வஜ்வெவ்யபிமஜி ராவெவெக்ஷாபி கியா வஜ்வெவெக்யபி வாக்யவாகெக்ஷிதாய வஜ்வ வரணஸரணம் மகாநான்மெ வாயுதாயுதகௌவ்ய வவெராவாவ்யா || ’ என்றருளிட செய்திருக்கிற படியே ஏதாவது ஒருவாகயத்தாலே என்றாததம் அங்கு ‘ கந்ய வாகெக்ஷி : , என்றருளிட செய்திருப்பதற்கு ‘ கநோ நாரயன்னைதுகா ’ இதயாதிகளில் சொல்லப்பட்ட மநதிர

தாதிமார சொன்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி வரவடி
வளவே ஸரணமபுதும் ஸ்ரீரான வரவண்குமாரா
களைப்போலே யென்னுடைய ராகெஷியுனககே வர
மாக வேறிடிகொள்ளவேணு மென்கை வடிவா
கூழி வுதூண்மறியாத வாயுன ஒருக்கால 'வவதிவி
ஷ்டாஷ்டி' என்றால் ஸ்ரீரான வஸ்தூக்களகத்தி
லே யப்போதே யவெகஷித விகிபுணடாமாப்போலே

ஸதானத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறவைகளினால் என்றாத
தம் தாதிமார - வளாதத தாயார ஸ்ரீரான - பாலரான, வர
வண்குமாரர்கள் ஸம்பத்திவிருக்கும் தேவதாருசகு ராஜாக
கள் 'வரவண்கு'மாரா, அவர்களுடைய பிள்ளைகள் ஏறிட்டு -
அங்கிருந்து இதனால் இந்த அநாதாது ஸந்தானம் ஆவஸயக
மெனப்பேறப்படுகிறது இந்த வெளகிச தருஷ்டாந்தம் மாததி
ரம் போதுமோ? வைதிசர சாமவசரில் சரணமந்திரம் முதலிய
அவதூதாதி தேவனடா போ? என்னவருகிச செய்கிறா - 'வடி
வாகு' என்றாரம்பித்து 'வடிவூதா'மாவது இந்த
பாசுரத்தி இந்த அநாதாந்தைச் சொல்லுகிறது, அதினமேல
இந்த பாசுரம் இன்ன ஸுத்திரத்தினால் விதிசகப்பட்டு வந
தது, அதின ஸந்தி முதலியவைகள், அதின அநாதங்கள்
முதலியவை 'வாகுவூதா'மாவது இந்தப் பதங்களை
இவ்விதமாகச் சொல்லு யவஹரிசர தேவனமே என்கிற நியமம்
முதலியவைகள் ஒருக்கால - ஒருநடவை சில இடங்களில்
பிணக்கிலையென்றும்புபபதையுமேலோரத்தில் சாணகையினால்
இந்த தருஷ்டாந்தம் ஸரிபல்ல என்று சொல்லாமலிருப்பதற்
காக 'ஸ்ரீரான வஸ்தூக்கள்' என்றருளிச செயப்பட்டிருக்க
ிறது ஸ்ரீரான - தனிசாகவ, வஸ்தூக்கள் - வைதிச ஸரத்தை
யுடையவர்கள் அகத்திலே - கரஹத்திலே கரித்திரனும், வைதிக
ஸரத்தை இல்லாதவனும் மறுததாலும் இவாசன மறுகாமாட
டார்கள் என்றுதாதபாயம் இதனால் வைதிகச காமவசனெல்லா
வற்றிலும் சரணமந்திராதிகளைப் பற்றிய விஸதமான ஜனா
னம் அவஸயாபேகிதமல்ல என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது
கோள்கள் - வாங்க, குறைவிலன் - குறைவிலலாதவன், அதாவது
இதரங்களிடங்களில் நாம் சில தரவயங்களை வாங்கினால் அது

1 ' கொள்ளககுறைவிலன வேண்டிறறெல்லாநதரு
ம ' எனனுமபடி நிருக்கிற வரிவகுண- வரஜோதார
விஷயத்தி லிவவுக்கீகம மலாவிதாலாவமுண்டு
அறிவிலிகளா பிவவுக்கீகமே பற்றாசானவர்கள்
திறத்தில் 2 ' யெமகெநாவி புகாரெண உய வகூ
கவம் ' என்று சொல்லுகிறபடியே பிவவுக்கீகம

அவர்களிடத்தில் குறைததுவிடுகிறது பதவானிடத்தில் அப்படி
இல்லை என்று தாதபாயம் இதகையே 'யநகெநலகிஷ்யாமெ'
என்று ஸ்ரீமத ராமாயணத்திலும் மஹரிஷி அருளிச் செய்தான
இது பரிபூரணன எனபதற்கு பரமாமம் வேண்டிறறெல்லாம் -
நமமால் அபேக்ஷிதரபபட்ட புருஷாததரதா எல்லாவற்றை
யும், தரும் - சொடுக்கும் இததா யுதத தேவததகன சிறகி
பலவசனாக சொடுப்பாரா பதவான ஸாவ பத பதன
எனபது தியோதிதம் இது பரமோதாரன எனபதற்கு பரமா
ணம் ஸாவேஸவரனவிஷயத்தி என்றருளிச் செயயாரால் பொது
வாச ' வரிவகுண-வரஜோதாரவிஷயத்தில் ' என்றரு
ளிச் செய்திருப்பது ஸாவேஸவரனெருவ ஸ்ரீமபனறு, உதாராக
ளாய குணஸாஸிசனா, எல்லாரும் இந்த ஸரணாதரகனாத
தைச் செயவாராக, இது பொதுவான தாமம் என்று தெரி
விப்பதற்காக மலாவிதாலாவம் - பலததை விட்டுப் பிரிந
திராமை இப்படி ஜனானமில்லாமல் உகதிமாததிரத்தில் நிஷ
்டையுடையவர்களுக்குப் பல் முண்டாவதற்குக் காரணமஸா
ணயனுடைய கருபை, ஆகையினால் இது அதிகாரி பேதததினால்
வயவஸதிதம் என்றருளிச் செய்கிறார்—' அறிவிலிகளாய ' என
றாமபிதது அறிவிலிகளாய - ஜனான மில்லாதவர்களாய, அகா
வது சீழ்ச சொல்லியபடி விஸத ஜனான மில்லாதவர்களாய,
பற்றாசானவர்கள் - அவலம்பனமாக வுடையவர்கள் யெமகெ
நாவிபுகாரெண-விஸதஜனான பூவசமாசவாதல், அவிஸத
ஜனான பூவகமாசவாதல், ஆகதனனாகவாதல், நருபகனாகவாதல்,
ஏதாவது ஒருவிதமான, அகாரயது அதிகாரி நிர்ணயத்தில் ஒரு
நியமமுமில்லாமல் என்று தாதபாயம், உயவகூகவம் - தவயத

முண்டறுககமாட்டாது ஸாணன் கூடுவெ இவ்
வயுத்ததை 1 'வாவீயவெலாவி ஸாணாமகி ஸவ்வா
ஜி' என்றும், 2 'ஸாணவரணவரலியம் பொலிதா நல
வகிவதலாவியீவலிவிடகா' என்றும், 3 'புவதி
வாவெவ நிர்ஹதம்வரணெ' என்று மவியுதா பேசி
னாகள இவ்வுதிதாது நிஷ்டையவு மாவாயு
நிஷ்டையவும நிலைகளிரண்டையும 4 'தவவரொ

தைச சொன்ன நீ உண்டறுகக மாட்டாது - புதிதது ஜீணம
செயதுகொள்ள ஸகதியுடையதல்ல அகாவது இவ்வுகதி
மாதிரத்திற்கும பலம் கொடுக்காமல் வயாததமாக
காது என்று தாதபாயம் இதற்கு பரமாணம காட்டி
யருளுகிறா—'இவ்வயுத்ததை' என்றாரம்பிதது வாவீ
யவெலாவி - அதிகப பாடியா யிருந்தபோதிலும், ஸா
ணாமகிஸவ்வாஜி - ஸாணாகதி என்கிற ஸபதத்தை
பரபோகித்தவனாகிய, 'கொவெஹ்ணம் 33 தவொவிததீஸ்
ரஸ்ய' என்று மேலபாதம் என்னை உபேஷிப்பது ஸாவரண
உனக்கு உசிதமல்ல என்று அாததம் உபம் - இரத, பா.
எரத, ஸாணவரணவாக் - ஸாணாகதி என்கிற ஸபதம்,
உலிதா - சொல்லப்பட்டதோ, வாவீ - அதுவும், யீவலி
விடகா - புதிது பூவகமானதாக, நலவகி-உண்டாகிறதிலலை
(இப்படி யிருந்தபோதிலும் என்னிடத்தில் நீ தையபண்ணக
கடிய தன்மை இருந்ததேயானால் அதினால் நான் உயிரோடிருக
கிறேன்) புவதிவாவெவ - பரபததியைச் சொல்லுகிற
வாததையினாலேயே, நிர்ஹதம்-பாக்கிறதற்கு, வரணெ-
விரும்புகிறேன் சில ஸம்பரதாய பரமாணங்களில் உகதி நிஷ்டை
யும், ஆசாராய நிஷ்டையும் சோததருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதி
னால் இரண்டுமே சோதது மோஹேஷாபாயமென்றேறப்படுகிதே என
னில் அகற்குத தாதபாய மருளிச்செய்கிறா—'இவ்வயுத்த' என்றா
ரம்பிதது 'நிலைகளிரண்டையும' என்பதினால் தனித்தனியான
இரண்டு நிஷ்டைகளும் இரத ஸலோகத்தில் சோதது அனுஸர

திககப்பபட்டிருக்கிறது எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது அஹம் -
நான, யாதிபுலேசை - தாமிஷ்டாகளான பூவாசாயாதனினால்,
தவ - உமமுடைய, ஹரஃ - பரமாக, சுகாரிஷி-செய்யப்பட
டேன, ஸரணவிசி - ஸரணம் எனகிற, வாவலி - வாத்த
தையையும், உலோஸிரம் - சொன்னேன், ஐதி - எனகிற,
ஐஹ - இதை, லலாஸ்கிதயது - ஸாஸியோடு சோந்ததா
கச செய்துகொண்டு, ரம்பலாஸார - ஒ' ரங்கநாதனே, மாம் .
எனனை, தவ-உமக்கு, ஹம்-பரமாக, கார்-செய்துகொள்ள
ஞம் 'சோத்த துவஸிததாக்கள்' எனபதற்கு கரங்க லாகவத்திற
காக ஒரே ஸிலாகத்தில் இரண்டு நிஷடைகளையும் சோத்துச
சொல்லி யிருக்கிறார்கள் என்று தாத்பாயம் இவைத் தனித்
தனி நிஷடைகள் எனபதற்குக் காரணம் நிருபித்தருளு
கிறார் — 'இதில்' என்றாமபித்து மிகுதி காடகீழ் - அதி
கம் எனகிற அாதத்ததைச் சொல்லுகிற 'பெய்வெவ்வலஸ்
ஸ்யாஃ! தெநெவதெப்யாஸுனிதவிஷ்டாஃவரஃவஹ'
என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் வேறொரு உபாயத்தின்
சோகையை அபேக்ஷியாத ஆசாய நிஷடையை முதலில் அரு
ளிச் செய்திருப்பதினாலும், 'தவஹரஹரஹரஹரிஷி'
என்பதினால் தனக்கு அது விஷயத்தில் பரமிலை என
மேற்படுகிறபடியினாலும், 'அவி' எனபது ஆதிகயத்தைச்
சொல்லுகிறதென்பது ஸுவாகதம், ஸமுச்சயத்தை (சோத்
துக் கொள்ளுவதை)ச் சொல்லுவதாக இருந்தால் கீழ்க்கூறிய
பரமாணவர்களுக்கு விரோதம் வரும் என்று தாத்பாயம்
அமையும் - மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கப் போதுமானது ஆசாய
நிஷடனை நிருபித்தருளுகிறார் — 'இவர்களில்' என்றாம

[illegible]

பித்த வுத்ரு - பிள்ளை, பெருஷு - தாஸன, தமா - அப
படியே, ஸிஷு - ஸிஷ்யன, ஐதேவம் - என்கிற பரபாரமாக,
நிவெஷயேசு - ஸமாபிச்சவேனாடும ஓருவன் உபாய
மனுஷ்டிகக மறெறருவனுக்குப் பலம் வருவதெப்படி எனனிலரு
ரிச செய்கிறா—(விலி: ' என நாமரிதது ஸுவு-தவெலவி
நா - பகவானை ஆசிரயித்தவர்களுக்கு, விலி: - பல வலித்தி,
லவதி - உண்டாகிறதோ, நவா - இல்லையோ, ஐதி - என்று,
ஸம்ஸய: - ஸந்தேஹம், தஸ்வதூவரிவயபாரதாதுநா -
அநதப பகவானிடத்தில் பகதி யுள்ளவர்களுக்கு ஸம்ஸருஷ
பண்ணுவதில் ஆசையோடு கூடினவாசளுக்கு, ஸுத்ரு - இநதப
பல வலித்தியில், நவம்ஸய: - ஸம்ஸயமில்லை ' வெஷு-திசு
பாரபததாலே ' எனபதற்கு இநத இடத்தில் ஸந்தேஹம், ஸந
தேஹமில்லை என்கிற பதங்களுக்கு அபபடியே அநததம் சொல
லுவது அஸங்கதம், ஸாஸ்திராராததத்தில் விஸவாஸ முடையவ
னுக்குப் பகவானிடத்தில் பண்ணுசிற பரபததி முதலிய ஸாஸ
திராராததங்களில் ஸந்தேஹ முண்டாசாகாசையினாலும், ஸாஸ
திர விமோதம் வருகிறபடியினாலும் ஆசையினால் ' வம்ஸய: '
எனபதற்கு ஸந்தேஹத்திற்குக் காரணமான பரவதனுக்கரஹத
தின குறைவைச் சொல்லுவதில் தாதபாயம் அபபடியே ' நவம்
ஸய: ' எனபதற்கு ஸந்தேஹமில்லாமையாகக் காரணமான
பகவ தனுக்கரஹ விஸேஷத்தில் தாதபாயம் ஆசையினால் குறை
ந்த அனுக்கரஹத்திற்கு விஷயமான பகவானை யாசிரயித்தவ
னுக்கே பலம் உண்டென்று ஸாஸ்திரங்களில் சொல்லி யிருக்க

வொருமலையிலே தாவும் வலிஹ ஸரீரத்தில ஜனுக
களைப்போல வாஷுகாரா வலவாராஜ்யம் பண்ண
வவரோடுண்டான குடலதுவககாலே நாமுதீண
ராவுதோடுமன்று முதலியாண்டானருளிச செயத
பாசரம் 1 'கலோநாநா முஹணவஸமோ யாதி

அதிச அனுசரஹதகிறகு விஷயமான ஆசாரய நிஷ்டைகருப
பலம் உண்டென்பதில் கேடக வேண்டியதில்லை என்று தாதபா
யம் ஒருவன் அனுஷ்டிகக ஒருவனுக்குப் பலம் வரக்கூடும்
என்பதற்கு லௌசிச தருஷ்டாரதத்தை உதாஹரித தருளு
கிறா—' ஒருமலை ' என்றாமபிதது வலிஹததின ஸரீரத
தில் ததகாலகதில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த ஜரதுககள் மாததிரம்
வேறொரு மலையை அடக்கின்றன அதைப்போல ஸ்ரீ பாஷ்ய
காரா பரஸமாபபணம் பண்ணுமபொழுது அவருக்கு ஸிஷ்யத
வேன அப்பொழுது ஸம்பந்த முள்ளவாகள் மாததிரம் அந்தப்
பரஸமாபபணத்தில் அந்தாகசதராய உததீரணரானாகள் என்று
தருஷ்டாரதகதினால் ஏற்படுகிறபடி ஸிஷ்ய ஸ்ரீ பாஷ்யசாரருடைய
பரபத்தியினாலேயே, வினபுனடானவாகளாய அவா ஸம்பந
தம் பெற்ற ஸகல ஸதனாரளுக்கும் பலம் உண்டாகி விடு
கிறது, அவர்கள் பரபத்தி செய்ய வேண்டியதில்லை,
என்று சொல்லுமவர்கள் பக்ஷம் பிராகரிசகப்பட்டதாகிறது.
குடல துவககு - ஸவாபாவிசமான ஸம்பந்தம் இங்கும் அப்
பொழுதுண்டான என்று தாதபாயம் இது கதகால ஸம்பந்தி
யான முதலியாண்டான பாசரமாயினால் 'நாம் என்றது
உசிதம் ஸிஷ்யருடைய அபிபக்ஷயில்லாமல் ஆசாரய ஸம்
பந்த மாததிரகதினாலேயே மோக்ஷம் அடைபா கூடியசா யிருந்
தால் ஆசாரயனுக்கு இந்த ஸிஷ்யனை உததாரணம் செய்யவேண்ட
டம் என்கிற இச்சை உண்டாகாமலிருக்க ஸம்பந்த மாததிரத்தி
னாலேயே மோக்ஷம் உண்டாகலாம் என்கிற ஸங்கைககு ஸமா
தானமாச ஸ்ரீ நயாஸ திலகத்தில் தாம் அருளிச செயதிருக்கும்
ஸரீலாசத்தை உதாஹரிததருளுகிறா—' கலோநாநா என்றா
மபிதது கலோ - குருடன, கலோ முஹணவஸமோ - குருட
னிலலாதவனைப் பிடித்துச் சொள்ளுவதினால் அவனுக்கு வசமாச

நஜேஸ யவன் வஜு கட்டளகா கஹா நிவிர்தொ
 நீயதெ நாவிகெக | ஸுஜெ ஹொமாநவிகித க்ரவ
 ஸெவகஸூலகாழி ஸ்ஹுத்ராவள ப்ரவகி தயா
 டெயிகொ டெஃயாஹு? |' எனறு க்ரவகிவகத்திலே
 சொன்னோம் ஏதேனு மொரு ப்ரகாரமாகவுமாம்,
 ஆரேனுமொருவ ரகூஷிககவுமாம், ப்ரவதிககல

நடந்து, யவன் - எப்படி, யாகி - போகிறானோ, இது ஜனான
 மிலலாதவனுக்கு ஜனாகாவான ஆசார்யானுகரஹத்தினால்
 பலமவிர்த்திகும எனபதற்குத் தருஷ்டாரதம், வஹு? - நொண்டி,
 நளகா கஹா நிவிர்தி: - ஓடகதின நடுவில வைக்கப்பட்ட
 டவனாய், நாவிகெக - ஓடக்காரனால், (எப்படி) நீயதெ -
 அக்கரைக்குக் கொண்டிப்பாகப் படுகிறானோ, இது ஸகதி இல்லா
 தவன் ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினால் மோக்ஷத்தை யடைவதற்குத்
 தருஷ்டாரதம், ஸ்விகித க்ரவ: - அறியப்படாம விருக்கிற
 ராஜாவையுடைய, ஸெவகஸூ - ஸேவகனுடைய, ஸ்ஹுத்ராவி:
 குழந்தை, முதலியது, ஹொமாநு - போகங்களை, ஸுஜெ -
 (எப்படி) அனுபவிக்கிறதோ, இது இவை இரண்டு மிலலா
 தவன் மோக்ஷமடைவதற்குத் தருஷ்டாரதம், தயா - அப்படியே,
 ஃயாஹு? - தயாளுவான், டெயிகெ: - ஆசார்யன், டெ - என
 க்கு, ஸ்ஹுத்ராவள - உமமை யடைகிற விஷயத்தில், ப்ரவ
 வகி-ஸகதியுடையவ னாகிறான் இதனால் அவர்கள் பிடித்துக்
 கொள்ள வேண்டுமென்றேற்படுகிற படியினாலே ஆசார்யாக
 னுடைய உத்தாரணைசரச அவஸாயம் வேண்டுமென்பது கயோ
 திதம் கீழருளிச்செய்த அர்த்தங்களை நிகமனமசெய்தருளுகிறா
 அதில் பகதன் பரபன்னன்னென்று பிரிக்காமல் ஸதவாரக அத
 வாரக என்று பிரித்ததற்கும காரணத்தைச் காட்டியருளுகிறா-
 ' ஏதேனும என்றாரம்பித்து ' ஏதேனுமொரு ப்ரகாரமாகவு
 மாம் ' எனபதற்கு விஸத ஜனான பூவகமாகவோ, அவிஸத
 ஜனான பூவகமாகவோ, அநகமாகவோ, ஸவதநதிரமாகவோ,
 ஏதாவது ஒரு பரகாரமாக என்று அர்த்தம் ' ஆரேனு
 மொருவா ' எனபதற்குத் தானோ, ஆசார்யனோ, வேறு யாராவது
 பாகவதனோ என்றாததம் இதனால் பகதனுக்கும் பரபத்தி

லது ஸ்வெபூரன வரஃவாருஷாபுங்கொடுக்க
 விரங்கானென்றதாயிற்று இப்படி 1 ' வஸு உபநு
 ஷுஃ வக்ஷீ வா யெவ வெவஷு வ ஸஸு யாஃ | தெமெவ
 தெ ப்ரயாஸுநி தஜிஷுநாஃ வரஃவஃ || ' என்றும்,
 2 ' தெவயம் ஸவதா ரக்ஷா ஸவஜிஷயவாவிநஃ | தமர
 ஸ்லாவதஸ்லாவா க்ஷனொராஜா ஜமேஸுர || ' என்றும்,
 3 ' நற்பாலபோத்தியில வாழுஞ்சராரம முற்றவும்
 நற்பாலுகருயததனை ' என்றும், 4 ' வனமை

அவஸயா பேயித மாகையாலே இப்படி விபஜிதது எனப
 தும தயோதிதம பாசவதாபிமாஞ்சிரள மோக்ஷ ஸாகனங்க
 ளாச ஸாஸ்திரங்களில் அறுதியிடிருக்க ' ப்ரவத்திக கலலது
 இதயாதி நிஷ்காஷம செயததற்கு காரணத்தை அருளிச் செய்கி
 ருா—' இப்படி ' என்றாமபிதது வஸுஃ - பசுவாவது, உபநு
 ஷுஃ - மனுஷ்யனாவது, வக்ஷீவா - பசுவியாவது, யெவ -
 எவாகள, வெவஷு வஸஸு யாஃ - வைஷ்ணவர்களை ஆஸரயித
 திருசகிருாகளோ, தெ - அவாகள, தெமெவ-அந்த வைஷ்
 ணவ ஸமாஸரயணத்தினாலேயே, விஷுநாஃ-பகவானுடைய, தக்ஷ-
 அந்த, வரஃவஃ - பரமபதத்தை, ப்ரயாஸுநி - அடை
 யப போகிருாகள ஸவஜிஷயவாவிநஃ - உமமுடைய தேச
 ததிலே வவிததுக கொண்டுருக்கிற, தெவயம் - அந்த நாங்கள்,
 ஸவதா - உமமால், ரக்ஷாஃ - ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்கள்,
 ஜமேஸுர - ஓ! ராஜாவே, தமரஸு - பட்டணத்திலிருந்தா
 லும், வதஸ்லாவா - காட்டிலிருந்தாலும், க்ஷம் - நீர்,
 நஃ - எங்களுக்கு, ராஜா - ராஜா நற்பால - நல்ல இடமாகிய,
 அயோத்தியில, வாழும் - வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற, சராசரம் முற
 றவும் - சராசர வஸதுக்கள் எல்லாவற்றையும், நானமுகனா
 பேற்ற - பருமமாவினால் ஸருஷ்டிக்கப்பட்ட, நாட்டிலே - நாட்
 டிற்குள்ளே, நற்பாலுகரு - நல்ல ஸவபாவத்திற்கு, அதாவது
 பகவானுடைய ஸமஸலேஷ விஸலேஷங்களை யே ஸுசுதுக்கமாக
 வுடைத்தா யிருக்குமபடியான ஸவபாவத்திற்கு, உயததனை -

1 ஸாண-1-15

2 ராமா-ஆ-1-20

3 திரு-75-1

4 பெரி-தி-5-1-3.

யாவ துன்கோயிலில் வாழும் வைடமணிகள், னும் வனமை' என்றுஞ் சொல்லுகிற ஹரிநாம ஷேதரவாஸாதீகா பரம்பரை சீரான ஹரிவஜ்ஜிஷய வாய் யாக மோக்ஷதீர்த்த ஸாதனம் களுக்கும் தன பாதக யாதல, பிறா பககலிலே யாதல, முனபேயா பாதல,

சேருமபடி செய்தான வனமையாவது - (எனக்கு 111) 111
உன கோயிலிலவாழும் உன அடைப திவயசேத்ததிர 111
சிற, வைட்டிணவனெனும் வனமை - வைஷ்ணவ 111
சொல்லப்படுவதாகிய பலம் ஹவவவவ - பத 111
தருரி யிருக்கும் திவய சேத்ததிரம், 'பிறா பககலிலே 111
எனபது பரபத்தியைச்சொல்லுகிறது ஆதமீயமென 111
பரபத்தி பண்ணுகிறாநிடத்தில் என்று காதபாபா
திறகு உபசாரம் செய்கையாசிற ஸம்பந்தம் ' துவக்கு
ளிச செயப்பபட்டிருக்கிறது இததால் உபாய, 111
பாசகுவதும், உண்டான உபாயத்தை வருத்தி 111
பலத்தைச் சீசகிரமாச உண்டாசகுவதும் சோத 111
படுகிறது இவை - சீழ்ச சொல்லப்பட்ட பார 111
முதலியவை 'மூட்டி' எனபதினால் உபாயத்தை 111
தாகிற ஸம்பந்தம் அருளிச செயப்பபட்டதாகிற 111
தூ - மேல் மேல், உவவவ - வருத்தியை பகதி 111
தினமும் அனுஷ்டி சகப்பபட்டதாய்க கொண்டு வன 111
தவஸய மாகையினுலே அப்படிப்பட்ட வளாததிர 111
ணம் எனபது சொல்லப்படுகிறது இததால் 'பினேயா 111
பது விவரிசகப்பபட்டது பரபத்தி ஸகருத ரா, 111
யாலே அதற்கு வருத்தி முதலியவைகள இல்லா காய 111
ற்கு திவய தேஸவாஸாதிசள பினபு உபகாரங்களு 111
நிருபிததருளுகிறா - 'வூதன' என்றாமபி, 111
'தன பககலிலே யாதல பிறா பககலிலே யாதல' 111
கரவீதம் இங்குறற - இந்த லோகத்தில் உண்டா 111
கூணம் துடங்கி இங்கே பண்ணுகிற கைங்காயா 111
ஷாதத மாகையினுல அப்படிப்பட்ட புருஷா 111
த்தி செய்கிறது, அபரிமித புருஷாததத்தை யன 111
ரையை புண்டாக்குகிறது, அதினுல பலம் சீசகிர 111

பேயாதலொரு வுவாயத்துவககுண்டு எஙங்னை
பகதன் பரபந்நன ஓவாகளுகத் பென்னில —இவை யுவா
இவைஉபயோகமாதும் பரகாரம் ஸமத்திலே யாதல பூவ
தீயிலேயாதல மூட்டியும், உத்தெனாவாவநனுக்கு
தொரத்தொராவவததைப பண்ணியும், ஸுதனூ பூவ
தூமஷாநம பண்ணினவனுக்குகிங்குற்ற கெஷாநூ
விவரவியை யுண்டாககியுமுவுகாரகங்களாம இவா
பல பரபதீயில் ஏற்றநதாழவு களில் வூவாவினைப்போ
லே யுவாயாநூ ஸமயகூனாகையாலே யகிண
நனுமனறிககே விஷம்சகூனாகையாலே யநம
மகியுமனறிககே யிருக்கிற ஸவாசக பூவதீ
நிஷனுக்கு பூவாஸகூவயவவவா மவாவி யான
வநிஷபூவததை யவயியாகவுடைத்தான வுவா

கிறது, ஆசையினால் உபாய உபகாரகருவம் உண்டு என்று காத
பாயம் இந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் வெவ்வேறு என்று
காட்டுவதற்காக இவர்களுக்குப் பலததில் பீதததை நிருபித
தருளுகிறா—‘ இவர்களில் ’ என்றாமாதது இவர்களில் - முழு
கூடகங்களான அதிகாரிகளில் ‘ உபாயகார’ என்பது காம
யோக ஜனானயோக பகதியோகததைச் சொல்லுகிறது இத்
தால பகதி யோகத்தில் அசுகதன பரபததிர கதிராரி எனினில்
காமயோகத்திற்கு அதிகாரி இல்லாமல் போகவேண்டி வரும்
பரமபரயா உபாயகாரளில் ஸாத் இல்லா கவனென னில் திருநாம
ஸங்கீர்த்தனம் முதலிய பரமபரோப காமகாரணி அதிகாரம்
எல்லோருக்கும் உண்டாகையினால் பரபததிககு அதிகாரி இல்
லாமற் போகவேண்டி வரும் எனகிற ஸங்கை பரிஹரிக்கப்
பட்டதாகிறது விஷ்ணுக்ஷேத்ரகையாலே - பரமபத
காமம் முடியும் வரையில் உண்டாகும் விளம்பததைப் பொறு
ததுக்கொள்ளுமவ னாகையாலே ‘ சுதமூர்த்திக் ’ மாவது
நடுவில் வரும் ஸுகதுக்கரதி பரயோஜனங்களை யனுபவிப்ப
தில் அவைகளில் தோஷங்களைக் கண்டு இசையையில்
லாதவனு யிருக்கை வயுவலா நலாவி யான - முடிவில்
வரப்போகிற நான், யாவ நிஷத்தி - ஸரிபாகப் பூததி

வஸுத ராவாழியினுடைய யாவநிஷத்தி வசுவசு
மான மோக்ஷம் மஹம் வஸுதாயிகார மாய,
வஸுதாயிஷ நவத-மக்ஷமாய, வஸுதாயிஷ வஸுத
மாகவறைய, வஸுதாயிஷ மாய, வஸுதாயிஷ வஸுத
சுருகாரியாய, வஸுதாயிஷ மாய, வஸுதாயிஷ
வஸுதாயிஷ வஸுதாயிஷ வஸுதாயிஷ வஸுதாயிஷ
வஸுதாயிஷ வஸுதாயிஷ வஸுதாயிஷ வஸுதாயிஷ

யடைதல், அதாவது உபாஸனத்தின் பூர்த்தியானது
ஸரியான அந்நிமபரதயம் வரும் வரையில் துடாசசியாகச்
செய்து வந்தால் உண்டாகும் என்று தாதபாயம் அந்நிமபரத
யம் வரையில் செய்வதெல்லாம் உபாயகோடியில் சோதனை
அதற்குப் பிறகு வருவதெல்லாம் பலம் அங்ஙனம் பரபத்திக்கு
உபாஸனம் யதாவததாக முடிவு பெறுவதும் அதின் வழியாக
மோக்ஷம் அடைவதும் பலம் இப்படிப்பட்ட விளம்பத்திற
க்கு காரணங்கள் பரபத்தியிலேயே என்று நிரூபித்ததுசொன்ன
வைத்திர பரபத்தி நிஷ்டைக்குண்டாகும் பலத்தை அருளிச்
செய்கிறார்—(வஸுதாயிகார) என்றாரம்பித்தது பராமமணியம்
முதலிய அதிகாரத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காகவாவது, பராரபதம்
முதலிய அநிஷ்டைகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியாமையினால்
வது, நேரில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாகி இல்லாமை
யினால்வது, உபாயம் ஸம்பாதிப்பதால்வது முடிந்த முடியாமை
யினால்வது, உபாயத்தில் ஆவருத்தி வேண்டியதினால்வது,
இந்த உபாயம் சிலசாலம் விளம்பித்துப் பலம் கொடுக்கும் என
பதினாலவது, 'யஜ்ஞோ-நுதெ-நக்ஷா-தி' இயயாதிகளிற சொல்
லுகிறபடியே பரபல காரணங்களினால் தடுக்கப்பட்டிருப்பதினால்
வது, இதற்கு ஒத்தாசையாகச் சில உபாயாதிகளைச் செய
யவேண்டியதினால்வது விளம்பம் இல்லை என்பது இந்த எட்டு
விசேஷணங்களினாலும் சொல்லப்படுகிறது 'வஸுதாயிஷ',
என்பதினால் பராரபத பாபம் சோதனைக் கொள்ளப் படுகிறது
சுருகாரியாய - சீக்கிரமாகப் பலம் கொடுக்கக் கூடியதாய்,
வஸுதாயிஷ மாய - வேரெனறினாலும் தடுக்க முடியாத
தாய், வஸுதாயிஷ வஸுதாயிஷ - உதவியாகப் பொறுக்காததாய்
இப்படியாகில் வைத்திர பரபத்திநிஷ்டைகளான எல்லா நுகரும்

ரூவமாக வவாசகமாகப் பற்றினவனுக்கு வரிவதி
ண-ஆமாவததுக்கு வேறு பூகிவதூகமிலலாதபடி
யாலே பூவதிண்ணம் முதலாக 1 ' இங்கேதிரிந
தோக்கிமுககுறறென ' எனறும், 2 ' இசசுவைதவிர
யானபோ யிறதிரலோகமாளு மசசுவை பெறினும்
வேண்டேன ' எனறும், 3 ' ஏராமுயலவிடடுக் காக

பரபததிக்கு உததரகூணத்திலேயே பலம் உண்டாகவேண
டும? இவாகளுடைய அபேகையினால் விளம்பிக்கிறதென்னில
ஹையமான ஸரீர ஸம்பந்தத்தை இவாகள விருமபுகிறதற்குக் கா
ரணம் என்ன என்னில? நிருபித்தருளுகிறா—'வரிவதிண-ஆ'
என்றாரம்பித்து 'வேறேரு' என்பதற்கு இவனுடைய இசசையே
பரதிபந்தகம் என்று சொல்லவேண்டும என்று தாதபாயம் அப
படி இசசிபபதற்குக் காரணம் அசசாவதார ஸங்கம் என்று
அதில பரமாணங்களை நிருபித்தருளுகிறா—'இங்கே' என்றா
ரம்பித்து இங்கே திரிநதோக்கு - இந்த லோகத்தில் வவிகு
மவாகளுக்கு, இமுககுறறென - தாழவு என்ன ஸாவ கரணங்க
ளும் பகவத விஷயத்திலே பரவணமா யிருக்குமபடி கருபை
செய்தால் என்று சோததுக்கொள்ளவும் யான, இசசுவை தவிர
இப்பொழுது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த ரஸத்
தைத் தவிரந்து போய - வெகுதூரம் அசசிராதி மாகக்கத்
தாலே சென்று, இந்திர லோகமாளும் - பகவானுடைய லோகத்
தை யாளுவதாகிய, அசசுவை - அநக ரஸத்தை, பெறினும் -
நான பரயத்தனம் செயயாதிருக்க அது எனக்குக் கிடைக்க
போதிலும், வேண்டேன - விருமபமாட்டேன ஏ - அனருப
மாயும், ஆ - பரிபூணமாய் மிருக்கிற, அதாவது மாமஸாததி
களுக்குப் போகயமாய் பாயாபதமுமா யிருக்கிற, முயலவிட்டு -
முயலை விட்டுவிட்டு, பூமியில ஸஞ்சரிசுகிறதாகையினாலே ஸுலப
மாயக கிடைக்கக் கூடியதை விட்டு என்று தாதபாயம், காக
கைப் பின்போவதே - காசகையின் பின் சென்று, போவது
எதற்காக ' கஷ்டம் லவ-லவஹிஷ்டம் ' என்கிறபடியே
ஸௌலபய லௌஸீலயாதி குணங்களை நிறைந்ததாய், பாவந்தவ

கைப்பின்போவதே ' என்றும், ¹ 'வெஹாஹோவா
 ரோராஜநுகவயிநிக்ஷம் ப்ரகிஷிதஃ | ஹக்ஷிஸநியதாலீந
 ஹாவொநாநுசு-மஹக்ஷி | ' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடி
 களிலே இசஸ்ரீரததோடே யிருந்து கெஹ்ய-பாஷ
 ன-மஹம் பண்ணவேணுமென்கிற வஹிஸுநிக்ஷக
 காரணமான வஹ்யாவதாராஹி ஸஜமடியாகவந்த ஹ
 ன-மஹக்ஷியாலே ஹாவிதமான ஸஸ்ரீரத்தி நவஹாத
 தை யெல்லையாக வுடைத்தாய ஷேசகாஹ ஹரவிவ
 வரிஷேஷவத்தாயக்கொண்டிருண்டாம கெஹ்ய-புஷ
 ஹோஷிததை முதலாக வுடைத்தான வரிவகுண்ட

போகயதவாதிகளுடையதான் அரசசாவதாரத்தை விட்டுத் தூ
 லமான பரபுத்ததை விருமபுவதே என்றுதாதபாயம் ராஜநு-
 எல்லாரையும் தருபதி பண்ணிவைச்சகக் கூடியவனாகிய ஸ்ரீராம
 னே, கெ-எனக்கு, வரஹி-மிகவும் உதகருஷ்டமான, வெஹி-
 ஸநேகம், ஹயி - உமமிடத்தில், நிக்ஷம் - எப்பொழுதும்,
 ப்ரகிஷிதஃ - ஸதிரமாய இருக்கிறது, வீர - வீரயமென்கிற
 குணம் நிறைந்தவனே, ஹக்ஷிஸ - (உமமிடத்தில்), பசதியும்,
 நியதா - எப்பொழுது மிருக்கிறது, (ஆகையினால் என்னு
 டைய) ஹாவஃ - அபிபராயம், ஹநுசு - மறறொரு இடத்
 தில், மஹக்ஷி - போகிறதில்லை ' ஹவ்யாவதாரஸம் '
 மாவது அரசசாவதார திருமேனியிலுள்ள பரிதயதிஸயம் இத
 தால் ஹேயமான ஸ்ரீர ஸம்பந்தத்தை இவர்கள் ஒப்புத் சொண்
 டதற்குக் காரணம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது வரிஷேஷவ
 தாய - அளவிடப்பட்டதாய் இததால் நிய விபூதியிலுண்டா
 குமகைகாயத்திற்கும் இரகுண்டாகும் கைகாயத்திற்கும் வய
 தயாஸம் காட்டப்பட்டதாகிறது மேலும் ஸவதந்திர பாபத்தி
 நிஷ்டனுக்கு பரபத்தி ஸ்ரீராம முதல் பலம், அஹ பரபத்தி
 நிஷ்டனுக்கு ஸ்ரீராவ ஸானத்திற்குப் பிறசே பலம், என்கிற பல
 பேதம் தயோதிதம் ஹவ்யோஷிததை - பலத்தின் ஆரம்பத்தை
 ஒரு பரபத்தியே இப்படி வெவ்வேறான பலங்களுக்குக் காரண

கென்கயபுவயபுன்கோஷ்டம் மறும் 1 'வரம் வரய
தவூர்தம் யயாவீதத தாதூம் | ஸவபு வஸ்வதூதெ
வாஸ்வம் உயி ஞுஷ்டிவயஜுதெ||', 2 'கிவா ஸவபுஜம
தூஷ்டி: பூஸனெ கூயி ஞுஷ்டம்', 3 'தவூர்தபூஸ
னெ கிவீவாஸூதூஷ்டம்', 4 'கிவோகெ தவீவ வர
தூ வரவூ வஸ்வம் யவீவூபூவணயியாம் நாரூ
ஸாகூ', 5 'மறூததவவதெ' என்றுஞ சொல்லு
கிறபடியே ஸவெபூரான ஸகருமறூபூ னாகையா
லே அவன திருவடிநளில பூவதி ஸகருமறூஸாயக

மாகும பரகாரத்தை பரமாணநசனேக கொண்டு நிருபித்தருளு
கிறா— 'வரம்' என்றாமபிதது தவூர்த - ஆகையினால்,
கூம் - நீ, தூதூம் - உனக்கு, யயாவீதம் - இஷ்டப்படி,
'வரம்' - வரத்தை, வரய - கேட்டுக்கொள், உயி - நான்,
ஞுஷ்டிவயம் - சண்ணுக்கு விஷயமா யிருக்கையை, மதெ
(ஸகி) - அடைந்திருக்கும்பொழுது, ஸவபு - எல்லாம், வஸ
வதூதெ - உண்டாசப போகிறது ஸவபுஜமதூஷ்டி -

எல்லா லோகத்தையும் ஸருஷ்டித்த பகவானே, கூயி - நீ,
பூஸனெ - அனுகரஹத்தை யடைந்திருக்கும்பொழுது,
கிவா - எது, ஞுஷ்டம் - தூலப்பமானது, நாரூ - ஓ' தால
பயனே, விவூபூவணயியாம் வாஸ்வம்-பகவானிடத்தில
பகதியுடன் கூடிய மனதையுடைய மனிதர்களுக்கு, யசு - எது,
நஸாகூ - அடைய முடியாததோ, தசு - அப்படிப்பட்டது,
ஹ - இரத, லோகெ - லோகத்திலும், வரதூவ - பரலோ
கத்திலும், கி - எது, ஸவூ - இருக்கிறது மறும் - எல்லாப
பலநசனும், தூ - இரதப் பகவானிடத்திலிருந்து (உண்டா
கிறது), உவவதெ: - யுகதிகுப பொருந்தி இருக்கிறபடியி
னால் 'ஸகருமறூபூ னாகையாலே' இதயாதிகு பரபத்தியி
னால் வஸீகரிக்கப்பட்டு, அவனே உபாயாதநகுகளின் ஸதானங்

மாகையா லிவவயிகாரிக ளிருவாககுமிது யயாவிதே
 மஹுஹைதாவாயிறறு 1 'வதூவிபுயா ஹஜனே ரா'
 எனகிறபடியே உவாஸம யாதொருபடி வதூவிபுய
 மஹுததுககும ஸாயமமாயிருக்கிறது, அபபடியே
 2 'தாவசாகிபுலயாவாஹா தாவமோஹ ஸுயாஹஸ
 வம் | யாவஹயாகி ஸரணம் சுவாஸெஷாவநாஸகம் |'
 எனகிறபடியே புவதூயிமிசவதூவிபுயமஹுததுககும
 ஸாயமமாகவிதே ஹைஷிகளறுதியிடுவது இதில
 'சுஸெஷாவநாஸகம்' என்கையாலும், சூசா நதோற்ற

களிலின்று பலன்கொடுக்கிறபடியினாலே பாபத்தி ஸாவபலஸாத
 னம் என்று தாதபாயம் இப்படி யுகதிமாததிர மிலலாமல நேரில
 பரமானமும் இருக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறா- 'வதூவிபுயா'
 என்றாமபிதது ரா - எனனை வதூவிபுயா-நானருவிதமான
 அதிகாரிகளும், மஹுஹை - பகதி செய்கிறார்கள் வதூவிபுய
 மஹுததிற்கும் - 'சூதேபூஜிஜூஸுயாபூயீபு' என்று கீழ
 நிருபிக்கப்பட்ட பலன்களுக்கும் சுவாஸெஷாவநாஸகம் - எல
 லாப பாபங்களுக்கும் போகக்கடக்கச கூடியவனான, சுவா - உம
 மை, யாவசு - அதுவரையில், ஸரணம் - ஸரணமாக, மயாகி-
 அடைவிலையோ, தாவசு - அது வரையில், சூதிபு - நஷ
 டமான ஸுஸவாயம் கிடைக்க வேண்டு மென்கிற துககம், தயா -
 அபபடியே, வாஹா-புதிதான ஸுஸவாயத்திலாசையும், ரோஹ-
 ஆதம ஸவருபத்தை அனுபவிரகாமையும், தாவசு - அது
 வரையில், சுவஸுவம் - பரமாத்மனுபவாநந்தம் இல்லாமையும்,
 தயா - அபபடியே ஹைஷிபு - பராஸர மகரிஷி 'சுவாஸெஷா
 வநாஸகம்' என்கையாலும் 'எனபது ஹேது காபப விஸேஷ
 னம், அதாவது யனுபவிகக வெட்டாமல தடுத்தக கொண
 டிருக்கிற பாபங்களை யெல்லாம் போகக்கடக்கச கூடியவனாகையி
 னால் ஸகல பாபங்களுக்கும் போகக்கடக்கிறபடியினாலே
 உமமை யாஸரயித்தவாஸ்களுக்கு ஸகலவித பலமும் கிடைக்க
 கிறது என்று தாதபாயம் 'சூதிபு, வாஹா' என்கிற

‘தாவக்’ என்றயிகார நதோறுமாவதி -ககையாலும்,
இவனவெகழித்தவமுமெல்லா மிவன கோலின காவ
ததிலே யவாநமொராயம் விரிகும இப்படிப்பட்ட
வேற்றத்தை நினைத்து 1 ‘வதகூ - நிரதாஸூ - லா
ஹ்யோ - மவிக்ஷயா | நாவ - ஹ்யா - ஹ்யா - ஹ்யா -
கோபிதகீ - வ | ’ என்று சொல்லுகிறது இவனு
கிங்கிருந்த காவத்தில கெகைய - ததில வெவஷ்டும
தன்கோலுதலில வெவஷ்டுததாலே வந்தது அது

இடங்களில் ‘தாவக்’ என்று மறுபடியும் சொல்லியிரு
பதினால பலததிற்கு வேறொரு பாதிபந்தரமில்லை, இவனுடைய
இசையே காரணம் என்று ‘சூகிர நதோற்ற’ இதயாகிகுத்தாத
பாயம் சூவதி - ககையாலும் - திருப்பதி - திருப்பதி சொல்லி
இருப்பதினாலும் ‘இப்படிப்பட்ட வேற்றத்தை’ என்பதற்கு
தனக்கிஷ்டமான சாலத்தில் தனக்கிஷ்டமானபடி பலகதை
கொடுக்கிறது என்ற உதாஷ்டம் எனறாக 410 பகதியோ
கம் பாராபதாவஸானத்திலே பலம் கொடுக்கிறபடியினால் அத
ற்கு இப்படிப்பட்ட உதகாஷ்டமில்லை என்று தாதபாயம்
வதகூ - நல்ல சாமங்களில், நிரதா - நிஷ்டையை யுடைய
வாகளும், ஹ்யோ - மவிக்ஷயா - அப்படியே ஐஞான
யோகம், பகதியோகம் இவைகளை யறிந்தவாசளும், ஸாணவ
ஸூ - ஸாணகதி செயதவனுடைய, கோபிதகீ - கோடியில்
ஒன்றாகிய, ஹ்யா - பாகததையும், நாவ - ஹ்யா - பெறுகிறதிலை
இதற்குப் பகதி யோகாதிகள் பல ஸாதனங்கள் அல்ல என்று
சொல்லுவதில் தாதபாயமில்லை, கீழ்ச சொல்லிய உதகாஷ்டம்
இலலை என்பதில் மாதிரி தாதபாயம், ஆகையினால் இரண்டு
விதமாகப் பிரித்தது ஸங்கதம் என்று திருவுள்ளம் இப்படி
பரபன்னாகளுக்கு பரபதி ஸாவ பல ஸாதனமாகில் இங்கு
டாகும் கைகசாயங்களில் வைஷ்டமம் உண்டாவதற்குக் கார
ணத்தை யருளிச் செய்கிறா— ‘இவனுக்கு’ என்றாமபித்து
‘கோலுதலில்’ என்பதற்கு பரபதி காலத்தில் ஸங்கலபத்தில்

தனக்கடி ஓராஸு ஸுகூதவிசேஷம் சுநிஸாரீரா
 மோக்ஷமாஹி பலம் ஏக நபம் நகரம் பெறுமபேற்றிலொ
 ரு வெவஷிமில்லை வாரதனூ மேகரூவம்
 1 'வாரதனூ' வரெ வுஃவி ஓராவ நியுகதவத
 மஃ! வாரதனூதனூ ஓராவ தெமெவவவவ வோடி
 கெ' என்று மறுபடியிற் சொல்லுகிற வாரதனூ
 மும் கூடுவஸூன்னறிககே வவபுவிட கெஜயபு
 யொழுகையென்று மறுவாடித்திலே நினைத்தம்

வேண்டும பெருமபயன
 வீடென்றறிநது விதி வகையால
 நீண்டு குறுகிய நிறகு
 நிலைகளுக்கோகரு மனபா
 மூண்டொன்றின மூலவினை
 மாற்றுதலின முருநதனடி
 பூண்டன்றி மறரோ புக
 லொன்றிலையென நின்றனரே

15

பாரதித்ததில் என்றாததம் ' ஓராஸுஸுகூத '
 மாவது பலம் கொடுத்தது கொண்டிருக்கிற ஸுகூதம் சுநிஸ
 ஸாரீராநகரம் - கடைசியான ஸாரீரம் முடிந்த பிறகு இங்கே
 உண்டாகும் சைனகாய வைஷ்ணவத்தைக் கொண்டு புருஷாத
 தத்தில் வைஷ்ணவம் நினைக்கவொண்ணாது என்று தாதபாயம்
 வாரதனூ - பகவானுக்கு வஸப்படடிருப்பது ஸதவாரக
 பரபதி நிஷ்டனுக்கு ஸவாதநதாயம் சொல்லும் வசனத்திற்
 குத தாதபாயம் அருளிச் செய்கிறார் - 'வாரதனூ' என
 ருரமபித்து வரெவுஃவி - பரம புருஷனிடத்தில், வார
 தனூ - பாரதநதாயத்தை, ஓராவ - அடைந்து, நியுக
 வஸூ - விடப்பட்டிருக்கிற பந்தத்தை யுடையவனாக
 கொண்டு, சுதனூ - ஒப்பில்லாத, வாரதனூ - ஸவதந
 திராயிருக்கையை, ஓராவ - அடைந்து, தெமெவவவ -
 அநதப பகவானோடு கூடவே, வோடி - ஆநதத்தை யுடைய

விககிருன வலுவாடித்திலே - ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் பல நிரூபணம்
செய்யுமிடமாகிய நான்காவது அத்யாயத்தில் நான்காவது
பாதத்திலே

இப்படி இந்த இரண்டதிகாரிகளும் பரபத்தியே செய்ய
வேண்டுமென்று நிரூபித்து அதின் பரீயாஜனத்தை யருளிச்
செய்கிறா—‘வேணமே’ என்றாரம்பித்து

ப - ரை] வேணமே - நமமால் அபேக்ஷிக்கப்படுகிற, பெரும்
பயன் - உயராத புருஷாராதம், வீ - மோக்ஷம், எனறு, அறிந்து-
தெரிந்துகொண்டு, கீழருளிச் செய்தபடி கதவ விவேகத்தினு
லும், இதர விஷயங்களில் தோஷ தாஸனத்தினாலும் தெரிந்து
கொண்டு என்று தாதபாயம், விதிவகையால் - பாக்யத்தின்
பரகாரத்தினால், அதாவது சீக்கிரமாக மோக்ஷம் பெறுவதற்கும்,
விளம்பித்து மோக்ஷம் பெறுவதற்கும் காரணமான அதருஷ்டத்
தின் பரகாரத்தினால், நீணமே - காலத்தினால் தீர்க்கமாயும்,
அதாவது காலவிளம்ப முளளதாயும், குறுகியும் - சாலத்தினால்
சுருக்கமாயும், அதாவது சீக்கிரத்தில் பலம் சொடுசசச கூடிய
தாயு மிருக்கிற, நீலைகளுக்கூ-நிஷ்டைடசளுக்கு, ஏககும் - அதி
கார விஸேஷத்தினால் யோசயாகளா யிருக்கிற, அனபா - பகதி
மானகள், ஒன்றில் - பகதி பரபத்திகளில் ஏதாவது ஒன்றில்,
முண்டு - பரவருத்தித்து, மூலவினை மாற்றுதலில்-ஸமஸாரத்திற
க்கு காரணமான முன்னால் செய்யப்பட்ட பாபங்களை மாற்றுவ
தில், அதாவது உபாய விரோதியாயும், பராபதி விரோதியாயு
முள்ள பாபங்களை நாஸம் செய்வதற்கு, முகுநதனடி பூண்டன்றி-
பகவானுடைய திருவடிகளைச் ஸரணமாக ஆஸரயிப்பதைத்
தவிர, மற்றோ - வேறு ஒரு, புகல் - உபாயம், இலையென-இலகை
யென்று சொல்லுமபடி, நின்றனரே - நின்றார்கள ‘ஹெவீ
ஹெவீஷாமுணியீ 38 சிபாப டுர த்யுயா 31 செவியெ ஸ்வாடி
கெ சிபாபெதா தாணிகெ 11’ என்றிவை முதலியவை இங்கு
அனுஸந்தேயம்

ஆனால் பகதியோக நிஷ்டனைப் பகதெனென்று சொல்
லுவதைப்போல பரபத்தி நிஷ்டனையும் பரபன்னெனென்று
சொல்லலாமே? பலத்தில் விளம்பமுண்டாவது துஷசாம் பலமாக
வன்றோ இருக்கவேண்டுமே? ஆதையினால் பகதியே. கதத்தில் பர
வருத்தி துஷசாம் பலமெனில் ஸ்வாமிநா ஜநநாஜென

பூவஹாடிதேஷ்டாந் ந ஸிஸ்தி மஹாநிஜவடிம்
 பூவஹஸ்ய தெயா ஸுஹரித வரீவாக்ஷிடியா |
 விஹ்வேந ப்ராவித் ஹஜநஸுஹ வகேஷு விவஹு
 வரஸ்யாஸு ப்ராவித் வரிஜிதரஸா ஜீவித ஸார |

உதி ஸ்ரீகவிதாக்கிடுக வலிஹஸ்ய ஸவக்தஞ்ஞவதஞ்ஞவ்ய
 ஸ்ரீகெஹ்நாபஸ்ய வெஹாஹாபஸ்ய க்ஷிஷு

ஸ்ரீகெஹ்நாபஸ்ய க்ஷிஷு

கயிகாரிவிஹா மாயிகாரொஷ்டி

|| ஸ்ரீ கெத நிமகாஹ கெஹ்நாபஸ்ய கதி ||

சாராதுபுறநிருவேககடமுடையான திருவடிகளே ஸரணம்

ஜோதவாநு காமபூவடிதே ' இதயாதிகா கிரோதிசகுமே ?
 எனறிவை முதலிய ஸநகைகளுகுப பரிஹா மருளிச செயகி
 ருா— பூவஹாடிதேஷ்டாந் ' எனருமடிகது

ப - ரா] மஹாடி: - பசாநா, பூவஹாடிதேஷ்டாந் -
 பரபன்னாகளை ந தவிர மறறவாகளுக்கு, நிஜவடிம் - தன்னு
 டைய பதததை, நஸிஸ்தி - பொடுசரிததிலலை, பூவஹஸ்ய -
 (அநத) பரபன்னாஹம், ஸுஹரித - ஸுகருதநகனிஹுடைய,
 வரீவாக்ஷிடியா - பரிபாசநசனின் பயதயாஸததினலை, தெ
 யா - இரண்டு விதமாக (பிரிகதபபட்டருககிமுன), வாக்ஷு -
 அதில ஒருவனாகி. ஸதவாரச பரபததி நிஷ்டனுக்கு, ப்ராவித் -
 (பகவான) அடைவது, விஹ்வேந - ஸாவகாஸததினலை
 (உணடாகிறது), ஹஜநஸுஹம் - பகதி பண்ணுவதினலை
 உணடாகும ஸுகம, விவஹு - அதிகமானது, வரஸ்ய -
 மறறவனாகிய அதவாரச பரபததி நிஷ்டனுக்கு, ப்ராவித்,
 ஸுஸு - சீககிரமாக (உணடாகிறது), ஜீவிதஸார - உயிரோ
 டிருக்கிற தஸையானது, வரிஜிதரஸா - அலபமான ஆநந
 தததை உடையது

‘நிஜவடி’ எனபதற்கு ‘நினை புராண னடியினை’யென்று சீழ்ப்பாட்டில் பரஸ்தானிககப்பட்டபடியே தன்னுடைய திருவடிசனை எனறாததம் ‘வானதநதுமலரடியும் தநது’ எனறல லவோஇவா தாமே அருளிச் செய்திருப்பது அன்றிககே ‘விஷ்ணுவினுடைய உயாரத ஸதானம்’ என்று ஸருதி முதலியவை களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தனக்கு அஸாதாரணமான அப ராகருதமான ஸதானத்தை எனறாததமாகவுமாம் அதுவுமன றிககே தாயதனம்போலே இவாகளுக்கு பராபதமான பொது நினை பொன்னன் கழலாகிய திருவடிகளை எனறாததமாகவு மாம் ‘புவனஸுஷெயா’ எனபதினால் அதிகாரத்தின ஆரம்பத்தில் ‘வஸுதந்தா’ம்’ எனகிற ஸலோகத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது நிகமனம் செய்யப்பட்டதாகிறது பலத்தில் விளம்பம் பாபத்தினுலே வரககடவதா யிருகச ‘வஸுவரிதவ ரீவாகவிடியா’ எனறது ஸங்கதமாகுமோ? வென்னில இவனுக்கு இங்கிருந்த காலம் ஸுகம் விஸேஷமாகையினால் ஹிரோதமிலையென றருளிச் செய்கிறா — ‘விஷ்ணுவத’ எனறாமபிதது ‘ஹஜதவஸுவதேகவஸுவிவஸு’ எனபதி னால் ‘நின்புகழில் வைகுமதம் சிந்தையிலும் மறறினிதோ நீயவா க்கு வைகுநக மெனறருளும் வான்’, ‘திருவொடு மருவிய வியற்கை மாயாப பெருவிற லுலச முனறொடு நலவிடு பெறி னும் கொளவ தெண்ணுமோ தெளளியோ குறிப்பே’, ‘சுகாவஸுர ஸதிம் உவ்யிரஹித ரஸம் வுஜுசுதாநஸு’ எனறிவை முதலியவைகளிறபடியே மோக்ஷாரதத்தைவிட பகதி செய்யும்பொழுது விஸேஷமாகிய ஆநந்தம் இவ னுகருணடாகிற படியினுலே இது ஒரு ஸுகருத பரிபாக விஸேஷமென்று சொல்லக குறையிலலை எனபது தயோதிதம் ‘வாரிசிதரஸாஜீவிதடிஸா’ எனறது நமமாழ்வார, ஸ்ரீமந் நாத முனிகள் போலவார சிலபரபன்னாகளுக்கு இப்படிப்பட்ட பகதியோசாரந்தம் உண்டாயிருந்தாலும் இது ஸாவு ஸாதா ரணமல்லாமையினாலும், ஸாஸ்திரம், இதிலுமாஸ புராணங்களைக் கொண்டு பகவத குணுறுபவம் செய்தபோதிலும் தயானத்தில் பரதயக்ஷத்திற்கு ஸமமாசப பகவத ஸவருப ரூபகுணதிகளை யனுபவிப்பதினால் உண்டாகும் ஆநந்தத்திற்கு ஸதருஸமாக மாட்டாதாகையினாலும், ஸவதந்திர பரபத்தி நிஷ்டனுடைய

ஆநந்தம் ஜீவித தஸையில் குறைந்தது எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக ஆகையினால் இவ்விருவார்களுக்கும் அவரவார்களுக்கு அஸாதாரணங்களான ஆநந்த மிருக்கிறபடியினால் இரண்டுமே ஸுகந்த பரிபாகம் என்றருளிச் செய்திருக்கிறது என்று தாதபாயம் இததால் பகவானே இவ்விருவார்களுக்கும் ஸாக்ஷாத் பலத்தைக் கொடுக்கிறபடியினால் விததோபாயன எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது

திருவஹீரதிரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரிய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வ்யாக்யானத்தில

அதிகாரிவிபாகாதிகாரம்

மு ற ற் ற ம்

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ நிமலாந் ஹோஷெஸிகாய ந: ||

உபாய விபாகாதிகாரம்.

[உபாயோபேய நிநுபணம்—பகவானுடைய உபாயோபேயத்வம்—கரிம யோகம்—ஜ்ஞானயோகம்—பகீகியோகம்—பரபகதி பரஜ்ஞான பர ம பக்திகள்—பரபக்தியின் பரபகதி ஸ்தானபந்த்வம்—பக்தி பரபக்தி களின் விகல்பமும் பேதமும்]

உவாயஸுபூஷை நுவநிஷ்டயீத ஸுலபவாநு

பூவஸுதெது தவஸுதெ பூவநி நிபிஸூவஸதமதி |
தாரொஹ: வஸஸுசுதவரிவாகெத ஹோ
நிதாநம் ததூர்வி ஸுபவிலு நிபூரண நிவஸுண: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிவஸுராரிநாந் ஹோஷெஸிகாய ந: ||

இப்படி அதிகாரிகள் இரண்டு விதமானவாசன என்பதற் காக உபாயம் இரண்டுவிதமானது என்றருளிச் செயதது ஸுந கதமாகுமோ, பகவா னொருவனுடே இவ்விருவாகளுக்கும் உபாயமாகையினால், எனவில? அதற்கு இந்த அதிகாரத்தில் ஸமாதான மருளிச் செய்ப போகிறவராய அதிகாராதததை ஸகரவிதநருளுகிறா—(உவாய: ' என்றாமபிதது

ப - ரை] ஸ: - அநத, ஸுலபவாநு, ஸுபூஷை: - தனனை யடைவதற்கு, உவாய: - உபாயமாக, உவநிஷ்டயீத: - உப நிஷததுகளில் சொல்லப்பட்டான, தவஸு - அநதப பகவா னுடைய, பூவஸுதெது - அனுகரஹத்தின் பொருட்டு, பூவ நி - பரபகதி, நிபிஸூவஸத-பகதியோகம் (ஆகிய), மதி - மாரகங்கள, உதெ - சொல்லப்பட்டதுகள், வஸஸு: - ஜீவாதமாவிற்கு, தாரொஹ: - இந்த உபாயங்களில் ஏறு வது, ஹோ - அதிகமான, ஸுசுதவரிவாகெத - ஸுசு ருதங்களுடைய பரிபாகத்தினால் (உண்டாகிறது), ததூர்வி - அதிலும், நிதாநம்-காரணம், ஸுவிநுநிபூரண நிவஸுண: -

ஸாவ லோகத்தையும் ஸருஷ்டிப்பதில் ஸமாததனான, வ்யம் -
அநதப பகவான தானே

இருவருக்கும் காதலவயமான உபாயத்தைப் பொதுவாக நிரூபித்தருளுகிறார் — ‘ இவர்களுக்கு ’ என்றாரமபித்து, ‘ சிந்தாந ’ ஸபத்ததினால வ்விததோபாயனான பகவானும்,

ஒரு ஜோதவிகாஸ விசேஷம் இததாலே ஸாயுமாய
 உபாயோபேய நிநுபணம் பூரவிரவிவமான வுபெய
 மாவது ஒரு ஜோதவிகாஸ விசேஷம் இவற்றி
 லுபாயமாகிற ஜோதவிகாஸ விசேஷம் காரணஸா
 வெஷமுமாய ஸாஸ்திர விவரிதமுமாய ஸதூக்ஷாதி
 களான ஸூரவிவநிரவிவக யுகங்களுசோடே
 கூழின வவவோ விஷ்ணுவிசேஷ பூகிரியதமு
 ணாதிக்களினாலே நியதஸ ஹவிஷயமுமா யிருக்கும்
 உபெயமாகிற ஜோதவிகாஸ விசேஷம் காரணநிர

‘விகாஸ’ ஸபதத்தினால் ஸாஸ்திரஜநய ஜஞானமும், ‘விசேஷ’
 ஸபதத்தினால் பலமான ஜஞானமும் விலகப்பபட்டது
 ஸாயுமாய - உண்டாசச கூடியதாய ‘விசேஷம்’ எனபதி
 னால் எல்லாவற்றையும் ஸவபாவத்தினாலேயே பரதயக்ஷமாக
 அறிவது சொல்லப்படுகிறது இததால் உபாயமாகிய விகா
 ஸததைவிட வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது இவைகளின்
 வயதயாஸத்தை நிரூபித்தருளுகிறா—‘காரண’ என்றாம
 கிதது காரணஸாவெஷமுமாய - மனதாகிற இரதிரியத்தை
 அபேக்ஷித்ததாய, ஸாஸ்திர விவரிதமுமாய ‘ஹிஸு ரிம்’, ‘ஸா
 ணம் பூஜி’ எனநிவை முதலியவைகளில் விதிக்கப்பட்டதுமாய
 ‘ஸதூக்ஷாதிக்களான’ இதபாதிக்கு ஸதயதா ஜஞானதவ ஆநந
 ததவ அநநததவ அமலதவங்களாகிய ஸவரூப நிருபச தாமந
 கள ஐநதும் எல்லா பருமம் விதபைகளிலும் உபாஸயங்கள்,
 அவைகளோடுகூட அநநத விதயைகளில் விதிக்கப்பட்டிருக்க
 கிற அபஹதபாபமதவாதி குணங்களும் அநநத விதயைகளில்
 உபாஸயங்கள் என்று காதபாயம் ‘விஷ்ணு விசேஷ’ மாவது
 ஸதவிதயை, கஹரவிதயை, முதலியவைகா பூகிரியத அஸா
 தாரணங்களான ‘சூழி’ ஸபதம் ரூபங்களைக் குறிக்கிறது
 நியதஸ ஹவிஷயம் - அநநதா குணங்களை நோக்கினும்,
 இதர விதயைகளில் சொல்லப்பட்ட குணங்களில்லாததுமான
 பருமத்தைப்பற்றியது உபெயமாகிற-பரபயமாகிற, காரண
 நிரவெஷமுமாய-மனது முதலியவைகளை எதிர்பார்க்காமல்,

வெண்குமுமாய ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம் மூணவிலு
 தூரிக ளெல்லாததாலும் வரிவகுண-ஃ ஸ ஹவிஷய
 முமாயிருக்கும்
 உவாவிதமூணாடெய-ஃ ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம்
 ஸாததூதமூணாடெய-ஃ ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம் ||

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம் - 'யதாந கி பகெஜோநா' இதயாதி
 கனில சொல்லப்படுகிறபடியே ஸ்வபாவத்தினேயே ஏற்பட்ட,
 வரிவகுண-ஃ ஸ ஹவிஷயமுமாயிருக்கும் - ஸ ஹ ப ம,
 குணம், முதலியவைகளினால் பூணமான பருமத்தைப் பற்றிய
 தாயிருக்கும் உபாயமாகிற ஜஞானம் சிறசில குணங்களோடு
 கூடிய பருமத்தைப் பற்றியதாயும், உபேயமாகிற ஜஞானம்
 பரிபூரண பருமம் விஷயமாயும் இருக்குமென்பது, 'இந்த
 லோசத்தில் புருஷன் எப்படி உபாஸனம் செய்கிறானோ, இதை
 விட்டு லோகாநந்தரம்போய் அப்படியே யனுபவிக்கிறான்' என
 றாததமுள்ள ஸருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தத
 கரது நயாயத்திற்கு விரோதமாயிருக்கிறதே என்னில்? அதற்கு
 ஸமாதானமாகத் ததகரது நயாயத்தின் அாததத்தை நிஷ்கா
 விதது ஒரு காரிகாநுபமாச அருளிச் செய்கிறார்—(உவாவித)
 என்றாமபிதது

ப - ரா] உவாவிதமூணாடெய - உபாவிககப்பட்ட
 குணம் முதலியவைகளுக்கு, ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய - அடையும்பொழு
 தும், யா - எந் த, ஸ்வஹிஷியா - விட்டுப் போகாமலிருப்ப

பதோ, அதாவது அனுபவிக்கப்பட்டாம லிருப்பதோ, ஸா-அது,
 ததூதமூணாடெய - ததகரது நயாயத்தினால் அறியத்தக்க
 கது, ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய - உபாவிககப்பட்ட ஆகாரத்
 தைத் தவிர வேறு ஆகாரங்கள் பரப்பித் தசையில் அனுபவிப்ப
 தில் விட்டுப் போவதென்பது, ஃ - (அறியத்தக்கது) அல்ல
 இங்கு உபாவிககப்படுகிற குணங்கள் மோக்ஷ தஸையில் அவஸ
 யம் உபாஸயங்களாகும் என்பது ததகரதுநயாயத்திற்கு அாத
 தமே ஒழிய உபாவிககப்பட்ட குணங்களைத் தவிர மற்ற குண
 ங்கள் அனுபாவயங்கள் அல்ல என்பதில் தாதபாயமல்ல அப்ப
 டிச் சொல்லில் 'பரபருமமதுடன கூட ஸகல கலயாண குணங்

பூரூ ருவிவமான விவவநுலவத்தினுடைய
வரீவாஹமாயககொண்டு கெஜயமுமெயம் இவ
பக்வானுடைய வுவாயரூவமாயும் பூரூ
உபாயோபேயதவம் ரூவிவமாயுமிருக்கிற ஜோத
ததுகரு விஷயமாயககொண்டு மறுபுறம் மொழி
கவாழிவெஷததாலே யீழானுகருவாயகமு முவெய

களையும் அனுபவிககிருன, பரமாதமாவுடன மிகுந்த ஸாமயத
தை யடைகிருன' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாகயம் முதலியவை
கள் விரோதிகமும் என்று தாதபாயம் நமமால் எழுதப்பட
பிருகமும் ததகரது நயாய விமாஸநத்தில் இவ்வாததம் பரபக்ஷ
பரதிஷேப பூவகமாக நிருபிககப்பட பிருக்கிறது அவகே
கண்டு கொள்வது

கதயாதிகளில் கைகாயமே புருஷாதத மென றருளிச
செய்திருப்பதற்கும் இங்கு ஜனான விகாஸ விஸேஷம்
என்றருளிச செய்திருப்பதற்கும் தாதபாயத்தை அருளிச
செய்கிறா— 'பூரூ' என்றாரமபிதது இவவநுலவத
தினுடைய - எல்லாவற்றாலும் பரிபூணமான பருமமத்தின்
அனுபவத்தினுடைய, வரீவாஹமாய - ஆநந்தம் உள்ளடங்கா
மல் வெளியில் வயாபாரமாகப் பரிணமிககிற, அதாவது பராபதி
என்பது அனுபவபரீவாஹமான கைகாயமாவது, கைகாயபா
யநதமான ஆநந்தத்திற்கு காரணமான அனுபவமாவது, என்று
தாதபாயம் எப்பொழுதும் வரிததனையிருக்கிற பரமாத
மாவிற்கு உபாயதவோ பேயதவங்கள் வருகிறபடியை யருளிச
செய்கிறா— 'இவவுவாயரூவிவமாயும்' என்றாரமபிதது
அதாவது உபாயமாகிய ஜனானத்திற்கு விஷயமா யிருப்பதி
னாலும், நேரில் பல பரதனாகையினாலும், ஈஸ்வரனுக்கு உபா
யதவ முண்டாகிறது, அப்படியே பராபதி என்று சொல்லப்
படுகிற அனுபவத்திற்கு விஷயமா யிருப்பதினாலும் பாகயமா
யிருப்பதினாலும் உபேயதவம் வரிததிக்கிறது, ஈஸ்வரன்
எப்பொழுதும் வரிததமாயிருந்தாலும் உபாயோபேய
ஜனானத்திற்கு விஷயமாயக கொண்டு ஸாதயமாகிருன
என்று தாதபாயம் ஸவதநதிர பரபக்கி நிஷ்டை விஷயத்தில்
இது அஸாதாரணமா யிருக்கிற தென்றருளிச செய்கிறா—

சுமம இவவீஸூரனுடைய வுபாயகம் கூடாரக
 புவதி நிஷன பககலுபாயாணரவூரக நிவெஸத
 தாலே விஸிஷ்டமாயிருக்கும் மற்ற வயிகாரிகம
 கூடுபொமாமம் முதலாக வுபாயக வதிதிபுபபு
 னமாக நடுவுள்ள கூடுவடுகுகளி லகூணாஸகூமான
 நோகளிலே யிபபுவதிவஸீகூதனான வீஸூரன புகு
 நது நின்று அநத ஈஷூரகூடுவடுகுகளாலே வரும
 வாவ நிவருத்தியையும் வஸ்கொடுஷூரிகளையு முண்
 டாககிககொடுதது அவவபாயகமாகிற வுபாயகதை
 வறுவபுகூமாககிககொடுக்கும் அங்கு கூடுபொமமா
 காமயோகம் வதுஸாஷூரததாலேஜீவவரகாதபாயகூ
 ஜூரகம் பிறநதால தனககு ஸகூகுகளாய வறுவஸூர

‘இவவீஸூரனுடைய’ என்றாமபிதது ‘உவாயாணரவூரகநி
 வெஸததாலே’ என்பதற்கு அங்மாம பரபத்தியும் ரெயக
 மேல பகதியோகமும் செயது பெறசகடிய நோஷததை, இநத
 ஸவதநதிர பரபத்தி நிஷ்டன விஷயத்தில, அநத பரபத்தியினால்
 பரஸநநனானதானே அநதப பகதியோகம் முதலிய விளம்பயில
 லாதபடி பலங்கொடுக்கிறபடியினாலே என்றாகதம் இநத
 தான உபாயாநதரஸதான நிவெஸம் எனகிறது ஸகவாயக
 பரபத்தி நிஷ்டனுகும் அங்மாம பரபத்தியினாலே பரஸநநனான
 ஸவரன பண்ணும் உபகாரத்தை நிருபிதருளுகிறா—‘மற்ற’
 என்றாமபிதது நோகளிலே - அநதநதக காமபரஸின ஸதா
 னங்கனிலே, புகுநது நின்று - அங்க பரபத்தியினாலே பரஸநந
 னாயததான அநத ஸதானங்கனில புகுநது நின்று, வறுவபுகூ
 மாககிக கோகேகும் - பரிபூரணமாக முடிவுபெறுமபடி ரெயக
 கொடுக்கும் ‘சூழி’ ஸபத்ததினால் மேல மேலுண்டாகும
 ஜனான வைஸத்யம் குறிக்கப்படுகிறது காமயோகத்தை நிருபித
 தருளுகிறா—‘அங்கு’ என்றாமபிதது அங்கு - அநத உபாயா
 கனில ‘பிறநதால’ என்பதினால் இவ்வோகம்யோகத்திற்கு அநிராம
 என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது ‘சூழி’ ஸபத்ததினால் காதரு
 கவம் சோததுக கொள்ளப்படுகிறது ‘கூடு’ மாவது ஸவாயகம்
 முதலியவைகளுக்கும் காரணமாக ஸாஸ்திரங்களில் விநிதம்

ஈரணிதங்களுளான காகூகூகூங்களோடும ஸிதூகெ
 விதிக்கங்களோடுங கூட ஸநியமமாக வரிமுஹீதமா
 யிருக்கும் ககூவிஸெஷம் அதிலவாணாவெஹங்கள்
 1 'கெஹவெவாவரெயஜிதம்' என்று துடங்கிச சொல
 லப்படட ஹெவாவூத தவவூயூத ஹா யஜிதாஹிகள்

பட்டவை 'ஸிதூ' மாவது செயயாவிடில பரதயவாயத
 தைச கொடுகசசகூடியவை 'கெஹவிதிக்க' மாவது நிமிததம
 உண்டானால் செயய வேண்டியதாக விதிக்கப்பட்டவை ஸநிய
 மமாக - பலமுண்டாகும் வரையில் இதையே அனுஷ்டிக்கக்
 கடவேன எனகிற ஸங்கல்பத்துடன் 'ககூவிஸெஷம்' என
 பதினால் இரத நிதய நைமித்திகாதிகாரின உடபிரிவான சில கா
 மங்களையே அங்கியாகவுமமற்றவைகளை அங்கங்காகவும வைத்
 துகசொண்டு ஸநியமமாகசசெயவது எனபது தயோதிதம் இரத
 உடபிரிவுகளை நிரூபித்தருளுகிறா—'அதில' என்றாரமபித்து
 'யொயிநஃ வபகூவாவஸதெ' என்று மேல ஸலோகம் அவ
 ரெ - சில, (யொயிநஃ - காமயோகிகள்), கெஹவெவ -
 தேவதையைச சோததாஹிய, யஜிதம் - ஆராதனத்தை,
 (வபகூவாவஸதெ - செய்கிறார்கள்) இங்கு 'கெஹயஜிதம்'
 எனபது தேவதாராதனத்தைச சொல்லுகிற தென்று
 ஸ்ரீமத தாதபாய சந்தரிகையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது
 'சொல்லப்பட்ட' எனபதோடு ஸ்ரீ சீதையில் என்று சோததுக
 கொள்ளவும் 'தவவூ'வது கருசரசாரதிராயணாதிகளை யனுஷ
 டிப்பது கீயூ - தீரத்த யாததிரை, ஹா - தானம் செயவது,
 யஜிதம் - யாகம், குஹிசா - ஹோமம், வேதாதயயனம், அதின
 ஆரத்த விசாரம் செயதல், ரேசசம் குமபகம் பூரகம் என்று
 சொல்லப்படுகிற மூன்றுவித பராணாபாமங்கள், விஷயங்கள்
 இரதிரியங்கள் மனதுஇவைகளையடக்குதல் எனபவை இததால்
 'ககூயெரம் ஸவவூயூத ஹா யஜிதாஹிலெவநம்' எனகிற ஸ்ரீ
 சீதாராத ஸங்கரஹ ஸலோசம் ஜனாபகப்படுத்தப்படுகிறது
 இரதக காமயோகம் ஆதமாவலோகனத்திற்கு ஸாதனமாகும்
 விதத்தை சீதையில் இரண்டாவது மூன்றுவித அதயாயங்களில்

ஊயிகாரிஹேததாலே ப்ருவத்திதானே ஹத்தியை யிடை
யிட்டு மிடையிடாதேயும் ஹேக்ஷஹேதாவாநா
போலே இகக்ஷயோமம் ஜ்ஞானயோமத்தை யிடை
யிட்டு மிடையிடாதேயும் ஸ்வாரிகரமான யோமத்
தைக கொண்டாத்தாவஹேகம் ஸாயகமாம் ஜ்ஞான
யோகம் யோமமாவது க்ஷயோமத்தா

லக்ஷணஜயம் பிறந்தவனுக்கு ப்ருக்ஷதூஷிவிரு
க்ஷணமாய ஸ்ரீரஜினிபபற்ற வாயெயக்ஷ விபெயக்ஷ
ஸெஷக்ஷங்களாலே ஸ்ரீரதயாபுக்ஷாரமான தன
வ்ருசிவத்தை ஸ்ரீரஜனவிந்நம் பண்ணுகை இக
க்ஷயோமம் ஜ்ஞானயோமங்களாலே யோமஹேததாலே

நிருபித்திருக்கிறபடியே அருளிச் செய்கிறா—‘ ஊயிகாரி
ஹேததாலே ’ எனறாமபித்து பரபத்தி, ஸகதனாய விளம்பக்ஷ
மனாய இருப்பவனுக்குப் பகதிமேயாததின வழியாகவும், அஸகத
னாயும் விளம்பாக்ஷமனுமா நிருப்பவனுக்கு நேராகவும் ஹேக்ஷ
ஸாதனமாயிருக்கிறபேராலே இந்தக் காமயோகமும் அதிகாரி
பேதத்தால் ஜ்ஞான யோகத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு, நே
ராகவும் ஆதமாவலோகனத்திற்கு ஸாதனமாகும் அதிகாரி பேத
மாவது ஸிஷ்டதயா பரஸித்தனும், தவறுதல் ஸம்பவிககககடாத
தாய ஸுலபமாயச் செய்யக்கடியதாயிருக்கிற உபாயத்தில்
ஆசையுடையவனும் காமயோகத்தி லதிகாரி, அப்படிக்கிலலாத
வன ஜ்ஞான யோகத்தை தவாரமாகக்கொண்டு ஆதமாவலோக
னத்தை அடையும் அதிகாரி, என்று ஸ்ரீ கீதையில் முனராவது
அதயாயத்தில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ‘ ஸ்வ வ ரி க ர
மான யோம ’ மாவது யம் நியமாதி அங்கங்ஸனோடு கூடிய
ஜீவாதம் தயானம் ‘ லக்ஷணஜயம் பிறந்தவனுக்கு ’ என
பதினூல காமயோகம் செய்யாமல் ஜ்ஞானம் யோசம் செய்ய
முடியாது எனபது தயோதிதம் ‘ ஜய ’ மாவது மனதை வெளி
விஷயங்களிலிருந்து நிவருத்திக்குமபடி செய்கை ‘ ப்ருக்ஷ
தூஷி ’ என்கிற இடத்தில் ‘ ஸூஷி ’ ஸபத்ததினூல இந்திரியம்
சொல்லப்படுகிறது இந்தக் காமயோகம் முதலியவைகள் பகதி
யோகத்திற்கு பயுத்தமாகும் பரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறா—

யாதாவனொரும பிறந்தால வெவ்வுய்கவஸுவவெ
 துஷ்டரவஹமான வாதுமாவ வஸுவமாநிற வாச
 ஷ்டகத்தி லகப்படடிலனாகில வரவஸுவஸுவ
 மான ஹவஸுவததுகருவாயமான ஹத்யோமத
 திலே யிழியுமபோது உள்ளிருக்கிற ரதங்காணகை
 கருக கிழிசசீரைகண்டாறபோலே யனயபூரீயைப
 பாராகுமபோதைக கவனுடைய ஸரீரஹிதனான
 ஜீவாதாவினுடைய ஸுபுமபுவயுதமாயககொண்டு

‘ இக்கருவோம ’ எனமுரமிதது அவரவர்கள் அதிகாரத
 திறகுத தககபடி என்று சோததுக கொள்ளவும் பிறந்தால-
 பிறந்த பிறகு ‘ வெவ்வுய்கவஸுவ வெவ்வுஷ்டரவஹமான ’
 எனபதற்கு ‘ பம் ஹஸு வாவரஹோமம் கருதே தயிகம் தகஃ ’
 என்று சீதையில் சொல்லி யிருக்கிறபடியே ஸபதாதி விஷயங்
 களை அனுபவிப்பதினாலுண்டாகிய ஸுகங்களில் வைராக்யத்தை
 உண்டாக்கக்கூடியதான என்று தாதபாயம் சூகஷ்டகத்தில் -
 வலையில் அகப்படடிலனாகில - அகப்படாமல் தப்பினேயானால்
 இததால் இது மிகவும் பரயாஸமானது எனபது தயோதிதம்
 ‘ அறறது பறறெனில் உறறது வீடுயிர் செறறது மனனுறில் ’
 எனமுழுவாரருளிச் செய்தது அனுஸந்திக்கப் பட்டதா
 கிறது ‘ வரவஸுவஸுவஸுவமான ’ எனபதினால் அந்தப்
 பகவதனுபவமாகிற புருஷாததத்தின் ஸவருபத்தை யறிந்தால்
 இது அதைவிட ஸவஸுபமாகையினாலே விடக்கூடியதாயிருக்கும்
 என்று தாதபாயம் இழியுமபோது - ஆரம்பிவிக்கும்போது
 கிழிசசீரை - ரதனம் முதலியவைகளை முடிந்தவைத்திரு
 க்கும் வஸுதிரம் ‘ ஸனயபூரீயைப பாராகும போதை
 க்கு ’ எனபதற்கு ‘ சூதே தித-ஹவஸுவிதா ஹவஸுவிதா ’
 எனறிவை முதலிய பரமாணவங்களினால் கனக்கு அந்தாயா
 மியாகப் பகவானை உபாலிசக வேண்டுமாயினால் அந்த
 உபாஸனமும் தாஸந ஸமாநாகாரமா யிருக்கவேண்டியதாகை
 யினால், அப்படிப்பட்ட உபாஸனத்தில், அதாவது
 ‘ பாராகும போதைக்கு ’ எனபது தாஸந ஸமாகாரமான
 உபாஸனத்தைச் சொல்லுகிறது எனறாததம் இததால் ஜீவாதம்

ஹக்ஷியோமததுக கயிகாரகொடியிலே யேறிடிக
 பகதியோகம் கிடகதம் ஹக்ஷியோமமாவது
 கூமநு நிஷ்ஞய கூமநுயீமஞய கூமநுஸெஷ
 ஹதஞன ஹவானுடைய ஹரவிவாழிகளை வ்ஷய
 மாக வுடைததாய நிரகிஸயஸ்ரீகிரவிவமான யூம
 விஸெஷம் அதுதான தெதுயாரைபோலே நிர
 ணாமான ஹுதிரவிவமாய ஹாஷாதுரதூமூமான
 வெஸஷுததையுடைததாய வரவிவததுககுப பூயா

தாஸரம் வந்தபோதிலும் 'விரகோவரபீதநி' எனநிருககும்
 பரமை காரதியான இவனுக்கு அது ஸுகமாகத் தோன்றது
 என்று தாதபாயம் கயிகாரகொடியிலே - அதிகாரங்களின்
 வரிசைகளிலே, ஏழிட்டு - உள்ளடங்கி, கூமநுநிஷ்ஞய -
 வேறொரு வஸதுவைத் தனக்கு ஆதாரமாகஉடையவனல்லாமல்,
 ஹரவிவாழி' எனகிற இடத்தில் 'சூழி' ஸபத்ததினால
 குணம், விசரஹம், ஸதானம், இவைகள் சோததுக சொள்ளப
 படுகின்றன இததால் 'ஸ்ரீகிரவிவம் கமயூராமஹக்ஷிரிகு
 ஹியீயதெ' எனகிற பகதி லக்ஷணம் தெரிவிசசப்பட்டது
 'கூமநுநிஷ்ஞய' எனபது நாராயண ஸபதாராததம், 'கூமநு
 யீமஞய' எனபது நமஸஸபதாராததம் 'கூமநுஸெஷஹதஞய'
 எனபது பாணவத்தின் ஆததம் இது பகதியோக நிஷ்டனுக
 கும் திருமந்திரத்தைக்கொண்டு பராவரஜஞானம் ஸம்பாதிக்க
 வேண்டுமென்பதற்காக அருளிச்செய்யப்பட்டது, அவைகளும்
 உபாஸய குணங்கள் என்று சொல்லுவதற்காக அல்ல
 'ஹவானுடைய இதயாதியினால் ஜஞான யோகத்தைவிட
 வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது 'யூமவிஸெஷ' மென
 பதினால் 'கஹூர ஸவி ஹக்ஷிஸஸுவாஹுக்ஷாஸி' என்று ஸ்ரீமந் நயாய
 வரிததாஞ்ஜனத்தில் அருளிச்செய்திருச்சிறப்பியே பச்சி என
 கிற பத்தத்திற்கு ஆததமாகிய பரபத்தியைவிட வயதயாஸம்
 தெரிவிக்கப்பட்டது அந்த விஸேஷத்தை நிரூபிதநருளு
 கிரா—'அது தான்' என்றாமபிதது நிரணா ஹுதிர
 விவமாய - வேறொன்றின் ஸமருகி நடுவில் வராமல் ஒரே
 விஷயத்தைப்பற்றிய ஸமருகிபாய, ஹாஷாதுரதூமூமான

சொல்லப்பட்டது அவவிடத்தில் 1 'தெஷாம் ஜோ
 மீ மித்யுயுத் தனக லகீ விபுஸிஷுதெ' என்று துடங்
 கிசசொன்ன ஜோமியினுடைய வேறறத்தை 2 'வது
 விபுயா 33 ஜகா லகா வனவ ஹி தெ ஸுதா: தெஷா
 மெகாநிதஸுஷா வெவெவவாதக நேவதா: | ஸஹ
 வெவ மகிவெஷாம் நிராபீ: கபுகாரிணாம் | யெ து
 ஸிஷுயுயெ லகா: மனகாராஹி தெ மதா: ||
 வெவெபுயவநயபுகாண:புதிவுமவூமெகாஷலாக்'
 என்று தானே வெளியிட்டான இப்படி மெகேஷா
 பரபகீ பரஜஞான வாயமாக வியித்த லகியெயா
 பரமபகீகள் மம வரலகியென்று பேசப்
 பட்டது இதினுடைய ஹெதுவாய லாதிசுவரி

மித்யுயுத் - எப்பொழுதும் எனனுடன் சோந்திருக்கிற,
 வனகலகீ - எனனெருவனிடத்திலேயே பகதியுடைய, ஜோமீ -
 ஜனானியானவன், விபுஸிஷுதெ - மேறப்பட்டவனாகிறான்
 'மித்யுயுத், வனகலகீ' என்கிற பதங்களினால் பரயோஜனா
 தரபரன் விலகப்படுகிறான் வதுவிபுயா: - இந்த நான்கு
 போகளும், 33ஜகா: - என்னைய சோந்தவர்கள், தெ - அவா
 கள், லகாவனவ - பகதர்களாகவே, ஸுதா: - எண்ணப்பட
 டார்கள் தெஷாம் - அவர்களுக்கும், வனகாணிக: -
 ஜனானிகள், ஸுஷா: - சிறந்தவர்கள், தெவெவ - அவா
 களே, ஸதகநேவதா: - வேறெரு தேவதையை ஆஸாபிக
 காதவர்கள், நிராபீ: கபுகாரிணாம் - பலத்தில் ஆசையில்
 லாமல் காமங்களைச் செய்கிற, தெஷாம் - அவர்களுக்கு,
 ஸஹவெவ - நானே, மகி: - அடையவேண்டிய பரயோஜனம்,
 யெது - எவர்கள், ஸிஷுயு: - மிகுதியான, துய: - மூன்றுவிந்
 துமான, லகா: - பகதர்களோ, தெ - அவர்கள், மனகாரா: -
 பலங்களில் ஆசையுடையவர்களாக, மதாஹி - எண்ணப்பட்டார்கள்
 எல்லவா, லவெபு - எல்லாரும், வுயவநயபுகாண: - நழுவ
 வதை ஸவபாவமாக வுடையவர்கள், புதிவுமவூ - ஜனா

ஸ்ரீமதாபிகளாலே வந்த ஹவலிஷயத்தில ஸ்ரீகிஷ்
ஸெஷம் ஸெவெபுஸாரணைத் தெளிய வறியவேணுமெ
ன்னுமவிநிவெஸததுக்குக் காரணமாய ஹகியென்று
போபெற்றறிருக்கும் இததாலே 1 'ஸுஹாவம்
மகோ ஹகூ' ஸாஸூரமெ ஹி ஜகாடி-கம்' எனகிறபடி
யே ஸாஸூரஜகூ தகவஜ்ஜூத கடிபெயாமாஹி வரம்
வரையாலே பிறந்த வரஹகியானது ஸாஷூரதூரிகக
வேணு மென்னுமவிநிவெஸததை யுண்டாககி
2 'பெயமெஸூர தகோ கெ க்ஷம் டிஸபுயாதூத கெவ்யம்',

னியோ வென்னில, கெகஷஹாக் - மோஷததை யடைகிற
வன தானே - கீதாசாரயனே இரதப பரபகதியின கீழ்ப்பட்ட
தான பகதியை நிரூபித்தருளுகிறா— 'இதினுடைய' என்றாம
பிதது வரிஸ்ரீமதாபிகளாலே - ஸமபாஷணம், முதலியவை
களினாலே தெளிய - ஸாஸதிரம் முதலியவைகளைச் சொண்டு நிய
சயமாய 'போபெற்றறிருக்கும்' எனபதினால் இரதப பரபகதியைப்
போல பரிதிருபமாயிருப்பதினாலும், இரகப பரபகதி ஸாவேஸவ
ரணே ஸாஷூரதகரிகக வேண்டுமெனகிற அபிநிவேஸததிறகுக்
காரணமாயிருப்பதைப்போல இதுவும் தெளிய அறியவேண்டுமெ
னகிற அபிநிவேஸததிறகுக் காரணமாயிருப்பதினாலும், பகதியை
பரபகதிக்கு ஸதருஸமாயிருக்கிறது என்றுகொணமாகச்சொல்லி
இருக்கிறதென்று தாதபாயம் இததாலே - இரத அவர பகதி
யாலே இரதப பகதி ஸாஸதிரத்தினால் பகவாணை உள்ளபடி யறி
கைக்குக் காரணம் எனபதற்கு 'பரமானம் காட்டியருளுகிறா—
'ஸுஹாவம்' என்றாமபிதது ஹகூ-பகதியினால், ஸுஹா
வம்மதஃ - ஸுததபாவத்தை யடைந்தவனாக கொண்டு, ஜகா
டி-கம் - பகவாணை, வெஹி - அறிகிறேன் 'ஹி' ஸபதத்தினால்
ஜஞானயோகம், ஆதமாவலோகனயோகம், ஆதம் ஸாஷூரதகா
ரம், இவை குறிககப்படுகின்றன 'ஹாஷூரதூரிககவேணும்'
எனபதோடு பகவாணை என்று சோததுக்கொள்ளவும் 'அவிநி
வெஸ'மாவது இஷ்டபலத்தை யடையாமல் நிறகமுடியாத
தவரை ததஃ-ஆகையினால், பெயமெஸூர-சேதனசேதன வஸ
துக்களுக்கு ஸாவரனாகிய பகவாணை, கெ - எனக்கு, க்ஷம் - நீர்,

வருமவஸைவஸுகளபோலே இவஸுதனு ப்ரவஸ்திநிஷுனு
டைய கோலுதலுககீடாக இபப்ரவஸ்திககுமேலவரும
தஹுலாவவெஸுத ளிதினவஸுமாயிருககும இபபடி
பகதி பரபதிக்களின ப்ரவஸ்திககும வஸ்திககு மயிகா
விகலபமும பேதமும ஸி விஸெஷததைபபற்றி தஹு
ஸுமஸுஸு முண்டாகையாலே விகஸுமாகக கடவது
இவறறுககு 1 ' தாநாஸஸாஹிஸெஷாஸு ' எனகிற வயி

செயயககடியதான வயாபாரங்களில பரபகதியும் பரபததியும்
விகலபமாய விதிககபபட்டிருபபதினாலே எனறு தாதபாயம
பரபகதிககு மேலே விலாபம தீவரஸமவேகம முதலியவைகளும்
ஜீவனுடைய வயாபாரமா யிருந்தபோதிலும் அவைகள் விஷய
ஸவபாவத்தினாலே வரககடியவைக ளாகையினாலே ஸாஸதிர
விதிககு உள்ளடங்கினவைகளல்ல, ஆகையினால ஸாஸதிரங்
களில இவனுக்குக காததவயங்களாக விதிககப்படுகிற வயாபா
ரங்ஸளில பரபகதிககும பரபததிககும மேல ஒன்று மில்லாமை
யால இவைகளை துலயமான விகலபங்களாக எடுத்தது உப
பணனம எனறு பூதி நிசேஷப ரக்ஷாதிகளி லருளிசசெய்திருபபது
இவகனுஸந்தேயம இததால பகதி எபபடிப பரமபரையாக
மோக்ஷஸாதனமோ அதைபபோலவே பரபதததியும் அதின ஸதா
னத்தில் விதிககபபட்டிருபபதினால பரமபரையாக மோக்ஷஸாத
னம எனபது விலககபபட்டது, இந்த வஸனத்தில் ஸாக்ஷாத
தாகவே பரமபரையாகவே எனபது விவக்ஷிதமல்ல வாகையி
னால மேலவருமவெஸுதனு - பரஜஞானாதிகள ஸுதஹு
லாவவெஸுதனு - பகதி முதலியவைகளும், நிரபராத கைகா
யங்களும் ஸயிகாரி விஸெஷததைபபற்ற - ஸகதாக்கள, அஸக
தாக்கள, முதலிய அதிகாரிகளின வயதயாஸததைக குறித்தது,
தஹுஸுமஸுஸு - ஒரே பலத்திறகு காரணமாயிருககை
ஸுததிரககாரருககும இவவாததம அபிமதம எனறருளிச செய
கிறா—' இவற்றிற்கு ' எனறாமபித்தது தாநா - (இந்த வித
யைகள்) அநேகங்கள், ஸஸாஹிஸெஷாஸு - ஸபதம முதலிய
வைகள் வெவவேறாக இருக்கிறபடியினால, இவகு தாநாஸஸாஹி
ஸெஷாஹிதிகு கபபதா ஸுதிதஹு ஸுஸெண ஸுஸுதஹுலாவ

காரணத்திலே ஹேம விக்ரம் 1 'விக்ரோஃ2விஸிஷ்ட
ஹஸ்யாஃ' எனகிற வயிகாரணத்திலே விக்ரமம்
விக்ரம் உபாஸ தத்தில விஸேஷங்களபோலே ஸா
வாஹேமங்களிலும் ஹேமவிக்ரம் விக்ரமம் ஹேம

வாஸவிக்ரமத்தொத்தவிக்ரம் விக்ரமம் விக்ரம் விக்ரம்
நயாஸ விமலத்தில அருளிச செயதிருக்கிறபடியே 'யஜதி, ஐ
ஹேம' எனகிற இடங்களிலே போல முகயமான ஸபதபேதம்
பரபத்தியிலும் பகதியோகத்திலும் ஸமபணிகளும் அபபணிக
கிலலாவிடில் 'புராயீத, உபாஸீத, விஷாஸ' இதயாதிகளெ
லலாம ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற பாயாய ஸபதங்களா
கையாலே ஸபதபேதத்தினால் விதயாபேதம் ஸமாதத்திதகது
அனுபயுகதமாகும் என்று தாதபாயம் 'ஸாஸுஹேம' எனபதற்கு
வெவவேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஸபதங்கள் என்று
தாதபாயம் அபபடியே ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் 'ஐக்ஷாவிஷ்ணுவிஷ்ணு
எனபதற்கு வயாகயானம் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ ஸ்ருத பர
காஸிகையில் 'ஐக்ஷிஸேந த்யாவோ விவக்ஷிதஃ ஸூக்தே
வி ஸாஸாவி ஹேமவிக்ரமவாஸ' என்றும், 'விக்ரோஃ2விஸிஷ்ட
ஹேம' எனகிற அதிகாரணத்தில் 'ஐக்ஷிஸேந த்யாவோ விவக்ஷிதஃ
விஷ்ணுவிஷ்ணு' என்றும் வயாகயாதமாயிருப்பது இவ்வனு
ஸந்தேயம் ஐக்ஷிஸேந த்யாவோ - ஒரே விதமான பலத்தை
யுடையவைகளாகையினால், விக்ரமம்--இவைகளுக்கு விகலபம்
பரபத்தி உபநிஷத்துக்களில் பூரணமான அங்கங்களோடு உபநி
ஸிகப்ப படாமையினால் அதைத் தனித்த விதயை என்று அபபடி
நிஷ்காஷிக்க முடியும் எனினில்? ஸமாதானமருளிச செய்கிறா--
'உபாஸ தத்தில' என்றாமபிதது ஒரு பகதியோகமே அனேக
ஸாகைகளிலாவது அனேக பரகரணங்களிலாவது சொல்லப்பட
டிருந்தாலும் எல்லா இடங்களிலும் சொல்லப்படுகிற விதயை
ஒன்றாகையினாலே அநதநத இடங்களில் சொல்லப்படடிருக்கும்
விஸேஷங்களை யெல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று
நிஸ்சயித்திருப்பதைப்போலே என்று தாதபாயம் 'ஸாவா
ஹேமங்கள்' தைத்திரீயம், ஸவேதாஸவதரம், முதலியவைகள்

[illegible][illegible]

மாம்படியான ஶாநஸஞ்சுவதீயினுடைய வசுதி-
யிலே தாதுய-மாமககடவது யயாயிகாரமிவை
யெல்லாம வஞ்சுநகனென்னுமிடம் முன்பே
சொன்னோம்

நின்ற நிலைக்குற நிறகுங் கருமமு நோ மதியால
நன்றெனநாடியஞானமுநலகு முடகண னுடையாரா
ஒன்றிய பத்தியுமொன்றுமிலா விரைவாக கருளா
லன்று பயன றருமாறு மறிநதவ ரததணரே 16

வசுதில் தாதபாயமில்லை, மாணஸ் ரூபமான (ஜஞான ரூபமான)
பரபத்தியின் அனுஸந்தானத்தினு லுண்டான பராகந்தாயாதி
கன்உள ராடநசாஸல சாயிக வயாபாராதிகளில் முடிவுபெறுமபடி
யான மாணஸ் ஜஞானத்தின் பூர்த்தியில் தாதபாயம் என்றாத
தம் ஶ்வதீயினுடைய பரபத்தியின் அனுஸந்தானத்தினுடைய
மாமாணஸா லுஸந்தானத்தின் பூர்த்தி இல்லாமற் போனபோதிலும்
பலஸாதனமெனப்பை நிர்வாபிததருளுகிறா—‘ யயாயிகாரம் ’
என்றாரமபிதது ‘ முன்பே சொன்னோம் ’ எனபதற்கு பரமாண
பூரவகமாகக் கீழ் நிர்வாபிததருளுகிறோம் என்று தாதபாயம்

இப்படி இந்த உபாயங்களின் வயதயாஸங்கனையும், அதில்
அதிகாரபேதம் இருக்கும்படியையும் சீழ்ச சொல்லியபடி
அறிநதவாகனே பருமம் வித்துக்கள் என்று அதிகாராராதத
தை ஸதுதித தருளுகிறா—‘ நின்ற ’ என்றாரமபிதது

ப - ஶா] நின்ற நிலைக்கு - கான நிறகும ஸதிதிககு, அதாவது
‘ நவநிஷேஹஸுதாஸக்யம் துக்ஷம் கஸ்டாணுஸெஷதஃ’, ‘ஸ்ரீ
ரபாதுரவிவகெ நவநிஷேஷகஸ்டுணஃ’, ‘நவநிஷேஷக
ணஸிவிஜாதுகிஷு துக்ஷக்யுஷ ’ இதயாதிகளில் சொல்லு
கிறபடியே பரகருதி பரிணாமங்களான தேஹேந்திரியாதிகளோடு
ஸம்பந்தப்பட்டு நிறகிற தன் ஸதிதிககு, உற - அனுரூப
மாச, நிறகும - நிறகிற, கருமமும், அன்றிசகே நின்ற நிலைக்கு-
பரிஷ்டடென்னறு பரவித்தியடைநது தான் நிறகிற நிலைக்கு, உற,

‘கொல்லுமெவ்வெவ்வாவி ஸம்பாஷுந் சுதபுஷுபுஷி’ என
கிறபடியே ஸிஷ்டதயா பரவித்தனனவனுக்கு விதிகபபட
டிருக்கிற, காமமும் எனறாததமாகவுமாம், அதுவுமன்றிகே
தவறுதல்கள் நேரிடாமல் தனனால் ஸுலபமாய்ச் செய்யுமபடி
யான காமமும் என்று மாததமாய்வுமாம், அதுவுமன்றிகே
நின்ற நிலைக்கு - ஜனான யோகம் பகதி யோகம் முதலிய எல்லா
விஷ்டைக்கும், உற - ஸஹசாரியாய் அனுரூபமா யிருக்கும்படி
என்றாததமாகவுமாம், நோ - ஸுக்ஷ்மமான, அன்றிகே இதர
விஷ்டைகளில் ஸஞ்சரிப்பதை விட்டு ஆதமாவிடத்திலேயே
நேராக நிற்கிற, அதுவுமன்றிகே காம யோகாதிகளினால் ஆரா
திகசப்பட்ட பகவானுடைய அனுகரஹ விசேஷத்தினால் உண்
டான, மதியால் - ஜனானத்தினால், நன்றென இதுவே நல்ல
தெளறு நினைத்து, நாடிய - ஸாமப்பட்டு ஸம்பாதிக்கப்பட்ட,
ஞானமும் - ஜனான யோகமும், நல்கும் - பரீதியை யுடைய
தான், ஆதமாவலோகனம் ஸுகரூபமென்பது இததால்
தயோதிதம், உட்கண் - உள்ளிருக்கும் கண், அதாவது
ஆதம் ஸாக்ஷாதசாரகதையும், உடையார் - உடையவரான,
ஒன்றிய - ஒன்றாகச் சேரத்தான், அதாவது அதிலேயே லய
த்தை யடைந்தவர்களைப்போல நிரதியை பரியமாக்கியினாலே
இடைவிடாமல் எப்பொழுதும் அநிச்சரிககிற, பத்தியும் - பகதி
யோசத்தையும், ஒன்றியிலா - சிழ்ச சொல்லிய காம யோகாதி
கள் ஒன்றியிலாமல், அகாவது அவைகளில் ஜனான ஸகத்
யாதிக விலலாமையாலே அவைகளில் அதிசாரமில்லாமல், விரை
வாககு - விளம்பாக்காமாருக்கு, அருளால் - கேவலம் கருபையி
னாலேயே, இவ்விருவாக்கும் கருபையினாலே பலம் கொடுத்
தாலும் ‘கூலபாவயபூவாயஸி’, ‘கேவலம் ஜீயயெவ
ஹயா’, ‘கூலயாகேவலோதஸாதாரா’ இவ்யாதிகளில்
படியே அகிஞ்சனன விஷ்டத்தில் கருபையே முசய சாரணம்
என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘அருளால்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட
டிருக்கிறது, அன்று - இவன் அபேஷித்தவனறே, பயனதரும் -
பரமபலத்தைத் தரக்கூடியதான், ‘பகவான்’ என்று சோதனம்
கொள்ளவும், ஆறும் - உபாயத்தை பகவானுக்கு அகிஞ்சனன
விஷயத்திலுண்டான கருபையினால் இந்த மேனமை பரபந

கூடுகூடா தம வாவலகணசாரண
 வுஜெகிவாவஸிதாநு
 ஸநாமுதா நவவமுலாயதவியள
 ஸவாரகாசாரகாநு |

வனக மூகூகியொமலம்லுத
 வுயலுவாமுலாவா நிராநு
 ஸகூகூபுக்ஷு சாரணு ஸாராயிமிரா
 கென ரகென வுயா: ||

உதி ஸ்ரீகவிதாக்கிடுக வலிஹஸு ஸவகூதனூலுதகூலு
 ஸ்ரீகென்குடநாயஸு வெநானாவயுலு கூகிஷு
 ஸ்ரீகெனவஸுதூயஸாரெ
 உவாயவிஹ மாயிகாரெநா நவகி

|| ஸ்ரீ கெத மிமகாநை கென்கெஸிகாய தகி: ||

சீரானபுறறிருவேகடமுடையான திருவடிகளே சாரணம்

திகது ஏறபட்டது என்றும் யோஜிததுகொள்ளவுமாம், அறிந்த
 வா - தெநிந்தவாசா, அநதணரே - பராமமணாசா, ஸகலவேத
 தாதபாய வேததாக்கள என்று தாதபாயம்

பூவாசாராயாகளெல்லாநும் ஒரேமுகமாக பரபத்தியை
 யகிகரித்ததற்குக் காரணமாக அதின் மஹிமையை நிரூபித
 தருளுகிறா—‘கூடு’ என்றாரம்பித்து இததால் பகதி ஸவருப
 விருத்தம், ஆகையினால் பூவாசாராயாகளெல்லாநும் பரபத்தி
 யை யனுஷ்டித்ததாசன என்று சொல்லுமவாகள பக்தத்தை
 நிராகரித்துக்கொண்டு இந்த அதிகாரத்தில் முமுக்ஷுகளை
 இருவகுப்பினரென்றுபிரித்தது ஸங்கதமென்றும் அருளிச்செய
 யப்பட்டதாகிறது

ப - ரை] ஸவவமுலாயதவியள - மோகூததிறகு உபா
 யவள்ள பறறி விநிககிற ஸாஸ்திரவதரில், ஸவாரகாசார

காது-ஸதவாரகங்களாயும், அதவாரகங்களாயு மிருக்கிற, கடி-
காமயோகம், ஜோமம் - ஜஞானயோகம், உவாஸகம் - பகதி
யோகம், ஸாணவ்யஜ் - ஸாணாகதி, ஐகி - என்று, சுவவ்யு
தாது - ஏறபடுததப்பட்ட, ஐகாது - இந்த, ஸந்தாமுதாது -
நல்லவழிகளை, அதாவது உபாயங்களை, வாக - ஒன்றாயிருக்கிற
(ஸவபாவம்), ஸாகு - இரண்டுவிதமான ஸவபாவம், இவை
களினுடைய, யோம - ஸம்பந்தத்தினால், வம்ஸுத - உண்டா
கப்பட்டிருக்கிற, ப்யுஹாவ - தனித்தனியாக இருக்கையை
உடைய, சமஸாவாது - மஹிமைகளை யுடையதாக, ஸகூ
க் - நன்றாக, பெருக்கி - பார்த்து, வ்யாபா - பண்டிதாச
ளான, வாக - பெரியோர்கள், ஸாணவ்ய ஸாநயிராம் -
ஸாணயனாகிய ஸாநதியான ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய வார்த்தையா
கிய கீதையின், சகி - கடைசியில், அதாவது கடைசியில்
சொன்ன சுரமஸுலோகத்தில் விதிகப்பட்ட உபாயத்தில்,
நகி - ஸந்தோஷத்தை யடைகிறாள்

சில உபாயங்களை நடுவில் தவாரமாகக்கொண்டு பல ஸாத
னங்களாகும்வை 'வ்யாபா'கள் அப்படிக்கில்லாமல் நேரி
லேயே பல ஸாதனங்களாகும்வை 'சமஸாவா'கள் 'வந்தாமுதாது'
என்பதினால் காமயோகம் முதலாக பரபத்தி வரையி
லான எல்லாம் மோகோபாயங்களாக ஸாஸ்திரங்களில் விதிக
கப்பட்டிருப்பதினால் இவைகளில் ஒன்றை ஸவரூப விருத்த
மென்று தள்ளுவது முடியாது என்பது தயோதிதம்
'வாகு' - இதயாதிகு காமயோக ஜஞானயோகங்
களுக்கு ஸதவாரகமாயிருப்பதாகிய ஒரு ஸவபாவம் பகதி
யோகத்திற்கு அதவாரகதவமாகிற ஒரு ஸவபாவம், பரபத்திக்கு
இந்த இரண்டு ஆகாரங்களும உண்டு என்று தாதபாயம் இப
படி காமயோகம் முதலியவைகளுக்கில்லாத இரண்டுவிதமான
மஹிமையோடு கூடிப்படியினால் பரபத்தியையே நமஸூவாசா
யாக அங்கீகரித்தார்கள் என்று திருவுள்ளம் அதவாரகதவ
ஸதவாரகதவங்களாகிற ஆகாரங்கள் காமயோகாதிகளுக்கிருந்

தால பரபததிக்கு மாததிரம அவைசளை அஸாதாரணமாக
இங்கு அருளிச்செய்திருப்பது விருத்தமாகையினால் காமயோ
காதிகள் ஸாக்ஷாநமோக்ஷ ஸாதனம் என்று சொல்லும் பக்ஷம்
நிராகரிக்கப்பட்டது

திருவஹீநதிரபுரம் சேடலூர் விதவாண பகவதவிஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஹிம்மாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில
உபாய விபாகாதிகாரம்
மு ற ழி ற று

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீ: தெ நிரமோஜ ஜஹாபெஸிகாய நம: ॥

ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரம்.

[அகிகாரஸ்வரூபம் — ஆகிஞ்சநயம் — அநநயகதிதவம்—புவைகளுகது
பிபநதனம்—பரமாஜோதாஹரணம்—ஸாவாகிகாரதீவம்]

சுயிபுசெவந வஸ்யபுதா த்ரி கதநு

ஸுவிணீதாயிசிரயா

ஸா வரஷ்டாஜ ஷஷஜயொமநியதா

வஸூவ்யவஸூவீதா ।

ஸ்ரளதீ வஸபுஸாரணுதா மமவத

ஸூதூரவி வதூரவிதா

ஸதூரவிஷிவ தெநமஜெஷ்யிக்யதி

ஸவபூஸபெ வஸுபெ ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிரமோஜ ஜஹாபெஸிகாய நம: ॥

இப்படி முமுக்ஷுதவாதிகாரம் முதலாக ஸாங்க பரபத
னாதிகாரம் வரையிலான ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய ஹிதநிரூபண
பரமான பேடிக்கையில் முதல மூன்றதிகாரங்கள் அடங்கிய
அவாநதர பேடிக்கையினால் பகதி பரபத்திகளின் ஸாதாரணங்க
ளான அதிகாரம், பரிசாரம், அங்கிகள், இவைகளை ஸங்கரஹமாக
நிரூபித்தபிறகு, பகதியின் அங்காதிகள் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளில் விஸ
தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இந்த ஸாஸ்திரத்திற்கு,
அஸாதாரணமாய் பரதிபாதயமாயும், இதர கரந்தங்களில் இவ
வளவு விஸதமாக நிரூபிக்கப்பட்டாததுமான பரபத்தியின் அஸா
தாரணமான அதிகாரம், பரிசாரங்கா, அங்கி, இவைகளை மூன்
றதிகாரங்களடங்கிய மறறொரு அவாநதர பேடிக்கையினால் நிரூ
பிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி, அதில் ஸாவாதிகாரமான பரபத

திககு ஒரு அதிகாரி என்று தனித்து நிர்வாசிப்பதற்கும், உப
நிஷத்தில பரதிபாதிதமான வைதிக தாமமாகிய பரபததியில
ஸூத்திராதிகளுக்கு அதிகாரம் உண்டாதும் பரகாரததையும்
இந்த அதிகாரத்தில் அருளிச் செய்யப்போகிறவராய
அதிராராததத்தை ஸங்கரஹித தருளுகிறா—‘ஸூதிபுசெவத’
என்றாரம்பித்து

ப - ரை] ஸூதிபுசெவத - (அதின பலத்தில்) ஆசையுடன், ஸம்
விணித - சோந்திருக்கிற, திருத்தம் - முன்றுவிதமான
ஸவருபங்களையுடைய, ஸூதிபுசெவத - ஸாமாததியம், அதாவது
உபாயத்தை யனுஷ்டிசகககடிய ஸகதி, ஜஞானம், ஸாஸ்திராந
மதமான ஜாதயாதிகளை உடையவனாயிருக்கை, என்கிற முன்று
வகைப்பட்ட ஸாமாததியங்களும், ஸூதிபுசெவத - அதிகாரம்
(என்று சொல்லப்படுகிறது), ஸூதி - அந்த அதிகாரமும்,
ஸூதிபுசெவத - பகதி யோகத்திற்கும், ஸூதிபுசெவத - பர
பததிக்கும், நியதாவஸூதி - அதற்கு அஸாதாரண
மாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அவஸ்தையை யுடையதாக, ஸூதிபுசெவத
விதா - ஸாஸ்திரங்களில் வயவஸ்தை பண்ணப்பட்டிருக்கிறது,
அதாவது அந்தந்த உபாயங்களை யனுஷ்டிசகககடிய ஜஞான
ஸகதயாதிகளை தனித்தனியே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று
தாதபாயம், ஸூதிபுசெவத - சொல்லப்பட்ட, ஸூதிபுசெவத -
பகவானுடைய, ஸூதிபுசெவத - எல்லோராலும் ஸாண
மாக அடையக்கூடியவனாயிருக்கும் தன்மை, ஸூதிபுசெவத -
‘ஸூதிபுசெவதஸூதிபுசெவத’, ஸூதிபுசெவத - ‘ஸூதிபுசெவத’ என்றிவை
முதலிய ஸமருதிசளிஞாலம், ஸூதிபுசெவத - ஸாதாபிககப்பட்ட
திருக்கிறது, (ஆகையினால்) ஸூதிபுசெவத - எல்லோராலும்
அனுஷ்டிசகககடியதான, ஸூதிபுசெவத - பரபததியாகிற இந்த
உபாயத்தில், ஸூதிபுசெவத - வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட,
ஸூதிபுசெவத - மெய் சொல்லுவது முதலிய தாமதங்களிலே
போல, ஸூதிபுசெவத - அதிகாரம் (எல்லோருக்கும் உண்டு)
அதாவது ஸருதியில் சொல்லப்பட்ட ஸதயம் சொல்லவேண்டு
மென்கிற தாமம் முதலியவை ஸமருதி முதலியவைகளில் எல்
லோராலும் செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிற

இப்படி யவிகதவமததுக குவாயாணா நிவ்யுஹ
 னாய மூவலவிகெடியிலே யிழியுமவனு ககிவலினைக
 அநிகாரஸவருபம் சுயிகார விஸெஷம் முதலான
 வையிருக்குமபடி யறியவேணும் சுயிகாரமாவது
 அவலோ வலொவாயங்களிலே புவதூதனம் வுரு
 ஷனுக்கு வமததிலுதிசுவமு முவாயததில் ஸாஸ்ய-பு
 மும் இவற்றில் ஸாஸ்ய-புமாவது ஸாஸ்ய-புததை
 யறிகையும், அறிநதபடி யமூஷிகவலலனாகையும்,
 ஸாஸ்ய-புத ஜாதிமூணாழி பொருதையும் இவ
 வயிகாரம் முனபே விகமாயிருக்கும் இதுடையவ
 னுக்கு பூபொஜநமாயகொண்டு ஸாஸ்யமாக வமூ
 வதிகதபபடுமது வமும் தடிய-புமாக ஸாஸ்யமாக வியி

படியினால் ஸாவாதிகார மாணாபோலே இ தவம் ஸாவாதிரா
 மாகும் என்று தாதபாயம்

இப்படி - அகாரமாகவோ, ஸவதநதிரமாகவோ உவாயா
 ணா நிவ்யுஹ னாய - அகிஞ்சனனாகையாலே வேறு உபாயங்
 களில் ஆசையிலலாதவனுப 'சுயிகாரவிஸெஷம்' எனபதி
 னால் முமுக்ஷுதவமாகிற ஸாதாரண அதிகாரத்தைவிட வயத
 யாஸம் தயோகிதம் 'அவலோ' இதயாதிகு 'பூபொஜந
 மூஷிசு' ந லொலி புவதூத' எனகிற நயாயமாக பலத
 தில் ஆசையே அதின் உபாயததில் பரவாததிபபகற்கு கார
 ணம் என்று தாதபாயம் 'மூணாழி' எனகிற இடத்தில்
 'சூழி' பததகினால் ஆசாரமுமஸம்ஸகாரமுமசொல்லபபடுகிறது
 முனபே - இரத உபாயகதை அனுஷ்டிப்பதற்கு முன்னாலேயே
 'பூபொஜநமாய' எனபதற்கு ஸாஸ்திரத்தில் விதிகதாமலே
 ராகபராபதமாய் எனறாததம் 'சுமூவதிகதபபடுமது' என
 பதற்கு விதிகு அது விஷயமல்ல என்று தாதபாய மாகையி
 னால் உபாயம் விலகப்படுகிறது தடிய-புமாக - அநதப பலத
 திற்கு ஸாதனமாக இததால் அதுவே ஸவயம் பரபோஜனம்,
 இது அதற்கு ஸாதனம் என்று வயகயாஸம் காட்டப்பட்டது
 வியிகதபபடுமது - ஸாஸ்திரங்களில் அவஸாயம் ரொயவேண்டிய
 தாக விதிகதபபட்டி ருப்பது இததால் அதிகாரம் முனபே வித

ககப்படுமது உவாயம இவகு ேஃஃஃஃஃ முண
டாய ஸ்துதன புவதிரவெரெஷாவாய விசெஷ
நிஷ்ணுகு ஸாஸ்திர நுஸம்ஸந ஜோநாபிக ஞவாவ
கஜேடு வரயாரணமாயிருக்க விசெஷிததவயிகாரம
தனனுடைய வாகிண நுமு மந நு மகிசுமும் குகி
ஆகிஞ்சநயம் னுநுமாவது உவாயாரண
அந்நயகதிதவம் வரயே-ஃஃஃஃஃ ஃஃஃஃஃ
மகிசுமாவது புவயோஜநாணர வெஃஃஃஃஃ

தமான் தெனறும், பலம் அனுவாதயமென்றும், உபாயம் விதேய
மென்றும் பரஸபரம் வயதயாஸம் கயோதிதம் 'ஃஃஃஃஃஃஃ'
முண்டாய' எனபதினூல ஸாமாநயாகாரம் சொல்லப்பட்டது ஸாஸ
திரதகிணுண்டாசிப ஸேஷகவாதி ஜனானகரா பகதியோச
நிஷ்டனாசகும் இவனுசகும் பொதுவாசையினுலே அது பரபததி
சகு அதிகாரம் என்று சொல்லவொண்ணாதென்பது 'வரயா
ரணமாயிருக்க' எனகிற வரையிலான வாகயத்தினு அபிபரே
தம் இததால் ஸம்பந்த ஜனானமே பரபகதியெனகிற பக்தம்
நிராகரிககப்பட்டதாகிறது, அது இரண்டதிகாரிசனாகும் ஸா
தாரணமாயிருப்பதினாலும், இதற்கு முன்பே விததமாயிருப்பதி
னாலும் விசெஷிததவயிகாரம் - 'மோக்ஷததிறகாந ஸவதந
திர பரபகதி பண்ணுமவனுக்கு மாகதிரமுள்ள அதிகாரம்
வரயே-ஃஃஃஃஃ - சீழ்ச சொல்லிய முன்றுவிதமான ஸசதியு
'மில்லாமை, வெஃஃஃஃஃ - வெறுப்புடையவனாயிருக்கை 'ஃஃஃ
நு மகிசு' மென்பது உபாயாததா ஸந்நயதையைச் சொல
லக்கடியதாயிருந்தபோதிலும் அது ஆகிஞ்சநயத்தினுல விதத
மாசையினுலே 'மகி' என உஃ (இது அடையப்படுகிறது)' எனகிற
வயுதபகதியினுல பரயோஜனாதரங்குகளில் உள்ள வைராகயத
தையே சொல்லுகிறது என்று காதபாயம் ஸரணாநு
வெஃஃஃஃஃ மாகவுமாம் - வேறொருவரைச் ஸரணமாக ஆஸா
யிப்பதை ஸஹிபாமை பரதீதவதா பாரமாரகயாதிகாரத்தில்
'உன்னிகது மறொரு தெயவந தொழா ஸவணைபலநால்'
எனகிற வரவெகோணினுங் கூடாமையாலும், வரவெகோணி
சசலது புவயாநாஹிதமாச மோக்ஷங்கிடையாமையாலும்
என்றருளிச் செய்திருப்பதற்கும், 'உன்னாலல்லால் யாவராலு

ஸரணாநாரவெஶுவூமாகவுமாம் இது ப்ரயோ
ஜநாரவெஶுவூததாலு மய-ஹிஹம் இவவய-ஹம்
1 'வ்ருஹாணம் ஸீதிகண்ணு யாஸூதூ ஷேவதா? ஷூ
தா? | ப்ரதிஸுநா ந வெவகெந யஷாஸ வரிவீதம்
வஹம் | ' உதா ஹிகளி லே கண்டுக்கொளவது
தீவதஹமான உஶக்ஷ-ஶ்வமனறிககே ஷேவாநா
வ்ருதூஹி ப்ரயோஜநாரவஸூதுனவன ஷேக்ஷா

மொன்றுங் குறைவேண்டேன்' எனறிவை முதலிய பாமா
ணங்களுக்கும் இது அதுகுணமாயிருக்கிறது என்று தாத்பா
யம் ஆகிலும், 'தஷேக்ஷாவாயதா பாவூ' என்கிறபடியே பர
பததி ஸவருபகதிற்கு அவஸ்யாபேக்ஷிதமான ஸரணயாநதர
வைமுகயத்தை விகலபிததருளிச செயதிருப்பதற்குக் காரணம்
நிருபிததருளுகிறா—'இது' என்றாரம்பிதது 'ஶய-ஹிஹம்'
எனபதற்கு பாயோஜனாதர வைமுகயம் என்று அாததம்
சொல்லும் பெரமுதம் ஸரணயாநதர வைமுகயம் தாத
பாயத்தினு லேறபடுகிறது என்று திருவுள்ளம் இததால
ஸரணயாநதர வைமுகயமாவது பாயோஜனாதர வைமுகயமா
வது அநநய கதிதவம் ஆனபோதிலும் ஒன்றைச் சொல்லு
மிடத்தில் மறறொன்றிலலை எனபது தாத்பாயமல்ல, மறறொன்று
அதினூல அாததாத வரிததமாகையினூல, இரணமெ எல்லா
விடத்திலும் வரித்திசுகிறது என்று திருவுள்ளம் இவவய-ஹம்-
ஒன்றைச் சொன்னதினூல மறறொன் றேறபடுகிறதென்கிற வாத
தம் இங்கு 'வெஶுவூ'மாவது நேரில பரபத்திசுரு உததேஸ
யாக ளாகாவிட்டாலும், பரமபரையாகவும் அவாகளுடைய ஸம்
பந்தத்தை ஸவியாயை 'கண்டு கொளவது' எனபதற்கு அலப
பலங்களில் ஆசையிலலாதவன இதர தேவதைசனே ஸேவிகக
மாட்டானென்று இந்த வசனத்தினூல ஸபஷ்டமா யேறபடுகிற
படியினூல என்று தாத்பாயம் தருபத பரபன்னனுகும் இந்த
அநநய 'கதிதவமுண்டு என்றருளிசசெய்கிறா—'தீவதஹமான'
என்றாரம்பிதது தீவதஹமான - அடுத்தக்ஷணத்திலேயே மோ
க்ஷம் பெறவேண்டுமென்கிற தவரையையுடைய 'ஸ்ரூஹி' ஸபதத

ய-மாமகபூவ தீயைப்பற்றினால் அவ்வோ பூயோஜனா
 னாரங்காளிலளவுககீடாக மோக்ஷம் விஷ்ணிக்ரும இவ
 இவைகளுக்கத் நிபந்தனம் வாசிஷ்டமூததுக்கு மமமூததிக்ஷ
 ததுக்கும நிவபூதம் உவாயானாரங்காளி லிவவயிகாரி
 யினுடைய வஜ்ஞாநாஸகிக்ரும மமூவிஷ்ணவாஸஹ

தினால் அாசசாவதார ஸங்கமசொல்லப்படுகிறது ஸதூன-ஆசை
 யுடையவன இததால் தருபத பரபன்னனுக்கு பரயோஜனாதரா
 னகதி இருப்பதினால் பரயோஜனாதர வைமுகயமாகிற அதிகார
 மில்லாமையாலே பரபத்தி நிஷ்பலமாகுமே எனகிற ஸங்கை
 தயோதிதம் பற்றினால்-அனுஷ்டிததால் பரயோஜனாதரம் என
 பது இந்தத் தேஹத்திலேயே அனுபவிககக் கூடியவைகளென
 றும்,இதரதேஹங்களில் அனுபவிககக் கூடியவைகளென றும்இரு
 வகைப்பட்டது, இந்தத் தேஹத்தில் அனுபவிககக் கூடியவை
 களைப் பற்றுவது அநநயகதிதவத்திற்கு விருத்தமன்று, இவனிச
 சை அதுவரையில் மோக்ஷத்தை விளம்பிக்ஷ செய்யும், மற்ற
 வைகளில் ஆசையிருந்தால் அநதிகாரியாகும் என்று தாதபாயம்,
 என்று பூநீஸாரதீபிகாதிகளில் வயாசடாதம் விளம்பமில்லாமல்
 பலமவேண்டுமென்னில் அநநயகதிதவம் அதிகாரத்தில் சேரும்,
 அப்படி இல்லாதவனுக்குப்பலமவிளம்பிததுசகிடைக்காமே ஒழிய
 பலமில்லை என்பதில்லை என்று பூநீ ஸாராஸவாதியியில் வயாகயா
 தம் பசதியோக நிஷ்டனுக்கும் பரபத்தி நிஷ்டனுக்கும் மோ
 க்ஷத்தில் இசைச துலயமா யிருக்க இந்த விஸேஷமான அதிகா
 ரத்திற்குக் காரணத்தை யருளிச் செய்கிறா—‘இவ்வாசிஷ்ட
 மூததுக்கு’ என்றாமபிதது ‘இவ’ என்பதற்கு பரபன்னனுக்கு
 அஸாதாரணமான என்று அததம் அஜஞாநாஸகிக்ரும
 விளம்பாஸஹதவமும் சோந்து ஆகிஞ்சநயாநநய கதிதவங்களுக்
 குக்காரணமஸாணயாநதர வைமுகயத்தைமேலே தனித்தருளிச்
 செய்யப் போசிற்படியினால் இந்த அநநயகதிதவம் பரயோஜனா
 தர வைமுகயத்தைக் குறிக்கிறது சரம ஸலோகாதிகாரத்தில்
 ‘இவ்விஷ்ணவாக்ஷிணம் தான நினைத்த காலத்திலே பலம் பெறு
 கைக்கு உவாயானாராஹிதன் ’ என்று அருளிச்செய்திருப்பதி
 னால் விளம்பாக்ஷமதவம் ஆகிஞ்சநயத்திற்கும் காரணம் என்ப
 தேற்படுகிறது கீழ்ச சொல்லியபடி பரயோஜனாதரத்தி லாசை

கவமும இதில ஸாரணாணாரவெவஹுவுததுககு
 ஸீவதூதம் 1 'யயாவாயொவாணா முாணிவஸம்யாதி
 வஸீயவஸ: | யாதுரெவம் வஸம் யாதி ஸவபுலுதிதாநி
 ஹாரதி' எனகிறபடியே தனக்கும் பிறருக்குமொத்திரு
 ககிற ஸவவெசுவாரதனா ஹவஸாயமும, பூயொஜ
 ஹாரவெவஹுமும இப்புவதூயிகாரவிசெஷம்
 பரமாதேநாஹாணம் 2 'ஸவீத்ராஹவரிதூகஸுரெஸு
 ஸவஹவிகுலி: | தீநு ஜொகாநு ஸவ்வரிசூலு தவெவ

விளம்பத்திற்குக் காரணமாகையினால் விளம்பாக்கம் தவம் அநநய
 கதிதவத்திற்கும் காரணமாகிறது அன்றிகே இரண்டிகும்
 இரண்டும முறையே காரணம் என்று தாதபாயமாகவுமாம்
 இதில - பரதத்திகு அஸாதாரணமான அதிகாரத்தில் யயா-
 எப்படி, வஸீயவஸ:-வேகஸாலியான, வாயொஃ-சாற்றுகு, கு
 ணா முாணி - புலவர்களின் துணிகா, வஸம் யாணி-வஸத்தை
 யடைகின்றனவோ, ஹாரத - ஓ' அாஜுந, வஸம் - இப்படி,
 ஸவபுலுதிதாநி - எல்லா பராணிடனும், யாதுஃ - ஸாவேஸ
 வரணுகு, வஸம் - வசமா யிருப்பதை, யாணி - அடைகி
 றன 'பிறருக்கும்' எனபதினால் வஸதவநதரங்கனாடும,
 ஆஸாணீயாசளான தேவதாந நரங்கனோடும வாசியிலலை என
 பது தயோதிதம் 'பூயொஜஹார வெவஹுமும'
 எனபதினால் பரதியாச நிஷ்டனுகும் ஸாரணயாநதர வைமுகய
 யிருந்தபோதிலும் அது பரயோஜனாதர வைமுகயத்தினாலே
 பட்டதிலலை, அவர்கள் பகவத பாதந்திராசள எனகிற ஜனா
 னத்தினாலே ஏறப்பட்டது, பரபன்னனுககோ இவை இரண்டினு
 மேறப்பட்டது என்று வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டதாசிறு
 வஸ: - அந்தக் சாகை, வித்ராஹ - தகப்பனாரினாலும்,
 வகாரத்தினால் தாயாரும் சொல்லப்படுகிறாள், ஸவஹவிகு
 லி: - மகரிஷிகளோடு கூடா, வஸுரெஸு - தேவதையளி
 னாலும், வரிதூக:-சைவிடப்பட்டவனாய், தீநு ஜொகாநு-
 மூன்று லோகங்களையும், ஸவ்வரிசூலு - அனைகம் நடவை

ஸரணஜாதஃ', 1 'சுஹஸ்யவராயாநா சாஸ்யோ஽கிணு
மொமதிஃ', 2 'சுசிவமொநநு மதிஸுரணு', 3 'சுநா
மதாநககாஸு வஸீக்ஷயாவுஷு வஸீரொரவாயஃ',
4 'தசுபூவ்யெ வ ததூராஂஸுஜய வு வ தெ
நநுஹதே சுஸுகொடபி' ஹஸுணாவி வ ர ல ம
ஹீதி ஸுநாநஃ', 5 'புகலொனறிலலாவடியேன'என்றி
வை முதலான பூராண ஸம்பூதாயங்களாலேவிலம

ஸாவாதிகாரகவம்

இவவளவயிகாரம் பெற்றால்

சுறறி, ததேவ - அந்த ஸ்ரீராமஸ்தேய, ஸரணஜாதஃ - ஸரண
மடைந்தது சுஹம் - நான், சுவராயாமா - குற்றங்களு
கு, சூதுயஃ - இருபபிடமாயும், சுசிவமஃ - வேறு உபாய
மில்லாதவனாயும், சுமதிஃ - வேறு உதிரிலலாதவனாயும், சுஸு-
ஸுசிஹொ ஸரணு-ஸரணாதிரகு உதேதஸயனான பசவானே,
சுசிவமஃ - வேறு உபாயமில்லாதவனாயும், சுநநுமதிஃ -
வேறுஉதி ரிலலாதவனு மிருக்கிற நான், (உமமுடைய திருவடி
சனை ஸரணமடைகிறேன்) சுநாமத - இனி வரப்போகிற,
சுநககாஸு - அளவிலலாத சாலங்கனில், வஸீக்ஷயாவி -
எதிர்பாராததீபாதினும், சுஷுஷு - பாககபபடாக, வஸீர
ரொவாயஃ - (ஸமஸாரதகை) தாணடுவதற்குபாயததை
உடையவனுமிருக்கிற தசுபூவ்யெவ - அதை அடைவ
தற்காகவும், தசு வராயாஸுஜய வு வ தெநநுஸு
அவனுடைய தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளிரண
டில் பரபத்தியைத் தவிர வேறு, வராயமா - உபாயம், தெ -
எனக்கு, சுஸுகொடபி ஹஸுணாவி - ஆயிரங்கொடி கலப
காலங்கனிலும், மாஸு - இலை, ஹதி - என்ற, ஸுநாநஃ -
எண்ணிக்கொண்டவனாக (பசவான ஸரணமடைய வேண்டும்)
புகலொனறு - வேறொரு உபாயம், இலலாவடியேன - இல்லாத
வனாய தாஸபூதனாகிய நான் இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் அபே
க்ஷிதமானபால பரபத்தி ஸாவாதிகாரம் என்கிற பரமாணந
களுக்கூத தாநபாயம் என்னவெனினில்? அதை அருளிச் செய
கிறா—'இவவளவு' என்றாரம்பித்தது இவவளவு - இவவளவு

புவதிககு ஜாதாநிநியமில்லாமையாலே ஸவ்யாயி
காரகம் விவம

அநதணரநதிய ரெலையினினற வனைததுலகும்
நொநதவரே முதலாக நுடங்கி யநன்னியராய
வநதடையும வகை வனறகவேநதி வருநதிய நம
அநதமில்லாதியை யனபரறிந தறிவிததனரே 17

அலபமான இந்த அதிகாரம் எல்லா வாணத்தாருக்கும் எல்லா
ஆஸரமத்தாருக்கும் ஸுலபமாய வரக்கூடியதாகயிருக்க இந்த
அதிகாரத்தை யுடைய ஸாவ ஜனங்களுக்கும் இதைத் தவிர
வேறு ஒரு நியம மில்லாமையினால் இது ஸாவாதிகாரம் என்று
சொல்லுகிறது என்று தாதபாயம்

இப்படி பரபத்தியின அதிகாரி விஸேஷத்தைப் பூவாசார
யாகனின் உபதேஸத்தாலேயறிந்தோம் என்றருளிச் செய்கிறார்—
'அநதணா' என்றாரம்பிக்கு

ப - ரை] அநதணா - பராமமணாகா, அநதியா - சண்டாளாகள்,
எலையில - இவாசனை எலையாசவுடைய, அதாவது பராமமணா
முதல சண்டாளாகள் வரையிலாச, இங்கு சண்டாளாகளும்
சோததுக சொள்ளப்படுகிறார்கள், நின்ற - சிரிவுபட்டு நிற்கிற,
அனைத்துலகம்-எல்லா லோகமும், அதாவது அதிலிருக்கும் ஜனங்
களும், நொநதவரே-ஸமஸாரத்தில தாபதரயத்தினால் அடிபட்டு
அதினாலோகாவிஷ்டாக்களா யிருப்பவரே, முதலாக-முககியமாக,
இத்தால ஆாததியில தாரதமயமே அதிகாரியில முகயகெளணாதி
காரதமயத்திற்குக் காரணமேயன்றி, ஜாதயாதிகள சாரணமில்லை
என்பது தயோதிதம், நுடங்கி - கருஸராய, அதாவது ஆகிருசந
யத்தை யுடையவர்களாய், அநன்னியராய அநநயகதிகாக்களாய்,
அதாவது ஸரணபாரந்தரபரயோஜனாதர வைமுகயமுடையவாக
ளாய், வநதடையுமவகை தனனைசகிடடிசஸரணமபுகும் பரசாரம்,
வன-தருடமான, அகாவது இவாக்களுடைய அபராதங்களினால்
குறையாததான், தகவு - கருபையை, எநதி - தரித்துக்கொண்டு,
'வபாஹபூஷி காகுக்ஷஸுக்ஷுவபா வயபுவாஹபஸு', 'பூலா
ஹபாஸிநாபாஸ' இதயாதிகள இங்கனுஸநதேயம், வருநதிய-பரயா
ஸாபட்டுக்கொண்டிருக்கிற, அதாவது 'உலகெல்லாம் நனசொடு
ங்க போகணவான்' என்கிறபடிபெ ஸாவதேசதனர்களும் உஜ்ஜீ

விகக வேண்டுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டு, யாகஞ்சுக ஸுக
ருதாதிசனாலே பரஸநனான தான அதற்கு மேலுண்டாகும்
பரபத்திக்கு யோகயநசனான பரிபாசுதிகளை யுண்டாக்கிக்
கொண்டு இருக்கிறான் என்று தாதபாயம், நம் - நமக்கு
அஸாதாரணமான ஸவாமியான, அநதமிலாதியை - மூன்றுவித
மான பரிசேசேதமுமில்லாதவனாகிய ஜகதசாரணமான பரமாத
மாவை, இததால் அவன் முந்தியருந்தியதற்குக் காரணம் தெரி
விககப்பட்டது சரணகளைப்பரபரதானம் துடங்கி உபகார பரம
பரைகளையெல்லாம் அவன் ஸவாமியாசையினால் செய்கிறான்
என்பது தயோதிதம், அனபா - அநதப் பகவானிடத்தில் பகதி
யுடைய நம் பூர்வாசாராயாசா, இததால் அநத உபசாரங்களை
யனுஸந்தித்து அதினாலே பரீதி பண்ணுகிறார்கள் என்பது
தெரிவிககப்பட்டது இப்படிப் பகவானிடத்தில் நிரவதிக
பரீதியை யுடையவர்களாகையினால் அவன் தனனை உள்ள
படி அனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய சருபைக்குப் பூரணபாத
திராகளாய் அவன் ஸவபாவாதிகளை உண்மையாக அறிந்
தார்கள என்று தாதபாயம் இப்படிப் பரவானுடைய கருபைக்
குப் பாததிரமாகாதபடியினால் இவ்வாததம் இதராசஞ்சகு
துாஜஞ்ஞயமாயிற்று என்று திருவுள்ளம் அன்றிககே 'அனபா'
என்பதற்கு ஸாவஜன ஸுஹருததுக்கள் என்றாததமாகவுமாம்
அதாவது 'உபௌ உச ஸவரஸஹரவாஸுரிஸாவெ உள
ணலாரிணோதுஹஸீஹம் । ணாஹண ஈஸம்வ ஸவணாநிஃ
கஹிகஹம் விஸம்வஜணஸொஹஹம் । (புரோகிதஸவரஸஹ
வாஃஸுரஸுஹ மூஹிக்ஷ ஸாரிநஸவஸீஹா நாய நதஸது ।
ஸவ்யணாநிஃஸம்வஹிக்ஷஸிவி ஸவபூஜநஸஸஹாஹம் ।)' என
கிறபடியே பகவானிடத்தில் உண்டான நிரவதிக பரீதியினால்
அவனுக்கு மிகவும் பரீதிகரமாயும் அவனுடைய ஸவபாவமாயு
மிருக்கிற ஸாவஜனஸௌஹாராததத்தை அங்கேரிகத பூர்வாசார
யாக்கள் ஸாவாதிகாரமான பரபத்தியை நமக்கு உபதேஸித்ததுப்
போந்தாக்கள் என்று தாதபாயம் அறிந்து-உள்ளபடியே அறி
ந்து, அறிவித்தனா - அறிந்தபடியே உபதேஸித்ததாக்கள், இத
தால் பூர்வாசாரயாக்களினுடைய ஆபதயகிஸயம் தயோதிதம்
ஆகையினால் அவர்களுடைய உபதேஸமாகிய இந்த பரபத்தி
யின் ஸாவாதிகாரதவம் பரமானதமம் என்று திருவுள்ளம்

ஹத்ஸாநி ஸக்ஸுலாவஃ ப்ரஜிதி ரஹிதகா

ஸாஹ்ஸுதஃ வயபுஷாவஸஃ

காஸுக்ஷவாக்ஷகஸுநிதி

நியதிவஸாநாவதஹி ஸுதஹிபுஃ ।

வாக்ஷித்ஸாஹி யொமவஹிவிஹா

நிஜாயித்ஸா ஸம்ஸுயகை

வஹிஸம் வஹித்ஸு வஹிதக

வியிதா உதஹி நியிபுஸஹி ।

ஹி ஸ்ரீகவிதாஹி வஹிஹி வஹித்ஸு வஹித்ஸு

ஸ்ரீகவிதாஹி வஹித்ஸு வஹித்ஸு வஹித்ஸு

ஸ்ரீகவிதாஹி வஹித்ஸு வஹித்ஸு

வஹித்ஸு வஹித்ஸு வஹித்ஸு

॥ ஸ்ரீகவிதாஹி வஹித்ஸு வஹித்ஸு ॥

சாராஹிபுதாஹித்ஸு வஹித்ஸு வஹித்ஸு

இப்படிப்பட்ட பாபத்தினால் அதிசார பேதமிருக்கும் படியை நிரூபித்தருளுகிறார் — ‘ஹத்ஸாநி’ என்றாமபிகது ப - ரை] ஹத்ஸாநி - பகதி முநிய உபாயங்ஸளில், ‘ஸ்ரீ’ ஸபதத்தினால் ஜ்ஞானயோசமுட சாமயோசமுட சொல்லப்படுகின்றன, ஸக்ஸுலாவஃ - (அஹிஷ்டாக) ஸகதி இல்லாமை, ப்ரஜிதிரஹிதகா - (அவைசர்ணப்பற்றிய) ஜ்ஞானமில்லாமை, ஸாஹ்ஸுதஃ - ஸாஸ்திரத்தினாலே, வயபுஷாவஸஃ - விலகப்பட்டவனாயிருக்கை, அதாவது யாணுஸாரமாதிகளினால் ஸாஸ்திரங்களில் விலகப்பட்டிருக்கை, காஸுக்ஷவாக்ஷகஸுநிதி - தாமதத்தைப் பொறுத்திருக்கின்ற முடியாதவனாயிருக்கை, ஹி - என்று சொல்லப்படுகிறது, நியதிவஸாநா - அநருஷ்ட வஸதத்தினாலே, ஸ்வதஹி - உண்டாகிறது, வதஹிபு - நாலு களினாலும், வாக் - ஒன்று, வி - இரண்டு, தி - மூன்று, ஸ்ரீ -

முதலியவைகளினுடைய, அதாவது நான்கையும் சோததுச
சொல்லுகிறது, யொம - சோககையினால், வுக்கிவிடி -
வெவவேறா இருக்கிற, நிஜாயிசுயா - தங்கள் தங்கள்
அதிகாரங்களை யுடையவர்களாய்க் கொண்டு, ஸன - பெரி
யோர்கள், நிவி - ஸன - ஸந்தேஹமில்லாதவர்களாய்,
உக்யெ - மோகூத்ததின பொருட்டு, வுதன - புவடி -
யி - ஸவதந்திர பரபத்தியை யனுஷ்டிப்பதினால், ஸ்ரீ -
ஸ்ரீய பதியை, ஸ்ரீ - ஆஸ்ரயிசுகிராகள் சீழ்ச சொல
விய நான்குவிதமான காரணங்களில் ஏதாவதொன்று, இரண்டு,
மூன்று, அல்லது நான்கும் இருந்தாலும் அவர்கள் பரபத்திக்கு
அதிகாரிகள் ஒன்றாவாததிரம் சோக அதிகாரிகள் நாலவா, இர
ண்டு மாததிரம் சோகத அதிகாரிகள் அறுவா, மூன்று மாததிரம்
சோகத அதிகாரிகள் நாலவா, நான்கும் சோகத அதிகாரிகள்
ஒருவா, ஆக இருக்க பதினைவரும் பரபத்தியில் அதிகாரிகள்
என்று தாதபாயம்

திருவந்நதிரபுரம் சேடலூர் விகவான பகவதவீஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நாளிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில்
பரபத்தி யோகயாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீ 8 தெ நிமகாண உஹாசெஸிகாய நம : ||

பரிகர விபாகாதிகாரம்.

[பரிகர நீடுபணம் - ஸரணுகதி ஆறுவிதம் எனபதின் தாதபாயம்—
ஆனுகூலயஸங்கல்பம் - பராதிசூலய வாஜனம் - காபணயம் - மஹா
விஸவாஸம் - கோபதநுதீவ வரணம் - பரஸித்த ஸரணுகதி ஸந்தரீபபங்
களில இவவங்காங்கிகளின நீடுபணம்-அங்காங்கிகளை கரணமந்திரமான
தீவயதகில் அனுஸந்திகதும் விதம் - ஸங்காரபஞ்சக நிவாரண பரிகாரம் |

ஐயா நிதூலூத ஸூக்யதயவஸ்யம் லவநவாநு
டியாபிவ்யாஹொயள ஜமடிவிருஜையபுஜயதி |
லவய்யுஹொடிதே லவயதி லாந்யாஸ வவூஷி:
பூவதேதூராபிஷி: வரிகா விஸேஷஸூதிஜுஹெவெ: ||

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீ 8 தெ ஸ்ரீ நிவாலாராஜாநாஜ உஹாசெஸிகாய நம : ||

கீழ்க்கிரகதில : சுயிகாரவிஸேஷம் முதலானவை யிருச
குமபடி அறிய வேண்டும'என்று ஸங்கரஹிதசபபட்ட அங்கநா
ளின ஸவருபம் முகலியபைசனையும், எவைகள் அங்கங்கள் என
பதையும், அவைகா பரபததிசகு அவஸயம் பானிகள் எனபகை
யும், இந்த அதிசாரகதில நிருபிசகத திருவுள்ளம் பற்றி அதிகா
ராதததை இதுவே பரமாணிசமென்று ஸமாததிததுக
கொண்டு ஸங்கரஹித தருளுசிரா—' ஐயாநு ' என்றாரம்
பிதது

ப - ரை] ஐயா பிவ்யாஹொயள - -தையயின ஒரு திவய
ஸமுகதிரமா யிருக்கிற, இதகால அநாதிராலம் அபராதம்
செயத நமக்குப பகவானிடத்தில் பரபததி எனபது வரிததிச
குமொ எனகிற ஸங்கை விலககபபட்டது, கருணையை ஸமுக
திரமாச அருளிச செயதிருபபதினால. அது நமமுடைய பூபாபங்
களினால கலசகவாவது, குறைககவாவது,, வற்றச செயயவாவது

முடியாது எனபது தயோதிதம், **கூவியூம்** - எல்லா, **ஜமகி** -
 லோகத்தை, **கூகியூயகி** - உளலோ யிருந்து நியமனம் செய
 கிற, இதுவரையிலுண்டான ஜனான ஸகதயாதிகளும் அவனு
 டைய காருணயத்தினால் உண்டானதெனபது இததால் தெரி
 விககப்படுகிறது, **ஹவ்யூம்வொரகி** - ஸமஸாரத்தைப்
 போககடிப்பதில் முன்பே பரயத்தினம் செய்துகொண்டிருக்கிற,
 அதாவது யாதருசகிச ஸுகருதாதிகளால் கமமிடத்தில் உண்
 டாயிருக்கும் நிகரஹஸங்கலபம் நிவருகதமாய ஆசாய பரபதி,
 புருஷகாரத்தை ஆஸாயிப்பது இவைகளில் ருசி,முதலிய பரிபா
 சங்களை உண்டாக்கின, **ஹமவகி** - பகவானிடத்தில், அதாவது
 ரக்ஷணத்திற்குபயுகதமாகான ஜனான ஸகதயாதிகளையுடையவ
 னிடத்தில் **ஹா க்ராவஸ வபுஷி** - பரநயாஸ ரூபமாகிய,
பூவகெது - பரபதிகு, **கூயம்** - இந்த ஆதுகலப ஸங்கல
 பாதி ரூபமாயும், **வாக்ரகி** ஒர சடவை சாததவயமாயும்,
ஹூம் ஹிதம்-இப்படிப்பட்ட ஸவரூபம், உபயோகம், இவை
 களை யுடையதாயும், **ஹ்யாநு** - ஸாஸ்திரங்களில் விதிசகப்பட்ட
 இவ்வளவாயும், இததால் பரபதி ஒன்றையும் அபேக்ஷிக்கிற
 தில்லை எனகிற வசனத்திற்கு இப்படி விதிகரப்பட்டிருக்கு மவை
 சளைத் தவிர மற்றொன்றையும் எதிர்பார்க்கிறதில்லை என்று தாத
 பாயம் எனபது தயோதிதம், **கூவஸூம் ஹவகவாநு** - அவஸ
 யம் வரககடியதுமான, இத்ததால் அவகாத ஸவேத
 நயாயததாலே (நெல்லுக்குத்தும்போது வரும் வொவை முத
 லியவைகளைப்போல) தானே நிராக்ஷயவைகள் இவைகள்
 அவஸயம் இருக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்லும் பக்ஷம்
 நிராசருதம், **வாரிகாவிசெஷி** - அங்க விசேஷம், இங்கு
 'விசெஷி' ஸபகத்தினாலே சாமயோகாதிகளைக் காட்டிலும்
 வயாவருத்தி காட்டப்படுகிறது, **ஸூக்திஹ்வெ** - ஸருதி
 முதலியவைகளினால், **சூயிஷி** - விதிசகப்பட்டிருக்கிறது

இந்தப் பரிகரங்களை நிரூபித்தருளுகிறா—‘இவ்விசெஷிகு’
 எனமுரம்பித்து ‘இவ்விசெஷிகு’ எனபதினால் இதுவும் ஒரு
 பருமம் விதையை யாகையினாலே அங்கவசன இருசகவேண்டுமென
 பதும், பகதியோசத்தைவிட வேறுபட்ட தாகையினாலே காம
 போகாதிகள் அங்கமில்லை யெனபதும் தயோதிதம் இந்த ஆன

இவ்விஷேசுக்கு வாரிகரமாவது சூகூகூலுமூ
 ஸஜ்ஜுமூ, பூரூதிகூலுமூ வஜ்ஜுமூ, காவ
 பரீகா நிருபணம் ணுமூ, உஹாவிஸ்ராவமூ,
 மொவூசுவ வரணமூ இவ்விடத்தில் 1 'சூகூ
 கூலுமூ ஸஜ்ஜுமூ பூரூதிகூலுமூ வஜ்ஜுமூ |
 ரக்ஷிஷூகீகி விஸ்ராவொ மொவூசுவ வரண
 தயா! சூதூநிசேஷவ காவூணு ஷஜீபா ஸரணா
 ஸரணாகி ஆறுவிதம் என்ப மதி: ||' உதூரூபிகளிற சொல
 தீந் தாதபாயம் லுநிற ஷாஜீயுமூ சஷூ
 ஹ்யொமெனனுமாபபேபோலே சஷூஜீஸூஜ்யததாலே
 யாகககடவதெனனுமிடமூ, இவற்றி லினனதொன
 றுமே சஷூ, உதூரூங்களஹக ளெனனுமிடமூ,

கூலய ஸங்கலபம முதலாச பரபத்தி ஆறுவிதம் என்று வசனங்
 களில் சொல்லியிருக்க அங்கங்களை ஐந்தென்று நிஷ்பாஷிதததற
 குககாரணமாக அவவசனத்தின ஆததததைநிரூபிததருளுகிறா
 —'இவ்விடத்தில்' என்றாமபிதது சூகூகூலுமூ ஸஜ்ஜுமூ, பூரூதிகூலுமூ
 வஜ்ஜுமூ - பராதிகூலயத்தின விடுதல்,
 ரக்ஷிஷூகி-ரக்ஷிககப போகிறுன, உகி-என்கிற, விஸ்ராவூ-
 நமபிககை, அதாவது மஹா விஸவாஸம், தயா, மொவூசுவ
 வரணம், சூதூநிசேஷவகாவூணு - பராயாஸமும
 காபபணயமூ, (ஆக இப்படி), ஸரணாமதி: , ஷஜீயா -
 ஆறுவிதமானது இங்கு ' லூகம் ஸபவியம் ' என்பதைப்
 போல ஆறும தனித்தனிபாக ஸரணாகதி யென்று தோன்று
 கிறதே என்று ஸங்கை உத்யாமைகசாக இந்த ஸலோகம் அங்
 கியையும், அங்கங்களையும் சோததுச பொலலுகிறதென்று
 உதாஹரணத்துடன் நிரூபிததருளுகிறா— சஷூஜூ ' என்ற
 மபிதது ஸமாதியாகிற அங்கியையும் சோதது யோகமடவித
 மென்று சொல்லி யிருப்பதைப்போல என்று தாதபாயம் ஸஜ்ஜு
 ஹ்யததாலே - சோததுச சொல்லுவதினாலே இப்படியே ஆத
 தம் சொல்லவேண்டு மென்பதற்கு பரமாணம் காட்டி யருளுகி

1 'நிக்ஷவாவரவபபுயொ நூஸஃ வணாஜ ஸம்யு
தஃ | ஸஹாஸஸூரம உதூகத ஸாரணாமதிநிதூவி |'
எனகிற ஸ்ரோகத்தாலே நூயநிரவெக்ஷமாக விலகம்
இவவிடத்தில் 2 'ஸாஸுதீ 3 ஸம்ஸிவி ரியம் ப்ரஹ்
ஸவாசி யஸி | வாஸுஷா வரஜுஷிஸு நமே விலிரிதொ
நூயா | உதூஜுஷிதம் ஸ்ரஹ் வமெஹா தவிரொயிநீ |'

ஞா—'இவற்றில்' எனஞாமபிதது நிக்ஷவாவரவபபுயொ-
நிக்ஷபம் எனகிற மறறொரு பெயறாயிடையதும், வணாஜ
ஸம்யுதஃ - ஜநதவநவகோடு கூடியதுமான, நூஸஃ - பரந
யாஸமானது, ஸஹாஸஃ - ஸநயாஸமென்றும், தூமஃ - தபாக
மென்றும், ஸாரணாமதிஃ உதூவி - ஸாரணாதி யென்றும்,
உதூ - சொல்லப்பட்டது 'நூய நிரவெக்ஷமாக' என
பதற்கு இந்நாநாநிலலாமற் போனபோதிலும் தன்னுடைய
பக்ஷணத்தில் தனக்குப் பரமலலாமல் இருப்பதற்கு முகயமான
சாரணம் பரநயாஸமாகையினாலும், ஆனுகூட ஸநநலபாதிசா
இருநதபோதிலும் பரநயாஸம் செய்யாத பக்ஷத்தில் நிரப்பாத
வம் விலித்திகசா தாதகையினாலும், நயாய நிருபணம் செய்யுமிட
தது ஆதம் நிக்ஷபமே அங்கினனறேறபடும அப்படியிருநதபோ
திலும் ஸபஷ்டமாக பரமணமிருசகிறபடியினாலே அதை உதா
ஹரித்திருக்கிறது என்று தாதபாயம் பரபத்திககு ஆறாவது அங்
கம் அஹிபுகநயனா சொல்லப்பட்டிருப்பதற்குத் தாதபாயம்
அருளிப் செய்கிறா—'இவவிடத்தில்' எனஞாமபிதது வாஸு
வாஸுஷஜுஷிஸு - பரமபுருஷனைசுறித்தது, ப்ரஹ்ஸவாசி-
ஸாரணாகதி செய்கின்றன (எனகிற), யஸி-எதுவோ, ஹம் - இது,
3-எனக்கு, ஸாஸுதீ-அழிவில்லாத, ஸம்ஸிவிஃ-பரயோஜனம்,
உதொ நூயா-இதைநகவிர வேறு, நே, விலிஃ-பலமிததி, உ-
இலலை, உகி என்பது, ஸ்ரஹ்ஜுஷி-உயாதத அரகமாக, உஷிதம்-
சொல்லப்பட்டது, வமெஹா - பததிலாதச, தவிரொயிநீ-
இதற்கு விமோகி, அகாவது ஸநநாதி பலபதன் ஸவநுப
விருத்ததவளாசையினாலும், மேக்ஷமாகிற புருஷாததம் ஸாவ
ஸேஷிபான அவனுடைய பரயோஜனமாகையினால் அதைத்

என்று கூறிவந்து ஐரோகூமான வறுதூர மரவிவாஜா
 ரம் கொண்கூடமான வாதுநிகெஷவத்திலே நியதப
 வறுவறுகதபுசுவாழிதூரம் கடுயொமம் முதலா
 நிவறுதி யடுங்க ளெல்லாததிலும் வருகையாலே
 யிவவகூலநாமம் கடுகூலுக்கு ஸாஜவலவபுண
 டெயெயிலே கதபுலம் இங்கு வரிகாங்காளானவ
 ஜுகூலய ஸங்கல்பம் றி ல சூகூலு வறு
 பராதிகூலய வாஜனம் துக்கும பராதிகூலு வறு
 ததுக்கும நிவறுதூரம் ஸவபுலெயியான ஸி யடுவ
 யைப்பற்ற ஸவறுதி நிவறுதிகளாலே கூவிகதாமுவத

த ன னு டை || பலமென்று அனுஸந்திப்பது விருத்தப
 கையினாலும் என்று காதபாயம் கூறிவந்து ஐரோகூமான
 அஹிரபுதநயனா சொல்லப்பட்ட எகாதஸ் ருத்திராசனில் ஓ
 வனாகிய அஹிரபுதநயனா காதநயனா உபேகஸிகப்பப
 ஸமஹிதைக்கு அஹிரபுதநய ஸமஹிதை என்றுபெயர் இது
 ஸ்ரீமந் நயாஸிதையைப்ப பற்றியும், திருமந்நிராகதத்தை
 பற்றியும் விஸதமாக நிருபிகப்பபபடிருக்கிறது நியதம்
 அவஸயமாய வேண்டியது இந் க வாகயத்தால் பலாக
 பரபத்திக்கு இது அபரமல்ல என்பது தயோதிதம் 'வ
 தூரம்' மாவது பலத்தில் ஆசையை விட்டுவிடுவது 'வ
 தூரம்' மாவது இந்தக் காமம் எனக்கு ஸேஷபூதமல்ல என்பது
 நினைப்பது நான் காததாவல்ல என்று நினைப்பது 'கதபு
 தூரம்' 'சூழி' ஸபதகதினால் பலத்திற்கு இது உபா
 மல்ல என்கிற பலோபாயதவ தயாசம் சொல்லப்படுகிறத
 ஸாமலவபுணடெயெயிலே என்பதினால் எல்லா பரப
 திகூல ஸாதாரணமல்லாமையினாலும், பரபத்தி நவிர மற்
 நிவறுத்தி காமங்களுக்கு ஸாதாரணமாகையினாலும் இதை ப
 பத்திக்கு அநாமிக நிருபிககவிலகை, அஹிரபுதநய ஸமஹி
 யில் மோக்ஷாதத பரபகதியைப்ப பற்றி மாகதிரம் சொல்லியிரு
 பபதினால் இது நிருபிகப்பபபடிருக்கிறது என்பது தயோதிதப
 மோக்ஷாதத பரபகதியும் நிவறுத்தி தாமமாகையாலே ப
 ஸங்க காதநுவதயாகம் ஏற்பட்டது என்று காதபாயப
 இதை அங்கங்களுக்கு நிருபண பரயோஜனங்களை யருளி

மம பண்ணவேண்டுமென்படி விவனுக்குண்டான வாரா
யுஜிதா மம இததாலே 1 'சூமுகுலெஷுதராஸூம்
கூ விநிவரூதிரவாயதஃ' எனநிறபடியே சுவாயவரி

தாரபணயம் ஹாரமவிகம கூவடூணுமாவது
முனபுசொன்ன வாசிக்ஷ நூழிகளுடையவமுவஸூதா ம
மாதல, அதடியாகவநக மவடூஹாநியாதல, கூவாஜ
மககூவணவரூதிரவாய நின்று ஸாரணனுடைய

செய்கிறா—'இங்கு' என்றாமடிகது சூமிதாமுவதூமம்
இஷ்டகதை அனுஸரிகது நடகதை இவனுக்குண்டான' என்ப
தற்குப் பரிபூரணனான பகவானுகுத பரமீயாஜனம் ஒன்று மிலஸா
விடடாலும் கன்னுடைய ஸேஷகவ ஜஞானம் இகற்குச் சார
ணம் என்று தாதபாயம் பரமானபூவசமாச பரமீயாஜனத்தை
நிரூபித்தருளுகிறா—'இததால' என்றாமடிகது சூமுகுலெ
ஷுதராஸூம் - ஆவூலய ஸவஸப பராதிகூலய வாஜன
ங்கனிஞா, சுவாயதஃ-அபாயகதிருதது, விநிவரூதிரவாய
ததி உண்டாகிறது 'சுவாய'மாவது பகவானுடைய ஆஜைஞயை
மீறி நடரகை, 'சூசூலெஷுதிரெஷு' என்பதினால் தன்னி
டத்தில் நேரில் செய்கிற அபசாரக நகபத்பால பகவானுடைய
ஆஜைஞயைமீறி நடப்பதும் பரவானுகு அநிஷ்டமாசையினால்
அதை நிவருததி செய்வது 'சூமிதாமுவதூமம்' என்று
தாதபாயம் முனபு - பரபததி யோசயாதிகாரத்தி 'சூழி' ஸப
தம் அநநயசகிகவகந்தச கொலலுசிறகு அதடியாக - அதை
சாரணமாகக் கொண்டொடாசிய, மவடூஹாநி - காவமிஸஸா
னம், 'தூமொ மவடூஸூ கூவடூணும்' இடயாதி பரமீயாக
ங்கனிருகசிறபடியினால் என்று தாதபாயம் கூவணவரூதிர
தன்னுடைய தைநயத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய வயாபாரம்
'வகிர்ஜிவி வுடும் தீமம்' இகயாதிகள் இங்கு ஸாரணமபா
வானுடைய ஸஹஜகாருணயம் எப்பொழுதும் இருக்கிறபடியி
னால் அது புதிதாச உணடுபண்ணப்படுகிறது என்பதிலை என்று
தெரிவிப்பதற்காக 'உதூல மாயூம்' என ஸாரணம் பதம் இது
ததகாலம் மாதிரி உண்டாகும் உபயோகம் ஸாவசாலத்தி

காரணெண்ணாத்தும்மதாயகமுமாய, 1 'காவடுண்ணா
வடுவாயாநாஃ விநிவடுத்தினிஹனித' எனகிறபடியே
பினபு மதெந்நாவாயதைகது முவயுத்தமாயிருக்கும்
மஹாவிஸுவாஸம் உஹாவிஸுவாஸம், ரக்ஷிஷுக் திவிஸூ
வா உலீஷெடாவாயகலும' எனகிறபடி பணியிடாத
வதுஷாந விகுயகமுமாய பினபு நிலகாதைகது

லும இதிலுடைய உபயோசகாத நிருபித, நருஞ்சிறா —
காவடுண்ணா - எனமுரம்பித்து காவடுண்ணா - ராப
பணயத்தினால், ஐஹ - இவளிடத்தில், உவாயாநாஃ - மறற
உபாயங்களிலுடைய, விநிவடுத்தி - நிரொத்தியானது, ஸாரி
தா - (பரயோஜனமாச) சொல்லப்பட்டது பினபு - பரபத்தி
காலத்திலும் அதற்குப் பிறகும பரபத்திகாலத்தில் பரபத்திக்கு
விருத்தமான உபாயாதர ஸம்பந்தத்தைதர எழித்துக்கொண்டும,
உத்தரகாலத்தில் மதயமபருகதிரய உண்டாககிர ரொண்டும
உபயுகதமா யிருக்குமென்று தாதபாயம் ரக்ஷிஷுக் -
ரக்ஷிப்பான், ஐதி - எனகிற, விஸுவாஸா - விஸுவாஸத்தினால்,
கலீஷெடாவாய கலும - தனக்கிஷ்ட பலத்திற்கு உபாயமாக
(பகவானை) செய்வது அணியிடாத - ஸந்தேஹ மிலலாத,
விகுயகமுமாய - நிறைவேறுவதற்காக, அதாவது
மேலே சொல்லப்போகிற ஸுதுனிதமான ஸங்கைசன உதி
ததால் பரபத்தியைச் செய்யமாட்டான், ஆதாரிஞ் அப
படிப்பட்ட தடங்கலகளான ஸங்கைசனை நிவாதத்தித்து பரபத்
தியைப் பூர்த்தி பண்ணுகிறபடியினால் மஹா விஸுவாஸம் தத
காலத்தில் அங்கம் நிலகாதைகது - உணனை ரக்ஷித்துக்
கொள்ளுவதில் கனக்கு பரமொன்றுமில்லாமக்கு உத்தரகால
த்தில் இது இல்லாவிடில் ததகாலத்தில் ஸுகமில்லாமையோடு
உபாயாதர ஸபாஸம் வரகடுமொகையினால் அபடியிலலாம
யிருக்கும்படி விஸுவாஸம் தடுக்கிறது என்று தாதபாயம்
'வாஸாஷாயக' எனபதற்குப் புருஷனுக்கு எது வாஸத்
வத்தில் பரயோஜனமோ அதுவே அநதகமென்னில் ஸவாசகாதி
களில் புருஷாதத ஸபதம் பரயோகித்திருப்பது, ரதாவித
புருஷாததம் எனகிற வயவ நாரங்கும விவோதிருமுமாகையி

முறுப்பாயிருக்கும் ஸூரவிவாதுவீத வுரூஷாய-
ங்களபோலே ஸூரவிவ ஸூரவீதமான வவவ-
கோபதருதவ வரணம் வுரூஷாய-மாமபே பா து
வுரூஷனயி-க்கக கொடுக்கவேண்டுமையாலே யிரு
மொவூஷ வரணம் மவெக்ஷிதம் நனருயிருப்ப
தொன்றையுமிப வுரூஷ நயி-க்கக கொடாத
பே பா து வுரூஷாய-ங் கொடுத்தா னுகானிறே.
ஆகையாலேயிறே 1 ' ஸூராயி-தொ நமொவாயெசு '
எனறும், 2 ' மொவூஷ வரணம் நாம ஸூரவிவாய

னாலுபுஷனால பராததிசகப்படுவது புருஷாததமென்று சொ
ல்லவேண்டும அப்பொழுது ஸவருபோதிதமான மோஷமும்
புருஷனால பராததிசகப்படடால் புருஷாததமாகும் ஆகையி
னால்தான் புருஷாததங் கொடுத்தவனாவதற்குப் புருஷனுடைய
பராததனையை எதிர்பார்த்தே பகவான்கொடுக்கவேண்டுமாதை
யினாலே கோபதருதவ வரணம் பசவானுடைய பலபரதான் ஸந
கலபத்திற்குக் சாரணமாயிருப்பதினால அயஸயா பேக்ஷிதம்
ஆயி-க்கக - பராததிதகக காரணமாகக் கொண்டு, அது
புருஷாததமா வதற்காக என்று தாதபாயம் நையபாயிக மதத
திலப்பாலே பாஷாணதிகளைப்போல மோஷமிருந்தால் அது
புருஷாததமாகத் தோன்றாது நம் விகதாந்தத்தில நிரதியாயா
நந்தருபமான மோஷத்தை இவனப்பேக்ஷிக்காமலிருக்கக்
கொடுத்தாலும் பகவானுக்குப் புருஷாதத பரததவம் விகதிச
சாதோ? இவன் எதற்காக அப்பேக்ஷிக்கவேண்டும எனனில?
அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறா—' நனருய ' என்றாரம்
பித்து இது லோகநயாயமாயினாலே லௌசிக புருஷாத
தங்களிலே மாததிரம் இந்த நயாயம் ஸம்பவிக்ரும என்று ஸநகி
யாமைக்காக இது பரமான ஸமமதமென்றருளிச் செய்கிறா—
' ஆகையாலே ' என்றாரம்பித்து ஆகையாலே - இந்த நயாயம்
எல்லா இடத்திலும் துலயமாயினாலே ஸூராயி-தக-பரா
ததிசகப்படாதவனாக கொண்டு, நமொவாயெசு - ரக்ஷிக்க
மாட்டான மொவூஷவரணம் நாம - கோபதருதவவாண

நிவேடிமம்' என்று சொல்லுகிறது இப்படியிவ்வைந்தும் இவ்விஷ்ணுமூர்த்த காலத்தி லுபயுத்தங்களாகையால் இவை யிவ்வாத்திசேவததுக கவிநாலுத்தவ்லாவங்கள் இவ்வயம் பிராட்டியை பரஸீந்த ஸரணுகதி ஸந்தாப ஸரணமாகப் பற்றவாருங் பங்களில் இவ்வங்காங்கி கோளென்று ஸரதுகபூக்ய களின் நிருபணம் கியான சிஜை ராக்ஷவிகளுககுச் சொல்லுகிற வாகுத்திலுங் காணலாம்

மாவது, ஸ்ரீவிபூரய நிவேடிமம் - தனனுடைய அபிபராயத்தைப் பகவானுக்கு விண்ணப்பம் செய்கை இந்த வசனங்களில் பொதுவாக ரகசிகமாட்டானென்று சொல்லி இருப்பதினால் இந்த லோசநயாயம் பொதுவென்பது பரமாண ஸமமதம் என்று தாதபாயம் அப்படிக்கில்லாவிடில் லௌகிக புருஷாததங்களை பராததிககாவிடில் கொடுக்கமாட்டான் என்றல்லவோ பரமாண மிருக்கவேண்டும் 'சுமூர்த்தகாலத்தி லுபயுத்தங்களாகையால்' என்பதற்கு இவைகள் இல்லாவிடில் அனுஷ்டானமே லித்திரசாதாகையினால் என்று தாதபாயம் கவிநாலுத்தவ்லாவங்கள் - இவைகள் இவ்வாற விருத்த முடியாகவை, அதாவது இவைகளில்லாமல் பரபத்தி நிஷ்பந்மாசாது என்று தாதபாயம் இததால் சிலா இவைகள் அனேசமாக பரபத்தி செய்யும்பொழுது நோக்கடியவைகள், அப்படிச் சில நேராமல் போனப்பாதினும் பரபத்திரகு லோபமிலலை என்று சொல்லுகிற பக்தங்கள் நிராசரிகப்பட்டதாகிறது பரபதயனுஷ்டானங்களில் இந்த அங்கங்கள் பரதி நியதமாயிருக்கும்படியை நிரூபித்தருளுகிறா—'இவ்வயம்' என்றாரம்பித்து 'ஸரதுகபூக்ய கியான' என்பதற்கு பரமஸாதவிகரான ஸ்ரீ விபீஷணன் பெண்ணாகையினாலே என்று தாதபாயம் இததால் அவளுடைய உபதேஸம் பரமாணம் என்பது தயோதிதம் தஸ் - ஆசையினால், (கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வபந வருத்தாரதத்தினால் பகவான ஜபிகரப்போகிறாரென நேறப்படுகிறபடியினாலே), வஃ - உங்களுடைய,

1 'தமிழ் சூரி வாகெடுவது' என்று பூதிகுதி
வஜ்ஜுநு சொல்லப்பட்டது 1 'வாஜ்ஜேவாஸியீய
தாம்' என்கையாலே 2ம் வடிவாகமாக வல்லது
வாஜ்ஜுநு யிலலாமையாலே சூநாகுதி வஜ்ஜுமா
சூஷ்டமாயிற்று 2 'நாவவாசி மயம் வெளாம் நாகு
வாநா உவவூதம்' என்று போககற்று நிறகிற நிலை
யைச் சொல்லுகையாலே சூபிகாரமான வாசிவநு
மும அதினுடைய வநுஷலாத உவததாலே வநத
வடிவாகுநா நூவமா யம்மமான காவடுண்டுமு
சொல்லிறருயிற்று 3 'சூஜேஷா வரிசூதாம் நா

சூரவாசுரே: - கருமான வாகயங்களினுலே, அலு-போ
தும், வலாசுரேவ-நல்லவாததையே, அலியியதா-சொல்லப
பட்டும் இங்கு அனுகூலமான வசனத்தினுலே அனுகூலய ஸந
ரலபம் அாதநாதவிததம் என்று காதபாயம் 'கேம:வகுவுக
மாக' இதயாதிககு மனதில நினையாமல வாயால சொல்ல முடி
யாது என்று தாதபாயம் 'குக்ஷுஷுமாயிற்று' எனபதற்கு
இங்கு நல்லவாதகை சொல்லுங்கோள என்று சொல்லியிருநத
போதிலும் அது மனதில நினைக்கப்பட்ட சொல்லவேண்டு
மாகையினுல மனதில நல்லவாததை சொல்லவேண்டும என்று
நினைக்கவேண்டு மெனபதும் இததால இழுததுக கொள்ளப
பட்டதாகிறது என்று தாதபாயம் வரி-எந்தக காரணத்தினுல,
ராசுஷலா மா-ராசுஷஸாகஞ்சகு, ராவவாசு - ராமனிடத்தி
லிருநது, வெவாசு-மிகவும கருமான, வயம் பயமானது, உவவூ
கம் - உண்டாயிருக்கிறதோ போககற்று வேறு கதியிலலாமல
வவவா-இவள, ராசுஷலூ: - ஓ! ராசுஷலிகளே, கெவதொல
யாசு-பெரிய பயத்திலிருநது, வரிசூ-தாம் - நமமை ரக்ஷிப்ப
தற்கு, அலு-போதுமானவள இங்கு 'கெவதொலயாசு' என்று
பொதுவாகச் சொல்லியிருப்பது பகவானிடத்திலிருநது உண
டான பயத்தைக் குறிக்கிறது எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக

க்ஷவெஸூர உஹதொலயாஸு ' என்கையாலும், இத்தை விவரித்துக்கொண்டு 1 'சுருஷேஷா வரித்ராதும் ரா வவாஹூக்ஷவீமணம்' என்று திருவடி யமுவழிக கையாலும் பெருமாளொருததனை நிழ ஹிககபார்க் கிலுமவா சீற்றததையாற்றி யிவள ரக்ஷிககவலல ளாகையாலே ரக்ஷிஷூகீதிவிஸூரஸு சொல்லப்பட டது 2 'சுவிபாவா உவெஷேஹீ உதகி உ ரொவ தெ', 'ஹதி-தாஸவி யாவயும் ராக்ஷஸூ: கிவ்வக்ஷ யா' என்கையாலே மொஹூக்ஷ வரணு சொல்லிற்றா யிற்று இவ்வைந்ததுக்கு மஹீயான வாதுநிக்ஷவம

மற்றொரு பரமானம் அருளிச செய்கிறா—'இத்தை' என்றாம பித்து வளஷா - இந்த லீதை, ராவவாஸு - ராமனிததி லிருந்து, ராக்ஷவீமணம் - ராக்ஷவிகளின் கூட்டத்தை, வரித்ராதும், சுரும் சுமுவழிககையாலும் - கரிஜடையின வாததையை அனுவதித்திருப்பதினாலும், சீற்றததையாற்றி-கோ பத்தை நிவருத்தி செய்து உவெஷேஹீ - லீதையை, சுவி யாவா - பராததிப்போம், வந்தகி - இதுவே, உ - எனக்கு, ரொவதெ - பரியமாயிருக்கிறது ஹதி-தாஸவி - நமமால் பயமுறுத்தப்பட்டவளா யிருந்தபோதிலும், யாவயும் - பரா ததியுட்கள், ராக்ஷஸூ:, விவக்ஷயா - ஸந்தேஹத்தினால், கி - என்ன பரயோஜனம் ரெஷிஷீ ஜககாதஜா - ஜககராஜன் பெண்ணாகிய லீதை, பூணிவாதபூவ னாவீ - நமஸகாரத்தினால் அனுசரஹத்தைச் செய்பவா அல்லவா, இவ்விடத்தில் நமஸகாரத்தைச் சொல்லுகிற 'பூணிவாத' ஸபதம் பரபத்தியைச் சொல்லுகிற தென பது சீழ 'சூதுநிக்ஷவகாவ-புணை' இதயாதி அருளிச செய்திருப்பதினால் வித்திக்கிறது என்று தாதபாயம்

1 'புணீவாத பூலாஹி லெயிநீ ஜககாத்ஜா' என்று பூலாஹி காரண விசேஷத்தைச் சொல்லுகிற புணீவாத ஸஷுததாலே விவக்ஷிதமாயிற்று ஆகையால் 2 'கூலாஹி வக்ஷாஜ வஸ்யுதஃ' என்கிற ஸாஷ்டாய-பிரிங்கே வுணை-ம இப்படியாவசேஷிக்க

யற்றொரு காரணத்தை யருளிச் செய்கிறா—'பூலாஹி' என நிரூபித்து இங்கு 'புணீவாத' எனபது பிராட்டியினுடைய பாஸாதத்திற்குச் காரணமென நேற்படுகிறபடியினாலே அப்படி மஹாபராகிகளிடத்தில் கூட பாஸாதம் செய்வதற்குக் காரணம் அங்கபஞ்சகங்கனோடுகூடிய ஆதமநிஷேப மெனபது 'தவ்ய வ ஸ்ரீகரணம் தவ்யாணமதிரெவ', 'தம் ராதா வி க்ய ஹனாரம்' இதயாதிகளினு லேற்படுகிறபடியினால் அங்கபஞ்சகங் களையும் சீழ் சொல்லி பாஸாத காரணத்தைச் சொல்லுகிற இது ஆதமநிஷேபத்தைச் சொல்லுகிறது என்று தாதபாயம் 'புணீவாதஃ' என்கிற பதத்திற்கு 'பூலாஹி-பூலாஹி' எனறாததமாகையினால் அது காயிகமான நமஸ்காரத்தைச் சொன்னபோதிலும் அதற்குக் காரணமான மானஸவயாபாரதத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் பரபத்தியைச் சொல்லுகிறது என்று திருவள்ளம் ஆகையால்-இவ்வளவு நயாபங்கனிநுகசிறபடியினால் 'ஸாஷ்டாய-பிரிங்கே வுணை-ம' எனபதினால் 'புணீவாத' இதயாதிகள் அங்கி முக்யவகளை முக்யமாகச் சொல்லாவிட்டாலும் 'வெஷ்வாபவ்ய ஹனாரய-பூய' என்று வேதாந்தங்களின் ஆததங்களை விஸ்தரிப்பண்ண ஏற்பட்ட இரத காரணத்தில் 'எல்லாத் தபஸஸுதகளிலும் நயாஸமே சிறந்தது' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற நயாஸத்தை இதர ஸாஸ்திரங்களில் விவரித்திருக்கிறபடியே உபபநுமமணம் செய்திருக்கிறதென்று சொல்லுவது உசிதமாகையினால் கீழ்ச் சொல்லியபடியே ஆததம் சொல்லவேண்டும் எனபது ஸுசிதமாகரிஜைடைபரநயாஸம் செய்தபோதிலும் அப்படிப் புரநயாஸம் செய்யாத ராஷ்வரிகளையும் பிராட்டி ரக்ஷிததபடியினால் இபரகாரணம் ஸாஸ்திரத்தை நிரூபிக்க வந்ததல்ல என்று ஸந்தேஹிக

ராஷ்வீகா விலகாதமடடே பறஞ்சாகப் பிராட்டி
தன வாஹுரூபிசயத்தாலே 1 ' ஹவெயம் ஸாரணம் ஹி
வஃ ' என்றருளிச்செய்தாள இப்பாசரம் ஸஹ்யுதய
மாய ஹவய-ஹ்மானபடியை 2 ' ராத ஹெயிவி
ராஷ்வீஸ்யி தஹெவாஹ-ஹவராயாஸ்யா ராஷ்வீ
வவ நாஹ்யுதய ராஷ்வீ மொஹீ சுதா ' என
றவியுதா வெளியிட்டார்கள இவ்விடத்தில் சி. ஜ
டையுடைய வாஹுரூபவரஸவ-ஹ்ணத்திலே யவருக
குப் பிறவித்துவக்காலே நமமவாகளென்று கண

காமலிருப்பதற்காக அப்படி ரூபிதத்தற்குக்காரணத்தை அருளிச்
செய்கிறா—'இப்படி' என்றாமபித்து விலகாதமடடே - விலக
காமல இருப்பதையே இததால் ஆராயன ஸிஷ்யனுக்குப்
பரமபாஸம் செய்யுமபொழுது இவன் விலகாமலிருப்பதே
அமையும் என்பது ஸிஷிதம் 'வாஹுரூபிசயத்தாலே' என
பதினால இப்படி ரூபிதத்தற்கு காரணம் அருளிச்செய்யப்
பட்டது லோகத்தில் மஹாப திகளை விலகாதமாததிரத
தைக்கொண்டு ரூபிதகச கானவிலையே யென்னில, இவ்வளவு
வாதஸலயம் உலகத்தில் ஒருவருக்கும் இல்லையென்று ஸமாதா
னம் அறியத்தக்கது வஃ - உங்களுக்கு ஸாரணம் - உபாயமாக,
ஹவெயம் - ஆக்ககடவேன இததால் இந்தப் பரமபாபணத
தைப்பிராட்டி அங்கிகரித்தமை சொல்லப்பட்டது பிராட்டியின்
பாசரம் பாஸீலாபசசந்தர வாததையைப் போன்றதல்ல, அது
பல பாயந்தமாயிற்று என்றருளிச்செய்கிறா—'இப்பாசரம்'
என்றாமபித்து ஸஹ்யுதயமாய - மநப் பூவமாய ராதஃ -
தாயாராகிய, ஹெயிவி - ஹிதையே, ஹி - உமமிடத்தில்,
தஹெவ - அப்படியே, ஹ-ஹவராயாஸ்ய - புதிது புதிதாக
அபாரதம் செய்துகொண்டிருக்கிற, ராஷ்வீஃ-ராஷ்வீகளை,
வவ நாஹ்யுதய ஹ்மானிடத்திலிருந்து, ராஷ்வீ-ரூபிதத்,
ஹ-ஹவ-ஹ்ணம், ராஷ்வீ-ராமனுடைய, மொஹீ-ஸபையானது,
ஹ-ஹவ - மிகவும் அலபமாக, சுதா - செய்யப்பட்டது
பிறவித்துவக்காலே - இந்த ஜன்மத்தினாலுண்டான ஸமபந்தத்தி

னோட்டம் பிறகும் ராக்கவிகளு மஹாபுதைகள்
அபபடியே ஸ்ரீ விவீஷணாமுவானோடு கூட வந்த
நாலு ராக்கவரு மவருடைய வுபாயத்திலே யன்
ஹாபுதா அங்குறற வஹபுதா வுபாயணத்திலு
மிவவஹாஹிவமபு மடைக்கலாம் எவ்வனே பென்
னில — ப்ராதிசுதிபுத்திலே வுவஹிதனான ராவண
னுக்குங்கூட 1 ‘புரீயதாஃ ஷாஸராய செபிதீ’,
2 ‘வீதாண ராய நிவெடி செவீவவெஸி ராஜதீஹ
வீதஸோகாஃ’ என்று ஹிதரு சொல்லுகையாலே

னாலே, இத்தால ராக்கவிகளை ராக்கித்ததற்குக் காரணம் அவர்கள்
தரிஜனையின் ஸரணுகதியில் அவருடைய ஆதமீயமாயச சோந
திருக்கை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது இப்படியே விபீஷண
ஸரணுகதியிலும் ‘ஹா’ என்று அவா தனனையே ஸமாபித்த
போதிலும் அவரோடு கூட வந்த நாலவரு மதிலந்தாபுத்த ரென
றருளிச செய்கிறா—‘அபபடியே’ என்றாமபித்தது ஸ்ரீஹாபு
தா - ஆதமீயதவேந உள்ளடங்கினவர்கள் ‘அடைக்கலாம்’ என
பதற்கு தரிஜனையின் ஸரணுகதியிலேபோலக் கண்டோகதமாக இல
லாவிடிலும் காரண வசனாகக்கொண்டு நிருபிக்கலாம் என்று தாத
பாயம் வுவஹிதனான - ஸதிரமாய நின்றவனான ஷாஸர
யாய - ராமனின் பொருட்டு, செபிதீ - வீதை, புரீயதாஃ -
(உனனாலே) ஸமாபிதிசகப்பட்டும், அதாவது கொடுத்த
விடு என்று தாதபாயம் ராஜநு - ஓ! ராஜாவே, ராஜாய - ராம
னின் பொருட்டு, செவீ - கேவியான, வீதாஃ - வீதையை,
நிவெடி - ஸமாபிதித்தது, ஹஹ - இந்த லங்கையிலே, வீத
ஸோகாஃ - துகரத்தைவிட்டு நீங்கினவர்களாய், வவெஸி - வஹி
க்கக்கடவோம் ‘சூநாகுதிபுஹிதீபுரூதம் ஸவபுஹிதாநாகுதிபுதா’
என்று அஹிரபுதநய ஸமஹிதையில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸாவ பராணிகளுக்கும் அனுக்லனையிருக்கையாகிற ஆறுக்லய
ஸங்கலபம் தெரிவிக்கப்பட்டது என்றாததம் பகவானிடத்

சூகூகூலுஷஜ்ஜந தோற்றிறறு இந்த ஹித வவ
 மம விதோவஹதனுக்குப பால கைககுமாபபோலே
 யவனுக்குமெம மெதூவாயிறறு 1 ' சுவாணு யிகு
 லுவாஹம ' என்று யிகூரம பண்ணின பின்பு
 இனியிவனுக் குவஷேசிககவுமாகாது, இவனோட
 மூவநீதத விவசூதிகளுமாகாது, இவனிருநந
 விடத்தி லிருக்கவுமாகாதென்றறுதிவிட்டு, 2 ' தூக்ஷ
 வுசூராம ஞாராம, ' 3 ' வரிதூக்ஷயா லூகா வீசூ
 ணி வயகாநிவ ' என்கிற ஸ்வாகூதத்தின்படியே

தில் அதிக தவேஷியான ராவணனுக்கும் ஹிதம் சொன்ன சிரி
 ஷணனுக்குபகவானிடத்தில அனுகூலாகவாயும் அதுமையா கவாயு
 மிருக்கும் மறறவாகனிடங்சலில் ஆயுக்லா ஸங்கலா முண்டென
 பது கைமுதிக நயாயவிததமலலவோ ராவண மகஸமாநதிகளை
 விடபடியினுலே பராதிகூலப வாஜந முண்டெனா முண்டென
 நிருபிககப்போகிறவராய அவன பரதிகூலனென்று பெரிநக
 உடனே அவனை நயாகம செயயா நதறருக காரணம் அருளிச்
 செய்கிறா—' இந்த ' என்றாமடுதது விதோவஹதனுக்கு -
 பிததரோகத்தினுல பிடிசசப்படவனுக்கு, கைககும - ராமரும
 பால ஸவயம போசயமானாலும் அது புருஷனிடத்தில இருநருந
 தோஷத்தினுல கசககிறகதாபோல இவருடைய ஹிதோப
 தேஸம் தாமஸ பாரருதியாம் அவனுக்கு முசிககவிஸில் என்ன
 தாதபாயம் உமெம - தோபம் கூலுவாஹம - குலநஸதந
 கெடுககவநதவனு, சுவா - உன்கை, யிகு (நிநநிச') பிறை)
 விவசூதிகளும் - ஸுஸவாயாகளும் வுசூராம - பிதூநிரா
 சனாயும், ஞாராம - பெனசாநிரனாயும், தூக்ஷ - நிநிவிட்டு
 லூகா - லவகையும, வீசூணி வ - ஸநேநிநா மருந, வகா
 நிவ - தனங்களும, யோ - எனனால, வரிதூக்ஷ - விடபாபு
 டதுகள் இததால இவன பரதிகூலா ரணா பண்ணின பிதத
 திலேயே அவனை விடவேண்டியதா பிருநதமோநிலும் நன ந
 டைய ஸாவ பூதா லுக்லாததாலே தனக்கு ஸந்தி உளவாகவா
 பிலும் பாயததனப்பட்டு அவனை அனுகூலனாகவாரம் என்று

யங்கு துவக்கற்றுப் போருகையாலே பூர்த்திகூறு
வஜ்ஜு நாவிஸுத்தி தோற்றிற்று 1 'ராவணோ நாடி
வஜ்ஜு' என்று துடங்கி ஸ்வஜிததான ராவண
னோடடை விரோததாலே தாம போக்கற்று நிற்கிற
நிலையைச் சொல்லுகையாலும், பின்னும் 2 'சுமஜோ
ராவணஸூரணம் தெம வரஸூவராதிக் 1 ஸ்வஜி
ஸ்வஜிததாமம் ஸரணம் ஸரணஜாதிக் 1' என்கை
யாலும் காவணுரு சொல்லப்பட்டது அஞ்சா
தே வந்ததுகிட்டி 3 'ஸ்வஜிதராகஸரணராய ராவ
வாய உமாததே' என்று சொல்லும்படி பண்ணின

பாத்தது அது அஸாதயமானது கண்டு தயாகம் செயதபடியி
னாலே இவருடைய பராதிகூலய வாஜனத்திற்கு யாதொரு நயூ
நதையும் சொல்லவொண்ணாது எனபது தயோதிதம் ராவ
ணோநாடி - ராவணனென்று பரவிததனாகிய, ஸ்வஜித -
கெட்ட நடவடிகையை புடையவன் ஸ்வஜிததான - எல
லாரையும் ஜாதிதவனான பின்னும் - அபய பரதானம் செயத
பிறகும் சுமஜ - நான், ராவணஸூ - ராவணனுடைய,
சுமஜாதிக் தமபி, தெம வ - அவனாலும், சுவராதிக் - அவ
மானம் செய்யப்பட்டவனாக, சுவரி - ஆகிறேன், ஸ்வஜித
தாமம் - எல்லா பரணிகளுக்கும், ஸரணம் - ஸரணமாக
அடையத தருநதவராகிய, ஸ்வஜி - உமமை, ஸரணஜாதிக் -
ஸரணமாக அடைந்தேன் என்கையாலும் - என்று தன்னுடைய
காரணயததை அனுவாதம்செய்திருப்பதினாலும் ஸ்வஜிதராக
ஸரணராய - எல்லாருக்கும் ஸரணயனாகிய, உமாததே -
மஹாதமாவாகிய, ராவயராய - ராமன் பொருட்டி (எனனை
ஸமாப்பிவினுகோள்) 'என்று' இகயாதிகு பயப்படவேண்டிய
தாயும், முன் பரிசயமில்லாததுமான இடத்தில் வந்து நின்று
பெருங்குச்சலிட்டு தனனை ஸமாப்பிவினுகும்படி பராததிததது,
நாம சதருவைச் சோந்திருந்தபோதிலும் இப்பொழுது ஸரண
கதனான நமமைப் பகவான் ரகதிப்பான் என்கிற விஸுவாஸமில்லா
விடில் ஸமபவிககாது என்று தாதபாயம் இப்படி அாததாத

மஹாவிஸ்வரூபம் 1 'விலீஷணோ மஹாபூஜி:' என்று
காரணமாவததாலே சொல்லப்பட்டது பூஜி
தையை விசேஷிக்கிற மஹாபூஜிததாலே விஸ்வரூப
பாயந்தானே விவக்ஷிதமாகவுமாம் 2 'நாவம் ஸர
ணம் மகி:' என்கையாலே உபாயவரணாநீபுத
மான மோதுசுவரணஞ் சொல்லிறருயிறறு உபா
யவரணமாவததாலே வுஜிதமாகிற வளவனறிககே
3 'நிவெடியதோ க்ஷிபு விலீஷணமவவூதம்' என

விததம் என்கிற மாகதிரமனறிகே இது மேல மஹாராஜரால்
அதுவதிகபபட்டி நுககிறது என்றருளிச் செய்கிறா—'விலீஷ
ணம்' என்றாமபிதது 'காரணமாவததாலே' எனபதற்கு
'மஹாபூஜி:' எனபதற்கு மிருத புத்திமான என்றாதத
மாகையினால் மஹா விஸ்வாஸத்திற்கு காரணமான ஸௌரீல
யாதிகளைப்பற்றிய புத்தி சொல்லப்படுகிறது, அதினால் அதின
காரணமானமஹா விஸ்வாஸம் குறிகப்படுகிறது என்று தாதபா
யம் நேரில் ஸாபதமாகவும சொல்லப்படுகிறதென றருளிச் செய
கிறா—'பூஜிதையை' என்றாமபிதது 'விவக்ஷிதமாகவு
மாம்' எனபதற்கு 'பூஜி:' என்கிற பதத்தினாலேயே ஸரணய
குணதிகளைப்பற்றிய ஜனானம் சொல்லப்படுகிறது, அதில் மஹத
தா யிருக்கையாவது மஹா விஸ்வாஸமாகிய காரணத்தோடு சோந
திருக்கையே, ஆகையினால் 'மஹா பூஜி:' என்கிற பதத்திற்கு
மஹா விஸ்வாஸ பாயந்தமான ஜனானத்தை உடையவன் என்று
தாதபாயம் நாவம் - ராமனை, ஸரண மகி - உபாயமாச
அடைந்தேன உபாயவரணாநீபுதமான - உபாயமாக
வரிககிறேன என்கிற இடத்தில் உள்ளடங்கி இருக்கிற 'வுஜித
மாகிற வளவனறிககே' எனபதற்கு உபாயமாக வரித்தேன என
பதினா உபாயாதர ஸகானத்தில் நிற்குமபடி பராததிதகமை
யும் சொல்லப்படுகிறபடியினால் அதுவே பராயாஸமாகையினால்
பராயாஸம் 'ஸரண மகி:' எனபதினாலேயே ஸூசிப்பிக்கப்படு
கிறதுஎனபது மாதிரிமல்லாமல் என்றுதாதபாயம் உவவூதம்-
கிட்ட வந்திருக்கிற, விலீஷணம்- விபீஷணனாகிய, தோ-எனனை,

கையாலே வடகவாரஸுரமான வாதுநிகெஷவரு
சொல்லிற்று இப்புகாரணத்திலே நிவெடிதஸஸும
விஜ்ஞாவகராத்வாரமானுல நிஷ்யெயாஜநம இப்படி
மற்றுமுள்ள புவதிபுகாரணங்களிலும் ஐளகிக

க்ஷிபூம் - சிககிரமாய, நிவெடியத - ஸமாபபிஷியுங்கோள
வடகவாரஸுரமான-கடகாகளான ஆசாராயாநனைமுன்னிடடு,
அதாவது இவருவானரமுதலிகளைமுன்னிடடு அப்படியே 'உவா
பாஞரஸுரந நிவெடிதவாரமானுலஸுரணஸஸுததாஸ வுஜிதமாய
ரக்ஷாஸுர ஸரிவ-புண புவாநமான சூதநிகெஷவமும 'ஸவபு
வொகஸுரணுரப ராவவாய சிஹாதநெநிவெடியத ராம் க்ஷிபூம்
விவீஷணரீவஸூகரி' என்றுகணரம்மாயிருப்பாரை முன்னிலை
யாகக கொண்டுவிஸடிமாகசசொல்லப்பட்டது' என்று ஸ்ரீ அபய
பரதாநஸாரததில் இவா தமமாலேயே அருளிச செயயப்பட
டிருக்கிறது 'நிவெடியத' எனபதற்கு தெரிவியுங்கோள எனகிற
அாததமில்லை என்று நிருபித்தருளுகிறா—'இப்புகாரணத்தில்'
என்றாமபித்தது இப்புகாரணத்தில்-விவீஷணன இந்த ஸப
கததைச சொல்லும் ஸந்தாபபததில் விஜ்ஞாவக - தெரிவிப
பது 'நிஷ்யெயாஜநம்' எனபதற்கு எல்லாருக்கும் தெரிந்த
தை மறுபடியும் தெரிவியுங்கள் என்று சொல்லுகிறது எனபது
பரய்யாஜன மற்றது என்று காதபாயம் இவவிடத்தில் 'பெரு
மானும் இளையபெருமானும், முதலிகளும் கேட்கும்படி கிட்ட
வந்து 'புணாடிஸு சிஹாதெஷம்' எனகிறபடியே கூப்பிடுகிறவ
னாகையாலே பெருமானாக கறிவியுங்களைகை விவக்ஷிதமன்று
'ஸவபுராதநி வெடியதம்', 'கிங்கரொவூகி வாதாநம் டெவா(பெ
வம் நிவெடியெசு' உத்யாடிகளிறபடியே 'நிவெடியத ராம்' என்று
எனனை ஸரிவ-புங்கோள எனறபடி' என்று ஸ்ரீ அபயபர
தான ஸாரததில் அருளிசசெயயப்பட்டடி ரூபபது அனுஸந்தேயம்
அனறிககே ஸரணுகதி பாசரணத்தில் நிஷ்பரய்யாஜனமானது
என்று தாதபாயமாகவுமாம் அகாவது ஸரணுகதியோடுசாராமல்
அறிவியுங்கா என்று அாததம் சொல்லுவதைப பாரக்கிலும்
அவஸ்யாபே ஸிதமான ஸமாபபணத்தைசசொல்லுகிறதெனபதே
உசிதம் என்று தாதபாயம் 'மற்றுமுள்ள' இதயாதி-சாக கஜேநதி

பூவு மிக்ஷைவங்களிலும் ஸக்ஷைவ விஷ்ணு பூகி
யையாலே யிவ்வக்ஷைவங்கள காணலாம் தான ரக்ஷி
கக மாட்டாததொரு வஜ்ஜுவை ரக்ஷிக்கவல்ல னொ
ருவன பககலிலே ஸக்ஷைவக்ருமபோது தானவன
திறத்தி லக்ஷைவவிஷ்ணுவை யுடையாய், பூகி
க்ஷைவவிஷ்ணுவைத் தவிராநது, இவன ரக்ஷிக்கவல்
லன, ஸக்ஷைவத்தால் ரக்ஷிப்பதுஞ் செய்யுமென்று
தேறி, தான ரக்ஷித்ததுக கொள்ளமாட்டாமையா
யறிவித்தது, நீ ரக்ஷிக்கவேணுமென றக்ஷைவத்தது,
ரக்ஷைவஜ்ஜுவையவன பககலிலே ஸக்ஷைவத்தது, தான

ராதிகள் செய்த பரபத சிவசசொல்லுசிற இடங்களிலும், ஸக்
ஷைவ பூவு மிக்ஷைவங்களிலும் - ஸக்ஷைவ ஒரு தரவாய், தந
ஒருவனிடத்தில் ரக்ஷைவக்ருமபடி கொடுக்குமபொழுதும் இவ்வ
க்ஷைவங்கள்-ஐந்தகரங்களும், அங்கியும் அஸ்யாபேக்ஷிதம் என்கிற
அர்த்தம் சில இடங்களில் எல்லா அங்கங்களும் சொல்லப்படா
விட்டாலும் அந்த இடங்களில் பரபத, தி ஸக்ஷைவம்மாச சொல்
லப்படபடிருக்கிறதென்றும், விஸ்தமாத நிருபித்திருக்கா விட்டதில்
விஸ்தாரமாசசொல்லி இருக்கிறதென்றும் மறியவேண்டாம் எனப
தற்காக, ஸக்ஷைவவிஷ்ணு பூகி யையாலே எனறருளிச
செய்யப்பட்டிருக்கிறது அதாவது ஒரே யாந்த, தந சில இட
த்தில் ஸக்ஷைவம்மாச சில இடத்தில் விஸ்தாரமாகவும் சொல்லி
யிருப்பதைப்போலே இங்கும் என்று தாத்ஸாயம் வெளிக்க
தரவாய் நிக்ஷைவத்தில் இவை அநிநாப்தம் என்பதை நிரூபித்
தருளுகிறா—‘தான’ என்றாரம்பித்து திறத்தில் - விஷ்ணுவில்
‘தான ரக்ஷிக்கமாட்டாத’ இய்யாதியினால் ஆகிய நயமாநிற அநி
காரமும், ‘ரக்ஷிக்கவல்லனொரு’ என்பதினால் ஸக்ஷைவம்மாச
ஸவபாவமும், ‘ஸக்ஷைவவிஷ்ணுவையுடையாய்’ என்பதினால்
ஆனுகூலயஸங்கலபமும், ‘பூகி க்ஷைவவிஷ்ணுவைத் தவிராநது’
என்பதினால் பராதிகூலய வாதமும், தேறி-விஸ்தாரித்து, ‘இவன
* * தேறி’ என்பதினால் மஹா விஸ்வாஸமும், ‘தான’ இந்
நாதிபால் காரணமும், ‘நீ’ இந்நாதிபால் கோப, தருதவ
வரணமும், ‘ஸக்ஷைவத்தது’ என்பதினால் ஸவநுப ஸமாபப

மீல-புரணாய் லயங்கெட்டு மாரிலே கை வைத்துக்
 அங்காங்கிகளை கொண்டு கிடந்ததுறங்க
 காண மநீரமான க்வயநீரில் காண நின்றோமிதே இக
 அனுஸந்திக்கும் விதம் கட்டளை யெல்லாம் சி யரா
 ணாய-பு புகாசுகமான அபாவுகளைத்திலே யகுவ
 ளிகுமபாடி யெங்கனெயென்னில --வாவ-புஜிஞ வாவ-
 ஸகிய-புஜிஞ, கப-புஜிஞ, கப-புஜிஞ, வாவ-புஜிஞ
 கார நிரவெகுகு, கப-புஜிஞவதைகளைப்போலே --
 கப-புஜிஞ யானறிகே யிருப்பானாய், வாவ-புஜிஞ
 புஜிஞ வாவ-புஜிஞ அகவாவாயங்களை யுடை
 யா க கவி-புஜிஞகையும், பாவ-புஜிஞவாயின
 அகவாவாயங்களை யுடைப்பாக களவிலலாத மலத

ணமும, 'தான மீல-புரணாய்' எனபதினால பரஸமாபபண
 மும, மேலவாதயத்தினால் நிராய, கவமும சொல்லப்படுகிறது
 லயங்கெட்டு - லயம் கிடந்துபோய் கட்டளை - அங்கங்கள்
 அங்கங்களைக் கட்டளைமொன்றினால் அவஸாயம் அபேகிதம் என
 பது நயோதிதம் அவஸாயம் பேசுதபான அங்கங்களை என்று
 தாதபாயம் சி யராணாய-பு புகாசுகமான கரணமநதிரமா
 கையினால் அபபொழுது செய்யப்படுகிற அத்தங்களை பாகா
 ஸம் செய்கிற மீலம் ஸபதம், நாராயண ஸபதம் இரண்டும ஆன
 உலய ஸங்கல்ப பராதி உலய வாஜநங்களுக்குக் காரணங்களாகிய
 ஸாரிய பதியின் ஆகார கதைச் சொல்லுகிறதென்றும், அவைகள்
 பம்பத யானுஷ்டானத்திற்கு விரோதிகளான ஐந்துவிதமான
 ஸந்தேஹங்களை விவருத்தி ரெய்கிறபடியினால் ஆஸாயிப்பவ
 வுகளு அவஸாயம் ஐஞ்சு உலயங்கள் என்றும், ஐந்துவிதமான
 ஆகேஷ்பங்களையும் அந்நருக் காரணங்களையும் அவைகள் விவ
 ருத்திக்ருமபரகார, கதை, யுபநிஷித, நருஞ்சிஞா - 'வாவ-புஜிஞ'
 என்றொருமித்தங் வாவ-புஜிஞ கார நிரவெகுகு - தான
 பரிபூரணத்தைகயால் நமனால் செய்யப்படுக உபகாரங்கள் ஒன
 நிலும் ஆகையிலலாதவனாய், கவி-புஜிஞ - ஸந்திரம் பலம்
 கொடுப்பான இந்ந ஆகாரங்களைமேல் சொல்லப்போகிற ஐந்து
 விதமான ஆகேஷ்பங்களுக்குக் காரணங்கள் 'கவி-புஜிஞகையும்'

[illegible]

இதயாதி 'கூடேமோ' எனப்போடு அநவயிககிறது கூவி மஹி
 னுக்கை - அடைபக்கடியவனாகை நமமுடைய அபராதங்களை
 யெல்லாம் அறிந்து அதற்குத் தகுந்தபடி ஸிதைப்பண்ணக்கூடி
 யவன் நமமால்ஸுலபமாயடைபக்கடியவனாவீன (1) ? **பூரண**
 அவனை யடைவது அவரவாசன காமனசளுக்கு அனுகுணமாகப்
 பலம் கொடுப்பவனாகையினால் பராபதி விரோதிகளான பாபங்
 களையுடைய நமக்குப் பலத்தைக் கொடுப்பவீன (2) ? **கூடே வு**
பாரததுக்கு எனப்போடு பரபத்தியாகிற என்று சோததுச
 கொள்ளவும் நமமால் ஒன்றையும் எதிர்பாராதவன் இந்த அலப
 வயாஜத்திற்காகக் கொடுப்பவீன (3) ? **தாழாதே** - விளம்பம் செய
 யாமல் அவன் கூழ்பரகாரி யல்லாமையினால் விளம்பமில்லாமல்
 பலம் கொடுப்பவீன (4) ? **தரம் பாராதே** - ஆஸரிகாசனின் ஆத
 யாதிகளின் வயதயாஸன்களைப்பாராமல் அவன் ஸாவேதகருஷ்ட
 னாகையினால் ஸீசாகளான நமக்கு ஸவபராபதியைத் தருவவீன (5) ?
 கூடேமோ - ஸனகதமாருமோ **நிவத-கூங்களுமாய-விவா ததிசெய**
 யக்கூடியவைகளாய **யபூர ஸம்ஹம்** - அககற்குநேரிடுகிறபடி,
 அதாவது புருஷகார ஸம்பந்தம் உபாப தனோபயுகதம், ஸம்பந்
 தாதிசன் பராபயதவோபாயதவன்களுக்கு உபயுகதம் என்று
 தாதபாயம் **'வீஸேஷ'** எனப்பது **'வாரூஷகார'** இகயாதி
 ஓவ்வொன்றிலும் அநவயிககிறது போதிந்து கொண்டிருக்கிற -
 தாதபாயத்தில் உடைபதான, **சூய-கூமாக** - அாததகதினால்
 ஏற்படுகிறதாக அப்படி அநகப் பதங்களில் அனுஸந்தேயமாவ
 தற்குச் காரணத்தை யருளிச் செய்கிறா - **'இப்படி'** என்றாரம்

பித்தது இப்படி விஸிஷ்டமான - கீழ்ச சொல்லிய புருஷகாரா
திகனோடுசோநதிருக்கிற ஸ்வாமிதவத்தை இங்கு தனித்தருளிச்
செய்கது இவைகளுக்கு அதுமே முகப்பகாரணம் என்று தெரிவிப்ப
பதற்காக ஓளவிகூத்தால் ஸ்வாமியின் விஷயத்தில் இப்படி இரு
பபது உசிகமாகையினால் ப்ராஜமான - 'லோக நயாயத்தினால்
ஏறப்பட்டதான சுவாமிதராதவதகும - அவனிஷ்டப்படி நடப்ப
பது சுவாமிதரிவதகும - அவனுக்கு இஷ்டமில்லாததை
விட்டுவிடுவது ஒழிக்க வொழியாமை - ஒருவராலும் விடமுடியா
மை : ஸ்வஹகாரியை ' இதயாதி - ஒருநாளை எதிர்பாராத
துக்ககொண்டிருப்பதில்லாமை தண்ணியா தாழ்ந்தவா 'எவ்வளவு
யென்னில்' எனப்பதற்கு ஸங்கைக்குக் காரணங்களான ஸ்வபா
வங்கள் நிவருத்தி யடையாம லிருக்க ஸங்கைகளுக்கு நிவருத்தி
எப்படி ஸம்பவிக்கும் என்று தாத்பரியம் 'ஆகிலும்' என்பதினால்
அந்தஆகாரங்கள் இருந்தபோதிலும் அவைகள் அபரயோஜகங்
களானபது தயோதிதம் சங்கைவார வரிஜ - அந்தப்பூர
ஸ்திரீகளின் அந்தரங்கமான வேலைக்காரர்கள் சுவாமிதரவதகு
விரோடிகள் - ஜீவாதமா தன ஸம்பத்தில் வந்து நிற்பதற்கு

யங்கனையெல்லாம் க்ஷீததுஇவற்றில் 1 'கூவிஜீராதா'
 என்னுமபடி நின் நவீகனவ்ரும க்ஷீததாராவ
 மஹபுரணே யாகிலும் இப்புவதீராவ வ்ரஜத
 தாலே ப்ரஹ்மனாய வ்ரஜீக வ்ரஹ்ம வ்ரஹ்மனாவ
 யிகமாய காயம்போலே வ்ரத: ப்ரஹ்மான வளவில
 லாத மஹததையுத தரும் சுவாவ்ஹ்மகாசுதையா
 லே வ்ரஹ்மாவகார நிரவெக்ஷணே யாகிலும் க்ஷு
 வ்ரஜததாலே வ்ரகாய-கூன வ்ரஜத வ்ரஹ்ம
 வ்ரஜணைப்போலே தன் நிரஹ்மாயிக காரணவ்ரஜி
 களாலே யிவன செய்கிற சிலவான வ்ரவாரததைத
 தனக்கு வ்ரஹ்மாவகாரமாக வ்ரஜீததுகொண்டு
 க்ஷுஜீராதாக காய-கூன செய்யும் க்ஷுஜீராதை

விரோதியானவை 'என்னுமபடி நின்' எனபதற்கு அவன ஸாவஜ
 னு யிருந்தபாதினும் இவனுடைய அபராதங்கள் ஒன்றையும்
 அறியாதவனைப்போல மனதிலும் ஒருவித கலசகமில்லாதவனாய்
 நின்ற, கூவிஜீராதம் அவனால் இடையச கூடியவனும் வ்ர
 ஹ்மனாவாயிகமாய - ஸம்பந்தங்களை காரணமாகக் கொண்டு
 இதனால் ஒழிக்கவொழியாத ஸம்பந்தத்தினால்தாயதனம்போலே
 பராபதமான பலத்தைத் தருகிறானாகையினால் இதற்கு விரோத
 மான நிகரஹ நிவருத்தி இந்தப் பராபாஸத்தினால் செய்யப்படு
 கிறது, இந்த பராபத்தியே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதில்லை, ஸம்
 பந்தமும் அவனுடைய ஸஹஜ காரணயமுமே பரதானகாரணம்
 எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'மஹததையும்' எனபதினால் இவ
 னால் பராபத்திக்கப்படாத பங்கதி பாவனதவாதிகளையும் சொடுக
 கிறான் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது இது ஸாஸ்திரங்களி
 லும் அஸகதனை அதிகாரி விஷயத்தில் அலப பராயஸசித்தத்தி
 னால் மஹாபராக நிவருத்தி சொல்லி யிருப்பதைப்போல என்று
 திருவுள்ளம் 'வ்ரஹ்மாவகார நிரவெக்ஷணே யாகிலும்' இத்
 யாதிக் கு அவன தனக்கு உபகாரமாக இவ்விடத்தில் ஒன்றை
 யும் எதிர்பாராவிடிலும் தன்னுடைய பரயோஜனத்தில் ஆசை
 இல்லாமலே அயலா படுகிற து:கத்தை நிவருத்தி செய்வதாகிய

களைப்போலே க்ஷிபுக்ாரி யனருகிலும் மற்றுள்ள
 ஸாஸ்திராபிஷங்களுக்கு வி ஹம்ஸி த து மலுங்கொடுத
 தானேயாகிலும், கூடமூரணனுடைய பூவத்திகு
 ஷளாயபூமிமுண் ஸஹிதமாய ஸஹகாயபூகா நிர
 வெக்ஷமான தன ஸஜ்ஜுதாசூததாலே காக விஹ்ஷ
 ணாழிகளுக்குப்போலே யிவன கோலின காலத்திலே
 யவெக்ஷிதங் கொடுக்கும். ஸதாயிகுநரிபூனேயாகி
 லாமலூதகூ ஸாமி முண்விசீஷநூய தன பூயொஜந
 மாக வாஸூதாக கவெக்ஷிதஞ் செய்கிருந்நையால
 கொலுஜநவததில ஜகுகளுக்குப்போலே கூடா
 ரனோடொக்க கியபூக்கான கிளிகுப பா லூட்டுங்
 கணக்கிலே தரம் பாராதே கொடுக்கும் இ ப ப பி
 யயாநொகம் பிறநத ஸஜெகளுக்கு யயாநொகம்
 வரிஹாநமுண்டாகையாலே யயா ஸாஸ்திர பூவத்தி

காருண்யம் நிறைந்தவனாகையினால் இவன் செய்கிற அஸப
 வயாபாரத்தைத் தனக்குப் பரிமாபநாரமாத நினைத்து பரிசு
 கும எனறாகதம் 'மற்றுள்ள' இதயாதிகு சாக விபீஷணதி
 ஸரணதிகளில் அப்பொழுதே பலம் கொடுக்கக் கண்டிருப்பதி
 னால் ஸவதநதிரான தன ஸங்கலபத்தினாலே ஸரணத்தன் விஷ
 யத்தில் அவன் கேட்டபோது பலம் கொடுக்கிறான், க்ஷிபாகாரி
 யல்ல வென்றது மறவைகளைப் பற்றியது என்று சொல்லவேண்
 டும் என்று தாதபாயம் 'ஸதாயிகுநரிபூன' இதயாதிகு
 லோகத்திலும் ஸவலீலாதி பாயோஜனத்திறாசம் செய்கிற
 வாகள குமாரனாகும் கிளிகும வயதயாஸமில்லாமல் பாலூட்டு
 வதைப்போல கோஸல ஜனபதத்தில் ஜநதுகசனையும்
 அவாக்குடைய விசேஷத்தைப் பாராமல் 'நற்பாலுக் குயகத்
 தன்' என்று பரமாணாசன சொல்லுகிறபடியினால் தனபேருச
 செய்கிறபடியினால் ஆஸரிதாசளிதத்தில் தாரகமயம் பாராமல்
 பலம் கொடுப்பான் என்று தாதபாயம் 'யயாநொகம்'
 இதயாதியினால் ஸாஸ்திரத்தைக் கொண்டே யறிய வேண்டிய
 தான ஸரணய குணங்களைப் பற்றியும், பரபத்தி பரபாவத்தைப்
 பற்றியும், லௌகிக நயாயத்தைக் கொண்டு ஸந்தேஹிக இட

யபெண்ணித ஸாரம்மாகக குறையிலலை. இவ்விஸிஷ்ட
மான வுரூஷகாராபிக ளஞ்சையும ஸாரவாயு
கடாக்கிவிசெஷத்தாலே தெளிந்தவனுக்க கலலது
மஹா விஸுவஸம் பிறவாது எனங்னையென னில. —

மில்லை, அப்படி ஸந்தேஹிதகாலும் சிமசசொல்லியபடி ஸமாதா
னம் ஏற்படுகிறது என்று காதபாயம் இந்தப் புருஷசாராதி
களைந்தையுமறிந்தாலும் மஹா விஸுவஸம் உண்டாகாமலிருப்ப
தற்குக் காரணம் மருளிச்செய்கிறா—‘இவ்விஸிஷ்டமான’
என்றாமபித்து விஸிஷ்டமான-சிமச சொல்லிய விஸேஷணங்க
பாரி கடிய வுரூஷகாராபிக கடாக்கி விசெஷத்தாலே - இர
தப் புருஷசாராதிகளைப் பொதுவாக அறிவது மாதிரி மஹா
விஸுவஸாதிகளுக்குக் காரணமல்ல, நிஷ்காஷமான ஜஞானமிரு
க்க வேண்டும், அதுவும் பொதுவான காரணம், அந்தநிஷ்காஷம்
உண்டாவதற்கும் காரணம் ஸதாசாராயாநுகரஹ விஸேஷம்,
இவைகள் இல்லாதவனுக்கு மஹா விஸுவஸம் உண்டாகாது,
என்ற தாதபாயம் ‘கடாக்கி விசெஷ’ மாவது உபதே
ஸிக்கப்பட்ட அர்த்தமாக இவனுக்குப் பலபாயந்தமாக வேண்டு
மென்கிற தருபா விஸேஷம் ‘எனங்னே யெனனில’ என்ப
தற்கு ‘ஸாஷு பூரண’ வேழீ நநு விபி விஷயெ நிவிபுஸம்
கொயிகாஸ் விஸுவஸ்யாமஹாவே வுநரிஹ விஷுஷா கி
ஷிக்ஷம் பூலாயம் | வெஷம் வெவாராவாரயெஸுவபி மூரூ
வெஷ நூலஸிதெருணவெஷு ஸங்கா வாஷிபும ஹாஹபு
ஸாயிதூபிதர வெஷுவிஸுதடி வெஷுபி’ என்று புதிதயா
ஸம்மததியில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ஸாஸ்திரத்தில
நம்பிக்கையுடைய ஆஸ்திகன் அதில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு
குறித்து ஸந்தேஹிசகமாட்டா னைகயினால் இந்த பரபத்தி
ஸாஸ்திராததத்தில் ஸங்கா பஞ்சகமஉதியாதா காயினாலே அனை
களின் விவருத்திக்காகப் புருஷகாராதி விஸேஷ ஜஞானங்க
அநாவஸயகங்கள் என்று ஸங்கையின் தாதபாயம் ஆஸ்திகன
கும ஸங்கை உதிக்கும் என்று நினைப்பதற்காக அந்த ஸங்கை
களுக்குக் காரணங்களை நினைத்துக்கொண்டு அதில் ஆசாரய
ஸம்மதியையும் காட்டி ஸமாதானம் மருளிச் செய்கிறா—‘ஓம்

ஊர் ஸ்ரானவிஜேவ னல்லாமையாலே கூடியொழுக
 ளுத கூதஹ-ஹுமபடியான உஹாவராயங்களை யுடைய
 யனாய, 1 'பிமஸுவி உவிநீதம்' எனகிற ஸ்ரானத்தின்
 படியே யெட்டவரிய ஹுததைக கணிசிகுமபடியா
 ன வாவுததையு முடையனாய, இபஹுததுக கூத
 ஷிககப புகுகிற வுபாயம காயகேஸாயுடையகாலுடெ
 வ-ஹுதிக ளொன்றும வேண்டாததொரு ஸக்யுதம்
 ஸக்யுதமாதல, ஸக்யுதாயகிர கவலிவடக ஸக்யுதகி

ஸ்ரான ' எனமுரம்பிதது 'ஊவிஜேவன்' இதயாதிகுச காம
 யோகாதிகளான பரமபரையாக ஸாதனங்களான உபாயங்களைக
 கூட அனுஷ்டிப்பதற்கு அநாஹு யிருப்பதற்கு காரணம்
 இவ்விடத்தில் பசவான அபிமுகன யிலலாமை, அப்படி யிரு
 கக அவனைக கிடடி த தனை ரகிசக வேண்டுமபடி பராதிப
 பதற்கு அவன் அபிகந்தவயனாகுமோ என்று தாதபாயம் இத
 தால் பாதம் ஸங்கை தருடகருதம் 'பிமஸுவி உவிநீதம் கிடி
 யம் கிரகிஜம் வாரிவ-ஹுஷ ! பொஹம் யோவிவப-ஹு
 மெண்ணு ! விபிஸிவஸககாரெஷு ய-ஹுதம் கித்யுஷு-ஹு
 தவ வாரிஜகவரவம் காரியெ காரிஷுதம் || ' என்று பூண
 ஸலோகம் யோகிகளுககுள சிறந்தவாகளான பருமம் ருத்நி
 ஸநகாதிகளுககும மனதின லெட்ட முடியாக தான உமமுடைய
 கைககாயமா கிற புருஷா க, கககைத ஆரைப்படுகிறே னைககினை
 நான மிகவும் அபராதி என்று தாதபாயம் இததால் மஹா
 பராதிபானவன் அகற்கு பரிஹாரம் செய்து கொள்ளாமல்
 அவைகளை ஈழமிகக வேண்டுமென்று பராதிபபதே அபசார
 மாயிருக்கப லம் வேண்டுமென்று பராதிபபது மிகவும்
 பெரிய அபசாரம், அதிலும் மிகவும் தூலபமான பலத்தை பரா
 ததிபபது இன்னும் பெரிய அபராதம் என்று தாதபாயம் இத
 தால் இரண்டாவது ஸங்கை தருடகருதம் எட்டவரிய-மனதின
 எண்ணக்கூட அரியதான கணிசிகுமபடி - ஆரைப்படுகிற
 காயகேஸம் - (உபவாஸாதிகளினுண்டான) தேஹத்தின
 ஸரமம், ஹு-ஹுய - பணச ரெலவு, கெடிவ-ஹு-ஹு நடிருபாது

ஐசுமாதலாய, இந்த மூர்தரமான வுபாயத்தைக்
கொண்டு அந்த மூர்தரமான மஹாததைத் தான
கோலின காலத்திலே பெறவாசைப்பட்டு, இப்பஹுத
துக்கு 1 ' மூர்தரம வுரொபாஸ: ' என்கிறபடியே
ஜகதவூதாழிகளாலே தான மஹாநாயை வைத்துத் தன
னமாவூதிகளையுங் கொண்டிப் பேறு பெறுவதாக
வொருத்தனுக்கு உமா விஸ்வாஸம் பிறக்கையி லருமை
யைநினைத்து 'கலவெளளுக்கடடுபேயாக கலவெண்
னையாயிற்று ' என்றெமபா ருளிச செயதாரிநே

சூழி - ஸம்பமாயச செயயமுடியாத அங்கங்கள் ' ஆதலாய '
என சிறவாரியிலான வாகயத்தால் முனராவது ஸங்கை தருடிக
ருதம் மூர்தரமான - மிகவும் பெரியதான (உருருஷ்ட
மான), கோலின - இசைத்த பரவான தான ஸங்கலத்தினை
திறும ஸிபரகாரி யல்லாமலிருக்க இந்த பரபன்னை தான பரா
ததிகத் காலத்தில் பலத்தை ஆசைப்படுகிறது இதனால்
தானகாவது ஸங்கை தருடிகருதம் மூர்தரம் - நாயகருக்கு,
வுரொபாஸ:உவ - (யாகங்களில் உபயோகிக்கும்) புரொடா
ரம் என்கிற ஹஸிஸைப்போல ஜக - பிறப்பு, வூதம் - நா
வடிக்கை, சூழி - ஸமஸ்காரம், குணம், மஹாநாயைவைத்து
அடைவதற்கு அபிபாசயனையிருந்து மஹாவூதிகளையும-ஸம்
பந்தம் பெற்றவர்களையும, கொண்டு - சோதனுகொண்டு இந்
தால் தனக்கே இப்பேறு பெறுவது அஸாதபமாயிருக்கத் தன
ஸம்பந்திகளுக்கும் சோத்துப் பெறுவது இன்னும் அஸாதபம்
என்பது தயோதிதம் இதனால் ஐந்தாவது ஸங்கை தருடிகருதம்
அருமை வருத்தம் கலவெளளுக்கடடு-கல என அடங்கிய சுகை
அதாவது யஜமானனாகிய ஒருவன் தன்னுடைய குடியானவனிட
மிருந்து கல என்குகொண்ட சமைவரியாகக்கொண்டுவருமபடி
நிபமிகக, அவன் தனக்கு அது அஸகாமென்று சொல்ல, நல
என்கை கொண்டுவரவேண்டும் என்று உத்தரவு செய்வதைப்
போல இருக்கிறது, இங்கு பரபந்தியை பகதியோகத்தில் ஸகதி
யிலாதவனுக்கு விதித்திருப்பது என்றுதாதபாயம் ஆஸ்திகனாய்

இவ்விடத்தில் ஸ்வே-ஹ்ரானுடைய வரகவாசுத
தை யறிந்த கலுகையாலே காராயினென்று பேரா
பெற்ற பிறந்து கெட்டானிற காட்டில் இடைச்சி
களைப்போலே விவெகமில்லையேயாகிலும் ஸ்ரீமத
தை யறிந்து அந்நலனுடையொருவனை நணு கு
மவனேவரகாஷ்கனென்றபுள்ளாரருளிச் செய்யும
பாகரம் இப்படி வரகாஷகாராஜிஜ்ஞாததாலே பிற
ந்த விஹ்ரஸ்கம்மம் விஹ்ரஸ்கம்மம் காவ-

ஸாஸ்திரங்களைக்கொண்டு பகவானுடைய மேனமையை யனுஸந
கித்து அகன்று போவதினாலே பரபகதி ஸ்வரூபமே லோகத்
தில் விதிக்ககாதே எனனில்? அதற்கு ஸமாதான மருளிச்செய்கி
றா—‘இவ்விடத்தில்’ எனமுரம்பித்து அகலுகையாலே தூரத்தில்
விலகிப்போவதினாலே ‘காராயினென்று போபெற்ற’ எனப
தற்கு ‘காராயினென்று போபெற்ற’ எனபதற்கு ‘காராயினென்று போபெற்ற’
என்று பாபிகளாகப் பிரித்துச் சொல்லப்பட்ட நாலவரில் ஒரு
வனாகிய என்றாததம் பிறந்து கெட்டான - ஜஞானம் உண்டாய
அதின பலத்தை யுடையாவன, அனறிககே இரதப் பரதவத்
தைப் பார்த்து அகன்றவனாகியினாலே இரத ஜஞானம் பிறந்ததி
னால் செட்டவன என்றாததம் விவெக மில்லையேயாகிலும்-பக
வானுடைய உதகாஷம், தன்னுடைய நிகாஷம், இவைகளைப்பற
றிய ஜஞானமில்லையேயாகிலும், அந்நலனுடை - அப்படிப்பட்ட
ஸௌஸீயாதி கலயாணகுணங்களுடைய, ஒருவனை-அதவிதி
யமானவனை, நணுகுமவனை-கிடடியாஸரயி கருமவனை இததால்
பரதவ ஸௌஸீயங்களை யறிந்து ஆஸரயிப்பவர்கள் பரமாஸ்தி
சர்கள் எனபது கைமுதிக நயாயவலித்தம் எனபது தெரிவிக்க
படுகிறது மேலும் எம்பாருடைய வார்த்தை இரத
ஸௌஸீயாதி ஜஞானமில்லாதபடியினால் மஹா விஸுவாஸ
முண்டாசாதவனைச் சூறிகிறது எனபதும் தயோதிதம்
‘இப்படி’ இதயாதி—விஸுவாஸத்திற்கு மஹாதவமாவது இப்
படிப்பட்ட ஸங்கைகளை நிவருத்திக்கக்கூடியதா யிருக்கை
இப்படிப்பட்ட பரகாஷத்தைச்சொல்லுகிற ‘ஸ்ரீ’ எனகிற
உபஸாகத்தில, மஹாதவமும், ஸரண ஸபத, சீ, காடு சோந்த

ண்டுமும் 'பூவடி' என்கிற கியாவடித்திலு
 வந்ததிலும், ஸாணாஸெஷாவஸீஷுமான யாதுவ
 லும், உத்தேனிலு மகாஸுதேயங்கள் இதிலுத்தேனில
 விவகித்ததை 'காமஸாணா' என்று மடித்திலே
 வூவூம பண்ணினா இவ்விடத்தில் உவாயகா
 ளுவலாயவாகு ஸஸுத்திலே மொவூக வரணனை
 மீதம் 1 'கூறு ஷூவராயநா காலுயாகிண
 மொமதி', 2 'கூடுவாவாயலுதொ கெ லவெகி
 பூயூகாதி' | ஸாணாமகிரிதூதூவாடிவெவ்விநு
 பூயூஜா' என்றும, 3 'உவாயே மூஹ ரகி
 தொஸுஸாணாதிதூய | வதூதெவாம்பூகம் செவடி

‘பூவடி’ என்கிற கரியாபதத்தில் ஸரணமாக நம்புகிறேன் என்று விஸ்வாஸத்தின் ஸ்வரூபமும், ‘பூவடி’ என்கிற இடத்தில் காதுவினமேஷிருக்கும் உத்தம புருஷனால் காப்பண யமும் அனுஸந்தேயம் என்று தாதபாயம் உத்தமனுக்கு நான் என்று அரத்தமாயிருக்க காப்பணயம் விவரிதமென்பதற்கு பரமாணம காட்டியருளுகிறா—‘இதில் என்றாரமபிதது ஸந து ஸரணம் - வேறொரு உபாயமில்லாதவன் உவாயகவா லு வலாயவாவஸஸுத்திலே - உபாயமென்று நாபுகிறேன் என்கிற அாகதததைச சொல்லுகிற ‘ஸரணம் பூவடி’ என்கிற பதங்களிலே, ஸநதீ-தம் அரத்தாத வரிததம் இவ்விட த்தில் உபாயதவாதயவஸாயம் ஆவஸயசமென்பதற்கு பரமாணம காட்டி யருளுகிறா—‘ஸணம்’ என்றாரமபிதது சுவரேவ-நீரே, வெ- எனக்கு, உவாயலுதிதம்-உபாயமாக லவெகி இருக்கவேண்டு மென்கிற, பூய-தாரகி: பராததிபபதாகிய அனுஸந்தா னம், ஸரணம் மதி: ஸரணுகதி யென்று, உதூ-சொல்லப்பட டது, ஸா-அது, ஸவ்யிநு-இந்த ஷெவெ-தேவனிடத்தில், பூய- ஐதாம் - பராயாகிககப்பட்டும் உவாபெ - உபாயத்திலும், மூஹாஸுதிரு: - வீடு ரக்ஷிப்பவன் என்கிற அரத்தங்களி லும், ஸரணம்-ஸரணம், ஐதி-என்கிற, ஸயம்-ஸவ்யம்-இந்தஸபதம்,

உவாயாமெய்யுட்கு வாகுகு' என்று ஒரு சொல்லுகிற
படியே உவாயாநாராயணத்துக்கு ஸ்வெய்யுட்கு வாகு
யாஹ்யுட்கு வாயாரணமான ரக்ஷகவாகுத்ததிலே
நிறைக யனறிககே ஸ்ரீகிருதலாநாயக கொண்டு உவா
யாநார ஸ்ரீமத்திலே நிவெஸிககையாலும் கருவலா
நான விவவயிகாரிககுப பின்பகமேநாரவாயகம்
நிலே நிறைகககாகவும் உவாயகவாகுவலாய மிவவி
டத்திலே விவகழிதமாயிறு உவாய மென்ற
லொருவிரகென்ற ராகுமாகையாலே மிவவுவாயகம்

வத்யுதே-பரவருத்திகுறது(அ கைகளைச்சொல்லுகிறது) வர
வத்யுதே - இப்பொழுதோடு பரிசு(இந்த ஸரணத்தி பரகரண
ததிலே), உவாயாமெய்யுட்கு வாகுகு-உபாயம் என்கிற அருத்த
கையே சொல்லுகிறது 'ஸ்வெய்யுட்கு யாஹ்யு' இதயாதிரகு 'மெய்யுத
உவவதே' என்கிறவை முதலியவைகளிற் படியே ஸகல காமங்க
ளுக்கும் பலங் கொடுப்பவன் பரவானுகையினால் அவனுடைய பல
பாததவம் எல்லாருக்கும் பொதுவாகையினால் ரக்ஷகதவம்
முதலிய அருத்தங்களைத் தள்ளிப் பரபந்தி பரகரணத்தில உபா
யகவததைச் சொல்லவேண்டுமென்று சித் தவனங்கலில் சொல்
லப்படடிருப்பதினால் பரபந்திக்கு அஸாதாரணமான உபா
யாதார ஸதார நிவேஸனே இவரு சொல்லப்பட்டவேண்டுமென்று
தாதபாயம் 'ஸ்ரீகிருதலாநாயக கொண்டு' இதயாதிரகு
இவவதிராரி பாததை நயாஸம் செயதபடியினால் அருறகுப
பிறகு இவனுக்கு உபாயாதாரங்களில் பரவருத்தி கூடாதா
கையினால் அப்படி இவனுக்கு அநநயோபாயதவம் உண்டாகிற
காக உபாயாதார ஸதானத்திலே ஸரணபன நிறகிருனென்பது
அவஸாயம் அகசிரித வேண்டுமென்று தாதபாயம் உபாயாதார
தபவஸாயம் ஆவஸாயகமுமாய் அஸாதாரணமுமாய் விநிதிகபா
சில் சோபந்தருதவவரணம் விநிதிக்ரும பாகாரததை யருளிச
செய்கிருா - 'உவாயமெனனால்' என்றாமிதது விரகு - இஷ்ட
பலத்திற்கு ஸாதனம் 'ராகு மாகையாலே' என்பதற்கு உபாயாதா
தார ஸதானத்தில் நிறபதினாலே பகவானுக்கு உபாயதவம் ஏற
பட்டபோதினும் அது உபாயமென்கிற பந்திற்கு லேகமென்கிற

வெததாவெதத வாயாரணமா யிருக்கையாலும்,
 1 'ரக்ஷிஷுக்' தி விஸாவஸா மொவ்யகவ வரண
 தயா' எனறும், 2 'ஸவபுஜேஜாவி ஹி விஸேஸ ஸா
 காரணிகொவி ஸநு | ஸம்ஸாரதன வாவிக்ஷா
 புக்ஷாவெக்ஷாம் பூக்ஷதெ || ' எனறொ சொல்லு
 திறபடியே வெதவெதகாணமான மொவ்யகவ வரண
 மகாவஸைய மாகையாலும் மொவ்யகவ வரண மிங்
 கே விவக்ஷிதம் அதில ஸரணஸவமொரு பூயொ
 மத்திலே யிரண்டயத்ததை யவியாமம் பண்ண மாட்
 மான யுதபத்தியினுலேறபட்டதல்ல எனறு தாதபாயம் ' வர
 யாரணமா யிருக்கையாலும் ' எனபதற்கு ' ஸவபுஜேஜாவி
 ஷுக்' எனகிற ஸூத்ரிர பாஷ்யத்தி லுள்ளிச செயத நயாயு
 தினுலே பரம சேதனனாகிய எம்பெருமானை சேகனாரேதன
 ஸாதாரணமான உபாயமெனகிற ஸபத்தினுல சொல்லுவது
 அபசாரமாகும் எனறு தாதபாயம் இதற்கு பரமானாமி நிருதி
 கருளுகிறா—'ரக்ஷிஷுக்' எனருராமபிதது கோபதருதவ
 வரணததை மாதிரம் எடுகசவேண்டியிருச மஹாவிஸ பாஸு
 திலும் இந்த ரக்ஷிக்கும் எனகிற விஸவாஸ மிருதகிறதெனறு
 தெரிவிப்பதற்காக முன பாகமும் சோதது எடுகப்பபட டிருந
 திறது விஸேஸ? - பகவான, ஸவபுஜேஜாவிஹி-ஸாவ, ஸுன
 யிருநத போதிலும், ஸா-எப்பொழுதும், காரணிகொவி
 ஸநு - கருணையை யுடையவனா யிருநதாலும், ஸம்ஸாரத
 னு வாவிக்ஷா - ஸமஸாரத்தை யும் நடத துசிறவானாகையி
 னுலே, ரக்ஷாவெக்ஷாம் - ரக்ஷிக்க வேண்டுமெனறு அமேகிபி
 தை, பூக்ஷதெ - எதிர்பார்க்கிறான ' ஸமாவஸைய
 மாகையாலும் ' எனபதோடு பரமாண பலத்தினுல எனறு சோ
 துக கொள்ளவும் இப்படி இவை இரண்டுமே ஆவஸயகங்களா
 கில இரண்டுமே ஸபதமாகவாவது, கோபதருதவ வரணம் ஸா
 கமாய, உபாயதவாதயவஸாயம் ஆதத மாகவாவது இருக்கட
 டெம யென்னில? ஸமாதான மருளிச செய்கிறா—' அதில'
 எனருராமபிதது ஒரு பூயொ மத்திலே - ஒரு நடவை சொல்
 ப்பபட டிருக்கும்பொழுது ஸவியாமம்-சொல்லுவது ' ஸக்ய

பாமையாலே யிவவயிகாரிக கலாயாரணமான
வ்யாயகவாஜுவஸாய மிவவிடத்திலே ஸாஷ்டாயா
வஸாயிகாரி வாயாரணமான மொஷ்டக வரண
மாஷ்டமாகககடவது

அறிவித்தன ரனபரையம்பறையு முபாய மிலலாத
துறவிததுனியிற ஸுணையாமபரணவரிககுமவகை [10
உறவிததனையினறியொததாரென நினறவுமபரை நா
பிறவிததுயா செகுவீரெனறிரககுமபிழை யறவே 18

ஊஷுரிசுஸஷ்ட வஸுஷெவாயும மஃபகி ' எனகிற நயாயமிருக
கிறபடியினால் என்று தாதபாயம் ' வஸாயாரணமான '
என்பதற்கு ரக்ஷகதவம் முதலிய பரவிக நமான அததக
ளிரண்டையும் விலக்கி உபாயமெனகிற அததததையே சொல
லுகிறதென்று வசனம் விதிசகிறபடியினால் ஸவததிர பர
பததி விஷ்டனுககு அஸாதாரணமான உபாயகவாதயவஸாயா
தவய மந்திரததில சொல்லப்படுகிறதென நவஸாயம் ஒப்புககொ
ள்ள வேண்டுமென்று தாதபாயம் ரக்ஷகதவமாகிற அததத
கை விலக்கி யிருப்பதற்கும், உபாயதவமாவது நிரபேக்ஷ ரக்ஷ
கதவமாகையாலே கேவல ரக்ஷகதவம் மாததிரம் இவகாத
மிலலை, நிரபேக்ஷதவமாகிய விஸேஷணதகோடு கூடிய ரக்ஷக
தவமாகதமென்று சொல்லுவதில் தாதபாய மானையினால் அநத
வசனத்திற்கும் விரோதமிலலை என்றுதிருவுள்ளம் 'சூய-மூமாக
கடவது'என்பதற்கு கோபதருதவ வரணம் எல்லா அதிகாரிகளு
கும் பொதுவாகையினாலும் ஸரண ஸபத்தகிறகு ரக்ஷகதவமாகிற
அததததை அங்கீகரித்தபோதிலும் ' பூவஷெ ' எனகிற கரி
யாபகம் வரிககிறேன எனகிற அததததை சொல்லமாட்டா
தகையினாலும் கோபதருதவ வரணம் அததததையே விதிக்க
வேண்டும என்று தாதபாயம்

இப்படி ஸாஸாபஞ்சர நிவருத்தி பூவகமாச மஹா விஸவா
ஸததுடன் ஸரிய பதியை ஸரணமடையும் பராரகதை ஸக
சாயோபதேஸததினாலும் அவர்கள் அனுகூல விஸேஷத்தின
லும் பெற்றோம் என்று அவர்களிடத்தில் கருதிகளுகாணஸந்தா
னம் செய்துகொண்டு அதிகாரராகதத்தை ஸக்தி நருளுகி
றா—'அறிவித்தனா' என்றாரம்பித்து

ப - னா] இததனை - இவ்வளவு, உறவு - ஸம்பந்தம், இன்றி -
இல்லாமல், ஸாரிய பதிகமும் நமசக்தும்போலே ஸ்வாமி, உறவு முதல்
ய ஸம்பந்தமொன்று மில்லாமல், அன்றியே, இததனை - இவ்
வளவு அன்பமான, அதாவது 'இததனை' எனப்படும் அன்பு பரிமா
னத்தைச் சொல்லுகிறதாயினால் அல்ல ஸம்பந்தம் இல்ல
லாக என்றாத், தமசவுபாயம் ஒத்தா-தாம பாவஸாகளாய் போஷ, நர
ஜஞாக பாவையினால் நமசக்தும் நுஸாகள, என்-என நமொலுபாய
படி, பரமண வசனினால் என்று சொக்துக கொள்ளப்பட, நின்ற -
புகிற, உமபரை - தேவதைகளை, நாம மீடாய், தந்தி மீடாய்
யுடைய நாம, பிறவிததுயா - தனமத்கினால் உண்டான முதல்
வக, செகுவீ - நாமம் செய்யுங்கள், அதாவது இந்த பாவத்தி
பாசம் உபாயத்தை நமமசாராயம் உபதேசியாமல்போனால்
பாதி யொத்தகிறகு வேண்டிய ஜஞான ஸக்தபாதினா இவ்
வக நாம, அவாகளுக்கு மோஷ பாதகம் இல்லாமல் விருந்த
போதிலும், அந்த ஜஞானதிகளை ஸம்பாதிப்பதற்காக 'ஸம்ச
நாசி ஜ்ஞாநிஷ்டேஷ' இதயாதிகளிறபடியே தேவதான, தரவர்களை
பாஸாய்க்கும்படி நேரிடம் என்று தாதபாயம், இரககும்-பாவி
பதாய, பிழை - குற்றம், அதாவது அனுசித்தமான காரியம்,
அற - இல்லாமற்போகும்படி, ஐயம் - ஸந்தேஹத்தை, பறையும-
ஸந்திபயிக்கிற, அதாவது பகதி முதலியவைகளின் ஸவருத்த
த்தை கேட்கும்பொழுதே அவைகளைப் பூணமார அனுஷ்டித்த
பலத்தை அடைவது, ஸந்தேஹமெனப்பதை தானே தெரிந்து
கொள்ளக் கூடம் என்று தாதபாயம், உபாயம் - பகதி முதலிய
உபாயம், இல்லா - இல்லாமையாகிற, துறவி - தாரி, காயம், உபா
யாதரஸூத்யதவமாகிற ஆகிருசநயம் என்றபடி, துனியில அதிஞ
கூண்டான துசகத்தில் துணையாம் - ஸஹாயமாயிருக்கிற, பரனை-
ஸாவாத கருஷ்டனான பரமாதமாவை, இங்கு 'பரனை' என
பதினால் ஸகாபஞ்சகங்களுக்குக் காரணமான ஸாவஜ்ஞதவாதி
கள ஸந்திதங்கள், வரிக்கும் வகை - மஹா விஸ்வாஸ, உடைய
ரகங்களை வரிக்கும் பரதாரத்தை, இததால் ஸவகை
களின் விவருத்தி பரகாரம் ஸந்திதம், அனபா - நம் விஷயத்
தில் கருபையையுடைய நமமசாராயங்கள், அறிவித்தனா - அறி
வித்தார்கள்

பூவூர்தி: வங்ஷாஜஸூகி
 லமவஜாஸெமெ ரொஷ்யொம
 ஸத்ர ஸாஸூராவாயாஜிரகி ருநிதரொ
 வாயதெதெகம வெவாஜூ !

வனகெக வராஜாஜாஜூ நிஜவரா
 விஷயெமெயுத தசுலாஜூதெவா
 தசுஜிஜாநபூயுதாசுவிஹ ஸவரிசுயா
 தாடியி தூரகி வுலி: ||

ஐதி ஸ்ரீகவிதாக்கி-க விலிஹஸ்ய ஸவ-தஞ்ஜவதஞ்ஜவ்ய
 ஸ்ரீஜெஹ்மகாபஸ்ய வெராஜாஜாப-ஸ்ய க்ருகிஷு
 ஸ்ரீஜெஹ்மஸ்யுதயவாரொ
 வாரிகா விவாமாயிகார வனகாடிஸா

|| ஸ்ரீ ஜெத நிமஜாஜெ ஜெஹ்மெபிரிகாய தஜி: ||

சீராதாபுதறிருவேங்ஸடமுடையான திருவடிகளே ஸரணம்

இந்நவதிகாரகதி லருளிச்செய்த ஸுந்தங்கங்களின் உபகாரம்
 3-ள ஸங்கர ஹிததருருகிரா—‘ பூவூர்தி: ’ எனமுரமரித்து
 ப - ஹா] வனஷி: - இந்ந, வங்ஷாஜூ: - ஸுந்தலலது ஆறங்கங்க
 னோடு கூடிய, யொம: - பரபததியாகிற உபாயம், ஸகூசு: - ஒரு
 தடவை (செய்யவேண்டும), ஐதி என்று, லமவஜாஸெமெ
 பசவச ஸாஸ்திரங்களினால், அதாவது பாஞ்சராதாஸாஸ்திரங்
 களினால், ஸாவஸ்த’ எனபதினால் ‘ ஸகூசெவ பூவஹாய’,
 ‘ ஸூதெகநஸி’ இதயாதிகளான பதவத வாக்யங்களுமவிவரித்தங்
 கள், பூவூர்தி: - பரவிததிரா யிருசகிறது, இந்நால இதுவிட
 பகதியோகத மதப்போல யோக மெனவிற பதத்திற* காத்த
 மாணையினால் ஆவருத்தி செய்யுமபடி நேரிடுமெ எனகிற ஸங்கை
 விலக்கப்பட்டது, ‘ ஸகூசு’ எனபதற்கு விஸேஷ விதி
 இருப்பதினால் என்று ஸமாதானத்தின் காதபாயம், தித்ர -
 அந்ந அங்கங்களுகளுள் 3-ள், ஸாஸூர: - ஆனாலய ஸங்கலபம்

பராதிசூய வாஜனம் எனகிற இரண்டங்கங்களினால், **சுவாபாஸி** - பகவானுடைய ஆஜனஞ்சைய அதிகாமிதது நடப்பதற்குரிய அபாயத்திலிருந்து, **விராதி** - நிவருத்தி (உண்டாகிறது என்று) வெளியூர் - அறியத்தக்கது (இப்படியே மேலூர் சோதனாக கொள்ளவும்) **வனகெக** - ஒன்றாகிய காபணயத்தினால், **சுமிதரொவாயதா** - வேறொரு உபாயத்தையும் உடைந்தாகாதவனு யிருக்கை, **வனகெக** - ஒன்றாகிய மஹா விஸ்வாஸத்தினால், **நிஜலா விஷயெ** - தன்னுடைய ராஷண பாதத்தைப் பற்றிய விஷயத்தில், **வூரண்காலை** - மனதின நிலசலமா யிருக்கை, அதாவது உபாயாதரங்களில் ஆரையில் லாம யிருக்கை, **சுமெக** - மறொன்றாகிய கோபநருதவ வரணத்தினால், **தூராகுதெவா** - அந்தப் பகவானுக்கு நாமமாலேயே இது ஸாதிகத்த தருத்தது எனகிற ஸங்கலபம், **வஸவரிகரெ** - அங்கங்களோடு கூடிய (பரபத்தியில்), **தாடியூரபிவூலிவூ** - அவனுக்கு வஸப்படது எனபது முதலிய புத்தியோவெனில், இங்கு 'சூழி' பதத்தினால் பலமும காத்தருதவமும அவனுடையது எனகிற புத்தி சோதனுககொள்ளப் படுகிறது, **தசுவஜூர மபூயூதா** - ஜீவேஸ்வராகளுடைய ததவ ஜஞானத்தினு லுண்டாகிறது 'தூ' எனபதினால் சீழ்க் குறித்த ஜாதங்களனைவிட இந்த ஸாதனிகதயாகமாகிற அங்கம் ததவ ஜஞானத்தினு லுண்டாகிற தாகையினாலே ததவ ஜஞானத்துடன் செய்கிற நிவருத்தி தாமங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொது ததவ ஜஞானத்துடன் செய்யாததான பரயோஜனாதரகதிறகாக செய்யப்படும் ஸரணுகதிகு அங்கமல்ல எனகிற வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது

திருவஹீந்திரபுரம் சேடலூர் விதவான் பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரணிமமாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில்

பரிகர விபாகாதிகாரம்

முற்றற்ற

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீ மதெ நிமராக் கஹாபெஸிகாய நம: ||

ஸாங்க ப்ரபதநாதிகாரம்.

[அங்கி ஸ்வரூபம்—பரஸமாப்பணுஷ்டான பாகாரம்—ஸஸவான் ப்ர
தான பஸி—ஸ்தோத்ர ரதன ஸலோக தாத்பாயம்—தவயததில் அங்கி
யின அனுஸந்தானம்—ஸாங்க ப்ரபதநம க்ஷணகரீந்தவயம்—ஸாங்க பா
பதந ஸங்கிரஹம்—அம்மாள் அருளிச் செய்யும் சுருகத்—அங்கங்கீளின்
ஸ்கருந் காத்தவயதவம்]

ஊலீஷெடி டுஹாரயெ ஸுத ஐதரதொ வா ஸுத தசு
ஹாநூரவஸம் பாஜாநீத கலிவடிநி ப்ரவடிநம் |
ஐத: ப்ரபதவடிநம் நிர்வெகெஷண ஹவதா
வஸெடிநூ ஸாவயடிநி கலிவிஸெஷ க்ஷவிடிநம் ||

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீ மதெ ஸ்ரீ நிவாலாராநாநு கஹாபெஸிகாய நம: ||

இப்படி அங்கங்களை நிரூபித்து அங்கியின ஸ்வரூபத்தை
இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப் போகிறவராய் ப்ரபததிகரு
அஸாதாரணமான லக்ஷணத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு அதிகா
ராததத்தை ஸங்கரஹித தருளுகிறார்—‘ ஊலீஷெடி ’ என்ற
ரமபித்து

ப - ரை] ஸுத: - தனனூலே, ஐதரதொவா - ப்ரபததி
யைத் தவிர மற்றொரு உபாயத்தினால், ஊலீஷெடி - தன்னிஷ்ட
பலமானது, அதாவது ஸுகமும் அதன ஸாதனமும் என்று
தாத்பாயம், டுஹாரயெ-ஸாதிகக முடியாதிருக்கும் பொழுது,
ஊத - ஒருவனிடத்தில், அதாவது அதை ஸாதிகககூடிய
ஸகதி உடைய ஒருவனிடத்தில், பாஜாநீதம் - பராதனை
யோடு சேர்த்திருக்கிற, தஹாநூரவஸம் - அநதப பலத்தைக்
கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பாதத்தை ஸமாபசிப்பதை, ப்ரவடி
நம் - ப்ரபத்தியாக, ஊலிவடிநி - (பாதமுனி முதலிய லக்ஷ
ணஜ்ஞர்கள்) சொல்லுகிறார்கள் ‘கநகூ ஸாவயெ ஸூலீஷெடி
கஹாலிஸாஸ வ்ரவடிநம் | கடுகெகாவாயதா பாஜா ப்ரவ
திஸாரணாமகி: || ’ என்கிற வசனம் முதலியவைகள் இங்கு விவ

கூடுதலாக அதாவது தன்னுடைய இஷ்டபலம் வேண்டுமென்றிருப்பது
 ஸாதிகத முடியாமல் விருத்தமபொழுது மஹா விஸவாஸதனுடன
 அநதப பகவானையே உபாயமாக பராததிப்பது ஸரணாகதி யெ
 ன்று சொல்லப்படுகிறது எனறாததம் இந்த வசனத்தில் பராத
 கண மாதகிரம பரபததி என்று சொல்லப்பட்டிருக்க போதி
 'ஸ்ரீம ப்ரஸம்பாபணமும் உபலக்ஷிதமென்று மேலே ஸாதியோ
 பாய ஸாதவதிகாரத்திலே நிபுணிக்ஷீபட்டிருக்கிறது இங்ரு
 'வ்யுதஃ உதரதஃ' எனபதும் 'ஹ்ரத்யாவஸஃ' எனபதோ
 'உதரத்யாவஸஃ' அதாவது தானாகவேபரநயாஸமசெய்கிறதாவது,
 அதாவது தானாகவேபரநயாஸம் செய்கிறதாவது என்று
 உதரத்யாவஸமாம இதனால் பரநமுனி லக்ஷண வாதயத்தில
 பாசனநய பரபததி என்று சொல்லி யிருப்பதும் ஏழ்ச சொல்
 'ய பாசனநயோடு கூடிய புத்தி விஸேஷத்தைச் சொல்லுகிற
 தென்பது உபாதிதம் பராததனை மாதகிரம ஸரணாகதியென்று
 சொல்லில் ஒருவாகசொருவா உபகார பரத்யுபராரா சொல்லும்
 பொழுது பராததனை யிருக்கிறபடியினால் அது ஸரணாகதியாக
 'வணடிவரும் பரநயாஸமாதகிரம பரபததி எனனில் தனவாத
 கரவுக்குச் சீழ்ப்பட்டது நடக்கிறவனை ஒரு சாரயத்தி லேயு
 பொழுதும் இந்தக்காயத்தை முடிக்க வேண்டியபரம் அவ
 னுடையதென்று சொல்லுவதாகிற பரநயாஸமகாரணபரிசிறபடி
 யினால் அதுவும் ஸரணாகதியாக வேண்டியபரம் ஆனபரிசு
 பராததனை யோடுசொந்த பரநயாஸம் ஸரணாகதியென அஸா
 தரணமான லக்ஷணம் இங்கருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது
 இவ்வாததமே 'ரக்ஷாவெக்ஷாஸவாஹ்ய ப்ரணயவதி ஹ்ரத்யாவ
 ஸரணாகதியெனக்ஷாஸவாஹ்ய ப்ரணயவதி ஹ்ரத்யாவ
 கருணமே உக்ஷணஸ்யாஸம் | மொஹமத்யாதி ரோகென நிபத
 து ஸரணாமத்யாவெவ்வாவாரா ஹ்ரத்யாவென்காபு லாவாஸ
 மவதி ஹி விவிபஃவாவந்யவென்காபு' என்று ஸ்ரீநயாஸ வி
 ஸகியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது பரநயாஸம் என்ன ?
 அதை நயாஸம் செய்வதாவது தானே ? எனபதற்கு தெரிவிப்ப
 பதற்காக அருளிச்செய்கிறார்—'உதஃ வஸாஸ' எனமுள்ள
 பிதது உதஃ வஸாஸ - இதற்குப் பிறகு, அவ்வுத்தமநிர
 வெகெண்ண - என்றுடைய பரபததினமால் அந்நிபதிப்பது

உச்சுக்ஷ்வான வயிகாரிக கிவவுவாயத்தி லஜீ
 ஸூர உவமாவது சூலாணததை உடையவனுக்கு
 அங்கி ஸவருபம் அவன தானே ரக்ஷிததுக்
 கொண்டு புணைக கொடுக்குமாபபோலே யயாவவூதி
 மான வாது நீக்ஷவம் அதாவது புணைவத்திலபூ
 காக்காத்தில பூகூகி பூகூயங்களாலே ஸவபூரக்ஷ
 கூனாப ஸவபூசெஷியாபுத தோற்றின ஸவெபூரனைப
 பற்ற சூதூதீய ரக்ஷணவூவாரத்திலும் சூதூ
 தீய ரக்ஷணமறுத்திலும் ஸூரயீதமாகவும ஸூரயீ

மலே, ஸவதா - உமாமால், சுவஸா - இநத, சூயபூ - பாரேயா
 ஸூனம், ஸவபூ - ஸாநிரததகாசா, உதி - எனசிற, உதிவி
 செஷம் - பூநதி விஸேஷதகை, துக் - அநதா பாரபாஸாநா,
 சுவபூ - (நா பூ பாபா) தெரிந்து கொண்டாராள்

அரசி ஸவருபத்தை நிநிததருளுகிறா - 'உச்சுக்ஷ்வ
 வான' என்றாமபிதது இநதால் முபுரக்ஷு புகும பாரேயா
 ஸூதா பாணுகும அரசி ஸவருபத்தில வயதயாஸாந ராடப
 படப பூண - பூடப கொள்குமபடி யயாவவூதிமான -
 ரக்ஷிபபதாசிய வயாபாரம், அநின பஸம், இவ்வாஸில
 தனாகு ஸவபூநமிலலை, அநைகா பகவா ஸவபூந
 பென்று அனுஸந்தாநம் கொடுக்கபடி கவசகயதகையுடைய
 'உடையவனுக்கு' என்பது ஸவருப ஸமாபபனத்திற்கும,
 'ரக்ஷிததுக்கொண்டு' என்பது பரஸாநாபணத்திற்கும, 'பூணை
 கொடுக்கும்' என்பது பஸ் ஸமாபாணத்திற்கும உதாஹா
 ணம் சேதனஞ்சிய இவ்வாதாநாபிதத, பூணை ரக்ஷிதது
 கொள்குமவில ஸவபூநமிலலை கொண்பது எப்படிக்கொடுக்க
 முதலியவைகளைவிட எடுக்கமுடியாத ஆதாரம் ஸவபூநமிலலை
 எப்படி? பரஸாநாபணமும் பஸ் ஸமாபபணமும் அடக்கி யிருந்
 திருது என்பது எப்படி? ஏழா கொலையோது ஏழேதான் நருஷ
 டாநத நாடையினால் அது உடையவனாகாதேதான் எனகிற ஸவருப
 சபைப் பரிநிரிததருளுகிறா - 'அதாவது' என்றாமபிதது
 பூகூகி பூகூயத்தாலே - அராரததாலும், அபதாநாநிருக
 கிற நானகாம் வேற்றுமைப்பாஷாந ரக்ஷண - ரக்ஷிபபதாசிய

மாகவுந தனக க்ஷபமில்லாதபடி ஹாநூலஸபூயாக
மான வதுண்வாரதனூவீஸிஷ்ட ஸேஷக்ஷா நூலா
நூல விஸேஷம் 1 'ஹாநூலம் 2யி நிக்ஷிபெசு' என்
று வொழிதமான விவவநூலநூல விஸேஷத்தை

ஊதயம் - ஸமபநதம் 'இலலாதபடி' பெண்பது 'ஊதூண
வாரதனூ' எனபதோடநவயிககிறது இந்தால் அதபநத
பாதநதரனாகையினூல தனனை ரக்ஷிததுககொளருவதில் ஸம
பநதமில்லை எனபதும், ஸேஷபூதனாகையாலே அதின பரநான
பலமும் ஸேஷியுடையதே எனபதும், நிக்ஷபமாவது அநு
ஸநதான விஸேஷம் எனபதும் தெரிவிக்கப்படுகிறபடி ரிஷை
கீழா குறிககப்பட்ட ஸங்கைககள் பரிஹரிக்கப்பட்டதா
கின்றன 'பூணவததில்' எனபதினால் திருமநநிரகதினால்
உண்டான ஸவரூப ஜஞானம் அவஸாயாபேஷிகம் எனபது
தபோதிதம் இப்படி ஸவரூபம், பரம், பல்ம், இவைகளை ஸமாப
பிக்கவேண்டுமென்றும், அதில் பரநயாஸம் பரநானமென்றும்
2யி நிக்ஷாஷிககப்பட்ட இந்த மூன்று அங்கிகளையும் அனுஷ
டிகதும் பரநாததை அருளிச செய்கிறா—'ஹாநூலம்' என
புரமபிதது ஹாநூலம் - தனனுடைய ஆதமாவை, 2யி -
(பகவனாகிய) எனனிடத்தில், நிக்ஷிபெசு - ஸமாபபிக்கவேண்
மே இததால் ஸாஸநிரததினால் உண்டாகிய ஜஞானமே பரபததி
பெணனில் 'கவலி' இதயாதி வாகயாகத ஜஞானத்தினூலே
மோக்ஷமென்றுசொல்லுகிற அதவைதி பக்ஷமாய், ஒரு உபாயம்
முதலியதை விதித்திருப்பது வயாததமாகுமே எனகிற ஸங்கை
விலக்கப்பட்டதாகிறது 'இவவநூலநூல விஸேஷத்தை'
எனபதினால் அவவாசயாதத ஜஞானத்தைர காட்டினும் வே
முன சேதனம் (தயானிப்பது) என்று சொல்லில் அபபொழுது
மனதின் பரிஸுத்தி ரஜஸதமஸஸுககளின் நாஸம், அதற்காக
காமயோகாதிகள் அபேஷிதநாஸாய பழையபகதியோகத்திறு
ஸதஞுஸமாகாதோ எனகிற ஸங்கை விலக்கப்பட்டதாகிறது
இவரு 'விஸேஷ' ஸபதத்திற்கு பகதியோகத்தைபேரால்
இடைவிடாமல் சிந்திப்பது முதலிய பரநாஸங்களை இலலை

யமூஷ்டிகுமபடி — செஷியாய வூதனூன வீரூரன்
 பரஸமாப்பனூஷ்டான தன பூபொஜகமாகவே
 பரகாரம் தானே ரக்ஷிகுமபடிக
 கீடாக அமமூரஹ-அமமூரயீத செஷலலிதனூய
 அதுணவரதனூன நான 1 'சூதூவி வரயம் ௩௩௩'
 எனகிறபடியே எனக்குரியேனலலேன, ஒன்றை நிரூ
 வாயிகமாக வென்னதென்றவு முரியேனலலேன்,
 2 'வூயம் ௩௩௩' திணலிதவூ வரதனூ வூ ஷேஷி ௩: |
 வூரக்ஷணெவூரதவூ கொஹெது: வரரக்ஷணெ |'

என்று தாதபாயம் 'செஷியாய வூதனூன' எனபது
 ஹேதுகாபப விசேஷணம் செஷியாகையினாலே தன பரயோஜ
 னமாகவும், ஸவதநதிரனாகையினாலே தானேயாகவும் ரக்ஷிக்கிறான்
 என்று அநவயிததுக கொள்ளவும் 'அமமூரஹ-அ' எனபதி
 னூல தனக்கு வேறு செஷி இலலையெனபதும், 'அமமூரயீத'
 எனபதினூல தனக்கு வேறு நியந்தா இலலை எனபதும் சொல்லப
 படுகிறது கீழ உதாஹரிதத வசனத்தில் பகவானிடத்தில்
 ஸமாபடிகக வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தபோதிலும் அங்கு
 தனக்கு ஸவருபாதிகளில் ஸம்பந்தமில்லை என்றஸந்திகக
 வேண்டுமென்று விதிககப்படவில்லையே என்றுகொண்டு அப்படி
 விதிசகும் பரமாணுதாததை நிரூபித்தருளுகிறார்—'சூதூவி
 வரயம்' என்றாமடிகது வூயம் - இரத, சூதூவிவ - ஆதம
 ஸவருபமும், ௩ ௩௩-எனக்குச செஷபூதமல்ல, 'வ' காரத்தினூல
 ஆதமீயமும் சோததுக கொள்ளப்படுகிறது உரியேனலலேன -
 செஷபூதனிலலை ஒன்றை - வேறொரு வஸதுவை நிரூவா
 யிகமாக - காமம் முதலிய காரணங்களில்லாமல உரியேன - தரு
 நதவன இததால ஸவருபத்தில் தனக்கநவயமில்லாமெ அரு
 ளிச செயப்பபட்டதாயிற்று வூயம் - தானே, ஆதிணலி
 தவூ-மணனூருணடைப்பாலிருக்கிற, வரதனூ வூ-பரதந
 திரனூய, வூரக்ஷணெவி-கனனை ரக்ஷித்ததுக கொள்ளுவதிலும்,
 வூரதவூ - ஸசதி இல்லாதவனாயிருக்கிற, ஷேஷி ௩:-ஜ்வாத

என்கிறபடியே எனையுமெனன தென்று போ பெ
 றறவறறையும நானே ஸூதனூயும பூயாமமநியா
 யும ரக்ஷிததுககொள்ள யொமூனுமலலேன,
 1 'சூதா ராஜ்யம் யமெனெவ கஷத்ரம் வாஹநாநி வ|
 ணததூவவதெ வ வ பு சிதி ததெக்ஷிதம் ஸடா||'
 என்று விவெகிகளமுமஸூநிதத சூததிலே யென
 னுடைய வாதாநீயங்களு மவனதே, 2 'சூதாநீய
 ஹநூராவொ ஹநூநிநெக்ஷவ உவதெ' என கை
 யால இவறறினுடைய ரக்ஷணஹமும 3 'ம வநி

மாசிறகு, வாரரக்ஷணெ - அயலாரைச காப்பாற்றுவதில்,
 கொ ஹெது? - எனன காரணம் இருக்கிறது? 'போ பெற்றவற
 றையும'எனபதற்கு உணமையிலஇவைசளஸேஷபூதமானவைகள்
 ஸூதாமத்தினால் அப்படி அபிமான பாததிரங்களாபிற்றி என்ன
 காதபாயம் 'ஸூதனூய' எனபதினால் பகவானுகருப பர
 நகிராய ஆசாராயாகள ரக்ஷிபடது விலககப்படுகிறது ரக்ஷித்
 துககொள்ள - ரக்ஷித 'யொமூனுமலலேன' என னுமனவா
 பரம், பலம், இவைகளில் தனக்கு யோசயதை இல்லை எனபது
 சொல்லப்படது சூதா, ராஜ்யம், யமெனெவ, கஷத்ரம்-
 பதனியும், வாஹநாநி வ-வாஹனங்களும், ணததூவவபூ-
 இவைகள் எல்லாமும், ஹவதெ - பகவானுகருச ஸேஷபூதங்
 கள ஹதி - என்று, ஸடா-எப்பொழுதும், ததெக்ஷிதம்-
 அந்த உபரிசரவஸூனின அனுஸந்தானம் விவெகிகள் -
 தவாதம் பரமாதமவிவேக ஜஞானமுடையவர்கள் சூதாநீய
 ஹநூராவ? - தான், தனனைச்சோந்த வஸதுகள், இவை
 களின பரநயாஸம், சூதநிநெக்ஷவஉவதெ - ஆதம் நிநேஷ
 பமென்று சொல்லப்படுகிறது இததால் 'ஸூதாதம் சிபிநிக்ஷி
 பெச' என்கிற வசனத்தில் ஆதம் ஸவருபத்தை மாநதிரம்
 ஸமாபபிக்ருமபடி விதித்திருநகபோதிலும் பரநயாஸமும சோ
 நது ஆதமநிகேஷபஸபகத்திற்கு அாததமாகையினால் இவ்வும
 அந்த வசனத்தில் அாததாத விததம் எனபது தெரிவிக்கப்படு
 கிறது இவறறினுடைய - ஆதமாதமீயங்களினுடைய ஸவெபு

ப - ரா] வுரவிவாழி வலிவெழுதம் - ஸவருபம், ப ன ம,
இவைகளை ஸமாபிபிபது, சூசூசூசூசூசூ வலிவெழுதம் -

ஹனுரபிபுயாயுவரயா துஷாநம பண்ணுகிற ஜீவன

எல்லா முழுக்ஷுகங்களுக்கும் பொதுவானது, 'கோகூ' என பது எல்லா என்கிற அாதததைச் சொல்லுகிறது, **கூகிங்** **கெ** - ஆகிஞ்சனனாகிய முழுக்ஷு விஷயத்தில், **ஹாநூரவ** **லூ** - பரத்தை ஸமாபிபபது, **கூபிக்** - அதிகமாக, **கூமித** **யா** - அங்கியாக, **லூகிக்** - இருக்கிறது, இததால் ஆகிஞ்சந யமும, முழுக்ஷுதவமும, இருக்கிறபடியினாலே மூன்றாம் அங்கியென்று நிரூபிக்கப்பட்டது, ஆகிஞ்சநயம் இல்லாமையி னாலே பகதியாக நிஷ்டனாகு பரநயாஸம் விதிகபபபவிலை எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது **கூகூ**-இருகு, **வலவபுஹனுரபிபு** **தாரம்** - பலத்தை விருமபுகிற எல்லா அதிகாரிகளுக்கும், **ரக்ஷா** **ஹாநூரவ** - ரக்ஷண பரத்தை ஸமாபிபபது, **வலக** - பொதுவானது, 'வலவபுஹனு' எனபதினால் மோக்ஷமும சோ ததுக கொள்ளப்படுகிறது, **கோக்ஷ காங்க்ஷிணாரம்** - மோக்ஷ மாதிரி பலத்தை விருமபுகிறவர்களுக்கு, **வலவபுஹனு** **கி** **கேஷ்வ** - ஸவரூப பல நிகேஷபம், **கூபிக்**-அதிகமாக (இருக் கிறது) பரயோஜனாதர பரனாகு முழுக்ஷுதவ மிலலாமையி னால் ஸவரூப பல ஸமாபபணமில்லை என்று தாதபாயம்

இதில் பல ஸமாபபணம் பண்ணுவது அனுபன்னமென கிற ஸங்கையை யனுவதிககிறா—'ஹனுரபிபுயாய' என்றாரம் பிதது அசேதனங்களுக்கு பலத்தி லாசையும், அந்நகாச உபா யத்தை யனுஷ்டிக்கக் கூடிய யோகயதையு மிலலாமையினால் அவைகள் விஷயத்தில் செய்கிற வயாபாரங்களுக்கு ஸுவரன் பரதான பவியாக யிருக்கக்கூடும், ஜீவாதமா அபபிபபப டவனிலையே எனபது 'இருக்க' என்கிறவரையிலான வாகயத்தி னால் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஹனுரபிபுயாய' எனபதற்கு பலந தில் ஆஸையே உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கக்கூக காரணம், பலம தன்னுடையதனறென்னில் உபாயானுஷ்டானமே ஸம்பவிக காது என்று தாதபாயம் 'உவாயாதுஷாநம் பண்ணுகிற' எனபதற்கு 'ஸாவூஹம் பூயொதூரி' என்கிறபடியே உபா யத்தை யனுஷ்டிக்கிறவனுக்கு பலம் உண்டாகிறது என்கிற நயாயத்திற்கும் கிரோதமாயிருக்கிறதென்று தாதபாயம் இது

றகு ஸமாதான மருளிச்செய்கிறா— ‘சுவித்தின்’ என்றாம
பிதது உகப்பாயிருப்பதினாலே - ஸந்தோஷகரமாயிருப்பதினாலே
அசேதனம் அறிவிலலாகதாகையினாலே அது விஷயத்தில் பக
வான் பரதானபலியாகலாம் சேதனன் விஷயத்தில் அது எப்
படி உபபன்னமாகும் எனனில்? லோகதருஷ்டமான உதாஹர
ணத்தினால் ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறா—‘**ஸ்வெகந்மான்**
என்றாமபிதது குழமண்ண - பார்திமை (பொம்மை) ‘அழித்துப்
பண்ணியும்’ என்பது மஹதஹங்காராதிகளின் ஸருஷ்டி ஸித்தி
ஸமஹாரத்திற்கு உதாஹரணம் ‘**சூலராண் புட்டியும்**’ என
பது அசேதன வஸதுக்களுக்கு ரூபரஸாதி பரதார்த்திற்கு உதா
ஹரணம் ‘**வஞ்சரத்தில் (கூட்டில்)**’ என்பது ஸரீரத்தில் பரவே
ஸிப்பித்ததற்கு உதாஹரணம் ‘**பாலகோதேது**’ என்பது ஸாம்
ஸாரிகமான ஸுகதுக்காதிகளை யனுபவிப்பதற்கு உதாஹரணம்
‘**வேண்டினபடி**’ இதயாதி மோக்ஷ பரதானத்திற்கு உதாஹர
ணம் ‘**நிரவெக்யாரான்**’ என்பதற்கு பரயோஜனைகளின்
லபைக்ஷயுடையவாசர்களுக்கு இதில் பரிதி தாரதமயம் இருக்க
லாம் என்று நாதபாயம் இவ்விடத்தில் ‘**மொழி கௌரமு**
ணமொழி வெதநெழு மொழிவை பாதுகா நிவென்று நினை
உபெயவ வாங்வுகா முக விலமிஷண மொழிவாய் வு
யிவாதலபா வஹ கொடுவெனம்’ என்கிற ஸ்ரீ ஸரணாகதி
தீபிகை ஸலோகம் அனுஸந்தேயம் இப்படி மூன்று தளங்களை
யுடையதாக விஸதமாச பிரபிதது அவகி ஸ்வரூபத்தை ஸுக
மாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக காரிகாரூபமாக ஸங்கரஹித

அதினுதபபு கணடுகககிறதோடு வாசியிலலை யி டே ,
 நிரவெகூரான ரவிகாககு ஆனபின்பு இங (
 ஸ்நில-புரகவயபுண ரகூடுகெகாடி-பு ஹாவதம் |
 துத ரகூடாமு ஸாஜம் ரகூடுவாது ஸஜவ-புணம் |

தருளுகிறா—‘ ஆனபின்பு ’ எனமுரமிதது இங்கு - மோகூ
 த்தமான ஸரணுகதியில

ப - னா] ரகூடுவா - ரகூடுககபாடுகிற ஜீவாதமாவிறகு, ஸ்நில-
 ஸஜவ-புணம் - ஆதமாவை ஸமாபபிபதாவது, துத - விட
 படபருககிற, ரகூடா - ரகூடுபபதினாணடாகிய, மூ - பர
 யோஜனததில, ஸாஜம் - (தான) ஸவாடியா யிருககையயு
 டைய, ஸ்நில-புரகவயபுண - தனக்கு அதில பரமில்லா
 மையை முடிவாகவுடைய, ரகூடுகெகாடி-பு ஹாவதம் -
 ரகூடுகனா பகவானுடைபதென றனுஸநதானம் செயகை
 ‘ ஸ்நில-புரகவ ’ எனபதினால தனக்குப் பரமில்லாமையும்,
 ‘ ரகூடுகெகாடி-பு ’ எனபதினால ஸவரூப ஸமாபபண
 மும், பலம் அவனுடைபதென்று பல ஸமாபபணமும்,
 ‘ துத ’ இதயாதியினால பலததில தனக்கு ஸமபநதமில்லை
 யெனபதும், ஜீவாதமாவை ரகூடுகனாகவும் பரமாதமாவை
 ரகூடுகனாகவும் ரொலலியிருபபதினாலும், ‘ ஸ்நில-புரகவ
 யபுண ’ எனபதினாலும் ரகூடாபர ஸமாபபணமும் அருகிச
 செயபபபட்டதாகிறது இததால் ஸமாபபணமாவது தன்னு
 டைய ஸமபநததை நீக்கிககொண்டு அயலானுசகு ஸமபநதத
 கை உண்டாகுகை, ஜீவாதமஸ்வரூபம் தனக்கு ஸேஷமல்லா
 மையாலே அதில முன்பு ஸமபநதமுமில்லை, எப்பொழுதும் பக
 வானுகுச ஸேஷமாகையினால புதிதாகவும் அவனுக்கு ஸமபந
 ததை உண்டாககவிலலை, ஆகையினால ‘ ஸஜவ-புணம் ’ என்று
 சொல்லுவது அனுசிதம் எனகிற ஸங்கையும பரிஹரிககபபட்ட
 தாகிறது எப்படி யெனனில —இங்கு ‘ ஸஜவ-புண ’மாவது
 ‘ ரகூடுகெகாடி ஸஜவ-புணம் (ரகூடுகககடிபதாய ஸமாபபிததல)’
 அதுவரையில் தன்னால் ரகூடுயம் என்று நினைத்திருநதமையாலே
 அநத எண்ணத்தை நிவருத்தி செயது அவனுக்கே ரகூடுயமாச
 ஸமாபபிககிறுன ஆகையினால தன்னால் இவ்வளவு நாள் பர

வெஹாதுததில 1 'வவாஹாஹிஷா யொவீ கொவீ வா
ஸதோதா ரதன ஸலோக மூணதொ வர நி ய லா
காகபாயம் தயா வியஃ | ததயனாவவாடி
வஹ்யொ ரஹ ஃஹெஹி வ ஃயா ஸஃவீ-ஃதஃ||' என்கிற
துக்குத தாத்பர்யம் மெனென்னினில — ஃஹெஹி-யிட
டிருக்கிற ராஜாவின கிழிசசீரையொரு வெஹதாவா
லே தன கையிலே யிருந்தால ராஜா கைக கொள்ளு
மென்று உள்ளிருக்கிற மாணிக்கத்தின ஸ்ராவஸு
வாவங்களை விஸஃமாக வறியாதே கிழிசசீரையோடே

மிகுபட்ட ராஜாக்கவாமாநிற ஸாமாந்யதந்த விஸகி அநந ஸா
பதம் பகவானு கையது எனறதுஸந்தானம் வெஹதினிலே
இது ஸாமாபபணம் என்று சொல்லப்படுகிறது இக்கதையே
'யக் ஸாஹக்ஷ கயாவ-ஃதே' என்று பரமாரமும சொல்லு
கிறது என்று சாதாரணம்

இப்படி ஸேஷதவ பாரதநகராதி ஸாமாந்யங்களை பண
ஸந்தானம் வெஹதினெனெனென நிக்ஷாபிகதிருப்பது ஸதீகா
ததிரததில ஆதம் ஸவஸுபம் தெரியாதவாட பாரததிகைய
யனுவஷிக்கலாமென றருளிர் வெஹதிருப்பதோடு விஹிதிகிற
தே என நிஸங்கதைய அனுவிதிகிறா—'வெஹாதுததில' என
ருமாதிக வவாஹாஹிஷா-ஸரீரம் முகஸியவைர வில, 'ஹி'
ஸபதம் இந்திரியததைக குறிகுகிறது, 'யொவீ கொவீ வா -
வதாவது ஒன்றாக, ஸ்வாநி - ஆக நடவென மூணதஃ -
குணத்தினாலும், யயா தயா வியஃ-எப்படி பாட்ட வனாவவது
(ஆகிரேன), தக் - ஆகவிரினால், ஸயம் - இந்ந, ஸஹம் - நான்,
தவ - உமமுடைய, வஹவஹ்யொஃ - நாமகாரம் பஹபம் போ
னற திருவடிகளில், ஹெஹி-இப்பொழுதே, ஃயா - என்னால்,
ஸஃவீ-ஃதஃ ஸாமாபபிகரப்பட்ட த இதற்கு உதாரணமாக உதா
ன ஸமாதானம் அருளிர் வெஹதினா—'கிழிசசீரை' எனறாரம்
பித்து கைக்கொள்ளும் - அருளிர்நிக்கும, அனநிநீக தனை
தண்டயனாக என்று சேஷதந்த கொள்ளவாரம் 'விஸஃமாக

மீளக்கொடுக்குமாப்போலே ஷேஹாஷு திரிதூதாவின
 ஸ்ராவ ஸ்ராவ ஸ்ரீதிகளை விசுடிமாக விவெசிக்க
 வறியாதாரு முள்ள வறிலைக்கொண்ட டாதுஸைவடி
 ணம பண்ணினால் அவ்வளவாலு மநாழிகாரும் பண்
 ணின் வாதாவஹா வளயுத்ததாலுண்டான மமவ
 தீமுஹம ஸதிககுமெனகிற ஸாஷ்டாஸுத்ததிலே திரு

வறியாதே' எனபதற்கு உளநிருப்பது ரதனமென்று பொதுவா
 கருதெரிந்திருந்தபோதிலும் அதின் ஆகாரம், மதிப்பு, முகலிய
 விசேஷங்களை யறியாமல் எனறாததம் மீள - திருமபவும்,
 'ஷேஹாஷு திரிதூ' எனபதற்கு ஆதமா தேஹாதிகளைவிட
 வேறுபட்டவன எனகிற ஜஞானம் அவஸயா பேசுதிதம், இந்த
 ஜஞானமில்லையாகில பரலோகத்தில் அனுபவிககப்படும ஸுநா
 திகளை இச்சிக்கையும, அதற்கு உபாயானுஷ்டானம் பண்ணுவ
 தும் ஸமபவிககாது என்று தாதபாயம் 'ஸ்ராவ' மாவது
 அனுதவ ஜஞானதவாதிகள் 'ஸ்ராவஸ்ரீதி'களாவது தான
 அபரகான பல்யா யிருக்கை முதலியவைகள் விசுடிமாக
 விவெசிக்க - ஆதமாவிற்குள்ள எல்லா ஆகாரங்களுடனும்
 விலக்கணமாக அறிய, உள்ள வறிலைக்கொண்டு - ஸமு
 தாயமான ஜஞானத்தைக் கொண்டு, ஸதிக்கும்-நிவருத்தியடை
 யும் இதனால் 'வவாராஷிஷு யொவி கொவிவா' எனப
 தற்கு தேஹத்தைவிட ஆதமா வேறுபட்டதா இருந்தபோதி
 லும் அதற்குக் காரணமான ஆகாரங்களில் தெளிவான ஜஞான
 மில்லை எனபதில் தாதபாயம் எனபது தயோதிதம் 'ஸாஷ்டா
 ஸுத்ததிலே' எனபதற்கு ஸருதிகளிலும் இவ்வாததம் பரவரித்தம்
 என்று தாதபாயம் 'நான எப்படிப்பட்டவன யிருந்தானும்
 பகவானை விடுவதில்லை' என்றும், 'நான எவனுக்கு ஸேஷ
 பூதனா அவனை விட்டு வேறு ஒருவனை ஆஸரயிப்பதில்லை' என்று
 மாதமுள்ள ஸருதி வாக்யங்களில் இவ்வாததம் ஏற்படுகிறது
 என்று திருவுள்ளம் இந்த ஸமாப்பணம் ஸாஸதரோகதமா
 கில இதைப்பற்றி அடுத்த ஸலோகத்தில் அனுதபித்திருப்பது
 விரோதிக்குமே எனனில்? அந்த ஸலோகத்தின் தாதபாயத்தை

வுள்ளம் இதுககுமேல 1 '38 நாய யடிவழி' எனகிற
 ஸ்ரோசுததில இஸ்ஸவபுணததைப பறற வமஸ
 யம் பண்ணிறறும் ஸ்ரோவாழி விவெச மனறிககே
 ஸவபுக்கபபுககாலும தன்னுடைய சூ வு த தை த
 ராஜாவுக குவஹாரமாகக கொடுபபாரைபபோலே
 யென்னதென்கிற வலிசாததோடே ஸவபுக்கில
 சூதூவஹார வளய- மடியற்றதாகா தென்கைக்காக

நிருபிகதருளுகிறா—'இதற்குமேல' என்றாமபிதது '38 நாய
 யடிவழி' பொஸ்யுஹம் ஸககம் தவிதவெவ சாயவ 1 நிரபதஸ்யிதி
 ப்ரஸுஜ யீரயவா கிம்நு ஸவபுயாழி கொ , என்று பூண
 ஸலோகம் நானென்றும் எனனைச சோநதவைகள் எ ன னு ம
 சொல்லப்படுகிற வஸதுகசள எவைகளோ (அவைகளெல்லாம்)
 உமக்கு எப்பொழுதும் ஸேஷபூதமென்று தெரிந்த பிற்பாடு
 நான உமக்கு எதை ஸமாபபிகுகிறேன என்றாததம் ஸமஸ
 யம்பண்ணிறறும் - பஸசாததாபப படுகிறதும் 'ஸ்ரோவாழி'
 எனபதோடு ஜீவாதமாவின என்று சோததுக கொள்ளவும்
 சூதூவஹார வளய-தன்னுடைய ஆதமாவைத திருடுவதா
 லுண்டாகிய செளரய தோஷம் அடியற்றதாகாது - காரணத
 துடன் நிவருத்தித்ததாகாது, அதாவது ஆதமாபஹாரமா
 வது தன்னுடையதென றபிமானிகரை, அது நிவருத்தியாமல்
 உபஹார புதயா கொடுத்தவனுக்கு அந்த அபிமானமாகிற ஆத
 மாபஹாரம் நிவருத்தித்ததாகாது என்று தாதபாயம்
 இவ்விடத்தில் 'தெந ஸாதவொஷணிகி வளய-ஸ்யு ஹம்
 கந்யூயெ ஸகீயதா ஸுஜீகரணிகெதுவ வக்ஷணம்' என்றும்,
 'வளவம் வ ஸகி 'பொந்யூய ஸகை' ஐதூஷுதூத வளய-
 சிவ வக்ஷீதம் ஹகி 1 ஹவநீயெதடி தாகிஸயாபாநெவ பெவ
 வாரிகுஜெ ப்ரதூமாதகி ஸூகிஸபாவஹ ஸக-ஸூகாவி
 சாநரூவக்ஷாதஸ்யு' என்று பூமித காதபாய சந்திரிகையி
 லருளிச செயதிருப்பதனுஸநேசயம் இப்படியே '38 நாய'
 எனகிற ஸலோசத்திற்கு அாததம் சொல்ல வேண்டும என்றரு

வததனை அல்லது ஸாஸ்திரவொழிகமாயத தாமத
ஷிதத ஸலவபுணததை சுஜிதகூதகமாக்கினபடியன
று ஆக இரண்டு ஸ்ரோகதகாலும யலாவஸிதஸ
ரவிவாழி விவெசு மிலலையே யாகிலும 'த உ' என்று
ஸலவஸுமறுககையே 1 'சுலவலி தவெவவாஸி ஹி
லா' எனனுமபடி ஸலவலவபுண ஸுலாதமான
ஸாஸ்திரவததில் ஸாரமெனறதாயிற்று இப்படி-

ஈச செயகிரா—' அல்லது ' என்றாமபிதது 'ஸாஸ்திர
வொழிகமாய' எனபதினால் ஸாஸ்திரவசளில் விதிகபபபடிருப
பதினால் இதை அகருகயமென்று நிஷேதிதக வொண்ணாது, தத
வதஞான முண்டாகி மோகூததிலிசரை யுண்டானவலுநே
பரபாஸம காததவயமார ஸாஸ்திரவசளில் விதிகபபபடிருப
பதினால் ததவததை அறியாதவனுக்கு இது சாகசவாயம என
பதும் அஸகதம என்று தாதபாயம 'தாமதாஸிதத' என
பதினால் இவ் இகதகு முன்னால் பரகேவதா பாரமாதயாதி
களைபும, த்வாதம பரமாதம ஸவருபங்கனையும் மற்று
முன்ன ததவதகளையும் விஸதமாக நிரூபிததிருபபதினால்
இவரை அஜஞராகச சொல்லுவது அவைகளோடு விவோ
திக்கும் என்று தாதபாயம 'சூழி' ஸபதம ஸவபாவததைநச
சொல்லுகிறது ஸலவஸுமறுககையே - தனகூதநான
ஸலவபுணத நெனகிற ஸமபநதததை நிவருததிசெயவதே சுலவ
லா - நானும், தவெவவலா - உமமுடைய பாரமாதயே,
சுலா - ஆகிறேன், 'எனனுமபடி' எனபதற்கு 'சுலவலிதவெவ
லா ஸலவபுண' எனகிற ஸலோகத்தில் ஸவருப ஸமாபபண
மாததிர மருளிச செயயபபபடிருநதபோதிலும் இவாதாரே பர
ஸமாபபணததை மேலேயருளிசசெயதிருபபதினால் இங்கு பர
ஸமாபபணம விவகிகம என்று தாதபாயம 'ஸலவலவபுண
ஸுலாதமான' எனபதினால் முனறுவிகமான ஸமாபபணங்க
ளில் பர ஸமாபபணமே பரதானமானது எனபது தெரிவிக்கப
படுகிறது 'ஸாரமெனறதாயிற்று' எனபதற்கு இந்த ஸலோ
கத்தில் ஸவருப ஸமாபபணததை மாததிரம அருளிச செயத

ஊர் மூலம் மருத்துவப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். சேலம்

[illegible]

தநுஸூதிககப பூரூம இப்படி யிவையாறும இம்
 ததிலே விசேஷத்தையில தனித்தனியேய நுஸூதி
 ததாலும் வாக்யாபிபூதிவத்தியையில அல்லாத
 வாக்யாபிபூதிவத்தியையில வாக்யமான பூரூம வாக
 வாக்யமான ஆகையால் யத்யாபிபூதி வாக்யபூ
 ஸாங்க பரபதநம் கண்ண யாதா நுஸூதாம லக்யக்
 கந்தவயம் கதபூவூமாயிறு கந்தக
 வாக்யமான வாக்யமான யாதாபிபூதிவத்தியையில
 யாதாமான வாக்யமான கண்ணக்யதாமாயிறுப
 போலே யிவவாதக்ய வாக்யவத்தியையில மிருககுமபடி

காரணங்களில் நிருபித்தபடியே தனித்தனியாக வனுஸந்தேயமாக
 ளாக அங்காங்கிகளை அருளிச் செய்திருப்பது பரபததி ஸகருத
 காததவயை என்கிற ஸாஸ்திராததததுக்கு விருத்தமாகாதோ
 வென்னில்? ஸமதானம் அருளிச்செய்கிறா—‘இப்படி’ என்றாரம்
 பித்து விசேஷத்தையில - அங்காங்கிகளின் ஸவருபாதிகளை
 யும் மந்திரத்தில் அவைகள் பாதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பாகா
 ரததையும்பரமாணத்ததுடன் விசாரிக்கும்பொழுது வாக்யாபி
 பூதிவத்தி ததையில - பூரணமான வாக்யாததததை அனு
 ஸந்திக்கும் பொழுது, அல்லாத வாக்யாபிபூதிவத்தியையில -
 பஞ்சாவயவ வாக்யங்களின் அாததங்கள் போலவும், வேதங்களில்
 அங்காங்கிகளைத் தனியே விதித்து, விதியாக வாக்யத்தில் பலத
 திறகாக விதிக்கும்பொழுது ஸாங்கமான அங்கி அாததமாகிறப
 போலவும் இப்படி ஏகபுத்தியில் விஷயமானாலும் கண்ணகால சா
 ததவயம் எனபது ஸங்கதமாகுமோ? வென்ன வருளிச் செய்கி
 ரா—‘கந்தக’ என்றாரம்பித்து கந்தகவாக்யமான வாக்ய
 மான - தனுஸஸை எடுப்பது, வீணப்பது, பாணத்தை
 யெடுத்ததுதொடுப்பது, இலக்குக் குறிப்பது, முதலிய அனைக
 வயாபாங்காளினால் செய்யக் கூடியதான, யாதாபிபூதிவத்தியையில -
 அதிலேயேபரிசயததையுடையவிலாளியின், அக்ஷயவாக்யாபி
 மான - லக்ஷயத்தை யடிப்பதற்காக ஏற்பட்ட, வாக்யமான
 கண்ண - பாணத்தை விடுவது ‘ஆகிருப்போலே’ என்கிற இந்த
 தருஷ்டாந்தத்தினால் அது அபயாஸ முடையவாகிருக்கு கண்ண

யென்று ஸ்ருதிவிசம் இபஹாஸஸேவபுணமே
 பூவத்திஜ்ஞங்கலில் பூயா மமாக வநுஸஸேநயமென
 னுமிடத்தை 1 'காமமெவ து உஜ்ஞண வுராதாம
 உயி நிக்ஷிவெசு | உயி நிக்ஷிவ சுதபூவஃ சுதகசு
 தெரா ஹவிஷுகி | ' என்று ஸாதுகிதஜ்ஞ ததிலே
 ஹாஸீகாரமபண்ணுகிற ஸாரணுனதானே தெளிய
 வருளிசசெயதான இதில் ஸாஜாமுஷாம மாயற
 ஸாங்க பரபதந ஸங்கரஹம் றது—சுதபூவதூய உதா
 தூய ஹதூய ஹதூய ஹதூய ஹதூய ஹதூய

கருதய மாகிருபபோலே இதுவும் ஆகலாம் என்று தாதபாயம்
 'ஸ்ருதி விசம்' எனபதினால் இவ்வாததம் ஸருதியிலும்,
 சொல்லப்படபிருக்கிறது எனபது தயோதிதம் 'பரணவமே
 தனுஸஸு, ஜீவாதமா பாணம், பரமாதமா லக்ஷயம், ஸாவதான
 மாய அடிகக 'வேணமெ' எனகிற ஸருதி வாகயத்திலேறபட்டது
 என்று திருவுள்ளம் சில பரமாணங்களில் விஸுவாஸமே பர
 பத்தி யென்றும், பராததனையே பரபத்தி என்றும் சொல்லி
 இருந்தபோதிலும் பரநயாஸமே பரதானமென்று பரமாண
 பூவமாக நிஷ்காஷித தருளுகிறா—'இபஹாஸஸேவபுணமே'
 என்றாரம்பிதது பூவத்திஜ்ஞங்களில் - பரபத்தி யனுஷ
 டானத்திற்குக் கரணமந்திரங்க ளானவற்றில் காமமெவ
 து உஜ்ஞண - இந்த மந்திரத்தினால், வுராதாம - தன
 னுடைய ஆதமாவை, உயி - எனமிடத்தில், நிக்ஷிவெசு -
 வைக்க வேணமெ, உயி - எனமிடத்தில், நிக்ஷிவ - வைக்கப
 பட்ட, சுதபூவஃ - செயய வேண்டியதான காரயத்தின்
 பரத்தை யுடைய வனாயக் கொண்டு, சுதகசுதூஃ -
 செயய வேண்டிய காரயகதைச் செயதவனாக, ஹவிஷுகி -
 ஆகப் போகிறான தெளிய - ஸமஸய விபாயயங்க ளில்லாமல்
 இப்படி ஸாங்கமான பரபத்தியை மஹா வாகயாததானு ஸந
 தானத்தில் ஒரே புத்தியில் விஷயமாக அனுஸந்தானம் செய்யும்
 படியையும், முமுக்ஷுவுக்கு அஸாதாரணமான பரயோக மிருக
 குமபடியையும் அருளிச் செய்கிறா—'இதில்' என்றாரம்பிதது.

மான வாங்குகிறும் ஸஹ்யாபூதா மஹாநாததேவா
 தே மஹாவரஹரொவஸ்திவதிவபுக வயவவநமஹ
 ததாலே ஸாரதிவமயுதாஸ மலகமான வாதுரகஷா
 ஹஸ்யவபுணம பணனுகை இககதபுசுவதூரமத
 துகரு நிவதூம தன கதபுசுவமுமவனடியாக வந்த
 தென்று தனகரு யாவதாதூலாவிபான ஹவவெசு

அற்றது - தீரகது அதாவது அநாததை விகிததிருரகும் பரமா
 ணங்கனையும், அங்கியை விகிததிருககும் பரமாணங்கனையும்
 ரோதது ஒரு பரயோக விதியாக நிஸ்சயிகசப்படடது என்று
 தாதபாயம் 'வதிவபுகமான' எனபதற்கு நிவருததி தாரங்
 கள எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான காதருகவதயாசம் முதலிய
 வைகா எல்லா அபாயகளுக்கும் முநதி அனுஸந்திகர வேண
 மெ என்று தாதபாயம் ஸஹ்யா மஹாநாததேவா -
 கரண மந்திரத்தில் அதைச சொல்லுமிடங்களில் ஹஸ்ய
 ஸங்கலபம் முதலிய அங்கநாளை அனுஸந்தானம் செய்து அநு
 ஷ்டித்துக்கொண்டு, மஹாவரஹரொவஸ்தி வதி
 வபுக - தன்னுடைய ஆசாராயன முதலாக பரவான வரையி
 லான ஆசாராயபரமபரையை ஆஸாயித்துக்கொண்டு, 'ஹஸ்யத்தி'
 யாவது நமஸ்காரம் செய்வது, தயானம் செய்வது, இறகு இர, நக
 குரப ஸத்தியும், ஹஸ்ய ஸங்கலபம் முதலிய அங்கநா
 னைப்போல அவஸ்யாபேக்ஷிதம் என்று தெரிவிப்பதற்காக நடு
 வில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'வயவவநமஹ
 தாலே' என்று அங்காநுஸந்தானத்திற்கு முன்பு சொல்ல
 வேண்டிய தவய வசனத்தை இங்கருளிச் செய்கதற்கு
 காரணம் அங்கியை அனுஸந்திக்கும் பொழுது கவரோரார
 ணம் ஆஸாயசம் எனபதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'ஹவ
 தாலே' எனபதற்கு தவயத்தைப்போல காரண மந்திரமாக விதி
 கப்பட்டிருக்கும் மறறைய மந்திரங்களினாலும் என்ற
 தாதபாயம் காதருகவதி தயாசமாவது காதருகவதி
 கள தன்னுடையதல்ல என்றனுஸந்தானம் செய்கதென்று
 திருவுள்ளத்தில் கொண்டு அதற்குக் காரணத்தை நினைத்திரு
 ன்கிறார் - 'இககதபுசுவ' என்றாரம்பித்து யாவதாதூலாவி

வரதனூததையறிகை ஐதாதூமததுககும வறு
தூமததுககும நிவநூம சூதூதூயங்களுடைய
வாரவாநுஸநூலவவெக செஷசுஜிதாநம.
வெறாவாயசு தூமததுககு நிவநூம ஸரண
பூவாடிமமான விவனுடைய வநுஷாநம பூயாந
வறுததுககு வுவுவறிதகாரணமாகையும, சுவெதந
மாகையாலே வறுபூடிந ஸஜுநூஸுயமலலாமையும
ஸஸுரன வெறாவாயமாநிறது ஸஹஜஸளஹா
டித்ததாலே காரணகலேவரபூடிநநதுடங்கு உபொ
ஜாரணவயபூணமாக வவடித்ததுககு மாஸிகாரண
மானதானே பூவாடிவதிவபூ ஸஜுநூவிசெஷ விஸி
ஷுநூயக கொண டவுவறித காரணமாகையாலும,
உவாயார ஸநூநூககவவேவா வுபாயவூநததி

யான் - ஆதமஸவருபம் உள்ள வரையின் இருக்கச் கூடியதான், 'ஹிவ்ஷெகவாரதனூ' மாவது பகவா நெருவனுக்கே வஸப்படடிருப்பது 'சூத்ரதீயங்களுடைய' இதயாதிக்ருதானும் பசவானுக்குச் சேஷபூதனையினோ பகவானுடைய பரயோ ஜனம் தனக்கு பரயோஜனமா யிருக்கவேண்டு மாகையினால் தான் சேஷபூதன் என்கிற ஜனானம் பல தயாகத்திற்குக் காரணம், தன்னுடையவைகளெல்லாம் பசவானுக்குச் சேஷபூதங்களாகையாலே தன்னுடையதாகிய பரபக்தியாகிற உபாயமும் அவனுக்குச் சேஷபூதம் என்கிற மமதா தயாகத்திற்கு ஆதாயமாகளுடைய சேஷதவ ஜனானம் காரணம் என்று தாத்பாயம் ஸ்ராவாடிமான் - ஆதம ஸவருபத்தோடு சேராததான் ஸ்ராவாடிமான் - அனுக்ரஹத்திற்குக் காரணமான, வுஷ்ணிக - பரமபறையாச் 'சூஷிகாரணமான தானே' எனப்பதினால் உபாயானுஷ்டான பாயநதமான பரிபாகத்திற்கு முகயகாரணமான தானே, ஸ்வுஷ்ணிக-நேரிலேயே ஸவதந்திர உபபத்தி நிஷ்டன் விஷயத்தில் அஸாதாரணமான ஆசாரத்தை அருளிச்செய்கிறா— உபாயானூர்' என்றாரமபிதது ஜீவாதமாவுக்கு ஸவபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட ஜனான விகாஸாதிகளுக்கு ஸவரண காரணமென்று என கலபிக்கவேண்டுமென்னில்? அதற்கு

லே நிவேசிக்கையாலும் இங்ஙனம் னிருக்கக்கடி
யபிபூ மரஹசுமான ஸாஸ்திரததாலே யவசுதமான
வவ்ஸுவ்வாவமாயையா லிவவ்யம் யுத்திகளால் வலி
பபிக்கவொண்ணாது இஃ ஸாஸ்திரமவ்யாதததுக்கு

அம்மான அருளிச் தடா தூரமமா ளருளிச்செய
செய்யும் சுருகது யுரு சுருகது — சுநாஜிகாமம்

தேவாருக கநிஷ்டா வரணம் பண்ணுகையாலே வம்
ஸாஸ்திரததுப போததேன, இன்று முகல மகாலயாய
வகிர்க்கக்கடவேன, பூதிகாலவாரணம் பண்ணக
கடவேனலவேன, தேவாரைப் பெறுகக்கென்கையி
லொரு கைமமுதலிலை, தேவாரையே யுபாயமாக

ஸமாதான மருளிச் செய்கிறா—‘இங்ஙனம்’ என்றாமபிதது இங்ங
னிருக்கக்கது-இப்படி யிருக்கக்கது, அதாவது ஸநரலபகதைச்
செய்கிறபனையினாலே நேரில் சாரணமாவதற்கும், உபாயந
கர ஸதானத்திலே நிற்பதற்கும் என்று தாதபாயம் யபிபூ
இதயாதிகு பகவான் இருக்கிறான் என்று சொல்லுகிற ஸாஸ
திரததினாலேயே என்றாததம் வலிபபிக்க வொண்ணாது-ஆகேஷ
பிக்கமுடியாது, ஸாஸ்திரததிற்கு விருத்தமாய யுத்தி உண்டாகா
தாயினால் என்று தாதபாயம் இங்கு ‘வவ்ஸுவ்வாவ’மாவது
ஸாவ காயங்களுக்கும் பகவான் சாரணமாயிருக்கை, (ஆகையி
னால் ஸவபாவலிதகமான ஜனானத்தின் விகாஸமும் ததகாலத
திய பகவன் ஸங்கலபத்தினாலேயே உண்டாவேண்டும என்று
தாதபாயம்), உபாயநதர ஸநரலபகதில அதிக கருபை
யுடையவனாயிருக்கை இததால் உபாயநதர ஸதானத்தில பச
வான் நிற்பதும் உபபன்னமாகும் என்று தாதபாயம் இப்படி ஐந
ததகக்கொடு கூடின தாயும் முன்று தள எதிலொடு கூடிய துமான
பரகயாஸமே அனுஷ்டிக்கவேண்டும என்று ததற்கு ஸநபரதாய பா
மானம், காடடியருளுகிறா—‘ஹஸ்தாஜாமவ்யாதததுக்கு’
என்றாமபிதது சுருகது-ஸங்கரஹம் கநிஷ்டா வரணம் - விதி
நிஷேத ஸாஸ்திரங்களை மீறி நடப்பது ‘இன்று முதல்’ இத்
யாதியால் ஆனுகூலய ஸங்கலபமும், ‘பூதிகாலவாரணம்’ இகயா
தியினால் பராதிகூலய வாரணமும், ‘தேவாரையே’ இதயாதியி

வறுதியிடேன், தேவாரே யுவாயமாகவேணும்,
 கூறிஷ்டிவிருத்தியிலாதல ஐஷ்டியூவியிலாத லெனக
 கினி ஹமுண்டோ—என்று இவ்விடத்தி லாகு
 அங்கங்களின் ஸ்கந்தக் கூறுஷ்டியூவிகள உவாய
 கீர்த்தவயநீவம் வாரிகாரமாய ஸகூததாயிரு
 க்கும் மேலிவனகோலின் வறுகூறுஷ்டியூவிக
 ளோடே போருகிறவிடமும உவாயவறுமாய யாவடி

னால் சார்பணயமும், சொல்லப்படுகிறது கைமமுதல்-மூலதனம்,
 அதாவது காமயோகாதிகளை யனுஷ்டிப்பதற்குக் காரணமான
 ஜனான ஸகதயாதிகள் அறுதியிடேன் - தருடமாக நிஸ்சயித
 தேன் இததால் மஹா விஸயாஸமும், ‘உவாயமாகவேணும்’
 எனபதினால் கீழ் அருளிச் செய்தபடியே உபாயவரணத்திற்குள்
 ளடங்கிய கோபதருதவ வரணமும், உபாயவரண ஸபத்ததின
 ஸவாரஸயத்தினால் பரநயாஸமும் அருளிச் செய்யப்பட்டதா
 கிறது இதில் ஸவரூப பல ஸமாபபணங்கள் அராதாத வரித
 திககின்றன ‘கூறிஷ்டிவிருத்தி’ இதயாதி வாகயத்தினால்
 தான ரிப்பரன் எனகிற அனுஸந்தானம் ஸ உசிதமாய, அததால்
 இந்த ஸாங்க பரபதனம் ஒரேதடவை அனுஷ்டிக்கப்பட்டவேண்
 டெமெனபது தாதபாயத்தினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆனுகூலய
 வாஜனநரஸில் ஸங்கலப பரகாரம் அனுஷ்டிக்கவேண்டியது
 அங்கமாசையினால் ஸாங்கமான பரபத்தி ஸ்கந்த காததவையை
 எனபது எப்படிப் பொருந்தும்? தகசாலத்தில் ஸங்கலபம் மா க
 திரம் அங்கமென்றால் ‘இன்று முதல்’ இதயாதி வாகயம் நிஷ
 பரயோஜனமன்றோ? எனகிற ஸங்கைகளுக்குப் பரிஹார மரு
 ளிச் செய்கிறா—‘இவ்விடத்தில்’ என்றாமபிதது ‘வஃகூலாதி’
 எனகிற இடத்தில் ‘கூலி’ பதம் பராதிகூலய வாஜனத்தைக்
 குறிக்கிறது உவாயவாரிகாரமாய - பரபத்திக்கு அங்கமாய,
 ஸகூததாயிருக்கும்-ஒரே தடவை செய்யவேண்டியதாயிருக்கும்
 மேல் - பரபத்திக்குப் பின், இவன கோலின் - பரபத்தி சாலத
 தில் இவனால் பராகத்திக்கப்பட்ட ‘உவாயவறுமாய’ எனப
 தற்கு உபநயனகாலத்தில் ‘ஐஷ்டியூவியிலாத’ இதயாதிஆசாரயன
 சொல்ல, ‘வாஜம்’ என்று பருமமசாரி ஸங்கலபிப்பதைப்போல
 இவ்விடத்திலும் ஸங்கலபம் மாததிரம் அங்கம், அனுஷ்டானம்

தலாவியாரிருகம இவற்றில் ப்ராதிக்கதிவஜ-
தம அமமாளருளிசசெயதபடியே யாநாகதிவ
வஜஜமபோலே வஜஜரதிவமானாலும் வஜஜகத-
வஜமென்னுமிடம் வஜஜம 1, 'சுவாயெலெஜா
நிவஜதேவ' என்கிறபடியே சுவாயெலெஜாநிவஜதல
ப்ராதிக்கதிவ வஜஜநிவ நிவஜதேவதலானாலும் அதில்
ப்ராதிக்கதிவ மஜமாய மேலுள்ளது வஜமாகககட
வது இப்படி விஜாவததிலும் பாபபது

பலருபம் என்று தாதபாயம் ப்ராதிக்கதிவ வஜஜனம் ப்ராதிக்கதி
மாக நடப்பதில் இவனுக்குள்ள எண்ணத்தை விட்டுவிடுதல்
என்றும், ப்ராதிக்கதிவ வஜஜன ஸங்கலபமென்றும், ப்ராதிக்கதிவமாக
நடப்பதையே விட்டுவிடுதல் என்றும் முன்னறிதமானது
இதில் ஸங்கலபமென்கிற பக்தத்தில் ஆனுகலய ஸங்கலபத
தைப் போலவே இது ஸகருத காததவய மெனபது ப்ரா
விததம் எண்ணத்தை விட்டுவிடுதல் என்கிற பக்தத்திலும்
ப்ராதிக்கதிவ சரணத்தை விட்டுவிடுவது என்கிற பக்தத்தி
லும் ததக்திவதில் பண்ணுவது அங்கமாயும் பிறகு பண்ணு
வது அந்த ப்ராபத்தியின் பலமாகவும் ஆகிறபடியினால் ஸாங்க
மான ப்ராபதனம் ஸகருத காததவய மெனபதற்கு விஜாத
மில்லை என்கிற திருவுள்ளத்தாலே பரிஹாரமருளிசசெயகிருா—
'இவற்றில்' என்றாரம்பிதது 'அமமாளருளிச செயதபடியே'
எனபதினால் ப்ராதிக்கதிவ வஜஜனம் எனபதற்கு அதில் ஸங்கல
பம் என்கிற காததத்திற்கு ப்ராமாணம் தெரிவிக்கப்படு
கிறது சுவாயெலெஜா: - ப்ராதிக்கதிவமான அனுஷ்டானங்கள்
விருந்த, நிவஜத: - நிவருத்தி அடைந்தவனாக, சுவாயி - ஆகி
றேன சுவாயெலெஜாநிவ - எண்ணத்தை விட்டுவிடுதல்
'நிவஜத:' எனபது தனக்கு இதில் எண்ணம் இல்லை எனப
தைக் குறிக்கிறது 'வஜஜநிவ நிவஜதேவதல' எனபதற்கு
ப்ராதிக்கதிவானுஷ்டானத்தை விட்டுவிடுதல் என்றாததம் ப்ரா
திக்கதிவ - ப்ராபத்தி அனுஷ்டிக்கும் சாலத்தில் முதலாவது
க்தனம் இவ்விருந்த தேஹத்துடன் இருக்கும்எனவும் இருந்த
அபிஸந்தி விராமிருக்கவேண்டும் என்று தாதபாயம் இப்படி
யே விஜாவாஸமும் யாவதபலம் அனுவாததிக்கவேண்டும், அதில்

பூவூதி ரமுகுடுமெஷு நிவூதிஸூரமுகு: மமம் |
 பூரஸூஸூகூதாஜ வஸூசு வஸூஜெய பூவூதித: |
 ஆகையாலிருந்த நாளில் நிரவராயகெஜய-ததை
 யும் பூரஸூஸூரீராமகாரம் கொடுத்ததையுஞ்சேர
 மமமாகக்கோலி பூவூதி பண்ணுவார்கள் நிவூ
 ணா

பரதமகூணத்திலிருப்பது அங்கமஎன்பது தயோதிதம் இப்படி
 நிஷ்காஷிதத அததததை ஸுலபமாய அறிவதின் பொருட்டு
 ஒரு காரிகாரபமாய ஸங்கரஹிதகருளுகிறா—‘ பூவூதி: ’
 என்றாமபித்து இததால் உத்தரகாலத்தில் நடக்கும் ஆனுகூலயா
 சரணு திகள பரபத்தியின் பலமாயிருந்தால் எல்லா பரபன
 னாகளுக்கும் அது ஏகரூபமாக இருக்க வேண்டாவோ எனப
 தற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது

ப - ரை] ஸமுகுடுமெஷு - பசவானுடைய ஆஜனையை
 அனுஸரித்த காமங்களில், பூவூதி: பரவருத்திப்பதும், ஸமூ
 த: - உத்தரவுக்கு விரோதமானவைகளிலிருந்து, நிவூதிஸூ-
 நிவருத்திப்பதும், பூரஸூஸூகூதாசு - பலம் கொடுக்க
 ஆரம்பித்திருக்கிற ஸுகருத்தினாலும், வஸூகஜெய - பரபத்தி
 காலத்தில் ஸங்கலபிக்கும் பகூத்தில், பூவூதித: - பரபத்தியி
 னாலும், மமம் - பலமாக, வஸூசு - ஆகும் இததால் எல்லா
 பரபன்னாகளுக்கும் ஒரே மாதிரியாக அனுகூலசரணம் உண்
 டாகாததற்கு சாரணம் பரபத ஸுகருத்தின் தாரதமயம்
 என்றதாயிற்று ‘ பூரஸூ ’ எனபது இவனால் ஒப்புச்சொள்
 ளப்பட்ட பாகத்தைக் குறிக்கிறது

ஆகையால் - பரபத்திகாலத்தில் ஸங்கலபமிருந்தால் உத்தர
 காலத்தில் அனுகூல சரணுதிகா பரபத்தியின் பலமாக
 வருமாகையினால் பூரஸூஸூரீராமகாரம் - இப்பொழுது
 அனுபவிக்க ஆரம்பித்திருந்தா ஸீரத்திற்கு 10 நிறுது,
 கோலி - ஸங்கலபித்துக்கொண்டு நிவூணா-அலப ஸாமத்தினு
 லே அதிகப் பலத்தை ஸம்பாதிக்கக் கூடிய ஸாமாததியத்தை
 உடையவர்கள் இததால் இவ்வாததம் தெரியாதவர்கள் உத்தர
 காலத்தில் வரும் நிரபராத கைங்கரியத்தையும் பலமாகச் சேர

அறவே பரமெனறடைக்கலம் வைத்தன ரன்று நம்
பெறவேகருதிப்பெருந்தகவுற்றபிரானடிகீழ் [மைப
உறவே யிவனுயிர காககின்றவோருயிருணமையைநீ
மறவேலென நம் மறை முடிசூடிய மன்னவரே 19

துக்கொண்டு பரபத்தி பண்ணுவிடலும் இப்படி அனுஷ்டிதகு
மவர்கள் சதுரர்கள் எனபதும், எல்லா பரபத்திகளிலும் இதை
சோக்கவேண்டு மென்கிற நிரப்பந்தமில்லை, அப்படி உத்தரகாலத்
தில் ஆனுகூலயாதிகள் குறைந்த மாததிரத்தினால் மோக்ஷமாகிற
பலத்தில் குறைவில்லை எனபதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது

இப்படி ஸாங்க பரபத்தியை இவனுஷ்டிப்பது கேவலம்
வயாஜம், பலத்தைப் பகவான் சொடுப்பதற்கு பரதான கார
ணம் அவனுடைய காருண்யமும், ஒழிக்க பொழியாத ஸம்பந்த
மும், அதிலும் பரதான தமமான காரணம் ஆசாரய ஸம்பந்தம்
என்கிற அனுஸந்தானத்துடன் நிரப்பராக இருக்கத் தட்டில்லை
என்கிற ஆதத்தத்தை ஸகலரும் தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக
ஸவானுஸந்தான முக்காலே ஒருபாட்டாலஸங்கரஹிததருளு
கிறா—‘ அறவே ’ என்றாரம்பித்து அனறிககே நிரப்பராத கைங்
காயத்தையும் சோத்து பரபத்தி பண்ணுகிறவாசள நிபுணர்கள்
என்று சீழருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினாலே ‘ தவஹொஹி
காரிஷி யாதிஹெஹி ’ என்கிறபடியே ‘ நிவாணனுரகு ஹஸஸி
வஹிமு மஹாயு க்யூதி ’ என்று ஸ்ரீ ஸாரஸாரத்தில் இவா
கமமாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே ஆசாரய
விஷ்டனுகிற மறறொரு நிபுணனையும் ஸவானுஸந்தான முசத்
தாலே அருளிச் செய்கிறாராகவுமாம்—‘ அறவே ’ என்றாரம்
பித்து

ப - ரை] நம் - நம்முடையவர்களான, மறை முடிசூடிய - வே
தங்களை ஸிரஸா வஹித்தவாசளான, அதாவது அவை
களை பரமாண தமங்களாக அங்கீகரித்தவர்களான, அனறிககே,
மறை - வேதத்தில், முடிசூடிய - அபிஷிஷ்டங்களான, மன்னவா -
ராஜாக்களாகிய நம் பூர்வாசாராயர்கள், உறவே - உறவினாலேயே,
அதாவது தாஸதவ ஸவாமிதவ ஸம்பந்தத்தினாலேயே, இவன் -
இந்த ஜீவாத்மாவனுடைய, உயிர் - ஸம்பந்தத்தை, காககின்ற -
சாதிக்கிற, ஒருபிர அந்நிதீயமான, அதாவது எல்லாவற்றிற்கும்

ஆதமாலான ஸரிய பதியினுடைய, உண்மையை - உண்மையான
ஸவபாவத்தை, நீ மறவேல - நீ மறகசாதே, என - என
றுபதேபிதது, பரம், அறவே - அறறுபபோக வேண்டிய
தற்காக, அதாவது நமமை ரக்ஷிப்பதில் பரமானது நமக்கில்
லாமல் போவதற்காக, இதுகூ 'வைத்தனா' எனப்படுதா
டநவயம், அன்று - இதற்குமுன் காலங்களில், நமமை, பெறவே
கருதி - தான் அடையவேண்டுமென்று எண்ணி, பெருந்தகவு -
மஹத்தான கருபையை, உற்ற - அடைந்தவனான, பிரான - உப
காரகனான ஸரிய பதியின், அடிகழ - திருவடிகளின் சீழே,
அடைக்கலம் - ரக்ஷிக்கத்தகுந்த வஸ்துவாச, வைத்தனா - ஸமாட
பித்தராகள்

'அறவே பரம்' எனபதினால் தன்னுடைய நிரப்பாதவானு
ஸந்தானமும் ஆசாய கடாக்கத்தினு லேறப்படது எனபது
சொல்லப்படுகிறது அன்றிக்கே உபாயம் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய
தாகிய பரமம் நமக்கு இல்லாமல் போவதற்காக என்றாததமாத
வுமாம் அப்படியே 'மாலஸிவ-ஹ்ரும-மாலாய-ஹ்ரும' என
றருளிச் செய்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம் 'அன்று' எனபது
ஸருஷ்டிகாலம் துடங்கி பரபததிகாலம் வரையிலான எல்லாக
காலத்தையும் குறிக்கிறது 'பெறவே கருதி' எனபதற்குப் பக
வான ஸஹஜசாருண்யத்தினால் கரணக ஸபராதிக்களைக் கொடு
கும்பொழுது 'உலசெல்லாம நனசொடுங்க யோக்கணவான',
'பொருளென்றிவவுலகம் படைத்தவன்' என்றிவை முதலிய
வைகளிற்படியே ஸகல ஜீவாஸனும் உஜ்ஜீவிதக வேண்டுமென்றே
பொதுவாக ஸங்கலபித்தான், அப்படிச் சிலா உஜ்ஜீவியா
தொழிந்தது அவரவர்களின் பூவ பாமத்தினால் என்று தாத
பாயம் 'பெருந்தகவு' எனபதற்கு அந்தகருபை இந்த வயாஜம்
மாததிரதையும் எதிர பாராமல் எல்லா சேதனாகளையும்பற்றி
உண்டாக்கிறது என்று தாதபாயம் இவன் செய்கிற யாதருச்சி
காதிஸுகருதங்களை ஸுகருதநாசனாகசொரண நூலதற்கும் இந்த
கருபையே ஆதிகாரணமாகையினால் 'பெரும்' ஸபகம் 'பிரான'
எனபதற்கு அந்த சாருண்யம் உபகார பாயவஸானமா
யிற்று என்று தாதபாயம் 'உறவே' எனபதற்கு ரக்ஷிப்பதற்
குக் காரணம் இந்த ஸமபந்தம் என்று தாதபாயம் இதற்கு
முன் நிரந்தேபிதத்தைப்போல 'நம்' என்றருளிச்செய்யாமல்

இவன் ' என்று பொதுவாக அருளிச்செய்திருப்பதினால் எல்லா ஜீவாதமாகுகளாகும் இது பொதுவெனாது தெரிவிக்கப்படுகிறது உயிர் - ஸேஷதவ விரிஷ்ட ஸவரூபம் ' காககிணற் ' எனப்பதற்கு ஸேஷதவத்திற்கு அனுகுணமான கைங்கரியமாகிய புருஷராகத்ததைக்கொடுத்து அதிசயாதானம் பண்ணுவித்துக் கொள்ளுகிற என்றாததம் ' ஒருயிர் எனப்பதினால் எல்லாவற்றிற்கும் அந்தாயாமியாயிருப்பது சொல்லப்படுகிறபடியினாலே ஈஸ்வரனுடைய ஸ்வாதந்தராயம் தயோதிதம் ' மற்றேவல் எனப்பதினால் இந்தப் பகவானுடை ஸம்பந்தம் முதலியவைகளின் அனுஸந்தானம் நமக்கு நிராபரதவாதிகள் விதித்தபதற்காக எப்பொழுதும் அனுஸந்திதம் எனப்பது தயோதிதம் ' நீ ' என்கிற ஏக வசனத்தினால் இது அஷ்டகாணமா யுபதேசிக்கப்படவேண்டுமெனப்பது தயோதிதம் ' நம் எனப்பது 'மன்னவா' எனப்பேசாடவயிக்கிறது ' மறை முடிசூடிய எனப்பதினால் வேதாந்தங்களை பரமாணதமமாக அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள, கேவலம் யுகத்தினைக்கொண்டு தாழ்முலைப்பாலுசகு விலை கொடுப்பதைப்போலே பரபத்தியென்று பரமாண விருத்தங்களாகச் சொல்லுமவர்களைவிட நம்மாசாரியாசளுக்கு வயதயாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது அவர்கள் பஞ்சத்தில் பசுதி பரபத்திசளை விதிக்கிற உபநிஷத்துக்கள் அபரமாணங்களாகவேண்டி வரும் என்று தாதபாயம் வேதத்தில் முடிசூடிய என்கிற யோஜனையில் 'ஹிஸ்சி யகிவகள் ஹிஸ்சிவன்' சிவன்', என்றும், 'நன்மையால மிக்க நான் மறையாசான்' என்றும், சொல்லுகிறபடியே, வேதாந்தங்களை நிரூபிப்பதற்காக ஆகிராஜபம் பெற்றவர்கள் என்று தாதபாயம் இததால் இவர்களால் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதே வேதாந்தங்களுக்குத் தாதபாயம் எனப்பது தயோதிதம் இப்பாட்டில் ' பெருந்தகவுற்ற பிரான் ' என்றும், ' உறவே இவனுயிர் காககிணற் ' என்று மருளிச்செய்திருப்பதினால் இவனை ரக்ஷிப்பதற்குப் பகவானுடைய ஸஹஜ காரணயமும் ஸம்பந்தமும் ஸ்வாதந்தராயமும் முகயகாரணம் எனாது கயோகிதமாபிற்று இப்படி இவைகளை யனுஸந்தித்து நாம் நிரப்பாணாயிருப்பதற்குக் காரணம் ஆசாரய ஸம்பந்தமெனப்பது ' நம்மன்னவா அடைக்கலம் வைத்தனா ' எனப்பதினால் தயோதிதம் பொதுவாக ஸாங்கபரபதியை நிரூபித்து ' அடைக்கலம் வைத்தனா ' என்றும்

யுமூவுநுந ஸாரயிசூவதி
 துயுனை ஸதஸிசுதெ
 தகவாநாம் துதயெ யபாஹு விவிப
 வுரவார ஸஜாநிநி |
 ஹெதுகவம் துஷு கதர ஸுவ
 உலயொலாயீ நதெதக துதக
 ஸாதி ஸீகூத யஹொய ஜனுவ
 ஸுது ஸயம் நிலாசுரஃ ||

உதி ஸீகூதாதிசு லிம்ஹஸு ஸவத ஸுதஸு
 ஸீகூதெகடநாயஸு ஸொனாநாயஸு குகிஷு
 ஸீகூதஹஸுது யலாரொ
 ஸாஜபுவத காயிகாரொ அபசுரஃ

|| ஸீகூத கிமகாந ஜஹாஜெஸிகரய தஃ ||

சாராநாபுறநிருவேண்டமுடையான திருவடி களே ஸாணம்

சாராய நிஷ்டையில நிபாணம் ரொதிருபாதினாலை பரபதநி ஸாண
 திராத்தததில இதுவே ஸாரதமம் எனப த தயோதிதமாயிறறு
 ஆகையாலேயே 'வளவுரைநத தவனருளே மனனிய மாதவத
 கோமகூட' எனறிவா தாமமாலையே அடைககலபபததில் அரு
 னிர செயயபாபடிருகிறதா அனறிசுதே 'உறவே' எனபதறகு
 பதவாசிய பவாலை எனறா, ததாமாசுமாம அபொழுது
 'ஒருயி உணமையை' எனபதறகு ஸாநாததாயாபியாசையாலே
 ஸாவசகதனான உணனுகடைய ஸவபாநததை, எனறாம, 'என'
 எனபதறகு எனறு பாராத்திதது எனறாம அர, மகம் இது
 'வைததனா' எனபதே, காடநாயிககிறது ஆக இதுகா
 பாராததனாபாவக பரபயாஸம் செயகாரா எனறதாயிறறு

இப்படி பரபதநிகைய யனுவடி, தகனா நிபாணனாயிருக்க
 வேண்டும எனபதக காரண, தமடன உபாதி, ததருகிறா—
 'யுமூ' எனறாநாயிகது

ப - னை] யு - தேரில டட்டியிருக்கும் குதிரைகள், ஸு
 டு - தோ, ஸாரஸி - தேரோடுகிறவன், இவர்களுடைய
 சூரவதி - நயாயதையுடைய, அதாவது இவைகளைப்போ
 லிருக்கிற, துயு - உபநிஷதகுகளினால், ஸுபரிபு -
 (போகதா போகயம், பரோரிதா, எ - று) பிரித்தது காட்டப்பட்ட
 டிருக்கிற, யு - அதனை ஸ்வபாவங்களுக்குத் தகுந்த
 படி, விவியவ்யாவார - அனைக்கிதமான வயாபாரங்களை,
 ஸு - பரம்பரையை உடைதகாயிருக்கிற, து - கா -
 ததவங்களின், து - மூனறில், மெ - காணமா
 யிருக்கை, து - மூனறிலும், சு - காததாவாக
 இருக்கை, உ - (ஜீவாதமா, பரமாதமா, ஆகிய) இருவா
 களிலும், ஸு - காததாவாயிருக்கை, ஸு -
 பரமாதமாவிடத்திலும் (இருக்கின்றன), து - ஆகையினால்,
 சு - அகிஞ்சனனாகிய, சு - இந்த பரபன்னன், ஸு -
 ஸு - பகவானால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிரு
 கிற எந்த விஷயத்தைப்பற்றிய பாததை உடையவனோ, து -
 அந்த விஷயத்தில், ஸு - தான், ஸு - பரமில்லாத
 வன் அதாவது இவன் பராதீன காததாவாகையினாலும் அவன்
 ஸ்வாதீன காததாவாகையினாலும், அவன் இவனால் ஒப்பு
 கொடுக்கப்பட்ட பாததை அங்கீகரித்திருப்பதினாலும் பரநயா
 ஸம் செய்யப்பட்ட விஷயத்தில் இவனொன்றும் செய்யவேண்டிய
 தில்லைபென்று தாதபாயம்

திருவதூரதிருப்பரம் சேடலூர் விதவான் பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில்

ஸாங்க பரபதநாதிகாரம்

முற்றிய

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிமகாண வஹாஷெஸிகாய நம: ||

க்ருதக்ருத்யா திகாரம்.

[ஸாங்க பரபகந மனுஷ்டிததவனுடைய க்ருதக்ருதயக்வழம் கருதாதித் ததவழம்—ததயவாகயோதாஹரணம்—தததாத்தபரியம் — கருதகருத்ய னுடைய லக்ஷணம்]

ஸஸ்யெ-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ
 ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ
 ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ
 ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸாராஜாநாஜ வஹாஷெஸிகாய நம: ||

இப்படி ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய கீழ்ப்பேடிகையில் அங்
 கங்களோடும் அதிகாரங்களோடும் கூடியதான ஹிதத்தை
 நிரூபணம்செய்து, மேல பலத்தைப் பதகதிகாரங்கள் அடங்கிய
 ஒரு பேடிகையினால் நிரூபிக்கத்திருவுள்ளமபற்றி, அதில் முதல
 ஏழதிகாரங்கள் அடங்கிய அவாந்தர பேடிகையினால் இரத்த
 தேஹ ஸம்பந்தம் உள்ளவரையில் உண்டாகும் பலத்தையும்,
 மேல மூன்று அதிகாரங்களடங்கிய மற்றொரு அவாந்தர பேடி
 கையினால் தேஹவியோக காலத்திலும், அதற்குப் பிறகும் உண்
 டாகிற பலத்தையும் நிரூபித்தருளுகிறா அதில் இரத அதிகார
 த்தில் கருதகருதயன என்று தனனை அனுஸந்தானம் செய்வ
 தாகிற பலத்தை அருளிச் செய்ப்போகிறவராய அதிகாராத
 தத்தை ஸங்கரஹித தருளுகிறா—‘ஸஸ்யெ-ஃ’ என்றாம
 பித்து

ப - ரை] ஸஸ்யெ-ஃ - ஸசதி புடையவனாயும், ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ
 எல்லாந தெநிரதவனாயும், ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ
 ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ ஸஸ்ய-ஃ
 (ஸஸ்ய-ஃ) - அங்கீகரிக்கப்படாதிருக்கிற நமமுடைய லக்ஷண பாத

ஐக உடைத்தா யிருசுகுமபொழுது, யடிய-ஓ - ஈக பரயோஜ
னத்திறார, அனறிரகே எரப பசவானுககாக, அதாவது
அயோ பஸகரிப்பகறாக, மஃ - நமர து, வு-மஃ - மறுபடியும்,
ஐஹ இரக தீ ரகதி, கூத-ஓவ-ஓ - செயயவேண்டியதா
னது, சி-விடிவி-ஒன்றும், ம-இலலையோ, நிர-வயி-ஹா-
நஜ்ஜுயள - எல்ல இ-வரக பரிபூரணநகத்திறகு ஸமுத்திர
மாயிருக்கிற, தவ்வி-ஓ - அந்த மோக்ஷ புருஷாரத்தத்தில், அன
றிகே அகதப பரவாரிடத்தில், வு-ஓ ஆதமாவை, நிய-ஹ-
எப்பொழுதும் இருக்குமபடி ரெபதுகொண்டவர்களாய், அதா
வது மோக்ஷ புருஷாரத்தத்தில் இடைவிடாமல் ஆசையுடைய
வாகாராய், அனறிகே பசவதனுபவத்தில் தமமை எப்பொழு
தும் உபயோகித்துக்கொண்டிருப்பவர்களாய், கூ-வ-
ஓ-கருபணாகார யிருக்கபோதிலும், அதாவது இதற்குமுன்
இப்படிப்பட்ட கைகாயமாகிற தனத்தை யடையாமலிருந்த
போதிலும், வெ-ஓ-ய-ஓ-நி-ஓ-(இப்பொழுது) கைகாயமாகிற
தனத்தைப் பெற்றவர்களாய், கூ-த-ஓ-ஓ-ஓ - கருதாரத்
தர்களாக (நமமை) செயயசகடவேரம்

இரகஸிலாகத்தி-‘வ-ஓ-ஓ-’என்ப அமுதலிய நாலுவிசே
ஷணங்களினால் பசவானுகருகதி இல்லாமை யினாலாவது, நமமை
ரகபிப்பதற்கு மார்க்கத்தை அறியாமையினாலாவது, நமமிடத்
தில் இல்லாத மஹாபராதங்களை பரமித்துக் கொள்ளுவதின
ாலாவது, நமமை வஞ்சிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலாவது,
நமமால் மறமுரு சாரபம் செயயவேண்டியதாயிருந்து அதினால்
தனது லொப்புக்கொள்ளப்பட்ட பரத்தைபும் விட்டுவிடுவதின
ாலாவது பரபத்திக்குப் பலமில்லாமல் போயவிடும், ஆகையினால்
அதைப்பற்றி நாம் ஏதாவது செயயவேண்டுமோ என்கிற
ஸங்கை விலக்கப்படுகிறது ‘ய-ஓ-சி-விடிவி’ என்கிற இடத்
தில் ‘ஓ-வி’ ஸபத்ததினால் பரயோஜனநதரங்களில் ஆசை இல்
லாமையினால் அதற்கு ஸாதனமான சாமங்கள் செயயவேண்
டியதில்லை, மோக்ஷத்தில் ஆசையிருந்தபோதிலும் அது பர
பத்தியினால் ஏறபட்டு விடுகிறபடியினால் அதற்காகவும் ஒன்றும்
செயயவேண்டியதில்லை என்பது நியோதிதம் ‘நிர-வயி’
இதயாதியினால் மோக்ஷத்தில் செயயப்படும் கைகாயத்திற்கும்

இவ்வுவாய விசேஷநிஷ்டை பூவதிக கூறகார
காருநதுடங்கிததானிதுகருக கோலின மலுததைப
ஸாங்க பரபதந மனுஷி நவ பறறத தனகரு கூத-வூம்
றுடைய கருதகருதயதவழி மததிலவூம் மிலலாமையா
கருதாநததவழி வும கூத-வூம்ம வுசூச
கூவூமததாலே கூதமகையாலும வுதனூருய
வூதூவூவூன மலுததன 1 'கோவூ' என்
றருளிச செயகையாலும தனகருப பிறறத வு

இப்பொழுது செய்யப்படும கைகாயத்திற்கும வயதயாஸம்
தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆக இப்படி கருத கருதயன என்று
தனனை யனுஸந்திததுகசொளஞவது மனதில ஸமஸ்பாதிக்களில்
லாமல பகவத கைகாய ரூபமான நிதய நெமித்திகாதிக்கோச
செயவதற்குக் காரணமாகயினால் பல ரூபமாகிறது என்றதா
யிற்று

இவனுக்கு பருமமநாடியில் பரவியுப்பது முதலிய காத
தவயங்களிருக்கையாலும், பலம் விராமபிதது வருகிறதோ என
கிற ஸங்கையினால் பயம் முகலியவைக ளிருக்கிறபடியினாலும்,
இவனை கருத கருதயன என்னக்கூடுமோ என்ன? அருளிச
செய்கிறா— 'இவ்வுவாயநிஷ்டை என்றாமபிதது கூத-
வூம்மததில் - செய்யவேண்டிய காரணங்களில் இததால
பருமமநாடி பரவியும முதலிய சாகவயாதிகளிருந்தபோதி
லும் அவை பரபததிகருப பரமாய பசுத கருபையினால் நேரி
டசூடியவைகளாகையினால் அவைகளில் இவனுக்கு அவயம்
இலலை என்பது தயோதிதம் 'கூதமகையினாலும்' என்பதினால்
இதற்குமேல இவன் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை என்பது
தயோதிதம் 'வூதனூருய' என்பதினால் பரவான 'கோவூ'யும்
என்றாலும் அவனுக்கும்மேற்பட்டவனான ஒருவனிடத்திலிருந்து
பயமுண்டாகில் எனசெயயது எனசிற ஸங்கையும, 'வூதூவூம்
கூவூன' என்பதினால் ஒரு நடவை சொன்னதை மறுபடியும்
மஹா பராதங்கன்பாராதது நமூவ ஸீட்டுவிட்டால் எனசெய
வது எனகிற ஸங்கையும பரிஹரிசப்பபட்டு நிரப்பாதவம் தருடி

தூவராவடிஸையப பாரதது நி ல - ர னு ய ,
 1 'காடுகெஸுரணம் வ ஜ ' எனகிறபடியே விகொ
 வாயகெவ விகுதனான வவெபுஸுரன 1 'கூஹம்
 கவா வவபுவாவெவெஸுர கோகூயிஷுரஜி' என்று
 வகுபுராத வஜ்ஜுததைப பணணுகையாலே இப
 படி விஸுஸநீயனுமாய வஜ்ஜு-கனுமா யுவாயவத
 னுமான வீஸுரனைப பாரதது வகுவிலியில நிஸுஸ
 யனுமாய, நிஸு-கனுமாய, கடையறவிட்ட சுநுவு
 ருஷா-கங்கையும காமபறவிட்ட உவாயகாரங்களை
 யும சுசிகூவ நயதூமாக வஜ்ஜுநியியைப பெறுமாப
 போலே தான பெறபபுகுகிற வரவவர-ருஷா-கத
 தையும் பாரதது வஜ்ஜு-கனாவாய, 2 'கெவவி-கவதி

கரிககப்படுகிறது வர தூவராவடிஸெ - தான பரயா
 ஸமசெயததை அவன அங்கீகரித்திருப்பது விகுதனான-வரிக
 கப்பட்டவனான, 'விஸுஸநீயனுமாய' எனபதினால வஞ்சனைக
 காக 'கெ கூயிஷுரஜி' என்று சொல்லியிருப்பதோ எனகிற
 ஸநதேஹமும, 'வஜ்ஜு-கனுமாய' எனபதினால அஸதயாதிக
 ளாலே கைவிடுவதோ எனகிற ஸங்கையும, 'உவாயவதனு
 மான' எனபதினால தனக்கொரு காததவயாநதரமிருந்து அது
 யதாவததாக நிஷபணனமாகாமையினால பலம கிடைக்காதோ
 எனகிற ஸங்கையுமிராகரிககப்பட்டதாகிறது ஂஸுரனை-ஸா
 மாததியாதிகளையுடைய பகவானை, கடையற-வாஸனையோடுகூட
 போகும்படி, காமபற-பரமபரையாகச சோநததும் அறறுப்போம
 படி, அதாவது பகதியாகாதிகளில் ஸகதி இல்லாமற போனபோ
 திலும் அவைகளுக்கூச காரணமான காமங்களிலும் ஸமபநதமில்
 லாமல, வஜ்ஜு-கனாவாய - மேலவரப்போகிற புருஷாததம்
 மஹாநதருபமாகையினாலும், அது பரயாஸமில்லாமல தனக்கு
 கிடைக்கப்போகிறபடியினாலும் ஸநதோஷத தோடுகூடினமனதை
 யுடையவனாய இப்படியாகிலுமிதய நைமித்திகககாமங்கள் அவஸ
 யம் அனுஷ்டேயமாகையினால இவனுகுப பரம ஒன்றுமில்லை
 எனபது எப்படிப் பொருந்தும்? அவைகளில் அகநீரதிராதி ஸப

[illegible]

டடுக கிடக்கிற வடிமை தீடடும முதல மாளாதே
 பொலிசையிடடுப போருகிற தனிசு தீடடும கிழித்த
 வனாகையாலே வங்ஹை யஜ்ஞாபிகளான நிகுநெ
 விதிக்கங்களி லவாகள போ சொல்லுமபோது 1 பெ
 யஜ்ஞி வித்யுநு ஷெவாநு ஸ்ராஹணாநு ஸஹுதாஸ
 நாநு | ஸவபு ஸுதாணராதாம விஷுநெவ யஜ்ஞி
 தெ | ' உத்யாபிகளில உஹைபுகளறுதி யிடடபடியே
 ராஜஸெவகா ராஜாவுக்கு சடடை மேலே மாலை
 யையு மாவரணத்தை யு மிடடாலுநு சடடையில்
 துவககற்று ராஜாவின ஸ்ரீகியேபுயொஜ மமாகத்தெ
 ளிந்திருக்குமாபபோலவும், யஜ்ஞா ஸ்ராஹய்யாபி

லாத புஸதகத்தில் அடிமைச சீட்டு எழுதப்படடிருக்கிறது
 என்று சாநீகதியாகவுமாம் அடிமைதீட்டு - நான அடிமை செய
 கிறேன எனறெழுதிக கொடுத்திருக்கும் சீட்டு முதல மாளாதே
 முதலாயிருக்கிற துக்கக்குக குறைவுவராமல் பொலிசையீட்டு
 வட்டிக்குக கொடுத்தது, தனிசுதீட்டு சடனபத்திரம் இது கீழ
 உதாஹரித்த வசனத்தில் ' ம கிஞ்ஞரஃ மாயம் ஸீணீ ' என
 கிற பதங்களின் விவரங்கள் பெ - எவர்கள், வித்யுநு - பித்
 ருக்களையும், ஷெவாநு - தேவதைகளையும், ஸஹுதாஸநாநு -
 அகனிகளோடு கூடிய, ஸ்ராஹணாநு - பராமமணர்களையும்,
 யஜ்ஞி - யஜ்ஞம் செய்கிறார்களோ, அதாவது அவரின் பெ
 யர்களைச் சொல்லிக் கொண்டு யஜ்ஞம் செய்கிறார்களோ, இப்ப
 டிச சொல்லாவிடில் மேலபாதித்யோடு விரோதிகளும் என்று தாத்
 பாயம், தெ-அவர்கள், ஸவபுஸுதாணராதாம - எல்லா
 பராணிகளுக்கும் அந்தாயாமியா யிருக்கிற, விஷுநெவ -
 விஷ்ணுவை யெழுந்தது, யஜ்ஞி யஜ்ஞம் செய்கிறாசன இவ்வா
 தத்திற்கு லௌகிக தருஷ்டாரதத்தை உதாஹரித்தருளு
 கிறா - ' ராஜா ' எனறாமபிதது இவக்கற்று - உத்தேஸ
 யதவம், ஆராதயதவம் முதலிய ஸம்பந்த மில்லாமல் ' யஜ்ஞா ஸ்
 ஹராய்யாபிகளிலும் ' எனபதற்கு யஜ்ஞத்தில் உபயோ
 கிக்கிற ஹவிஸஸுகளின் ஸாராமஸத்தைப் பகவானே அங்கி

களிலும், ஸ்ரீஹவ்யாமிரி சாஹாதுத்திலும், 1 ' ஹா
க்ஷாடிவ்யவிரோயம் ஜெஜிநிஃ ' எனகிற ஹவ்யாதுத்தி
லுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஷேவாகள விசுக்ககனென
கிற சட்டைகளோடு சுவககற அவ்வோ ஸ்வங்கள்
வாபவஸ்துவளவ்யுங்களாலே ஸ்ரீஸூன பக்கலிலே

கரிக்கிறானென்று பரதிராசுரம அதயாயத்திலே, அதாவது
பாரதத்தில், ஸாந்திரபாந்தரில், 349-வது அதயாயத்தில் என்றா
ததம் ' ஹவ்யாமிரிசாஹாதுத்திலும் ' என்பதனால் பருமமா
பகவானைக் குறித்து அஸ்வமேதயாசம் செய்யும் பொழுது
ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸஸ்க்கொல்லாம் அந்த மந
திரங்களினால் சொல்லப்படும் தேவதைகளை யகடாமல பச
வானால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேவதைகள் பருமமாகவ எங்கள்
பெயரைச் சொல்லி ஹோமம் செய்து ஹவிப்பாகங்கள் எங்
களுக்கு என கிடக்கவில்லை என்று கேட்கும்பொழுது, பரும
மா ' நயஷ்வர சிபா யதிபக்ஷாவிஷி ஷேவதாஃ! சுநேநா
விவ வரஹோயிந்த க பக்ஷாவிஷி கெநவிஷி ' என்று கன்னாலும்
ஸமஸாரத்தைத் தாண்டவேண்டுமென்று ஆசையுடைய
மற்றப் பரமைகாந்திகளினாலும் செய்யப்படும் யஜ்ஞங்களில்
ஹவிஸஸைப் பெறுவதற்கு நீ நமது ஹோக்யதையுடைய
வாதனால், எங்களால் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸஸைப்
பகவான் தானே அங்கீகரிக்கிறான் என்று ஸமாதானம் சொல்லி
நிரூபித்து தெரிவிக்கப்படுகிறது இப்படி தேவதாந்தரங்களு
க்கு அந்நாயாபியான பரமாதேவதேவரென்று நிரூபித்து
அகநீர்திராதிஸபகங்கள் நேரிலேயே பரமதவாசகங்கள், ஆகை
யினால் பகவானை நேரில் ஆராதனை என்பதற்கு பரமாமம்
அருளிச் செய்கிறான்—' ஹாக்ஷாஸி ' என்றாமதித்து (அகனி
முதலிய பருங்கு) ஹாக்ஷாடிவ்ய-நேரில் பருமான் சொன்ன
போதிலும், ஸ்வவிரோயம் - விரோதபிஸம் வாயை, ஜெஜிநிஃ-
ஜெஜிமி எனகிற ரூபி (நிரூபிக்கிறான்) ' ஸ்வபவஸ்துவளவ்யு
ங்களாலே ' என்பதற்கு அரி, இந்நிர, முகலோபருங்களை
பரமருதி பரமயயங்களில் சொல்லப்படுகிற உயாருத் ஸதானத்
திற்கு அமைந்தவரென்கொண்டோவது, முகலோபருங்களை பச

நாராயணாதி ஸஷங்குள போலே நிறகிற நிலையை
யுங்கண்டு அவற்றினுடைய வுஜாநாணாதிக்களில் ஸேத
ஜீவவாவிகளான ஸுஷயாஜிகளுக்கப்போலே தன
வரகெகாதிசுவ குலையாதே நிறகிறபடியை நிரூ
விகது, தனவண்புரூப நிவித மூணாடியிகாரத
துக கருவியமாக வடிமைகொள்ள ஸஜ்ஜிததிருக்
கிற ஸாஸிதாவான ஸேஷியினுடைய ஸாஸு வெஷு
ஜோமூஜோ வரிவாருக ரூப கெஷ்யு உவத
தாலே புகுஷு விதித வரவாருஷாவிபுராயரான

வாஸிடதகிலேய பூணமாக இருப்பதினாலே எனறாததம்.
'நிறகிற நிலையை' எனபதோடு நேரில் பகவானைப்ப சொல்லுகிற
தாசு எனறு சொத்துக்கொளையும 'ஸேதஜீவவாவிகளா
ன இதயாதிககு அவாநா கேவலம் நாராயணாதி ஸபதங்களை
கொண்டு பகவானை ஆராதிக்கிறபடியினாலே அவாருக்கு ஸுத
தபாதிதவம் விதிதகிசுபுபோலே எனறு தாசுபாயம் இததால
நாராயண' முதலிய பகவந்நாமங்களை மாதிரிம கொண்டு
நேரில் பகவானை ஆராதிக்கிற ஸேஷித களிப வாவிகளுக்க
அருதப பதங்களை விஸேஷணவராக இது வஸது
கதாச சொல்லுகிற நாரஸபதம் சேஷநிநுத பாதிலும
எப்ப - க குறைபுயாவிலுமோ அப்படியே இவர்களுக்கும்
பகவானுக்கு விஸேஷணவராகிய தேவதைகளைச் சொல்லுகிற
அகநீந்திராதி பதங்களைச் சொன்னபாதிலும பரமகாந்தித
வம் குறையான எனறு தாதபாயம் குலையாதே - நசிகாதே.
வண்பு - பராமணயம் முதலியது, குரூப - பருமமசா
யம் முதலியது, நிவிதம் - புத்திரோதபததி முதலியது, மூணா-
வைஷணவனுயிருக்கை முதலியது, கருவியமாக - இவை
களுக்கத் தக்கபடி ஸாஸு வெஷு - ஸாஸிததைக கொண்
டறியவேண்டியதான, புகுஷுவிதி - பகவானுக்கத்தினு
லறியப்பட, வரவாருஷாவிபுராயரான - பகவானுடைய
அபிபராபததை உடையவாகளான, அதாவது ஸாவஜஞதவம்
பெற்றவாக்களாகையாலே முதலான பகவானுடைய அபிபரா
யத்தை பகவானுக்கமாதிரி வரிவாருக கொண்டு

சுதூரைப்போலே கிவிதூனாயகொண்டு சுதூதாவு
 ஞாய உவாய வுதிக்கியாலே சுதூதாவுகொன்னும
 வுராவுடைய வுதிக்கியாலே சுதூதாவுகொன்னும
 ஸாஸ்திரங்களாலும் துதிஷ்டாலும் கொண்டாடப்பட
 கதவவாகையோகாஹணம் டிருககும இவனுடைய
 விநத சுதூதாவுகொன்னும 1 சுதூதாவு
 தகவதொ 2 சுதூதாவு 3 சுதூதாவு 4 சுதூதாவு 5 சுதூதாவு
 6 சுதூதாவு 7 சுதூதாவு 8 சுதூதாவு 9 சுதூதாவு 10 சுதூதாவு
 11 சுதூதாவு 12 சுதூதாவு 13 சுதூதாவு 14 சுதூதாவு 15 சுதூதாவு
 16 சுதூதாவு 17 சுதூதாவு 18 சுதூதாவு 19 சுதூதாவு 20 சுதூதாவு
 21 சுதூதாவு 22 சுதூதாவு 23 சுதூதாவு 24 சுதூதாவு 25 சுதூதாவு
 26 சுதூதாவு 27 சுதூதாவு 28 சுதூதாவு 29 சுதூதாவு 30 சுதூதாவு
 31 சுதூதாவு 32 சுதூதாவு 33 சுதூதாவு 34 சுதூதாவு 35 சுதூதாவு
 36 சுதூதாவு 37 சுதூதாவு 38 சுதூதாவு 39 சுதூதாவு 40 சுதூதாவு
 41 சுதூதாவு 42 சுதூதாவு 43 சுதூதாவு 44 சுதூதாவு 45 சுதூதாவு
 46 சுதூதாவு 47 சுதூதாவு 48 சுதூதாவு 49 சுதூதாவு 50 சுதூதாவு
 51 சுதூதாவு 52 சுதூதாவு 53 சுதூதாவு 54 சுதூதாவு 55 சுதூதாவு
 56 சுதூதாவு 57 சுதூதாவு 58 சுதூதாவு 59 சுதூதாவு 60 சுதூதாவு
 61 சுதூதாவு 62 சுதூதாவு 63 சுதூதாவு 64 சுதூதாவு 65 சுதூதாவு
 66 சுதூதாவு 67 சுதூதாவு 68 சுதூதாவு 69 சுதூதாவு 70 சுதூதாவு
 71 சுதூதாவு 72 சுதூதாவு 73 சுதூதாவு 74 சுதூதாவு 75 சுதூதாவு
 76 சுதூதாவு 77 சுதூதாவு 78 சுதூதாவு 79 சுதூதாவு 80 சுதூதாவு
 81 சுதூதாவு 82 சுதூதாவு 83 சுதூதாவு 84 சுதூதாவு 85 சுதூதாவு
 86 சுதூதாவு 87 சுதூதாவு 88 சுதூதாவு 89 சுதூதாவு 90 சுதூதாவு
 91 சுதூதாவு 92 சுதூதாவு 93 சுதூதாவு 94 சுதூதாவு 95 சுதூதாவு
 96 சுதூதாவு 97 சுதூதாவு 98 சுதூதாவு 99 சுதூதாவு 100 சுதூதாவு

சுதூதாவுகொண்டு பரவகிப்பாராயததை அறிவிப்பா என்று நாடக
 பாயம் 'கிவிதூ' இயாதிருப பரவகிப்பாராயததை கிவிதூ
 ரம செய்யும் விஷயத்தில் நாடகத்தவரொடம் ஸமாணம் என்று
 தாகபாயம் வுராவுடைய வுதிக்கியாலே - கைமதாயம்
 பூணமாய சிடைப்பதினாலே, 'ஸாஸ்திரங்களாலும்' எனாதற்கு
 வுதிக்கியாலே கைமதாயம் பூணமாய சிடைப்பதினாலே
 ரொடுவெ வுதிக்கியாலே 11 (ஸமீப முதலியவைகள்)
 கொண்டு செய்கிற யஜ்ஞத்தவரொடம் பரவகிப்பாராயததை ஆதம்
 ஸமாணம்மாசிற யஜ்ஞத்தவரொடம் செய்கிறவன் நல்ல யஜ்ஞத்தவரொடம்
 செய்கிறவன் என்று சொல்லப்பட்டான) என்றிவை முதலிய
 வைகாலும் என்றாததை துதிஷ்டாலும் அநகஸாஸ்திரத்தில்
 விஷயையுடைய பூணமாய சிடைப்பதினாலும் 'செய்கிறோம்' என்ற
 இயாதிருபபடிபெ கொண்டாடப்பட்டிருக்கும் என்று நாடக
 பாயம் இந்த இரு கருத்தவரொடம் பரவகிப்பாராயததை இது
 அவசியம் அனுஸந்தியா என்பதற்கும் பரவகிப்பாராயததை
 ஸமீப - 'இவனுடைய' என்றாமபிதது கூட - ஆகையினால்
 கூட - தவ - உணக்கு, தகவதொ - உணக்காயா, 2 சுதூதாவு -
 எனனை அறிவித்த, 3 சுதூதாவு - பாராயததை, 4 சுதூதாவு - அடைவது,
 இவைகளில், 5 சுதூதாவு - ஸமீபத்தவரொடம் வரைய, 6 சுதூதாவு -
 ஸமீபமாக, 7 சுதூதாவு - இரு 'கிவிதூதருளிஞா' என்பதற்கு
 பல பாவங்களை அருளிச் செய்யுட்குதில் இந்த கருத்தருத்த
 யகவானு ஸந்தானத்தைசேர்த்து, 8 சுதூதாவு - செய்கிறவரொடம்

சுமரிகராய மாஜிகாதிஷ்டுமடியாக வுண்டான ஹ
வநிமுஹததாலே ஸம்ஸரிததுபபோநத நாமகரு சுவ
ஸர பூதீகெஷ்யான ஹவசுகுபெயடியாக வுண்
டான ஸஹாயபு சுடாஷ விஷயீகார ததாலே வநத
வயொஹாரணாநலிஹாரணததாலே புவதூகூஷா
மம பிறநத பினபு ஸாரண பூஸாடிமங்களி லிதுக்கு
மே ஸொனறிலலாமையாலே நிமுஹ ஹெதுக்களை
யெல்லாம சுடிமிததுத தீநதவடியவா த ம் மைத
திருத்திபபணிகொள்ள வல்ல ஸவபுஸேஷியான
ஸியேவதி தன பேருகத தானே ரக்ஷிக்குமென்று

தாதபாயம இவ்விடத்தில் ஆஸ்திசனா பிருபபவனுக்கு ஸாஸ்தி
தாதபாயத்தில் ஸமஸயம உண்டாதாதாசயினாலே 'நிலஸ்ய' -
என்று ஸமஸய தாத நிஷித்திபபது நிஷபரபோஜன
மாராபினால் இதன் தாதபாயத்தை அருளிச் செய்கிறா—
'இதுககு' எனமுரம்பிதது 'சுவஸர பூதீகெஷ்யான'
எனபதற்கு பகவானுடைய ஸஹஜ காரணயம நமமை ரக்ஷிபப
தற்கு ஸமயம பாததுககொண்டிருந்தது, யாதருசரிக ஸுசரு
திசி பரிபாசகாலம் வநதவாறே நமமை விஷயீகரித்தது என்று
தாதபாயம் விஷயீகாரததாலே - அவர்கள் அங்கீகரித்ததி
னாலே வயொஹாரணாநலிஹாரணததாலே - ஆசாரயன
ததயமநிதத்தை உபதேஸிகக அதைப பகவத ஸநநிதியில்
அனுவாதம செயதுகொண்டு பராததிததபடியினாலே தீநத -
தன்னையே உடையமாக விஸசயித்தது ஆஸாயித்த, அடியவா - தா
ஸாகடா, திருத்தி பதபகளை யெல்லாம போக்குவதினாலே பரி
ஸுத்தகாராககி, 'வினிகொள்ளவல்ல - (அவாசனைக கொண்டு)
தககாரயங்களை அங்கீகரிக்க முகதியுடையவனான தனபேருக -
தன பாயொஜனமாச, கதழி - விஸவாஸத்தைபடைந்து 'நிலஸ்ய
ரனாயிடு' எனபதற்கு இதற்கு ஸமஸய நிவருத்திபபச சொன
ளது அசின காயமான மந்தாவிஸவாஸத்தைச சொலவி அதன
டனபோககான நிபாபதவததைச சொலவியிருக்கிற ந என ந
தாதபாயம இப்பாய ஸ்ரீபாஷ்யகாரா பசவானுடைய வாயமாக

தேறி நில-காணாயிரு—வென்கை இது 'காஸு'வஃ
 எனகிற ஸாணு வாக்குத்திலுந தீர்த்தபொருள்
 கருத்தருதயதுடைய இவனுக்கு புவதிகரு
 லக்ஷணம் முன்புறற ஸோகமயிகாரத
 திலேசெருகுக்கையாலேமுன்பு ஸோகத்திலனாகி லயி
 காரி யல்லாமைமயாலே 'காஸணாலாவாசு காய-பூலா
 வஃ' எனகிற ஸூயத்தாலே உவாய நிலத்தி யுண்டா
 காது உவாயவ்விக்காரம் பண்ணினனாகத் தனலை
 நினைத்திருந்த பின்பு ஸாணுக்கியிலே நெகிழ்ச்சி
 யுடையனா ஸோகத்தானாகில 'காய-பூலாவாசு ஸாஸ
 ஸூலாவஃ' எனகிற ஸூயத்தாலே வகுணை-பூவாய

அருளிச் செயத்தற்கு மூலத்தை யருளிச் செய்கிறா—'இது'
 என்றாமபித்து தீர்த்த பொருள்-நிஷ்காஷிக்கப்பட்ட அதற்கு
 இதில் 'காஸு'வஃ' என்று பொதுவாகத் துசரத்தை நிஷேதித்
 திருப்பதினால் பரபத்திக்கு முன்பு ஸோகம் கூடாது என்று
 தோன்றுகிறபடியினால் அநிஞரணனாய் ஸோகத்தை யுடையவன்
 பரபத்தியில் அதிகாரி என்பதுடன் விவாதி யாதோ? என்ன
 வருளிச் செய்கிறா—'இவனுக்கு' என்றாமபித்து இங்கு
 'காஸு'வஃ' என்பதினாலேயே இதற்குமுன் ஸோகத்திருந், பான்
 என்றேறப்படுகிறபடியினால் ஸோகத்தினால் அதிகாரி என்ற
 தாத்பரியம் காஸணாலாவாசு - காண நிலலாமைமயினால்,
 காய-பூலாவஃ - காயமுநிலலை, அநாவது இவ்விடத்தில் இவ
 னுக்கு பரபத்தியில் அதிகாரமில்லாமைமயினால் பரபத்தி பூண
 மாகவிலலை என்று தாத்பரியம் நிலத்தி - பலநடைக கொடுக்க
 கூடிய பூத்தி ஸ்விக்காரம் - அனுஷ்டானம் நெகிழ்ச்சி - ஸந்தே
 ஹம், அல்லது அவநமபிக்கை 'தனனை நினைத்திருந்தபின்பு' இதயா
 திக்கு இவனுக்குமஹா விசுவாஸநிலலாமைமயாலே உபாயம் ஸரி
 யாக அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை என்று தாத்பரியம் காய-பூலா
 வாசு - காயமுண்டாகாமைமயினால், ஸாஸஸூலாவஃ - எல்
 லாச காணப்படுபிலலை (என்று தெரிநதுகொளப்படுகிறது)
 வகுணை-பூவாய ஸல்லாமைமயாலே-பூணமாந் அனுஷ்டிக்கப
 பட்ட உபாயத்தை யுடையவன் ஸல்லாமைமயால், அநாவது பரபத்திக

னலலாமையாலே ஹனுமுவாயவதி-ஃ ஸாவேக்ஷ
மாயக கொண்டு விஷ்ணுக்கு மென்றறியலாம முன்பு
பூஷகூ ஸோகூனாயப பின்பு 'உபாயவதி-ஃ' என்று பூகி
ஷேயிகிறபடியே வீதஸோகூனவன கூதகூத
னென்றறியலாம

மன்னவா விண்ணவா வானே

நிறையொன்றும வான கருத்தோ

அன்னவா வேளவி யனைத்து

முடிததன ரனபுடையாக

கென்ன வரந தர வென்று

நமமத்திகிரித திருமால

முன்னம வருந்தி யடைக்கலங்

கொண்ட நம முக்கியரே

20

குப பித்த ஸோகம் பிறந்ததாகில் நிஸஸமஸ்யதவரிலலை, நிஸஸம
ஸபதவமில்லாமையினால் அந்நகுதகாரணமான மஹாவிஸ வாஸம்
இலலை என்று ஊஹிக்கப்படுகிறபடியினால் மஹா விஸ வாஸ
மாகிற அநகம் குறந்தபடியினால் உபாயம் பூரணமாகவில்லை
என்று தந்தபாயம் நெகிழ்ச்சி யுடையாயு ஸோகித்தானாகில்
எனபதினால் வயாதி முதலிய மற்றகாரணங்களினால் உண்டாகிய
ஸோகம் பூரணோபாயனலலாமைக்குக் காரணமில்லை எனபது
தயோதிதம் 'உபாயவதி-ஃ' யாவது மஹா விஸவாஸம்
பூரணமாக உண்டாவது அது உண்டாகுமவரையில் பலம் தாம
திகும், இதனால் முன பண்ணிய பரபத்தி நிஷபலமாகாது
எனபது தயோதிதம் பூஷகூஸோகூனாய - ஸோகநகை
உடையவனாய், பூகிஷேயிக்கிறபடியே - மறுக்கிறவிதமாக,
வீதஸோகூன - துகமில்லாதவன

இப்படி இவ்வுபாய நிஷ்டன எல்லோராலும் ஸேக்யத
ரம் செயப்படுவான என்றருளிச் செய்து அப்படி ஸேக்யத
தரம் செய்யும் பரகாரத்தை ஒரு பாட்டாலே ஸங்கரஹிதநு
பூகிதா - மன்னவா' என்றாரமபித்து

ப - ரை] அனபுடையாககு - தன்னிடத்தில் விஸ்வாஸ முடைய வாசஞ்சுக்கு, என்ன வரந்தர - எநகவரத்தை நாம தரககடவோம், என்று-என்று தருபதி யடையாதவனான, அதாவது அவர்களின் அனுபந்திபாபநதமாக மோஷத்ததைக கொடுத்தும் ஒன்றும் செய்யாதவனைப்போல இன்னும் எதைககொடுப்போம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற என்று தாதபாயம், அன்றிககே இநதத தேஹததுடன் இருக்குமபொழுது மஹிமைகளையும், கருதகருதயதவாஹுஸநதானம், நைபாயம், முதலியவைகளையும் கொடுத்து இன்னும் எதைச செய்வோம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவனான என்று காதபாயமாகவுமாம், இங்கு 'உன்னடியாககு எனசெய்வென்னறே இருக்கிரீ' இதயாதி அனுஸந தேயம், நம் - நம்முடைய ஸவாமியான், அததிகிரித திருமால் - ஹஸதிகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸரிய பதியான பகவான், 'நம்' எனபதினால் பாதமாபக பூததியனறே மாதாபிதாக்கள் இவரை ஸந்நிதிகு அநமுததுசொண்டுபோய் திருவடித் தொழுது நிறைகையில் நம் இராமானுஜ விரித்தாரதத்தை வளரச் கககடவீர் என்று விஸ்வக் கடாஷ்மபண்ணி அருளிப்பாடிட்ட வருத்தாரதம் அனுஸந்திக்கப்பட்டதாகிறது, முன்னம்-முன்பே, ஜாயமான தஸையிடுயே என்றபடி, வருந்தி - பரயாஸப்படடு, அதாவது நம்மை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கரண களேபர பாதானம் முகலான் பரயாஸ பாயநதமாக பரயாஸப்படடு, அடைக்கலம் கொண்ட - ரக்ஷயவஸதுவாக அங்கீகரித்த, நம்முககியா - நமக்கு அஸாதாரண ஸவாமிகளான பரதானாசன், மன்னவா - ராஜாக்கள், விண்ணவா - தேவதைகள், வாஹோ - நிதயஸூரிசஞ்சு, இறை - ஸவாமியான ஸாவேஸ வரன், ஒன்றம் - எப்பொழுதும் வவிரிக்கிற, வான் - பரமபதத்தில், கருத்தோ - ஆதையுடையவர்கள், அன்னவா-ஹமஸததைப்பேனறவா, வேளவியினததும் - யஜஞ்சன் எல்லாவற்றையும், முடித்தனா - செயது முடிந்தவர்கள்

'அனபு' எனபது மஹா விஸ்வாஸத்தைப் சொல்லி அநதுடன் பரபததி செய்தவர்களை குறிப்பிடுகிறது அன்றிககே 'பததுடையடியவாகு செளபவன்' என்கிறபடியே ஆசையமாத திரம குறிக்கிறதாகவுமாம் தேவலம் ஆரபை மாததிரமுடை

யவாதனுகு அனுகரஹததைச செயபவன பகதியுடையவாக
 னுகு அனுகரஹிப்பான எனபது சைமுதிக நயாய விததமல
 வா? இப்படி இருக்கைசுக காரணம் பிராடடியினிடத்தில்
 பதித்யுடையவனயிருக்கை எனபது 'திருமால்' எனபதினால் தயோ
 திதம் அதாவது 'வெஸுபபு சிக்ஷாமகிம் வரகிம் வடிவா
 கவெஸுவி ஓஜிவிவா வஹதெ விதீயபு'. கவெஸு ந கிம்விடி-
 விதம் கப்சித்யுயாஸ! கவா ஓஜிவெஸு கபப கொடியகிமார
 வாவஃ' எனறுமபடி நிறகிற பிராடடியுடனே தோதநியாலே
 இவறும அனபுடையாசகு என்னவாதா எனறுநுககிருன
 எனறு தாதபாயம் 'நம்' எனபதற்கு இப்படி மஹா விஸவா
 ஸகதுடன் பரபத்தி பண்ணினவாகள் 'நாயஸு ய-ருயஸு நஃ'
 எனகிறபடியே நமக்கு பஜமானாகா எனறு தாதபாயம் 'முககி
 யா' எனபதற்கு கௌணோபாய நிஷ்டாசனாயிருந்தபோதிலும்
 'நாஹ-ஹி ஸாணஸுஸு கலாங்கொழிகதீகிவி' இதயாதிகளிற
 படியே ஸதேதாதிரம ரெயயததருந்தவாசனில் இவாகளே பர
 தானாகள் எனறு தாதபாயம் 'ஏ' காரத்தினால் இதராகள் இப
 படிப்பட்டவாகளல்ல எனபது தயோதிதம் 'மன்னவா' எனப
 தற்கு 'பு'வ்வொ வமவச வஜாஃ', 'எமகைமபாளும பாமரே'
 எனகிறபடி நமமை ஆளக்கூடியவாகள் எனறு தாதபாயம், அன
 றிககே தேவரிஷி பிதருசசனுகுப பரதந்திராகளல்லவென்று
 தாதபாயமாகவுமாம் விண்ணவா - தேவதேவன, அதாவது
 நமக்கு ஆராதபாகள் எனறு தாதபாயம் இவவிடத்தில் 'எம
 கொழுதுலத தாங்களை' எனபது விவநிதம் 'வானோரிறை'
 இதயாதிககு இவாகளை முமுக்ஷுக்களில் முகயமானவாகள்
 எனறு தாதபாயம் அனறிககே பகவான இவாசன திருவுள்ளத
 திலேயே எப்பொழுதும் வஹிபுதமபடியானவாகள் எனறு தத
 மாகவுமாம் 'கோய்யாகி வு,ரூஷ்யாவு தவகா செ தடி
 கம் சிக்' இதயாதிகளிறபடியே பசவான இவாகளுடைய திரு
 வுள்ளத்திலேயே எப்பொழுதும் நிதயவாஸம் பண்ணுகிருன
 எனறு தாதபாயம் 'வானோரிறை யெனும்' எனறு பாடாந
 தம் அப்பொழுது இவாகளை பசவான எனறு 'பெ ஸ்ராமணா
 ஸுஹஸிஸுஸபம் நபுவ' எனகிற இடத்தில் போலே ஸதிசுத
 திருக்கிறது எனறு தாதபாயம் விண்ணவா - ஸாதாரண தேவ

ஹவதி ஹரள வாரம் மனம்
 ஹநுஸம் சுதம்
 வாரித ஸுவபூரெஹு சுதம்
 பூஹீண சுகுதவச |
 ஹவதி வ வபுவபுதி:
 வபுவபு சுதெ நிபுதகூர
 வாரிஹ விஹாராஜிதா ஸெத
 வபுவபு ரநுவாநுதெ |

உதி ஸ்ரீ கவிதாக்கிபு வலிஹஸு ஸவபு கருவதகருவ
 ஸ்ரீ சிஹெஹுநாயஸு வெஹாராபபுஸு கிதிஷ
 ஸ்ரீ சிஹெஹுநாயஸு
 சுதகசுதநாயிகாரஹுயோடிஸ:

|| ஸ்ரீ சிஹெ நிமகாஹ சிஹெஹுநாய நதி: ||

சீரானபபுறநிநுவேஹசடமுடையான திருவடிகளே ஸரணம்

கைகள், வாஹோ - நிதயஸுரிதா, இறை - ரானிகை, என -
 என்று சொல்லுமபடி, வான கருததோ - முழுசுதசசள, அதா
 வது ஸாதாரண தேவதைகளும் நிதயஸுரிதளும் உபஹாரம்
 சொணவெநது ஸமாபதிபகும் படியானவாசள என்று தாத
 பாயம் 'எல்லாத தேவதைகளும் இவனுக்கு காணிகை
 ஸமாபதிபகிருதா' என்றதமுள்ள ஸருதி வாநகியம் முத
 லியவைதா விவகிதம் ஸாதாரண தேவதைகளாகு இவாநா
 பாகநதராக நாயிருதாத நீநினை மாநிதிராமல்ல அவாநகருக்கு
 ஆராகயாச நாகநிமாநாச || என நிநுவளாம் 'அனனவா'
 எனபதினால பரிஸுததாசளாயிருததையாவது, ஸாராஸாநகிவேக
 முடையவாசளா யிருததாவது விவகிதம் .

இவன செயயவேணடிய நாயங்களைச்செயது முடிததவ
 னைகயினால பாபததிக்குப பின்பு செய்கிற நிதய நைமித
 திகை காமங்களெல்லாம் பகவானுடைய ஆஹுதையை பரிபால

னம செயவநாகிய கைகாயமாகிறது என்று பரபன்னனுடைய கருதகருதபதையும, நிதய நைமிகதிகாசள அவஸாயம் செய்ய வேண்டுமெனபதையும் அருளிச் செய்துசொண்டு நி ச ம ன ம செயதருளுகிறா—, ஹவகி' என்றாமபிதது

ப - னை] வாரம் - ஸமஸாரத்தின் அகரையை, அதாவது அககரையாகிற பரமபதத்தை யென்றபடி, மனம் - அடைவதற்காக, ஹவகி - பசவானாகிய, ஹரள - நாராயண னிடத்தில், ஹந்யஸம் - பரநயாஸம், க்யதம்-செய்யப்பட டது, 'ஹவகி' எனபதினால் ஜ்ஞானஸகதயாதி ரலயாண குணங் கள நிறைந்தவனாயும், கெட்ட குணங்கள ஒன்று மில்லாதவனாயு மிருக்கிறான் எனபது விவக்ஷிதம் இததால் அந்த மோக்ஷ பலத் திற்காக ஒன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை எனபது தயோதிதம் 'வாரம்' எனபதினால் சடவலஸியில் வஸப்படுத்தவேண்டியவை களை வகுத்துச் சொல்லியிருக்கிற ஸருதியிலிருக்கிற 'வாரம்' என்கிற பதமும், அதின் வழியாக அந்த ஸருதியும் ஸித்திப டிக்கப்படுகிறது அதாவது அவ்விடத்தில் வஸப்படுத்தவேண்டிய வஸதுக்களில் இதுகருமேலே இலஃ என்று சொல்லப்படுகிற பகவானை வஸப்படுத்துவதற்கு இதைத் தவிர வேறு உபாய மில்லை என்று 'தஸ்ய உவஸீகரணம் தஜ்ஜரணாமதி ரெவ' என்று ஸ்ரீ பாஷ்யசாரரினால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸரண கதி செய்யப்பட்டது ஆகையினால் வேறொருவனை வஸீகரிகக் வேண்டியதுமில்லை, அவனை வஸீகரிகக்க கூடியதும் இதைவிட வேறில்லை என்று தாதபாயம் வாரிஜித-அலபமான, ஹவ- ஸுகங்களின், ப்ராஜி-அடைவதற்காக, க்யதம்-செய்யவேண் காயம், அதாவது ஸ்வராய சைவலபாதிகளுக்காகச் செய்ய வேண்டிய உபாயானுஷ்டானம், சுக்யதவஸ - நிஷித்தமான காயத்தைப்போல, ப்ரஹ்மணம்-விடப்பட்டது, இததால் இதற் காகவும் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை எனபதும் ஏற்பட்டது, வவவ-க்யதீ - தேஹத்தின் ஸதிதியும், அதாவது அதின் ரக்ஷணமும், வவவ-முன ஜனமத்தில், க்யதெ-செய்யப் பட்ட புணய பாபசாமங்களினால், நியக்யூ - ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிற ஸுகதுக்கங்களின் வரிசைகளை யுடையதாக

லவதி - உண்டாகிறது இததால இதற்காகவும் ஒன்றாம்
தான செயயவேண்டியதிலை எனபதேறபடுகிறது (ஆகையி
னால்) வரம் - பரபத்தி செயத பிறகு, ஐஹ - இந்த ஸமஸார
த்தில், வுமெயை - பண்டிதர்களினால், அதாவது பரபன்னா
களினால், விமொ - பகவானுடைய, குஜராவெதும் - ஆஜ
ஞையாகிற எலலை, சுமுவாருதெ - பரிபாலனம் செயயப
படுகிறது இததால அவனுடைய ஆஜஞையைப் பரிபாலனம்
செயவதற்காக மாத்திரம் நித்திய நைமிகதிகாதிக்களைச் செய்கி
முாசள எனபது தயோதிதம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேடஹா விகவான பகவதவீஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரீய ஸ்வாமிகளினால்
செயயப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில
கருதகருதயாதிகாரம்
முற்றிற்று

விகாரம் முதலிய அடையாளமதளால் நன்னுடைய நிஷ்டைகளை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுவதாகவுமாம், உவமதாசு-ஸமீபத்தில் கிடைக்கப்போகிற, அதாவது இந்த தேஹாவஸானத்தில் புருஷாததம் நிஸ்சயமாய்க் கிடைக்குமாயினால் 'உவமதாசு' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அன்றிக் கே 'அசுவை பெறினும் வேண்டேன்' இதயாதிகளிற் போலே மோக்ஷம் கையிலிப்பொழுதே கிடைத்தபோதிலும் எனறாததமாகவுமாம், **ஸவவயபூசு** - மோக்ஷத்தைக்காட்டிலும், **ஸுலம்** - மிகவும் போகயமானது, இததால் இப்படி ஸதிரமான புத்தி இல்லாதவாசளுக்கு பரிபவம் முதலியவைகளில் மனதின விகாராதிகள் ஸம்பவித்த போதிலும் இவைகளை யுடைய வஸூசு நன்னுடைய நிஷ்டைக்கு விரோதியாகையினால் அவைகள் உண்டாசாது என்றும், இந்த ஸவநிஷ்டாபிஜஞானத்தை பல நிரூபணப் படிக்கையில் நிரூபித்திருப்பதற்குக் காரணமும் ஸமீபிபிக்கப்பட்டதாகிறது, **சூரீ** - முகமில், **யவ்யு** - எந்த ஸவநிஷ்டாபிஜஞானத்தினுடைய, **பூமிதூ** - பரபாவத்தினால், **விநீதம்** - ஸீகரிக்கப்பட்டவன், அதாவது இது நமக்கு ஸவநாநிநுததம் என்கிற ஜஞானத்தை உண்டாக்கி லக்ஷ்மீ முதலியவைகளினால் விகாரம் முதலியவைகள் உண்டாயினால் திருத்தப்பட்டவன் என்று தா நபாயம், '**கவலா**' என்று பாடாந்தரம், அப்பொழுது **கவலா** - இந்த பரபன்னன் என்றாததம், **மலீராநு** - ஆழமானதும், **ஊலூரிராநு** - நிறைவு முடியாததும், **மமநகஹதம்** - ஆகாஸத்தைக்காட்டிலும் பெரியதுகளுமாசிய, **விஜ்ஜிவஹாநு** - தோஷங்களின் குமாலரீன, **ஸமயீதம்** - மறைப்பதற்கு, **பூவவதி** - ஸகதியுடையவனாகிறானே

'மலீராநு' எனபதினால் இதற்கு விஷயங்கள் ஸம்பாதிக்க முடியாதென்பதும், 'ஊலூரிராநு' எனபதினால் அப்படி ஸம்பாதித்தாலும் அவைகள் போதாது எனபதும், 'மமநகஹதம்' எனபதினால் ஸ்வவொன்றே இவனுக்கு ஸாவனிதாநாதங்களுக்கும் சாரணமாகுமென்பதும் ஸமீபிபிக்கப்படுகிறது இவ்விடத்தில் (காரீராவெண்ணெய் ஊலூரிரெண்ணெய், துஷ்ணாவநிரமாயெய் ஊலூரிரா கெந வாயுதெய்யாதி ஹரீரவீரீரெய் வாரெண்ணெய் வநுதெய்) இதயாதி அனுஸந்தேயம்

இப்படித் தனக்கு நிரோஷயுணடென்று தானறி
யுமபடி யெனவனே யென்னில —வரராலே வரிவ
ஸ்வநபநிஷ்டை. வாழிக ளுண்டாமபோது தன
சேஷாழிகளைப்பற்ற வரிவாவகா செராலு கிற
குற்றங்கள் தன ஸுரூபத்தில் தட்டாதபடி கண்டு
விஷாடாழிக ளற்றிருக்கையும, 1 'ஸவூராதஸூ
யசு வாவம் ஸவன உயிமஹதி' என்கிறபடியே
வரிவவாழிகளாலே தன வாவத்தை வாங்கிக
கொள்ளுகிற மதிகேடரைப்பற்ற 2 'வகவெவ
ராணி ஹிதாமி வெஷம் கூவபுணி வெதுதஃ |
ஸோஷாநுஹோதிஹோஹை வூவாநீதி உயிஷி

இப்படி-ஸவருபோபாய புருஷாததங்களில திருமந்திரத்
தில் ஸவருபோபாய புருஷாததம் பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும்
காமத்தை யனுஸரித்துமுதலில்ஸவருப நிஷ்டையினையொளவ
களையருளிச்செய்கிறா—'வரராலே' என்றாரம்பித்து வரிவ
வம்-அவமானம், வரிவாவகா - அவமானம் செய்யுமவா
'குற்றங்க' எரவன குருபியாயிருக்கை, ஆபிஜாகயாதிக
ளில்லாமலிருக்கை, முதலியவை தட்டாதபடி - ஸம்பந்தப
படாம லிருக்கும்படியான பரகாரத்தை. விஷாடம் - துக்கம்,
சூழி - அதைப் பரிஹரிப்பது ஸவூராதஸூ - நிரதிகப்படு
கிறவனுடைய, வாவம் யசு - பாபம் எதுவோ, (அது) ஸவ
ணம் - நிரதிககிறவனை, ஸயிமஹதி - அடைகிறது மதிகேடா -
புத்தி இல்லாதவர்கள் வகவெவராணி - ஒன்றோடொன்று
தவேஷத்தை யுடையவைகளான, ஹிதாமி - பராணிகள்,
வெஷம் - தன்னிடத்தில் தவேஷத்தை, கூவபுணி வெது -
செய்கிறதேயானால், இததால் தன்னிடத்திலாவது வேறு பரா
ணிகளிடத்திலாவது தவேஷம் செயதால் கருபை செய்யவேண்டு
மென்பதும், இரண்டையும் ஸம்மாகப் பராககவேண்டு மென்ப
தும் தயோதிதம் அன்றிககே 'வகவெவராணி' என்பதி
னால் தன்னிடத்தில் தவேஷமும், 'வெஷ' என்பதினால் அதின
காரயமான நிரதை முதலியவைகளும் சொல்லப்படுகிறதாகவு
மாம், ததஃ - பிறகு, உயிஷிணா - புத்திமானால், ஸுதிஹோ

ணா ||, 1 சூத்ரஹம் ஸப்யாஹம் உபிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரம் வஸு
வயம் | ஸுதரா மகாவேத நாகாவிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரம் ||
என்கிறபடியே கரைபுரண்ட கூடுவெயும், 2 'ஸப்யா
ஹம் ஸப்யாஹம்' என்கிற ஸ்ரோகததாலும், 3 'வாடினேன்
வாடி' முதலான ஆழ்வாராகள பாசுரங்களாலும்
தனக்கம்மவெய்யமாக வுடாஹரித்த ஷோஷங்களை
வரிவாடிக்களாலே மறவாதபடி பண்ணினார்களென
கிற வுடாஹரிக்களாலும், சூத்ரக்களுக்கெல்லாம் ஸ
நிவாநம்வெய்யமான ஸவநிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரத்தையும்

ஹேம-அதிர் அஜஞானகதினா, வுடாஹரி-(இவைகள்)வயா
பிசகப்படடிருக்கின்றன, 'ஹேமா' எனபது துக்கத்தைக்காண
பிக்கிறது, உதி-என்று, ஸோஷாநி-துக்கப்படத் தக்கவைகள்,
சூத்ரஹம் - தனக்கம் துரோஹம் செயது கொள்ளுகிறவனா
யும், அதாவது அயலாருடைய பாபத்தையும் தான் வாங்கிக்
கொள்ளுகிறபடியினால் அநாதத்தத்தத்தேடி 1 கொள்ளுகிறவனா
யும், ஸப்யாஹம்-ஸாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட மாயாதையை
அதிகாமித்தவனாயும், உபிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரம் - விடப்படடிருக்கிற
நல்ல மாயாதையை யுடையவனாயும், உபிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரம்
யறிவாதவனாயும், நாகா - நாகமாகிற, ஸப்யாஹம் நெருப்புக்கு,
ஹேமா-விறகாகவும் இருக்கிற மனிகள், ஸுதரா-மிகவும்,
ஹேமா-கருப்பண்ணாசு கடவன 'ஸோஷாநி' என
பது அயலாரின் துக்கத்தைப் பொறுக்காதிருக்கையாகிற தயை
யைச் சொல்லுகிறது என்கிற தாதபாயத்தினால் 'கரைபுரண்ட
கூடுவெயும்' எனறருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸப்யாஹம்,
ஹேமா - நீசன தனக்கு - பரானனாய ஸவநிஷ்டாபிஜஞாநாதிகார
தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஸத்தியிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரம் வரி
வாடி - நிறைத் 'மறவாதபடி' இதயாதினால் 'வஸுதி வஸு
ஷு ஷோஷா நஸ்தொவி ஜநஃ ஸதொவி நெவ மண்ணாது
விவரிக்கிற ஸப்யாஹம் உபிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரம் ஹேமாஹம்' என்கிற
படியே அஜஞானிகளாலே தன்னுடைய ஷோஷங்களைத் தான்
மறக்க அவைகளை ஜ்ஞாபகப்படுத்தினபடியினால் என்றாதும்
இந்த ஸவநிஷ்டாபிஜஞாநாதிகாரம் தன்னுடைய கார்பணத்ததை

கேஷகுஜ ரெல்லாரும் கஷ்டவஸூராய நிறகிற நிலை
யையும் பார்த்து நமக்கும் நமமளவில் வரிவாழி
கா பண்ணுகிற வெதகருக்குமுள்ள கஷ்டமும்
மாக வினபுறுமிவவிளையாட்டுடையனான ஸ்தூத
செஷியாலே ஸ்ரீதராயவர்கள் வரிவாழிகள்
பண்ணுகிறார்களென்று அவர்கள் பக்கல நிவிடகார
வித்தையும், ஸ்ரீரஸு வாவவசெஷி சிகையறுகிற
தெனநிற ஸகோஷமும் நடையாடிற்றுகில் ஸ்ரீ
கஷ்டவாழிகளிலே ஸ்ரீதரமானபடியே ஸ்ரீ
கஷ்டணுததையும், ஸ்வபுலகிதா கஷ்டுரிகளுக்கு
யொழிமான ஸ்ரீதரததையும், ஸ்வபுதொழுவமான

மறவாமைக்கு அபாயம் அனுஸந்தயங்கள் எல்லாரும் -
தாரம தனனை நிரதிப்பவாசனம் நமமளவில் - நம விஷ
யத்தி கஷ்டமும் மாக ' எனபதினால் பரவாதுக்கு
வைபுமயமில்லா எனபது தயிரதிதம் இன்புறம் - ஆந்ததததை
யடையுமபடி, இவவிளையாட்டுடையன-இப்படிப்பட்ட சீகைகோ
யுடையவன ஸ்ரீதராய - (அவர்கள் காமங்களுக்கு நக
கப்படி பசவானால்) வியமிகப்பட்டவாகாராய ' ஸ்ரீ ' ஸாரம்
அப்படி அவர்கள் செய்யும் பரிபலங்களுக்கு நக வியம
யிருப்பதும் தன்னுடைய காமானுருணமாக ஸ்வரனால் மற
படுதப்பட்டது எனகிற அனுஸந்தானதலகக குறிக்கிறது
நிவிடகார வித்தை-காபம் முதலியவை இல்லாமல் சிகையறு
கிறது-தனியில் வெட்டப்படுகிறது, அதாவது அதில் சில அமலங்க
கள் கழிந்துவிடுகிறது என்று தாதபாயம் நடையாடிற்றுகில் -
இருந்ததாகில், 'நடையாடிற்றுகில்' எனறருளிச செய்யப்பட்டிரு
ப்பதினால் ஸாவதா இப்படிப்பட்ட விகாரமிலாலமை முதலியவை
கள் எல்லாமிலலையெயாகிலும் இவைகளில் ஏகதேவமாவது சிறசில
ஸாயமகளில் உடைவானுடைய போதும் எனபது கஷ்டம இப்ப
படி விகாரங்களில்லாமலாகுதாரணமாகிய ஆகாரங்களுடைய
தீவாதம் ஸ்வரூபம் பரதிபாதிக்கப்படுகிற பரகாரத்தை பருளிச
செய்கிறார் - ஸ்ரீ எனருமபிதது திருமந்திரத்தில் என்று
தோகதுக்கொள்ளவும் இவை இரண்டும் பரணவததில் மகா
தததினால் ரெல்லப்படுகிறது ஸ்வபுதொழுவமான - எல்

உபாயநினைவு. ஸ்ரீமந் பெரியத தானும
பிறருந் தனக்குத் தஞ்சமனறென்கிற வுலியும,
ஜெதூவயுகமான வயவெறுத்களைக் கண்டா
லும 2 'பூரயெணாகுதசுரதூகூதூதூர ருமி
ஜெதூஜம: | சுரதூகூதூர: பூதூகூதூர ஜெதூ

1 ஜிதந்தா-1-18.

விய விவாதியிம் || ' என்கிறபடியே இச்சாரீராகண
 ரம் எனப்படபுகுகிறோ மென்கிற கரைதலற
 றவிததாலகியாலே ஸ்ரீதனாயிருக்கையும், 1 ' மஜ்வா
 வீக்ஷு வலிஹம் வா வூரவ்யம் வரவி வராததா | நாவா
 ரயதி ஸஞ்ஜாவம் வாஹூ ராஜஸ்ய ஸம்ஸிதா || ' என்
 றும், 2 ' ஸவநெஸாது ராஜஸ்ய தவஸஸூராமவாஸு
 நாக் | நகவா கஸித ஸிவ ஹஸ ஹஸாஹம் தெ

செய்யவேண்டிய காரயத்தைச் செய்து முடிந்தமையினால்,
 ஸ்ரீதேவாஃ - மானத்திலிருந்து, உவிஜதெ - பயப்படுகிறது,
 க்ருதக்ருதாஃ - செய்யவேண்டிய காரயத்தைச் செய்ந்து முடி
 ததவாகள, ஸ்ரீத்யம் - மானத்தை, வியம் - இஷ்டனான,
 ஸகியிலிவ - விருந்தாரியைப்போலே, ஸ்ரீக்ஷணெ - எதிர்பார
 க்கிறார்கள் எனப்படபுகுகிறோம் - எனன் துகததை யறுப
 விகசப்போகிறோம், கரைதல - அதிகமான துகதம் ஸவிததா
 ஸகியாலே - இஷ்டபலம் ஸாரீபததில் சிடைசகப் போடுறபடியி
 னாலே மேலே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற தேறமம், நவாஹூ
 ய பரயததனமில்லாமலிருக்கையிலுள்ள அனகையைப்போல எதி
 பாரத்திருக்கை, இவைமுன்னறையும் பிராட்டி நடத்தி உபாபநிஷத
 ரகிறுளென்பதற்காச முறையே பரமானவர்களை உதாஹரித்தரு
 ளுகிறா—' மஜ்வா ' என்றாரம்பித்தது மஜ்வா - யானையை
 யாவது, வலிஹம் வா - ஸிவஹத்தையாவது வூரவ்யம் வா -
 புலியையாவது, வீக்ஷு - பார்த்து, வராததா - விபுத்த
 அழகான முகத்தைகயுடைய ஸீதை, ராஜஸ்ய - ஸ்ரீராமனா
 டைய, வாஹூ - கைகளை, ஸம்ஸிதா - அடைந்தவனாய்
 கொண்டி, இது ஸ்ரீஹதுசாப்ப விஸேஷணம், அடைந்தவனாய்
 னாலே, ஸஞ்ஜாவம் - பயக்கை, நாவாரயதி - அடைசிற
 திலக ராஜஸ்ய - ராமனுடைய, ஸவநெஸாது - உகதாவ
 இலுராமையினாலும், தவஸஸூ - பாதி வரதயமாகிற தபஸஸி
 னுடைய, ஸாமவாஸுநாக் - கரப்பாற்றுவதினாலும், ஹஸா
 ஹம் - பஸமமாகச்செய்வதற்கு யோரயனான, ஸிவீ -

ஜலா 1' என்றும், 1 'ஸரெஸூ வஸூரூ' க்ரகா
 ரூரூ வரவரூடி-க: | ராஹபெடி லாகுக்ஷ வஸூ
 வஸூ வஸூரூ வஸூரூ' என்றும் பிராடடி நட த
 திக்காட்டின ரக்ஷகாவஸூவததாலுள்ள தேற்ற
 மும், தான லாகூரஸம் பண்ணின் விஷயத்தில்
 வஸூதமற்றிருக்கையும, அதில நிஷ்ட நிவர்த்தியுமிஷ்ட
 லாகூரூ மவன கையதே யென்றிருக்கையு முண்டா
 யிற்றுகில தான கோலின லாகூரூவததூகும் லாகூ
 ரூமாகவற்றாய, லாகூரூரூகததில வலிவரூக-ததிலே
 விவிதமாய, வஸூததில வலிவரூவணததி லாகூரூ
 யமாய, திருநீரூ ததிலலாகூரூவததிலுமவிவக்ஷிதமான
 வஸூரூததிலே தனக்கு நிஷ்டையுண்டென றறியலாம
 2 'உக்ஷவதிவதி மாஸாநா வஸூதள விநாகூதவஸவ |

புருஷார்த்த நிஷ்டை யஸூரூததி யஸூரூ மாஸா வஸூதி
 வஸூரூவதி || ', 3 'உக்ஷவதிவதி மாஸாநா வஸூதள விநாகூதவஸவ |

ஓ! ராவண, க்ரகா - உனனை லாகூ - பஸமமாச, மக்ஷூ
 செயயவிலை வரவரூடி-க: - ஸதருகசளின சேனை ரு
 ராஸம் செயயும ஸவபாவமுடைய, க்ரகா-கூஷூ-கூதஸதவம்
 ஸததில பிறந்தவாராய ஸ்ரீராமன், மூகா - லவகையை,
 ஸரெஸூ - பாணங்களினால், லாகூரூ - நிறந்ததாச,
 க்ரகா - செயது, ரா - எனனை, மயெடி - அழைத்தது
 கொண்டு போவாரேயானால், தக்ஷ - அது, தவஸூ - அந்த ஸ்ரீ
 ராமனுக்கு, லாகூரூ - அனுரூபமாக, லவெக்ஷ - ஆகும்
 ரக்ஷகாவஸூவம் - ரக்ஷகனை அடைந்திருக்கை, தேற்றம் -
 ஸ்தாயம், அவன்கையதே - அவன் சையில் இருக்கிறது
 லாகூரூமாக வற்றாய - உபாயமாகக் கூடியதாய சில
 யோஜனைகளில் நேரில் அந்தமானாலும் மற்ற யோஜனைகளில்
 தாதபாய விஷயமா யிருக்கிறபடியினால் பொதுவார் 'விவ
 க்ஷிதமான' எனனும் பதம் புருஷாக்க நிஷ்டையை நிருபித
 தருளுகிறார் - 'உக்ஷ' என்றாரம்பித்து உக்ஷ-பண்டாவது,

யலலதொன்றும நடவாதென்று பூதிஸநாமம்
பண்ணி, 1 'சுப்யதாமதாஸைவா மஹமெஸு
விஷயாஸா | பூயதெநாவி சுதபு: ஸயபு
ஊதி ரெ உதி: ||', 2 'நாஸாரம் வினயெசு பூரஜே
யபுரெவாநாவினயெசு | சூஹாரொவி உநாஷா
ணாம் ஜநநா ஸஹ ஜாயதெ ||' என்று வராஸா
மீதாபிகளிலும், 3 'கஸநிவதிதம் யபுரெவமொம்
யபுரஹா | பூதாஹகெஷ ந வாவெந உநாநுதெ
ஸாபுமபும ||' என்று சுஜமரொவாவாநததிலுஞ்
சொல்லுகிறபடியே ஸாஸூ விராஜமல்லாத விஷயங்
கள தானொரு விரகு செயயாதிருக்க மமவசு ஸஹுத
தாலே தானே வரக்கண்டு பூரஸு சுபு மமமான
தனிசு திருகிறதென்று விலக்காதே யநாமவிகை

படி, விஷயாஸி - செய்கிறேன் மஹமெஸு: - கருஹஸதா
ஸாமததில் இருக்கிறவாஸினால், சுப்யதாமதா: - தான
பரயததனம் செயயாமலிருக்கும்பொழுது கிடைத்தவைகளான,
விஷயா: - ஸபதம் முதலிய விஷயங்கள், ஸா - எப்பொழு
தும், வெஸவா: - அடையத்தக்கவைகள், ஸயபு: - தன
னுடைய வாஸஸாமதாமம், பூயதெநாவி - பரயதனப்படா
வது, சுதபு: - செயயத்தகுந்தது, ஊதி - என்று, ரெ
உதி: - எனனுடைய புத்தி பூரஜே: புத்திமான, சூஹாரம் -
சூஹாரத்தை, ந வினயெசு - நினைக்கக்கூடாது, யபுரெவ -
தாமதத்தையே, சுநாவினயெசு சிந்திக்கவேண்டும, ஹி - எந்தக்
காரணத்தினால், சூஹாரம் - சூஹாரமானது, உநாஷாணாம் -
மஹாஷயாகளுக்கும், ஜநநாஸஹ - ஜனமத்துடனேகூட, ஜாய
தெ - உண்டாகிறதோ யபுரஹா - யாதருசிக்கமாக, அநாவது
நான பரயததனம் செயயாமல், ஸநிவதிதம் - வந்திருக்கிற,
யபுரெ - தாமதத்திற்கு ஒத்திருக்கிற, உவமொம் - அது
விககத்தகுந்த விஷயத்தை, ந பூதாஹகெஷ - உள்ளிடா
டேன, ஸாபுமபும - மிகவும் கிடைக்க அரிதான, வநம் -

யும், இப்படி கடிவியெஷாஸீ தமாக வருகிற ப்ராவுஷா
 னா ராஸாஸாஸங்களில் 1 'தயொரெகதரொ ராஸி
 யுஷெஷு-த உவஸஸஸெசு' த ஸுஸம் ப்ராவுஷ ஸம்ஸு
 ஷெஷஸுஸம் ப்ராவுஷ ஸம்ஸுரெசு ||' என் று ம,
 2 'உளதென்றிறுமாவா' என்றுஞ் சொல்லுகிற
 படியே ஸுஷுஷெசாகங்களற்று ஸுஸுவாஸுஸுவ
 மான வரஸுப்ராவுஷெசுஸுஸுததிலே ராஸி || ம,
 ஷெஸுசுததிலும் ஸ்ரீ வெசுண மடிஸாஸிகளிலும்
 'கடி' 'கடி' என்று வாய புலற்றப பண்ணுகிற
 ப்ராவுஷில ஸுஸுஸும தடையாடிற்றுகில திருஸுஸு
 தில ஸாஸாஸஸஸுஸுததில உதுஸிஸுஸுஸும, ஸுஸுஸு
 உதுஸிஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 வாகுததாலும் கடலைக்கையிடிகு காட்டுமாட்டோலே

இந்த வஸதுவை, தாஸுஸுஸு - அஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு, அஸு
 வது ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 கிய, ராஸி: - வகுப்பு, ஸுஸு - இந்த ஸுஸுஸுஸு, உஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸு - வஸதுஸுஸுஸுஸுஸு, ஸுஸுஸு-ஸுஸுஸுஸு,
 ப்ராவுஷ - அஸுஸு, தஸுஸுஸுஸுஸு - அதிக ஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸு, ஸுஸுஸுஸு - அஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 (இந்த அஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு வஸதுஸுஸுஸுஸு) இஸுஸுஸுஸு,
 ஸுஸு - ஸுஸு ஸுஸுஸு, இஸுஸுஸு - இஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸு, 'உஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு தஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸு, முஸுஸுஸுஸு இஸுஸுஸுஸு இஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 வாயபுலற்ற-வாயஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு 'ஸுஸுஸுஸுஸு' இஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 இஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

காட்டப்பட்ட வவரிஷ்டுமான வரவாஸாஷா
 யுத்ததிலே நிஷேஷ்யுணடெனறறியலாம இப்படி
 இந்நிஷ்டைகளின் யவவேவா வடையாளங்க
 பரயோஜனம் னாலே 1 ' ஸஹோதா த டி
 ஹோஷி விஷுஸெஷொஹரிமு ஹஃ| ததேவ ஸரணம்
 ப்ராஹ்மஸு கெஷ்யபு விக்ஷ்யபா ||' என்கிறபடியே
 உருஷ்டு ருஷிகளைக் கொண்டு வவராவ்வாவாயவாஸா
 ஷாயுதங்களில் தன்னுடைய நிஷேஷ்யை யுணர்ந்து

யீடிக காடமோபபோலே' எனபதற்கு ஸமுத்திரத்தில ஒரு ஏக
 தேஸத்தைக் குறித்துக் காட்டுமாப்போலே அளவிலலாத பரி
 பூண பருமமானுபவம் கீழ்க்குறித்த ஸதலங்களில் ஒரு ஏகதே
 ஸமாகக் குறித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று தாதபாயம்
 இத்தால அதின் விஸேஷங்கள், அபரிசுசிறந்தவம், முதலியவைகள்
 சொல்ல முடியாதென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஸமுத்
 திரத்தைக் கையீட்டுக் காட்டுமபோது அதற்குள்ளிருக்கும்
 ரத்தினம் முதலியவைகள் எப்படிச் சாட்டப்படவில்லையோ
 அதைப்போல இங்கும் என்று திருவுள்ளம் இப்படி ஸவ
 நிஷ்டையைத் தெளிந்தவனுக்கு மரணபாயந்தமான பய
 ஹேதுக்களில் பயமும் விஷய ஸுகங்களில் பரிதியும் உண்
 டாகாது என்று பரமாணங்களுடன் நிரூபித்தருளுகிறார்—' இப்
 படி' என்றாரம்பித்து அடையாளங்களாலே - கீழ்ச சொல்லிய
 நிர்விகாரதவாதி அடையாளங்களைக் கொண்டு திருமந்திரத்தில்
 ஸவருபாதிகள் பரதிபாதிசுப்பட்டிருந்த போதிலும் அவைகளில்
 இவனுக்கு நிஷ்டை உண்டாக வேண்டுமென்பதற்கு பரமாணம்
 அருளிச் செய்கிறார்—' ஸஹா' என்றாரம்பித்து ஸஹம்-நான்,
 ஸுதா-ஆதமா, டிஹஃ-தேஹமாக, ஹாஷி ஆசனிலை, விஷு
 ஸெஷஃ-பகவானுக்குச் சேஷபூதன், அவரிமுஹஃ-வேறொரு
 வஸ்துவை எனக்குச் சேஷபூதமாக வுடைத்தானவனுமல்லேன்,
 துக்ஷெக்ஷ்யபு விக்ஷ்யபா - அநதப பகவானுக்குக்
 கைங்காயம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையினால், ' ததேவ -
 அநதப பகவானேயே, ஸரணம் - ஸரணமாக, ப்ராஹ்ம -

போருமிவவயிகாரிககு 1 'மெஷா வஸூகி ராக்ஷ
ஸோ மெஷாநு வுஷுமனு ஐரூநாநு | வனகஸு ஹுடி
யா துமம் ராக்ஷெவாநு வஸூகி | ' எனகிறபடியே
விரோயியோடே கூடியிருக்கிற தனக்குப் வாஷிக
மாக ஸம்ஹாவிதமான ஸ்ரஹவிடிவவாராதி வுகிரித
ங்களான வேதேனுமொரு வீகிஹைதுக்களிலும்,
ஸுரூபவபூரவ கெஷ்யபு வுகிரிதங்களான வேதே
னுமொரு வீகிஹைதுக்களிலும் கண்ணோட்ட
முண்டாகாது படிஷ்யா உண்டானாலு மவற்றால்
வீகியும் வீகியுமுண்டாகாது

முககிய மந்திரங் காட்டிய முன்றினிலே யுடையா
தககவையனறிததகாதவையொன்று நதமககிசையா
இககருமங்க ளெமக்குளவென்னு மிலககணததால
மிககவுணாததியாமேதினிமேவியவிண்ணவரே 21

அடைந்தேன, இது ஸவானுஸந்தானரூபமா யிருப்பதினால்
இப்படியே எல்லாரும அனுஸந்திக்க வேண்டுமென்பது
இந்த வசனத்திற்குத் தாதபாயமென்று திருவுள்ளம் வளஷா.
இந்த லீதை, ராக்ஷஸூ - ஏகாக்ஷி முதலிய ராக்ஷஸ ஸதிரீ
களையும், ஐரூநா - இந்த, வுஷுமனுஐரூநா-புஷ்பங்களுட
னும் பலங்களுடனும் கூடிய வருஷங்களையும், த வஸூகி -
பாக்கிறதிலை, வனகஸுஹுடியா - ஒரே வஸதுவிடத்தில்
இருக்கிற மனதை உடையவளாய்க் கொண்டு, ராக்ஷெவ -
ராமனையே, துமம் - நிஸசயமாக, ஸுநு வஸூகி - பாக்க
கொள் 'விரோயியோடே' எனபதற்குப் பகவானை யனுப
விப்பதற்கு விரோதியான ஸரீரம் முதலியவைகளோடு
என்று தாதபாயம் 'வாஷிகமாக' எனபதற்கு வந்தா
னும் வரலாம், வரவிட்டாலும் இலகை எனகிற கரமமாக
என்று தாதபாயம் ஸ்ரஹவிஷ - பாகவதாக்கள் 'சூஷி' பதத்
தினால் பகவதபசாரம் குறிக்கப்படுகிறது கண்ணோட்டம்-பா

வை, அதாவது அவைகளின் அனுஸந்தானம், அவைகளைத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டான் என்று தாத்பாயம்

இப்படி ஸ்வநிஷ்டாபிஜஞானங்களை யுடைய பரபன்னாகளை ஸதுதிததருளுகிறா—‘முககீய’ என்றாமபிதது

ப - ரை] முககீய - (மந்திரங்களுக்குள்) முககீயமான, மந்திரம்-
திருமந்திரம், காட்டிய - தெரிவிக்கிற, முனறில-ஸவருபம், உபா-
யம், புருஷாததம், ஆசிய முனறில, நிலையுடையா - நிஷ்டை-
யை யுடையவாசள, தக்கவை யன்றி - தங்களுடைய நிஷ்டை-
களுக்குத் தருத நிதய நைமித்திக காமங்களைத் தவிர, தகாத-
வை - அனுசிதங்களான காம கரோதாதிகளை, இசையா - அந-
சிகரியாதவாகளாய், இக்கருமங்கள்-அயலா பரிபவாதிகள் செய-
யுமபொழுது இநதனிகாரததையடையாமலிருக்கை முதலியவை-
கள், எமக்கு-நமக்கு, உள்-இருக்கின்றன, என்னும் இலக்கணத்-
தால் - என்கிற அடையாளங்களினால் (அறியப்பட்ட), மிக்க -
சிறந்ததான், உணரத்தியா - ஜஞானத்தை யுடையவர்கள், அதா-
வது கீழ்ச் கூறிய அடையாளங்களைக் கொண்டு தங்கள் தங்கள்
நிஷ்டைகளைப்பற்றிய ஜஞானத்தை யுடையவர்கள் என்று தாத-
பாயம், அன்றிக்கே இநத னிகாரமற்றிருக்கை முதலிய காரயங்-
களுண்டாகுமபடியான மேனமையுடைய ஸவருபாதிகளைப்பற்-
றிய ஜஞானத்தை உடையவர்கள் என்றாததமாகவுமாம், மேதி-
னிமேவிய - பூமியில் வலிக்கிற, விண்ணவரே-நிதயஸூரிகளே
இப்படி இநதப் பூமியிலேயே அவாசனை நிதயஸூரிகளாகக்க-
கூடிய மஹிமையிருப்பதினால், மோக்ஷத்தைக்காட்டிலும் ஸவ-
நிஷ்டாபிஜஞானம் சிறந்தது என்று கீழருளிச் செய்தது ஸவ-
சதமாகும் என்று தாத்பாயம்

இப்படி இவன் ஸூரிதலயனாகில அதயந்த ஹேயமான
ஸரீரத்தை ஏன் ஸஹிப்பான்? அவதையை முதலியவைகளின்
வாஸனைகளும், அதற்கு ஒத்தாசைக்காரணமுமான ஸரீராதிகளு-
மிருக்க கீழ்ச் கூறிய ஸ்வநிஷ்டாபிஜஞானம் ஸம்பவிக்ருமோ ?
என்றிவை முதலிய ஸங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் அருளிச் செய-
கிறா—‘வ்வாவொவ்வாய’ என்றாமபிதது

வூவொஹோய வுகிகர நிவெ
ஹொம ரொக்ஷாணாரஹெ

காஹம் சுஞ்ஜ மதி வியிநா

கெதவீசு வூரவூராமாஃ ।

தக்வாவாயபூஸுகி விஷயெ

வூரலிதூம் வூநிஷாம்

ஸெஷாம் சுரகவா ஸிரவமி சுரகிந

ஸெஷாராயம் நயநி ।

உதி ஸ்ரீகவிதாசுக வலிஹஸ்ய வஸகதஞ்ஜ வஸதஞ்ஜ வ்ய

ஸ்ரீஷெஹோக்ஷநாயஸ்ய வெநாணாவாயபூஸ்ய சுரகிஷம்

ஸ்ரீஷெஹஸ்ய சூயவாரொ

வூநிஷாவிஜ்ஜா நாயிகாரஸூதாநிபூஸஃ

॥ ஸ்ரீஷெத நிமரிஷெ ஷெஹோக்ஷநாய நமஃ ॥

சாராதபுறநிருவேணகடமுடையான திருவடிகளே ஸரணம்

ப - ரை] சுரகிநஃ - கருத கருதயாகளான பரபன்னாரள,
வூரவ - தூககம், உஹோய - நனமுய விழிததுககொளருதல,
இவைகளின, வுகிகர நிவெ-ஸமபநதததிறகு,ஸதருஸமான,
ஹொமரொக்ஷாணாரஹெ-ஸமஸாரததிலுண்டாகியஸுகததுக
கங்களை யனுபவிப்பது,மோக்ஷத்தை யடைவது,இவைகளின நடு
வில், சுஹீசுசுரஹம்-கொஞ்சககாலம், ஜமகி-இநத லோகத்தில,
கெதவீசு - ஒரு, வியிநா - பாகயவஸத்தினுலே, வூரவூர
மாஃ-ஸதாபிககபபட்டவாகளாய, தக்வ - ஸவருபம், உவாய-
உபாயம், பூஸுகி - முதலிய, அதாவது புருஷாராததம்,
இநத விஷயத்தில, வூரலிதூம் - பகவானுல கொடுக்கபபட்ட,
வூநிஷாம் - கன்னுடைய நிஷ்டையை, ஸிரவமி - தலையில்,
ஸெஷாம் - திருப்பரிவட்டமாக, சுரகவா - தரிததுககொண்டு,
ஸெஷம் - மிகுதியான, சூயம்ஃ - ஆயுஸஸை, நயநி -
போகக்குகிராரள

‘ ஸ்வாவொஷோய ’ இதயாதியினால் ஸ்ரீ ரஹஸ்யரதனாவளியில் ‘ ஸடாநாயபுவரிமுஹத்திறகு முணபுள்ள வதாநி காமெஸலாம ஒரு காமராகி பிணபு ஷெஹாவஸாநததள வும ஒரு நானிஷு மேலமுழுகச ஸ்வநுக்கெஹயபு ஷெஹாவ வலிவலம் ’ எனறருளிச செய்திருக்கிறபடியே நன்றாய விழித் துககொண்டிருக்கும்படியான மோக்ஷதஸையிலும் கேவலம் அஜ ஞானம் நிறைந்ததான ஆசாய பரிசரஹத்திறகுமுணபு முள்ள தஸையிலும் வேறுபட்டதாய, ‘ பூராவூகிபுலிஸெஷககளாலே கஜஞானாநகாரபிஸுமாய நடனகாலும் ஸடாநாயபுஸ்வநாத தாலேஜ்ஞானவெராழிவகிகள பூபபோலே விகலிக்கிறபடியும், இத்தாலே தனக்கு வருகிற ஸ்ரீராததையும் சுநுஷவிததுக கொண்டு பூவாஸுனாய பல சிறறினபம் காட்டி படுகிற படுக கையினின்றும் எழுந்திருந்து நின்று ‘ நிஸுஸயஸுவரோஸு ’ என்கிறபடி பூகிஷிதஸுஸியாயிருந்து * * உத்யாநி களிறபடியே மேலவருகிற ஸ்வபூநிஷுநிஷுதியையும் நிரதி ஸப ஷெஹாநந் உஷு பூராவூதியையும் பாரதது ’ என்று ஸ்ரீரஹ ஸ்யரதனாவளி ஹருதயத்தில் அருளிச செய்திருக்கிறபடியே அஜஞான லேஸமிஸரமாய ஜஞானவைராகய பகதிகளாகிற பா போதமுந் கலந்திருக்கிறதஸை சொல்லப்படுகிறது என்று தாத பாயம் இது பராத சால துலபம் ‘ கெதவிஸுவிநா ’ என பதினால் இதர புருஷாததங்களில் வைராகயத்துடன் பரப ததி செயதவாகள தேஹத்திலும் அதைச சோதவைகளிலும் ஆசையினால் இவ்விருககமாட்டாக ளாகையினால் ‘ வெகூ ணவாவெலி ந செவிவாஷு ’, ‘ இவகே கிரிநதோக சமுசகுற றென ’, ‘ அசாவை பெறினும வேண்டேன ’, ‘ நானு வருவங கொண்டு நல்லடி போர வானுரினபமிங்குறாருகி ’ இதயாதி களிறபடியே மோக்ஷாநததததைச காட்டிலும் விலக்ஷணமான ஆநதததை உண்டாகுகிறஅசநாவதாரஸங்கத்தினாலும், ‘ நின புகழில் வைகும் தம் சிறதையிலும் மறறினிதோ நீ பவாகரு வைகருதம் எனறருளும்வான ’, ‘ இரிபட்டோடு முடவினிற பிற நது தன சீரைபானகறறு மொழிபட்டோடும கவியமுத நகாசகி யுறுமோ முழுதுமே ’ இதயாதிகளிற சொல்லுகிற பகவதகுணா பவத்தில் உண்டாகிய பரிதபதிஸயத்தினாலும், பகவானுக்கு இவா

களைக்கொண்டு லோகத்தை உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேண்டுமென்கிற
 எண்ணத்தினாலும், இந்தப் பூமியில் பாகவதேகாததமாகா ஸ்தா
 பிக்கப்படுகிறார்களாகையினால் இவைகளில் இன்னதென்று
 நிஸ்சயிக்க முடியாதெனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'வஸூரீ
 டிதூர்' எனபதினால் பகவானுடைய அனுகாஹ விஸேஷத்தி
 னாலே இந்த நிஷ்டைகள் உண்டாகிற தெனபதும், 'ஸௌவஜா'ம்
 எனபதினால் அது பஹுமானிக்கத தக்கதெனபதும், தூஸப
 மெனபதும், இப்படிப்பட்ட நிஷ்டையுடையவர்கள் பகவா
 னுக்கு அநதரங்க பரிசாயாபராசளா யிருக்கக்கூடியவர்கள்
 எனபதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

திருவஹ்நிரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

புரீமத வே நரணிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

புரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வ்யாக்யானத்தில்

ஸவநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்

முற்றிய

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிமலாஜ ஹோஷெஸிகாய நம: ||

உத்தராக்ருத்யாதிகாரம்.

உத்தர கருதயத்தின் பரகாரம்—பகவத தனுநஸந்தானம்—பரமை
நாதிகளின் ஸஹவாஸம்—கார்பணயாநு ஸதநானம்—அரிச்சாவதாரம்
நகங்கீயத்தீர்த்த உததேஸயம்—க்ருதஜருஸாநகதம் பரகாரம்—கரண
ரயங்குளாலும் செய்யவேண்டிய ஸாராம்ஸம்|

ஸனோஷாயுஷம் விஜயாதி மஹா ஸஜ்ஜிரகூரதூவிஷா
ரீத்யம் ஸ்ரீமதே நிமலாஜயதிவ ஸ்ரீமஹா ஸ்வாஹுதாதி|
மமீகாவபுஷகவாஸிதாம் வுத்தி ராஜேஹவாதா
ரஷ்டிரஷ்டிர ஸ்ரீமஹாவிமலே கதூஷ்டிர: ப்ரவண: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாலாராஜாஜ ஹோஷெஸிகாய நம: ||

கீழ்திகாரத்தில் காலகேஷபாநதமாக பகவானுடைய திவ்ய
ணங்களை யனுஸந்திப்பதில் ஆசையினால் இந்தத்தேஹாதிகளை
புகுகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றருளிச்செய்தது ஸங்கதமாகு
வா? அவைகள் அவனே உபாயம், உபேயம் என்கிற ஜ்ஞானத்
தரும மஹா விஸவாஸமுண்டாவதற்கும காரணமன்றோ? அது
பாயாநுஷ்டானத்திற்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்குமே? என்கிற
பகைகளை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரிக்கப்போகிறவராய
திகாராதததை ஸங்கரஹிததருளுகிறா—‘ ஸனோஷா
யுஷம் ’ என்றாமபிதது

ரை] ப்ரவண: - பரபததி செயதவன, ரீஷ்டிர - தேஹத்
நகங்கீயவேண்டிய விஷயத்திலும், ஸஷ்டிர - மோஷத்
ப பற்றியும், ஸ்ரீ - தன்னுடைய, ஹா - (உபாயம் செய்
னடிய) பரததின, வி ம லே - நிவருததித்திருப்பதில்,

அதாவது தேஹயாததிரை காமாதீனையாகையாலும், மோக்ஷம் ஸவீகருதபரண பகவானுக்கு அதீனமாகையினாலும் இவ்விரண்டு விதமான பரயோஜனங்களுக்காக இவன செய்யவேண்டிய தொன்றுமில்லை என்று தாதபாயம், **ஐதூஷி** - வைககப்பட டிருக்கிற கண்ணியுடையவனாய், அதாவது இவை இரண்டிலும் இவனுக்கு ஸம்பந்தமிருப்பதாகினைத்தாலிவனுடைய ஸவநிஷ்டாபிஜஞானத்திற்கு விருத்தமாகையினால் இவ்விரண்டு விஷயங்களிலும் ஸாவதானமாயிருந்துகொண்டு, இததாலகீழ்இரண்டிதகாராதத மனுவதிககப்பட்டதாகிறது, **சூஷெஹவாதாசி** - தேஹம் விடுகிறவரையில், **சுமவ** - அபராதங்களில்லாமையாலே தோஷமில்லாததாயும், **ஸுவிதாம்** - மனோஜஞமாயும், அதாவது வேறு ஸாமஸாரிக பலங்களுக்கும் காரணமாயில்லாமல் கேவலம் பகவானுடைய பரீதிககாக மாததிரம் அனுஷ்டிககா படுகிறபடியினாலே ஸேஷபூதனான தன் ஸவருபத்திற்குத் தஞ்நதாய ஸவயம் பரயோஜனமாயிருக்கிற என்று தாதபாயம், **வ்யூதி** - வயாபாரத்தை, நிகயநைமித்திகாதி காமங்களை எனற்படி, **ஸம்ஸீகுவபூ** - அங்கீகரித்தவனாய், **ஸனோஷாய** - ஸந்தோஷத்திற்காக, பகவானுடைய குணங்களை யனுஸந்தானம் செய்வதினால் உண்டாகும் ஸந்தோஷத்திற்காக எனற்படி, **ஸஹி** - பெரியோர்களுடன், அதாவது 'பருமம் ஜஞானமுடையவன் ஸத்தென்று ஸ்சாலஸப்படுகிறான்' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாகயத்தின்படியே பருமம் ஜஞானிகளுடன், **ஸஹ்யூதூவிஷ்டாம்** - வேதாந்த விதயையை, இங்குப் பொதுவாக இருந்தபோதிலும் மேலே உதாஹரிககப்பட்ட டிருக்கும் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஆஜனையை அனுஸரித்து இது ஸ்ரீ பாஷ்யத்தைக் குறிக்கிறது, **விஷ்ணுகி** - விபாரிககிறான், **ஸூஷ** - போகயமாயிருக்கிற, **ஸுவ்யூஹ்யதாமி** - சூழவாரகனின் அருளிச் செயல்களான திவ்ய பரபந்தங்களை, இவ்விடத்தில் 'மதுரம் ஸுதவிய மறைகளும்', 'ஸூஷி வரூபாதி விதாங்கிகதமென', என்றிவா தாமே யருளிச் செய திருப்பதும், 'செவிககினிய செஞ்சொல்லே', 'இனதமிழ' இதயாதிகளும் அனுஸந்தேயம், **நிதூ** - எல்லாக காலத்திலும், **ஸுருத** - சொல்லுகிறான், ஸிஷ்யபாசுக்கும், ஸபருமம்

இப்படி கூதகூதூய ஸூநிஷயைத்தெளிந்து
 ஸரீரத்தோடிருந்த காமம் பழந்திருவிடை யாட்டத்
 உத்தர கருத்யத்தின் திலே சிறு திட்டத்தை
 பரகாரம் யடைத்துக் கொண்டிருப்பா
 ரைப்போலே ஒரு படி துவக்கற ரொருபடி துவக்க
 குண்டிருக்கிற விவவயிகாரிகு உத்தருடைய செஷ
 யுடையவென்போலே ஸூரடி உத்தமாயைலே ஸூயம்

சாரிகளுக்கும் என்று சோத்துக்கொள்ளவும், நிஸையதி உ -
 (ஆசாராயாகனிடத்திலிருந்து அல்லது ஸபருமமசாரிகனிடமிரு
 ந்து) கேட்கிறான், அதாவது 'வெவாயயனஃ வரவூரம்' என
 கிறபடியே ஒருவாக்கொருவா கொல்லுகிறார்கள் என்று தாத்
 பாயம் இத்தால மஹா விஸவாஸாதி பரயோஜனங்கள்
 வலிததமானாலும் ஸந்தோஷம் முதலியவைகளுக்காக காலகேஷ்ப
 ருசி ஸம்பவிககலாம் எனபது தெரிவிக்கப்பட்டது

'கூதகூதூய' எனபதினால் கருதகருதயாதிகாரா
 ததமும், 'ஸூநிஷெஷு' இதயாதியால் ஸவநிஷ்டாபிஜனானதி
 காராததமும் அனுவதிககப்படுகிறது பழந்திருவிடையாட்டம் -
 அநாதியாக ஸந்ததி கரமமாகவ நத்தாய பகவதாராதனத்திற்குப்
 போகமான தானயம் முதலியவைகள் விளையும் பூமி சிறு திட்ட
 தை - ஒரு பாசத்தை 'அடைத்துக் கொண்டு' எனபதற்குத்
 தன்னுடையதாக வைத்துக்கொண்டு, அதாவது பகவதாராதன
 த்திற்காகத்தனக்கு வேண்டியதான கொஞ்சம் பாகத்தைத்தான
 பயிரிடுவதாய வைத்துக்கொண்டு என்று தாதபாயம் ஒரு படி
 துவக்கற்று - பராரபத்தின் பலமான ஜனமாநதரங்களில் ஸம்
 பந்தமில்லாமல், ஒருபடி துவக்குண்டு-அதில் ஏகதேஸமான ஸரீ
 ரத்தில் ஸம்பந்தத்தையுடையவனாய், அன்றிக்கே இநதஸரீரத்தில்
 ஸவபாவத் ஸம்பந்தமில்லாமல் போனபோதிலும் காமத்தினால்
 காலகேஷ்பாதிகளுக்காகவும் வாணஸரம் காமானுஷ்டானத்திற
 காகவும் ஸம்பந்தத்தை யடைந்து, அதுவுமன்றிக்கே வாண
 ஸரம் தாமங்களில் மூன்றுவிதமான கடன்களை தீர்க்கவேண்டு
 மென்கிற ஸம்பந்தமில்லாமல் பகவத் பரீதயாததமாகவென்கிற
 ஸம்பந்தத்தை யடைந்திருக்கிற ஸூரடி உத்தமாயைலே - மிக

ஸ்ரீயோஜனமாய, ஸாஸ்த்ரவிவக்ஷகாஸு விஸேஷநியத
மாய, உத்தராகௌய-ததுகவஸரஸாலாய-மாய
வகுவுகௌய-தலைக்கட்ட வேண்டுமபடி சங்கலித
துவக்காய, ஸ்ரீஸம்ஸீதிகுக்காரணமுமாய,
காய-முமாய, 1 'வாசிததுங் கேடடும வணங்கி
வழிபடடும பூசிததும போக்கினேனபோது' என
றும், 2 'சீர கலநத சொன்னினைநது போக்காரேல

வும போகயமாகையாலே 'ஸாஸ்த்ரவிவக்ஷ' இதயாதி - ஸாஸ
திரங்கனாலே பிரிக்கப்பட்ட காலவிஸேஷங்களுக்குத் தருதபடி
ஏற்படுத்தப்பட்டதாய உத்தர - மேலே செய்யப்போகிற,
கவஸரஸாலாய-மாய - ஸமயம் ஏற்பட வேண்டியதற்சாக
தலைக்கட்ட - முடிசதுக்கொள்ள சங்கிலித் துவக்காய - சங்கிலி
ஒன்றோடொன்று இடைவிடாமல் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதைப்
போல விசேஷதமில்லாமல் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதாய வாஸுஸாம
தாமதிகள் பரயாஸரூபமாகையாலே அவை ஸமயம் பரயோஜன
மாகும் பரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறா—'ஸ்ரீஸ' என்றாரம்
பிதது ஸவாமியான பகவானுடைய பரீதிகுக்காரணமாகை
யினால் புருஷாராததமாகும் என்று தாதபாயம் காய-முமாய -
முனசெய்த காயத்தினுண்டான பகவதபீதி இவனைமேலுள்ள
ள நிரபராத கைங்கியத்தில் மூட்கிறபடியினால் அதினால் உண்
டாகக்கப்பட்டதாய, அதாவது இந்த பரீதி ஜனகமான கைங்கா
யம் இவனுக்குப் புருஷாராததம் என்று தாதபாயம் இதில் பர
மாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறா—'வாசிததும்' என்றாரம்பிதது
வாசிததும் - பகவானுடைய கலயாணகுணங்களை பரதிபாதிக்கிற
ஸ்ரீஸூகதிகளைப் படித்தும், கேடடும - அயலார படிச்சுக்கேட
டும, வணங்கி - நமஸ்காரம் செய்தும், வழிபடடும - இதே மாய
கத்தில் நடந்தும், அதாவது இதுவே கௌயாததிரையாக
நடந்தும், பூசிததும் - திருவாராதனம் செய்தும், போது - காலத்
தை, போக்கினேன சீரகலநத - பகவானுடைய கலயாணகுணங்
களை பரதிபாதிக்கிற, சோல - ஸ்ரீஸூகதிகளை, நினைநது, போக
காரேல - போக்காதபகூததில், சூழலினையின - சூழ்ந்துகொண்

சூழவினையி னுழ துயரை யென னினைநது போககு
வரிப்போது' என்றும், 1 'ஒழிவில காலமெல்லா
முடனாய மன்னி வழுவிலா வடிமை செயபவேண
டுநாம' என்றும், 2 'பொங்கேழ புகழ்கள வாயவாய
புலன்கொள வடிவென மனத்ததா யங்கேயமலர்கள்
கைய வாய வழிபட்டோட வருளில்' என்றும்,

புருக்கிற காமங்களினுணடாகிய, ஆழ - அகாதமான துயரை-
துகசததை 'ஆழ'என்று துகசததை ஸமுத்திரமாக நினைத்தரு
ளிச்செய்தபடி, என நினைந்து-வேறு எதை அனுஸந்தித்து, போக
குலா - கழிப்பார்கள் ஒழிவில காலமெல்லாம் - ஒழிவிலலாத
காலங்கெல்லாவற்றிலும், உடனாய - கூடவே இருந்து, மன்னி-
(விட்டுப் பிரியாமல்) ஸதிரமாய இருந்து, வழுவிலா - விட்டுப்
போதல் இல்லாத, அதாவது ஸாவணிதங்களான, அடிமை-கைங்
காயம், அனற்கே வழுவினா - தோஷவிலலாக, அதாவது
ஸவாதீன ஸவாதத காதருதவாதி தோஷங்களில்லாத என்று
ஸ்ரீ ஸாராஸவாதிரியில் வயாகயாதம் பொங்கேழ - 'பொங்கு,
எழ', என்கிற இரண்டு பதங்களும் வருத்தியைச் சொல்லுகிற
தாய்கையினால் மேலமேல் வருத்தி யடையாநிற்கிற என்றாத
தம், புகழ்கள் - கலயாணகுணங்கள், வாயவாய - வாயிலே
இருக்குமவைகளாய், அதாவது சொல்லப்பட்டவைகளாய்,
புலன - இரத்திரியங்களை, கோள-இழுத்துக்கொள்ளுகிற, வடிவ-
திவ்யமங்கள் விகரஹம், என மனத்ததாய - என மனதிலேயே
இருக்கிறதாய், அங்கு - அந்தக் திருமேனியில், எய - அனுரூப
மான, அந்தத் திருமேனியில் ஸமாப்பிக்கத் தருதவைக்
களான, மலர்கள் - புஷ்பங்கள், கையவாய - கையிலே இருக்கு
மவைகளாய், வழிபட்டோட - இந்த மாகத்திலேயே எப்
பொழுதும் இருக்கும்படி, அருளில் - பகவான் கருபை செய
தானாகில், ('இங்கே திரிந்தோக கிழக்குறறென' என்று பா-
டின தலைப்பு, இந்த லோகத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களுக்குக் குற்ற
மெனன்) நாடாத - தேடுவதற்கு அஸகயங்களான, அதாவது
தூலபங்களான, மலா - புஷ்பங்களை, நாடி - தேடி (பகவா

1 'நாடாத மலா நாடி' என்றும், 2 'வடிவினையில
லா மலா மகள் மற்ற நிலமகள் பிடிக்கு மெல்லடி
யைக் கொடுவீனையேனும் பிடிக்க' என்றும்,
3 'தனக்கே யாக வெனைக் கொள்ளுமீதே'
என்றும், 4 'உனக்கே நாமாட செயவோம்' என்
றும், 5 'பள்ளிகொள்ளு மிடத்தடி கொட்டிக்
கொள்ளுமாகில' என்றும், 6 'எண்ணக் கண்டவிரல்
கள்' என்றும், 7 'உண்ணு நாள பசியாவ தொன்றி
லலை யோவாதே நமோ நாரணுவென நெண்ணு
நாளு மிருக்கெக்சசராமவேத நாண மலா கொண்டு

னுடைய திருவடிகளில் ஸமாபதிககவேறப்பட்டது இந்த ஸரீரம்)
வடிவு - ரூபத்தில, இனையிலலா - ஸதருஸமில்லாத, மலாமகள் -
லக்ஷமியும், மற்ற, நிலமகள் - பூமிப் பிராட்டியும், பிடிக்கும் -
பிடிக்கிற, மேல் - மருதுவான, அடியை - திருவடியை, கொடு
வீனையேனும் - கருரமான பாபங்களை யுடைய நானும், பிடிக்க -
பிடிக்கும்படி (நீ சருபை பண்ணவேண்டும) தனக்கேயாக -
கண்ணுடைய உகப்புக்காகவே, எனைக் கொள்ளும் - எனை
அடிமையாக அங்கீகரிக்கையாகிற, அதே - இதுவே (நான
பகவானை பராததிகமும் பரயோஜனம்) நாம் - நானுள்ள,
உனக்கே, இததால் ஸ்வாததமாகவல்ல என்றுஸ்சித்தம், ஆட்சே
யவோம் - கைங்கரியம் செய்யக்கடவோம் பள்ளிகொள்ளு மிட
த்து - திருக்கண வளருமிடத்தில, அடிக்கொட்டிட - திருவடிக
ளைப் பிடிக்கும்படி, கொள்ளுமாகில - எனை அங்கீகரித்துக்
கொள்ளுவதுகில எண்ணக் கண்ட - (பகவானுடைய திருநாமங்
களை) எண்ணுவதற்காக ஏறப்பட்ட, விரல்கள் உண்ணு நாள -
சாப்பிடாத நாள, பசியாவ தொன்றிலலை - பசிபெயைப் தொன
றிலலை, ஓவாதே - இடைவிடாமல், நமோநாரணுவென்று எண்ணு
நாளும் - திருமந்திர ஜபம் செய்யாத நாளும், இருக்கெக்ச சாம
வேத - நுக, யஜுஸ், ஸாம, என்கிற வேதங்களாகிற, நாணமலா
கொண்டு - அப்பொழுது மலாந்த புஷ்பங்களைக் கொண்டு, உன

1 திரு-1-4-9

2 திரு-9-2-10

3 திரு-2-9-4

4 திருப-29

5 கா-தி-4-1.

6 பெரி-தி-4-4-3.

7 பெரி-திரு-5-1-6.

பாதம் நண்ணு நாளவை தத்துறுமாகி லனறெனக
கவை பட்டினி நாள ' என்றும், 1 'நாககு நினை
யலலாலறியாது நானதஞ்சுவ னென வசமன்று '
என்றும், 2 'வாயவனையலலது வாழத்தாது' என்
றும், 3 'தோளவனையலலால தொழா' என்றும்,
4 'நயவேன பிறாபொருளை நள்ளேன கீழாரோடு '
என்றும், 5 'நிரநதரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவே
ணடும்' என்றும், 6 'இருளிரிய', 7 'ஊனேறு செல
வ த து', 8 'நீணுகஞ்சுறறி' எனகிற திரு

பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, நண்ணுநாளவை - கிடடாத,
அதாவது கிடடி ஆராதனம் செய்யாத நாள, தத்துறுமா
கில - நேரிடுமாகில, அன்று - அநதத தினத்தில, அவை - அப
படிப்பட்ட நாள்களை, பட்டினி நாள - பசியோடிருக்கும் தினங்
கள் நாககு, நினையலலால - உனனைத் தவிர வேறெனறை,
அறியாது, நாள, அது - அதற்காக, அஞ்சுவன - பயப்படுகிறேன்,
அதாவது மிகவும் கூடுதலான என்னுடைய நாக்கினால் சொல
லில் உனக்கு என்ன அவதயம் நேரிடுமோ என்று பயப்படுகி
றேன், எனவசமன்று - அநத நாககு எனக்கு வஸப்பட்டதன்று
வாய, அவனை அலலது - அநதப் பகவானைத் தவிர வேறொரு
வரை, வாழத்தாது - ஸ்தோத்திரம் செய்யாது தோள அவனையல
லால, தொழா - ஸேவிககாது பிறா பொருளை - அயலாருடைய
வஸதுககளை, நயவேன - (என்னுடைய தென்று) ஆசைப்பட
மாட்டேன், அதாவது உனக்கு ஸேஷபூதமான ஆதமாவை என்
னுடைய தென்றபிமானிககமாட்டேன், கீழாரோடு - தாழநகவாச
ளோடு, ஆதமாபஹாரம் செய்தவாசளோடு, நள்ளேன - ஸநேகம்
செய்யமாட்டேன் இதனால் அஹங்கார மமகார நிவருத்தி அரு
ளிச செய்யப்பட்டது நிரநதரம் - இடைவிடாமல், நினைப்பதாக -
(நான் உனனை) தயானம் பண்ணும்படி, நீ, நினைக்கவேணடும் -
ஹங்கலபிகசவேணடும் எனகிற - என்றாரம்பிக்கும் பூஜா கா

1 பெரி-தி-5-1-1

2 மு-தி-11

3 மு-தி-53

4 மு-தி-64

5 திருச்ச-101

6 பெருமா தி-1-1

7 பெருமா-தி-4-1

8 பெ-தி-11-7

மொழிகளிலும், 1 'வ து' : பூஜாநாடுஸ்ய-
 வஸூநா வர த காப்யே| ஸஹம் கடிவொ ஹியாவஸம்
 கூரொ வா யதூநா தடே||' என்றும், 2 'கூருஷ்ட ராஜ
 நூவரம் வெவயதூம் கெஹ விஷுதெ | கூதாப்யே-
 ஹம் ஹவிஷூரதி தவவாயு: பூகஜுதெ |', 3 'ஸஹம்
 ஸவயம் காரிஷூரதி ஜாமுத: ஸ்வபதஸுதெ', 4 'வரவா
 நஹி காகுஸஸு சுவயி வஷுஸதம் ஸுதெ | ஸயநு
 ருவிரொ ஷெஸெ சூயதாதிதி ராம் வடி ||' என்றும்,

வது: - பருமமாவினுடையவாவது, வஸூநாம் (வது:)-
 ருத்திர னுடையவாவது, வெஸூயம் - ஸுவாயததை,
 த காப்யே - நான விருமபவிலை, ஸஹம் - நான, யதூநாத
 டே - யமுநாதிக்கரையில், கடிவொ: - சடபபை மரமாகவா
 வது, கூரு: - கொருக்கத்தி மரமாகவாவது, ஹியாவஸம் -
 ஆக்ககடீவன ராம் - எனனை, ஸநூவரம் - பினதுடாந்து அடி-
 மை செயபவனாக, கூருஷ்ட - செயதுகொள்ளும், ஹ -
 இந்த விஷயத்தில், வெவயதூம் - உசிதமாக இல்லாமை, த வி
 ஷுதெ - இலை ஸஹம் - நான, கூதாப்ய: - புருஷாதத
 மான கைங்காயததை அடைந்தவனாக, ஹவிஷூரதி - ஆகாப
 போகிறேன், தவ - உமமுடைய, ஸயுஸு - ஆஸரிதாகளை உஜ்
 ஜீவிககச செய்கிறதாகிற பரயோஜனமும், பூகஜுதெ - உண
 டாகிறது ஸஹம் - நான, ஜாமுத: - விழித்துக் கொண்டு,
 ஸ்வபதஸு - தூங்கிக்கொண்டு மிருக்கிற, தெ - உமக்கு,
 ஸவயம் - எல்லாக கைங்காயங்களையும், காரிஷூரதி - செயயப
 போகிறேன் காகுஸஸு - ஸ்ரீ ராமனே, சுவயி - நீ, வஷுஸ
 தம் - அனேகம் வருஷங்கள், ஸுதெ - இருக்கும்பொழுது, (அவவ
 னவு காலமும் உமக்கு) வரவா நஹி - பராதீனனாக இருக்கி
 ரேன், ஸயம் து - நீ, ருவிரொ - அழகான, ஷெஸெ - இடங்
 கிவ, சூயதாம் - செயயப்படடும், ஹதி - என்று, ராம் - எனனை
 குறித்து, வடி - சொல்லும் ஸவயுஜநஹம் - எல்லா ஜனமங்

1 'காரியெ வெவ்வு வகவனா வவபு ஜதவா கெவனா' என்றும், 2 'வதபுராநவபுராபெவம் வரண்காணிக வதபுரா | ஸ்ராஜிபுதெ மபுதவாஸாபெஷுஸாபெஷுஸாநாநிவத: | சூராபயநு ஹரிஹதூர மபிஷ்ராபி வாவராநு' என்று ஞ சொல்லுகிறபடியே ஸ்ராநிவாநாநிவகாநுகெஷ்வாபுமாந வுதூர க்ரகூமிருககுமபடி தன நிபெஷுக கநாநிவமாகத

களிலும், வெவ்வு வகவனா கெவனா - விஷ்ணுவககு தாஸனா யிருக்கையை மாத்திரம், காரியெ - ஆசைப்படுகிறன வபுரா - எப்பொழுதும், வனவம்-இந்தமாதிரி, வரண்காணிகவதபுரா- ஐந்து காலங்களில் செய்யவேண்டிய அபிகமனம் முதலிய வழி யால், வதபுராந: - நடந்துகொண்டு, ஸ்ராஜிபுதெ: - என னால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, ஸாபெஷு: - ஸாஸ்திர ஸம்மதங்க ளான, மபுதவாஸாபெஷு: - சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவை களினால், ஸகூநாநிவத: - ஸகதிககுத தககபடி, ஹரிஹதூர-பகதியினால், சூராபயநு-ஆராதனம் செய்து கொண்டு, வாவராநு - தினபகளை, மபிஷ்ராபி - போசகப் போகிறேன் ஸ்ராநிவாநாநிவ - ஸேஷபூதனான தன ஸவரூபத்திற்குத் தகுந்த, இததால் தன்னிஷ்டப்படி நடப்பது ஸவரூபத்திற்கு உசிதமல்ல என்பது தயோதிதம் காருகெஷ்வாபுமாந - (தேஹததுடன் இருக்கும்) காலத் தைதக கழிப்பதற்காக ஏற்பட்ட, இததால் இது உபாயத் தோடு ஸம்பந்தப்படாமல் ஸவயம் பரயோஜனமானது என பது தெரிவிக்கப்பட்டது இருக்கும்படி - சீழ் பரமாணங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் பரகாரத்தை யனுஸரித்து இதற்கு மேல் 'கூதகூதகூதாயிருக்கும்' எனபதோடவயம் 'தன நிபெஷுககநாநிவமாக' எனபதினால் உபாயத்தை யனுஷ்டிப்பதற்காகவேண்டிய ஜனானத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காக இல லாவிட்டாலும், ஸவயம் பரயோஜனமாயிருக்கிற பகவானுடைய குணங்களை யனுபவிப்பதற்குக் காரணமாகையினால் ஜனானம் அவஸ்யம் ஸம்பாதிக்கத்தக்கது என்று தாத்பரியம் தெளிய

தெளியவேண்டு மய-கங்களில தனக்குத தெளியாத
 பகவத் தனுநஸந்தானம் நிலங்களை நாம கூதகூது
 னென் றகாசரித்திராதே சுமாவ வுகி-யுண்
 டாமபோது தெளிவும் பெரும வேண்டுகையா
 லும், 1 'ததூரஹதி ஜோநாஸூம் மஹதூக்
 கராஹத | நயாஹெக் வாராஹே விஷ்ணு யாஹ
 தா ஸூகி யூவம் ||' என்கிறபடியே ஜோநஹதி
 களை யவெகழிததால குற்றமில்லாமையாலும், தன
 க்கு ஸெஷிவிஷயத்திலே விதூரஜம பிறக்கக்கூடாக
 பரமைநாதிகளின் 2 'பீதகவாடைப பிராநா
 ஸஹவாஸம் பிரம குருவாகிவந்தது' என்
 னுமபடி நிறகிற தெளிவுடைய வாரஹேகாணிகள் பக

வேண்டும - நி ஸ ச ய மா யறியவேண்டிய சுமாதரித்திரா
 தே - உபேகைச் செயயாமல சுமாவவவுகி-யு - பகவா
 னுடைய அனுபவம் பூணமாயிருக்கை பெரும - விஸ்வா
 ஸம் தக் - அநதப பகவானைப்பற்றிய, ஹதி ஜோநா
 ஸூம் - பகதி, ஜனானம், இவைகளைத் தவிர, சுமூக்-வேறு,
 மஹ - பரயோஜனத்தை, கராஹத ஒரு ஸமயத்திலும்,
 வாராஹே - புருஷன், விஷ்ணு - விஷ்ணுவை, நயாஹெக்-
 யாசிக்கக்கூடாது, யாஹதா - யாசிப்பதினால், தஸூகி -
 நாஸமடைகிறான், யூவம் - நிஸசயம் விதூரஜம் - மன
 திறகு பரீதி தக் - அநத ஆதம் ததவத்தை, ('கலிநாஸிதம்'
 எனராமபித்து சொல்லப்பட்ட ததவாததத்தை), பூணீவர்
 தே - நன்கு ஸேவிப்பதினாலும், வாரிபூசெத - பரீகை
 க்குக் கீதபதைப்போலல்லாமல் விரயத்துடன் கீதப்பதினாலும்,
 வெவயா - ஸுஸூருஷயினாலும், விஜி-அறிந்துகொள், தக்
 ஸூகி - வாஸத வாததத்தை அறிந்தவாஸான, ஜோகி
 கி - ஜனானிகள், தே - உனக்கு, ஜோகம் - ஆதம் ஸவருபத்
 தைப்பற்றிய ஜனானத்தை, உவகெக்சுணி-உபநிஸம் செய்
 வாரகா 'கட்டளையிலே' எனபதற்கு இந்த பரமானந்தில

கலிலே 1 'தமிழி பூணிவாதெத வாரிபூசெழுவெவ
யா|உவபெக்கூணி தெ ஜோநாஜோ நிநவகவடிபிடுக?|'
என்கிற கடனையிலே தெளியக்கேட்டு, 2 'உஜோவ
உஜோவெதி ஸம்ஸமெமுண விவபித: | வஜ்விடி: வஜ
வெவ நிவவெமுணாவியும்பய: | ' என்கிறபடியே
வாரிபூசெழுவெவ, 3 'யவ்நாநாஹவவயமுணா வுஜி
வசெவ பூதிஷிதா | தஜ்விடி மொவரா ஸவெமு 3
வஜெ வவபுகிஜிவெவ:|' என்கிறபடியே யிவ்வயமு
களில் நிவெமுயுடையவாகளுடனே நெருங்கி வகி:

சொல்லப்படடிருக்கும் பரணிபாதாதிகளை முன்னிடமெகொ
ண்டு எனறாததம் அன்றிககே தான உபதேசித்த வாதத்த
தையே பல ஜனானிகளிடத்தில் கேட்கும்படி ஸ்ரீ கீதாசாராயன
விதித்திருக்கிறபடியிலே தான கருதகருதயெனென்று உபேக்ஷிக
காமல ஜனானிகள் பகல கேடகவேண்டுமென நேறபடுகிற
படியே என்று தாதபாயமாசவுமாம உஜோவி-முடனும், விவ
பித: - புத்திமானுடைய, ஸம்ஸமெமுண - ஸம்பந்தத்தினால்,
வஜ்விடி: - கலகததைப போசகடிசகிற, வஜ்வெ - தேத
தாந கொடடையினுடைய, நிவவெமுண - தேயப்பதினாலே,
சூவியும் - கலங்கின, வயவ - ஜலம்போல, அதாவது அந்த
ஜலம் தெளியை அடைவதைப்போல, உஜோவ - பண்டிதனா
யிருக்கையை, வகி - அடைகிறான் வாரிபூசெழுவெவ-
ஸம்ஸயாதிகளில்லாத ஜனானத்தை யுடையவனாய் வவ -
எவனுக்கு, தசெவ - ததவத்தில், வுஜி: - புத்தியானது,
யவ்நாஹவவயமுணா அனுபவம் வரையிலாக, பூதிஷிதா -
நிலை நின்றிருக்கிறதோ, அதாவது பாயோஜனத்தில் முடிவு
பெற்றிருக்கிறதோ, இத்தால ஸாஸதிராததத்தை அறிவது
அனுஷ்டானத்தில் முடிவுபெற்றிருக்கிறது எனபது தயோதிதம்,
தஜ்விடி மொவரா: - அப்படிப்பட்டவனுடைய கடைக்கூறு
களுக்கு விஷயங்களான, ஸவெமு - எல்லா பரணிகளும்,
வவபுகிஜிவெவ: - எல்லாப் பாபங்களினாலும், 3 வஜெ -
விடப்படுகிறாராள் 'கூடிங்களில் நிவெமு' யாவது ததவந

தது, அவர்கள் மூல நங்களில் 1 'யாவாது உடி
வாடு வலவுத ஹுதுதொடிசு' என்கிற புகார்த
திலே தன் வண்புரூப ஜாகி மூணாழிகளுக கரு
ரலிவமான கதவுவாஸத்தை நிஷ்வித தமூஷி
தது, இவ்வமூலாநாழிகளை யுடையோ மென்னும
லாவநையடியாக வரும ஸ்லாசுகஷு வரநிகஷு
மூலநாநங்களாகிற படுகுழிகளைத் தபபுமபடி நான
முன்னடி பார்த்து நடக்கவும், தனக்கு ஸரணு பூ

கராபணயாணி

ஸரடி விசேஷ உறுமாத

ஸிந்திரானம்

தமமாத்மவாந

நாடி உயிர்

ஞாளிபடாக்கப்போலே ஸாஷ்டா தாராஜிகளாகிற
ஹ்யோஜீவவடங்கள் வந்தாலும், 2 'நனமை தீமைக
ளொன்று மறியேன்' எனலும், 3 'அறிவனே லுமி

கனில உறுதியான ஸிஸ்யரூபமான ஜனாநமும், அதில ரொலங்
உபாயங்களில் அனுஷ்டானமும் நெருங்கிவ கி-த்தது - கூடவே
இருந்துகொண்டு வலவ-த-எல்லா இடத்திலேயும், வலவ-
தொடிக-ஜலம் விறைந்த, உடிவா-குளம் முதலிய பற்றில்,
(தாசமுடையவனுக்கு) பாவாநு - எவ்வளவு, அடி-பரயோ
ஜனமோ (அவ்வளவே கரவிகபபடுகிறது, அதைப்போ
லவே எல்லா பீதநகரிலும் தனக்கு பரயோஜனமான பற்றை
மாததிரம் அடிகரித்துக்கொள்ள வேண்டும்) புகாரத்திலே
அந்த நயாயத்தினாலே, மாவநை - எண்ணம் (அபிமானம்),
ஜாதி - கோத்திரம், 'படுகுழி'யாவது-மேலில் நல்லவழியைப்போ
லத தோன்றி நடப்பவர்களைக் கீழே காணும் பரளம் அதாவது
அதைப்போல இவர்கள் அனுஷ்டானமும் மேலில் நன்றியிருந்
தாலும் இந்த அபிமானங்களோடுருந்தால் கீழே விழப் பண்ணும்
என்று தாதபாயம், தப்புமபடி - தாண்டுமபடி, முன்னடி பார்த்து-
தானடிவைக்கு மிடத்தை முன்னாலேயே பார்த்து, அதாவது
ஸாவதாஷ்டமாய 'ஸாணு' இதயாதி-பகவானுடைய விசேஷ
கருபையினாலே, உள்ளிட்டா - முதலியவாசள மெனொடிவ
வ-த-கள - பலம் உண்டாகும் வரிசைகள், நன்மை -

வை யெல்லா மெனனா லடைபபு நீக்கொணா' என
 மும் னியுயிதது, வராயீ ம ஸ்ராவஸ்தி பூவூதியா
 ன தன்னயிகாரத்திலே சொருகின வாசினுநுததை
 யழியமாருதே, 1 'ஊஹஸஸு வராயாமா வாயுயோகினு
 கொமதிஃ' உதூரிகளை யடியொத்தி நடக்கிற
 2 'நோற்ற நோனபிலேன நுண்ணறிவிலேன',
 3 'என்னுன செயகேன', 4 'களைவாய துனபந களை
 யா தொழிவாய களைகண மறறிலேன', 5 'புகலொன்
 றிலலா வடியேன', 6 'ஆவிககோ பறறுககொம்பு
 நினைனலாலறிகின்றிலேன', 7 'கறவைகளபின
 சென்று', 8 'குளித்து முனறனலையோம்பும்', 9 'குல

புணயம், தீமைகள் - பாபங்கள், ஒன்றுமறியேன - இவைகள்
 ஒன்றையும் அறியமாட்டேன, அறிவனேலும் - இவைகளைத்
 தெரிந்துகொண்டாலும், இவையெல்லாம் - இந்த நன்மைதீமைச்
 ளெல்லாம், என்னால், அடைபபு - அடைவதற்கும், நீக்கு - தள
 ளுவதற்கும், ஒண்ணு முடியாது, பூவூதியான - பாவருத்தி
 களை யுடையவனான, சொருகின-உள்ளடங்கியிருக்கிற, அழியமா
 ருதே - அழியும்படி விலகாமல், அடியொத்தி - அனுஸரித்து,
 அகாவது அதே அாததங்களை பரதிபாதிக்கிற நோற்ற - என
 னால் சொயப்பட, நோனபிலேன - வரதமில்லாதவன், அதா
 வது காமபோகமில்லாதவன், நுண் - ஸுஷுமமான, அதாவது
 ஆதமஸவருபத்தைப் பற்றிய, அறிவிலேன - அஞானமில்லாத
 வன், அதாவது ஜஞானபோகமில்லாதவன் நான் - அதயநகம்
 பராதினனான நான் எனசெயவேன துனபம் - துக்கத்தை, களை
 வாய - போககடிப்பாய, களையாதோழிவாய - போககடிககா
 மல் போவாய, மறறு - வேறு, களைகண - ரகூகன், இலேன
 'கறைவகள் பினசென்று' என்கிற பாட்டில் 'அறிவொன்றுமில்
 லாத வாயசஞலத்து' என்று ஆகிஞ்சநயம் அனுஸரதிகசப்பட
 டது குளித்து - ஸநானம் செய்து, முனறனலை - முனறகனி
 களை, ஓம்பும் - (ஹவிஸஸுககளினால்) ஸுஸருகைச் செய்வதா

1 389-ம-பகம் பாகக	2 திரு-5-7-1	3 திரு-5-8 8
4 திரு-5-8-8	5 திரு-6-10-10	6 திரு-10-10 3
7 திருப-28.	8 திருமலை-25	9 திருச்ச-90

ங்களாய வீரிரணடி', 1 'ஏழை யேதிலன்', 2 'பற
றேலொன்று மிலேன்', 3 'தருதுயரந தடாயேல'
என்கிற பாட்டுக்களிலும், 4 'க யே-க நிஷோஷி' என
கிற ஸ்ரீரக்ததிலும், இவாக ளருளிச் செய்த காவ-
ணத்தின கவடுகளை யெல்லா மவயுஷிததுக்கொண்
டு போரவும், இப்படித் தனக் கநாழிகாரம பிறந்த
வகவ-கதையு மதடியாக விழந்த கெஜய-கதையும
பாரதது 5 'பொயநின்ற ஞானமும் பொல்லா வொ
ழுகு மழுகுடம்பும்' என்றலற்றப் பண ணு ம
நி வெ-க ஸ்ரீரக்ததாலே யவவண்காகாதே,
6 'உயிரளிப்பா னென்னின்ற யோனியுமாயப் பிறந

கிற (ஸாவதானத்தோடு நடக்கவேண்டிய பராமமனைய காமத்தை
ஒளித்துவிட்டேன்) குலங்களாய - நல்ல குலங்களான, வீரிரண
டி - நான்கு வாணங்களிலும் (பிறரக் புமிலை, நல்ல விகையை
களையும் அபயாஸம் செய்ய புமிலை) பறறேல - அவ மபன் மோ
வென்னில், ஒன்றுமில்லை - ஒன்றுமில்லாதவன் ஏழை - சபல
புத்தியை யுடையவன், ஏதிலன் - சதரு க யே-க நிஷோஷி -
சாமத்தி-க நிஷ்டையையுடையவ னல்லேன் இவாகள் - இந்
கசாராயாகள், கவடுகள் - உட்பிரிவுகள் இப்படி க கார்பண
யம் பல ரூபமாக உதர காலத்திலும் அனுஸந்தேயமாகில் தன்
அயோகயதாதிகளைப் பாரதது அகன்று போகும்படி நேரிடுமே
யன்றி பகவத் கைகாயாதிகளுக்கு பாரபதி யுண்டாகும்படி
யாகுமோ எனனில்? அருளிச்செய்கிறா—' இப்படி ' என்ற
ரம்பிதது பொயநின்ற - பொய்யாக உண்டாகிய, ஞானமும் -
தேஹாதம் பரமமும், பொல்லா வொழுகும் - அதிநு
லுண்டாகிய தோஷத்தோடு கூடிய நடவடிக்கையும், அழக
குடம்பும் - அதிநு லுண்டாகிய மலமயமான ஸ்ரீரமம்
நிஷே-க - தனது இகழ்ந்தது கொள்ளுதல் அவவண்காகாதே
தே - ஒரு காரயத்தையும் செய்ய யோகதை யில்லாதபடி தள
ரதது பேர்காமல் உயிரளிப்பான் - ஜீவாதமாககளை ரக்ஷிப்பதற்

தா மிமையோரா தலைவா' எனகிறபடியே பொதிர்குழை
புகு நிறகிற ஸரணுனுடைய தாய முலைப்பாஸ
போலே வயதுகேழுமுமாய வி யதகேழுமான உவசெயுத
தாலே தெளிந்த வவதாஸ ரஹஸூரிகளாகிற கீயு-
ங்களை யவமாஹித்துத தேறி', 1 'உத்தெமெயயவலி
லாயு வுத்து' என்றும், 2 'சுராசாரொயி லவசூர
ஸீகூதவொ மாஹிகு வுரா லவசூர பெராழி றெவம்
ஸூயா ஸரணம் யதி || நிஷெசூஷம் விசி கம் ஜகம்
பூலாவாசூரஜாதகம்' என்றும், 3 'யசுஸ ரகஸூ நி

சாச, என்னின்று - எந்தெந்த விதமான விருத்தி, யோனியுடைய -
ஜாதியாச, பிறந்தாய - ஆவதிக கருமினா, இன்னொருவரோடே -
மிதய ஸாரிதஞ்சகெல்லாம் கலைவண்ண வலை என்கிற ஆஸ -
என்கிற வந்து வளைப்பதற்காக, புகு - பாலைபிடிக்க, உவசெயு-
ததாலே - 'பெய்குதி செ வு த்தாதி' என்றொருபடியும், 1
தேஸம் முதலியவைகளினாலே, 'சூதி' 144 படியும், 2 வாய்
குணவாய விவசூதி பவரள கீயு-கங்கள் - 3 பாய்கிறிரு நினை
தங்களான பாபகடைய மீளாச 144 144 படியாவாய வவசூர
வித்து - ஸநானம் ரொயு, ஆகாய ஆகவசூர ஸாபதா
அனுஸந்தானம் ரொயு, தேறி-(நாச ஆரணவ வவசூர) ஆ
ஸநதானகதினா ஸுனாடாகிய ஆவநாகுதெத விமிதி) கவாய
தை யடைந்து உத்தெமெயயவலி - 144 வவசூர, 144 வவசூர
துஷெசு - நல்ல நடவடிக்கை || கடையினா மிருதகா, 144 வவசூர
முனடி, சுராசாராசு - 144 நடவடிக்கை (144) 144 வவசூர
னாயு, லவசூரஸீ - என்கும ஸாரிதெறவண்ண, கருகவசூர
கருககனனாயு, மாஹிகு - நாஸகிதனாயு, வவ - (144) 144
போதிலும், ஸூயா - ஸாத நகரிகரீ, சூதி செ
வம் - பசவாளை ஸரணம் - ஸரணாசா, லவசூர பெராழி -
ஜஸாயிப்பானேயானால், தம் ஜகம் - ஆக பாராயி வாய, 144
ஜாதகம் - பாவா வகடைய, பூலாவாசு - 144 நிஷெசூஷம், 144
நிஷெசூஷம் - 'காயமிலலா கவண்ண, விசி - ஆதி யசு - 144

யுதாநுஹவெவ்யுநாஸ்யம் தக்திஜிஷம் ஸுஜகி ஜண்
 ஸிஹக்ஷணாகெபு ஷாவம் ஸஹ ஸகரு ஜநஸு ஸாவ
 ராயம் க்ஷாஜ்ஜெஹா தஹிஸநிவிராஜோத்ராசு||
 'எனறும், 1 'பூவஹதேவ ஹி ஜஜெ வெதாஃ
 காயேபா விஜாமதா' எனறும், 2 'மாளுமோரிடகதி
 லாம வணககொடு மாளவது வலமே' எனறும்
 சொல்லுகிற நூயததாலே மதததுக்கு சொசியாதே
 மதமான வயொமுதையைக கண்டகலவும பாராதே
 சுவயபுமயொஜ்ஜமா யவயிகமான ஸாணு பூவா
 வததாலே யிப்போது பிறந்த யொமுதையைககண்டு
 வருகிற நீருக்கண்கோலுங் கண்களிலே யிவவவ
 வெஹுக் சுமாரலிவமான வாஜ்ஜாமஜ்ஜாமாவதபுந
 மாகிற கெஃகயபுமாவததை யிழுவாதே, 3 'முடி
 யா'னிலபடியே விடாயதத காரணங்களை ஸாஸிகா

தப பாபம், ஸுஹகரு நியுத ஸுஷம் பருமம் ஸுபபரிஸ,
 ஸுமாவெவ - அறுபதிராலும், ஸுநாஸ்யம் - நாஸ்யதை
 யகடவிசாரமுடிபாநோ தக்திஜிஷம் அபபடியாபட்ட பாபத
 ஷத, ஜண் - ப்ராஹி, உஹ - இந்த ஸோசமதிஸ, க்ஷணா
 கெபு - அநா க்ஷணாததில, ஸுஜகி - செய்கிறது,
 ஷாவம் - இப்படி, ஸஹ - எப்பொழுதும், ஸகருஜநஸு -
 எல்லாஜ ஜனமாகளிலும், ஸாவராயம் - அபராதததோடு
 கூடின பராணியை, தஹிஸநிவிராஜோத்ராசு - (அந்தப
 பாபங்களில்) அபிஸந்தியின் ஓயனினுல மாததிரம், க்ஷாஜ்ஜெ
 பொறுத்து விடுகிறீர், க்ஷெஹா - ஆஸசாயம் விஜாமதா - ததி
 மாணு, ஜஜெ - ஜலமானது, பூவஹதேவ - வந்துகொண்
 டிருக்கும்பொழுதே, வெதாஃ - அஹி, காயேபு - செயயததக
 சது மாளுமோரிடத்திலும் - மரணமடையும் சாலத்திலும், வணக
 கோடே - ஒரு அஞ்ஜலியோடு, மாளவது - ஸரிப்பது, வலமே -
 பலமானது மதததுக்கு-கழிந்ததற்கு 'முடியா'னிலபடியே இத்
 யாதிகு 'முடியானே' என்றாரமபிகம திருவாயமொழியில்

ஹாஸ ஸ்வவாழிகளாலே யொழுகுகளாகி பூர்த்தி
களான வசுஸுவங்களிலே முட்டி சுயொழி விஷய
கூறங்களில் பட்டி புகை வாஸகெதகளை மாற்றுவிகை
வும, அக்கரையி லவிததெதததுக்குப்போக ஓட ம

ஆழ்வார தமமுடைய கரணங்கா ஒன்றொன்றும் மாற்றிக் கரணங்
களின் அனுபவத்தைப் பகவத விஷயத்தில் ஆசைப்படாது
என்றருளிச் செய்திருக்கிறாப்போலே என்று காந்தபாயம
அகல - பிரிந்ததுபோல, விடாயத்த - பகவதனுபவத்தில் மிதந்த
வசுஸுவையுடைய 'சூழி' ஸாதம விஷயாதிகளைச் குறிக்கிறது
யொழுகுகளாகி' எனப்போடு பசுவத சைங்காயங்களுக்கு
என்று விசாததுகொள்ளவும் 'சுசுஸுவங்கள்' என்றது அந்
நால் உண்டாகப்பட்ட சைங்காயாதிகளுக்கு உபலக்ஷணம்,
யாவது ஏறகண்டே பூர்த்தியிபவசன பசுநாநிபதில் ஆசை
மையவசனா பிருந்த போதினும் அஸாதவிசாரான ஆஹா
தினை அங்குகரித்தால் அகிலால் வருகதி பெயயாபட்ட
நீரோநிதியவசன பசுநாநிபவாதிக்கருந்த 'யொசுபங்களாகாது
என்று காந்தபாயம் சுயொழி-ஸவருபத்திறகுத தாரதவைக
ரான, பட்டிபுகைவாஸகெத திருட்டு ககனாமா மோநது கொ
டிருந்த பசுசகதினால் உண்டான ஸாஸனை, அதாவது ஸாஸ
சபாச பூர்த்தியிபவா விஷயங்காநி திரிபும யாஸனை என்று
தபாயம் இப்படி ஸாதவிசாரஹார வேலை, அதினால் பூர
திய சுயம், அதினால் பகவதனுபவம், இவைகா அவஸாயம்
யய விவையுதார ஏறாட்டால் பூர்த்தியி சுய பசுவதனு
பங்களி இருந்த கனமந்தில் உண்டாகாத பசுசகதில் அதற்பாக
தத கனமம் அங்குகரிசச வேண்டிய தவஸாயமாகியினால்
தத தேவததின முடிவிலே மோஷததை பராநத்தித்திருப
விஷயாதிகாநி விஷயாதிகாநி விஷயாதிகாநி விஷயாதிகாநி
விருப்பத்தற்கு நாநிபம பசுவத சைங்காயாதிகளைப் பெயய
னடும எனநில் ஸாஸ்திர வஸயனா கொய வேண்டிமென
அனுபபுகதமனதேர எனகிற ஸாஸ்திரங்களுக்கு ஸாதருவு
தமாகப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்கிறா—'அக்கரையில்'
பாடுதது 'அக்கரை' எனப்பது 'சுசுஸுவததததுக்கு'

பாத்திருப்பபா நினைததபோது விடவொண்ணாத
வணவஸுஷு உதத்தி விழியாகே வேணடின மடடி
லே தலைக கடடுகைக கீடான விஹாஸுஷு உதத்திலே
யிழிநதாலும ஷு உதஸாஷு ததினபடியே யடி க ப
பாதே கருவி வைககுமாபபோலே சூஜிதாநுஜெக
ளாலே யடிமை கொள்ளுகிற ஸாவிதாவினுடைய
ஸாஸ மததுக்குப் பொருந்தின காலுவிசெஷாடி நிய

‘ஓடத்துக்கும்’ விசேஷணம் அககரையிலோடம் பாத்திருப்பபா -
அககரையிலிருக்கும் ஓடம் இரகரை வருமடடும பாத்திருப்ப
வாகள, விட வொண்ணாத - நிறுத்தமுடியாத, வணவஸுஷு உ
தம்-பந்தயம் வைகது ஆடும சொக்கடடான முகலிய வினை
யாட்டு, தலைக்கடடுகைக கீடான - முடிப்பதற்குத் தகுந்த,
விஹாஸுஷு உதம் - காலம் கழிப்பதற்குத் தகுந்த ஆடும
சொக்கடடான முதலியது இழிநதாலும - ஆரம்பித்த நாளான
இததால் தேஹாநதராகிசனில் பரகூடிய பலம் இவர்களுக்கு
அப்படிதமல்லாமையாலே இருந்த தேஹத்தின் முடிவு பாலம்
வருகிற வரையில் யதாஸகதி யறுஷ்டிசசலாமாசையினால் இருந்த
தேஹத்தின்முடிவில் என்றுபாராத்தித்ததோடு விரோதிப காது
என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று ‘ஷு உத
ஸாஷு’ மாவது சதுரங்கம், முதலிய ஆட்டங்களில் சூடுநி
களை நடத்தும் பரகாரத்தை நியமிக்கும் ஸாஸகிர கருவிகள் -
சதுரங்கம் முதலிய ஆட்டங்களில் உபயோகிக்கும் ராயகா,
பரதிமை ராகஷமாம் அடி தப்பாதே - யான குதிரை முத
லிய காயகளை நடத்தவேண்டிய மாகசம் தப்பாமல் இருந்தால்
அந்தந்தப் பலங்களுக்காக பலலாமல் நிதப கைநித்திகாநினை
காலேஷ்பாத்ததாமாசச செய்காலும் ஸாஸகிர பராரம் நடந்த
வேண்டும என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று ஸாவிதா -
நிபந்தாவாகிய பகவான், ஸாஸ மததுக்கு - ஆஜ்ஞாருபாய நான
ஸாஸகிரங்களுக்கு காலுவிசெஷாடி நியதமான - அந்தந்த
காலங்களில் செபயவேண்டியதாய் ஏற்படுகின்றபாட்ட ஓடுநி
திருக்காச ரெயமாமல் ஸயம் பாப்பாஜ ஸமாபி செபயவேண்டு
மென நருளிச்செபகிறா—‘விதூவரிஹாராடி’ என்றபடி

1 2-17-50 10

வெஹாழ்தாம் | தமெவ ஹி உஹாணாம் ஹெஹே
 ஸ்ஹாவிகொஹரி: ||' எனறுஞ் சொல்லுகிறபடியே
 ஓரயிகாரி விஸேஷததுக்காக ஸாந்நிபூரிகளைப் பண
 ணி வரவெகோணியான தனனை யுகநதுவந தவதாவ
 தாரம் பண்ணியிருக்கிற வெஹபெருமான பகவதிலே
 1 'ஸவபூகிஸாயி ஷாஜுண்ணம் ஸஹிதம் உஹேஸிஸ
 யெ: ' என்கிற வசிகி-கைய்யம், 2 'சூவீராக்ஷிவ
 யுகம் வஸுத: வஸுஷோதம் | வாதகாநாஸம்

பகிசகசுடியதா யிருசகையை, யஸா - எப்படி, ஹகி-அவா
 கதேதா, தமெவ - அப்படியே, ஹெஹே - பகவதிலினால்,
 ஸ்ஹாவிக: - கொண்டாடப்படப்படுகிற, ஹரி: - பணான,
 உஹாணாம் - மஹாபாகளுக்கு (கைவராயாநிருசகு
 டதேஸயமா யிருசகைக்குத் தருதவனாகிறான்) ஓரயிகாரி-
 தவதைகள், ருஷிகா, பராமகுஸ பரபாலாதி ஆபாயாரா,
 'ஸாந்நிபூரிக்' எனபதோடு அரசசாஸிபரஹதநில எவதா: ||
 ததாரகொள்ளவும் 'தனனை யுகநதுவநது' எனபதோடு ஆகப்ப
 பூவாசாயாதிகளுக்குக் முன் ஸாநநிதயாதிகளைப் பணனின்
 போதிலும் அது முதல இதுவரையிலாகப் பகவான் ஸாநநி நயம்
 செய்கிருப்பதுதன்னுடையவும் தனனைப்போன்ற மற்றப்பவரை
 காந்திகளுடையவும் ஆராதனத்தை அரங்கீசரிப்பதற்காக என்ன
 தாதபாயம் இது கரஹாசசைகளைக் குறிக்கிறதென்று ஸ்ரீஸா
 ராஸவாதிரியில் வயாகயாதம் உஹேஸிஸயெ: - மந்திரமும
 ப்மபமும சேநதிருக்கு மிடத்தில், அதாவது மந்திரத்தினால் பிடு
 பகநில பரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டு ஸாநநிநயத்தை நயடைந்திரு
 க்கும் பகவானிடத்தில் ஸவபூகிஸாயி - பரஞபம் முதலிய
 வைகளைக் காட்டிலும் மேற்பட்ட, ஷாஜுண்ணம் - கஞானஸாக
 யாதி ஆறு குணங்களும், ஸஹிதம் - இருக்கிறது வசிகி-
 குணங்களின் நிறைவு சூவீராக் - திருவடிகளுக்கு ஆதாரம்
 கிய பீடம் முதல், உஹிவயுகம் - சீடம் வாராநிலம், வஸு
 ஷோதம் - (அரசசாஸியான) புருஷோத்தமனை, வஸு
 த: - பாககிறவனுக்கு, வாதகாநி - மற்ற பாதகளுக்கும்,

ஹம்' எனறும், 1 'தமருகந்த தெவ்வுருவம்' எனகிற பாடிலுஞ் சொல்லுகிறபடியே வாஜ்நஸாவஸிஷ்ட ஸுமான வாஸி தவாரதக்ருததையும், 2 'கண்ட கண்கள மறறெனறிகளைக் காணவே' எனகிற வாசுஷ்டக் கவததையு மமஸஸிசுது, 3 'ஸதீவ வியஸத-பாரம் ஜநதீவஸுநஸயம்' சூவாய-பம் ஸிஷ்டவநித்ரும் வித்ருவஸூ ஹயெஸிம் || ஸாஸிகெவந ஸுஹுசெவந மாரஸெவந

அநாவது பராகதிகசி நாதனை, தாநு-அவாஸனை, அபெயவ-அபபடியே, ஹஜாஸி - பரிதிபனாஸி வைசகிதேன தமருகந்தது - பாசவநாதன பரியப்படடது, எவவுருவம் - எந்த ரூபமீமா, அவவுருவமதானே அவவுருவநதை யுடையவனாக நானே ஆகிரான (அவாகா சாறறினதிருநாமமே தநகருத நிருநாமமாசயம் உடைபவன்) வாஜ்நஸாவஸிஷ்டஸுமான - வர்சகினுலும் மனநிஞலும் அஷவிட முபாநத கண்ட கண்கள் - (அநியபாபகனென்னமுதின - ஸ்ரீ ராசத்தில அரசா ரூபியாய எழுந்தருளியிருக்கும் போகய பூதனான பசவான) பாதயஸுநாப பாகத கண்கள், மறறெனறிகளை - 'வெறொரு வஸதுவை, அநாவது இந்த அரசாவதாரம் தவிர மற்றருபவரையும் எவ்வித, காணவே பாககமாட்டாது சூசுஷ்டக்ஷம் - (இந்நிமிஷமீசனை) தனனிடத்திலேயே வஸப்படுகதிர கொளளுநல வியஸத-பாரம் - இஷ்டனான புருஷன், ஸதீவ - பதிவரநையான ஸதிரீ போலவும், ஸுநஸயம் - முலைப்பாலுநாலும் ஸுஸுமை, ஜநதீவ - தாயா போலவும், சூவாய-பம் - ஆசாயனை, ஸிஷ்டவஸி - ஸிஷ்யன போலவும், வித்ரும் - ஸநேஹிதனை, வித்ருவஸி - (மறறெரு) ஸநேஹிதன போலவும், ஹஸிம் - பகவானை, ஹாஸெஸி - உபசாரிக வேண்டும ஸாஸிகெவந - ஸவாமியாகவும், ஸுஹுசெவந - ஸுஹருநகாசவும், மாரஸெவந - குருவாகவும், வித்ருசெவந - பிதாவாசவும், வாகுசெவந - மாதாவாகவும், ஸவ-பூதா - எப்பொழுதும், கையவஃ - பகவான, ஹவஃ (நமமால்) அனுஸநகானம் செயயதககரவா

வரோவஃ||, 1 'யயோ யுவா தாராஜாதம்யயோ வ டேஹவ்ய
தம் | யயோவ்ரீ யாதியிம் ப்ராஜம் ஹவஸ்தம் தயோவ்ரீ
யெசு||', 2 'யயோவ வுத்ரம் ஓயித்ரம் துமெமெவாவவரெந
ரிம்' என்கிறபடியே அவ்வோ ஸம்ஸநாவம ட்வரசவ
ஸளவஸூரிகளுக தகூர உபமணி யுத்திராப்பண
ணவும, அபபோது 3 'ததாரணி யசு கரய டு உமெமெதி
கித்ரீ டுவாய தம் மெவவஸூதம் உஹாவஸ்தம் | ஸவாடி

யுவா தாராஜாதம் யயோ-யுவா தாராஜாதம்யயோ, டேஹவ்ய
தம் - மதம் பிடித்த யானையை, யயோ-எப்படி யோ, ப்ராஜம்
வந்திருக்கிற, வ்ரீ யாதியிம்-இஷ்டமான விருந் தானியை, யயோ-
எப்படியோ, தயோ - அப்படியே, ஹவஸ்தம் - பக்கவாசை, சுவ டு
யெசு - ஆராதனம் செய்ய வேண்டிய ஓயித்ரம் - பிரிந்திருக்க,
வுத்ரம் - பிள்ளையை, யயோ - எப்படியோ, துமெமெவ - அப
படியே, ஹரிம் - பசவாணை, உவவரெசு - உவவரெசு - உவவரெசு
வேண்டிய ஸம்ஸநாவம - ஸவாமி, தகூர - தகூர - தகூர
தகூரின் கூட்டம் இவைகளில் ஸவவாசை ஸவவாசை உவவரெசு
சாரம் செய்வதற்கு சாரணமா யிருப்ப ஸவவாசை உவவரெசு
குமபொழுது டேடத வேண்டிய யதிவசை எவவாசை உவவரெசு
திறகுத தாதபாயம் 'வரசவ' இதயாதிரு பாகவாசை திறகுத ஆஷ
குணமானது பத்தியுடன் செய்வது, இது யுவராஜாதி தகூரெசு
தத்தினு வேறப்படவாததம் ஸவவாசை திறகுத ஆஷ குணமான
வை கையிறகிடைக்கது கொண்டு யதாரண தகூரெசு உவவரெசு
வது, இது புதரமிதராதி தகூரெசு உவவரெசு உவவரெசு உவவரெசு
அரசசாவதாராதிகள சாரா முதலியவர்களை வேண்டிய ஆஷகுதி
முதலியவைகளைச் செய்யாம விருந் தானியை உவவரெசு
செய்யும் பரகாரத்தை ஸதருஷ்டாந் தகூரெசு உவவரெசு உவவரெசு
'அபபோது' என்றாரம்பிகது அபபோது-ஸவவாசை வசை
டிருக்கும் பரகாராசை சைவதாயகாணை செய்யாமவெவரெசு
ததாரணி ஸ்ரீபாதுகைகள ராஜயபரிபாலனை செய்யாமவெவரெசு
கிம்விசுகரயம் - ராஜயதகூரத்தைப்பற்றிய வசைவாசை
னது, உமெமெதி - வருகிறதோ, உஹாவஸ்தம் - உவவரெசு உவவரெசு

காலூர்ம் பூயம் நிவேஷி வகார வஸூரூர்தொ யயா
 வக்ரி' என்று திருவடி நிலைகள் விஷயத்தில் ஸ்ரீ ஹர்
 நாமவான நடத்தின ராஜஸேவகவ்யூதியை நூயா
 ஜி-கத-வ்யூங்களாலே நடத்தவும், இவ்வூதியை வாழ்
 கைப்பாட்டவாய்வின ஜெஷ்டுவித்ராபிரகக்ஷணராக்ரு
 துஜ்ஞயிருகநம் பரகாரம் மாக நினைத்திருக்கவும், இப்
 படி ஹவ்யவக்ருமாய ஹவ்யவதவயக்ருமாக வரு
 உவாயநம் - கபபம் முதலியது, உவஹ்யுதம் (கிறாசாகனி
 னால் கொண்டுவரப்பட்டதோ, (அவைகளை) ஸ்ரீ-அநகப பாகன,
 பூயம் - முதலில், வாக்ருகாலூர்ம்-ஸ்ரீபாதுகைகளின் கொரு
 டு, நிவேஷி-விஜ்ஞாபனம்செய்து, வஸூரூர்ம்-பிறகு, யயாவக்ரு-
 அநநநவஸ்துசகருசகும், காயநகருசகும் தருதபடி, வகார-
 செய்கார ராஜஸேவகவ்யூதியை - ராஜாவிடத்தில் ஸேவ
 கை நடந்துகொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கையை, அதாவது அவ
 னிடத்தில் தெரிவித்துப் பிறகு செய்ய வேண்டுமென்ற வ்ருத
 தியை, நூயாஜி-கத-ஸாஸ, நீயமான மாரகத்தில் ஸம்பாதி
 கப்பட்ட, இப்படி இல்லாவிடில் அது உபராமமாக நான் ஸாஸ
 கித்தில சொல்லியிருப்பது விவக்ரிதம் இதனால் அர்த்தருதி
 யான பகவான் அனுமதி முதலியவைகளைச் செய்யாவிடில் அம்
 இவன ஸ்வொன ஹையம் தெரிவித்து ஸாஸகித்தில விதிக்கப்பட
 டிருப்பதையே அனுமதி பண்ணின, தாரப பாவிக்ருகொண்டே
 செய்யவேண்டுமெனப்பது தயோதிதம் ராஜ ஸேவக தருஷ்டாந
 தத்தில் ஸேவகை தன பரயோஜனத்தை பாதானமாக எண்ணு
 கிறபடியினால் அதை விலக்குவதற்காக மறமுரு தருஷ்டாநதம்
 உகாஹரிதகருள்கிறார்— 'இவ்வூதியை' என்றாரமபிதது
 ரக்ஷணராக்ருமாக-ரக்ஷணத்திற்குத் துலயமாக, இந்நதருஷ
 டாநத்ததால் இதுவே ஸவயம் பரயோஜனமெனகிற புத்தியும்,
 அப்படிச் செய்யாவிடில் அநாகதமுண்டாகும் என்கிற புத்தியும்,
 பாததாவினுடைய பரிதியே பரயோஜனமெனகிற புத்தியும்,
 பண்ணவேண்டுமெனப்பதேறப்பட்டது இப்படி பதிவரதா தருஷ
 டாநத்ததினால் பகவானைத் தவிர மற்றப பாகவத ஆசாயாகனின்
 கைகசாயம் விலக்கப்படவில்லை என்று அருளிச் செய்கிறார்—
 'இப்படி' என்றாரமபிதது ஹவ்யவக்ருமாய - பகவான் முத

1 27-ம் பக்கம் 1 றாகுக

2 பெருவித-51

3 11-5 10 10

ஸஹாய-ஹஸ்யமே பென்று விஸுவீதது, ஸஹி
ஷேகம பண்ணப்புகுநிற ராஜகூடாநனுகரு ராஜ்ரி
யில விளக்கேற்றி வைககுமாபபோலே தனக்கவாகள
பண்ணின வெளிச்சிறப்பையும அதிடியாகத் தனக்
குவந்த கெஜைய-பாஷிகளையு மஹஸ்யீதது அவர்கள்
பக்கவிலே சுதந்திரனாயிருக்கவும், இவை யெல்லாத
துக்கும் ஸாயாரணமான பூயாகாரணமுமாய
கூதூஸையி லாத்ஹஸ்யீயான ஹவடிஹவத
தைப்பற்ற வவய-ஹயொஜ்ஜ ஸாதஞ்ஞமடியாகஸஹி
கமாம விஜேததுக்கும் வரிஹாரமாயிருப்பது

இவ்விடத்தில் 'ஹஸ்யமே' என்கிற பதத்தில் ஏகாரத்தி
னால் லித்தம் இப்படி ஆசாய நிஷதையாக பரபத்தி செயத்
வனுக்கு அந்த ஆசாயனிடத்தில் விஸவாஸமிருக்கவேண்டுமென
றருளிச் செய்து மற்ற இரண்டுவித நிஷதையை யனுஷ்டித்த வா
களும் ஆசாயன விஷயத்தில் நடக்க வேண்டிய பரகாரத்தை
நிருபித்தருள்கிறார்—'ஸஹிஷேகம்' என முரமித்து பண்ணப்
புகுநிற - அங்கு தினத்தில் நடக்கப்போகிற, கெஜைய-பாஷிகள-
அவர்கள் உபதேஸித்த பகவானுடைய பற்றிய ஜ்ஞானத்தினால், ஸ
டான பீதி பூவகமானகையாய புருஷாததங்கள் பன மையா
யருளிச்செய்திருப்பது பரபத்திக்கு உத்தரகூண்ம முதல் மோ
க்ஷத்தில் நடக்கும் வரையிலான கையாய வகனெல்லாவற்றையும்
குறிக்கிறது இந்த தருஷ்டாந்தத்தினால் பலத்தில் ஸமஸ்யமில்லா
மையும், நிரப்பரனாயிருக்கையும், ஸந்தோஷம் உண்டானமையும்
தெரினிக்கப்பட்டது அதிடியாக - இந்த டீதி, நிஸஸமஸ்யம்,
முதலியவைகளாக காரணமாகக் கொண்டு இது முனைவித நிஷ
டாக்களுக்கும் ஆசாயானினால் ஏற்படும் உபசாரம் இவை யெல்
லாததுக்கும் - யாதருச்சிக ஸுகருகம் முதலாக பரபத்தி யனுஷ
டான உத்தர கையாய வரையிலுண்டான பரிபாகங்களுக்கும்,
சூதூஹஸ்யீயான - ஆதம் ஸவருபத்தைச் சோந்ததான
'ஸஹிஷேகம்' தஞ்ஞாநம் தஞ்ஞாநம் தஞ்ஞாநம் தஞ்ஞாநம்
'ஸஹஸ்யம் கெஜை-ஹம்' இதயாதிகளில் ஸ்ரீ பாஷ்யகார
ருளிச்செய்தபடியே பகவானுடைய ஸவாதந்தாயத்தினால் மோ
க்ஷ தஸ்யில் உண்டாகிய அனுபவ கையாய வகளுக்கும் விசே

1 ' இருளகறறு மெரிகதிரோன் மண்டலதகூடே ஸ்ரீ
வைததேணிவாங்கி ' எனறும், 2 ' போயினால் பினை
யித்திசைக கெனறும் பினை கொடுக்கிலும் போக
வொட்டா ' என்றும், 3 ' வண்டுகழ நாரணன்
திண்கழல் ' எனறும், 4 ' சன்மசனமாநததரங்காநதநி
யாரகளைக்கொண்டு போயததனமை பெறுத்திக தன்
தம் வருமோ எனசிற ஸங்கைககு பரிஹாரமாச ஸித்திம ரகாமா
அருளிச செயதபடியே ஸபதமே, பரமாணம எனறு
கொண்டு நரமிடோப நிஷததூரகளை உதாஹரி, நதருருசிஞா—
இருளகறறும' என்றாரமபிதது இருள - இருட்டை, அகறறும—
போககடிகிற, எரிகதிரோன் - நாபதகைக கொடுக்கும் கிரணங்
களையுடைய ஸூரியனுடைய, மண்டலதகூடே - மண்டலத்தினை
நடுவிலே, ஏற்றிவைத்து - மேல ஏறுமபடி செய்து, எண்ணி
வாங்கி - ஏணியை எடுத்துவிட்டு, அதாவது இரங்கி வருவ
தற்குக் காரணமில்லாமல் செய்து என்றும், நாநபாயம்,
' ஏணி ' என்றது புனரா வருத்தியுக் காரணமான தன்ம
டைய ஸங்கலபததை போயினால் - (பரமாதததிறகு) போனால்,
பினை - பிறகு, இத்திசைககு - இநத, திசைக்கு, அகாங்கி
இநத ஸமஸாரத்துக்கு, எனறும் - ஒரு சாலத்தினும், எப்பொழு
தும் என்றபடி, பினைகொடுக்கிலும் - (நான் திருமதி வருவது
நிஸசயமென்று அவன் திருவுளத்தினில் படுவதற்காக பெரிய
பிராட்டியார முதலானவர்களை) ஜாநினாக கொடுக்காறும்,
போகவொட்டா - போவதற்கு ஸமமதி நகமாட்டா ஒட்டுகை-
ஸமமதிகரை வண் - விலகண்ணனை, புகழ - நல்லாறா குணங்
களையுடைய, நாரணன் - பரவாறுடைய, திண் - நருட்டமாக
(ஆஸரிதர்களை யொருநாளும் கைவிடாத, காண்), கழல் - திருவடி
களை, (சோ-ஆஸரயி) தன் அடியார்களை - தன்னை ஆஸரயித்த, கா
களை, சனம் சனமாநதரம் காத்து - ஜனம் ஜனமாநதரங்கனி நிரு
நது, அதாவது அவைகள் வராநாடி, ரகிதது, கொண்டுபோய்-
பரமபதத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், தன்மைபெறுத்தி -
தன்னுடைய ஸவபாவத்தை அவர்கள் பெறுமபடி செய்து,
தன்மை' என்பது பகவானுடைய ஜநநதம் முகலிய ஸவபா

தாளிணைக கீழ்க்கொள்ளுமபபன ' என்றும், 1 ' தன் தாளிணைக கீழ்ச்சோததவன செய்யுஞ்சேமம் ' என றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸவாநராவஜதீயிலும் முனபு ஸ்வஸரிப்பிக்கையிறபோலே ஸதஸ்ஸஜ்ஜுஸ்ய ஸெஷியான ஸ்ரீ பஃவகியினுடைய 2 ' பண்டை நாளா லே நிந்திருவருளும் பங்கயததாள திருவருளுங் கொண்டு தினகோயில சீயதது ' என்று சொல்லப

வங்களாகவுமாம், அப்பொழுது பரம ஸாமயததைக கொடு ததுஎன்று தாதபாயம் அனறிககே ஜீவாதமாவுக்கு அஸாதா ரணமான ஸவபாவத்தை என்னுகவுமாம் அப்பொழுது ' தன னுடைய ஸவபாவத்தை அடைகிறான் ' என்றாததமுள்ள ஸருதி வாகயம் விவக்ஷிதம், தன தாளிணைக்கீழ் - தன்னுடைய திருவ டிக ளிரண்டினசீழே, கொள்ளும் - அங்கிரிகு மவனான், அப பன - நிருபாதிகனான் பிதா தன தாளிணைக்கீழ், சோதது-சேரும் படி செயது, அவன-அநதப பரவான், செயகிற, சேமத்தை-கேஷ மத்தை, 'கேஷி'மாவது அடைந்திருப்பதை எப்பொழுதும் பரி பாஸிகை, அதாவது புநரா வருத்தி இல்லாகபடி ரெயகை, ' பொமகேஷிம் வஹாஜ்ஜம் ' என்கிற இடத்தில் 'கேஷி' ஸபதம் இப்படி வயாசயாதமாயிருக்கிறது சொல்லுகிறபடியாலே - பர மாணவர்களில் இப்படி ஏற்படுகிற படியாலே, முனபு - உபா யானுஷ்டானத்திற்கு முன்னால், ' ஸ்வஸரிகையிறபோலே ' இதயாதிகு ஸமஸரிக்கும் பொழுது அவனுடைய ஸங்கல பம் ஒருவராலும் நிவருத்தி செய்ய முடியாததா யிருந் ததைப்போலவே அபுநராவருத்தி ஸங்கலபமும் ஒருவராலும் நிவருத்தி செய்ய முடியாதென்று தாதபாயம் இதில் அவன கருணையே முக்கிய காரணமென்று நிரூபித்தருளுகிறது. — ' பண் டைநாளாலே ' என்றாரம்பித்தது பண்டைநாளாலே - முன காலத்திலே (உண்டாகியதான) ஸேஷம் கீழ் வயாகயாதம் ' ஸஹஜகாரணம் ' மென்பதினால் உபாயானுஷ்டானத் தினால் உண்டான கருபை நிகரஹ ஸங்கலப நிவருத்தி க்கு மாததிரம காரணம், மோக்ஷத்தைக கொடுப்பதற்குக் கார

பட்ட ஸஹஜகாருணமெனது தெளிந்தவ்விஷயத்
திலும் கூதஜகுனயிருக்கவும் பூரணம்

இவவுத்தரகூதத்தில் உதாரவாதுயங்களைன்று
சொல்லுகிற காரணங்கள் மூன்றாலும் வரிஹரணீ
காரணநாயகம் ஸஹஜம் யங்களிலும் வரிமுஹுங்
செய்யவேண்டிய ஸாராமஸம் களிலும் ஹாரமிருக்குமபடி
சொல்லுகிறோம் 1. விஷயம் விஷயாணாஹ உதார

ஹாரம் அவனுடைய ஸஹஜகாருணயமே எனப்படுகிறது. 'அவ்விஷயத்திலும்' என்று பொதுவாய் உருளிசெய்திருப்பது கைங்கரியத்திற்குக் காரணமான கருணையை உருளிசெய்தவராக ஸாரகச கீழ்ப்பாசத்தில் உதாரஹரிககப்பபட்ட பகவானிடத்திலும், லக்ஷ்மியினிடத்திலும் எனப்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக இப்படிப் பொதுவாக உத்தர கருதயங்களை யருளிச்செய்து அவைகளைவிடேவிடத்திலிருப்பிசசில் கருதமயிஸ்தரிகருமென வுருவாஹி அகின ஸாராமஸத்தை யருளிச் செய்திருக்கிறார் -- 'இவவுத்தரகூதத்தில்' என்றாமபித்து சீமச சொல்லியபடி நடக்கும உத்தர கருதயத்தில் என்றபடி 'உதாரவாதுயங்கள்' என்பதற்கு 'ஸாரவாதுயமெனவியுக் கூடு பூரணமென கருது. ஆசயம் வரிவரித் வரி வரிவெனத் தவறு மெனவரி' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினால் இவை எல்லாம் பாரதானங்களாலும், மறறவைகளும் உபலக்ஷணங்களாகவும் மாநினைநனை என்று காதபாயம் வரிஹரணீயங்களிலும் - விடத்திலும் வைகளிலும், இதை முதலி லருளிச்செய்திருப்பது அனுகூலமானதைச் காட்டிலும் அபராதமில்லாமலிருப்பது மென எனப்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக வரிமுஹுங்களிலும் - அருளிச்செய்து கருதககவைகளிலும் ஸாராமஸத்தைச் சொல்லுகிறோம் எனறருளிச்செய்யாமல் 'ஹாரமிருக்குமபடி' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் ஸவபுகதியாலே ஒன்றைகசலாதது ஸாரமென்று சொல்லவில்லை, பரமானங்களில் ஸாரமென நேறாட்டிருப்பதே நிரூபிக்கப்படுகிறது என்பது நயோதிதம் விஷயம் - விஷயத்திற்கும், விஷயாணாஹ - ஸபதாதி விஷயங்களுக்கும்,

சத்யக்ஷரம் | உவலும்கூட விஷம் ஹதி விஷயாஸ்யா
 ணாடிவி! ' எனறும், 1 ' ஆவி திகைக்க வைவொ
 குமைக்குஞ் சிற்றினபம் பாவிலோனைபம் நீ காட்
 டிப படுபபாயோ ' எனறஞ் சொல்லுகையாலே
 வரலும்கூடாவி குலையாமையாக மறக்க
 வேண்டு மவற்றில ப்ரியம விஷயாஸ்யாடின கூட
 லுதை வாராமையாக நினைக்க வேண்டுமவற்றில
 ப்ரியம சூரிய-கூடாவி ப்ரியகூடாவி முத
 லான வுலகாரம் காவ-கூடாவி குலையாமையாக

சத்யக்ஷரம் - மிகவும் நூலான, ஸந்தரம் - நூலான
 (இருக்கிறது), (எப்படி யென்னில) விஷம், உவலும்கூட-
 ஸாபிதப்பட்டதான சொல்லி, ஹதி - ()
 லுக்கிறது, விஷயாடி - விஷயானது, வரணாடிவி - விஷய
 பபது மாதிரிதான் (சொல்லுகின்றது) ஆவி மயம்,
 திகைக்க - பாவியுடைய, ஐவா - ப்ரியம் (விஷயம்), குமை
 க்கும் - ஹிமலித்யுமபடியான, தந்திரம் விஷயம் (விஷயம்)
 குமபடி நிரப்புகிறது, பல சிற்றினபம் - ஆவி மயம், ப்ரியம்
 இன்பங்களை, காட்டி - காண்புகள் ஆவியாகியுள்ள (விஷயம்),
 பாவியேனை, படுபபாயோ - விஷயம் (விஷயம்) குலையாமையாக-
 குறைந்து போகாமலிருப்பதற்காக விஷய வரணாடி - விஷய
 யங்களில் ஆகை, அல்லது ஆவியானது (விஷயம்)
 தால் பரிஹரிக்கவேண்டிய தந்திரம் (விஷயம்) காண்புகள்
 ' சொல்லுகின்றது (விஷயம்) ஸூரிய-கூடாவி ப்ரியகூடாவி
 மும் ' என்கிறபடியே ஆவியில் (விஷயம்) விஷயம்
 காக அடிக்கடி நினைப்பதன் காரணமாக (விஷயம்)
 என்று ஸ்ரீஸகலபஸூரியோதயத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது
 இங்குஸந்தேயம் (கூடலுதை வாராமையாக ' என்கிறபடி
 ' ப்ரியம் வரணாடிவி கூடலுதை வரணாடிவி கூடலுதை
 விஷய ' என்று எல்லாப் பாடிகளிலும் விஷயம் (விஷயம்)
 சொல்லப்படுகிற தந்திரம் என்கிற (விஷயம்)

சொல்லா தொழிய வேண்டுமவற்றில் ஸ்ரீயாக்ம
சூத்தோத்தஷ்டம் உபாயநிஷேஷையா மறவாமைக்காக
1 'ஸுஷேஷம் வகூ' என்கிறபடியே சொல்லவேண்டு
மவற்றில் ஸ்ரீயாக்ம ஈயம் உகந்தது பணிகொள்ள
வுரியனான வெம்பெருமான திருவுள்ளமழலாமைக்
காக காரண சூயத்தாலும் 2 'செய்யாதனசெய்யோம்'

தற்சாக என்று தாதபாயம் முதலான-ஜனாஜோபதேசம் (1) கலிய
வைகள், அப்படி நினைக்காவிடில் கருதகனனுவான என்னு
தாதபாயம் சூத்தோத்தஷ்டம் - தன்னுடைய மேனனைய
அப்படித் தன்னை மேற்பட்டவனாகச்சொல்லிக் கொண்டால்
பகவானுடைய கருபைக்குக் காரணமாகிய தீநாச இரகுவ
யாகிற சாரபணயம் போயவிடுமென்று தாதபாயம்
இந்தக் காரபணயானுஸந்தானமில்லாவிடில் உபாயாக்ம
நவயமும் ஏற்படுமென்று கீழ் விருத்தியாபாதிருக்கிறது
வனவம் - கீழ் வயாக்யானம் செய்தபடியே ஆதிகா ஸாஸ்தா
னத்துடன், ஸுஷா - எப்பொழுதும், வகூ - கொல்லிக் கொண்
டிருப்பவனாய் உபாயநிஷேஷை குறைந்துவிட்டால் தீநாச
தில் 'ஸுஷேஷாஹிஜூகம் ஸுஸமஸிவவம-ஆடிவநகாச' என
றருளிச் செய்யப்பட்ட ஆநந்தம் குறைந்துவிடுமென்று உபாயாக்ம
ஸபாஸமும் உண்டாகும் என்று தாதபாயம் பணிகொள்ள
உரியனான - (நமமுடைய) கைங்கரியம், ஆராதனை, பஞ்ச
தவனான அழலாமைக்காக - அழலாமைப்பாக்காணாமாக, அழலு
கை - கோபித்துக் கொள்ளுதல், ஆதிகாஸ்தாபாபாபவையா
திருவுள்ளம் சலகசாலம்கூகாக

இவ்விடத்தில் கீழே உத்தேசநிஷேஷம் ஸரீர,நிஷேஷம்
விடவேண்டியவைகளிலும் செய்யவேண்டியவைகளிலும்
ஸாராமஸத்தை யருளிச் செய்பவனென்று விருத்தி 'காரண
சூயத்தாலும்' என்றருளிச் செய்திருப்பது பாகவாக் கைங்கரிய
யம் முதலியவைகள் மனதில் எண்ணாமல் ஸரீர,நிஷேஷம்
மாதிரி செய்பமுடியாதாகையினாலும், வாயிற்றல் வாயிராதி
களைச் செய்துகொண்டிருந்தால் ஸரீர,நிஷேஷம் செய்வது நிஷேஷம்

என்னுமவற்றில் ப்ரபாகம் ஸ்ரஹவிடிவவாரம். வு
 ருஷாயுஷாரம வறறுதல வரையிடுதல செய்யா
 மைக்காக கரணசூயததாலும் சுதபுஷுங்களில்
 ப்ரபாகம் ஹவகெஜ்யபுத்திலெலலை நிலமாய ஸா
 ஸ்ராமுஜிதாதமான வாயாயபாழி ஹவகெஜ்யபும
 ஸ்யம்புயொஜமமான விவவுதூரகூசுமும ரஹஸ்ய
 சூயததில் ஹஸு ப்ரகிவாடிசங்களான ப்ரபேசங்களி
 லே யநுஸந்தேயம்

பேரனமாகையினாலும், கரணதரயமும சோந்திருசகவேணமெ
 ள்ளெற தாதபாயத்தினால் செய்யாதன - பெரியோர்களினால்
 அனுஷ்டிசகப்படாத காரயத்தை, அனறிடே சொயந்தசாத
 காரயத்தை, அதாவது பாகவதாபசாரகைக் என்றபடி, செய்யோம்
 -செய்யமாட்டோம் 'ஸ்ரஹவித்தகக'ளாவது ஸந்தாசாரய ஸமா
 ஸரயணத்தினால் ததவஜஞான முடையவர்களாய முமுக்ஷுக
 ளானவர்கள் இத்தால் பருமமவிதபசாரம் பசவானுடைய நிகர
 ஹத்துக்கு காரணமாகையினால் இது ஸரலவிதமான அநாந
 தவகளுக்கும் காரணமாகும் என்பது நயோதிதம் வறறுதல
 மிகுதியில்லாமல் நபிதது விடுதல, வரையிடுதல - அளவிடப
 பட்டதாகுதல, அதாவது குறைந்தவிடுதல தரிசரணங்களாலும்
 பாகவத கைகசாயம் செய்யாவிடில் புருஷாததம் நாஸமடை
 யும், அதாவது ஒரு கரணத்தினால் மாததிரம் செயதால் அது
 குறைந்தவிடும் என்றபடி எல்லேநிலம் - ஓரத்தில் (கடைசியில்)
 இருக்கும் நிலம் ஸாஸ்ராமுஜிதாதமான - (வாணஸரமதாமந
 களுக்கு அனுரூபமாக) ஸாஸ்திரங்களில் அனுமதி பண்ணப
 பட்ட, இப்படிச்சிலலாவிடில் இது சைனகாயமாகாது இநத
 பாகவத கைகசாயத்திலும் பரதானம் ஆசாரய கைகசாயம் என
 பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'சூவாயபாழி' என்றருளிச் செய
 யப்படடிருக்கிறது 'இவை இரண்டிலும் ப்ரபாகம் சூவாயபு
 கெஜ்யபு' என்கிற ஸ்ரீ ரஹஸ்யரதனுவளி ஸ்ரீ ஸூகதி இங்கு
 அனுஸந்தேயம் ஸ்யம்புயொஜமமான' என்றது ஹேது
 காப்ப விஸேஷணம்

விண்ணவா வேண்டி விலகினறி
மேவு மடிமையெல்லாம்
மண்ணுலகத்தில மகிழந்
தடைகின்றனா வண்டுவரைக
கண்ணை நடைகலங்கொள்ளுக
கடன்கள கழற்றிய நம்
பண்ணமருந தமிழவேத
மறிநதபகவா களே

22

இப்படி கீழருளிச் செய்த தகராசருநியாதிகார விண்ணவா
பன்னாகள பரதயவாய பரிஹாரகிரஞ்சயா ஆவடிபா
போதிலும் பகவானிடத்தில நிதிநாயகமான பதி நேயுடைய
கை உண்டாகக்குகிற தாவிடவேதாநக நாமாநகை அநாமா
யானுகாஹத்தினாலயநாவ, நகா அறிநத பாரமனேயு, நாமா
முகதாகளுடைய கைநாமாயகதைபலீபாலனே பரிதி பூராமாநாய
ஸவயம பரயோஜனமாச அனுஷ்டய திமுநாய விவற்றா நிரவிரா
கிரா—'விண்ணவா' எனருமாயிடுகது

11 - ரை] வண் - விலகணமான, துவரை - நாமாநகை, அநாமா
தில வலிககிற, கண்ணை - பூரி நருநகை, அநாமகலங்க கொ
ள்ள - நமமுடைய பரததை அநாமேரி, நகாநகை நாமாநகை
கடன்கள - மூன்றுவிதமான நடனகையும, கழற்றிய நிதிநாயக
செய்தவரான, நம் - நமமுடைய, பண் - காணாய, அருரு - அநாம
நதிருககிற, தமிழவேதம் - தாவிடவேதநகை, ஆநாமாநகை
வராகளின் பூரி ஸைகதிகளே, அறிநத - ஸாமாநகை, ஸகாமாநகை
கனிபிடுநது அறிநதவாகளான, பகவாகளே - பாரமனேயு
கிற ஸபதத்திற்கு அராததமான நாமேரி, பாரமனேயு
விலகக்குகிறது, விண்ணவா - நிதயஸுமரிநாய, வேண்டி - பாரமனேயு
திதது, விலகினறி - ஒருவித நாமாநகை, மேவு - பாரமனேயு
பரிதியுடன செய்துகிற, அடிமையெல்லாம் - கைநாமாயகதைபலீபாலனே
வறறையும், மண்ணுலகத்தில - பூரி, பாரமனேயு, நிதிநாயக
ஸநதோஷத்தை யுடையவாகளாய், அடைகின்றனா - ஆநாமா
கிராகள

'வேண்டி', 'அடைகின்றனா' எனப்பெயர்ந்திருக்கின்ற
ஸூரிநகை பராததிததையும கைநாமாயகதை (பூரி) நாயக - ஆநாமா

தனமாய அடைகிறார்கள எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆகையினால்
 யினுல்லலவோ இவர்களை 'விண்ணுளாரிலும் சீரியா' எனகிறா
 'எல்லாம்' எனபதினால் ஸாவனித கைங்காயப்பி, நதி சொல்ல
 படுகிறது இததால் பரதயவாய பரிஹாரத்திற்கு ருதத
 கருதயத்தை யனுஷ்டிக்கும்ஸாதாரண பரபன்னாகள் அதற்கு
 காரணங்களான நிதயநைமித்திகாதிகளை மாத்திரமசெய்வார்கள்,
 இந்த பரபன்னோததமாசள பரீதி பரோரி, காங்ளாபச செய்கிற
 படியினாலே அஸேஷ கைங்காயத்திலும் அநவயிககிறார்கள் என
 பது ஸூசிதம் 'மண்ணுலகத்தில்' எனபதற்கு இ, நற்கு விபரித
 மாய அஜஞாநாதிகளுக்கு காரணமாகையினாலே இ, நன தருமா
 ஞாலமாகிற இந்த லோகத்திலேயே என்றா ந, நம சநருந்ரளில
 லாத நிலத்தில் அனுபவிப்பவர்களைக் காட்டிலும் ச, நருக களிநுக்
 குமபொழுதே அவர்களை அபரயோஜகாக்களாகி அடிமை செய
 கிறவர்கள் உத்தமாதிகாரிகள் ஆகையால் 'வைகுந்தம் புருவது
 மண்ணவா விதியே' என்று ஸூரிசுளாலும் சொண்டாடப்படு
 கிறார்கள் 'தீர்த்தனுக்கற்ற' எனகிற பாடபின் வயாங்ளான, ந
 தில் ஆரூபிரப்படியில் 'திருவாறன் விளையே பூவுமென
 றிருக்கைக்கு விருடியியான வென்னுடைபா வாவதகைப்பேர
 குகையாலே பவித்ரம், அதில் நின்றருளின வெனபெருமான
 அதிலும் பவித்ரம், அவனைப் பூகிவாழி, ந திருவாயமொழிகள்
 இவை வல்லாரவை வறறிலும் பவித்ரவரு கரென்று ஐங்கூர்
 ஷேவர்கள் வந்திரித்துக்கொண்டு தங்கள் பூணயிதி நருகபுச
 சொல்லுவா' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பது இங்கு
 ஸந்தேயம் 'மகிழ்ந்து' எனபதற்கு 'நிஜகதி-தாழி ஸக்துணம்
 கையபூச பூமெதெயவ காரிதஃ' என்றருளிச் செய்திருக்கிற
 படியே பரதயவாய பரிஹாரத்தை ச, நருகபிகளால் நிகவலம்
 பரீதி பரிவாஹமாகச் செய்கிறார்கள், அங் அங் அங்
 காத வரிததம் என்று நாத்தாயம் 'அடைகின்றனா' எனப
 தற்கு கோலவிழுகசாட்டாலே இவர்களுக்கு அவை அண்ணாது
 கிடைக்கின்றன என்று நாத்தாயம் அநாவது 'பாமாநினை
 குழந்திருந்தேத்துவா பலலாண்டே', பாளாரும தரிதாபல
 லாண்டிசையுடன் பாடுவோமே' என்றிவை மு, நலியவைகளிற
 படியே அங்கும் செய்வதையே இங்கும் ஸவாய விய, நகாக்கி

மற்றவையும் உபலக்ஷிதமாய வலித்திககினறன என்று தாதபாயம
இப்படி லோகாததாததில கிடைக்கும் சைனகாயங்கன இந்தத்
தேசத்தில் கிடைக்குமென்பதற்குக் காரணம் காட்டி யருளுகி
றா—‘ வண்ணவேரை ’ என்றாரம்பித்து ‘ வண்ணவேரை ’ இங்
யாதியினால் தவாரகா பட்டணத்தில் இந்த லோகத்தில் அனாம
பாவிதங்களான ஸுதாமா என்கிற தேவேந்திர ஸபையையும்,
குபேரனுடைய நவநிதிகளையும், மற்று நிரபாலகாஞ்ஞைய
ஸாவஸுவாயங்களையும், தாம் இந்த விபூதியை அலங்கரிக்க
கொண்டிருந்த வரையில் இருக்கும்படிசெய்த ஸ்ரீ கருஷண
னுக்கு இவர்களுக்கு முகத்தைப் பாயநடைக் கொடுத்தது ஆஸ
சாயமல்லவே என்று தாதபாயம் ‘ கண்ணன் ’ என்பதற்கு
தன்னை யாஸரயித்தவர்களுக்கு ஸகல விதத்தா லும் நிரவாஸநகன
என்று தாதபாயம் ‘ அடைக்கலம் கொள்ளக் கடன்கள் கழறறிய’
என்பதற்கு ஸ்ரீ கருஷணனுடைய பரிசுத்தந்தினு லுண்டான
ராஜகுலம் சொல்லப்படுகிறது, இவன் நம்முடைய பாரதத்தை
ஸவீகரிககவே தேவதை முதலியவர்கள் காங்குள்ள கடன் கொடு
டைக் கிழித்ததுவிட்டாசன என்று தாதபாயம் ‘ நம் ’ என
பது ‘ தமிழவேதம் ’ என்பதோடும், ‘ பகவாக்கள் ’ என்பதோடும்
அநவயிக்கிறது ‘ நம் தமிழவேதம் ’ என்பதினால் பாரபண்ணா
ளான ஸ்ரீ வைஷ்ணவாசன்களுக்கு இப்படிப்பட்ட புருஷார்த்தத்
த்குக் காரணமாசையினால் அஸாநாரணமாக அநாதிநித
தக்கது என்று தாதபாயம் ஆகையினால் பிறே ஸ்ரீமத தாரி
டோபநிஷத தாதபாய ரதனாவனியில் ‘ ஐயுாலாரய்யுல க்யாவி
தமண்ககிலாகாண தீதாணவிலு ஐயுலாணாஅர வலிவென்றிய
தீதவ மணமு நலிவாநாநுஸகா ததாநுக் தா தீவணீ
ததமதஸாஜீஷு ஸவீயஸாவா மாயாதா தயபுரதாவனீ
விவம்பொதாரிணீ யாரணீயா ’ என்றும, ‘ ஸூகிரிகாணே
யொழா ’ என்றமிவா தமமாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்ட
புருக்கிறது இது ‘ அறியக் கற்றவல்லார வைஷ்ணவாரா
கடல ஞாலத்துள்ளே ’ என்கிற நம்மாழ்வார ஸ்ரீஸுகந்திரின்
தாதபாயாததம் இங்கு ‘ ஸூகிரிகா ’ என்பது பாரபண்
னாகிய வேஷம் அன்றிககே ‘ நம் ’ என்பதற்கு ‘ குருஷு
க: காமபதே: ’ என்கிறபடியே குருகையில் வந்து கொ

புணயிதவிவ பூராவம் வபூராக் வி யாவஸஸேவிதம்
 உவகி உஹுராபூஷெடி டுஷ்டா உதளகணீடிவபுணை
 பூவடிதயகாவஸஸுடுகெடு பூலும் வாரிலுஹுதெ
 பூவஸுரகஹாரோடி வெஸரபூவஸிதவஸகெடுகூ கெடுகூ

உகி ஸ்ரீகவிதாதிடக வலிஹஸ்ய வவபுதனூவதனூவ்ய
 ஸ்ரீபெஹுடநாயஸ்ய வெஹானாயபுஸ்ய க்யகிஷு

ஸ்ரீபெஹுஹஸ்யசுயவாரொ
 உதூரக்யக்யாயிகாரஃ வஹுடிஸஃ

|| ஸ்ரீ பதெ நிமகாண உஹாரெஸிகாய மபிஃ ||

சாராதபுறநிருவேங்கடமுடையான திருவாடிதே || ஸாணம

மூப்படக்கிய குலபதியாகிய ஆழ்வார அருளிசெய்தபடியினால்
 தமக்குள்ள ஆதரம் காண்பிக்கப்பட்டதாகவுமாய் அன
 றிகடே 'தெளியாத மறைபிலுறா தெளிகின்றோம்' என
 கிறபடியே தமாமளனில் உண்டான உபசாராதிசயந்தினால் அருளிசெ
 ய்கின்றாராகவுமாய் 'பண்ணமரும்' எனபதினால் 'ஸாஹா
 மிதிதாதி ஸாஹாமி மெஜிரெ' என்கிறபடியே பாணங்களை தாங்கள்
 நனமையைப் பெறுவதற்காக இந்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளில் தாங்களை
 வந்தமாதமை சொல்லப்படுகிறது அனறிகடே கானவாள நம
 மால் அமைக்கப்பட்டதன்றியே தாங்களை இவைகளில் வந்து
 புகுந்திருக்கிறபடி சொல்லப்படுகிறதுதாசவுமாய் வரெடு
 மெயெவ உயாரம்' இதயாதிகள் இங்குஸநதேயம் 'தமிழ்
 வேதம்' எனபதினால் ஸாவாதிகாரதவமும், எளிதில் அராதத
 தைத தெரிவிக்கக்கூடிய தன்மையும், தமிழ்என்னும் பதத்
 திறகு இனிமை என்றாததமாதையினால் இனிமையும் சொல்
 லப்படுகிறது 'வேதமறிந்த' எனபதற்கு ஸ்ரீ ஸுந்தபரகாஸிகை
 யில் வேத ஸபதத்திற்கு வேதாராதத்தில லக்ஷணை என்றருளிசெ
 ய்திருக்கிற நயாயமாக இங்கும் வேதாராததங்களை அறிந்த
 என்றாததம் 'பகவா' எனபதற்கு பகவானுடைய ஸ்வரூபி

சுனோப பற்றிய ஜனாநம், பகதி, வைராசயம் முதலிய சலயாண குணங்கள் நிறைந்தவாச ளாகையினாலே 'வாலீகி ஸ்மதவாக்ய வ்ஃ' எனநிறைவு முதலிய இடங்களிற்போலே ஒன்பசாரிகமா கசு சொஸி இருசசிறதாகவுமாம் அனறிககே இவாகனையே பகவான் என்று அபேதமாசசு சொலலி ஸதோகதிரம் செயதி ருக்கிறதாசவுமாம்

இப்படிப்பட்ட ஸவயம் பரபோஜனமான கைங்காயம் இநத காமிட வேதாந்த விததுகளான பரபனதேததமாகளு ககு மாத்திரம் வருவநற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறா— 'புணயி மலிவ' என்றாமதித்து

ப - ரை] ப்ரியா - பதனியானவள், வஸூரஸு - (தனசகு)மின புறத்தில், ப்ராவ்-வந்திருக்கிற, புணயி மலிவ-பாததாவைப் போல, ஸ்ரீ ஸம் ப்ரவம்-ஸ்ரீ யம்வகியாய தங்களுக்குப் பாததா வாகிய பரவாணை, வஸவஜிதம் - தன்னுடன் சேருகவஞ்ச, உம் - அடிகசடி, சுஜெஷ்ட - விசாரிகசப்படடிருக்கிற (துடைக்கப்படடிருக்கிற), உஹகி - பெரிதான, அதாவது பர பாவத்தினாலும் (ஆசாரத்தினாலும்) என்றபடி, உம் - திருமந திரமாகிய, உணர் டிவெஷ்ட - ஸபடிகாரி மயமான கண்ண டியில், டிஷ்டா - தாஸநஸமாசாரமாக அனுஸந்தானம் செய்து (பார்த்து), ப்ரவஜக யகாஃ - பரபத்தியையே தனமாக வுடையவர்களான, அதாவது புருஷாததங்களுக்குக் காரணமாக வுடையவர்களான என்றபடி, வஹஃ - பூர்வாகள், ப்ரவஜக- பரவிக சொண்டிருக்கிற (அடிகசடி விருத்தியடைந்துகொண் டிருக்கிற), உஹா-அதிரமான, சுஜெஷ்ட - வாஸனையையுடைய (ஸநதேஷததையுடைய), ஷூர-மலாநதிருக்கிற, ப்ரவஜக- புஷ்பகசங்கு, வஹஹஃ - ஸதருஸங்கு, சுஜெஷ்ட-கைங் காயங்களின் வரிசைசனினால், வாரிஹம்ஜகெ - அனுபவிக்கிறார்கள்

'புணயி மலிவ' எனகிற தருஷ்டாந்தத்தினால் தினந தோறும் தனனை யலபகரித்துப் பகவாணை மனதில் மானஸ பாத பகூத்ததினாலே சோதத்து சண்ணாடியில் பண்டு ஆநந்தத்தை யனுபவித்துத் தான ருக்கக்கோந்த மாலைகளை அவனுக்கு ஸமாப

பித்த ஆண்டாளின் வருத்தநாதம் ஜனாபகப்படுத்தப்படுகிறது
அதை இங்கு உதாஹரணமா யெடுத்ததினால் 'மொகூம் தவ
வியதஃ மவதீவ மொஷெ மகி' திரோம் பூணயமாவநயா
மூணஃ । உவரவவெவிலுரஹலம்மசெஜெரூஷெஹஃ மூம்
மாஸபணி ஹூஷயம் மூரவஹூபஃ ॥ ' எனறிவா தாமே ஸ்ரீசோ
தாஸதுதியில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அவ்வாண்டா
னேப்போலே தாங்களுமனுபவிகச வேண்டுமெனகிற ஆசை
யுடைய ஆழ்வாராக இவ்விடத்தில் 'வஸஃ' எனப்படுகிறா
கள் பகவதனுபவத்திலே ஸததையையுடையவாக ளாகையி
னாலே அவர்களை 'வஸஃ' என்கிறது இங்கு 'பூணயிதம்',
'வியம்' என்கிற பதங்களினால் 'சுவ்யூஷெவ்யூ தேவஸவிற
தவ்யூ வரஸ்யூம் பூகிஷிதம் । தெநெபம் ஸவ யதீதூதூ சூ
ஹூகிஷிதீ ஜீவதி ॥' என்கிறபடியே ஒருவாககொருவருள்ள
பரேமாதியைம் சொல்லப்படுகிறது அப்பொழுது 'பூணயிதம்'
என்றது பரிபையின் விஸவாஸத்தககுப பாத்திரபூத ரென்ற
படி அன்றிககே 'பூணயிதம்' என்று பாத்திராவின் விஸவா
ஸத்தைச் சொல்லி 'வியா' என்று அதற்குச்சாரணத்தைநாசொ
ல்லுகிறதாகவுமாம் 'ராஸ்யூவீ வியாஸாபயூ டாஸா வித்ய
கூதாஹி । மூணாஹூஷ மூணாஹூவீ பூகிஷிதூபொ
ஹூஷிதூ' என்கிறபடியே இவ்ள பரிபையான படியி
னாலே விஸவாஸம் மேல மேல வளாந்து வருகிறது என்று தா
பாயம் இது அவன் ஸநிஹிதனா யல்லாதபோதும் அவனைத்
தன்னுடன் சோததனுபவிப்பதற்கும், அவனும் இவளை விட்டுப்
பிரிய மனமில்லாதவனாய் இவளுடைய அனுமதியின்றிககே அரு
கில வந்து நிற்பதற்கும் காரணம் 'வஸஃ' எனப்பத
குப பாத்திர எதிரில் நின்றால் தன்னையும் அவனையும் சோததனு
பவிகக முடியாதாசையினாலே அவன் பின்னாலே வந்து நிற்கும்
பொழுது இருவரையும் சோததுக கண்ணாடியில் அனுபவித்
தாள என்று தாதபாயம் 'தேஹதி' எனப்பதற்கு இவ்விருவா
களின் ஸௌந்தராயங்களில் கொஞ்சங்கூட குறையாமல்
பாப்பதற்குத் தகுந்த வஸஸாலயத்தை யுடையது என்று தாத
பாயம் திருமந்திரமும் ஜீவ பரமாதமாககளின் ஜனாதவயமான
எல்லா ஆகாரங்களையும் ஸபஷ்டமாகக் காட்டுகிறதென்று தாத

ராயம் 'ஓஹுராஜேஷ்ட' எனபதினால் அழுககிலலாமல
 யுககடி துடைசபபட்டிருப்பதினாலே ஸபாபடமாகப் பாரப
 தற்குக் காரணமா யிருக்கிறது, மந்திரத்தை அழுககடி அனு
 நதானம் செயவதினாலே பரதயசுமாசப பாரபபதைப்போஷ
 'ஸதமாயத தெரிவிக்கிறது என்று தாதபாயம் 'கேள்'
 எனபதற்கு திருமந்திரத்தில் பாராதய பாரதநதாயங்கள்
 ரதிபாதிக்கப்படுகிறபடி யினாலேகான் ஸதிரீ பராயனென்பதும்,
 வண ஸவநதிராய ஸோஷியாயிருப்பதினால் அவன பாதரு
 தானியன எனபதும், இருவரும் சோநது நிறகிற நிலையும்,
 தில் பதனீசகாரியமான ஜீவாதமா முனபும், பாதகாவாசிய
 ரியபதி பின்பும் நிறகிற நிலையும், இருவரும் அனுபாவய
 கும பாகாரமும் பரணவ நாராயண ஸபகங்களில் பரதி
 திகழப்படுகின்றன என்று தாதபாயம் 'கேணிடிவபுணை'
 எனபதினால் திருமந்திரமே ஸாகாயம், அதினால் பாகாஸா
 யபட்டபிம் அாகதம் இன்னும் ஸாகாயம் எனபது தயோ
 ரம் 'வஸகி' என்கிறபடியினால் 'நிதயஸூரிக' இருக்கிறா
 'எனறாதகமுள்ள ஸந்திராகய, திபிருகும் 'வஸகி' என்று
 ஸஸபாபடுகிற நிதய ஸூரிரானினை அவதாரம் எனபது தயோ
 ம அனநிசகே 'பூவடிநயநாஸகி' என்று ரோதது
 ரகிதது பரபததியைச் சங்களுடய புருஷாத்தந்ததுரரு
 ராயமாக அனுபூதகது ருந, கருதயாச ஸாஸபாடியினாலே
 வல போகாததமாபத திருமந்திரம் முதலியவைகளின் அாத
 ஸஸநதானம், நிதய நைமித்திகாதி காமங்கள் முதலியவை
 ச செய்கிறார்கள் என்று தாதபாயம் அனநிசகே பரபத
 யச செயதபோதிலும் இவர்களைக்கொண்டு லோகத்தை உத
 ரகம் செயயவேண்டு மென்கிற பசவத ஸங்கலபத்தினாலே
 கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களாய் என்று தாதபாயம் 'ஸா
 கி' எனபதற்கு வெளுதக நிறமுள்ள மலபைக, முலலை
 லிய புஷ்பங்கள், அனநிசகே, ஸாஸதிரானு மதங்களாய் பரி
 நதயுகளான என்று தாதபாயம் இங்கு கேவல தேவநாந
 ராதயங்களும் காமய பலங்களும் நிறைந்திராமல், 'ஸாஸ
 ரஸுதாநம்' என்கிறபடியே முழுமையும் ஸாஸமாயிருக்கிற
 ராததம் நிதயநைமித்திகங்களைச் செயயமிடத்தில் பலமமுத
 நவகளில் ஸங்கமிலலாமல் என்று தாதபாயம் 'பூவடிநய

காமங்களைக் குறிகின்ற நாராயணம் இதனால் ஆழ்வராகள் பக
வானாத சமமுடைய ஸ்ரீ ஸுமங்கலிகளினால் அவனிதம் அனுப
வித்திருக்கிறபடி யினால் அநத ஸ்ரீ ஸுமங்கலிகளை ஸாராத த
மாக அனுஸந்தானம் செய்யும் பரபன்னோத்தமமாகளுக்கும்
அப்படிப்பட்ட அனுபவ விஸேஷம் உண்டாகிறதென்று கீழ்ப
பாட்டில் பரஸநாவிககப்பட்ட அராதம் ஸதாபிககப்பட்ட
தாகிறது ஸுமங்கலமான வாராவடுக்கடவிலே வநுமவியாத
வஸ மிலலாதபடி யமலு ஹரெஷையாலே சுந்யாத்யம் ஹ
த்யுரான இருவரும் நிறகிறநிலை மயகசண்டு ஸுமங்கலிகளோடொ
கக கென்கையுடைய திபாம்' என்று ஸ்ரீ ஸாரஸங்கரஹத்தில அரு
ளிச செயதிருப்பதும் இந்த ஸலோசத்தின் ஸங்கரஹம்

இருவஹநதிரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரணிமமாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில

ததரகருதயாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிமலாங்க ஹோடுஸிகாய நம: ||

புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரம்.

[பாகவத கைங்கரியத்துக்குக் காரணம்—பகவத பரீகீ வீரேஷம்—
பகவத பரீதிகத த்வாரம்—பரமைகாகதி நர்மததீந்த, அனுருணமா யிரு
ககை—பரஸ்பர ஸேஷ ஸேஷிபாவம்—புருஷார்த்த காஷ்டையீகி பர
யோஜனம்]

வ்ருதனூ ஸ்ரீஸிவாஸ ஸ்ரீஸிவாஸ ஸ்ரீஸிவாஸ ஸ்ரீஸிவாஸ ஸ்ரீஸிவாஸ
ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ
ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ
ததேந ந: கெஷஸிவாஸ ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸாராஜாநாஹி ஹோடுஸிகாய நம: ||

இப்படி பாகவத கைங்கரியம் பாகவத கைங்கரியம் பாகவத கைங்கரியம்
மாக இருக்க வேண்டுமென்று நினைப்பது பாகவத கைங்கரியம் பாகவத கைங்கரியம்
இந்த அதிகாரத்தில் பாமாணோடுஷஸிவாஸ ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ
கப்போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்கரஹி, கருணா
கருணா—வ்ருதனூ எனருமபிதது

ப-ரை] ஸ்ரீ - அநத, ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ ஸ்ரீய: காரணோடுஷஸிவாஸ
கிய, கெஷ: - பகவான, வ்ருதனூ ஸ்ரீஸிவாஸ ஸ்ரீஸிவாஸ ஸ்ரீஸிவாஸ ஸ்ரீஸிவாஸ
யும ஸ்வாமியாயு மிருக்கிறாயினால், வீடிவிதள - (சேதன)
சேதன வஸ்துகளை ஸ்ரீஸிவாஸ ஸ்ரீஸிவாஸ ஸ்ரீஸிவாஸ ஸ்ரீஸிவாஸ ஸ்ரீஸிவாஸ
னுடைய பஹுமானத்திற்குப் பாகவத கைங்கரியம் பாகவத கைங்கரியம்
ளிடங்களில், அநாவது அநாவது அநாவது அநாவது அநாவது அநாவது
நியதம் - எப்பொழுது மிருப்பதாக, விநியம்கெஷஸிவாஸ -
உபயோகப் படுகிறதுகருணலலவா, இது பரமாணங்களில் பர
விததமென்று கிருவுள்ளம், யதிவதி கெஷஸிவாஸ - ஸ்ரீபாகவத
காரண பரதானமாகவுடைய நம மாராயாகளினால், யதிவதி

ஞொகாஜாயம் - லோகததையும் வேதததையும் அனுஸரித்து,
 குஹிதயியாம்பரிஷதிகதப்பட்ட புத்தியையுடைய, கீ-நமக்கு,
 ததீ - ஆகையினால், கெகெகய - பகவத கைககாயமானது,
 ததவிரதவய-கூண் - அநதப பகவானுடைய பஹுமான
 பாததிரமான பாகவதாகள வரையிலாக, ஸவவச - ஆயிறறு

‘வூதந்’ எனபதினால் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகப
 படுததிக கொள்ளககூடிய ஸகதியுடையவன எனபதும், ‘வூரஜி’
 எனபதினால் அப்படி உபயோகப்படுததுவதற்குப் பாததியதை
 உடையவனெனபதும் சொல்லப்படுகிறது ஸவாமியா யிருந்தா
 லும் பாததிரனா யிருந்தால் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகப்படுத
 திகசொள்ள முடியாது என்று தாதபாயம் ‘வூவஹுஜி’
 எனபதினால் ‘ஜோநீகாவெதெவ கீ தம்’, ‘ஸவ கீ பிய’
 இதயாதிகளிறபடியே தனக்கு மிசவும் பரியாகளான பாகவதா
 களுக்குக் கைககாயம் செய்வதைத் தன்னிடத்தில் செய்வதைக்
 காட்டிலும் அதிகமாசப பாவிககிறான் எனபகேறப்பட்டது இத
 தால் எல்லா வஸதுக்களும் பகவானுக்குச் சேஷபூதங்களா
 யிருந்தப பாகவதாசளுக்கு மாததிரம் சேஷ பூதனாவதற்குக்
 காரணமும் ஸசிபபிககப்படுகிறது ‘தியதம்’ எனபதினால்
 பகவத கைககாயம் எப்படி ஸவரூபமுள்ள வரையில் செய்ய
 வேண்டியதோ அப்படியே இதுவும் யாவதாதமாவா எனபது
 தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘ஸ்ரீயஃ காகொ கெவ’ எனபதி
 னால் ‘லக்ஷ்மீ கூட இருப்பதினால் அவன் ஜகதஸருஷ்டயாதி
 களான லீலைகளை அனுபவிககிறான்’ எனறாததமுள்ள ஸருதி
 யிலும், ‘யஸ்யாவீக்ஷ்ய கோவந்தகிந்திதவாஸ்யதொவியதெவிதம்’
 என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜகதஸருஷ்டயாதி வயாபாரண
 களைப் பண்ணுவதைப்போலே அநதப பிராட்டியின் ஸநதோ
 ஷததிறகாக அவளைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு ஸரணமடைந்த
 நமக்கும் இம்மஹா புருஷாததத கத ஸங்கலபிககிறான் என
 பது தயோதிதம் அப்படியே ‘பிரான’ என்று அவனுடைய
 உபகாரத்தை முதலில் அருளிச்செய்து, அதின் உதகருஷ்ட
 தலை ‘அடியாகரெனனை யாடபடுதக விமலன்’ என்றரு
 ளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது ‘வஹு’ எனபது பாவலித
 தியைக் காட்டுகிறது இப்படி அவன் கிரியோகிததா னென
 பது அவனுடைய ஆஜ்ஞாஞானகிற ஸருதி ஸமருதயாதிகளில்

இறகு ஹவஸ்கெசுஜபுததை ஹமவதகெசுஜ
 யபுபயபுணீமாகச சொலலுகைககடி யெனனென
 பாகவத கைதகாயதகுகுக னில — ‘வரமதாதிரபா
 காரணம் யாதெவயெயா வரபெயக
 வெவ யவஸுலாரபுவ வஸெஷ: வரஸெஷ:’ என்று

‘ஆசாராயண தேவதையாக எண்ணிகொண்டவனாயிரு’ என்றா
 ததமுள்ள வாக்யத்திலும், ‘வெவஸிவாஹபு சுவாவஸீத’
 என்றிவை முதலியவைகளாலும் தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘யவா
 ஹோச’ என்பதற்கு லோகத்தில ராஜாசகல தங்க
 ளுடைய வேலைகளாகளையும் பூஷணதிகளையும் ராஜயத்
 திறகாகவும், பிள்ளை முதலியவாசஞ்சராகவும் உபயோகிக
 கக காண்கிறோமல்லவா என்று தாதபாயம் வேதத்திலும்
 ‘எல்லாத தேவதைகளும் இவனுக்கு உபஹாரங்களை ஸமாப
 பிக்கிறார்கள்’ என்றும், அதை யனுஸரித்த ஸமருதியிலும்
 ‘தலாஸி சிஷுக்ஷாஸு வகுஜநீயா விஸெஷத:’ என்றும் சொல்
 லப்பட்டிருக்கிறது விவக்ஷிதம் ‘யதிவதிசுவெஷ:’ என
 கிற இடத்தில் ‘சுவ’ என்பதற்கு அவரை முகயமாகவுடைய
 என்றாததம் இறகு ‘வதிசுவஸ்யபிநா ஸுணஜி வரண
 தசிவாஹோடிரயொ ஸ்வெஸநஸிநஸிராத விவவாஹபந்யா
 ஸுயாந்யாஹ மாரபுவ’ என்கிறபடியேஸ்ரீ ஆளவந்தார பரபருதிக
 ளான பூவாசாராயகளும, ஆசசான, பிள்ளான, முதலிய பிண
 புள்ள ஆசாராயகளும, உடையவருடைய ஸமபந்தத்தினால்
 பெருமை யடைந்தாசன என்பது தயோதிதம் இவ்வாததமே
 யதிராஜ ஸபத்தியில் ‘யதிராஜேந நிஸபநாயகஸீ: சிஷுதீ
 மாரபுவக்ஷிஹாரயஷி:’ என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது
 ‘சுஹிதயிபா’ என்பதற்கு ஸேஷ ஸேஷிகளுடைய லக்ஷ
 ணங்களை அவர்கள் நிரூபித்தறிவித்தவர்கள் என்று தாதபாயம்
 ‘தத:’ என்பதற்கு இப்படிப் பகவான விரிபோகித்தபடியின
 லும், அதை ஸாஸ்திரங்களையும் யுகங்களையும் கொண்டு பூவா
 சாராயகளும்க்கு தெரிவித்திருப்பதினாலும் என்றாததம்

‘என்னென்னில’ என்பதற்கு ஸேஷிதவம் பகவானைக்
 குறித்து ஏற்பட்டபாதினும் அது கைபாய பாயந்தம் என
 பதே லித்திகாமஸிருக்க, பாகவத பாயந்தம் என்பது எப்படி

வேஷாய-ஹம் ஹததிஸே யருளிசசெயதபடியே
 ஸவெ-ஹ்ரணைபபற்ற ஸெஷஹதனனவிவ னகிஸ
 யாயாமம் பண்ணபபூவன் அவவதிஸயநதான்
 வஹ்ஸகியை யஹ்ரையிதது வரவேணும் ஆனால்
 ஜீவனுக்கு வரணைபபற்ற ஸகூமான வகிஸயமெ
 தென்று பாராததவிடத்தில ஸரீரகாபி உவததாலே
 யகிஸயாயாமம் பண்ணுகை யிவனுக்கு மஹிததுகரும
 பொதுவாயிருந்தது இவன ஸெஷிகு விஸெஷித

வரித்திகரும என்று காதபாயம் வரமதாதிஸய - ஸேஷியி
 னிடத்தில உண்டாகும் அதிஸயகதை, ஸூயாகெவயா -
 பண்ணவேண்டுமெனகிற ஆசையினால், உவாடுஷயகவடுஷ -
 அஹ்ஸகிககதகருநததாயிருக்கையே, யஹ்-எந்த வஸதுவுக்கு,
 வரஉவம்-ஸவருபமோ, ஸஃ அது, ஸெஷஃ-ஸேஷன், வரஃ
 ஸெஷி-இந்த அதிஸயத்தை அடைகிறவனாய முதலில பான
 என்று சொல்லப்பட்டவன் ஸேஷி, அதாவது அயலாநுடைய
 பரயோஜனத்தையே தனக்கு முகயமான பரயோஜனமாசவுடை
 யவன் எவனோ அவன் ஸேஷன், அந்த பரயோஜனத்தை யடை
 கிறவன் ஸேஷி இச்சை இவரு ஸேஷிகு மிருக்கலாம், ஸேஷ
 னுக்கு மிருக்கலாம், இவ்விருவாக்கு மிருக்கலாம் வஸ்திரம் முத
 லிய வஸதுக்கள் அதிஸயம் பண்ணாவிடத்தில ஸேஷியின்
 இச்சை, ராஜாவினுடைய வேலைக்காரன் வேலை செய்யும்பொழுது
 இருவருடைய இச்சை, ரதாதிகளுக்கு நாமஅலங்காரம்செய்யும்
 பொழுது ஸேஷனுடைய இச்சை 'பூவன்' என்பதற்குஏதா
 வது ஒரு அதிஸயத்தைச் செய்யாவிடில் ஸேஷதவ ஸவருபமே
 நிறகாது என்று காதபாயம் சேதனா சேதன வஸ
 துகள் பசவானுக்கு ஸேஷபூக மென்பது பொதுவாசையினால்
 அசேதனம் கைங்காயம் செய்யாமலிருப்பதுபோல சேதனம்
 மிருக்கடமே பென்னில்? அருளிசசெயசிறா- 'அவவகிஸயா
 யாமம்' என்றாமபிதது வஹ்ஸகியை யஹ்ரையிதது-
 அந்தந்த வஸதுக்களின் ஸாமாததியத்தை யனுஸரித்து ஆனால்-
 ஆகையினால், ஸரீரகாபி உவததாலே-பசவானுக்கு ஸரீரமா
 யிருந்து அதினாலே பசவானுக்கு ஸரீரிதவமாகிற அதிஸயத்தைச்
 செய்கை 'பொதுவாயிருந்தது' என்பதினால் பசவான் இவ

துபபண்ணு மகிசயம் வெவதகூ உவததாலே யிருக
 கும அதிலிவன ஸாஸ்திரவிராஜமாக வகிக்கும்
 போது ஸாஸ்திரவாய டிண்டாருன வீஸாருகரு
 வீஸாருகருததை யுண்டாகி யமவததாலே
 யகிசயாயகரும ஸாஸ்திரவிராஜமாக வகிக்கும்
 குமபோது 1 'ஸாவெகவலள துஷ்டகிஷ்டதெது
 துஷ்டதெலள வரஸுரீரீ' எனகிறபடியே வீஸா
 ருக்கு ஸவெகாஷததை யுண்டாகி யவனுடைய வள
 டாய-பாடி மூணங்கு குமரிராதபடி யமமுவததாலே

னுக்கு அறியும ஸகதியைச கொடுத்திருக்க அசேதனதைப
 போலிவன செயவது யுகதமல்ல எனபது தயோதிதம் இதற
 குக நாரணம் காட்டி யருளுகிறா—' இவன ' எனருமபிதது
 வீஸாஸ்திர - அசேதனங்களை ராட்டிவா வேறுபட்டதாய
 வெவதகூ உவததாலே - ஜனாநதைக காரணமாககொண்ட
 டின் வழியாக அதுவும் முமுஷ்டககளிலலாத எல்லா சேத
 னாகளுக்கும் பொதுவாகையினுலே கைவராய ரூபமாகாது
 என்று கொண்டருளிச செய்கிறா—' அதில ' எனருமபிதது
 ஸாஸ்திர - (ஸாஸ்திர முகததாலே) நியமனம் செய்யுமவன
 ' வீஸாருகருததை ' எனபதினால நீலா ரஸததிறகு மா
 திரம் காரணமான அதிசயாதாம் பண்ணும் அதிசயீ நாஸ்தி
 காகள் எனபது ஸகிதம் ஸாஸ்திரவிராஜமாக - சாமங்
 களை பரதிபாதிக்கும் ஸாஸ்திரங்களை அனுஸரித்து ஸவஸு
 ரீரீ - எல்லாவற்றையும் ஸீரமாகவுடைய, ஸவலள - இந்தப
 பரம் புருஷன், ஸாவெத - நல்ல காயம் செய்யுமபொழுது,
 துஷ்டகி-ஸந்தோஷிக்கிறான், துஷ்டதெது-கெட்டகாயங்
 களைச செய்யுமபொழுது, துஷ்டதெ - ஸந்தோஷப்படுகிற
 திலலை ஸவெகாஷததை - அநதநத வைதிக காமங்களை
 செயது அநதநத பலங்களைச கொடுப்பதற்கு காரணமான
 பரீதி விஸேஷததை ' சூழி ' ஸபதம் காருண்யததைச குறி
 கிறது குமரிராதபடி-வயாததமாகாதபடி வனதெ - 'சூகெட்டா'
 எனருமபிததுச சொல்லப்பட்ட இந்த, ஸவெகவலள-எல்லா

1 'உதாராஸூவ-ஹவெவெதெ' என்றவனதானே கொ
ணடாடுமபடி யகிஸயாயாயகமும் அபபடியே நீதநு
ரும் உதநு மீஸூராவிராயததை ஸாஷாஸ்கரித்
துபபணணுகிற கெஷ்ய-ஹகளாலே 2 'பூஹஷ-
யிஷாஸி ஸாஷஜீவிதஃ' எனகிறபடியே ஹொம விஸே
ஷததை யுதாஸித தமமுஷததாலே யகிஸயாயாயக
ராவாகள இபபுகாரம் ஸாஷூ-ஹவததாலே மீஸூ
ராவிராயததை யறிநது கெஷ்ய-ஹ பணணுகிற
கூதகூதகூதகூதகூத ஸாஷம இவறறில ஸாஷூவிஸ
கங்களாலே மீஸூரனுக்கு மீஸூரஸாஷூததை யுண
டாகுமபோதுதனககமய-ஹவய-ஹவவிதமாயிருக்கும்
வகிஸயையில் ஸாஷூததாலும் உதநுயையில் பூதநு
ஷிததாலும் மீஸூராவிராயததைககண்டு தகமூரவிவ
மாகவகி-ஹகூமபோது ஸாஷூரனுடைய மீஸூரி வ
ஸாஷூ-ஹவதுடனே யாஷூஷிகமாகததனககூம் ஸா

ரும், உதாராஸூ-உதாராகள இது மோக்ஷமகவிர மறற பாயோ
ஜனகளை விருமபுகிறவாகளைக் குறிககிறது ஸாஷஜீவிதஃ-
நாதனோடு கடிசசொண்டிருக்கிற பாராணனை உடையவனாகொ
ண்டு, பூஹஷ-யிஷாஸி - (எபபொழுதும் ரைவராயங்களைச்
செயதுகொண்டு) ஸாகோஷபபிதகப போசிறேன ஹொமவி
ஸேஷததை-போகமமாததிரததை இபபுகாரம்-இபபடி போ
ததை உணடாககி அதிஸயாதாரம் பணணுமவிதம் 'ஹொம'
மாவது ஒருபலததிறகுத காரணமாயல்ல மலகேவலம் பரிதிவிஸே
ஷம் இபபடி எல்லா அதிகாரிகளும் அதிஸயாதாரம் பண்
ஸிககொண்டிருக்க இவன பணணுமதுமாததிரம் கைங்காய
மாகவே இருக்கவேண்டு மென்பதற்குக் காரணத்தை நிரூ
பித்தருளுகிறார்—' இவறறில் ' என்றாமபிதது கூதகூதகூதகூத
வவித மாயிருக்கும் - நாகம் முதலியவைகளில் முடிவு
பெறுவதாயிருக்கும் கூழி - ஸபதம் போகததைக்
குறிககிறது கூதகூதகூதகூதகூத - தான் அதை பாதானமாக

பராததிசகாமலிருக்க ‘புருவேண்டியதால்’ எனப்பதினால
இப்படி இல்லாவிடில ஸாஸ்கிராதிகளுக்கு விரோதமாகும், இவ
னும பரவருத்திசர மாட்டான எனபது தயோதிதம் அது -
ஆறுஷங்கிகமாக வரும் புருஷாததம் சுவீபூய விஸேஷ
மடியாக - அபிபிராயப்படி நடப்பதினால் உணடாகிய பரிதியி
னால், லவ-ஓத்திலும் - எல்லா அபிமதங்ளைப் பார்க்கிறும்
லவெ-ஷாம் - எல்லா, குராயநாமம் - ஆராதனங்
களைக் காட்டிலும், வீஷ்ணு - பகவானுடைய, குராய
யம், வரம் - மேலானது, தவராஜ - அதைக் காட்டிலும்,
வரம் - உத்கருஷ்டமான, தீயாராயம் - பாகவதாகளின
ஆராதனம், வரதர் - மிகவும் உயரந்ததரச, பிராக் -
சொல்லப்பட்பது கௌத்துகெஷம் - என்னுடைய பதநா
களிடத்தில் பசதி செய்பவர்களிடத்தில், பீதி-பரிதியானது,
உ-எனக்கு, சுலூபிகா-மிகவும் அதிகமாச, லவெக்-உணடா
கும், தவராஜ-ஆசையினால், கௌத்துகை-என்னுடைய பதநாக
ளிடத்தில் பகதிசெய்யும்வர்கள், விஸேஷத் - விஸேஷிதது,
வகுஜீயா? - பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் கௌத்துகவரதயம் -

சுமோஷம் | உத்யோஸ வணைவதி ஸுரமெத்ராஜவி சி
 யா || ஸயோராயமெத யதொ உயோயுய உவஜுமம் | உயோ
 சுமஸுரணம் நிதும் யது சாம் மொவஜீவதி || ஸகீரஷு
 வியாமெஷுஷா யவ்விநு ஜெஜெவீ வததுதெ | ஸவ்விபெ
 ஜொசுமிஸீரோநு ஸயதிஸுவவணீதஃ | தமெஷுஷெய
 ஸதொ மரஹும்ஸவவவிஜெயாயாமுஹம் |, 16 சுமநு

என்னுடைய பசுதாகளிடத்தில் பரீதி, வதிஜாயாம் - (அயலா
 ரால செயப்படுகிற என்னுடைய) ஆராதனத்தில், சுமோஷ
 மம் - ஸந்தோஷம், உத்யோஸ வணை - என்னுடைய
 சதையைக் கேட்பதில், ஸகீரீ, (அப்படிச் சதைமையக் கேட
 கும பொழுது) ஸுரமெத்ராஜவிசியா-ருரல், சநா, ஸரீரம்,
 இவைகளின் விகாரங்கள், அதாவது தழதழக்கிருப்பது, ஜலம்
 பெருகுவது, மயிரா கூச்சலையுடைத்தா யிருசகைமுதலியவைகளா,
 ஸயம்-தானே, சூராயமெ - (எனனை) ஆராகனம் செய்வதில்,
 யதுஃ-பரயததனம் செயவது, உயோயு-உ-எவ விஷாத்தில், உம்
 ஸவஜுமம்-டம்பதலை விட்டுவிடுவது, நிதும்-எப்பொழுதும்,
 உயோ - எனனைப்பற்றிய, சுமஸுரணம் தயானம், உயோ-எனனை,
 மொவஜீவதி - இதர பரயோஜன வதளுக்குக் காரணமாகப்
 பாவிக்கிறதிலை, (எனநிற) யசு - எதுவோ (அதுவும), வனஷா -
 இப்படிப்பட்ட, ஸஷு வியா - எட்டு விதங்களான அமைப்பா
 ளகசனையுடைய, ஸகீரீ - பசுதியானது, யவ்விநு - கந்த,
 ஜெஜெவீ - மலேரசனிடத்திலும், வததுதெ - இருந்திருக்கா,
 ஸஃ - அவன், விபெஷுஃ - பராமமண ஸரேஷ்டன், உமிஃ -
 தயானம் செயபவன், ஸீரோநு - விதயாஸம்பகதையுடையவன்,
 ஸஃ - அவன், யதிஃ - ஸநயாலீ, ஸவ - அவனின், வணீதஃ,
 தமெஷு - அவன் பொருட்டு, ஜெயம் - கொடுக்கத் தகுந்த,
 ததஃ - அவனிடத்திலிருந்து, மரஹும் - நரஹிகத்திற்குந்
 தது, ஸவ - அவன், யயாமுஹம் - என்னையோ, வதிஜுஃ -
 பூஜிக்கத்தகுந்தவன் இவ்வு கொடுப்பாரா நான்
 குவதும் விதையைப்பற்றியது என்றறியத்தக்க என்று
 மேலே இசரதத்திலேயே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது பெ -

ததில தகவலிததுக்கு பூரண வரணியைப் பாரத்
பகவத் பரீதிக்கு தவாரம் தால 1 'யெ யஜநீ விதபு
பெவாநு வரணாநுலஹுதாஸநாநு! லவபுலுதா
நாரதாநம் விஷுநெவ யஜநீதொ' உதூரிகளிறபடி
யே யீஸூரன் ஹமவத ஸரீரனாககொண்டு மாராஹு
னா 2 'லவபு வி யஃ' எனகிறபடியே வரநெகாநீ
விஷயததில பூகிவரதகூனா பூகாரியினுடைய
நினைவைப்பாராததால 3 'ஜூரநீகவாநெதவ நெ நதம்'
எனகிறபடியே ஹமவத நெகூயபுததை ஹவான்
தன்னையபூதி பககலிலே பண்ணினதாக வுக்ககும்

திராததததிறகு இப்பாகவதாஸரயணம் வி ரோ தி க க
விலலை எனறருளிச செயகிறா— 'இவலிடத்தில்' எனமுரம்
பிதது பூரணவரணியை - பரமானாகளில் சொல்ல
பட்டிருக்கும் வழியை, அதாவது ஸேஷதவ லக்ஷணாததை
கிழச சொல்லியபடி விமாஸம் செய்யாமல் ஸாஸ்திரததில் கிதிச
சப்பட்டிருப்பதை யோசிக்கமுமிடத்தில் 'ஸரீரனாககொண்
மே' எனபதினால் நேரில் பகவத பரீதிக்குக் காரணமாகையினால்
அதவாரகமாகவும் ஆராதயனாகிறான எனபது நயோதிதம்
அகநீநதிராதி ஸபதங்களைச் சொல்லி யனுஷ்டிக்கிற நிதய
நைமித்திக காமங்களைப்போலே பாகவத கைங்கரயம் அவா
களுக்கு அநதாயாமியான பகவதாராதனமென்னில் ஸதவாரக
மான பகவதாராதனமேதவிர நேரில் பகவதாராதனமாகாதேஎன
னில்? அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறா— 'லவ' என
முரம்பிதது லவ - அநதஜனானியும், 22 - எனக்கு, 23 யஃ -
இஷ்டன ஜூரநீதம் - ஜனானியோ வெனில், 24 - எனக்கு,
சூநெதவ - ஆதமாவாகவே, அதாவது ஆதமாவைப்போல
பரீதி விஷயமாக எனறபடி, 25 - அபிபராயம் இததால் நேரில்
பகவாண் ஆராதனம் செயவதைவிட பாகவதாகள வழி யாக
ஆராதனம் செயவது பகவானுக்கு மிகவும் பரீதிகரம் எனபது
சொல்லப்பட்டதாகிறது பண்ணினதாக - செய்ததைப்போல.
இப்படி க கேவலம் பகவத பரீதிக்குக் காரணமென்று நினைத்து!
பாகவதாகளுக்குக் கைங்கரயம் செய்தால் பாகவதாகளுடைய

இப்படி ஸேஷிககவிதே மெனகிற வளவே யன்று,
ஸேஷகாமாகிற ஸம்வதத்தான் ஸகாரகமாகவுமுண்
டாகையால கெஜையும ஸகாரகமாகவுமவ்வாறு.
அதெவ்வனே யென்னில —

சித்யம் ஸ்ரீ பாவஸ்தேதவ்யம் ஹகெதாராதவதவ்யம் |
ஸஹஸகாரகம் ஸ்ரீஷேஷிகம் வரஜாததம் |

பரீதி நமக்கு உத்தேசய மில்லாமையினால் அது பகவத
கைகாய மாகுமே ஒழிய பாகவத கைகாய மாகாதே
என்னில? ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறா—‘இப்படி’ என
முரம்பிதது எனகிற வளவே யன்று - எனபது மாந்திரமில்லை
ஸகாரகம் - பாகவதாகளை தவாரமாகவுடையது ஸகைகா
யத்திற்கு காரணமான ஸேஷதவம் ஸதவாரகம் எனபதை
நிரூபித்தருளுகிறா—‘சித்யம்’ எனமுரம்பிதது சித்யம் - எப
பொழுதும், ஸ்ரீ பாவ - லக்ஷமியுடன், ஸ்தேதவ்யம் - கடிசுமொண
டிருப்பவனாயும், ஹகெதாராதவதம் - பாசவதாகளால், ஸ்ரீஷேஷிகம் - அந
தாயாமியையுடையவனாயும், வரஜாததம் - பரமாத்மா
வுக்கு, ஸேஷிகம் - நமக்கு ஸேஷியாபிநுசகை, ஸகார - எப
பொழுதும், ஸஹ - அநத லக்ஷமியுடனும், ஸகாரகம் -
பாகவதாகளை தவாரமாகவுடையதாகவும், ஸ்ரீஷேஷிகம் - இருக்கும்
லக்ஷமியோடு கூடினவனாகையாலே ‘ஸஹஸேஷிகம்’, பரமாத்
மையைத் தனக்கு அநதாயாமியாகவுடையவனாகையினால் ‘ஸகா
ரகஸேஷிகம்’ என்று பிரித்து அறியத்தக்கது இந்ந
ஸலோகத்தில் ‘வரஜாததம்’ எனபதினால் ‘வரஜாததம்’
(எவ்வளவிட உயர்ந்த ஆதமா இல்லையோ அப்படிப்பட்ட வன்
பரமாத்மா)’ எனகிற வயதபத்தியினாலே பரவானுக்கு வேறு
அநதாயாமி இல்லை என்று பரமாணவகனி லேறப்பட அநத
தை அனுவிதித்துக்கொண்டு, ‘ஹகெதாராதவதம்’ என்றொரு
லப்பட்டிருப்பதினால் பாகவதாகள் அநதாயாமிகள் என்றுரால்
லில் பரமாண விருத்தமாகையினாலே பகவத்களை, நமக்கு அநதா
யாமியாகவுடையதாயிருப்பதாக நினைத்திருப்பவன் என்றாத்நம்
சொல்லவேண்டி ஸாவஜ்ஞனாய், பரமம் முதலியவை எல்லாத்
ஸவான இப்படிபரமாணவிருத்தமாகநினைத்துக்கொண்டிருக்க

வ்யக்திஞய வ்யவக்தீயஞன நாரா தான பூண்ட வா
 லாணததையுமிட்ட மாலையயு மடியாராகளுடையவு
 மாணை குதிரைகளுடையவுங் கழுத்திலே யிடுமாப
 போலே 1 ' அடியாராககெனை யாடபடுதத விம
 லன ' எனறும், 2 ' நாரொஹைகாபூவ வ்யவக்தீ
 ககூதலிஹராஸி | பூவவொ லமவக்தீகா ராஜ்யஸா
 லகததஹிஜ | ' எனறும், 3 ' மறறுமோர தெயவமுள
 தென்றிருப்பாரோ நெறிலே னுறறது முன்னடி
 யாக கடிமை ' யென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே
 கூத்துக்கவார தஞ்ஞாபிகளடியாக லமவக்தீஷ்ட வி நி

அஸம்பாவிதமாகையினால் அதற்குமதாதபாயமபாசவதாகளுக்கு
 பரீதியைச்சொடுக்கக் கூடிய காரயத்தைத் தன்னிடத்தில் நேரில்
 செய்யப்படும் சைனகாரயத்தைவிட அதிக பரியமாக நினைத்துக்
 கொண்டிருக்கிறான் என்று 'ஜோக்ஷாபெதூவ செகிகம்' இதயாதி
 பரமாணவகளினால் ஏற்படுகிறபடியினால் பாகவத பரீதியும் லக்ஷ
 மியினுடைய பரீதியைப்போல உத்தேஸாயம் என்று தாதபாயம்
 இங்கு லக்ஷமியை பெடுத்தது தருஷ்டாநதம் லக்ஷமியினுடைய
 பரீதியை பரமாண பலத்தினால் ஒப்புகொள்ளாதுசிறுப்போலே
 இதுவும் ஒப்புகொள்ளப்பட டீலணமம் என்று தாதபாயம்.
 இதற்கு லௌகிக தருஷ்டாநதம் சாடடி யருளுகிறா-('வ்யக்தி')
 என்றாரம்பித்து வ்யவக்தீ - தன்னிஷ்டப் பிரகாரம் இட்ட-அய
 லாரால் தனக்குப் போடப்பட்ட ' இமோபபோலே ' எனப்
 பதற்கு மேலே ' லமவக்தீஷ்ட வி நியொமாஹ-கதையாலே ' என
 பதோடநவாயம் அடியாக்கு - தன்னுடைய தாஸாகளுக்கு,
 எனனை - தனக்கு ஸேஷபூதனான எனனை, ஆடபடுதத - தாஸ
 பூதனாகச் செய்த, விமலன - பரிசுத்த ஸவபாவத்தை யுடைய
 வன நாராஜி: ஸஹம் - நாரதனாகிய நான, க்வக்தீயககூதலி
 ஹராஸி-உமமைப் பாப்பதில் உண்டாகிய குதூஹலத்தினால்,
 ககூபூவ: - இங்கு வந்தேன, விஜ - ஒ! பராழமணரே,
 ராஜ்யஸாம் - எனனைப் போன்றவாசளுக்கு, வ்யக்தம் - எப்
 பொழுதும், லமவக்தீஷ்டா: - பாகவதாகள் பூவவ: - பரபுக

யொமாஹ-தையாலே ஹமவஜ்ஜெஷ்வம தான் யாவ
 டாதுலாவியான கட்டளையிலே ஹமவதஸேஷ்வ
 வய-ஹமாயிற்று இங்கு ஹமவதஸேஷ்வமடியாக
 ஸ்ராவஸ்யுயுத்தமாகவும் 1 : மூணெணடிபாஸ்யுமவா
 மதஃ' என்கிற ஸ்ராவததாலே மூணஜ்ஜோமடியாக
 வெஷ்வெஷ்யாலும் வந்த ஹமவத ஸேஷ்வம 'ஹமவ
 ஜ்ஜோ', 'ஜோஜ்ஜோ' என்கிற விரண்டு வடிததாலும்

கள் யாவடாதுலாவியான கட்டளையிலே - ஆதமஸவருபம்
 உள்ளவனாயில் இருக்கும் பாகாரமாகவே, அதாவது பசுவச
 ஸேஷ்வதவமே கீழ்நிரூபித்த நயாயத்தினாலே பாகவத ஸேஷ்வதவம்
 வரையிலாக வளநதிருக்கிறபடியினால் பகவத ஸேஷ்வதா மிருக
 கும வரையில பாகவத ஸேஷ்வதவமும இருக்கும் என்று தாத
 பாயம் கீழ் உதாஹரித்த வசனத்தில் 'ஜோஜ்ஜோ' எனபதி
 னால் எல்லா வஸ்துகளுக்கும் பாகவத ஸேஷ்வதவம் உண்டென
 பது எப்படி எனபதை நிரூபித்தருளுகிறா—' இங்கு ' என்ற
 ரம்பித்து ஹமவதக்ஷமடியாக - பாகவதனா யிருப்பதைக்
 காரணமாகவுடையதாய், ஸ்ராவஸ்யுயுத்தமாகவும்-பகவானுக்
 குத் தான் வஸப்பபட்டிருப்பதினாலும், அதாவது ஒருவன் பாக
 வதனாகில் மற்ற வஸ்துகளெல்லாம் பசவானுக்கு இஷ்டப்படி
 விநியோகித்துக்கொள்ள வேண்டியவை களாகையினால் முதல்
 பாகவதனுக்கு ஸேஷ்வமாகிறது என்று ஒவ்வொரு வஸ்துவின்
 ஸவருபத்தினாலேயே ஏற்பட்ட பாகவத ஸேஷ்வதவம் என்றபடி
 மூணெணடி - குணங்களினால், டாஸ்யு - தாஸ்யையிருக்கையை,
 உவாமதஃ - அடைந்தேன மூணஜ்ஜோமடியாக - பாகவதா
 களின் குணங்களைத் தான் தெரிந்துகொள்ளுவதைக் காரணமா
 கக் கொண்டு, வெஷ்வெஷ்யாலும் - தன்னிஷ்டத்தினாலும், அப்ப
 டிக் குணதிகமானவாகளிடத்தில் தானே ஸேஷ்வதனா யிருக்க
 வேண்டுமென்கிற எண்ணம் உண்டாகிறது என்று தாதபாயம்.
 'ஹமவஜ்ஜோ' எனபதினால் அவாகளுடைய பாகவததவமே
 காரணமாக ஏற்பட்ட ஸவருப பாயுத ஸேஷ்வதவமும, 'ஜோஜ்
 ஜோ' என்கிற பத்ததினால் அவர்களின் குணத்தை யறிந்த

ஸூத்ரம் இபலாமவத ஸேஷக்ஷம் க்ரயம் செல
லுமபடியை 1 'பேசுவாரடியாக னெததமமை விற
கவும பெறுவார்களே' என்று கஜஸூத்ரவ்யாஸா
காக்களான பெரியாமுவா ருளரிசசெயதார இது
கஜஸூத்ரத்துக்குத் தாதுய-பாடி-ம் இவ்வய-ததை
யத-ஸூத்ரத்தால் இசஸேஷக்ஷம் ஸவாரகமாகவு மவா
ரகமாகவும நின்ற நிலையிலே ஸேஷவ்யூத்தியான கெ
ஜய-மும் நிற்கும ஆகையால் தன ஸூத்ரக்க-ஸூத்ர
வமாக ஸவசு கெஜய-ததினுடைய ஸவ்யாகார

தனைப போன்றவாக 1 என்பதினால் ஸேஷகார யாதவநத
பாகவத ஸேஷதவமம் ஏற்படுகிறது இந்த ஸேஷதவம்
அந்தப் பாகவதாகளுக்கு இஷ்ட விரியாக பாயந்த
மாகுமென்பதை நிருபிதகருளுகிறார்—'இபலாமவதஸேஷ
க்ஷம்' என்றாமபிதது க்ரயம் செலலுமபடியை - கரயம் பண்
னரினாலும் அது செலலுமபடி நிற்கும பரகாரத்தை பேசுவா -
(பகவானுடைய திருநாமங்களை) சொல்லுகிற, அடியா - நாஸா
சன, எந்தமமை - எமம், விறகவும - கரயம் பண்ணவும், பெறு
வார்கள் - ஸமாததராவாராஸ 'கஜஸூத்ர' இதயாதியி
னால் யாதவசரினவரானசிரளையும் ஸோமகரயம் முதலியவை
களையும் விசாரிக்கிற கலப் ஸூத்ரதிரகதிறகு வயாக்யானம்
செய்தவராகையினாலே அவரான்கள, ஸேஷ ஸேஷிகள், இவை
களின் ஸவருபங்களையும், கரய விசரயங்களின் ஸவருபங்
களையும் தான நனரூபநிந்த இவா பாகவத ஸேஷதவம் கர
யம் பண்ணக்கூடிய யோகயதை யுடையது என்று அருளிச
செய்திருப்பதினால் இப்பாகரம் பரமாண தமம் என்பது
தயோதிதம் 'தாதுய-பாடி-ம்' என்பதினால் நமஸ
ஸபதம் கனக்கு ஸவாததகாரம் மிலகை என்பதைச் சொல்லுகிற
படியினாலே பசவானாகு இஷ்ட விரியோசாராஹன யிருக்கும
படி நமஸ ஸபதத்தில் தாதபாயத்தினு லேற்படுகிறதென்று திரு
வுள்ளம் இது திருமந்திரத்தில் பரதிபாதிக்கப்படும் பரகாரத்
தை நிருபிதகருளுகிறார்—'இது' என்றாமபிதது ஸவவகெஷம்

விவ்ருவியான வுரூஷாய-ததிலெலலை நிலத்தைத்
தரிசுதுறு விடாதொழியப் பூரூபம் இது
பரமைகாந்தி தரிமத்திற்கு 'ஹத-ஃ ஹ-ஃ' மணவஸு
மனுதணமாயிருக்கை வ', 'சூவொ விவொ ருமா
ண

மையினுடைய, அதாவது தாஸதவத்தினுடைய, வுரூபாகா
ரம் - பரமோஜனமான கைவசாயம் தரிசு துறவிடாதொழிய
பாழாய்ப் போகுமபடி விடாமல் கோடி நிலத்தைத் தரிசுவிட
டால் அதில் அயலாரகள் ஆகாமித்து விடுவார்களாகையினால்
அதின பலம் கிடைக்காமல் போயவிடுவதைப்போல இவனுடைய
புருஷாராதம் குறைத்துவிடும் என்று காதபாயம் இப்படியா
கில் பதிவரதா ஸதிரீயைப்போ விருக்கவேண்டு மென்பதற்கு
விரோதம் வாராதோ எனினில்? அதற்குஸமாகான மருளிச்செய
கிறா—'இது' என்றாரமபித்து பெளஷ்கா ஸமஹிதையில்,
இதர தேவதைகளையும் சோத்து ஆராதனம் செய்வது விருத்த
மென்று அடிக்கடி சொல்லி யிருப்பதும், இதர தேவதைகளின்
ஆராதனங்களாகிய வாணஸாரம் தாமகசள அவஸாயம்
செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லியிருப்பதும் விரோதமாகிறதே
என்று பகவானை பருமமா கேட்க, காமங்களின் நடுவில் அநதந
தக் காமங்களின் அதிராரிகளுக்கு இதர தேவதைகளை ஆரா
திப்பதினால் தோஷமில்லை, அவைகள் பரதேவதைகளல்ல, பகவா
னே எல்லாருக்கும் பரதேவதை என்கிற நிஸரய மிருசுகிறபடியி
னாலும், அநதப் பகவானுடைய ஆஸரிதாகளென்று அவர்களைப்
பூஜைசெய்வதினாலும், இதுபதிவரதாஸதிரீகளுக்குப்பாததா இரு
கும்பொழுதும், இல்லாதபொழுதும் பாததாவினுடையவேலைக்
காராகளை உபசரிப்பதினால் தோஷமில்லாததைப் போலவும்,
என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஹத-ஃ-
பாததாவிற்சும், ஹத-ஃ மணவஸு-பாததாவினவேலைக்காரர்களு
க்கும் இவ்விடத்தில் இதுவாணஸாரமதாமகசளின் நடுவில் ஆவஸாயக்
மாய நேரிடக்கூடியவைகளாயும் பகவானுக்கு ஸரீரபூதாகளென
கிற அனுஸந்தானத்துடன் செய்கிறபடியினாலும் தேவதாந்தர
ஆராதனத்தில் தோஷமில்லை எனப்பதற்கு பரமானம் மற்ற ஸம
யங்களிலும் பாகவதாகள ஸேவயாகள எனப்பதை விருபித
தருளுகிறா—'சூவஃ' என்றாரமபித்து விவொரூ - பக
வானுடைய, வரிகாரஃ - பரிகரமானது, சூவஃ - ஆபதன்

வஸு ஸ்ரீயாவரிகரஸ்யுதஃ | நித்யோ வஜ்ஜோ மவா
 நித்யஃ கஷ்டவஸ்யோ மூகக்ஷுவிஃ ||' என்று ஸ்ரீ வள
 ஷ்ராதிகளிற் சொன்ன ஸ்ராயததாலே வதிவ்யுதா
 யக்ஷமபோலே யிருக்கிற வாரெகோநிஷ்வததுக்கு மிக
 வழுவீதமான வதிவீதாநுவதக்ஷம ஆகையால
 ஹைஸ்வணரததாலனறிககே கூதந்யாஸ்டு ஸௌஷ்வ
 ஜ்ஜாமடியாக வருகையாலே யிவவந்யு ஸௌஷ்வம
 விரும்பமன்று இபவாமவத ஸௌஷ்வம விரும்பவிக
 மோ, ஓளவாயிகமோ வென்னில? கஷ்டாடி

என்றும், கூதந்யாஸ்டு - அநாதன என்றும், விலா - இரண்டு
 விதமாக, ஸ்யுதஃ - சொல்லப்பட்டது, மூகக்ஷுவிஃ -
 மோக்ஷத்திலாசை யுடையவாகளினால், நித்யஃ - ஆபதனென்று
 சொல்லப்பட்ட நித்ய முகதாசனும், பாகவதாகனும், வஜ்ஜோ -
 ஸேவிககத தகவாகள, கஷ்டவஸ்யோ - சாமத்திறகு வஸப
 படிருப்பதினால், கூநித்யஃ - அநித்யனென்று சொல்லப்பட்ட
 மறமுரு பரிஜனம், ம - (ஸேவிககத தருநகவாகள) அல்ல
 ஸுததாநான பதவானுடைய பரிஜனாஸனைய பூதஜ செயவ
 தினால் கோஷ்டமில்லை என்று இங்கு சொல்லப்பட்டதாகிறது
 வதிவ்யுதாயக்ஷமபோலே - பதிவராதையான ஸ்திரீ பாததா
 வைத கவிர மறமுரு புருஷனை நினையாம விருப்பதைப்போல,
 வதிவீதாநுவதக்ஷம - பாததாவினுடைய நினைவை அனு
 ஸரித்து நடப்பது ஹைஸ்வணரததால் - அராததம், காமம்,
 முதலிய இதர புருஷாததநகஸளில் ஆசையாகிற சாரணத்தினால்
 'கூதந்யாஸ்டு' இதயாதி-கனசகும் அநதப பாகவதாகளுக்கும்
 என்று சோததுக சொள்ளவும் பாகவதாகளப பற்றி ஸேஷ
 பூதநச னெனசிற ஜஞானம் காரணமில்லாவிடில் அபாசவதாகளு
 க்கும் சைங்காயம செயய வேண்டி வரும், தான ஸேஷபூத நென
 சிற ஜஞானமில்லாவிடில் சைங்காயமே அஸம்பாவிதமோகுமாகை
 யினால் கஷ்டாடிவாயிகளற - சாமம் முதலிய இதர கார
 ணங்களில்லாமல் இததால் தேவதாநதர ஸேஷதவம் விலகப்படு
 கிறது நித்யம் - எப்பொழுதும், கூநிவாஹித - ஆசைப

வாயிகளற 1 'நிதூர்விவாஹித வரஹுரநீவ
 லாவெவ?' எனகிறபடியேயாவதாத்லாவியாயககொண்
 டு சூக்ததெய்யிலு மமுவதிப்ப தொன்றுகையாலே
 வாலாவிகமென்னவுமாம ஹவதூஸ்தஜிதாநவிசெ
 ஷ நிவதூ மாகையாலே யளவாயிக மென்னவுமாம
 இப்படியாகில இருவருக்கும் ஹவதூஸ்தமுண்டான
 பஸ்பர ஸேஷஸேஷிபாவம் லொருவரைப் பற்ற வொரு
 வாககு ஸேஷஸ்தமஸேஷிவமுவருகை யிரும்மன
 றேவென்னில? வரஹுரொவகாயெடாவ காரகலா
 வாழிகளிறபோலேயிருமவிரொயமிலலை. சுயிகாயு

படப்பட, வரஹுர - ஒருவாககொருவருடைய, நீவலா
 வெவ? - ஸேஷதவதை யுடையவாகளான இது முசநாகளைப்
 பற்றிச் சொல்லுகிறதாயினால் இந்தப் பாகவத ஸேஷதவம்
 மோஷத்திலும் அனுவாததிசகிற தென்பது தயோதிதம்
 வாலாவிக மென்னவுமாம - ஸவபாவத்தி லேறப்படதென்று
 சொல்லலாம் 'ஹவதூ' இதயாதிககு பசவானுசகுத நானும்
 அவர்களும் ஸேஷபூதாக்கள எனகிற ஜனான விஸேஷத்தினாலே
 உண்டாகிறபடியினால் என்றாததம் அதாவது பொதுவாக ஒரு
 காரணத்திலுண்டாகிற தாகையினால் ஒளபாதிமென்றும்,காமத்
 தினு ணுண்டாகாமையினால் ஸவாபாவிகமென்றும் சொல்லப்படு
 கிறது என்று தாதபாயம் பரஸ்பர ஸேஷஸேஷி பாவத்தில் காம
 காதருதவ வயபதேஸங்கனினால் விமோதம் வருமே எனகிற ஸங்
 கையைப் பரிஹரித தருளுகிறா—'இப்படியாகில' என்றாரம்
 பிதது 'ஸேஷிவ'மாவது அதிஸயததையடைசை 'ஸேஷஸ்த'
 மாவது அதிஸயததைச் செய்கை, இவை இரண்டும் ஒரே வஸ
 துவைப் பற்ற ஒருவனுக்கு இருக்கை அஸங்கதம், ஒரு கா
 யத்திலேயே ஒருவன் காததாயாயும் காமமாயு மிருக்க முடியா
 தல்லவா என்று ஸங்கையின் கருத்து இதற்கு லொகிக
 உதாஹரணத்தைக் கொண்டு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கி
 ரா—'வரஹுர' என்றாரம்பிதது 'உவகாயெடாவகாரக
 லாவ' மாவது அயலாரால் செயப்பபடும உபகாரததை
 யடைவதும், தான் அயலாருசகு உபகாரததைச் செய்வதும்

வவெவ்யுயிலே சூரியைக்கு செவியானவன தானே
கூது-வவெவ்யுயிலே சூரியைக்கு செவியான நில்லா
நின்றான அபபடியேசுமேஷா மும்பண் ணுமகிசயங்
கையுபஜீவியாதே யொருததருக்கொருதத ரகிசயா
யாம பண்ணினால் சுகிசயாயாயகவ வெஷத்தாலே
யிருவருக்கும் செவிக்முண்டாய சுகிசயத்துக்
காசுயமான வெஷத்தாலே யிருவருக்கும் செவிக்

ஒருவனுக்கு ஒரே ஸமயத்தில் அயலா செய்கிற உபகாரத்தை
அடைவதும், தான் அயலாருக்கு உபகாரம் செய்வதும் ஸமய
விககலாம என்று தாதபாயம் அதாவது இருவர் சோந்து ஒரு
இடத்தில் தங்கியிருக்கும் பொழுது ஒருவன் பாகம் செய்ய,
மற்றொருவன் பாகம் செய்கிறவனுடைய வஸ்திரங்களை துவைக்க
கிறதைப்போல என்று தாதபாயம் இதற்கு வைதிக
தருஷ்டாந்த மருளிச் செய்கிறா — ‘சூயிகாரய-வவெவ்யு’
யாவது அந்தக் சாமவசனின லுண்டாகும்பலத்தில் ஆசையுட
வன யிருக்கை அப்பொழுது இவனால் இசிக்கப்படுகிற பலத
திறகாக ஸாஸ்திரங்களில் அந்தக் சாமம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதி
னால் யஜமானன் சேஷிபாய சாமம் சேஷமாகிறது ‘கூது-
வவெவ்யுயிலே - காமத்தை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது சாத
தாவா யிருக்கும் ஸமயத்திலே அப்பொழுது காமம் சேஷிபாய
இவன் சேஷபூக னாகிறான் ஆகாரப்பேத மிருக்கிறாடியினால்,
பரஸ்பர சேஷசேஷிபாவம் விரோதிசகாது என நி அவைகளை
நிருபித்தருளுகிறா—‘அபபடியே’ என்றாரம்பித்து உவஜீவியா
தே-இதற்குப்பலமாச எதிர்பாராமல் அபபடிச் செய்தால் சேஷ
னுடையகாயமாசாது என்றுதாதபாயம் சுகிசயாயாய சுவ
வெஷத்தாலே-அகிசயத்தைப் பண்ணுகிறவாசள என்கிற தேஷ
த்தாலே இந்தக் காதகாவையும் காமத்தையும் தருஷ்டாந்த
மாகச் சொன்னது பரஸ்பரசேஷசேஷி பாவத்திற்கு மாதிரிய,
காமத்தினாலுண்டாகிற பரீயோஜனத்தை எதிர்பாராதே இவன்
அதற்குக் காதகாவாகிறபடியினால் அதை உபஜீவிச்சு கூடா
தென்கிற அமஸத்தில் இலகை என்று தாதபாயம் இங்கு இப
படி இருவர்களையும் சேஷ சேஷிகளென்று சொன்னதற்கும்
காரணம் பகவத ஸங்கலபமென்று நிருபித்த தருளுகிறா—‘இ

தன்னாலே யிருவரும் ஸ்ரூஷாம பெற்றோர்கள் ஸ்ரூஷீ
ஷ்டமான லாமவதஸெஷக்ஷமு மதினமமமான லாம
வத கெஷ்டயுகமும் விலிகையா லிருவரும் வுரூ
ஷாயுகாஷ்டெஷ்டபெற்றோர்கள் இருவரையுமிப்படி வர
ஸ்ரூஸெஷஸெஷிகளாக நியதித்து ரவிகையாலே
யீஸ்ரான தன்னீஸ்ராக்ஷமும் ஹோக்ஷக்ஷமும் பெற
முன இப்புகாரததாலே தங்களுக்கு வந்த செஷ
க்ஷ செஷிக்ஷாபிகளெல்லா யீஸ்ரானுடைய ஹோக்ஷக்ஷ
ததுக்கு செஷமென்று தெளிகையாலே யிருவாக்குங்
கோதற்ற வுரூஷாயுகாஷ்டெஷ்ட புண்டாகிறது இப்
படி நிஜிதாயுகராய ஸாரவிததுக்களான கூதகூ

களுடைய இரதையும காரணமாகிறது என்று தாதபாயம்
ஸ்ரூஷாம பெற்றோர்கள் - பரதந்தராய யிருசகும் தங்கள் ஸவ
ரூபத்தை அடைந்தார்கள, அதாவது பகவான தன்னிஷ்டப்
படி விரியோகித்துக் கொள்ளுவதினாலே அவனுடைய ஸங்கல்ப
த்தை யனுஸரித்து இருவரும் ஸேஷிசனாய நிற்பதினால் தங்க
ளுடைய ஸவரூபத்திற்குத் தகுந்தபடி நடந்துகொண்டார்கள்
என்று தாதபாயம் ஸ்ரூஷீஷ்டமான - (குணவான்களான பாக
வதாகவிஷயத்தில்) கங்கனால இரதிகப்பபட்ட இதுபுருஷா
த்த சாஷ்டை பெற்றோர்கள் என்பதற்குக் காரணம் தாமதமும்
இச்சித்தபடி யினாலே அது புருஷாததமாகிறது ரவிகையா
லே - தான் பரீதியை யனுபவிப்பதினாலே நியமனத்தினால் ஈஸ்
வரதவமும், ரவிரசையினால் போதருதவமும் ஈஸ்வரனுக்கு
உண்டாயிற்றென்று தாதபாயம் ஆசையினால் இரதப் பாகவத்
ஸேஷதவத்திற்குப் பானபலி ஈஸ்வரன் ஹோக்ஷக்ஷததுக்குச்
ஷ்ட-ஈஸ்வரன்தான் பரீதியை யனுபவிப்பதற்காகக் கொடுத்தது
கோதற்ற - ஸவாநீன ஸவாதத சாதருதவாதி தோஷங்களில்
லாத ஸாரவிததுக்களான - (மீழ்திராரத்தில் அருளிச் செய
யப்பட்ட கரணதரயத்தினாலும் விடவேண்டியதிலும், அங்கி
கரிசகவேண்டியதிலும்) ஸாராமஸமானதை யறிந்த 'கூதகூ
கூருக்கு' இதயாதிகு பரபத்திக்கு முன்பு பரவத கைங்கா
யம் உபாயவிரோதி பரபத்தை நிவருத்தி செய்துகொண்டு உபா
யத்ததுக்கு ஸஹகாரியாயிருக்கும் என்று தாதபாயம் 'ஸ்ரூ

கூருககு சுவராயரூவியும் கூகிசுஜெயும் கூநுஜெவ
தாஹுசு-மும் சூதூயீ நஹொமமும் சூதூயீ-ஹொமமு
மாகிற பழுதிலலாத வாரஜெகாநிகளுடைய பூஸாடி
மே யெப்போதும் ஹயம்பூயொஜநமாக வவெகூணீ
யம்

வேதமறிநத பகவா வியகக விளங்கிய சீா
நாதன வகுதத வகைபெறு நாமவனலலடியாராக
காதரமிகக வடிமை யிசைந தழியா மறைநூல
நீதி நிறுதத நிலைகுலையா வகை நினறனமே 23

விதது ' எனபதினால இப்படி ஸாரத்தை யறியாதவாரஞ்சுப
பாகவத கைங்காயம் ருசிககாது எனபது தயோதிதம் கூகி
சுஜெ - ஸந்தேஹம் (விஸவாஸகருறைவு) சூதூயீ நஹொ
மம் - தானனுபவிககிற ஸுகதுககங்கல் தனக்கு வஸப்பபட்டவை
கள் எனகிற பரமம் சூதூயீ-ஹொமம் - தனனுடைய பரயோ
ஜனததிறகாக இவைகளை அனுபவிககிறேன் எனகிற பரமம்
பழுது - தோஷம் ' பூஸாடிமே ' எனபதினால அவாகளுக்கு
வேறு ஒன்றும் அபேகூதிதமில்லை எனபது தயோதிதம்

இப்படிப பாகவத கைங்காயம் மாததிரம் புருஷாராததமே
னனில புத்திர ஸிஷ்யாதிகளுக்கும் தாழநதஜாதிகளுக்கும் பிதரா
திகள் கைங்காயம் செய்யும்படி நேரிடுமே எனகிற ஸங்கை
யைப் பரிஹரிததருளுகிரா—' வேதமறிநத' என்றாரம்பிதது

ப-ரை] வேதமறிநத-வேதங்ஸளின் அாதததைதத தெரிநதுகொ
ண்டவாளான, அனுஷ்டான பாயநதம் அறிநதவாகளான என்ற
படி, பகவா-ஜஞானதி குணங்களாலே பரிபூணரானவாசன, பாக
வதாகள் என்றபடி, வியகக - ஆஸகாப்பபடுமபடி, விளங்கிய -
பரகாஸிததுச கொண்டிருக்கிற, சீா - கலயாண குணங்ஸளை
யுடைய, நாதன - நமசகு நாதனான ஸரிய பதி, ஸவதநதிரனான
ஸவாமி என்றபடி, வகுதத (தன ஸங்கலபத்தினாலே) நமமை விரி
யோகிதத, வகை - பரகாரத்தை, அதாவது பாகவத ஸேஷதவ
தைத, பெறும-பெற்றிருக்கிற, நாம, அவன லலடியாராக-அவனு
டைய தாஸாகளான பாகவதாகளுக்கு, இங்கு நனமையாவது
கீழருளிச செய்தபடி அபராதருசி முதலியவைக ளிலலாமலிரு

நாயே தவ்யுண கமூடி கமூடிவா
தனாவி நாவிநீ

நாவி கவ்யுணணீய ஸௌரலகுவா
வாவா ந யாவாஜெஹ |

ஸுலா நாணு ருலெகெவி ஸுரிநயியா
ஸுலாணவிஜாநிநா

குகெஸுயபு லிநவ்ரலாத ஸலயா
ஸதிம் ப்ரஸதிம் கமஹம் ||

ஐதி ஸ்ரீ கவிதாதிபு கவிம்ஹஸ்ய ஸவபு தஜ்ஜஸ்தஜ்ஜஸ்ய
ஸ்ரீ கெஅகடநாயஸ்ய வெஜானாயபுஸ்ய க்ருகிஷு
ஸ்ரீ கெஹஸ்ய க்ருயஸாரொ

வாஸுஷாயபு காஷாயிகாரவெஜாவாஃ.

|| ஸ்ரீ கெத நிமகாண கஹாஜெஸிகாய நகி ||

சீராதுபபுறநிருவேகடமுடையான நிருவடிகளே ஸரணம்

சை, ஆதரம் - பீதிநினை, அவாசஞாடய குணஞானததி
னானுண்டான பீதி விஸேபு கதினை, மிகக-உயாநததான, 'நன
னேறறம்' எனது பீழ அருளிர் ரெயதிருப்பது இநதால ஸங்க
ரஹீகம் 'வகைபெறு றெனனுமொவாக ஸவருப பரயுகதஸேஷ
தவமும், 'ஆதரம் மிகக' எனதுவாவால் அவாசன குணநகனை
யறிந்து அதின மூலமாச உண்டாகும் ஸேஷதவமும் ஸங்கா
ஹிகசப்பட்டதாகிறது அடிமை - சைங்காயததை, இசைநது -
அங்கிகரிதது, அழியா - அறிபாககான, நிதயமான எனறபடி,
மறைநூல - 'மீவதமாசிற ஸாஸதிரகதினே, நீதி நியதத - நயா
யப்படி ஸதாபிசரப்பட்ட, அகாவது அநதநத வாணஸரமாதிச
ருககு உசிகமாச ஸகாபிரகப்பட்ட எனறபடி, நிலை - ஸதிதி,
குலையாவகை - குலைநது பராமஸிருககுமார, நினைனம் - நின
றேம அகாவது பாசவக கைகாயம புருஷார்த்தகாண்டாலும
அநதநத வாணஸரமங்களுககுத கருநதபடி ஸாஸதிரங்குகில
விதிககப்பட்டிருக்கும் பராரமாரிவ ரெயபவேணமெ என்று
தாதபாயம்

‘பழுதிலலாத வானெகோணிகளுடைய பூவாடிமே யெய
போதும் ஸூயம் பூபொஜிதமாக வவெக்ஷணீயம்’ என்று முத
தாம நிஷ்காஷிதத அரத்தததை ஸவானுஸந்தான முகததாரலே
ஸங்கரஹிததருளுகிறா—‘நாமெ டி’ என்றாமிதது அதில
தெளியாத மறைநிலங்களை தெளிவிக்கிற கரமிடோப நிஷத நில
நமமாழ்வார பாகவத கைங்கரியத்தின் பெருமையை ஸவானுஸந
தானமாக வருளிச்செய்த ‘நெடுமாறகடிமை’ என்கிற திருவாய
மொழியின் அரத்தததையும் ஸங்கரஹிததருளுகிறா அதில
இவ்வாழ்வார தாமும் ‘தொண்டாக கமுதுண்ண சொனமாலைகள்
சொன்னேன்’ என்று திருவாயமொழியாகிற பரபந்தததையும்
பாகவத கைங்கரியரூபமாகச் செய்தமையை யனுஸந்திததிரு
பதினால் இதுவே திருவாயமொழியின் ஆயிரத்திலும் ஸாரா
கதமென்பதும், இந்தப் பாகவத சைங்கரியமாகிற புரு
ஷாரத்தகாஷ்டை ஆழ்வார முதலாக எல்லா பூவாராராயா
னாலும் பரிகரஹிச்சகப்பட்டது என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்ட
தாகிறது

ப - ரை] டி - நமசுரு, நாமெ - நாதனாகிய பகவானிடத்தில,
கூணம்-புலகைப்போல அலபமான ஸவாககம் முதலியவைகளை
யும், கூடூசு - அதைவிட மேலப்பட்ட கைவலயத்தையும், கூடூ
சு - அதைவிட மேலப்பட்ட மோக்ஷத்தையும், கூவி - ஸா(ஸஸ
வரதவாநதத்தையும், வா - இவைகள் எல்லாவற்றையும் சேரு
தும், துசி-அநதப்பகவானுடைய, நாலீ - திருநாடியாகிற, நா
லீகிநீ - தாமரையோடையில் உண்டான, நாலீக-தாமரை
புஷ்பத்தினால், ஸூஹணீய - ஆரைப்படக்கூடியதா மிருக
கிற, ஸௌரஹும - வாஸனையைவிடுகிற, அதாவது வீசுகிற,
வாஹ - வாக்கினால், தயாஹுமெ - யாதிரசமாட்டோம்,
ஸூகாநாம்-பரிஸுத்தர்களாயும், ஸூரிய்யாம்-உறுதியான
தினைய யுடையவர்களாயும், ஸூகானூவிசாணிதாம் - அநதப
புரத்தது ஸ்திரீயைப்போ லிருக்கவேண்டுமென்கிற விந்தாநந்த
தை யாஸாயித்தவர்களாயு மிருக்கிற பரமசாநதிகளுடைய,
கூகெஸ்ய - முகதனாயிருக்கையாகிற ஸாமராஜ்யமாகிற,
கி - மதயாஹனத்திற்கு, ஸவச்சந்த கைங்கரிய மஹோதஸவ
திவஸத்துக்கு என்றபடி, பூவாதவஸய - பாரத காலத்தின்,

சூலத்தி - அடைவதாயிருக்கிற, பூலத்தி - அனுகரஹத்தை
யே, உஹ - அடிககடி, மூலேஹி - அடையக்கடவோம்

‘ நாமே நஃ ’ எனபதினால் அவன் ஸாவ புருஷாததங்
களையும் சொடுத்து ரக்ஷிக்கத் தக்கவன் என்றும், நமமால் பரா
ததிகசப்படக் கூடியவன் எனபதும் தயோதிதம் இது அப
படி இருந்தபோதிலும் அவனை யாசிக்கமாட்டோம் எனபதைத்
தெரிவிக்கிறது ‘ துணம் ’ எனபது ‘ நெடுமாற கடிமை ’
என்கிற திருவாய்மொழியில் முதல்பாட்டில் ‘ வியன மூவுலகு
பெற்றினும் ’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட தரிலோசைஸவாய பா
யந்தமான ஐஸ்வாயத்தைக் குறிக்கிறது ‘ அநுசு ’ எனபது
இரண்டாம் பாட்டில் ‘ தானே தானா யானாலும் ’ என்றருளிச்
செய்யப்பட்ட ஸ்வாத்மாநந்தத்தை யனுபவிப்பதாகிய கைவல
யத்தைக் குறிக்கிறது இரண்டாவது ‘ அநுசு ’ எனபது
மூன்றாவது பாட்டில் ‘ செந்தாமரைச் சுடருக் குறளன்
நறுமாவிரை நாணமல ரடி சீழ் புகுதல் ’ என்றருளிச் செய
யப்பட்ட மோக்ஷாதந்தத்தைச் சொல்லுகிறது ‘ அவி ’
எனபது ஸமுச்சயத்தைச் சொல்லுவதாய்க் கொண்டு ஆறாம்
பாட்டில் ‘ மூவுலகின் வீடுபெறு ’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட
ஸாவேஸ்வராநந்தத்தைக் குறிக்கிறது அன்றிக் கே ‘ அவி ’
எனபது விரோதத்தைச் சொல்லுகிறதாய் ஒருவாக்கும் கிடைக்
கக் கூடாததான் ஸாவேஸ்வராநந்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவு
மாம் ‘ வா ’ எனபது சாரத்தின் ஆதந்தத்தைச் சொல்லுவ
தாய்க் கீழ்த் தனித்தனியே சொல்லிய பலன்சு சொல்லாவற்றை
யும் சோத்துச் சொல்லுகிறது இரண்டாம் பாட்டில் ‘ வியன
மூவுலகு பெற்றினும் போய்த் தானே தானே யானாலும் ’ என்று
ஐஸ்வாய கைவலையினைச் சோத கருளிச் செய்திருப்பது மற்ற
எல்லாப் பலங்களையும் சோத்துச் சொல்லுவதற்கு உபலக்ஷணம்
என்று திருவுள்ளம் ‘ நயாவாஹே ’ எனபது இந்தப் பத்
துப் பாட்டுக்களிலும் அந்தப் புருஷாததங்களுக்கு நிகாஷத்
தை யருளிச் செய்திருப்பதின் தாத்பாயகத்தை விவரிக்கிறது
அன்றிக் கே ஏழாவது பாட்டில் ‘ தனிமாத் தைவ்வத் தளிரடிக்
கீழ்ப் புகுதலன்றி ’ என்று மோக்ஷாதந்தத்தை நிஷேதிகதது மற்ற
றப் புருஷாததங்கள் விஷபத்தில் கைமுதிக் நயாய விதகம்
என்று தாத்பாயமாகவுமாம் ‘ நாவீசுபூ ஹணீய ’

எனபதினால பகவானுடைய திருநாடிக் கமலத்திறகுத கேவலம் பகவானுக்கு மாததிரம் ஸேஷபூதமா மிருககையும், தேவதாந திர ஸம்பநதமு மிருக்கிறபடியினாலும், தமமுடைய திருவாகுப பாகவத கைங்காயம் செய்யப பெற்றதாய, தேவதாநதர ஸம் பநத மனறிககே இருக்கிறபடியினாலும், அதைக காட்டிலும் இதின் வைலக்ஷணயம் தயோதிதம் ' ஸௌரஹஸோவா ' என பதற்கு பாகவத கைங்காய ரூபமாய அததா'லே பகவான ஸிரஸா வகிக்கும்படியான ஸ்ரீ ஸூகதிகளை பரவசனம் செய்யசகடியது எனறாததம் இது ' அவாககே குடிசாராயச செலலு ' என்று பததாமபாட்டி லருளிச செய்திருப்பகின் தாதபாயம் ' து ' எனபது கீழச சொல்லிய புருஷாததங்களைவிட மேலே சொல் லப்படுகிற புருஷாததத்தகின் வைலக்ஷணயத்தைக குறிக்கிறது இது பததுப பாட்டுசெகளினாலும் விததமான ஆததம் ' ஸௌகா நாம் ' எனபது அபராதருசி யிலலாமைமைய்யும், ' ஸ்ரீராயியாம் ' எனபது அதிஸாநசை யிலலாமைமைய்யும், ' ஸௌகாணவிகாணி நாம் ' எனபது அநயதேவதாஸபாஸம், ஆதமாநீரபோக பர மம் இவைக லிலலாமைமைய்யும் குறிக்கிறது ' ஸௌகாநாம் ஸ்ரீ ராயியாம் ' எனபது ஒன்பதாம் பாட்டில் ' கீர்திலடியா ' என றருளிச செய்யப்பட்டதைக குறிக்கிறது ' ஸௌகாணவிகா ணிநாம் ' எனபது பததாவது பாட்டில் ' நீரசமில்லாவடியா ' எனபதின் ஆததம் ' ஓமெகெஸாய ' இதயாதி ' நலலகோள பாட்டு ' என்று பததாமபாட்டி லருளிச செய்ப்பட்டிருப பதை விவரிகிறது ' ஓஹம் ' எனபது ஏழாம் பாட்டில் ' நானம் வாயகக ' எனபதைக குறிக்கிறது ' ஓஹேஹி ' எனபது ' வாயகச ' என்று ஒன்பதாம் பாட்டி லருளிச செய திருப்பதைக குறிக்கிறது அதில பஹு வசனத்தினால தனக் கும் தனன்னுபரதிகளுக்கும் இந்த மஹா புருஷாததம் சிடை க்க வேண்டும என்று பராததித்தபடி இது ' நங்கடகு ' என றருளிச செய்திருப்பதின் ருதது மற்றப பாட்டின் ஸேஷங்க லில் அருளிச, செய்யப்பட்ட பகவான புணய பாபங்களைப போககடித்தது முதலான இவவுபகாபங்ஸ ஸெல்லாம் ' நாமே ஹம் ' எனகிற பதங்கினால ஸங்கரஹீதம் இத திருவாய மொழி புருஷாததகாஷ்டைபை பரகிபாதிக்கிறதென்று ' து

வயி (அநதப புருஷாததததின எலலையை) ' எனறு பூநீமத
தரமிடோபநிஷத ஸாரததிலும் தாதபாய ரதனுவளியிலும் அரு
ளிச செயயப்பட டிருக்கிறது இப்படி பகவானிடத்தில் மோ
க்ஷததையும் யாசிககமாட்டோம், பாகவதாகளுடைய பரஸாத
மே மோக்ஷததை கடுக கொடுப்பதற்கு காரணம் எனறரு
ளிச செய்திருப்பதினால் ஸரணுகதியில் ஸவநிஷ்டையையிட
பாகவத நிஷ்டையே விஸேஷமெனபது ஸூசிதம் அப்பொ
ழுது 'அவெகிஹி' எனபதற்கு உபாயமாகவும், உபேயமாகவும்
அடைபககடவோம் எனறாததம் எனறு பூநீ ஸாரஸவாதிரியில்
வயாகயாதம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

பூநீ உப வே நரஸிமமாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

பூநீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்

புருஷாதத காஷ்டாதிகாரம்

மு ற றீ ற று

|| ச்ரீ ||

|| ச்ரீமதே நிமலாந் தஹாபெஸிகாய நம: ||

சாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரம்.

[ஸாஸ்த்ர வஸயதவம்—ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய நியமனம்—அதின் தரத்
பரியம்—ஸாஸ்த்ர வஸயத்வத்திறகு பரமாணம—மந்திரத்தில் அனுஸந
தீக்தம் இடம்]

ஔகௌந் நிக்ஷிவ்ய ஸ்ரவணம் நவொ ஔகுவடிவஸ
வதனாஜிஞாவலிகா வஸயவிஜித வ்ரஜிஹ்யடி: |
வஸித்யாமெவடிவஸவரவிவிடா நம: ஔகுவ
ஔகுவா தாரோக்யா ஔகுவஸரதி ஸாஸ்த்ரீயவஸரணி: ||

|| ச்ரீ ||

|| ச்ரீமதே ச்ரீ நிவாஸாராநாமாந் தஹாபெஸிகாய நம: ||

கருத கருதயனுக்கு உபாயமாசவாவது உபாயத்திறகு ஒத
தாசையாகவாவது தருஷ்டா தருஷ்டமசனில் இசையினால்
வது ஸாஸ்திரங்களில் சொல் சிய நியமனங்களை அனுஷ்டிக்கவேண்
டிய திலலை யாகையினால் இப்படிக்கே 'மறைநூல் நீதிநிறுத்த'
இத பாதியினால் ஸாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட நிலையை அதிகர
மிகக்க கூடாதென்பது எதற்காக? என்கிற ஸங்கையைப் பரி
ஹிசுகத் திருவுள்ளம்பற்றி அதிகாராததத்தை ஸங்கரவித்
தருளுகிறா—'ஔகௌந்' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] ஔகௌந் - பகவானிடத்தில், ஸ்ரவணம் - தன்னு
டைய பாததை, நிக்ஷிவ்ய - ஸமாப்பிவித்து, ஔகுவடிவஸ
மில்லாத, அதாவது பூவாகவாந் நஸித்தம, உத்தராகங்களில்
ஸமபந்தமில்லாமலு மிருக்கிற, இதுவரையில் ஆகேஷ்பம ஸிசிப
பிக்கப்பட்டது, (ஆகையினால்) ஔகுவடிவ - முகத்தின்போ
லிருக்கிற, ஔகுவ - இரதப் பதத ஜீவன, அதாவது பாகருதி
ஸமபந்தத்தோ டிருக்கிறபடியினால் ஸாஸ்திரவஸயனாப இருக்க
முன என்று தாதபாயம் இது நியை நைமித்திகாதிகளைவிட
கூடாதென்பதற்குக் காரணம், ஔகுவ - தான, ஸாஸ்திரமாகிற ஒத
தாசையிலலாமல், என்றபடி, ஔகுவடிவஸரதி ஹ்யடி: - அநிய

இசுஸெஷக்ஷவஸம்ஸூதமடியாக ஹவஷா மவதவிஷ
யங்களிலிவன பண்ணும கெஷ்யபும ஸாஷூவா

படாமவிருக்கிற ஸவாமியினுடைய அபிபராயத்தை உடையவனா
யகொண்டு, சூக்ஷ்மக் முககணைப்போல, இது எதிரிடையான
தருஷ்டாந்தம், அதாவது முகதன் பகவானுடைய அபிபராயத்
தை ஸாஸ்திரம் முதலிய ஒத்தாசைகளில்லாமல் தானே எப்படி
அறிகிறானோ அப்படி இவன் அறியாதவனாயிருப்பதினாலே என்று
தாதபாயம், அவஸயம் காதகவயமென்பதிலும் ஸவாமி ஹருத
யத்தை அறியாதவனாகையினாலே விட்டுவிடலாமே என்பதற்கு
ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்— 'வாரிதூரமே' என்றாரம்
பித்து வாரிதூரமே - விட்டுவிடுமென்பொழுது, ஸஷூ - அப
பொழுதே, ஸூ - தனக்கும், வர - இதராசனாகும், விவிய -
அனேகவிதங்களான, சூத்யபுஜநமாசு - அநாதத்தை உண்
டுபண்ணுவதினாலே, தனக்கு அநாததமாவது 'கணதெரியாமல்
போய்விடுகிறான், நொண்டியாகிறான்' என்றாததமுள்ள ஸருதி
வாக்யங்களில் சொல்லப்படுகிற இந்த ஸரீரத்திலேயே அனுப
விகக்கூடிய துக்கவிஸேஷங்கள் அயலாருக்கு அநாததங்க
ளாவது 'பஷுபாசா கிஸ்ருஷ் ஸுதஷெவகரொஜிதம்' என
கிறபடியே இவனுடைய அனுஷ்டானத்தைப் பார்த்து மறறவா
களும் விட்டுவிடுவதினால் அவர்களுரகுணடாகும் அகருத்ய
கரண கருதயாகரண தோஷங்கள், கூலூவூரம் - மீறி நடக்கக்
கூடாததான், ஸாஷூயவாணி - ஸாஸ்திரத்தில் சொல்லிய
மாரக்கத்தை, சூரோக்ஷாசு - மோக்ஷம் வருகிறவரையில்,
சூத்யவாசி - அனுஸரிக்கிறான், அதாவது சாமவஸயனாய்
தேஹத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கும் வரையில் ஸாஸ்திரத்தை
யனுஸரிக்கிறான் என்று தாதபாயம், அனறிககே 'சூரோ
க்ஷாசூலூவூரம்' என்றநவயிகரவுமாம் அப்பொழுது பகவா
னுடைய அபிபராயத்தை பரத்யக்ஷத்தில் அறியும் வரையில்
ஸாஸ்திரவிததமான அபிபராயத்தை அதிகாரிசக முடியாது
என்று தாதபாயம்

'பண்ணும கெஷ்யபும' என்பதன் வாச கீழ்திகாரம்வரை
யில் அருளிச் செய்யப்பட்ட அநாதம் அனுவதிககப்படுகிறது

வெக்சுரூபி யாலேயோ? ஸாஷ்டு நிர்வெக்சுரூபி
 ஸாஸ்திரவஸ்யதவம் யாலேயோ வென்னில்?

இருளதருமா ஞாலததுளிருகதிற விவனுக்கு ஸாஷ்டு
 ன கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே யயாஸாஷ்டுமாய
 ஸாஷ்டும விக்ஷிததவற்றில் யயாரூபாகக கடவது
 அதெங்ஙனே யென்னில் — எம்பெருமானா திரு
 நாடகிக கெழுந்தருளுகிறபோது ஸ்ரீவாடித்திலே
 ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய நியமனம் வேலித்திருந்த முதலிக
 ஞுடைய வாகி-யைக கண்டருளி யிவாகனை யழைத்
 தருளி எனனுடைய வியொத்ததில் ஷெஹதூமம்

இருள - அஜஞானத்தை, தரு - தருகிற (உண்டாகுகிற), மா -
 பெரிய, ஞாலத்ததுள - பூமியுள இததால இங்ஙிருக்கும வரையில்
 பகவானுடைய அபிபராபத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு
 ஸாஸ்திரகதைத் தவிர வேறுகாரணமில்லை எனபது தயோதிதம்
 'கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே' எனபதினால் பகவானுடைய
 அபிமதத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதற்கு ஸாஸ்திரத்
 தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை யெனபது வஸது ஸ்வபாவத்
 தாலே ஏற்படுகிறது எனபது தயோதிதம் 'சூக்தமஹுஷி
 ரெவம்' இதயாதி வசனங்களுக்கூச கதியருளிச் செய்கிறா—
 'ஸாஷ்டுமவிக்ஷிததவற்றில்' என்று அதாவது ஸாஸ்திரம்
 இதையாவது அதையாவது செய என்று சொல்லியிருக்குமிடத்
 திலதன்னிஷ்டப்படி நடக்கலாம் என்று திருவுள்ளம் 'அதெங்ங
 னே யென்னில்' எனகிற ஆசேஷப்பத்திற்கு இப்படி ஸாஸ்திரவஸ
 யனாகவே நடக்கவேண்டுமெனபது ஸம்பரதாயவிருத்தம், ஸ்ரீபா
 ஷ்யகாரா ஸிஷ்யாக்களுக்கு காததவயாமஸத்தை நிஷ்காஷித்
 தருளிச் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்ய பரவசனாதிசனை அவஸ்யம்
 காததவயமாக அருளிச் செய்திருக்கிறோயல்லாமல் நிதய ஸை
 மித்திகங்களைச் செய்யவேண்டுமென தருளிச் செய்யவில்லை யா
 கையினால், என்று தாதபாயம் இதற்கு ஸமாநான மருளிச்
 செய்வதற்சாக அந்த வருத்தநாகத்தை விஸதமாச நிருபித்தரு
 ளுகிறா—'எம்பெருமானா' என்றாரம்பித்து, 'சுதாடித்திரு
 க்கும்' எனனுமளவாக திருநாடு - பரம்பதம் ஸ்ரீ வரடித்திலே
 வெலித்திருந்த அவா திருவடிகளிலே ஆஸரயித்திருந்த, சூகி-

யை வயஸனத்தை, ஷேஹதூம் - ஸரீரத்தை சீட்டுவதெது
ஆளவந்தார ஸ்ரீவாடிமே - ஸ்ரீ ஆளவந்தார கிருஷ்ண களினமேல
ஆணை, அன்றிகளே 'ஸ்ரீவாடிமே' எனபதை மேலோடவயி
ததுத தனக்கும் அவாகளுக்கும் ஸமாததமில்லாநையில ஸ்ரீ ஆ
வந்தாரதிருவடி களை நேரி லஸா கியாகஸாம்போதிசகிருரா கவுமாம்
சேயயவபேபது-செயவதற்கு யோபமான் காயம் 'வாத்தை'
மேலே சொல்லப்படுகிறது என்று ரோத்தக கொள்ளவும்
சுத்யாபெது - ஆதமாவை உஜ்ஜீவிககச செயவேண்டிய
வயாபாரம் போய்யாம் - தனசகுத தனனை ரக்ஷிததுககொள்ளு
வதில் அநவயமி லை எனறனுஸநகானம் செயதது வாஸ்தவ
மானதல்ல கரையவேண்டா - துககப்படவேண்டாம் தாவிக
னம் - ஸஸவரனிலலை, ஸாஸதிரங்கனிலலை எனறெண்ணின்வனா
கும் காய-மில்லை செயவேண்டியது ஒன்றும்இலலை வேண
டிற்று - இஷ்ட பரகாரம் வ்யாபிவமன்று ஸவநாபதிதற்குத
தகுந்ததன்று அநவயமில்லாவிட்டாலும் - ஒத்தாசையாகவா

அதிலிவனு கிங்கிருநதநாள பண்ணலாம கெஜ
ய- மஞ்சண்டு அவையாவன.—ஹாஷுததை வாசி
ததுப பூவகி-பபிததல, அதுககு யோமூதையிலலை
யாகி லருளிச செயலைக்கேடபு பூவகி-பபிததல,
அதுககு யோமூதையிலலையாகி லுநதருளின லிஷு
ஷேஷங்களுக கமுதுபடி சாததுபபடி திருவிளக்குத
திருமாலைகளை யுண்டாககுதல, அதுககு யோமூ
தை யிலலையாகில வயத்தினுடைய வய-காமுலதூ
நம பண்ணுதல, அதுககு யோமூதை யிலலையாகி
லென்னுடையவென்ன றவிஜாதிப்பாடுரு ஸ்ரீவெ
ஷ்வனுடைய வவிஜாததிலே யொதுங்கி வகி-த
தல செய்யலாம இப்படி வகி-ககு மயிகாரிககு
முன்னடிப்பாராத்து வகி-ககவேண்டுவன மூன்று
விஷயமுண்டு அவையாவன —காமுகுரென
றும், பூகிகுரெனறும், காமுலயரெனறும் காமு
குகுராவா ஸ்ரீ வெஷ்வ வாகள பூகிகுராவா
லமவசூலிடடுக்கள காமுலயராவா ரிவவிரண்டுமில்
லாத ஸம்ஸாரிகள் இதில காமுகுரைககண்டால
வகாமுலயராவா போலவும், நிலவுதென்றல போ
வது, நேரிலவநமாவாவது ஸமபநதயிலலாவிடடாலும் இவற்றை-
மனோவாகராயங்களை வாசித்து-ஆசாராயாகளிடமிருநது ஸாவணம்
செய்து யோமூதெ யிலலையாகில - ஸாஸ்திராபயாஸம் இல
லாமையினாலும், அநதயயனம் முதலிய காலத்தினாலும் யோக
யதை இல்லாவிடடால அருளிச்சேயல - ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூ
கதிகள உகந்தருளின - ஆழ்வார்கள மங்கராஸாஸனம் செய்தரு
ளின இததால அவைகளுககு பராதானயம் அருளிச செய்யப
பட்டதாயிற்று அமுதுபடி - பகவான அமுது செயவதற்கு கார
ணமான தரவயங்களை சாத்துபபடி - சநதனம் ஒதுங்கிவகி-
ததல-அபிமானத்திற்கு விஷயமாயிருததல லமவசூலிடடுக்கள-
பசவத தவேஷிகள் ஸ்ரீ வெஷ்வ வாகள-பகவானிடத்தில் பகதி
உடையவாசன இவவிரண்டுமே - பகதியும் தவேஷமும் (வகி-த)
இதயாதியினால் கைங்காயமாகிற போகத்தை வருத்தி செய்யக
ட்டியவா களஎன்பதும், 'நிலவு' இதயாதியினால் ஸமஸாரதாபத்தை

லவும், ஸ்வித விஷயங்கள் போலவுமுகநது வதி-ப
பான் பூகிகுலுரைக்கண்டால் ஸவ-பூகிகளைக்
கண்டாற்போலே வெருவி வதி-பபான் ஸம-ஹ
பரைக்கண்டால் காஷ்டொஷ்டாபிகளைக் கண்டாற
போலே துணவதூரிதது வதி-பபான் இவாக
ளம-கூலிப்பபார்களாகி விவாகளுக்கு ஜோததை
புண்டாககவும், இவாக ளம-கூலியார்களாகில அய
யோவென்றிவாகள பககலிலே கூடுவெ பண்ணி
யிருக்கவு மடுகுகும இப்படிசசெய்ய வெட்டா
தொழுகிறது ஸம-கூலிகளில் பூவணம ஸம-க
கூலிகளடியாக ஸ்ரீ வெவ்ஜ வாகளை யமாநரித்திருக்கு
மாகில ஸம-கூலிகளையிருப்பானொரு ராஜாவினு
டைய வ-கூலி ராஜஸ்தூதியிலே வரிவவிததால
ராஜாவெறுக்குமாப்போலே யெமபெருமான திரு
வுள்ளா சீறும் ஸம-கூலிகளடியாக பூகிகுலு
ரை யாநரித்திருக்குமாகில ராஜாஸம-கூலிகளையிரு
க்க ராஜாவிஷ் கஷ்ட-பூஜண்குகள பககலிலே மடிப
பிசசைபுககால ராஜாவுக கவடிமாய அததாலே
யவனையவன வெறுக்குமாப்போலே மெமபெருமான
திருவுள்ளம் வெறுத்திருக்கும ஸம-கூலிகளடி-

நிவருத்திசெய்யக்கூடியவாசனனபதும், 'ஸ்விதவிஷயங்கள்'
என்பதினால் இவனால் இச்சிசுப்பபட்ட வஸதுகளைப்போல மிக
வும் போசயம் எனபதும் கெரிவிகசப்படுகிறது ' ஸவ-பூகிகளை '
களை ' எனகிற இடத்தில் முதல தருஷ்டாநதம் பாரததமாத்தி
ரத்தினால் பயம் உண்டாவதற்கு உதாஹரணம் இரண்டாவது
ஸமபநதப்பட்ட எல்லாவற்றையும் நாம செய்யக்கூடியது
எனபதற்கு உதாஹரணம் வெருவி-பயப்பட்டு துணவதூரி
தது - புலபேபோல எண்ணி, அதாவது அலகூயும் செயது
இவாகள - இரக பாதிகூலாகளும் அறுபபாடுளும் ஸம-கூலி
யிப்பபார்களாகில - பகவானிடத்தில் பததியுடையவாகளாக வந
தார்களையானால் ஸம-கூலிகளில் - அநததவகனிலும், காமந
கனிலும் சீறும் தோபிததுதொள்ளும் கஷ்ட-பூஜண்குகள் -

யாக வமூலயரை யாடிநிகுமாகில ரதூததுககும்
வாஷாண ததுககும்வாசியறியாதாபபோலே யிவனு
குப்பிறந்த ஜோகம காய-கூரமாயிற றிலலையாகாதே
யென்று அவனளவிலே யெம்பெருமா னாடிநித
திருககும்

இப்படி வாஷுகார ருளிசசெய்த வுதூரகூரது
ததில 1 'கூலுடா ஷண வகிக வெவரிஹு: காகிணி
உவி | உஷுதாஉவி அஷுயாநாவஷுவி கூலாவத ||',

இதன் தாதபாயம் 2 'வாராஸுஷு ஜாதூஸா:
வாராஸுஷு வுமூலகா: | வரிவாஷுஷு யெ உகூ
ஷுஷு வுஷுதா உவி | உதூரிகளிறபடியே யுஷுவிரு

நீசாகளான ஜனங்கள் காய-கூரமாயிறிலலை யாகாதே - அது
ஷுடானபாயந்த மாநவிலையே

இப்படிப பாஷயகாரா நியமித்தது ஸாஸ்திரத்தை யனு
ஸரித்தது எனறருளிச செய்கிறா—'இப்படி' எனருமபித்தது
கூலுடா - வயபிசாரியான ஸதிரீ, ஷண - நபுமஸகாகள, வ
கிக-நிதயகாமங்களைவிடவாகள, வெவரிஹு: - பகவத தவே
ஷிகள, இவர்களிடமிருந்து, உஷுதாஉவி - அவாசளால கொடு
கப்படடிருந்தபோதிலும், காகிணிஉவி - அலப தரவயத்தை
யும், கூலுதரதானயத்தையாசவுமாம், கூலுஷுவி - ஆபதகால, கதி
லும், கூலாவத - ஒரு ஸமயத்திலும், அஷுயாநா - வாங்கக
கூடாது இந்த மூன்று (ஷுவி) ஸபதங்களாலும் அவாசளி
மிருந்து வாங்குவது ஸாவ பரகாரத்தாலும் விலகப்படுகிறது
வாராஸுஷு - அயலாருடைய தோஷங்களில், யெ - எவா
கள, ஜாதூஸா: - பிறவிக குருடாகளோ, வாராஸுஷு -
அயலாருடைய ஸதிரீசரின விஷயங்களில், வுமூலகா: -
நபுமஸகாகளோ, வரிவாஷுஷு - அயலாஹ நிரதிப்பதில்,
உகூ: - ஊமைகளோ, அதாவது குருடா முதலியவர்களைப்
போலிருக்கிறார்களோ, தெ - அவர்கள், உவி - எனக்கு, வுஷு -
மிகவும், உஷுதா: - பரியமானவர்கள் சீழ்ச சொல்லியபடி குல

ரயபுகாரிங்களா உரதொ நிரலுங்களானபடியாலே
 உரவிருங்குளான வயபுகாரிங்களுவாயியாகவும
 மாகுலு புகுகுலொராவீந விஷயங்களில தான்
 ன்ற நிலை குலையலாகாதென்று திருவுள்ளம்
 தில ஊமுகுலுரை யமாநீகலாகாதென்னு
 டம்ஸ் ஸாணியுவுகியிலே 1 , ஊமாநீதலுத
 உஹீ வுரூஷம் மாவிநதகி | துராமவிதலுத
 மவாநாவிநதகி | ' என்று சொல்லப்பட்டது.
 திகுலு ஸம்ஸமபுமாகாதென்னுமிடம் உஹாலா
 திலே 2 , பெழிஷதநீஹாதாமம் நலுநி வ கெஸ
 | ந தெஷாம் வுணுகீயெஷம் மதிஸம்ஸயிபுணா

திகளிடமிருந்து கரஹிக்கும் அாததமும், பரஸதிரீகளிடத
 , காமமும் 'யபுகாரிங்குரயபுகாரிங்கள்' என்றருளிச் செய
 பட்டன 'உரத' என்பதற்கு இவைகள் ஸாதாரணமான
 தாகளுக்கே விலகப்பட்டவை களாகையினால் பரபன்ன
 ரவாகளுக்கு விலககானவைகள் என்பது சொல்லவேண்டிய
 லை என்று தாதபாயம் உவாயியாகவும - அவைகளைக்கார
 வாகக கொண்டும தான நின்றநிலை-தான நிறகவேண்டிய ஸதி
 லிருந்து, குலையலாகாது - தவறிப்போகக் கூடாது
 விஷயததில பரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறா—' அதில'
 ராமபிதது மெஹீ - கருஹஸதன, ஊமாநீதலுத -
 பிள்ளையை ஆதரவு செய்யாத, வுரூஷம் - புருஷனை,
 படி) மாவிநதகி-கோபிததுக கொளருகிறோ, துராம -
 படியே, ஊமவிதலுத - தன்னுடைய பகதாக்களை ஆரா
 ம செய்யாத புருஷனை, மவாநா, மாவிநதகி - கோபித
 கொளருகிறான் இததால் 'சீமம்' என்பதற்கு பரமாண
 றற்று பெ - எவர்கள், உஹாதாமம் - மஹாதமாவாகிய,
 ஸம் - பகவானை, விஷனி - தவேஷிக்கிறார்களோ, நலு
 நிவ - நினைக்கிறதாமிலையோ, தெஷாம் - அவர்களுக்கு,
 ணுகீயெஷம் - கவகை முதலிய புணய தீர்த்தங்களி
 , மதி - (அடைய வேண்டிய புணயமாகிற) பலம், ந -
 லு, ஸம்ஸயிபுணாவி - அவர்களுடன சோந்தவர்களுக

8வீ||' என்று சொல்லப்பட்டது அப்படியே
 1 'செய்வெஃ வாவரெதெ: சூஉரெ மஃமவவாஸூ
 டுஉஷெஃ | ஸம்வஸஸாஹரெஹி கஃஸுதெ தெ
 வஸ வஸுதெ||' என்று பூதிகுஉரு ஸம்வஸமஃம மஃமவச
 வெஃததை யழிககுமென்று சொல்லப்பட்டது உஹ
 வீகரை துணவதூரிததிருகக வேணுமென்னு
 மிடம 2 'சுஹுபூஸுகி ஹெ ஹோகா யஉயம் யஉயம்
 வயம் வயம் | ஸஃகாஹவரா யஉயம் நாராயணவரா
 வயம் | தாவூ வஸூதி ரஸூகம் யுஷூகணவரஸூரம் |

கும், 2 - இலலை செய்வெஃ-மூடாசளாயும், வாவரெதெ: -
 பாபததில் ஆசையுடையவர்களாயும், சூஉரெ: - கருமான
 ஸவபாவ முடையவர்களாயும், மஃமவவாஸூ டுஉஷெஃ -
 பகவானுடைய ஆஜ்ஞா ரூபங்களான ஸருதி ஸமருதிகளாக
 ஸாஸ்திரங்களை, அனறிககே ஸ்ரீ பாஞ்சரா ததிர ஸாஸ்திரத்தை
 அதுவுமனறிககே பகவானையும், அவனை பரதிபாதிகரும ஸா
 திரங்களையும், தூஷிததுக கொணடிருப்பவர்களாய் விருக்கி
 புருஷாளுடன், ஸம்வஸம் - (ஒருவிதமான) ஸம்பந்தத்தை, யு
 ஹவரெசு - பண்ணக்கூடாது, தெஃ - அவர்களுடன், வ
 மெ(வஸுகி) - சோகை உண்டாயிற்றேயானால், வஸூ: - பநவ
 னிடத்தில் பகதி, கஸூகி - நாஸ்தகை யகடகிறது இஹ
 பகதி என்னும் பகததிறகுத தாதபாயத்தை யருளிச் செய்
 ரா - 'மஃமவசுவெஃததை' என்று சுஹுபூஸுகி - இஃ
 முதல கொண்டு, ஹெஹோகா: - ஓ! லோசனசுனை, யஉய
 யஉயம் - நீங்கள் நீங்களே, வயம் வயம் - நாங்கள் நாங்களே
 அதாவது உங்களை எங்கள் குமபலில் சோத்து நாங்கள் என்று
 வயவஹரிககவும், பாகவதார்களான எங்களை உவஸூரோடு சே
 தது நீங்கள் என்று வயவஹரிககவும் முடியாதென்றபடி, யஉ
 யம் - நீங்கள், ஸஃகாஹவரா: - பணத்திலும், போகத்திலும்
 ஆசையுடையவர்கள், வயம் - நாங்கள், நாராயணவரா: -
 நாராயணனிடத்தில் ஆசையுடையவர்கள், ஸஸூகம் - எங்கள்
 ளுக்கும், யுஷூகம் - உங்களுக்கும், வரஸூரம் - ஒருவாக

வயங்கு கிஜ்ஜராவிலென்று யுய சிம் பி ய கிஜ்ஜராஃ || உதூ
 ளிகளிலே பூவிலும் இப்படி முன்னடிப்பாரத்து
 வகி-ககவேணுமென் றருளிச்செய்த வய-கம் ஸா
 வெஷ்டகவெஷ்டமாயை யாலே ஸாஷ்டீயங்களுக்குவல
 க்கணமாக வாரொகாரம் பண்ணியவரருளிச்செய்த
 வெஷ்டய-கங்களும தான வேண்டினபடி செய்யவொ
 ண்ணுமையாலே ஸாஷ்டீயாத்மான நியததோடே
 செயதால வெஷ்டயமாமென்று வலிவிதம். 'வேண்
 டிறறுசெய்து திரியவமையுமோ வென்னில? அது
 ஸாஸ்திரவஸயத்வதகீர்த இவனுக்கு வுர-விவமன்று'
 பரமாணம் என்றருளிச் செய்தபடியே
 1 'சுஸாஷ்டீயாவஸாஸம் க்ருத்' என்று ஆளவததாரரு

கொருவா, வஸ-யகிஃ - ஸம்பந்தம், ஸாஷ்டீ - இலஃ, வய-கம்
 நான்களோவெனில், விஷ்டாஃ - பகவானுக்கு, கி-கராஃ-கா
 ஸாகள், ய-யம் உதி யகி-கராஃ நீங்கள் இந்திரியங்களுக்கு
 தாஸாகள் இப்படி - கீழ்நிரூபித்தபடி வய-கம் - அனுகூலாதிக
 ளிடங்களில் நடக்க வேண்டிய பாகாரம் 'முன்னடி' இதயாதிசகு
 முன்னடி பாரப்பகற்கு வேறு ஒருவழியு மில்லாததால் ஸாஸ்தி
 ரங்களைக்கொண்டு காததவயா காததவயங்களை சுண்டு நடக்க
 வேண்டுமென்று தாதபாய மாகையினாலே என்று தாதபாயம்
 ஸாஷ்டீயங்களுக்கு-ஸாஸ்திரவஸஸில் விதிகசப்பட்ட மறறநிதய
 ஸைமித்திகாதி காமங்களுக்கு வாரொகாரம்பண்ணி-ஸாராம்
 ஸததை எடுதது வெக்-கய-கங்களும - கீழ்நிரூபிக்கப்பட்ட
 ஐந்தவிதமான கைங்காயங்களும், நியததோடே - ஆசாய
 ஸிஷ்யாதி நியமத்தோடே 'வலிவிதம்' எனபதினால் ஸாஸ்திரீய
 மான அனுகூலாதிசஸில் நடக்க வேண்டியதோடு சோதது
 சொல்லப்பட்டதினால் அந்தக் கைங்காயங்களும் ஸாஸ்திரீயமாக
 வே செய்ய வேண்டுமென்பது தயோதிதம் அவருடைய ஸ்ரீ
 ஸூகத்யிலேயே இவ்விஷயம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என
 றருளிச் செய்கிறா- 'அதில' என்றாரம்பித்து சுஸாஷ்டீ -
 ஸாஸ்திரத்தில் விதிகப்பட்டாத, க்ருத் - எல்லாம், குவஸாஸம்.

ளிசசெயதபடியே ஸாஸ்த்ரவிருஃகங்கள் ஷெவபூக்ர
கியான விவன ஸ்ரூதவததுககுபபொருநதாமையா
லும, 1 'ஸ்ரூகிஸ்யுகி ஷெவெவாஜ்ஞா யஸூஜ்ஞா
வதபுதெ | ஸ்ரூகிஸ்யுகி ஷெவெவாஜ்ஞா யஸூஜ்ஞா
ஷெவெவாஜ்ஞா ||' என்று அடிமை கொள்ளுகிறவ னரு
ளிச செயதபடியாலும, இவன் ஸ்ரீரததோடிருநத
காலம் ஸாஸ்த்ரவஸ்யுநாயடிமைசெய்யவேணு மென்று
திருவுள்ளம் 2 'நிஜகரபாதி ஸக்யுண் கஸ்யபூசு
ஸ்ரீஷெவகாரிதஃ | உவாயதாம் வரிதூஜ்ஞா ஷெவெ
ஷெவெ தா காமஃ ||' என்று ஸ்ரீ தீதாயுஸம்முஹத
தில 'ஸ்ரீஷெவ' என்கிற வவயாரணததாலே ஸாரயந
கவ ஸூவியை வூவஷெழிததாரென்னு மிடம் 'உவாய

அஸூர ஸவபாவமுள்ளவாகளுக்கு (அமைநகது) ஷெவபூக்ர
கியான-பகவானிடத்தில் பகதியையுடைய ஸ்ரூகி, ஸ்யுகி,
ஷெவெவ - என்னுடைய, ஸ்ரூகி - ஆஜ்ஞா, யுகி - எவன்,
தாம்-அநத ஆஜ்ஞையை, உஸ்யு - அதிகரமிதது, வதபுதெ-
நடக்கிருநே (அவன்), ஸ்ரூகிஸ்யுகி - என்னுடைய ஆஜ்ஞை
யைத தடுத்தவன், ஷெவெவாஜ்ஞா - என்கிடத்தில் பகதிசெய்து
கொண்டிருநத போதிலும், ஷெவ - எனக்கு, ஷெவெவா - விரோதி,
(ஆகையினாலே) ஷெவெவாஜ்ஞா வைஷ்ணவனல்ல 'திருவுள்ளம்'
என்பதோடு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு என்று சோததுகரொள்ளவும்
நிஜ - தன்னுடைய, கரபூசு - நிதய மைமிததிடு காமநிதய
முதலாக, ஸக்யுண் - பகதி வரையிலுமுள்ள காமநிதய, ஸ்ரீ
ஷெவ பரிதியினாலேயே, காரிதஃ-செய்விசரப்படவனாய்,
கஸ்யபூசு - செய்ய வேண்டும், உவாயதாம் - ஒரு பலத்திற்கு
உபாயமாக இருக்கிறது என்கிற புத்தியை, வரிதூஜ்ஞா-
விட்டு விட்டு, தாம் - அநத உபாயமா யிருக்கையை, ஷெவெ-
பகவானிடத்தில், காமஃ - பயமில்லாதவனுபக கொண்டு,
ஷெவெவாஜ்ஞா - வைக்க வேண்டும் ஸாரயநகவ ஸூவியை -
இது ஒரு பலத்திற்கு ஸாதனம் என்கிற புத்தியை வூவ
ஷெழிததார நிஷேதித்திருக்கிறா 'வனவ'காரத்தின அாததத

தாம் வரித்து' என்று விவரிகையாலே வுத்தம
ஸாஸ்திரம் செஷ்யபுத்தில ஸ்ரீகிரிஸுடைய ஸ்ரீராக
கூராகிராமம் விவகரிதமானாலும் 'நிஜகர்ப்பாபிவத்து
கம்' எனகிற விவற்றின் ஸ்ரீராகபுத்திக்கு ஸாஸ்திர
மே ஸ்ரீராகமென்னுமிடம் 'நிஜகர்ப்பு' ஸ்ரீராகத்தாலே
கரிபுத்தியாயிற்று இஃஸாஸ்திரம் நியமம் 1 'கூராக
வாய யகரணாம் வாயுநாயகூருவாயு | ஸ்ரீராக
வ ஸ்ரீராகம் கர்ப்பாபிவத்து வாயு | ஸ்ரீராகம்

தையே 'கூராகம்' என்று விஸதரித்திருக்கிறபடியினாலே
'விவரிகையாலே' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'ஸ்ரீ
ராககூராகிராமம்' என்பதற்கு ஸாஸதிரமும் பகவானிடத்தில பரீ
திபும நிதயநைமித்திககாமங்களில் இவனை பரீராகமசெய்தபோ
திலும் பரீதியே முசயம் என்று தாதபாயம் அப்படிக்கில்லாமல்
ஸாஸதிரத்தை விலக்குவது என்று சொல்லில் வரும் விரோதத்
தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'நிஜகர்ப்பு' ஸ்ரீராகத்தாலே' என்று
ஸ்ரீராகபுத்திக்கு - காமங்களினுடையவும் பசுதியினுடையவும்
ஸ்வரூபத்தை யறிவதற்கு 'நிஜகர்ப்பு' இதயாதிக்கு 'நிஜக
ர்ப்பு' என்பதினால் தன் வாஸஸரமங்களுக்கு உரியகாமங்களென
றாகத் மாகையினால் இது தன்னுடைய தாமம், இது தன்னு
டையதல்ல, என்றறிவதற்கு ஸாஸதிரமே பரமாண மாகையினால்
ஸாஸதிரம் அவஸ்யாபேக்ஷிதம் எனற்காயிற்று என்று தாதபா
யம் கீழில் 'ஸ்ரீராககூராகிராமம்' இதயாதி வசனங்ரா பகதர்களை
மாததிரம் குறிக்கிறது என்று ஸந்தேஹமுண்டாசலா மாகையி
னால் பரபன்னாகளைக் குறித்தே சொல்லும் வசனங்களை நிரூ
பித் தருளுகிறார்—'இஃஸாஸ்திரம்' என்றாரம்பித்து கர்ப்பு -
புத்திமான, இங்கு பரபன்னை என்றபடி, யகரணாம் - தா
மங்களுக்கு, கூராகவாய - நாஸமுண்டாகாம விருப்பதற்காக
வும், கூருவாயு - ஸிஷ்ய புத்திராதி பரம்பரைகளின், வாயு
நாய - ரக்ஷிப்பதற்காகவும், ஸ்ரீராகம் - ஸ்ரீராகத்தின், ஸ்ரீ
ராகம் - சோகதக சொரஸவதற்கும், அதாவது தன்
னனுஷ்டானத்தைப் பார்த்து ஸ்ரீராகத்தாகும் ச்ரீராகம் வாகவும்,
கர்ப்பாபிவத்துவாயு - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட மாயா

விஷ்ணு^ண ஷெவ^ஷஷெவஸ்ய ஸாஜி^ஜபுண^{பு}? | க^கநீ^{நீ}ஷீ^{ஷீ} வெ^{வெ}ஷி^{ஷி}
கா^{கா}வா^{வா}ர^ரம் க^கந^நஸா^{ஸா}வி^{வி} ம^மமூ^{மூ}வ்ய^{வ்ய}ஸு^{ஸு} | என^எறு ப்^பவ^வதூ^{தூ}க்^{க்}யா^{யா}
ய^யத^ததி^{தி}லே ப்^பவ^வஸி^{ஸி}க்^{க்}ம இ^இது^{து}த^தவி^{வி}ர^ரந^நத^தபோ^{போ}து^{து} வ^வரு^{ரு}ம
நி^{நி}ஷ்^{ஷ்}மு^{மு}ம 1 ‘ய^யயா^{யா}வ^வஸி^{ஸி} வ^வஜ்^{ஜ்}ஜெ^{ஜெ}ஸா^{ஸா} ரா^{ரா}ஜே^{ஜே}ஸா^{ஸா} ம^மகீ^{கீ}ம் ரா^{ரா}ஜே^{ஜே}
ப்^பவ^வத^தி^{தி}பு^{பு}தா^{தா}ம் | ஜெ^{ஜெ}ஸா^{ஸா}க^கவ^வயெ^{யெ}யா^{யா}நி^{நி}கீ^{கீ}ம் ரா^{ரா}ஜே^{ஜே}ஸா^{ஸா} வ^வஹு^{ஹு}
ஸ^ஸஸ்ய^{ஸ்ய} வி^{வி}வ^வசி^{சி}பு^{பு}கீ^{கீ}ம் | மூ^{மூ}வ்ய^{வ்ய}ஸு^{ஸு} ஸ^ஸசி^{சி}ஜெ^{ஜெ}ஸா^{ஸா}ரோ^{ரோ}ஜெ^{ஜெ}ஸா^{ஸா}க^கவெ^{வெ}
கெ^{கெ}ஷா^{ஷா}வி^{வி} தா^{தா}ம் ப்^பவ^வதி^{தி} | வ^வஸ^ஸவ^வம் வி^{வி}மூ^{மூ}வ்ய^{வ்ய}ஸு^{ஸு} க^கதெ^{தெ}பு^{பு}ர^ர வ^வய^யபு^{பு}ர^ர

தையை ஸதாபிபதறகாகவும், ஷெவ^ஷஷெவஸ்ய - கேவதைக
ளுககெலலாம கேவதையாயும், ஸாஜி^ஜபுண^{பு}?-ஸா^ஸர^ரங்க^கமெ^{மெ}ன^னன^னம
விலகித் தரித் தவனாயு மிருக்கிற பகவானுடையவும், கீ-என்ன
டையவும், ப்^பவ^வயா^{யா}ய - பரீதி உண்டாவதறசாகவும், வெ^{வெ}ஷி^{ஷி}கா^{கா}
வா^{வா}ர^ரம் - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ருசகும் சாமங்களின் அனு
ஷ்டானத்தை, க^கந^நஸா^{ஸா}வி^{வி} - மனதினாலும், ம^மமூ^{மூ}வ்ய^{வ்ய}ஸு^{ஸு} -
அதிகாரமிக்க கூடாது, அனுஷ்டானத்தில் கேட்க வேண்டிய
தில்லை என்றபடி ‘ப்^பவ^வதூ^{தூ}க்^{க்}யா^{யா}ய^யத^ததி^{தி}லே’ எனபதினால் இபா
மாணம் பரபன்னனைப் பற்றியது எனபது தயோதிதம் ய^யயா^{யா}
வ^வஸி^{ஸி} - எப்படி, ரா^{ரா}ஜே^{ஜே}ஸா^{ஸா}? - ராஜாவுக்கு, வ^வஜ்^{ஜ்}ஜெ^{ஜெ}ஸா^{ஸா}? - மிகவும் பரீதி
விஷயமாயிருக்கு மொருவன், ரா^{ரா}ஜே^{ஜே}ஸா^{ஸா} - ராஜாவினால், ப்^பவ^வத^தி^{தி}பு^{பு}
தா^{தா}ம் - உண்டாகக்கப்பட்டதாய், ஜெ^{ஜெ}ஸா^{ஸா}க^கவ^வயெ^{யெ}யா^{யா}நி^{நி}கீ^{கீ}ம் -
லோகங்களுக்கு உபயோசமுள்ளதாயும், ரா^{ரா}ஜே^{ஜே}ஸா^{ஸா} - அழகானதா
யும், வ^வஹு^{ஹு}ஸ^ஸஸ்ய^{ஸ்ய}வி^{வி}வ^வசி^{சி}பு^{பு}கீ^{கீ}ம் - அனேகம் பயிச்சளை வரு
த்தி செய்யக்கூடியதாய் மிருக்கிற, ம^மகீ^{கீ}ம் - நதியை, தா^{தா}ம்ப்^பவ^வதி^{தி}.
(தான்) அதைக் குறித்து, க^கந^நவெ^{வெ}கெ^{கெ}ஷா^{ஷா}வி^{வி} - அபேகைகளில்
லாதவனாயிருந்தபோதிலும், மூ^{மூ}வ்ய^{வ்ய}ஸு^{ஸு}-அதிகாரம் செய்தவனாய்
ககொண்டு, அதாவது தனக்கு அதில் ஒன்றமலாபமில்லை என்று
அதிகாரம் செய்தால் என்றபடி, அதாவது அதை மறிதகால்,
ஸ^ஸசி^{சி}ஜெ^{ஜெ}ஸா^{ஸா} - சூலத்தை, ரோ^{ரோ}ஜெ^{ஜெ}ஸா^{ஸா} - ஏறவனோ, வ^வஸ^ஸவ^வம் -
இப்படி, வெ^{வெ}ஷி^{ஷி}பு^{பு}தா^{தா}ம் - வேதத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட,
வ^வய^யபு^{பு}ர^ர - எல்லையை, வி^{வி}மூ^{மூ}வ்ய^{வ்ய}ஸு^{ஸு} - அதிகாரமித்து நடக்கிற,

ஊம் வெடிநிபிபுதாம் || லுயொவ் த லுயொவ்ள ஜெ
 ஊஜிதா லுதிவதபுமாஸி' என்ற கணரஞ் சொல்லப
 பட்டது இந்த ஹவடிபீகிககு க்ஷெஜெகொண்டி
 லனாகில ஊகுவதறகு முன்னே யயிகாராமுர அவ
 மாக வேதேனுமொரு வநிஷததை விளைப்பிககும
 அது நிறக ஸகவபுக்ரகியான விவனுக்கு ஹவடி
 பீகிககுமேறபட்ட காகமிலலை அந்த ஹவடி
 பீகிஸிப்பதும் பினபு க்ஷெஜெகொள்ளில 1 ' ஸு

கேடும் - மனிதன, லுயொவ் - (இதற்கு முன்) என்றகு
 இஷ்டன யிருந்தபாதினும், ஊஜிதா லுதிவதபுமாஸி-என
 னுடைய உத்திரவை மீறி நடந்ததினாலே, ஸவள - இவன்,
 ஜெ - எனக்கு, கலியம் - (அது துடங்கி) பரியனல்ல, இது
 மகு முன் அவனிடத்திலிருந்த பரீதியும் நஸிததுவிடும் என்று
 தாதபாயம் இததால பகவானுடைய அபரீதியாகிற அநிஷ்ட
 பலம் சொல்லப்பட்டது இதுவும் அந்த பரபததி அதயாய, ந
 திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது எனபதை குறிப்பிற்
 ' ஸகணரம் ' எனனும் பதம் இந் அபரீதியே அநிஷ்ட
 மென்று நிருபித்தருள்கிறா - ' இந்த ' என்றாமிடம்
 க்ஷெஜெகொண்டிலனாகில - பொறுத்துமொள்ள வேண்டி
 மென்று பராததிககாவிடால் ' ஸயிகாராமுர அவமாக '
 எனபதற்கு காலம் குறித்து பரபததி பண்ணாதவனுக்கு கண
 மாந்தர விளம்பாதினும், காலம் குறித்து ரெய்திருப்பவன்
 அந்தகாலத்திற்குள்ளே துகராதிகளும் அநாமா களின் அநி
 சாரத்துக்குத் தக்கபடி உண்டாகும் என்று தாதபாயம் மேலு
 மாகிற ஸததிறகு விவாதமாகாமையினாலும் ஸவடிஷ்டாமி
 ஜனானமுள்ளவன் துகராதிகளுக்கு பயப்படமாட்டான் என்றரு
 ளிச செய்திருப்பதினாலும் இது ஒரு அநிஷ்டமாகாது எனினிலி
 அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச செய்கிறா - ' அது ' என்றாமி
 பித்து நிறக - இருக்க, அதாவது அதை அநாதரித்து என்ற
 படி, ஸிப்பதும் - ஸாதமாவதும் அபரீதியே நாக துலாமென
 பதற்குக் காரணம் அருளிச செய்கிறா - ' ஸுஹுடி ' என

ஹ்ருஷம் ஸவ-ஹ்ருஷிதாமா' என்னுமபடி நிவ்ருஷ ஸு
ஹ்ருததான வீரோனுடைய ஸ்வீகிஸதிகுமளவு மிவ
னுக்காணுமாயிருக்கும் இங்ஙனிராதவனுக்கு
ஹ்ருஷி விஷயத்தில் ப்ராவணமும் கெஜய-புரவிவ
மான ஹ்ருஷத்தில் ஸ்வியம் ஸ்விக்கவடுக்கும் இவ
வாஜி' கிஷ்ரும 1 ' ப்ரஹ்ருஷிஷ்ருஷி' என்று

முரம்பித்து ஸவ-ஹ்ருஷிதாமா - எல்லா பராணிகளுக்கும்,
ஹ்ருஷம் - ஸுஹ்ருததாக (என்கைத் தெரிந்துசொண்டால்
ஸாந்தியை யடைகிறான்) இந்தவசனத்தில் ஸாந்திசகுச காரணம்
பகவானை ஸுஹ்ருததாக அறிவது என்று சொல்லப்படடிருப்ப
தினாலே அப்படிஸாவஸுஹ்ருததான பகவானைத் தன்னிடத்தில்
அபீந்தியையுடையவனாக அறிந்தால் ஸாந்தி உண்டாகாது எனப்
தேறப்படுகிறது நிவ்ருஷ - ஸவபாவத்திலேயே ஸ்வி
மாயிருக்கும் - மாமஸகானத்தில் உண்டாகும் வேதனைபோல
மிகவும் துக்கத்தைத் தரக்கூடியதாயிருக்கும் இங்ஙனிராதவ
னுக்கு - இப்படிப் பகவதபீதி அருளுதமாய்க் தோன்றாதவ
னுக்கு, ஸ்விக்க வடுக்கும் - இலகை யென்று ஸந்தேஹிக
கத் தகுந்ததாகும் அதாவது பகவானுடைய பீதிகாக
வன்றோ கைங்காயமாகிற் புருஷராதம் அபேக்ஷிக்கப்
படுகிறது, அதற்கு விரோதியான அபீதியில் இவனுக்குப் பய
மில்லை எனினில் ஹ்ருஷத்தில் வாஸதவமாச ஆசை இலகை
என்று நினைக்கலாம் என்று தாதபாயம் இந்த ஸாஸதரீய நியமம்
பகவத பீதயாததமாய்கையினாலே பலத்தை பரதிபாதிக்கு விட
த்தில் அனுஸந்திக்கலாமென்றும், பரபத்திக்கு முன்பு உபா
யத்துக்கு ஸஹகாரியா யிருப்பதினாலே உபாயத்தை பரதி
பாதிக்கும் இடத்தில் அனுஸந்திக்கலாமென்றும் ஸங்கை
உண்டாகலாமாய்கையினால் இதை அனுஸந்திக்கும் இடத்தை
நிர்வாதித்தருளுகிறா—' இவ்வாஜி' கிஷ்ரும 1 ' என்று
பித்து ஸாஸதரீய நியமம் பகவானுடைய அபீதி ரூபமான
விரோதிக்கு நிவாததகமா யிருக்கையினால் விரோதி நிவருத்தி

உஷ்டெஸ்யுயான ஹவக்ஷீதிகு விரோயியானபடி
 மந்திரதநீல அனுஸந்தீக்தம் யாலே இசஸாஷ்டீய நியம
 இடம் ரஹஸ்யுதயததில விரோயி
 நிவ்ஜீயை யநுஷ்டீககு மிடங்களிளே யநுஷ்டீக
 கப் ப்ராஹ்ம இதத நியநாநுவதகம வதினெனா
 வாயரலலாத வயிகாரிகளுக குவாயவதிகு விரோ
 யியை ஸதிபபிததுககொண்டு ஹவக்ஷுஸாநமா
 யிருககும் வதினெனாவாயருக கதிஹ்நமஹதூகா
 ஸீகி பிறவாதபடி பண்ணிககொண்டு ஹவக்ஷீண
 மமாயிருககும்

சூஜிதாநுஜிதா விலாமெந ஸீயா ஸாஷ்டீயவலகிஃ |
 நியுஹாநுடியாயாடிவா ததூக் ஹவாஹயெ |

யைச சொல்லுமிடததில அனுஸந்திகக வேண்டும என்று தாத
 பாயம் ஆக இததால உபாயததிறகு முனபு உபாய விரோதி
 யான அபரீதியை நிவருததி செயவதையு, உபாயானுஷ்டா
 நததிறகுப பிறகு ஸவயம் பரயோஜனமான பகவ தபரீதிககு
 விரோதியான அபரீதியை நிவருததி செயவதையும விரோதி நிவ
 ருததி யென்று ஒனருகச சோதது அருளிச செயயப்படடிருக
 கிறது எனபது தயோதிதம் இபபடி ஒரே மாதிரியான அனு
 ஸந்தானம் ஏறபடாமையினுல சீழககூறிய ஸங்கை பரிஹரிககப
 படதாகிறது விரோதி நிவருததி எனகிற ஆகாரததினால கரு
 தோபயன, அகருதோபாயன, ஆகிய இருவாகளுககும் பரயோ
 ஜனமாகும் பாகாரததை நிருபிதகருளுகிறா—'இநத' என்றாரம்
 பிதது ப்ராஸாடிமம் - பரஸாதநததிறகு காரணம் வகிலு
 வ மஹதூக-மீறிநடநததனால உண்டான

இபபடி ஸாஸதரீய நியமனம் ஆஜ்ஞாதி லங்கனததின
 லுண்டாகிய அபரீதி உண்டாகாமல தடுககிறதென்னில அனுஜ
 ஞா கைங்காயங்களாகிய மாலாகரணாதிகள செயயவேண்டிய
 திலலை எனறேறபடுமே என்னில? அருளிசசெயகிறா—'சூஜிதா
 நுஜிதா' என்றாரம்பிதது

ப - ரை] ஸாஷ்டீயவலகிஃ - ஸாஸதிரததில சொல்லப்பட
 மாககம், அதாவது நாமங்களைப் பற்றிய விதி, சூஜிதாநு

ஊதாஜித்யா ப்ருவ்யதேவீ சூரகொவாழிவஸம்ஹவெ |
 ஸூரீதாதிசூரகொஷஸூர நிபகொதொ டுரத்யுய: |
 ப்ருத்யுவாயவஸீஹாரொ வஹானாஸகநிதெ |
 தத்யுவஸ்வதீதம் ப்ராஹ் ராயிகாரம் விவக்ஷணா: |

ஜிதாவிஸாமக - ஆஜனை, அனுஜனை, எனகிற பிரிவுகளினால், வியா-இரண்டெவ்விதமாக (பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது) அவைகளில்), ஸூரீ-முதலாவதான ஆஜனை, நிபுஹாநுடியாய் நிகரஹம் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணமாக (சொல்லப்பட்டது) அதாவது நிகரஹம் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணங்களாகிய காமங்களைப் பற்றிய விதி ஆஜனையென்று சொல்லப்படுகிறது என்று தாதபாயம், வரா - மறமுன்னருகிய அனுஜனை, தத்யுஸ்வயாவெ - அநதநதப் பலங்களை யடைவதற்காக (சொல்லப்பட்டிருக்கிறது), அதாவது அநதநதப் பீதி விஸேஷங்களுக்குக் காரணமான மாலாகரணம் முதலிய காமங்களைப் பற்றிய விதி அனுஜனை என்னப்படுகிறது அப்படிப்பட்ட விதிகளினால் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் காமங்களும் ஆஜனையென்றும், அனுஜனையென்றும் சொல்லப்படுகிறது இப்படியாகிலும் அனுஜனா கைங்காயங்களுமே தன்னிஷ்டப்படிசெய்ய முடியாதென்று நிரூபித்தருள்கிறார்—‘ ஊதாஜித்யா ’ என்ற ராமபிதது ஊதாஜித்யா - அனுஜனை என்று சொல்லப்படுகிற விதியினாலே, ப்ருவ்யதேவீ - பரவருத்தி செய்திருந்தபோதிலும், சூரகொவாழி வஸம்ஹவெ - (ஸாஸதிரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும்) காமத்திற்கு விரோதம் முதலியவைகள் உண்டானால், ‘ஸூரீ’ஸபத்ததினால் காதரு தேஸகாலாதி வைகலயங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன, ஸூரீதாதி சூரகொஷ: - ஆஜனையைத்திரமித்ததேகோஷம், வஸூரஸீ உண்டாகும், ஊத: - ஆகையினால், நிப: - (ஸாஸதிரப்படி நடக்கவேண்டுமென்கிற) நியமம், டுரத்யுய: - தாண்ட முடியாதது ஒரே காமத்துக்கு உபாய விரோதி பாபத்தை நிரூபித்திக்கக் கூடிய தன்மையும் பகவானுடைய பரிதிக்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மையும் ஸம்பவிக்ஷும பரகாரத்தை நிரூபித்தருள்கிறார்—‘ ப்ருத்யுவாய ’ என்றராமபிதது ப்ருத்யுவாயவஸீஹாரொ - தீதாஷத்தின பரிஹாரம் (நிகரஹத்தின்

நித்யகாஜ்ய வ்யாபிவெவக்யே விநியோமவ்யயக்யதஃ |
மமூயயபூகி யபாணெவிநித்யம்வதிதக்தஃ || [வெணஃ]

சுமஜ்ஜாரா துவிவெஷம் வெஷ்யெயபூஷம் விவக்ஷ
சுநூதளததுவாராவொ நதம் ஷொஷ ஹதீரிதம் |

நிவருததி), மமூணாரவ்யஜ்ஜிதெ(வலகி) - வேறு பலததோமி
சோநதிருககும்பொழுது, திசு அநதக காமததில, விவக்ஷ
ணாரீ-பணடிதாக்கள, சுபிகாரம்-அதிகாரத்தை, வலவலிதம் -
சோநதிருபபதாக, அகாவது நிகரஹ நிவருததியிலும், அநதந
தப பலவகளிலும் ஆசைகள் சோநதிருபபதாக, பூரஹம் -
சொல்லுகிறார்கள், அதாவது ஜாதேஷ்டி முதலிய காமங்கள்
நைமித்திகங்களாகையினால் அனுஷ்டிகசாவிடில் உண்டாகக்
கூடிய நிகரஹ நிவருததியும், புத்திரானுடைய பரிஸுத்ததியும்
பலமென்று நிரூபிக்கப்படுகிறது என்று காதபாயம் இரண்டு
பலவகளும் உண்டானாலும் அதே காமத்தை அநதநதப பலத
கிறகாகத் தனிக் கனுஷ்டிகக் வேண்டியதில்லை என்றருளிச்செய
கிறார்—' நித்ய ' என்றாரம்பித்தது நித்யகாஜ்யவ்யாபிவெ
க்யே-நித்யமாயும், காமயமாயும் இருக்கும் காமங்களின் ஸவருபம்
ஒன்றாயிருக்கும் பகூததில, விநியோமவ்யயக்யதஃ - ஒரு
காமத்தையே இரண்டுவிதமான பலவகளுக்காக ஸாஸ்திரங்கள
ளில் விதித்திருப்பதினால், மமூயயபூ - பலத்திறகாக, சிபார
ணெவி - செயப்பபட்டிருந்த போதிலும், தக்தஃ- பலாதத
மாகச் செய்கிற ஒருதடவை யனுஷ்டானத்தினாலேயே, நித்யம்-
நித்யமும், வலகி - (அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாக) ஆகிறது நித்ய
மாக அனுஷ்டித்ததில் காமயம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாகாது
ஏனெனில் நித்யமாக அனுஷ்டிப்பதற்கு அதிகாரம் கதகாலத்
தில் பரிஸுத்ததனாய் உயிரோடிருப்பது அது காமயானுஷ்டா
னம் செய்யும்பொழுது மிருக்கிறது காமயததில் அதிகாரம்
அநதப பலவகளில் ஆசை, அது பலத்திலாசையிலலாம் லனுஷ
டிககப்படும நித்ய காமத்தி லில்லை என்று தாதபாயம் - இப்படி
ஸமவலிதாதிகார ஸதலத்தில் அனுஷ்டிக்காமலபோனால் நிகரஹ
முண்டான போதிலும் கேவலம் காமய காமங்களில் அப்படி நிக
ரஹமில்லை என்றருளிச் செய்கிறார்—' சுமஜ்ஜாரா து ' என

நின்றனமனபுடைவானோ நிலையினிலமளநதான
 நனறிதுதியதிதென்று நடத்தியநானமறையால
 இன்றுநமக்கிரவாதலி லிமமதியிநநிலவே
 அன்றியடிக்கடியாரிரு டாககவடிபுளதே

24

றாமபிதது விவக்ஷெணை - பணடிதாகளினால், ஊதாஜி
 ராகு வியேஷம் - அனுஜஞையினால் மாதிரி மேறபட்ட,
 கெண்டெய்யுஷம் - கைங்கரியங்களில் ஊதாஜி - செய
 யாத பக்ஷத்தில், தத்துவாரூபம் - அநதப பலம் சிடைக்காமல்
 போகிறது, ஷோஷம் - தோஷமோவெனில், ஊ - இலலை,
 ஊதி - என்று, ஸாரிதம் - சொல்லப்பட்டது

இப்படி ஸாஸ்திரங்களை யனுஸரித்தே சைங்காயம் செய்ய
 வேண்டியதாயிருந்தால், பாஸுபதம் முதலிய ஸாஸ்திரங்களையும்
 அனுஸரிக்க வேண்டுமே என்கிற ஸங்கையைப் பரிஹரித்தருளு
 கிறா—‘நின்றனம்’ என்றாமபிதது

ப - ஊ] நிலமளநதான - (தரினிகரமாவதாரம் செய்து)
 பூமியை யளந்த பகவான், இது - இந்த ஸத்ய வசனாதிகள்,
 நன்று - நல்லது, இது - இந்த பரதார கமனாதிகள், தீயது - கெட்
 டது, என்று, நடத்திய - பரவாததிபித்த, நானமறையால - நாலு
 வேதங்களினாலும், அனபுடை - அனபுடையவர்களான, வானோ -
 வானிலிருக்கும்வா, அதாவது பரம்பதத்தில் வலிக்கும் நித்ய
 முகதாகளின், நிலை - ஸ்திதியில், பகவானுடைய அபிபராயத்
 தை யறிந்து பரீதி வரும்படி கைங்காயம் செய்வதாசிற ஸ்திதி
 யில், நின்றனம் - நின்றோம், இன்று - இந்த ஸமஸார தஸையில்,
 நமக்கு - காம பரவஸாகளான நமக்கு, இரவாதலில் - ராததிரி
 யாகையினால், இமமதியின் - இந்த வேதமாகிற சந்திரனுடைய,
 நிலவேயன்றி - வெளிச்சத்தைத் தவிர, அடிக்கடி, ஆ - வருத்தி
 யடைகிற, இருள் - அநதகாரத்தை, தீக்க - போக்கடிப்பதற்கு,
 அடி - காரணம், உளதே - இருக்கிறதோ

‘அனபுடைவானோ’ என்பதற்கு அவாசன எப்படி பரீதி
 யினால் கைங்காயம் செய்கிறானோ அதைப்போல நாமும்
 பரீதியினால் பண்ணவேண்டுமே என்று தாதபாயம் ‘நிலமளந
 தான’ என்பதினால் ஸாவஜந ஸுஹருத்தெனபதம், புருஷோத்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ
 ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாராவரெ

தமன எனபதும், மறற தேவதை ॥ இவனைப்போல ஆப
 தாகா அல்லவெனபதும், சொல்லப்படுகிறது ' நன்றிது
 நீய்திது ' எனபதற்கு நல்லதாக்கையினால் இதைச் செய், கெட்ட
 தாக்கையினால் இதைச் செய்யாதே எனகிற விதி நிஷேதங்களில்
 தாதபாயம் இதனால் அநதப பகவானே அஸுராதோ மபக
 குவகறகாசச செயத பௌததாக்கமம் முதலியது விஸக்கப
 படுகிறது ' நடத்திய ' எனபதினால் பகவானும் வேகங்களைப்
 புதிதாக உண்டாக்கவில்லை, அநாதியாக இருக்கவைசனைப்
 வாத்திப்பித்தான என்றாதத மாகையினால் அபௌருஷேயத
 வமும் தயோதிதம் இப்படி ஸாஸ்திரததைக் கொண்டே பகவ
 தப்பிராயகதை யறிய வேண்டுமெனபதற்குக் காரணத்தை நிரூ
 பித்தருள்கிறா— ' இன்று ' என்றாமபித்தது ' இன்று ' எனபதி
 னால் நமசகே இனிவரக் கூடிய முசதி தலை விஸக்கப்படுகிறது
 ' நமக்கு ' எனபதினால் இந்த வேகத்தில் அவதரித்திருக்கும்
 ஸமீரிகள விஸாசப்படுகிறார்கள் இங்கு ' மதி ' எனபது வேதம்

‘நில’வாயது அதை அனுஸரித்துண்டாகும் ஸமருதயாதிகள் அனறிகளே வேளாதத ஞானமாகிற பரகாஸமாகவுமாம் ‘அடிக கடி ஆ’ எனபதினால் தினந்தோறும் பாபங்களைச் செய்ய ‘வாவஃ ப்ரஜீதாம் நிராஸபதி’ எனறிவை முதலிய பரமாணங் களிற் படிய உண்டாகும் அஜஞானமும் சொல்லப்படுகிறது இததால ராததிரியில் ஸூரியனுடைய பரகாஸத்திற்கு ஆசைப் படுவதுபோல ஸமஸார தஸையிலேயே மோக்ஷ தஸையில் உண் டாகும் விசாஸம் உண்டாகாது எனபது தயோதிதம்

ஸருதிகளைத் தவிர பகவானுடைய அபிபராயத்தை யறிவ கற்கு இன்னும் சிலகாரணங்களை யருளிச்செய்கிறா—‘ஸ்ரூகி’ எனமுரம்பித்து

ப - னை] வாயஃ - பண்டிதன், நியமயிதஃ - எல்லா லோகங்களையும் நியமிக்கிற, ஸ்ரூஷிஃ - லோகங்களுக்குக் காரண மாகிய பகவானுடைய, ஸ்ரீகீதம் - அபிபராயத்தை, ஸ்ரூகி ஷ்யத்யாசாரெஃ-ஸருதிகளினாலும், அதற்கு விருத்தங்களில் லாத ஸமருதிகளாலும், அனுஷ்டானங்களாலும், ஷ்யகிமகி லிஃ-(ஸாஸ்திரம் விசலபிதவற்றில்)தனபுத்தியினபரவருத்தியை யனுஸரித்தும், ஸ்ரூகிமலாரம்-பரிஸுத்தமான மனகையுடைய வாகளின், ஷ்யஸங்கடெஹஃ - ஸங்கலபங்களினாலும், அதாவது கலியுகத்தில் இன்னினன காரயங்களைச் செய்யக்கூடாது என்று ரிஷிகளால் ஸங்கலபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், யஜெஃ - தாமத்திற்கு விருத்தமில்லாத, க்ருவரண ஷ்யாஷிவஸ ஷ்யெஃ-குலம், சரணம், தேஸம் முதலியவைகளைக் காரணமாசா சொண்டெண்டாகிற ஸங்கேதங்காரினாலும், ‘க்ருவஸ்ய’மாவது முன்குடும்பி முதலியவை வைத்துக்கொள்ளுதல், ‘வரணஸ்ய’ மாவது யாஜுஷ்காக்கள் பெளாணமியிலும், ருகவேதிகள் ஸா வண நக்ஷத்திரத்திலும், ஸாமகாசள் ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்திலும் உபாகாமத்தை யனுஷ்டிப்பது முதலியது ‘ஷ்யாஷிவஸ’ மாவது நாமதா நதிக்ருத தெற்கிலுள்ளவர்கள் ஸராவண மாத த்திலும், அதற்கு வடக்கி விருப்பவர்கள் ஆவணி மாதத்தி லும் உபாகாமம் செய்வது முதலியவை, யோமூரகாம் - பெரி யோர்களின், நியோமெஃ - நியமனங்களினாலும், நிவிதஸ

வூரெஹே - ஸகுனம் பாபபது, கணவு காணபது முதலிய
வைகளினாலும், 'சூழி' ஸபதம் பகவத ஸநநிதியில் நியமனம்
கேட்பதைக் குறிக்கிறது. நிவாணம் - நன்றாக, வநிவதி-
அறிகுறான, அதாவது இப்படிப்பட்ட அனேக விதங்களான
காரணங்களினால் பகவத ஸங்கலபத்தை யறிந்து அதற்கனுசூன
மாகக் கைங்கரியங்களைச் செய்குறான என்று காதபாயம்

திருவஹீநதிரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

பூநீ உப வே நரஸிம்மாதரீய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

பூநீமத ரஹஸ்யதராயஸார வயாகயானத்தில

ஸாஸ்தரீய நியமநாதிகாரம்

மு ற றி ற று

இப்படி ஹமவஜ்ஜெதகஸ்ஸஹாவஞ்சையாலே
ஸாவூ நியத தக் கெஜ்ஜெயுகாஸனா விவ்வயி

பேப பாகருவதற்காச (நேஹ, ததிலிருக்கும் அழகசைப போக
ருவதற்காக), ஸ்ஹ - ப்ஹயகுணங்களோடு சேராததாயும்
(அழககிலலாததாயும்), ஸ்ஹ - போசயமாகும் (ருசியாயும்),
ஸ்ஹ - எப்பொழுதும், ஸ்வஹ - பாபத்தைப் போகக்கூடிய
கூடியதாயும் (வெருப்பு நிறமுடையதாயும்), ஸ்ஹ -
இஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும் (நல்ல குணங்களை யுடைய
தாயும்) இருக்கிற, ஸாயவ - ஸரிய பதியினுடைய ஸ்வா -
கருணையாகிற, ஸ்வாஹ - கருணையை, விஹி - அடைகி
றான, ஸ்வஹ - இப்படி இருந்தபோதிலும், இதனால்
இப்படிப்பட்ட பகவானுடைய சருபைக்கு விஷயமா யிருப்பதி
னால் இவனுக்கு உத்தராக்மே ஸம்பவிகாது எனபது தயோதி
தம், ஸ்வஹ - இந்தப் பதநாதமா, ஸ்வஹ - அஸாரண
களான ஸபதாதி விஷயமா யாகிற, ஸ்வஹ - பரவாஹகரு
களினால், அதாவது அவைகளை யறுப்பதினாலும், அவைகளின்
வாஸனையினாலும், ஸ்வஹ - உண்டாகப்ப்பட்ட, ஸ்வ
ஹ - சேறுகளினால், ஸ்வஹ - தனதுடைய ஸீரத்தை,
ஸ்வஹ - மறுபடியும், ஸ்வஹ - அழகசைபததாக்ச
செய்துசொண்டு, ஸ்வஹ - பண்புதானினால், ஸ்வஹ -
தே - சேரப்படுகிறதில்லை, அதாவது அவர்களினால் அங்கீகரிக்க
ப்படுகிறதில்லை இதனால் பிறகு அபராதங்கள் உண்டானால்
இவ்விடத்தில் ஸாதுக்களின் பஹிஷ்காரமும் நிறைவு முதலிய
வைகளுமேற்படுமே ஒழிய பரம பலத்திற்கு நாஸமில்லை எனபது
தயோதிதம்

‘இப்படி’ எனபது ‘ஸாவூ நியத’ இதயாதியோ டந
வயிரகிறது அதாவது சீழ்திகாரத்தில் அருளிச்செய்த நயா
யத்தினாலே ஸாஸ்திரங்களை மேற்படுத்தப்பட்ட அநந்தக கைங்
காயங்களைச் செய்ய வேண்டுமெனகிற ஆசையுடைய என்று
நாதபாயம் ‘ஹமவஜ்ஜெதகஸ்ஸஹாவஞ்சையாலே’ என
பது சாரணத்தைக் குறிப்பிடுது ஸ்வஹத்தில் - ஆபத்தில்லாத

காரிகுப பின்பகாவததில வுவிவதிவகமான
 உதாரகம அனேகமாய வவராபம வருகை பற
 ஸம்பவியாது றின கெஜகெயெக நிஜெஷ
 ககு விசுலமாகையாலே பூயெண வுலாவித
 மன்று. பூராஸ்ககெ விசெஷ வஸததாலே கெஸ
 ஸமபத்ததால நிவருததிகதம் காராவஸூரெ வெறுண
 பாகாரம் ஹெதுகமாகவும பூரூரிக
 மாகவும வுஷுஷூரூவகெஷுகளிலும வருமவரா
 யெஸங்க ளுள்ளவை யெஸுஷ விஷயமாயக கழிநது
 போம வுவிவதிவக வாவாரஹக வாவங்களுக

ஸமயங்களில பற்றின-அங்கிகரிததஸாஸ தீயமான பூயெண-
 பெருமபாலும ஆபதகாலததில புததி பூவகமாசயும், மறற
 காலங்களில அபுததி பூவகமாகவும பாபங்க றேரிடும
 எனகிற ஸங்கைக்குப பரிஹாரம் அருளிசெய்கிறா—
 'பூராஸு' எனமுரமபிதது இவது 'பூராஸு' என்றது தன
 னுல ஒப்புக் கொள்ளப்பட படகதை கெஸகெவெறு
 ணும் - தண்ணீரிலலாக இடம், காரகெவெறுணும் -
 தூபிக்ஷ காலம், அவஸூரெவெறுணும் - ரோகாதிகளினுல
 பீடிககபபபபபபது 'கெவெறுணும்' மாவது ஸாஸதீய
 மான நியமத்தை யதாவததாக நடதக முடியாமைக்குக சார
 ணமா யிருக்கை பூரூரிகம் - விநிததுகசொண்டிருக்கும்
 பொழுது புததி பூவகமாக வலலாமு யாதருசரி ஸுகருதா
 திகள போல 'நேரிடும யாதருசரி பாபபரண ஸுஷுபதயாத
 யவஸதைகளில 'நேரிடகடிபது பாகவநாகா முதலியவாக
 வருமபொழுது எழுந்திருநாமலிருக்கை முதலியது 'சூழி'ஸப
 தததின ஸவபண முடிசசா தஸகன் குறிக்கபாடுகினறன்
 அவராபெறுஸா - அஸபாராதம் 'கெஸுஷ' மாவது இவன்
 விஷபததில அவைகளுககுப பலபாகாணம் பணும ஸங்க
 பமே பகவானுதது உடாகாமலிருபபது புததி பூவக பாபம்
 நேரிடடால அதற்குப பரிஹாரம் அருளிசெய்கிறா— 'வுவி
 வதிவக' எனமுரமபிதது வாவாரஹகவாவங்களுக
 பாபங்கா புததிபை கெகிதது அதின முலமாய மேலே பாப

திரியம் ஸாது யதூத ஸாரணம் வுஜெக் | உவ
யாதாசுவாயக விகாரெவெததெவவம் | 1, 1, 1, 1
நாடியவா ஜோநாடியவாரபெஷா வதவி | ப்ராபஸித
கஷிவெவதி ப்ராபுமெமெகெவ கெவமும் | 2, 2, 2, 2
வவியபிஜித ஸாரணமதவதும் | தெமெமெதீல
தெ யஜிவிதாஜிவம் || ப்ராபாடியவகம் மெ
மஸாரணமதவதும் | தாரணமெவ ப்ராபதொ வ
கவா நியபாதயிதா மெவம் || உதாராஜிகளிறசொலது

சதி செயயவேணமும், (உதி)பக் (எனகிறது) எனவே, உப
இது, ஸா - அநத, ப்ராபஸிதி - பராபஸிததம் உவாய
காம் - காமயோகம் முதலிய உபாயாததரங்களை, (அநாவது ப
பனனன பரபததிசகுப பிறகு) உவாயகவிகாரெ - உப
யமாக அனுஷ்டிகக ஆரம்பிதகபோதிலும், வனததெவவம்
இதே பராபஸிததம் (செயய வேணமும்) கஜிதாநாசு - தெ
யாமையினாவது, கவவா அல்லது, ஜோநாசு - தெரிந்த
கொண்டாவது, கவவாரபெஷா - அபராநாதா வதவி

இருந்தபோதிலும், கஷிவ - பொறுததுசொல, உதி
என்ற, ப்ராபுமெமெகெவகெவமும் - பராபதிபபது ஒன்ற
மாதிரம் செயய வேணடியது வம் - அநத ராமன், யதி
ஜி - ஸாரணகதர்சனைக சாபபாற்ற வேண்டுமெனகிற சாமத
தை அறிந்தவராயும் ஸாரணமதவதும் - ஸாரணகதியை
செயதவாகளிடத்தில் மிகுந்த பரிசியை யுடையவராகவும், விஷ
கிவம் - பரவிதகரலலவா, (ஆகையினால்) யஜிவிதாஜி
வம் - பராணஜோடி ருபபதற்கு விருமபுகிறபேயானால், தெம
அநத ப்ரீராமனுடன், தெ - உனசகு, மெமெதீ - ஸநேகம்
வவதம் - உணடாசடம கவம் - நீயும், ஸாரணமதவ
தும் - ஸாரணகதர்களிடத்தில் பரிதி யுடையவனான அநத
ப்ரீராமன், ப்ராபாடியவ - உனகிடத்தில் அனுநரஹததை
உடையவராகச் செய்துசொல, ப்ராபதொலகவா பரிசுத்த

கிறபடியே யவாயிகாரம் பூராயஸித் தாவனும்பெருமுண்
டாம பூரஸுகூடி விசெஷவஸக்தாலே கூரிகபூகூ
யமலோக கமநமில்லை கியாய கஷகெகெகொள்ளுநகை
யுங் கைதபரினபோது 1, வஸவஸுஷகூடிவீக்ஷி வா
ஸஹஸம் வடிகி யகி கிறு தவஸுகுணகூடிவெறு | வஸி
ஹர கியவஸகூடி பூவஹாது பூவஸுஷகூடி
கூணாம் கெவெஷுவாகாம் || 2, க 2 ஸு க ய க !
வாஸுஷேவ ! விஷேஷ ! யாணியாஸவஸு ! ஸஜ்ஜ
கூவாணை ! | ஹவ ஸாணலிதீரயதி யெ வெவ கூஜ

யை, அநாத இனி இப்படிப்பட்ட அபராதபரிஹாராதிகாரம்
கூடாதென்கிற அநாதபத கையுடையவனாய், கிராம-கிராமியம்,
கூடுவெஸ் - இந்த ஸ்ரீராமனின் பொருட்டு, நியதூதயிதம் -
திருப்பிக கொடுப்பதற்கு, கூஹ-கூவீ - கோகாந்த, க 2 ஸு க ய க
கூணாம் கூடிவிசெஷவஸக்தாலே கூரிகபூகூ கியாய-பார
ரபத காமததினிலே பராயஸகித கம செயவநிலை புநதி ஸவடா
காத ஸவபாவத்தை உடையவனாய் கைதபரினபோது - நவநிவ
போது யகி - யமன, வாஸுஷஹஸம் - பாரக வகக கூடியில்
வைததுக கொண்டிருக்கிற, வஸவஸுஷகூடி - கண வஸா ||
தாதீன, கூவீவீக்ஷி - பாரதது, தவஸு - வஸவஸா ||
கணகூடிவெறு - காதில, வடிகி - கொலையுரிடு ||, கியவஸகூ
டி பூவஹாது - பகவானை ஆஸாரயிடு, க 2 ஸு க ய க, வஸி-ஹர -
விடநிவிடு, கூஹம் - ரான, கூகூகூணாம் - பாரக வகக கூடியில்
ரயிககாத மனிதாகளுக்கும், பூவஸுஷகூடி - யஜ்ஞாஸவா, கெவெஷுவா
காம் - வைஷ்ணவர்களுக்கும், க - (பரபு) வஸுஷகூடி கையுடைய க -
தாமரைப் பூக்கள போன்ற கணகூணை யுடையவனாய், வாஸுஷ
ஷேவ - வாஸுதேவனே, விஷேஷ-கூடி - கிராம, யாணியாஸ -
(ஸ்ரீ வரஹாபாதாரம செயது) பூமிநாடக நிரக வஸிடு, கூவீவீ
க - ஆஸரிதாதனை ஒரு பொழுதுமே கையிடா, க 2 ஸு க ய க, ஸாணலி
கூவாணை - ஸங்கு சககரவசனாக கூடியில் கிராமியனாய்,
ஸாணம் - ரகூகளுக்கும், ஹவ-(ஸ்ரீ)-ஆகாஸவஸிடு, க 2 ஸு க ய க

ஹி - உதிரதரெண தாநவாவாது ||', 1 - 'தேவம்
 ஸாஹ்யுயரம் விஷ்ணுமெய பூவஹா? வராயணம் | நதெ
 ஷாம் யஸாரொக்யம் நவதெ நரகளகவஸி.' என்று
 வெவ்ஷவ வாத நாழிவாராணங்களில் பாகரங்களுககு
 உதிரமான் ஸூகியிறசொலலுகிறபடியே யவ்விஷய
 மஹமனறிககே வேலிடடுபபாய வேணடுமது முள்

லகு கண்டனை ளிடடுபபாயநது கழி ||

மெனகிற கணகசிலே காணன வஹு என்று
 முதலாகவோதுகிற விங்குறறை யுவகெசுமவத
 தாலே சிகையறுககும விரகுகளை முன்னிடடு

யெ-எவாசள, ஸாராயணி-சொலலுகிறாகளோ, ஸவாவாது-
 பாபமில்லாகவாசளான, தாது அவாசளை, உதிரதரெண -
 வெகுநூரததில், ஹி - ஹி தேவசனே, த்யஜ - விட்டுவிடு தெ
 வம் தேவனாகிய, ஸாஹ்யுயரம் - ஸாராகுததைத் தரித்துக்
 சொண்டிருக்கிற, விஷ்ணுமெய - விஷ்ணுவை, யெ-எவாகா, வராய
 யணம் - உபாநத உபாயமாகவும், பராயமாகவும், பூவஹா?-
 அடைந்ததாகளோ, தெஷாம் - அவாகளுககு, யஸாரொக
 க்யம் - யமலோகத்தில் வலிப்பது, ந - இல்லை, தெ-அவாகா,
 நவநரகளகவஸி: நரகத்தை வாஸஸ்தானமாக வுடையவா
 சளமல்ல 'உதிரதரெண' யாவது 'பாசகதாநா யமலோகம்
 போகிறதில்லை, அவாகளுககு அபராகம் நோந்தால் இந்த லோக
 ததிலேயே சில துகள்களா - ண்டாகிறது, அவையாவன -
 ஒரு கண குருடாகளாகிறாசள, ஒருகால இல்லாதவாகளாகிறா
 சள, அஸவாதீனனான ளிளையை யுடையவாக ளாகிறாசள,
 அஸவாதீனையான பாராயயை யுடையவாக ளாகிறாசள' என
 நாததமுள்ள ஸருதி வாகயம் யவ்விஷய மஹம்-யமலோகத்திற
 குச செல்லுதல் 'வேலிடடு' இதயாதிககு ஆயுதகதினலே
 வெட்ட வேண்டியதான குறறமே அநதரங்காகளிடத்தில் முள்
 ளாலே கீறுவதினல பரிஹரிக்கப்படும எனகிற நயாயத்தினலே
 என்று தாதபாயம் காணன - ஒரு கண்ணிலலாதவன், வஹு
 ஜஹு - ஒரு கால இல்லாதவன், உவகெசும - துககம் 'சிகை

வெவ்வுரான கஷ்டமெழுதியாவாது நுகளாலே
தணிந்த பூகாவத்தை ||டையனாய் மிகவும
நணிககவேண்டு மவராயததுககு வெய்யுன வர
வபுலனின் அடையாளககாரா கஷ்டமவரவரிஜதம்
கூனா குறளா கூராராகள விஷயத்தி லவராயங்
களுக்கிடாகவும, கஷ்டமவரவரி தாரதஜுததுக்கிடாக
வும, வலவந்தி கருமவரவரி களாலே பூ கிநடககச
செயதே யவாகள தப்பினதுககு கஷ்டமெழுதியாவாது
கைககாகவும, மேலைககு சிவெழுதியாவைககாகவும,
முகங்கொடாதே யிருத்தல, சமமட்டியிட்டித்தல,
தளளுவித்தல, வாசலிலே தகைவித்தல, சிறிது
தாள வெவையை விலகிவிடுதல செய்யுமாப்போ
லே காகதூயததாலே யொருகண்ணழிவாலே யிவ்
யங்கும' இதயாதி - கணக்குகளில் பாகி யிலலாதபடி கழிக
கும பரகாரங்களை, சிகை - அநாதியாகச கமந்த காமங்களின்
கணக்கு தணிந்த - ஸாததமான, அடையாளககாரா - குடை,
முதலியவைகளைப் பிடிக்குமவாகள குறளா-குறளாமானவாகள,
வலவந்தி கருமவரவரி களாலே-ஒழிகக வெய்யுன வரவரி
தத்தினாலும், கருமப் முதலியவைகளினாலும், கஷ்டமெழுதியாவாது
கைககாகவும - பொறுப்புகறது ஒரு வயா தமாவவும, 'மேலைக
கும' இதயாதி - பிறகு இப்படிப்பட்ட அபராதங்களைச் செய
பாாம விருப்பதற்கும, முகங்கொடாதே யிருத்தல - பராவமுதன
யிருத்தல, சமமட்டி - பழகின சாட்டை, தளளுவித்தல - அப
லாரைககொண்டு தளளுமபடி செயதல இது கேவலமலோக
நயாயமாகையினாலே ஸாஸ்திரத்தி லேறப்பட்ட தருஷ்டாரதத்தை
உபலக்ஷணமாகச காட்டி யருளுகிறா— 'காகதூயததாலே'
என்றாரம்பித்து மஹாபாரதியான காகதககு ஒரு கண்ணை
வாங்கிவைப்போலே என்றபடி இப்படி மேலபராதிம செய
யாமைககாக கண்ணறிவு செயதாரொபது 'கூடுவெகூடு
வெய்யுன விகிதி விகிதவிஸதயகம்' என்று பூத்யாஸக
தத்திலும், 'காவலினி யெமககென்கும கடனென நெண்ணிக
காணநிலை யிலசகினை யனறிட்ட வளளல' என்று பூ அபயபர
தான ஸாமகதிலும் அருரிசசெய்யப்படி - 'ஒருநிறகு 'கண்ணழி

வாஸிதரை ஸக்ஷிததுவிடும இப்படி ஓடிவருகூத
களைக் கண்டுகொள்ளப் பண்ணுவித்தல, கூடுதலு
கூதிகளுககு ஸிஷ்யாரவிவமான டிணுவியெஷம் பண
னுதல செய்கிறவிடமும வலிவடையுதவிவருமான
கண்டுகொண்டினை புகாரலெடிமென்று ஸிஷ்யகளு
யெஷிபககலிலே கூடுதலுதை நடக்கக்ககாக வுஷி
வலிவெடாதுராவததையும க்ஷிதிகருமென்று சிலா
சொன்னார்கள் பூராஸ்கூடுதலில வாவாஸம்

வாலே' எனபதினால லகுபிகைகூடியினால அபராதங்களுககுப் பரி
ஹாரமஎற்பட்டது குறிக்கப்படுகிறது இப்படிப்பாகில புத்தி பூ
வோததராகததுககும அஞ்சலெண்டா என்று சிலாசொல்லியிரு
ப்பதற்குத் தாதபாய மருளிச செய்கிறா—'இப்படி' என்றாரம்
பித்தது டிணுவியெஷம்-லகுதண்டம் 'புகாரலெடி'மாவது
அனைக ஜனமங்கனில அனுபவிகச லெண்டிய பாபங்களுககு
இந்த ஜனமத்திலேயே பலத்தை உண்டாக்குதல, பரபத்தியி
னால உண்டான கருணையின பலமஎன்பது ஸிஷ்யகளு ஸிஷ்ய
களு யிருந்தபோதிலும் கூடுதலுதை-கருதஜஞகா னுஸந்தா
னம் 'க்ஷிதிகும' எனபதற்கு அதற்கு அனுபவமான ஸிஷ்ய
யைச் செய்யாமலிருப்பது என்று தாதபாயம் இப்படிச்
சொல்லாவிடில் பரபஸித்தங்களை விதிக்கிற ஸாஸ்திரங்க
வயாததமாக லெண்டிவரும என்று திருவுள்ளம் இப்படிப்
பண்ணுகும புத்தி பூர்வாகதராகததுரகு பராயஸித்தம்
பண்ணவேண்டுமென்றில பககனுசகு பாரபத காமங்கனில
விக்கைபககு உபபேரஸித்தங்கராயும் பரபல காமங்கனில
தடைபட்டிருப்பதுமான புண்யங்களை பலம் கொடுக்கா
மல போனபோதிலும் இக்கற்பேரல பராயஸித்தங்கனில
பரிஹரிசக லெண்டியகான அந்த பாரபதமான பாபம்
ஜனமாந்தர பலாதிகளைக் கொடுக்குமென்று நிஸயந்திருப்பது
போல பரபண்ணுககு இதுவும ஜனமாந்தராதிகளைக் கொடு
ப்பதினாலே பரபத்தி நிஷ்பலமாகாதேக எனகிற ஸாஸ்திரைப்ப
பரிஹரிசக கருளுகிறா—'பூராஸ்கூ' என்றாரம்பித்தது உபாஸ
கனுககு என்று சொத்துக் கொள்ளவும் 'வாவாஸம்
போலே' என்றது பரபஸித்தம் பண்ணுவிடில் ஸாஸ்திரைப்ப

பதில் கருஷ்டார்த்தம் பகதனுக்கு அது ஸபலமாவதைப்போல
பரபன்னனுக்கும் இது ஸபலமானால் பகதனுக்குப்போல ஜனமான
திரங்கள் வருமே என்பதை தெரிவிக்கிறது இதற்கு ஸமா
தானம் அருளிச் செய்கிறா—'பெருங்காயம்' என முரம்பிகது
பட்டுப் போவதற்காக மரங்களின் வேரில் பெருங்காயம் வைப்பது
வழக்கம் 'ஹ்ருஷி' இதயாதி - நீத தாமரத பூமி,
வரண்டபூமி முதலியவை 'சூழி' ஸபதம் சால விசேஷத்தை
குறிக்கிறது நீததாமரத பூமியிலும் வாஷா காலத்திலும்
விளம்பமும், மற்றவைகளில் விளம்பமில்லாமையும் உள்ளே
சூ - உள்ளதைப்போல இகருஷ்டார்த்தத்தினால் பகதனுக்குப்
பக்கியாகம் பரார்பத சாமதந்தைப் போகாடிதக கூடிய தில்
லாபையினால் அது அறுபவந்திக நீர்வண்ணடியது பாடத்தி
பரார்பதத்தையும் நாசம் செய்பககூடிய தாலையாலே ஜனமான
தராதிகள் வரவண்ணுமென்கிற நிரப்பந்தமில்லை பெருங்காயம்
வைத்த மரம் பட்டுப்போவதைப்போல ஸமஸாரவருஷம் நயிப
பது நியமம் விளம்பா விளம்பா மாததிரமே உள்ளது என்பது
தய்யாதிதம் 'விஹ்ஸாவிஹ்ஸ' என்பது பரபத்தியில் காலத
தைக் குறிக்காமல் பண்ணினவா கருக்கு அநதப்பலத்திற்கு விள
ம்பா விளம்பங்களாகிற தாரதமயம் உண்டு என்பதைக் குறிக்கி
றது காலங்குறித்து பண்ணினவர்களுக்கும் இது பரிஹாணீயம்
என்றருளிச் செய்கிறா—'இததேஹா தணா' என முரம்பிகது
சூ நிரப்பதாயுஸஸுக்க'ளாவது இவ்வளவு சாலம் ஆயுஸஸு

விஷ்ணுவமவரும, சிபதாபுஸஸுக்களுக்கு உள்ள
 வாயுஸஸுக்குள்ளே மவிததுவிடும 1 'ஸவெயம்
 ஸாரணஹி வஃ' என்ற பின்பு முண்டான ராக்ஷஸி
 களுடைய வுசிவதிவபூவவாநங்கள் 2 'சஷபுயாதி
 ஹஸுவபுரா', 3 'வாவாநாம் வா ஸுஹாநாம் வா
 வயாஹபூணாஹ்வஜஃ' என்கிறடியே பிராட்டிகு
 ஷ்டா விஷயமாயிறறிலையோ வென்னில? அவ்
 வீடத்திலு மவாகளுக்கு திருவடி நலியப்புகுகிற
 ரெனகிற ஹயம் விளைநதுநலிவுக்கு விலக்குண்டான
 படியாலே வாளாலேயோங்கி விடுமாப்போலே ஈண
 ஹேசமும் ஷ்டெஹேசம விகம் ஆகையால ஓவஹ
 புத்தபூர்வோந்நராகம்லேயாது னுகு வுசிவதிவெபூ
 எனபதற்கு காதபாயம் தூராவம் ஹேவியாதெனது
 விசேஷிததுச சொல்லுவதொரு ஓராண மனதிக
 கேயிருக்க இவனுக்குபின்பு வுசிவதிவபூவாநம்
 பிறநதாலும் ஷ்டெஹேகொள்ளவேண்டா வென்றும்,
 ஷ்டெஹே கொள்ளாவிட்டாலும் ஸிஷ்டாநதிவடிண

என்றேற்படுத்தப் படாதவாகள் 'ஹேவபூயாஸே' என்ப
 தற்கு இருக்க தேஹந்திலேயே ஆயுஸஸு நருத்தியை யுமே
 யொழிய தேஹந்நராக வராது என்று தாதபாயம் என்றபின்பு -
 என்று பிராட்டி யருளிச் செய்த நிறகு ஈவிஷபுரா - இவாக
 ளுடைய துகடத்தைப் பார்த்து ஸஹிதமுமபடியான பாவநில
 லாத, ஷஹம்நான, சஷபுயாதி - பொறுத்தது சொல்லுகிறேன்
 ஷவம்ஸி-ஹ்நாமாஹ, வாவாநாஹ-பாடிசுநாநிநுநதா
 லும், ஸுஹாநாஹ - புண்ணியபாலிகளாயிருநதாலும், வயா
 ஹபூணாஹ - கொல்லத் தகுநதவாகளானாலும் (பெரியோர்களி
 னால் தயையசெய்யத்தக்கது) அவவிடத்திலும்-அபாயப் பிராட்டி
 பொறுத்ததுகொண்ட விஷயத்திலும் விளைநது - ஷண்டாகி, வில
 கது - நிவருத்தி 'ஓங்கிவிடுமாப்போல' என்பதிலால் ஸுபுஷ்டி
 இவரும் உண்டெனபது விவசித்தா ஹேவியாத - ஓடாது
 'விசேஷிதது' என்பதற்கு 'ஸவபூவாவெஹுஃ' இவயாதி

விசேஷமில்லை யெனறும், விஹ்வாஷ்டிருகமும்
வரஹமுகதுககு விஹ்வம் வாராதெனறும், பூரா
ஸ்யஸுக்ரக விசேஷரஜிகளாலே வருமினகுற்ற செ
ஜயத்ததுககு விஜேஷ ஸம்ஜேஷங்கள் வாராதெனறுஞ்
சொல்லுகிற வக்ஷங்கள் ஸாணனுடைய மூண்ட
களையும் ஸாணாமகியினுடைய பூலாவதையுஞ்
சொல்லுகைக்காகவதனை இப்படியல்லாதபோ
து பூவஹரான வலியாகளுடையவ துஷ்ட வரஹ
வரெகமும், பூவஹரைப்பற்றவே பூயஸ்திதம் விய
ககிற ஸாஸ்திரத்ததுகமும், ஜோக்ஷமபெறுகைக்காக காலங்
குறித்து பூவஜீபண்ணாதே யதுஷ்டஸுவலிவலிவ-
வராயருமாய விஹ்வாஷ்டிருமாயிருப்பார்ககு விஹ்

பராயஸசிந்தம் அவஸயம் வஞ் சொல்லுகிற பூ
பண்ணவேண்டும் கணங்களுககுஞ் சேராது
1 ' ஸவபுவாவெஸோ ஜோக்ஷாயிஷோஜி' எனறுவாரோ

வசனங்கள் பொதுவாக இருக்காலும் புத்தி பூர்வாததாராகத்
தைக குறித்து ஸபஷ்டமாகச் சொல்லுகிற வசனங்களில்கை
என்று தாதபாயம் பூலாவதையுஞ் சொல்லுகைக்காக
வதனை - ஸந்தாகதிரம் பண்ணுவதற்காச மாததிரம் இப்
படி பரபன்னனுக்குப் புத்தி பூர்வாததாராகம் பலதைக
கொடுக்காது எனபதற்கு ஸாதசமான பரமாணங்கள் இல்கை
எனபது மாததிரமில்லை, விருத்தமான பரமாணங்களு மிருச
கின்றன என்றருளிச் செய்கிறார் - ' இப்படி ' என்றாரம்பித்து
துஷ்டவரஹவரெ-பூவாசனபராபஸித்தபரபத்தியை
அலுவலியுத்துக்கொண்டு வருதல் ' ஸாஸ்திர ' மாவது சீழ் ' ஸவாய
ஸவபுவ ' என்று உதாஹரிககப்பட்டது காலங்குறித்து -
மோக்ஷத்திற்கு ஒரு காலத்தைக் குறிப்பிட்டு ' துஷ்ட ' -
இதயாதி - புத்தி பூர்வாததாராகம் பண்ணி அபராத அனுதா
பாதிகள் உண்டாகாமல் துடாசசியாய அபராதம் செய்து
கொண்டு வருபவாசங்கு ' விஹ்வம் சொல்லுகிற ' பரமாண
மாவது ' தம-கிசுத்யாவிலும்வாவும் ஜோவொகிஸெருநபூஷ'

மேக சொல்லச செயதேயும் 1 'பூராயஸ்தீதிரியம்
 ஸாசு யதூமஸாரணம் வுஜேசு' என்று விஸே
 ஷிக்கையாலே வுஜீவதிவெ-பூதூராவததுககு பூவ
 தூணாம பூராயஸ்தீதமாக பூவாமாயிறறு வும
 ஸாரணமகியை வியிககிற வவமததை அடியிலே
 வுஜீவதிவெ-பூதூராவததுககு ம வரி ஹார
 மாகப பூவதீபண்ணாதார விஷயத்திலே நியதிததா
 லோ வென்னவொண்ணாது, வுஜீவதிவெ-பூதூர
 வததையுமபற்ற பூவதீபண்ணலாமென்று விஸே
 ஷிதது சுண்ணாக்கிபண்ணுவதொரு வவமமுண்டாகி

(எல்லாபாபங்களையும் காலதாமதத்தினால் நாஸம் ரெபதுவிட்டு
 எனனை யடைகிறான்)' என்றிவை முதலியது 'ஸாராமேக' -
 எனபதினால் ஸாவஸபததததச சுருக்கி சொல்லச காரண
 மிலலாமையினாலே புத்தி பூராவாததராகததையும் இதில
 சோகதுப பொதுவாக சொல்லிவிருத்திதது என்றாகுஷ
 பம் அனுவதிக்கப பட்டகாகிறது ஸாவஸபதததி
 னால் எல்லாம் சொல்லப்படுகிறதென்று தாதபாயம் விஸே
 ஷிக்கையாலே - தனிதது விதித்திருப்பதினாலே, அதாவது
 ஸாமாநய வசனம் இந்த புத்தி பூராவாததராகதததைத் தவிர
 மற்றதைக் குறிக்கிறது என்றொப்புகசொள்ள வேண்டும், அப்ப
 டிக கிலலாவிடில் இந்த வசனம் வயாகதமாக வேண்டி வரும்
 என்று தாதபாயம் நியதிததாலோ வேனனவொண்ணாது -
 இதை ஸாமாநயமாகி புத்தி பூராவாததராகததையும்
 பொறுத்ததுகசொள்ள வேண்டும் என்று சோதது பராத
 திககாதவாகள் அதற்காக பரபகதி பண்ணவேண்டுமென்று
 இந்த வசனத்திற்குத் தாதபாயம் என்று சொல்ல முடியாது
 விஸேஷிதது சுண்ணாக்கிபண்ணுகிற வவம-பராயஸ்சித்தபா
 பதநியை விதிக்கும் இவ்வாஸததை மற்றொரு விஸேஷ வசனத்
 தைக் கொண்டு சுருக்கிச் சொல்ல வேண்டுமே யல்லாமல் கேவல
 யுகதிஸ்பக கொண்டு வசனத்தைச் சுருக்க முடியாது, அப்படிப்
 புத்தி பூராவாததராகததையும் பற்றி முன்பு செய்த பரபத்தி

விநே யிபபடி நியதிககலாவது இபபுவதீவாஜீவதி
 வெபாதாராவததுகதும் வாரிஹார மென்றறிநதால
 இசசெடடை விடுவாரையுங் கிடையாமையாலே வு
 மஃபுவதீவவ மம நிவிபுஷயமாம் ஸாராமுஷயத
 தளவைபபற்ற விஸேஷவவததை வாயிககவொண
 னது இபபடி விஸேஷவவததை வாயிககி லுவா
 ஸந நிஷ்ணுகதும் வுவிவதிவெபாதாராவததுகதும்
 மீயே சாதது பராகதிசகலாம என்று வசனமில்லை என்று
 தாதபாயம் நியதிககல-(சிலவற்றைச் சொல்லுவதாக) கட்டுப
 படுத்தல் இபபடி பரமாணம் இல்லாமை மாததிரமன்று, இந்த
 வசனம் வயாததமாகுமபடி வரும் என்று அருளிச் செய்கிறா—
 ‘இபபுவதீ’ என்றாமபிதது அறிநதால - பரமாணத்தினாலா
 வது யுகதியினாலாவது தெரிந்துகொண்டால் இசசெடடை -
 இந்தச் சதுரமான காயததை நிவிபுஷயமாம் - பரபத்தி
 பண்ணுகிறவாக னெல்லோரும் புர பரபத்தி பண்ணுவதை
 விட ஸுலபமாகையினாலே பரபத்தி காலத்திலேயே புத்தி பூ
 லீவாததராகததையும் சேர்த்து பராததிதது விடுவார்களா
 கையினாலே இந்த வசனம் யானாக குறித்துச் சொல்லுகிற
 தென்று நிருபிகக முடியாகாசையினால் இந்த விதிக்கு ஒருவரும்
 விஷயமில்லாமல் மீ பாகுமபடியாம் ‘ஸவபுவாவெஷ்யூ’
 என்கிற வசனத்தைச் சொன்னபுர பரபகந்ததை விதிக்கிற
 வசனத்தை அநய பரமாகச் முடியாகெனப்பதை நிருபித்தரு
 ன்கிறா—‘ ஸாராமு’ என்றாமபிதது அளவைபபற்ற-அதிக
 விஷயங்களில் வயாபிசச வேண்டும் என்கிற பரயோஜனத்திற்காக,
 வாயிகக - பரவருத்திககாமநிருசாகுமபடி செயய, அதாவது
 ஸாமான்யவசனத்தை விஸேஷ வசனப்பதத்தினால் சில இடங்களில்
 சுருக்கினால் இரண்டு விதவசனங்களும் பரமாணமாகின்றன இப
 படிக்கில்லாமல் ஸாமான்ய வசனத்திற்கு சுருக்கமில்லாமலாததம்
 சொல்லில் விஸேஷ வசனத்திற்கு இடமில்லாமல்போகும் என்று
 தாதபாயம் அபபடிப்பாதிக்கில் தோஷம் வருவதை நிருபித்தரு
 ன்கிறா—‘ இபபடி’ என்றாமபிதது உவாவஸநநிஷ்ண - பக
 தன் ‘இலலையாம்’ எனப்பதற்கு அங்கும் ‘எல்லாப்பாபக்களும்
 நெருப்பிலபோடப்பட்ட ஊகுமுளபோல கொளுத்தப்படுகிறன்’

ஹேஷமிலையாம ஸுவிவதிவெஹா தூராவத்திலும
 வரஹேகாநீகளான விவாகளிர்வாகும் யவஸு
 காபிகளிலை யென்னுமிடம் 1 'யவஸு கவஸு'ஹே
 ஜாதாயத்ரு கரு நிவாஸிதஃ|வாஸுஹேவரதாநித்யம்
 யவஹேகம் ந யாநிதே| ' ஐதூபி வவஸுததாலே
 விகம் ஒரு வாவநதானே ஜாகிம்ணாடியிகார
 ஹேததாலே மூரூவாமஹ ஹேவததாயிருகரு

என்று சொல்லி யிருப்பதினால் என்று தாதபாயம் பரபன்ன
 கரு நாக பராபதி இலலை என்று 'ஹேஷாஜ்யபா' இதயாதி
 வசனங்களில் சொல்லப்பட் டிருப்பதினால் ஸாமாந்யமான ஸாவ
 சபதத்தில் புத்தி பூரவோததராகததையும் சோதது அததம்
 சொல்லவேண்டும், பகதனுகரு அப்படி இல்லாநாயினு இலை
 எனகிற ஸங்கையைப் பரிஹரித தருளுகிறா—'ஸுவிவதி
 வ' என்றுராமபிதது யவஸுகவஸு ஏதாவதுஒரு,ஹே
 குலத்தில், ஜாதாஃ - பிறநகவாகளா யிருந்தபோதிலும், யத்ரு
 கரு - ஏதாவது ஒரு இடத்தில், நிவாஸிதஃ - வஸிததுக
 கொணடிருநக போதிலும், நித்யம் - எப்பொழுதும், வாஸு
 ஹேவரதாஃ - பகவாநிடத்திலேயே பரிதியை யுடையவாகளா
 யிருந்தால், தெ - அவாகா, யவஹேகம் - யமலோகத்தை,
 ந யாநி - அடைகிறதிலை இந்த வசனத்தில் 'நித்யம்வா
 ஸுஹேவரதாஃ' என்று பகதாநள குறிக்கப்படுகிறார்கள
 'ஜாகிஹே' மாவது பருமஹத்தி பாபத்தை பராமமண
 செயதானேயாகில பன்னிரண்டு வருஷம் செயயக்கடிய பராயஸ
 சித்தத்தினால் போசகடிகா கடையதென்றும், மறறவாகளுகரு
 அதைவிட நாலுமடங் கதிகமான சாலத்தினளவையுடைய பரா
 யஸசித்தத்தினால் போசகடி 19 க்கடியென்பது 'மூணஹே'
 மாவது 'விஷுஹேகி' 19 ஹே ஹேஷாபிஷு' எனகிற நயாயத
 தினால் தெரிந்தவன் பாபம் பண்ணினால் அதிக ஸினைஷ செயய
 வேண்டுமென்பது 'மூரூ' இதயாதி - பெரிய பலததையும்,
 சின்ன பலததையும் யுடையதா யிருக்கை ஸுவிவஸுவிவ
 ஹம் - எல்லோராலும் ஒப்புகொள்ளப்பட டிருக்கிறது வை

மென்னுமிடம் ஸ்வபூஷாபூதிவஹம் இவவ்யூ-ம்
ராஜவூத்ராவராயாபிகளிற் போலே ஹோகஸ்யூ
ஹேயாலுமுவவஹம்

தபூரூஷூபூதிவஹவூ நவாதூஷூ ஹோ-ம்
ஹோ-ம் ஹோ-ம் ஹோ-ம் ஹோ-ம் ஹோ-ம் ஹோ-ம்

ஹோ-ம் ஹோ-ம் ஹோ-ம் ஹோ-ம் ஹோ-ம் ஹோ-ம்
பராயஸித பரகாரம் வாராமைககாக வூ-ம் ஹோ-ம்

ஷமயாதிகள உண்டாகாது எனபதற்குக் காரணம் நிருபித
தருளுகிறா—‘ இவவ்யூ-ம் ’ என றாமபிதது ராஜ புத்திரன்
அபராதம் செயதால் லோகதகாரபபேலே ஸிக்ஷிப்பதிலலை
எனபது லோகத்திலும் ஹிததம் பரபன்னனுக்கு பரபதி
பாலத்திற்கு முந்தின பரபங்களுக்கு தருநிறக்கபும் பின்னால்
செயத பரபங்களுக்கு லகுநிறக்கபும் எப்படி உபபன்னமாகு
மென்னில் அதற்கு ஸமாதானம் ஒருகாரிநா-நபமாய நுளிர்
செய்கிறா—‘ தபூரூஷூ ’ என றாமபிதது

ப - ரா] ஹோ-ம் - பரபன்னனுக்கு, ஹோ-ம்
ஹோ - புத்தி பூவநமான பரபதில், ஹோ-ம் - பரபதி
செயவதற்கு முன்புபோல (தருநிறக்கபிலலை), ஹோ-ம் -
மிகவும், ஹோ-ம் ஹோ-ம் ஹோ-ம் ஹோ-ம் ஹோ-ம்
தாதிசனிலலாமல் பொறுத்தது விடுவதுமில்லை), ராஜவூத்ராவ
ராயவஸூ-ராஜ புத்திரன் செய்யும் குற்றத்தைப்போல, ஹோ-ம்
ஹோ-ம் - லகுவான ஸிக்ஷ, அதாவது ராஜ குமாரனை இரு
வாகளும் வேடனாக பாமித்திருக்க காலத்தில கரமமான ஸிக்ஷ
பும், ராஜ புத்திரனென்று தெளிந்த பிறகு லகுநிறக்கபும்
நடப்பதைப்போல என்று திருவுள்ளம் ‘ ஹோ-ம் ஹோ-ம்
ஹோ-ம் ’ எனபது ‘ ஹோ-ம் ’ எனபதிலும், ‘ விபிககபபு
கிறது ’ எனபதிலும் அவயிககிறது நியதாயுஸஸு அநியதா
யுஸஸு எனகிற அகிகாரத்திற்குத் தருநதபடி பலத்தில் விளம்
பமும் இவகு சில சூகசமும் உண்டாகும் ஸததன் ஸாஸ்திரத்
தில் விதிககப்படப் பதாவததான பராயஸிதத்தையும், அஸ
கதனும் விளம்பர ஸிக்ஷமும் புர பரபன்னததையும் பன்னாவேணி

வடிவம் வியிககப்படுகிறது ஸ்ரீஷ்டதயா வ்யவகே
 ஸூரான வஸே-ருககு லோகஸம்-ஹததத
 காகவும் பூவிகநிதிதங்களில் யயாஸகி பூவிக
 பூயஸித உலிதம் அது தவிருகையும் பூ
 சொன்ன வாஜிதாதிஜ்ஜமாம வெஸராயி வெக
 வெவைதபரினபோது தாடிதிகமான வரிசயா
 களையுமிழநது லயாதுலவமுமுண்டாமாபபே

என்று நாதபாயம் இதில் விஸேஷ மருளிச செய்கிறா—‘ஸ்ரீஷ்ட
 தயா’ என்றாமபிதது ஸ்ரீஷ்டதயா வ்யவகேஸூரான - ஸ
 டாகொன்று பரவிததரான ‘யயாஸகி’ எனபதின
 விததனாலும் அஸகதனயிருந்தால் பரபதி செய்
 தம் எனபது தயோகிதம் ஸகதாசனாய அபரவிதகா
 வாகளுக்கு ஸாஸதிரததில் சொலவிபபடி பராயஸகித
 ஷடிககவேணமிமானாலும் அது லோக ஸநசரஹத
 திறகாக பரவிததமான பராயஸகிததம் செயயவே
 ணமினா இரணமெ சோததருளிச செயயபபடி-ரு
 ‘லோகஸம்-ஹததததகாகவும்’ எனபதின இதுவும்
 யோஜனமெனபது தயோகிதம் ‘பூவிகநிதிதங்
 களில்’ எனபதின அபரவிதத நிமிததங்களில் இது
 வேணடியதி எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது
 அது - இப்படி லோக ஸநசரஹததிறகாக
 பரவிததமான பராயஸகிததம் செயயவேணமி
 னா பது பரபனனாகளுக்கு இந்த ஆஜ்ஜாதில
 வகனம் அபரவிதத களைக்காட்டிலும் அதிகமான
 அநிஷ்டகதிறகுத காரணம் மருளிச செய்கிறா—
 ‘வெஸராயி கைககு’ என்றாமபிதத வெஸராயி
 வெக-ராஜஸதிகளுக்கு அலவசாரம் செயய
 லக கள தாடிதிகமான - அககாலகதினா
 டான (வரிசய) இதயாதியினால்
 ததகாலத்தில் உண்டாகும் பரவத
 கைககமில்லாமையும், ‘லயாதுலவம்’
 இதயாதியினால் பரவத கைய
 அபரிதிமேல உண்டாகும் ஸிஷ்டாதிகளுக்கு
 காரணம் பதம் சொல்லப்படுகிறது
 இக்கால அனுஜகைபச ரொபி
 லொபிவ்து இப்படிப்பட்ட இரணமி
 ன அநாதததிறக காரணமல்ல
 எனபது தயோகிதம் வானவங்
 களில்லாமற்போதினும் பரபதி
 ஸகலபாதததையும் போசாடிச
 கங்கு என்று ஏறப்படுகிறபடியினால்
 வேலம் யுககியைக வெஸராயி

யாஜ்ஞாக்ருஷ்ட மிரண்டுபடி யதடி-ம். வெவ்வா^{வம்} து
ததாலே வு^{வம்}கிவ^{வம்}உவெ^{வம்}பூதூராவததையம் பறறவடி
யிலே பூவடி^{வம்} பண்ணினாலோ வென்னில? இது
உவாஸ^{வம்}ததையம் வு^{வம்}கிவ^{வம்}உவெ^{வம்}பூதூராவததுக^{வம்}ம
வரிஹாரமாகப் பண்ணினாலோ, ஸ்ரீபூவ^{வம்}தீயு^{வம்}மதுக
ருச சேரப்பண்ணினாலோ வென்கிற பூதிவ^{வம்}தீயாலே
நிரவ^{வம்}ம் இருவருக^{வம்}தம் மிப்படியாகிடுகவென்கை
வாஷ்டா^{வம்}டி விரும்புமாதையாலே யவவிலா^{வம்}கம் உஷ

புததி பூவோததராகதத^{வம்}தம் பராயஸிததமாக அனுஷ்டிக
கலாமென்கிற ஸவகைப்ப பரிஹரிதகருஷ்ட^{வம்}—‘வெவ்வா^{வம்}’
என்றாமபிதது பரமாணங்களிலலாமபி நகக தன்னுடைய இஷ
டத்தினால் மாதிரம் என்றபடி ‘பூரஸ்யஸ்யா^{வம்}வி^{வம்}ஹி^{வம்}பவ^{வம்}’
என்று பராரபத பாபத ததக்கூடப் போககடிகககக^{வம்}டிய மஹி
மை பரபத்திககு இருக்கிறபடியினால் இந்த ஸமாதானம் ஸரி
யானதல்ல என்னில? அருளிச செய்கிறா—‘ஸ்ரீபூவ^{வம்}தீ’
என்றாமபிதது பசதியோகம் நிறைவேறுவதற்கு விரோதியான
பாபதத நிவருத்தி செய்வதற்காக அங்ஸபரபத்தி செய
யும்பொழுது புததி பூவோததராகததையும் நிவருத்திப்பதற
காக ஸவசலபிககலாமே என்று திருவுள்ளம் இப்படியாகிடுக -
புததி பூவோததராகம் பரபத்தியினால் போசகடிககப்பபட்டும்,
என்கை - என்றொப்புர கொள்ளுகை ‘வாஷ்டா^{வம்}டி’ என்கிற
இடத்தில் ‘ஸ்ரீ’ ஸபகம் அதற்கு மூலமான ஸருதிசனைக்குறிக
கிறது வவவிலா^{வம்}கம் - பூவாகளுடைய வலிததாரதத
கிறகு விருத்தமானது அப்படியே ஸ்ரீமந் நயாயபரிஸுத்தியில
‘வூ^{வம்}யு^{வம்}பமதவிலா^{வம்}கம் விரும்பு^{வம்}வம^{வம்}வெ^{வம்}விலா^{வம்}கம்’
என்றருளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது ‘உஷவ^{வம்}தி’ இதயாதி -
உஷஸதி என்பவா மிகவும் தூபிகூதத்தினால் வருந்திசகொண
டிருக^{வம்}தம் குருதேஸத்தில் புதிதாய விவாஹம் பண்ணிககொண்ட
தன்னுடைய பதனியுடன் ஆஹாரமில்லாமல் வருந்தி தேஸார
தரம் போய தரவயம் ஸம்பாதிப்பதற்கு வெளிப்புறப்பட்டுப்
போகும்போது சில யானைசகாராகள் வவலித்திருந்த குடிசை
களில் தங்கி பசியினை கொடுக்கப்பிணை சொள ஸாபிடுகிற

வழிபுஷ்டிகளான ஸ்ரீ ஹ்ரிஷ்ருடைய வம்சவரமத
துக்கும் விரும்பம் ஆகையாலே விசேஷவம்சமில்லா
மையாலே 1 'கூடுதெ வாவெம்சுதாவொவெ' உதூ
ழிகள் கண்களிலே மிதித்துழித்தாலல்லது மெகிதிசும
பூவம்சமனறெனகிற மூலம் வம்சிவெவெபூதூரா
வத்தில வாயிதமாகாது ஆனபினபு சூமரவிவம்சி
வெவெவாவததுக கஞ்சினானில அதுகருக காரண

அந்த யானைசகராகளிமிருந்து பொரும கொள வேண்டு
மென்று யாசிகக, அவசன தாவகன ஸாப்பிடட மிசுதிதான
இருசுகிறதெனறுசொல்ல, அந்த மிசுதிபைய வாவகிககொண்டு
ஸாப்பிடடா பிறகு அவாகன கண்களை கொடுகச அது எசசி
லாகும் எனறுமறுகக அவசன சொள மாதிரிம எசசிலல்லவோ
என்று தேட அந்த ஸாப்பிடட பக்தத்தில் பராணன போய
விடும, இப்பொழுது பராணன நின்றுவிட்டது, இனி தண்ணீர்
முதலிபதை உட்கொண்டால் மீதாபமாகும் எனறு ஸமா
தானம் சொல்லி யிருப்பதாய சாரமீதாராததில் சொல்லப்பட
டிருக்கிறது இததால் பராணாததுச காலங்கள் தவிர புத்தி பூ
வோகதராகஞ் செய்பக கூடாதென்பதிற்படுகிறது கூடுதெ -
வாவெ - பாபம் செய்யப்படடிருக்கும்பொழுது, வம்சுதா
வம் - பஸாததாபமாவது (எவனுக்கிருக்கிற மீதா அவனை பரா
யஸசிததத்தில் அதிகாரி) வாயிதமாகாது பொதுவாயப பாபம்
உண்டான பிறகு அனுதாபாதிகள் பிறந்து பராயஸசிததத்தில்
அதிகாரம் உண்டென்று சொல்லி யிருப்பதை கடுகமபடி
புத்தி பூவாததாராததில் அப்படி வேண்டியதில்லை எனகிற
வசனமில்லாமையினால் அந்த ஸாமான்ய நயாயம் தடுக்கப்பட்ட
தாகாது இப்படியாகில் ஸாரம் ஹதுசகளை யெல்லாம் பா
பத்தி கழித்து விடுமென்று நல்லாஜும் ஸாரபநாணுரெஃ' என
கிற வசனங்களிலும், 'ஸுஷுஷுரெண' என்றிவா தாமும்
அருளிச செய்திருப்பதற்கு விவராகம் வாரா மீதா என்னில?
இந்த பாபத்தி அந்தத் துக்கததையும் போகாடிக்கும்
பரகாரத்தை யருளிச செய்கிறா—' ஆனபினபு' என்றாரம்

மான பூரணவாவததுக்கு பூவநாரவிவபூரயஸி
தீம பண்ணைப் பூரணம் 1 'ஸாக்யஸக்யஸு' ஸாக்யம்
சு பூரணஸூவி ஹியஸி' எனருள்களிற்றே

பிறகு ஸூத்ரம் - இனி வரப்பாடு அருளுகின்றன உண்
டாகி அதன் வாய்மையான ராணமான 'பண்ணைப் பூரணம்' என
பதற்கு ராணம் ஸூத்ரவிட்டால் காரணம் நேரிடாததையினு
லும், காரணம் ஏற்கனவே விததமாகியினு அதற்காக பர
யஸித்தம் செய்யலாமாதையினுலும் என்று தாதபாயம் சீழ்
'இச்செட்டையும்' இதயாதி அருளிச் சொற்படியே பராயஸ
சித்த ஸாஸ்திரங்களுக்கு வையாதயம் வருமே என்கிற ஸங்
கையும் 'அருசிஞானகீல்' எனபதினால் பரிஹரிக்கப்பட்டது
துசகம் அநிஷ்டமா யிருப்பதினால் அதிர்ருது பயம் ஸவபா
வத்திலேயே ஏற்படும் பாபம் ஸவயமே அநிஷ்டமில்லாமையி
னால் அதைப் பற்றிப் பயம் எல்லாருக்கும் ஸுலபமா யுண்டா
காது அப்படிப் பாபாரம்பச பாபம் தனக்கிலலை யென்கிற எண்
ணத்தினாலும் பயமில்லாம லிருக்கலாம் ஆகையினு பராயஸ
சித்தத்தை விதிக்கிற ஸாஸ்திரத்துக்கு நிஷ்பரயோஜனதவம் ஏற்
படாது என்று திருவுள்ளம் இப்படிப் பரபத்தி பராரபதகதை
யும் போக்குமென்பதில் பரமானம் அருளிச் செய்கிறார் - 'ஸா
க்யஸக்யஸு' எனருளப்பித்து ஸா - அநத, ஸாக்யஸக்யஸு - பா
பத்தி, பூரணஸூவி - பராரபத காமகத்துக்கும், ஹிய
ஸி - அதிகமான, அதாவது அதிக ஸக்தியுடைய என்றபடி,
ஹி - நாஸத்தை உண்டாக்கக் கூடியது, அதாவது
பராரபத காமங்களைப் போக்குவதில் அதிக ஸக்தியை
யுடையது ஸூத்ர ராய விததாருஜனத்தில் பரபத்தியும்
பகதியெனலும் பதத்தினு சொல்லப்படுகிறது, ஆகையினால்
'ஸக்யா ஸக்யஸு' இதயாதி வசனங்களுக்கு விவரத்தில்
என்றருளிச் செய்து அதற்கு பரமானமாக இந்த வசனமும்
மற்றும் சில வசனங்களும் உதாஹரிக்கப்பட இருக்கின்றன
ஆகையினால் 'ஸாக்யஸக்யஸு' எனபதற்குப் பகதிப்பப் பலமாக
வுடையது என்று அதற்குத் தம சொல்லுவது யுத்தமானதல்லமேலும்

1 'ஜந்நாந்ரக்யதம்வாவம் வ்யூயிரதிவெணவாயதெ |
தஹ்நிரளஷயெஷ்யாநெமஜ்யவஹோதாவது மாபிவிஃ |'
ஐத்யாபிகளில் ஐதஜவாபிகளிலு மகபபட பூராஸ
வாவநாஸஞ சொல்லப்பட்டதிறே ஆகையால் வா
வாஸம்வக வாவததுககஞ்சி பூவதீ பண்ணினு
கில அபபோது வுஷிவலிவது வாவமுபியாது
2 'ஐரஸஸவாவாஸந ராஸதம்ஜஃ' ஐத்யாபிகளிறபடி
யே ஐத்யுணைமவதந்ரஜாககும் வரதிகாவராயனெஸ

'ஸாயநம் ஐதவஸ பூரவஸஸ வஸெதிஸிராதிஃ | ஸாய்ய
தீஃ தயாவெஸவ பூவதிரிதி தீயதெ ||' என்று இதற்கு நி
வசனம் பண்ணும் பரமானமும் விரோதிகமும் குருபாயான
பசதிகிலலாத பராரபத காபததை நிவருததிககக கூடிய ஸசதி
லகூபாயமான பரபததிககு ஸமபளிததுமே எனனில்? நிபுநபிக
தருளுகிறா—'ஜந்நாந்ர' எனமுரம்பிகது ஜந்நாந்ரக்யதம்
முன் ஜனமததில் செய்யப்பட்ட, வாவம்-பாபமானது, வ்யூயி
ரதிவெண - வயாதிபாக இருந்து, வாயதெ - பீடிசகிறது,
தஹ்நிஃ அதற்கு நிவருததி, ஐளஷயெஷ்ய-மருந்துகளாலும்
ஐரெஷ்யஃ - தானங்களினாலும், ஜவஹோதாவது மாபிவிஃ
ஜபம், ஜஹாமம், பகவதாராதனம் இவைகளினாலும் (உதாப
கிறது) 'ஐதஜவாபிகள்' என்று ஒளஷதததை எடுக்காதது,
அதுபராரபத பாபததை நிவருததிகசெய்யாமல் அதினாலுடனாடா
கிய தாதுசகளின் வைஷமயததை மாததிரம் நிவருததி பண்ணு
கிறபடியினால் சொல்லப்பட்டதிறே - எனபதற்கு இப்படிப்பட்ட
அலபமான தானதிகளுக்கு பராரபச நாஸம் சொல்கி யிருப
பதினால் பரபததி விஷயகதில் யது ராமுதிச நயாஸ விததம்
என்று திருநாஸம் இவவளய மஹி மையுடைய பரபண
னுகும் புததி பூரீவாதத ராகம் தோஷததை உணடுபண்ணும்
எனபதற்கு நயாயமுருளிச செபகிறா—'ஐரஸஸ' எனமுரம்
பிகது, ஐரஸஸ - தாஸபூதன, வஸவா - ஸநேகிதன, வாவம் -
ஆஸநம், பூஜஃ - கொடி, 'ஐத்யாபிகளிறபடியே' எனபது
'ஐந்நாந்ராககும்' எனபதற்கு விஸேஷணம் ஐந்நாந்ர -

மும் பூதவாயகாமெனனுமிடம் ஸாணீவீவதூதா
 ளிகளிலே பூவிகம் ஹவெபூரணைப்போலே ஹ
 ளிகளுமவதரிததால கடுவஸூகாவிகயம் பண்ணி
 ஹோகவிதபூவத-காம-காமாக வவவாரவரிஹாரா
 ளிகளை நடத்திப்போருவாகள ஆகையாலஹவசூபீ
 யிழவாமைககாகவும், அதுககாக வ-க- பூவதூயா

அநதரகாமான சைகராயபரா ஹாகவிகாவராயமெஸ
 மும் - பாகவதாஸிடத்தில் செயப்படுகிற அலபாபராதமும்
 'ஸாணீவீவதூதா' மாவது ஸாணீவீ என்கிற ஒரு பாகவ
 தோததமை வேடுவச சேரியில் வழிப்போககாக வரும்
 பாகவதாக்களை ஆராதனம் செய்துகொண்டிருந்நான் ஒரு ஸம்
 யத்தில் வைந்தேயன் ஆகாஸமாககத்தில் செல்லும்பொழுது
 சீழ் இவள இருப்பதைப் பார்த்து இந்தப் பாகவதோததமை
 இவ்வு இருப்பது உசிதமல்ல, இவளை தேவதைகள் வவிககு
 மிடம் கருகும், யஜ்ஞம்முதலியவைகளிடங்கும் பரிஸுத்தமான
 இடங்களுக்கும் சொண்டுபோகவேண்டும் என்றமனத்தில் நினைத்த
 வுடன் இறகுசள உதிரந்து போயிற்று பிறகு அவ்விடத்தில் அப
 சாரகாமாபணம் செய்துகொள்ள அவளுடைய அனுகரஹத்தி
 னால் முன்போல சப்பட்டை முளைத்தன என்று ஸ்ரீபாரதத்தில்
 உதயோக பாவத்தில் நூற்றுப் பதிபூனாவது அதயாயத்
 தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இவா நிதய ஸூரியாகையாலே
 அபராதமும் அதற்கு பாகவாயமும் எப்படி ஸம்பாதிதமாகும்
 எனனிலருளிச் செய்கிறா— 'ஹவெபூரணைப்போலே' என
 றாரம்பித்து இந்த தருஷ்டாநகம் 'ஹவதரிததால' எனப்போடு
 , அவ்விக்கிறது இததால தருஷ்டாநக அஸாதாரணமான ஸம்
 கோசமில்லாத ஜ்ஞானத்துடனே அவகரிககிறார்கள் எனபது
 கயோதிதம் இதற்கு பாயோஜனம் 'ஹோகவிதபூவத-
 காம-காமாக' என்றருளிச்செய்யப்பட்டது இதனால் பாகவதாப
 சாரத்தின் கொடுமையையும், அதின் பரிஹாரகரமதையும் தங்
 கள் அனுஷ்டானத்தினால் லோகத்தாருக்குத் தெரிவித்த காரகா
 எனபதும், அபசாரப்படுவது ஜ்ஞானக் குறைவினால் எனப
 துமதயோதிதம் 'ஹூ' ஸபதம் துக்கா னுபவ அபிரய ததைக்குறிக
 கிறது அதுககாக - அபீதி ஸமிப்பதற்காக பூவஸூயி யாமைக

இவை யெல்லாததுககுமடி மறுபுறாகொதும்வமா
யிருப்பதொரு வலுவாவ மாகையாலே யதினுடைய
சிவத்திககுமாக வடியிலே புவத்தி பண்ணுதல, இது
க்கென்று பின்பொரு புவத்தி பண்ணுதல செயதா
ககிவை யெல்லாம் வரிஹுதங்களாம் இப்படி
யிவனுக்கு வரிஹாணீயங்களான வற்றில ராஜா
ராவராயம் போலே ஹவதாவவாரம் பூயாத

அதாவது தேஹாதம் பரமமும், ஸ்வதந்திராதம் பரமமும்,
சூரே: - முதலியவைகளாகிற, நிஹவஸு - காரணத்
தின், சிவததாசு - நிவருத்திப்பதினால, ஹவதகார
வவாராணாம் - அததம், காமம், இவைகளில் ஆசை
யினால் உண்டாகும் அபசாரங்களுக்கு, ஸ்வதேஹதயினு
ம் பரயதநமில்லாமல் அடியோடு நாசம்செய்வது, ஹவெசு-
உண்டாகும்

அவிவேகத்தை நிவருத்தி செய்ய வேண்டுமாயின் அதுஆதம்
ஐஞானத்தினால் நிவருத்தி செய்யக் கூடியதாகையினால் அதுவரா
மைக்காக பரபதநம் பண்ணவேண்டு மென்றது ஸங்கதமாசு
மோ வென்ன வருளிச செய்கிறா— 'இவை' எனமுரம்பித்த
உதும்வ-ஆரம்பித்த அதாவது பராரபதம் தவிர மற்றதும் பரா
ரபதங்களில் இவனால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாததும் பரபதநியி
னாலேயே நிவருத்தி யடைந்தபடியினாலே இப்படி அருளிச செய
யப்படடிருக்கிறது அதாவது இவனுக்குப் பலம் கொடுப்ப
வேண்டியதாக ஏற்பட்ட அபயுபகத பராரபதமென்றபடி வலி
வாவும் - பரபததிககு முன்பு செய்த பாபம் அடியிலே - பர
பததி காலத்திலே இதுக்கென்று - இந்தப் பாபாரம்பம் பாப
விநாஸத்திற்காச ஆகையால் அபசாரங்களுக்காக காரணமாகிய
அவிவேகாதிகளுக்குக் காரணமான பூவாகத்தை நிவருத்தி செ
ய்யவேண்டு மென்று பரபததிகாலத்திலாவது தனித்தொரு பர
பததிசெய்தாவது பராரத்தித்தால் இவையா ஓன்றும் உண்டா
காது என்று தாதபாயம் இப்படியாகில் வாணுநரம் தாபங்களை
விட்டுவிடுவதும் அபசாரமாயிருக்க கீழ் பாவதாபராரதத்தை
மாகதிரம் ' ஹவகிவராவராயமெழுந்ததை ' என்று அருளிச
செய்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச செய்கிறா— 'இப்படி'

ஞடையவும, மொடிய உதகாஷ்டமுகளுடையவும, மெவ
ஷ்டமபோலே ஹவதஹு விஸேஷ ப்ரயுதமான
ததஹுவாயி ஹவததாலே விக்ரககளான வுதஹு-
வகஷ்டங்களை ஹவதயாப்ரஹு-ஹவ ப்ரகாணத்தி
லாத்ரதமானபடியே திரஹுரிகக நினையாதொழிய
வும, ஜாதஹு-ஹவாயிகளாலே ஹவதாதிறத்தில்

உதகாஷ்டமும், கோபாகளுக்கும், சம்பகததகும், கஸ்தூரி முத
லியவைகளுக்கும் நிகாஷ்டமும் ஏறபட்டிருப்பதைப்போல என்று
தாதபாயம் உவாயிஹவததாலே-ஜாதி, குணம், முதலிய
காரணங்களின ஹவதததினாலே பசுஜாதியாகிற காரணத்தின
லும், துளவரி பகவானுக்கு அதிக பரிதிசரம் எனகிற குணத
தினாலும் கோமயம் பரிஸுத்தம் செய்யக் கூடியது எனகிற கார
ணத்தினாலும் உதகருஷ்டங்கள் சம்பகம், கஸ்தூரி முத
லியவைகள் வேறு காரணங்களினால் உதகருஷ்டங்களா யிருப
பதினாலே பகவானால் அநகிகக பட்டவைகளா
யிருந்த போதிலும் கீழ்ச சொல்லிய காரணங்களினால் நிகருஷ
்டங்கள் அஹதப்போலவே பூவாசாயாகளுக்கும் இப்பொழு
திருக்கும் பாகவதாகளுக்கும் எல்லா ஆகாரங்களும் பொதுவா
யிருந்தாலும் பகவதஹு-ஹவ விஸேஷத்தினால் உண்டான
உதகாஷ்டமும் நிகாஷ்டமும் உண்டு என்று தாதபாயம்
'ஹவதயாப்ரஹு-ஹவ ப்ரகாண' மாவது ரஹஸ்யம்
நாயத்தில் பராமமண, க்ஷத்திரிய, வைஸ்ய, ஸூத்ரிராகளுக்கு
கிறகில காம விஸேஷங்களைப் பிரித்து ஏறபடுத்தியிருக்க கருத
யுதத்தின முடிவிலும், தரோகாயுதத்தின ஆரம்பத்திலும் இவாக
ளொருவாக கொருவா தங்கள் தங்கள் கொழிலகளைச் செய்ய
மாட்டோமென்று அஸூதையினால் ஆகேஷ்பிதத்தாகச் சொல்ல
ப்பட்டிருப்பது இது ஸ்ரீ சிதை 18வது அத்யாயத்தில் 44வது
ஸுலோகத்தில் ஸ்ரீமத தாதபாய சந்திரிகையில் விஸதாரமாய நிரு
பிக்கப்பட்டிருக்கிறது திரஹுரிகக - மறைத்துவிட, இப்
படியாகில தாழ்ந்தஜாதி பாகவகாக்கிடத்தில் நிகாஷ்டத்தினைப்
பண்ணக்கூடாது எனகிற 'பஸ்ஸுதீக்ரம்' இதயாதி வசனங்க
ளுக்கு விரோதம் வருகிறதே என்னில்? அருளிச் செய்கிறா—
'ஜாதஹு' என்றாரமபிதது ஹதஹு-ஹவ - சில காரணங்களில்

1 ' ஸுஜாதாபரிஹாரா ன டேஹவஸ்வதாஜேஜா கிரா
வஸ்' என்கிற ஸூயததாலே பூவுத்தி நிபுத்தி விஸேஷ
கருகருக பராயஸாஜே. நிபுமுண்டாளும, 2 ' ஸ
புரெவலகணவ்யு' என்றும், 3 ' ஸுததஸ்ஸுமாவிதே
விவா' என்றும், 4 ' யஸுதிஹம் மயவதகம் நிஷாஹம்
வயவதகம் | வீஷதே ஜாதிவாராநாஸு வயாதி நரக
ஹாஃ' என்றும், 5 ' தவாஜிஷு பூஸாநாய வெவஷ
வாநுபரிதொஷபெஸ் | பூஸாநவஸுமவாவிஷு வெவ

செய்யலாமென்று ஸாஸ்திரங்களில் அனுஜைஞ்செய்திருப்பதும்,
பரிஹாரா - சில காயகளைச் செய்க கூடாதென்று
நிஷேதித்திருப்பதும், டேஹவஸ்வதாஸ் - ஸூததமாயும்
அஸூததமாய் மிருககிற தேஹததுடன் ஸம்பந்தப்பபட்டிரு
பதினால, ஜேஜா கிராவிவஸ் - அகனி முதலியவைகளைப்போல
அதாவது அகனி ஒரே ஸவபாவமுடையதா யிருந்தபோதிலும்
பராமமணன் முதலியவாகளின் வீட்டிலிருந்து காணிககலா
மென்றும், ஸமஸானம் முதலிய இடங்களிலிருந்து காணிகக
கூடாதென்றும் இடங்களின் ஸம்பந்தத்தைப்பொறுத்தது ஸூத
த்யும் அஸூதத்யும் சொல்லி யிருப்பதைப்போல நிபுத்தி -
வயவஸதை வஸு - 'ஸுவிமெஸஸுமாராஸாரொ' என்றாமபித
தாச சொல்லப்பட்ட அவன், ஸாபுரெவ - ஸாதுவாகவே,
கணவ்யு - எண்ணத்தக்கவன், ஸுதத - நினைக்கப்பட்டிருந்த
போதிலும், ஸுமாவிதொவிவா - பேசப்பட்டிருந்தபோதி
லும்(பாகவகனபரிஸூததமசெய்கிறான்) யு-எவன், மயவதகம்
- பகவானிடத்தில் பகதிசெய்துகொண்டிருக்கிற, ஸுதிஹம் - சூத
திரணியும், நிஷாஹம் - வேடனியும், தயா - அப்படி, ஸவவ
சண்டாளனியும், ஜாதிவாராநாஸு - அந்த ஜாதியான
மற்ற எல்லாருடனும் ஸமமாக, வீஷதே-பாக்கிறதே, வஸு-
அந்த நரக - மனிதன், நரகம் - நரகத்தை யாதி - அடை
கிறான் தவாஸ் - சூகையினால், வெவஷ வாநு - வைஷண
வாகளை, பரிதொஷபெஸ் - ஸந்தோஷப்படுத்த வேண்டும
தெனெவ - அந்தப் பாகவதர்களின் ஸந்தோஷத்தினாலேயே,

7

‘நெவஸ்யாஹஸ்யஸ்ய: 1’ என்றும், 1 ‘பயிலுஞ்சுட
ரொளி’, 2 ‘நெடுமாறகடிமை’ களிலும் விசேஷித்த
படியே பூகிவதூயில குறையற்றிருக்கவும், இப்பூகி
வதூயிருத்தாலும், 3 ‘தவஸ்யா சிதி யீஹைதா
நவ்யாவகாரீ’ என்கிறபடியே வரிவதிணை விஷய
த்தில் சொஷகெவாவித கிஞ்சிதாரமான கெஷ்யப்தம்
விக்ரமென் றிருக்கவும், இந்நிலைகளி லொன்று

விஷயம் - பகவான், பூவாடிஸ்யஸ்ய: - அனுகரஹத்தினால்
ஸம்முகஞ்ச, ஸவெசு - ஆவான், தவஸ்யஸ்ய: - ஸந்தேஹமிஸகை
பூகிவதூயில-மனதில் உண்டாகும் நினைவில், குறையறம்-குறை
வில்லாமல் உத-இந்த வஸது, தவஸ்ய - அநதப பகவானுகஞ்ச
ஸேஷபூதம், உதி - என்கிற, யீஹைதா - ததிகஞ்ச காரணமா
ன ஸேஷதவம், அனநிகதே அபபடி ஸாஸ்திரத்தினால் அறிவதும்
அதாவது ஸாஸ்திரத்தினால் ஸாவமும பகவானுகஞ்ச ஸேஷ
பூதமென்றறிவதினால் பாகவதாகளைப் பாரததவடன பகவத
ஸேஷபூதாகளென்று நாம் தெரிந்து கொள்ளுகிறோ மாகையி
னால் அநதப பரவத ஸேஷதவமும அதை ஸாஸ்திரத்தினால் லறி
வதும் இவனுக்கு, உவகாரீ-உபகாரம் ரெய்கிறது அனுஸந
தானம் செய்யப்பட்டதாய்க் கொண்டு பரவத பரீதிகஞ்ச கார
ணமாகிறது என்றபடி வரிவதிணை - பரிபூரணஞான பக
வானுடைய ப்ரணாமாதிகள் செய்யத்தகாத பாகவதாகள் விஷ
யத்தில் இவர்கள் பகவானுகஞ்ச ஸேஷபூதாகள் என்றனுஸநதா
னம் செய்வதே பகவானுடைய பரீதிகஞ்ச காரணமான கைங்கா
யம் என்று தாதபாயம் ‘யஸ்யுதிஷ்டம்’ என்றாரம்பித்ததாக மே
உதாஹரித்த வசனங்கள் நாக பராபதிநாயக சொல்லுகிறபடி
யினால் பரபன்ன விஷயமல்ல, மேலும் வாஞ்ஞாஸம் தாமகங்கை
மீறி நடப்பது பகவானுடைய அபரீதிகஞ்ச காரணமாகையி
னால் பராயஸித்தாதிகளாலே பரிஹரிக்க வேண்டியிருந்த
போதிலும் பாகவதாபசாரம் பரபன்னனுக்கு ஒரு அநிஷ்டத்
தையும் உண்டாக்காதாகையினால் அதற்கு பராயஸித்தம்
செய்யவேண்டா எனனில்? ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—
‘இந்நிலைகளில்’ என்றாரம்பித்து பாகவத பரதிபத்தி முதலிய

கூர நரஹி லாஷிதம் | உயாசுவம் வரஹாணி உதவ
 ல்ல க்ஷம் க்ஷஹ்மஹி || ' எனறும் உஹாராஜருடை
 யவு மிளைய பெருமானுடையவு மகேசுவரன் பூவாடி
 க பூகாரஞ்சொல்லுகிற ஸ்ரீகங்கைப வரஹிபு
 தது அபபடியே யீகதவாய தெரியாமல் வஜ்ரெவ
 வடிதமாற்றபோலே பொருத்திப் போரவர
 பூஜம்

ஜீதாமவானவன பூகிகதவழிதிலே வாய்
 வலிவகமாக பூவர்த்தனனா வரஹி பூவர்த்தி

இதந்த நருஷ்டாநம் லே வலவெழுநான க்ஷிதகு
 மென்னுமிடம் ஸ்ரீவரஹிபுரத்திலே கெய்யாத
 னாய யசுராத்ஜனான லவவானேடே பெதிராமபுகோ
 ததரஹினை வஹாதெளிவித்தது விலகக, அவனா
 1 ' பூவர்த்தியாசுவ லவொ டெவம் நாராயணம்வஹம் |
 பரண ஸ்ரீமாதாடி வரணம் வரஹிபுரம்' என நிற

வஸு-ஸ்ரீராமனுடைய, லாஷிதம் - வாய்க்கைய, பூகுவர் -
 தேடடு, உயா - என்னால், க்ஷம் - நீ, வரஹாணி - வரஹி,
 வரஹிபுகளை, உதவ - உதவியுடைய (வலிவத), யசு -
 எதுவோ, தவ - அசையம், க்ஷம் - நீ, க்ஷஹ்ம - பெருமையு
 பதற்கு, க்ஷஹ்ம - யோகபராகி நீ உஹாராஜா - ஸ்ரீ
 ஸீவன க்ஷேசுவரன் பூவர்த்தி பூகாரம் - ஒருவாருடைய
 க்ஷமித்ததுக கொள்ளுமடி பராதத்திததுக கொடை விருத்தி,
 ராததவாய-பிளந்தஇடம், அதாவது இரு பருகும் போயம் வர
 பாஸகதி என்றபடி வஜ்ரெவவடிதமாற்றபோலே - வரஹி
 எனசிற மெழுதாதகடகி போய்யாட டம் பபொலே

ஜீதாமவான - பரண ஸ்ரீமாதா என'புருத்திவாயுடைய,
 வலவெழுநான-தாமனுகருக குமாயுறைய அவதரிக்க எதி
 ரமபுகோதத-நீநில எதிரியாய் நின வயுத்தமாய் நின தெளிவித்து-
 கோப ஸமனம் செயது லவஃ - ருத்திரன், டெவம்வஹம்
 நாராயணம் - தேவனாயும் பரபுவாயு மிருக்கிற நாராயணனை,

படியே பூவாடிதமான ஸாரணாமதினாப பண்ணை
 1 'ததெதாடி வரவொடி டெவொ ஜிதெகூரெயா ஜிதெ
 னீயம்| ப்ரீகிராமவதூது ருமெடிண வஹஸ்யதஃ||
 எனகிறபடியே வஹஸ்யுரான பூவஹனா|| ருமெடி
 னை யஜ்ஞரிததாநெனாகையாலே வலிபுத தான குற்றந
 வாளனாகவுமாம, தானிப்போது குற்றநு செய்யாதேந
 யிருக்க ஜநாநுர டுஷ்டதததாலே யாகவுமாம, சில
 லாமவதா தனனை வெறுக்கில ஏதேனுமொரு விர
 காலே யவாகளை க்ஷெபெ கொள்ளுகிற உபேதநாலே
 ஸம்ஸாரனை க்ஷெபெ கொள்ளவேணு மென்னுமிடம்
 2 'ருக்ஷாக்காரணி ஸ்ரணுமெந தயாலாமவதெரி
 பூவாடியாஜாஸ-அனுசரணம் செய்யுபடி பராநதிநாநா,
 சூடிம் - லோகங்களுக்கு ராரணமாயும், வரணம் - லோ
 வதைக்குகெல்லாம ஸரேஷ்டனாயும், வரணம் - வரணம்
 பொடுபவராயுமிருக்கிற, ஹரிம் - நிஷ்ரணம், ஸாரணம்
 ஸாரணமாயும், ஜமாடி - அடைந்தகார, க்யா - நிறுத்த, கதரி -
 அங்க ஸாரணத்தினாலு, வரணம்-வரணத்தை கொண்டு வரணம்
 ஜிதெகூரெயம் - போதப்பட்டு சோதனை யுடையவராயும்,
 ஜிதெநீயம் - இந்திரியங்களை ஜயித்தவராயிருக்கிற, டெவஃ-
 பாவான, தூது - அவவிடத்தில், ப்ரீகிராது - ப்ரீதி கையுடைய
 யவரா, கலவச - ஆனா ருமெடிணவஹ - நுகரவேண்டு
 கூட, ஸம்மதஃ - சோதனா வலிம் - இப்படியே மற்ற
 பரபன்னாகள விஷயங்களிலும் செய்வான என்னது நாயக
 தினுலெற்படுகிறது இனைய பெருமான ஒரு குற்றமுடைய
 யாலிருக்க மஹா ராஜரிடத்தில் அபராஹ்மணியாரை
 கொண்டது அஸௌக்யமான ஒரு மொவ்வருளிச செய்கிறா—
 'தான்' எனமுரமித்தது இப்போது-மூலம் தானத்தில் (அருகிய
 பாகவதை விஷயத்தில்) வரவத நுகரணமில்லா நியாயம்
 வதாரன வெறுக்கமாட்டாச ளானையினால் 'ஜநாநுர' நுக
 பாடி அருளிச செய்யப்படடிருக்கிறது உபேதநாலே - தயால
 மாககொண்டு தயா-அபபடியே, லாமவதெரிதாது பாபம்

தாது | பூணாபவதுவகம் க்ஷாணீயா யொவதெதெவஷ்ண
வொ ஹி வஃ || ' என்று ஸ்ரீ வெவஷ்ணவருக்ஷணஞ்
சொல்லுகிற பூணாததிலே பூவ்விஜம் இங்ஙன
செய்யாதபோது 1 ' யெஸுரஹணாஸூஹ சவஸ்யம்
நூவ தெஷ்விதெஷ்விதொஹம் யதாவக் | தெஷ்விவ
பாகவதாபதாரததின் ரோஹை துமெஷ்விஷ்ணுமெவ துமெஷ்வி
வெவாணு தெயயுஷ்ய சோஷி வெவாஃ, 2 ' வுக்ஷணவ
ஹ்வரஹம் வதணம் யொஸுரஹணம் ந பூணதெஷ்யா

தாநினிஞ் சொல்லப்பட்ட, ருக்ஷாணீயாணி - 1 நாமான
வாசகதேசனீ, ஸ்ரீணு - (சேடநி), க்ஷாணீ - பொறுமை
யினால், பூணாபவதுவகம் நமஸ்காரம் சொல்வதை முன
னிட்டுத் தொண்டு, யஃ - எவன், வதேக் - (பரிஹாரம்) ரொல
துவதீது, வஃ - அவன், வெவஷ்ண வஃ - வவக்ஷணவன் அநந்தப
ராசவத நிரஹததுசஞ்ச ராணமாநிய பாபம் பாகவந நிரஹ
மாயிருந்த மோதிலும் இருதப பாகவதாசன புலமாகப் பரிஹரி
ததுக சொன்ன வேறுமே பொநிய,மற்றப் பாபங்களைப்போலே
பகவானீ நேரில் பராததிப்பதினால் போகசப்தது சொன்ன
முடியாது என்று தாதபாயம் நூவ - 1 ராஜாவே, யெஸுர
ஹணாஃ - எவாசன பராமணாசனோ, தெ - அவாசன,
ஹம் நான், ஹவஸ்யம் - ஸந்தேஹமிஸ்ய, தெஷ்வி - அநந
பராமணாகள், ஹ்விதெஷ்வி - பூஜிதபபட்டிருக்கும பொ
ழுது, ஹம் - நான், யதாவக் - ஸாஸகிர பரதாரம், ஹ்வி
தஃ - பூஜிதபபட்டேன், தெஷ்வி - அவாசன, துமெஷ்விஷ்
ணுமெவதேதே யதாநதிருக்கும பொழுது, ஹவெவத
ஷ்வி - நாளை ஸந்தேஹததை யதாநதிருக்கும, யஷ்ய - எவனு
க்கு, வெதஃ - அநத பராமணாசனா, வெவாஃ - 2 வேஷ
மோ (அதுவே), சோஷி என்றுடனும் வெவாஃ யஃ - எவன்,
வுக்ஷண - அடிததுககொண்டும், ஸவணம் நபிததுகதொண்டி,
வரஹம் - கருமான வாசகதையை வதணம் - சொல்லிக
கொண்டும் இருக்கிற, ஸுரஹணம் - பராமணீன, யதா

[illegible]

பொடியாழ்வா ரருளிச்செய்தா இச்செய்யுட்குங்குளில
வாழ்வுணர்வும 1 'விஷ்ணு' குரணம் வாழ்வு' டெவம்
விஜாநநு விவெரா விவாக்ஷம் மஹதே தக்ஷணீ' என
கிற ப்ரக்ரீயையாலே விவெஷ விஷயம் ஸாராநு
விஷயமானாலும் ஸாமவத விஷயத்திலவராயம் கெசு
கூதிசுந்யாததாலே விவகம்

கூமூதாவா டுமாரகாசு ப்ராயஸிதே தூதூவக்ஷதீ |
தக்ஷணரணாஹாவராயா ஸவெ' நஸூதி வாடிஸ: ||

குரணம் - எல்லா லோகங்களையும் அநாதவனாயும், விஷ்ணு -
எல்லா இடத்திலும் வாயித்திருப்பவனுபுமிருக்கிற, வாழ்வு
டெவம் - பகவானே, விஜாநநு - அறிந்தவனாயும், தக்ஷணீ -
ததவனானே அறிந்தவனுபுமிருக்கிற, விவாக்ஷம் - பராமமணன், விவாக்ஷம் -
பராமமணன் என்று சொல்லப்படும் கனமைபை, மஹதே -
அடைகிறான் விவெஷ விஷயம் - தக்ஷணாயான பராமமண
னைக் குறிக்கிறது ஸாராநு விஷயமானாலும் - பொதுவிலே
எல்லா பராமமணாக்ஷப பற்றியதா யிருக்காதும ஸாதாரண
பராமமணாப விடத்திலேயே அபாரபபபத கூடாதென்பது
' வெவெஷாவிவாக்ஷம் கெசுவெஸுக்ஷராயி: ' இதயாகி பசனகச
நிருக்கிறபடியினால் பசவாநககு அநாதரங்கா: கெனகிற ரா
ணத்தினால் அபபடியிருக்க பாராநுரகு மிகவும் பரியமான
பாகவதா கா விஷயத்தில சொல்ல வேண்டியதிலலை என்றபடி
கேவலம் அதுகாபாபமாநிரம பாரபதத நாஸம செயதுவிடுமெ
ன்று கூறாதிவெமா தக்ஷண ஸிவிராசீர குராக்ஷ', ' சிதிர
கூஸ்யிதீ பதி ஸ்யாதததீ கராக்ஷ வி டயவெஸ' இதயாகி வசனங்க
ளில் சொல்லி யிருக்கப புக பாரபகதிதே செயய வேண்டு மென
கிற பாரபபதமில்லையே என அருளிச் செய்கிறா - ' கூமூதா
வாக்ஷ ' என்றாரம்பித்தது

ப - ரை] கூமூதாவாக்ஷ - அனுதாபப்படுவதினாலும், உவ
ராக்ஷ - அபராதங் பரிஹிந்ந நிவருத்தி யடைவதினாலும்,
ப்ராயஸிதே தூதூவக்ஷதீ - பராயஸித்தம் செயய ஆரம்பிப

ப - ஐ] உளதான - ஐநாதி தனமபாரி வ ரொய்யபாபுட -
தானையினுலே இகற தமுயானு வ ரொய்யபாபுட -
அதாவது பசகி லோய் கிணு யும மலம ரொய்ய முடியா கநாந,
லீனேக்கு-பாபங்களு கு, அதாவது பாபாரமபா பாப பசகிபு
என்றபடி, உள்ளம-மனது, வேருவி-பயந்து இது பாப பசகிபு
அதிகாரமான ஸோசகதிரும பாலயுணா உலகளந்த - லோய்
ங்களை யெல்லாம் கரிவிசரமாவதாபகி வ அபாபதாய, வளா -
வளாததான, லோய்களை யாபபகதாய வாமன கணையி
சிறியதாயிருந்த கிருயாபா வாரங்கபா கெரிவிப்பபரிசிறது
தாமரை இணை-கிருவடிதா இரண உடாபு அநாயகி காமலாய
புஷ்பாபா லோய்நா சி கிருயாபா இணை தாமரைபாபு, பகா
ளாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, வன-கருடமன, சரண-
ஸரணமாய, வரித்தவாதாம - பாராதகித வப பகயாஸம ரொய்ய
வாகா, களைதானேன (இணை கெய்கிற சகநாயாமாபிற
புருஷாதத, த, தசகுநாயகமாயான) 'ர' என்ன ரொய்ய மபடி,
எழும் - வருகதியடைசிற, கனமப பி கி புஷ்பாபா பாராதத, நக,
துறப்பா - விட்டு விடுவாராய 'உளதான வலவீனக்கு' (இ) கயா
திசகு பாபாரமபக பாபங்களுகுப பாபாப பாரபகி பகா
ணினவாசள உத்தர கைவாய விஷாதிபாய புகதி புஷ்பாபா ந
ராகங்களைச் செய்ய மாட்டாய் எனறும, அபாபு பாரபகி
காமல பொதுவாக பாரபகிபனாயின வாகா 'க' கராயகை
பாராயசிகதநாகிசனினுலே பரிஹரி, தா ரொய்யருயாபா
என்றம காகபாயா, துறந்திடினும் - அபாபு உத்தராயக கிரு
பாராயசிகதம ரொய்யபுட, இணைகாம - இணையாபா, அபா
வள மகபுகதிபாபாபிருப்பிற, நீல - ஸகிதி, சேக - கயிபு, ம
படி, அதாவது அபாரமரொய்யகபெய்நா இந்நக அணிபொபி
தஸ பரிபுடாபா, எங்கள் பிரான - எய்யருயாபா பாராயகை, 'எங்கள்'
எய்யபாபாபாரணனாய் வலவீனமாயும் புகிபிபிறா
அதாவது எறசனயை பாரபகை ராஷாபகி வ உய்யுறைய
என்றபடி, அருள - பருணாயாபி, தேன, 'தேன' எய்யதின
வையா பாரையாஜனம எனபகாம அநிஷ்ட நிபந்ததி ரொய்யபா

பூரணஸ்வதர வலிவபுவாவலிமும்

பூரஜிகம் வொதாரம்

நூரவொத க்ஷவயனநஸ்யுவமத

பூரணஸ்வ வணனம் நஃ |

யீவலிவொதூதரவொதூதர ஸஜகநா

ஜாதெவிதநிஷ்டுதெகஃ

களபிதெய்யஸதி ஸி க்ஷயாவொதவயநு

கொயீகரொகி பூமஃ ||

ஊகி ஸ்ரீகவி காகிபூ வயபூமஸ்ய ஸவகக்ஷஸ்தஸ்ய

ஸ்ரீஜெஹ்நாஸ்ய வெதாரவொதூதரவொதூதர க்ஷகிஷ

ஸ்ரீஜெஹ்நாஸ்ய தூயஸாரொ

கவராயவாரிஹாரயிகாரொவொதூதரஃ

|| ஸ்ரீ ஜெத கிமாரக ஜெஹ்நாஸ்ய ஸவகக்ஷஸ்தஸ்ய ||

ஜோதூபபுறநிசுவேஷகடமுடையான திருவடிகளே ஸாரணம்

கடிய தெனபதம் கயோதிதம், எழும் - வளத்தி யுடையம்,
பரபத்தி வஸீகருதனான பகவானுடைய ஸஹஜாருண்யம் நடு
வில் அபசாரங்கனாவே தடுக்கப்பட்டிருக்கது, இப்பொழுது ஒரு
தடங்கதலுமில்லாமல் முன்புபால் பரஸரிகுது மென்றபடி

ஸரிய பதி ஸவகருதிரனாயிருந்தபோதிலும் பரபன்னாரணப
புத்தி பூரீவாதகராகங்களைச் சண்டு கைவிடாது எனமுந்நிரிச
செய்கிறா— 'பூரணஸ்வ' என்றாரம்பித்தது

ப - ரை] பூமஃ - ஸார ஸகனான பகவான, நஃ - நம்
முடைய, க்ஷவயன - எல்லா, பூரணஸ்வதரவலி
வபுவாவம் - (பரபத்திக்கு முன்னால் செயயப்பபட்ட)
பாரபத - பாபங்களைத் தவிர மற்றெல்லாப் பாபங்கள்
யும், உதூரம் - பரபத்திக்குப் பிறகு செயயப்படுகிற, பூரஜி
கம் - புத்தி பூரவகமில்லாத பாபத்தையும், 'வி' எனபதி
னால் கெடக்காலாதி வைகுணயத்தினால் உண்டாகும் புத்தி பூரவக

பாபமும் சோதனை கொள்ளப்படுகிறது, சுமஸுமவமதபூர
 ஸஸுமஸும-நமமால் ஒப்புகொள்ளப்படாதபாரபதகதின
 ஒரு பாகததையும், நூலெலக - பாபத்திபினுலேயே, சுமவ
 யநு - போககிததகொண்டு, யீவகுலெபூதூரவாவுதார
 புத்தி பூவசமான உத்தராகங்களின், சுமநமநாசு - உண்டா
 காமையினும, ஜாதெவி - உண்டான பித்திலும, சுநிஷு
 தெ - அவைகளுக்கு பராயஸித்தம செய்வதினும, சுளபி
 நெ - கருமான ஸவபாஸம், வசதி - இருந்ததேயாசில,
 அதாவது பராயஸித்தத்தில் பாருத்திரகாதபாஸான கடின
 ஸவபாஸம் இருந்ததேயானால், ஸிஷுயாவி-(லகு) ஸிஷுயாவின
 லும, சுமவயநு கோஷமிலலாதவனாக செயது கொண்டு,
 நெருங்குகொரதி - அங்கீகரிக்கொள்ள

சுருவஹீநதிரபுரம் சேடலூர் விதவான் பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரிய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில்

அபராதபரிஹாராதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ நாமமாய நமஸ்கரிசும நம: ||

ஸ்தாந விசேஷாதிகாரம்.

[வாணஸரம் நாமமாய நமஸ்கரிசும—பாகவதர்கள வஸிகதும்பம் வாஸஸ்தானம்—ஆசாராயர்கள் பூஜிக்கபபும்பம்வாஸஸ்தானம்—கதயததில் பூஜிக்கததை மாநகிரம் துரிததிருப்பதந்த காரணம்—பகவத சேஷததிரததின் மஹிமை—பாகவதர்கள வஸிகதும்பம்—மே புஷ்ய சேஷநாம்]

யதெதுகாஸ்ரம் ஹவசிஹவச

வாடிவெவாவபுநாடி

யதெதுகாஸ்ரம் வுவவசிதயியொ

யஸுகஸூரவிஜாஹ: |

வாஸஸூரம் ததில கசுகிதாம்

வாதி வெகுகுணகஜம்

பூரபொடிசா உநிவிருஹிதா:

பூயிசுளவிதவச: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிவாஸாராமம் நம: ||

இததக கலியுகததில் தேஸ்தால அவகுணயங்கள் அவஸ்யம் நேரிதிமாசையினால் அவசனினால் உண்டாகும் புத்தி பூரீவாததாரம் இவனிடததில் ஸேபியாதாகையினாலும், புந பரபதனததை விதிககிற ஸாஸ்திரம் வயாததமாகுமே எனகிற ஸங்கையைப பரிஹரிக்கத கிருஷ்ணாமபற்றி அதிகாராதததை ஸங்கரஹித தருளுகிறா— 'யதெதுகாஸ்ரம்' என்றாரம் பிதது

ப.கா] ஹவசிவாடிவெவாவபுநாடி: - பரவாணுடைய திருவடிகளை ஸேவிப்பது, ஆராதனம் செய்வது, முதலிய கைங்கரியங்களுக்கு, யது - எந்த சேஷததிரததில், வெண்காஸ்ரம் - ஸிவநாமமாயிருக்க, ஹவசி உண்டாகிறதோ,

இருந்த நாளிப்படி ஸ்யம்புயோஜகமாக நிரவ
நாயாமுகூலு வுத்தியிலே ருவியும் சுவரெயு
முடையவனாய், 1 'வனகாநீவ வ டி ஷ டி வெ டா

யசு - எந்த டே / ததிரத்தி, வெனகாநீவ வவியதயிய:-
பாண்டிராநதிதாமத்தில் நிரவயகதோடுகடின புத்தியையுடைய,
யவஸுசுவஸூலி-யாராவது ஒருவனுடைய, ருவம்? - கிடைப
பது (உண்டாகிறதோ), அகாவது நாதபாதி நியமவகளிலை,
திருகரக சி நம்பிபோலவாருண்டாகில் அனையும என்று தாதபா
யம், தனித்தனிபாக 'யசு' என்றருளிச் செயதிருப்பதினால்
இரண்டுமே ரோகி சிடைகாவிடால் ஒன்றும் அநமயும்
என்பது தயோதிதம், கசு-அப்படிப்பட்ட இடம், கூகிநாஃ-
கருதகருதயாநான பரபன்னாபுரகு, ஹ - இந்தப்பூரோ
கத்தில், வெவகூணகூலு - வைகுண்டத்திற்கு ஸமானமான,
வாஹஸூரம் - வலிகும இடமாக, பகவதகுணனுபவ கைங்
காய வருத்தி முரததாலே வைகுண்ட ஸதருஸ மெனற்படி
வாதி - பரகாஸிகிறது, உமிவிருவிதாஃ - நிஷிதமினால்
சொல்லப்பட்ட, பூயோஷேஸாஃ - அனேகமான புனைய
சேஷதாங்கள், பூயிகள்விதூவகஃ - பெருமபாலும யோக
யதைபையுடையவைகள், அகாவது சீழர் சொல்லிய ஸ்வார
சுனாதிகளைச் செய்வதற்கு யோகயதையுடையவைதாராக, அனே
கமாய இருக்கும் என்று தாதபாயம் இதால் நிஷிதா அந
தககாலத்தில் விததமாயிருந்ததைக் குறித்துச் சொன்னார்கள்
என்பது தயோதிதம்

'இருந்த நாள்' என்பதினால் கருதகருதயாதிகாரம், ஸவ
நிஷ்டாபிஜஞானாதிகாரம் இவைகளின் ஆததமும், 'இப்படி'
என்பதினால் ஸாஸகரீய நியமனாதி சாராததமும், 'ஸ்யம்பு
யோஜகமாக' என்பதினால் உத்தரகருதயாதிகாராததமும்,
'நிரவநாய' இதயாதியினால் அபாத பரிஹாராதிகாராத
தமும், 'காமுகூலுவுத்தி' என்பதினால் புருஷாதக் காஷ
டாதிகாராததமும் அனுவதிக்கப்பட்டதாகிறது ருவி -
ஆஸை, சுவரெ - அது கிடைக்காவிடில் அது கிடைக்கும்படி

1. பெரி-து 4-4 7

உமுகுஷ்டவகரு வரிமுறையும 1 'கருளஜமத்திம்
விஷ்டம் ஸவபுஸ்யஷ்டாரஸீஸாரம் | நாவபுயிஷ்டநிநெ
தெய வாவண்ணாவஹதாஜமா||' எனவசசெயதே
2 'கருளவமும்விஷ்டநி நாராயணவாராயணம் | கவி
சுகவிநஹாலாநாடிநிஷ்டவமவமிரிச||தாபுபண்ணீ
நீயசுருததேவா வயவியீ | காவெனீவ உமாலாநா
புதீவீவஹாநீ || யெவீவநிஜமம் தாவாரம் உமஜா
உமஜேஸார | பூயொலகா மமவதி வாவும்பெவெ
உமாயயா||' உதாபிகளிலே கவிபுமத்தில மமவதா
வஸிக்ரும பௌவியெஷ்டு சொல்லுகையாலே இந்த
யுமத்தி லிப பூபௌவிகளில் மமவத வரிமு
ஹீதமான ஸுமங்கலேவரிமுறையும திருநாரா
யணீயத்தில் 3 'வனகவாடி ஸிதெயபெயு யசுசுவந

அனேசமான பாரதகாசன வலிசுதிரு கருள - கிபுததில,
ஜமத்திம் லோககங்கருகரு ஸவாமியாயும, ஸவபுஸ்யஷ்டாரம் -
எல்லாவற்றையும் ஸருஷ்டிப்பவனாயும, ஸாரஸாரம் - ஸாவரனாயு
மிருக்கிற, விஷ்டம் - விசுநுமை, நெதெய, வாவண்ணா
வஹதாஜமா - பாஷனடாசனினுல கெடுகப்பபட்ட தனங
சன, நாவபுயிஷ்டநி - ஆராதிகப பீபாதிருதிலே என்னச
செயதே-என்று சொல்லியிருக்கிற பொழுதே உமஜேஸார -
ஓ! ராஜாவே, யெ எவாகா, தாவாரம் - அநக நதிருளுடைய,
ஜமம் - ஜலத்தை, விவணி குடிசுகிராரனோ (அவாசன),
சுமாயயா - நிமிஷமான மவகையுடையவாகாய, மம
வதி - பசவானிடத்தில், பூயொலகா - பெருமபாலும பக
காகளாகிராரன் மஹாஷிகனினுல சொல்லப்பட்ட தேஸனிலே
ஷனகளைவிட்டு பாசவதாதிஷ்டிதமான தேஸனிலேஷத்தை அரு
ளி, செய்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிறா—' திரு
நாராயணீயத்தில்' என்றாமபிகது மஹா பாரதத்தில்
ஸாநதி பாவத்தில் 'மோக்ஷகாமதகில பதரிசாஸரம்' நாராயணன
ரிஷிசங்கரு உபதேசமசெய்யும பாசதிறகு 'திருநாராயணீ
யம்' எனகிற பெயா வனகவாடிஸிதெ - ஒரு காலில நிற

மாலினி | கழுவவசுவு ஔவாவி லுமுமவ்வசுதுதலு நடு; ,
என்று செவாகளும் தீஷிகளும் விண்ணப்பம் செ

இசுராயாகள பூதிககப்படுங் யய 1 ‘ ம ா ர வெ ர ய கு.

குடம் வாஸஸ்தானம் வ உ ஜ ட ன வஸாயுவ

தா ஸ்ராவிதா: | வவ்வம் தகுயவ்வாவி யகுதுய

செய்த நவீயதெய்வகுலவெடிபாடிபுத்தபாடிதவவல

தும் ஐயுறா | ஹிம்ஸாவு யதேகம்யுகா புவநெயம்

வரலாறு || வரலாறு சென்னை வரலாறு

வொழியை வகாவுமென || ' என்று ஸமவாநாபிநி

செய்தான அம்மிடங்கள் நன்னில உருத்தருளின

ஐயுடையவர்களிலே தனக்குக் கொடுத்த நுகர வஸன

கூய-முள்ள விடத்திலே நிரலா வாலம பண்ணா

கிற, யென்கு தாமமானது, யதுகூறு - ாதாவது துரி - நதிலு.

மாநில - போச யத்தனம் ரெய்துரொண்டி முசுருமெ லாபுறு.

கவியுத்தமில் என்றபடி, அவ்வாறில் - எங்காளால், கயூம் - எய்ய

படி, வலுவும் - வலிசசத்தகசுறு, லுவிவது, தக - அருமை,

மீ - எங்களுக்கு வடிவ - ரொலும வரையும்தாரி -

நல்ல அனுஷ்டானத்தை யுடையவாசளாயும், ஸரீரமிதாஃ -

கூடின வாசளாயுமிருகசிற, மூரவ: - அசாபு

கன, யத் - எங்கு, வலிஜுனை - புதிதாய்ப்படுகின்ற காலம்.

தஞ்சை - துவவிடத்திலுள்ள, பாஷாணி - உருகாளால், வலுவலம் -

வளிகுததககது, யது - எவவிடகதில, யது - சுயமம.

மஹியதே - குறையவில்லையோ, யது, வெஹாஸ யஜநாஸ

தவ: - 3வதாகளும், யஜுள்களும், தபஸஸும், வஸகும்

சுதயமும், ஐஃ - இந்திரிய ஜயமும், யஜ்ஞ உபாயமாக -

தொடு சோந்தகான, வமிஸ்ரா-வமிமா ஸயுந, தயோநிலை, நய

புதுச்சேரி, ஜூன் 19, 1947

புதுச்சேரி, 19.12.2019 - தேவஸரேஷ்டாசனே, வஸு-அநந்தே சபாபத

பெ - உங்களுக்கு, வெவ்வை - வெவ்விதமானதாகத்து, வெ - உங்க

அதிகாரமமானது, வாடி - காலா 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 83

பாடல் - கொடாது இப்படியாகில் ஸ்ரீரங்கத்தை நம்மிடம்

வ்விதம் இதை 1 'யாவஹீரவாதகெஞ்சுவ ஸ்ரீராமஜெ
கத்யநதீலயூரங்கநதைமாதகீரம் ஸுவரீவ' என்று வஸெவா
திறீநகீருபபதறகு காரணம் தூரங்களான ஹவசு செஷ
சூங்களுககு ப்ரஹ்ம-மா-கமாகவருளிச செயதார
ஹவசு செஷசூங்களே விவெசிககு வாவஹீரவ மெ
னனுமிடத்தை 2 'யசூ நாராயணோஜெவஃ வரஜாதா
பகவதக்ஷேதிரதகீன மஹிமை வஸாதமஃ | ததூணம்
ததூரம்வஹ ததீப-க- ததவொவநம் || ததூஜெவ
ஷ-பயஸிகா வஸெவ-ஜெவெவ தவொபநாஃ || ' என்று
சூரணம் வவ-பததில கீ-ப- யாஜெஞ்சுமிலும், 3 'மொ
ஜெஃ வவ-பதொராஜநு ஸ-ஜஹாநு வவ-பதாது-ஜாநு |
வஸஜெ ஹவராநு யசூ ஸ்ரீராநு கஜநு ஜொவ
நஃ | ஜொஷிவிஸ-ஸ-தொநிதம் ப்ரஹ்ம-நாராய

சதயததில அருளிச ரெயதிருபபதறகு காரணம் நிநுபித,நுநு
கிரா—' இதை ' என்றாமபிதது யாவஹீரவாதம் -
ஸ்ரீராம விடுமவரையில, கெஞ்சுவ - இவ்விடத்திலேயே,
ஸ்ரீராம-ஸ்ரீரங்கததிலேயே, ஸுவம் ஸ-சமாக, சூல -
வஸி ப்ரஹ்ம-மா-க எல்லாத திவய தேஸங்களு
கும் உபலக்ஷணமாக யசூ-எவ்விடத்தில், ஜெவஃ-ஜெவநாயும,
வஸாதமஃ - அநாதியாயும், வரஜாதா - எல்லாவற்றிறகு
மாதமாவும், நாராயணஃ, (வஸிச கிராரா), தசு - அநத
இடம், வுணம் - பரிஸு,ததமானது, தசு, வரம்வஹ -
எல்லாவற்றையுமவிட உயாதது, தசு, கீ-ப- - புணயநோ,த,
மம், தசு, தவொவநம் - ரிஷிசன பஸஸ-பணநும இடம்,
தசூ - அவ்விடத்தில், ஜெவஷ-ப- - ஜெவ ரிஷிகளும,
வஸிகாஃ - வஸி,சநாகளும், வஸெவ- - எல்லா, தவொபநாஃ -
ரிஷிகளும் (வஸிகரிஞா-ப) ராஜநு | ஸ-ஜஹாநு - ரிப-ப-
பெரியதாகிய வவ-பதாது-ஜாநு - எல்லா காதுகளையு
முடைய, ஜொஜெஃ - ஜொமநகம் எனகிற பாவ,தம் (இருக்கி
றது), யசூ - எந்தப பாவசதகில, ஸ்ரீராநு - ஸக்ஷமியோடு
கடினவராயும், கஜநுஜொவநஃ தாமகாப பூதகளை போன்ற

னொஹரி: || ' என்று பூஷேஸாணாததிலும் உஹஷி-
யருளிச் செயதான ஸ்ரீவாழ்க்கிலமவாளும 1 ' ஸு-
ஹமஸித்ருகதிடொவள மிரிராஜோவஜோமிரி: | யவ்விது
வவஸதி காசுத்: காவெர ஹவ மடிமெ || ' என்கிற

விடத்திலும் ஹவடியிஷித க்ஷேத்ருத்தினுடைய
வஸிமஹவ்யுதெவஸுஹமஸஸ்ததாலே வஸிமகபபட
டது ஸ்ரீவாசுவதாழிகளிலும் ஸயம்வ்யுத்வெஸகவெ
ஷ்வங்களைன்கிற க்ஷேத்ரு விஸேஷங்களும அுவ
றறினெலலைகளிலேற்றச சுருகங்களும பிரியச
சொல்லி 2 ' டுஷெடூழியவஸாஹித்ம் மூணாம் யத்

கண்களையுடையவராயும், பூஸு: - யஜமானனாயும், ஹரி: -
பாபங்களைப் பீடாசுருபவராயுமிருக்கிற, ஹவாநு மாராயண:-
பகவானாகிய மாராயண, ஜோக்ஷிமி: - மோக்ஷத்தை இர
சிப்பவரானால், ஸஹஸுத்: - ஸந்தாததிரம் பண்ணப்பட்டவ
ராய், மித்ம் - எப்பொழுதும், வஸதெ - வஸிச்சிருரோ,
உஹஷி- - வயாஸா யவ்விது எந்தப்பா வந்ததில், காசுத்: -

ஸ்ரீராமன் காவெர: மடிமெஹவ குபேரன் இந்திரனுடைய
நகன் வஸத்திலேயாவே, வவஸதி - வஸிச்சிருரோ ஸவள -
இருக, மிரிராஜோவஜ: - ஹிமவத பாவகத்திற்கு ஸமமான,
மித்ருகதிடூமிரி: - சுத்திராகூடமென்கிற மலை, ஸுஹம: -
விஸேஷ மஹிமை வாயுடையது ஸமிமஹவ்யுதெ - எல்லோ
ராலும் அடையக்கூடியதா யிருக்கை இங்கு ஸ்ரீராமகருஷ்ண
தயவகாரதகளில் வஸித்த இடத்தைப் சொல்லியிருப்பதினால்
அாசசாருபிராய எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் வாஸஸ்தானம்
என்பதற்கு பரமானம் அருளிச்செய்கிறா—'ஸ்ரீவாசுவதாழி'
என்றாமபித்து ஸயம்வ்யுத்ம் - பகவான் தானே ஆவிப்பவித்த
ஸ்ரீராமம் முதல்பது வெஸம் - வித்ததாபனினால் பாகிஷ்டை
செய்யப்பட்ட புராண ஸதலங்கள் வெஷ்வம் - பகநாகளி
னால் பாகிஷ்டை செய்யப்பட்டது யச: - எந்த, மூணாம் -
மனிதாகருடைய, மித்ம் - மனது, டுஷெடூழியவஸாச: -

ஆவெஷவ புரதம் | தக்ஷகாமெரு வஸஸுலிம் யாகி காரா
யணாருயெ || ' எனறவவோ க்ஷேத்ருஙகளி ஸெலலைக
குளளே வவ்விததவனுக்கு ஷேஷகூலச காமுத்திலே
வரும விசேஷமுஞ் சொல்லப்படடது ஆகையால
1 ' யக்ஷிம்விடிவி காவபுணொ விஷொ ராயதகெ வ
வெஸ | 2 கிம்விடிவி காவபுணொ விஷொ ராயதகெ வ
வெஸ | ' எனகிறபடியே பூவ்யுத்தி நிவ்யுத்திகளாலே
வலல வெகெக்கயபுததைப பண்ணிககொண்டு ஸமவ
ஜாமவதாவிதாம விஷயமான ஸசெவாதூர க்ஷேத்ருத

தோஷத்தோடு கூடிய இந்திரபவ்யுத்தி வஸப்படடிருப்பதி
னால், கயூவெஷஃ - பாபபாசளினால், வுரதம் - முடப்பட்டிருக்க
கிறதோ, தக்ஷ - அது, காராயணாருயெ - பசவானுடைய
க்ஷேத்திரத்தில, கக்ஷகாமெரு - மாணமடையும ஸமயம் (சுடை
ததசேயானால்), வஸஸுலிம்-பரிஸுத்தியை, யாகி-அடைகிறது
கூலசகாரும் - விடுமதாலும் விசேஷம் - பரிஸுத்தி, அநதி
மஸமருதி முதலியது பகவதேஷதாவாஸம் இப்படிப்பட்ட
அதிஸயத்திற்குக் காரணமாகில் பசவான முதலியவர்களுக்கு
விவோதம் செய்வதற்காக அங்கு வலிககுமவாகளுக்கும் இந்த
பரிஸுத்தி ஸமபவிககுமே எனினில்? அருளிச் செய்கிறார்—
' ஆகையால் ' என்றாமடிகது யக்ஷிம்விடிவி - கன்னால் செய
யக்கூடிய ஏதாவதொரு கைங்காயத்தை, காவபுணஃ - செ
யதுகொண்டு, விஷொஃ - பசவானுடைய, சூயதகெ - கோனி
லில், சேத்திரத்தில எனறபடி, வெஸஸ் - வலிககெவனாண்டு,
(அதுசொல்லுகதி இல்லாவிடில்) கிம்விடிவி - ஒருவித அபாரா
ததையும, 2 காவபுணஃ - செய்யாதவனாக கொண்டு,
விஷொஃ சூயதகெ வவெஸஸ் ' பூவ்யுத்தி'யாவது கைங்
காயங்களில், ' நிவ்யுத்தி'யாவது அபாராவரணில் பாகவதாசன
அபிமானித்த பகவதேஷதாமே உசிதமான வாஸஸதானமெ
ன்று நிஷ்காஷம் செய்திருப்பது சில வசனங்களில் எந்த இடங்
களிலும் பாகவதாசன வலிககலாம என்று சொல்லியிருப்ப
துடன் விவோகிககுமே எனினில்? அதற்கு ஸமாதான மருளிச்

தினே வஸிதகை || விதம் 1 : நிமூவீதெந்நியமு
 பாவநாகா வஸிதகம் மே ஜோயகு யகு வஸைநாஃ |
 டபாய செந்நாய், தகு தகு கூர்நா கெஷ்
 கும் கெஷிஸம் வுஷ்நம் தயா || ' என்று சொல்லுகிற
 விது மகூஷாமிஸலாதபோது எந்நொமொரு ஷேஸ
 தினே வஸிததாலா மிவன வாஸததாலே அதஷே
 ஸமும பூஸஸு மெனகைககாக இதுககு ஸாணீ
 வரதூக்ஷமுஷாஸாணமாகககாடுகொளவது ஆகை
 யால 2 : ஜோகஸககாமுஷுஷா கெஷவந்நம் யாதி மத
 சொகஃ | கீஷேஷு ஸுவவமுஷேவா கஷேஷுஷுதிருவி
 வஸிகுஷேஷுஷுஷு || ' என்று ஸாணீவாதததுககு மொரு
 ஷேஸவிஸேஷ நிபுமிஸலையெனறதுவும எப்படிக்கும்
 மறுத்திலிழவிலலை யெனகைககாக

செயசிரா—' நிமூவீத ' என்றாமபிதது நிமூவீதெந்நிய
 யமுாஃ - ஜபிகதபபட்ட இந்திரியபபரின கூட்டகரை
 யபட்டாய, நரஃ - மனிதன, யகுயகு - எடுகநக இடத்தில்,
 வஸைசு - வஸிப்பதே தகுதகு - அந்நக இடத்தில்,
 கூர்நாகெஷ்கும் கெஷிஸம் - கமிஸாணயம், தயா - அப
 படியை, வுஷ்நம் - பூஷாநாதகா, மகூஷாமிஸலாதபோது-
 சிழ்நிஷ்டிகதபபட்ட ரணாக்ஷையுடைய உசிதமான வாஸஸதா
 னம் கெஷிபாதபோது இப்படியே மரணகாலதகிலும் ஷேஸ
 நியாம வேண்டியதில்லை என்கிற வசனத்திற்கும சதி யாருளிச
 செயசிரா—' ஆகையால் ' என்றாமபிதது ஜோகஸககாமுஷுஷு-
 ஜஞான மிருக்கும் ஸமயத்தின், உஷு-சொலவி, அதாவது நீயே
 ஸாணமாக வேண்டுமென்று பாராததிதது, கீஷேஷு - பரிஸுந
 தமான இடத்திலாவது, ஸுவவமுஷேவா - ரணடாணறு
 டைய சருஹத்திலேயாவது, கஷேஷுஷுதிருவி - ஜஞானமிஸ
 லாவாவது (ஜஞானத்திற்குக் கூடினவனாகவாவது), கெஷம் -
 தேஹத்தை, வஸிகுஷேஷு-விடவனாக சொண்டு, மதசொ
 கஃ - போயிருக்கிற துசககை யுடையபாப, கெஷவந்நம் -
 மோக்ஷத்தை, யாதி - அடைகிறான எப்படிக்கும் - மரணசால
 ததில் நெருகிற ஷேஸத்திரவகன முகலிய வயதயாஸபாசனினால்

ஆராதவருளமுதம் பொதிந்த கோயிலு
 மபுயத்தோனயோத்தி மன்னாக்களித்தகோயிலு
 தோராத தனிவீரன தொழுதகோயிலு
 துணையான வீடணற்குத் துணையாங்கோயிலு
 சேராத பயனெல்லாளு சோககுங் கோயிலு
 செழுமறையின முதலெழுந்தூரோ தகோயிலு
 தீராத வினையனைத்துத் தீராகுங்கோயிலு
 திருவரங்கமெனத்திகழும கோயிலு தானே

எனக்கெனக்காக - பலம் வந்ததம் என்று சொல்லுவதற்காக, அல்லது வாஸஸ்தான விஸேஷம் பெண்டாமென்பதில் இருதவசனத்திற்குத் தாதபாயமிலலை

கீழுள்ளிச செயதபடிபெயர் கையத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தை அருளிச செயதது மற்ற திவ்ய தேஸங்களுள் துபலக்ஷணம் என்று நிரூபிப்பதற்காக சில பரகானமான திவ்ய தேஸங்களை இங்கு நிரூபித்தருளச்சேராவி அதில் பதினமா மங்களாஸாஸநம் பண்ணின ஸ்ரீரங்கத்தை முதலில் அருளிச செய்கிருா— ஆராத வருளமுதம் ' எனமுரம்பித்து

பரை] திருவரங்கமேன - ஸ்ரீரங்கம் என்று சொல்லுமபடி, திகழும - பரவரிகதமாவ, 'அறிவிலாமனிசரெல்லா மரங்கமென நழைப்பராகில பொரியிலவாழ நரகமெல்லாம புலவெழுந்தொழியுமனதே' என்றும், 'ராமாராமவிகிஷ்ரு குபாசு' என்றும் சொல்லுகிறபடி மீள ஒப்பற்ற தேவததிரமாக பரவரிகதமான, கோயில்தானே - பகவானுடைய வாஸஸ்தானம், ஆராத - கருபதிவராத, அருள - அருபையைய யுதைய அமுதம் அமருதம் பரவரிகதமான ஸ்ரீரங்கத்தின், பொதிந்த - பொதினவருது சொண்டிருக்கிற, கோயிலு, அருள அமுதம் - அருணாமுகம் அமுருதம், அதாவது அருபை அதிகமாக யிருக்கிறபடி யினுலே பகவானைய அமருதமாக நிரூபித்திருக்கிறது அன்றிசே 'அருளும் அமுதமும்' என்று சொகது இவை இரண்டும் நிறைவுகவென வருகவுமாம் 'அருள' என்பதினாலு உபாயகவமுதம், அமுத' என்பதினால் உபையகவமுதம் சொல்லப்படுகிறது அமபுயத்தோன - பருமமா, அயோத்தி மன்னாக்க - ஆக்ஷராகுக்கு, அளித்த - பொருத்த, கோயிலு, பருமமா தானுதித்துவந்த ஸ்ரீரங்கத்தின்

விமானத்துடன் இஷ்வாகுகுக்கு கொடுத்த வருததார்தம் இங்கு
 னுளநதேயம், தோராத - ஒரு இடத்திலும் அபயததை யடை
 யாத, தனி - ராஜஸூய்யகாஷீ' என்கிறபடியே தனாதரா
 களில் ஒப்பில்லாதவனான, அனந்திகே அஸத்யாஸாரான,
 இதுவழி யெழுத்தாக கொடுத்ததாயிருக்கிறது ஆனால் போக
 வயவஹா பதம் 'தோலாத' என்பது இரகசிய பதம் வழி
 யெழுத்தாக அவஸயம் இருக்காணென்கிற நியம
 மிலையாசையினால் 'தோலாத' என்று பாடாங்கரம், வீரன-
 ஸ்ரீராமன், கோமுத கோயில, கிரிஷ்ண விக்ரம் நிக்யம்
 கலிஷெவெ டிஸாயகநயஸூது ராம நாடக ஸுஷெவ', 'ஸஹ
 வத்யூரவிஸாகாஷ்யூரநாராபணசுபாமகி' இந்நயாதின அன
 ஸந்தேயம் துணையான - ராக்ஷஸாதாம் வயெவாஹ்யம்
 கரிஷ்யாதி யயாவம்' என்கிறபடியே தனக்கு ஸந்தாய
 மாகவந்த, வீடணற்கு - விபீஷணனுக்கு, துணையாம் - ராக்ஷ
 கமான, கோயில, 'தென்திசை இலங்கை நோக்கி' என்கிற
 படியே தன கடாங்கத்தினால் ஸதா ரக்ஷிததுசகொண்டிருக்கிற
 என்றபடி, 'விபீடணுராத' 'வீரக நல்லாண' என்பதிலு கணவந
 தேயம், சேராத - நமக்கு தூலபமான, அனந்திகே ஒன்றோடொ
 னறு சேராததான, பயனெல்லாம் - புருஷாததவக ளெல்லாவற
 றையும், அதாவது அரசசாவதார சைவகாயததையும், நிதயமுக
 தாக்ஷின கைபகாயததையும், சோககும் - நமக்கு ஸுலபமாக
 செய்யும், கோயில, சேழ - ஸலாகயமான பரமாணவகளுக்கும்
 உத கருஷ்டமானதும், பகவா ஸுடைய ஸவருபாதிக்கையுட அஸ
 னுடைய ஆராதனாதிக்கையும பரகிபாதிக்கிறதுமான, மறையின-
 வேதவகனின், முதலெழுத்து-பரண வகை, சோந்தகோயில, அநா
 வது பரணவமானது பரவா ஸுடைய ஸாவஸேஷிதவததை பரகா
 ஸம்செயவதைப்போல இருந்த ஸ்ரீரங்க ஷேஷதரமும் பரகாஸம்ரொ
 ய்கிறது, 'வ் வஷே ஸுணாவாகாரம் ஹாஷ்யம் ராமவிவாவரம் |
 வர்ஸுஸ ஹணாய துஸெஷிஷம் ஸுடீக்ஷதே' என்பது
 அனுஸந்தேயம் அனந்திகே 'விஜானம் ஸுணாவாகாரம்' என்கிற
 படியே ஸ்காரத்தில் அதற்கு ஸதருஸமான என்றபடி தீராத-
 நாஸம் செயயமுடியாத, அனந்திகே ஸ ஹகஸுநியுதாநம்
 ஹவஷ்யகாஸ்யான 'சுநுக்ஷண ஸுஜிதே டுரிதவாரி
 யளஹுஸரெயஷிஷந நிஷ்யகி: ஹவகி ஸாவி ஷோஷாவி' ,

கண்ணனடியினை யெமககு காடமெ வெற்பு
 கடுவினைய ரிருவினையுங் கடியும் வெறப்பு
 திண்ணமிது வீடெனனத திகழும் வெறப்பு
 தெளிநத பெருநதீததங்கள் செரிநத வெறப்பு
 புண்ணியத்தின புகலிதெனனப புகழும் வெறப்பு
 பொன்னுலகிலபோகமெல்லாமபுணாக்குமவெறப்பு
 விண்ணவரு மண்ணவரும் விருமபும வெறப்பு
 வேங்கடவெறபென விளங்கும் வேதவெறபே

என்கிறபடியே, பராயஸிதகாசிகளாலும் நாமம் செயயமுடியாத என்றகவுமாம், வினையினததும் - காமங்கள் எல்லாவற்றையும், தீரக்கும் - போகமுடியும், கோயில்

‘அருளமுதம்’ எனபதினால் நாராயண ஸபதாராததமும, ‘பொதிநத’ எனபதினால் அது உள்ளே இருப்பதென்றும், ‘சேழுமறையின்’ இதயாதியால் பரணவ ஸாமயமும, ‘தீராதவினை’ இதயாதியால் நமஸ ஸபதாராததமும அருளிச் செய்யப்படடிருப்பதினால் ஸ்ரீரங்கம் கிருமநதிராததிறகு ஸதருஸம் என்றதாயிற்று

ப - கை] வேங்கட வேறபென - திருவேங்கடமலை என்று சொல்லுமபடி, விளங்கும் - பரகாஸிசுகிற, ‘வேங்கடங்கள்’ இதயாதிகளிறபடியே அநவாததமான பரவித்தியையுடைய, வேதவேறபே - வேத பரதிபாதயமான மலையே, அதாவது ருகவேதத்தில் ‘நொண்டியாயிருந்தாலும், மற்ற எந்தத் தோஷங்களிருந்தபோதிதும் மலையைக் குறித்துச் சொல்லுங்கள்’ என்றாததமுள்ள ஸாந்தி வாசயத்தில் சொல்லப்பட்ட என்றபடி, கண்ணனடியினை - ஸ்ரீ கருஷணனுடைய திருவடிசளிரண்டையும, எமககு - எமககு, காடமெ - உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் காட்டுகிற, வேறபு - மலை, அனறிசேக் கண்ணன - ஸ்ரீ கருஷணனுகிற ஸ்ரீவிவாஸன, அடியினை - தன்னுடைய திருவடிசளிரண்டையும, எமககு - அகிஞ்சனரான நமககு, காடமெ - ‘கோடுகேஸ்ஸாரணஹுஜி’ என்று உபதேசித்த அததததைநேரில் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற, அதாவது வரதமுதரையோடு கூடிய இடது திருக்கைகளின் விரல்களைக் கீழ் திருப்பிக் காட்டிக் கொண்டிருப்பதினால் தாமமுடைய திருவடிகள் ஸாவருக்கும் காட்டிக்

கொண்டிருக்கிற இததால இது சரமஸமலாக துலயம் எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது கடு - கருரமான, வினையா - பாபங்களை யுடையவாசனின், இருவினையும்-புணைய பாபங்களைக் கொண்டு விதமான பாபங்களையும், கடியும் - போசகடி-ககிற, வேறபு - இது, இந்த மலைய்ய, வீடு-மோகூடம், திண்ணம்-நிஸரயம், என்ன என்று சொல்லுமபடி, இப்படி ஸகலவித ராஜபாபங்களையும் செய்வதற்கு ககாரணமாயிருப்பதினாலல்லவோ கெடிலகுரலருவித்திருவேங்கடத்து எழிலகொளசோதி எந்தை தந்தை தந்தைக்கு ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி வழுவினா வடமெசைய ஆழவார பேசுகிறது, திகழும்-பரவலித்தமான, வேறபு, தேளிந்த-கலகசமில்லாத, அதாவது போபவடிபாதிநாகி நியைப்போலவல்லவாடிவாடிவாடி வுமமன்கள் என்றபடி, பெரும் - மஹாமஹிமையுடைய, தீர்த்தங்கள்-ஆகாஸகங்கை முகலிய தீர்த்தங்கள், சேரிந்த-நிறைந்ததான, அன்றிக் கே நெருங்கிவா கதிகிற, விமாமெகியபூவ வுஷாம் ஸீதலாம்மாருவண்ணம் | ஸ்ரீ நிவாஸடியாம்வெய்யி வரீவாஹவாரம்பாரம் || என்கிறபடியே குருபரமபரைகரு மூலகாரணம் எனபது தய்யாதிதம், வேறபு, புண்ணியத்தின், புகல் - உபாயம், என்ன, புகழும் - ஸதீதாததாரிகரப்படும, வேறபு, அதாவது புணயம் ஸம்பாதிப்பகற்குத் திருமலை வாஸமே அமை யுமென்றபடி 'ஊனென்று செலவழும்,' அதன் காதபாய ஸங்க ரஹமான 'பூரஜாவதபூஷுகிவிவ்வம்பெருகூபபூயடிஃ வம் ஜநாகாகூஷ வுஷமிரித்தபே ஜ்ஜுஷாம் தவூஷாம்வா ' என்கிற ஸ்ரீ நயாஸகஸலோகமும் இவானுஸந்தேயம் போன்னு லகில் - ஸவாணமே ரால பரராஸமான பரமபதத்தில், போகமெல்லாம் புணாககும்-உண்டாபகுதிற, வேறபு, கன்னிடத்தில் வலிக கிறவாக்குக்குப் பரமபதத்தில் ஸாவ போசகலதாரம் கொடுக்ககூடியது என்றபடி, அன்றியே பரமபதத்தில் உண்டாகும் அனுபவங்களை யெல்லாம் இவரேயே கொடுக்ககூடியது என்று தாதபாயமாகவுமாம், 'நானு வருவனகொண்டு நல்லடி போரா வானு ரின்பமினதுறவருதி' எனபது ஸந்தேயம் விண்ணவரும் - விதயஸூரிகளும் மண்ணவரும், இந்த லோகத்திலிருக்குமவா களும், வீரும்பும் - ஆபாப்படுகிற, வேறபு, அதாவது 'வானவா வானவா கொடுக்கும் கெது பூமகிழும்', 'சண்ணை வானென்றும் பாண்ணை! விண்ணாகுது' என்கிறபடியே இவ்வாறேயே இரு

உத்தம வமாததல மமைதகதோ
 ரெழிறறனு வுயாதத கீணையால
 அததிர வரககன முடிபதது மொரு
 கொத்தென வுதிராதத திறலோன
 மத்தூறு மிகுதக தயிர மொயதத
 வெனைய வைததது னு மத்தனிடமா
 மநகிகிரி பததா வினை தொததற
 வபுககு மணி யாதிகிரியே

நது எம்பெருமானுக்கு சைவராயமபண்ணவேண்டுமென்றசை
 பபடுகிற, 'உத்தராமுனிஷங்குமகிநாமெஜேஸ்வரி பூஷிஸாவதி
 னெண்டி: ஸகெவாநேஷாபுஷமததீயஸாரா கஜா கிஷெஷெடி:
 ஸாபாரணா தவவரிணதெதஸம்வஸோஷபூரீநாமஸக்யாகாரி
 யுவிஜயிதஸம்வக்யபூஸ்பபபூம்' என்று ஸ்ரீ ஹமஸ
 ஸாதேஸதகில அருளிச் செயப்பபட்டிருக்கிறது ரிதய ஸுகிரி
 சஞம எப்பொழுதும் பாவாளை அனுபவிக்கச்சு கொண்டிருந்த
 போதிலும் திராயச நககனும் சைவராயம செய்யுமபடி நிறுகிற
 னெளவாயாதிஸயதயச அனுபவிப்பதற்காக இந்த மலையில்
 வாஸம் செய்ய விருமபுராகா என வகாசபாயம்

சீழ் 'தோராத தனிவீரன' இதயாதியிலை ஸ்ரீராமவதார
 மும், 'கண்ணன' இதயாதியிலை ஸ்ரீ பருஷணவதாரமும்
 தனித்தனியே வலிசுகிற இரண்டு திவ்ய தேஸகளை யருளிச்
 செய்து இவ்விரண்டாதாரமசஞம வலிசுகிற ஸ்ரீ ஹமஸகிகிரியை
 அருளிச் செய்கிறா—'உத்தம' என்றாரமபிதது

ப - ரை] உத்தம-ம் யாததான, 'ராசிராவணயொயபூஷம் ராசீ
 ராவணயொயிவ' எனகிறபடியே ஸதருஸமில்லாத என்றபடி,
 அமாததலம் யுத்தம செய்யுமிடத்தில், அமைத்தது அமைந்தது
 என்று சொல்லிக்கொள்ளவும், போதுமானதுமான அதாவது
 ஸதருககளை ஸமஹரிசரபோதுமான ஸாமாததிய கையுடைய,
 ஒரு-அதவிநியமான, எழில் பரகாஸத்தையுடைய, தனு - தனுஸ
 விலை, அன்றிககே 'உத்தமவமாததலம்' என்றது ருகதிரானுக்
 கும பகவானுக்கும பஸாபல பரீதகூகசாக உண்டான யுத்த
 ஸதலத்தை, அ. ட. பொழுது அமைத்தது - ஸமபலமாக

தேனா கமலந் திருமகனாகன றிந்நுநதுநாயும
வானுகநதவா வையத்திருப்பிடம் வனதருமக
கானுரிமயமும் கங்கையுங் காவிரியுங் கடலும
நானு நகரமு நாகமுங் கடடிய நன்னிலமே 25

என்றபடி 'அத்தன' என்பதற்கு ஆஸரிதாகளிடத்திலுள்ள பரம
வாதஸலயத்தினால் அவாசஞ்ஞடைய தரவயத்தைத் தனக்குத்
தாரகமாச நினைத்திப்படிச் செய்தான, இதுவும் அவாசஞ்ஞடைய
நன்மைக்காக என்று தாதபாஹம் 'ஐயுளவெதெய்யுயிவீஸ்யெயு
ஹிவாநு ஸகலீவெவசு । ஸுஹெதொயநியிஃ சுஹெநகெ
ஹிவாநு வவொஹவெசு' என்கிறபடியே யதா தகவாதி என்றாகவு
மாம ஆஸரிதாகளிடத்திலுள்ள நிர்வதிக வாதஸலயத்தினால் ஸ்வ
ஸாஸதராராத ஸங்கரஹமான ஸ்ரீ சீதையை யுபதேஸித்தவன
என்றாகவுமாம், இடமாம் - இப்படி இரண்டு அவதாரங்களையும்
செய்த பரம புருஷன் வலிசகுமிடமாகிய, அத்திகிரி - ஸ்ரீ ஹஸ
திகிரியே, பத்தா - தன்னிடத்தில் பகதி சொகிறவர்களுடைய,
வீணை - காமத்தை, தோத்தற - இவாகிளாடு ஸம்பநகமில்லாம
லிருக்கும்படி, அறுக்கும் - போகக்கடிக்கும், அத்திகிரி - 'அறமுய
லாழிப்படை' இதயாதிக்ஷிறப்படியே அப்படியாபட்ட ஸாவ
பாபங்களையும் நிவருத்தி செய்யக்கூடிய ஸ்வபாவமுடைய சக
கரம், அணியே - அலங்காரமே அது செய்யும் பாப நிவருத்தி
யை ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியே செய்துவிடுகிறாடியினால் கேவலம் அலங்
காரம் மாதிரமாக இருக்கிறது இதற்குமுன் ஆயுக்மாகவும்
ஆபரணமாகவுமிருந்தது இப்பொழுது ஆபரணமாக மாதிரி
மிருக்கிறது என்றபடி 'ஹஸுஹவதீ ஹெயுஹவீஹெயு
ஹெயுஹெயு உவாயவஹவெந ஸுபவ்யுதம் வாரஹிஹ' என்று
ஸ்ரீ யதோகதகாரி ஸகோகதிரத்தில் இவாசாமே யருளிச் செய
திருக்கிறபடியே இந்நத திவய சேஷத்திரம் பலமாயும் உபாய
மாயுமிருக்கிறஸாரிய பதியை எககாலத்தில் பரகாஸிப்பிக்கிறபடியி
னால் தவயத்திற்கு ஸந்ருஸம் என்பது தயோதிதம் இததால
இந்ந முன்று திவயஸேஸங்களையும் தனித்தெடுத்தகற்கு இவை
கள் அடைவே ரஹஸ்யதரய ஸந்ருஸங்களானாடியினால் என்
கிற காரணமும்தோபாதிதம்

ததில அபபடிப்பட்டவாகள வயிப்பது அலபம எனறுதாதபா
யம், வன-தருடமான, அதாவது வாய்பாபங்கனையும் போசகடி
கககடியா உறுதியையுடைய, தரும் - நிவருத்தி தாமம் நினைந்த,
கான - காடுகளால், ஆர - பூரணமான, இமையமும் - ஹிமயத்
பாவதமும், கங்கையும், காவிரியும், கடலும்-ஸமுத்திரமும், நாநா
நகரமும் - அனேக விதங்களான புணைய சேஷ தாங்கனும், நரக
மும் - ஸ்ரீ வைகுண்டமும், கூடிய-சோந்ததான, நலநிலமே-நல்ல
வாஸஸ்தானம் 'மிமூஹீதி' இதயாதி இங்ஸனுஸந்தேதயம்

இப்படி ரிஷிகளினால் புணைய சேஷமென்று சொல்லப்பட்ட
ஸ்தலங்களும் பாவதங்கள் வயிப்பதற்கு யோசயமாசப பரிநா
ஹிதநாலன்றி பரமைகாரதிகருகு வாஸபோதய மாகாதென
றருளிச செய்கிறா—'வாகாஸீதி' என்றதாமதித்து
ப - ரை] யா-எந்தப்பட்டணம், வெவகாணா-பகவானுடைய,
கா - திவ்ய சரிநகரங்களாகிய, ஸுயாராவ - அமருதகதினு
டைய ருசியை, ஸுஜாம் - அனுபவித நுகசொண்டிருக்கிற பாச
வநாகளுடைய, 'கவகாஸீதம் தவஜீவநம்' என்றும், 'எம
பெருமான கன சரிகை செவியால கண்ணால் பாருகுமோ நினை
முதைமதியோ மென்றே' என்றும் பகவத கருநாந வது ஸம்
ஸாரமாகிற வயாதியை நிவருத்தி செய்கிற அமருதமாகவும்
போகயமாகவும் அருளிச செயயப்பட்டிருக்கிறது, வெத
வெ - 'திருவுள்ளத்துக்கு, நொரெவெத - ருசிசகாதோ,
அதாவது வாஸ்யோகயமாக சேகானருந்தோ, வாகா - அப
படிப்பட்ட பட்டணம், காஸீதி - ராகி யென்கிற சாரணத்
தினால், கவாகாஸீதி - (வாஸயோகயமாக) பரதாஸிகிற
திலகை, ஸுவி - இரதப பூலோகத்தில், வாகா - அது,
கவெவகாஸீதி - அபோகதியென்கிற சாரணத்தினால், காவூ
வாகுதெ - (பரமைகாரதிகளினால்) வயிசபாபுகிறதிலகை, வாகா -
அது, கவகாஸீதி - அவருதி என்கிற சாரணத்தினால், கவூ
பாபத்திலிருந்து, காவகி - கவிசரிதிலகை, பாப நிவருத்தி
செய்கிறதிலகை என்றபடி, வாகா - அது, காஹீதி - ஸ்ரீராம
என்பதினால் மாதிரி, நொஹீதி - உதாருஷ்டமாகிறதிலகை,
வாகா - அது, கவகாஸீதி - மதுரை என்கிற சாரணத்தினால்,
கவூபாஸாம் - உதமமாக இருக்கிற பாரதவத, கவகாஸீதி -

கிரிதிகிலலை, அதாவது உத்தமமாகிறதிலலை, கூறாவிடவேறு
வாஸீ - (மாயா முதலிய) பட்டணம், கிரகா - கொண்டா
டத தகுததல்ல பாகவக பரிகரஹமில்லாவிட்டால் கேவலம்
பெயரினால் மாகிரம இப்பட்டணங்கள் ஸாஸ்யோசயங்களா
காது என்று திருவுள்ளம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேடலூர் விதவாஸ் பகவதவிஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரிய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானததில
ஸதாந விஸேஷாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ நிறைவு உண்டாகுமா என்பதற்கு மஃ

நிரியாணதிகாரம்.

[நிரியாணத்துக்கு விளம்புகின்றவர்களுக்குக் காரணமும் அதன் பரி
மாசமும்—பகவான் பண்ணும் உபகாரங்கள்—தேசகால நியமமில்லை—
நிரியாண கீரமம்—ஆழவான் வருத்தாததம்—கதயவாகியத்துக்குத் தாத்
நியம்—அநீதிம ஸம்ருகி]

உதவிகரணமுதலும் பூரணே

உதவிவாருவென வ தம்

ஸப்திவிவாதமு லுத்தெனென

வரு வ தகாததி.

வலவிவாருவெனாரி துண்டாயாரணே

வருணெனெனென

த துயதி வாரதொ தாய் உவெனென

யுவென விதேயார: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீ: தெ ஸ்ரீ நிரியாணதிகாரம் உண்டாகுமா என்பதற்கு மஃ

இப்படி இவன கருக கருதயனாகையினுமேலதான் காலின
லததுக்குத் தாதத யயாமலம் இலலை எனறும், ' பெருங்காயம்
வததமரம் ' இதயாதி தருஷ்டாரதத்தினுமே ஜனமாந்தரம்
இலலை எனறும் அருளிசெய்திருப்பது 'யம் யம் வாவிலுரநு'
தாராதி பரமாணவசனிறாடியே அநதிம பரதயயம் ஸரி
யம் யுண்டாயாவிடில் ஜனமாந்தரம் வருமென்று சொல்லுவ
தாடு விரோதிகுமீ? மரணத்திற்குத் காலவிசேஷங்களும்,
புராததநய நாடி பரவீசமும் இவனுக்கு ஆவஸயகமனமு?
என்றிதய முநியிய ஸகைகளை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரிச
கப்போவாறுவாய அதிகாராத உகலதஸங்காவி, உருருகிருா—
' உதவி ' எனமுடியுதது

ப - ஸா] காரண மூலம் - இந்திரியங்களின் ஸமுத்தரத்தை,
உதவி - மனதிலும், உதவி - (அப்படிப்பட்ட) மனதை, மூல
ணை பரணவாயுவிலும், தம் - அந்த பரணவாயுவை வு
ராவெஷுவ - துவா, சமாசிடத்திலும், வனம் - இந் ச மூலவாதமா
வை, லுத்தெஷுவ - ஸபாஷமமான பாஞ்சபூதங்களிலும், தம் -
(இந்திரியாதிகளோடு கூடிய) ஜீவாதமாவை, வலர - வல்லாரை
யுமவிட மெற்பட்டவனான, சூதூதி - ஹாராதனாவை, தனவிட
த்திலும், ஸுபிதி - சீக்கிரத்தில, வடயநு - தோடு நுகுகொண்டு,
உதூ - இவ்விதமாக, லுவிஷுவெஷுவ - தனனை யறிந்த
வன, அதாவது பகதி பரபத்திகளாகிற உபாயத்தை, உதூஷுவ
தவன, அதைச் செய்யாதவன, இவாசஞ்சகு, லுரணை -
ஸீரதனைகவிட்டு வெளி எரிமபுசிறமாக நுகுகிளுமை, உதூ - உதூ
மபம, லுரயாரணை(வலகி) - பொருவாரிபுரும பொ
ழுது, அதாவது ஹாராததனிடத்தில விஸாமிருந்தவன் என
லா ஜீவாதமாகசஞ்சுகும நிபாணம் பொருவானது, இதற்கு
மபம பீதமுனடு, என்று நாதபாயம், வரகம் - நிறகு,
உதூஷுவ - அவரவாசஞ்சுகு, தகுநுகபடி, ஸம்ஸாரம் -
சவான, தாஜீலெஷுவெஷுவ - வெயலெஷுவாதமாக நுகுகி,
தயதி -
யுதததுக கொண்டு போகிறான், லுரணை உதூஷுவெஷுவ -
என்று ஸ்ரீஸாராஸவாதியில பாடம், அப்பொழுது, உதூ -
அப்படிப்பட்ட நாயாணம், லுரயாரணை(வலகி) - பொருவாரி
புருகும்பொழுது, லுரணை - அவரவாச (போசிற) மாக
ததிறகு, உதூஷுவ - ஆரம்பமாகிய, தாஜீலெஷுவெஷுவ - வெய
வறு நாதகாரினால் என நாததம்

[illegible]

வருவது - நமமுடையகைநகுப பிடி கதுககொருநா ஐதா
ரம், அனறிககே நமமுடைய கையைப்பிடித்துத் தூக்குகிறவன்
வலவெழுஷாம் - எல்லாருக்கும், ராஜாபிராஜை - ராஜாக்களா
னவாக்களுக்கும் ராஜா 'வைக்க' என்கிறவரையிலாத ஸதாந
னிஸேஷாதிகாரம் வரையில் ஸங்கரவரிசரப் பட்டதாகிறது
அவிவிடுகையான - பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட, வெவிஷ்
ராஜஸ்திரி போரும்-டக்கிறான இததால் கருதகருதயாதிகாரம்
முதல் அபராக பரிஹாராதிகாரம் வரையில் ஸங்கரவரிதம்
'இப்படி இவவயிகாரி போரும்' என்றநயயம் இந்த தருஷ
டாந்தத்தினால் மீதாதாநதரஸபாஸம் முதலிய திலலாமையும் பக
வாதுடைய அபிமான விஸேஷமும் தயோதிதம் பூராஸு -
அபயப்பகத பராரபதம் வெவிலி - விசிதரமா யிருகதை
'உளவயு' மாவது மஹா விஸவாஸத்தின் குறைவு
பூகூரஸெ - ருசி, மருவல்கலுவிஸெஷம் - பாபாரம்பக

நதாலும ஹிமூமில்லாத கெஜய-ததிலே பூகிஷித
 ராயப போததவாகளுக்கும் ஸம்ஸாரத்தினின்றும்
 நிய-பாணததுக்கு விஷம்வாவிஷம்வங்களிலே நிலை
 யிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில — இவ்விடத்தி
 லிவாகளுக்கு ஹவ-பூகாழிகளுக்குப்போலே நிலை
 நின்ற வஹஜகார ககாரங்களபுகிராது அவ்வித
 ராய நடப்பாரிடறுமாப்போலே பென்றேனு மொரு
 ககாலவரு மஹஜகாரககாரங்கள் விவெகாவயிகளாய
 பின்புறற தெளிவாலே கழி, நதுபோம அவராயங்
 கள் பிறந்தால ஸ்வாவணாவயியாயும் ஸிஷாவயியா
 யுங் கோலின காலுததுக்குள்ளே அவராய நிலாரம
 பிறக்கும்படி யவராய வரிஹாராயிகாரத்திலே
 சொன்னோம் கோஷம் பெறுகைக்குக் காலுவிசெ
 ஷங்குறியாதே பூவஹாரானுரைப்பற்ற 1 'அவாயா

பாபததுசு கும் சோததுஸங்கலபிததுக் கொள்வது பூகிஷிதா-
 நிலை நின்றவா நிலை - ஸதிதி, அதாவது கீழ்ச்சென்ன அஹந
 காரமம்காரங்களுடையவாகளுக்கு வினமபததிறகுக் பாரண
 மும், அவைகள் இலாதவாகளுக்கு அவினமபததிறகுக் சார
 ணமும், காலத்தின் அளவும், பரிஹாரத்தின் பரகாரமும்
 எனற்படி 'எங்ஙனே' எனபதினூல் பரபண்ணுகளெல்லாரும்
 மைமமாகப் பகவானுடைய அபிமானத்திறகு விஷயமாயிருக்க
 அப்படிப் பேதமிருக்கும்படி எப்படி என்று ஆக்ஷேபம் அனு
 வதிகப்பட்டதாகிறது கழிநதுபோம - நிலை நிறகாமல நயித்து
 விடும் கிஷாரம் - பரிஹாரம் புகதி பூவாபராதமாண
 ணினவாகளுக்குக் காலதாமதம் உண்டென்று சொல்லுகிற
 வசனங்களுக்குத் தாதபாயம் அருளிச்செய்கிறா—கோஷம்
 எவ்ஞாமபிதது கீம் - எனனை, ஸரணம் மக? - ஸரண
 மாக அடைந்திருந்த போதிலும், ஸபூச - அடிககடி, அவாயா
 விரத? - அபாயத்திலிருந்து ஓயவை அடையாவிட்டால்,
 ஸகேத? - விளம்பிதது, அவியும் - எல்லா, வாவம் - பாபத

விரதஸ்ஸுதாம் வெவ வரணம்மதஃ | தமகூதூ
 விரும் வாவம் வாவொதி தரஸ்ஸமெஃ ||' என்று சொல்
 லுகிறது உம் உம் கஷம் வா யிதிநதவனாகபாலே
 ப்ரியோஜகாணரஸ்ஸி நிஸநிறகவுண்டாகாது உல
 யவாவமாகதுப போலே கொஷரஸ்ஸியோடே கூட
 ப்ரியோஜகாணரஸ்ஸி யகல, நதுவநதால இவனுக்கு
 ஹிதவரணன லீஸ்ரண 1 யாவிதொவி ஸதாலமெகூ
 தகூவரிதம் காரமெகூரி', 2 யவஸ்ஸா முமு ஹிதூலிய
 மந்தவஸ்ஸு வரஸ்ஸு வம்' ஐதூரிகளிலும கூணயாரொ

மக்யம் தமகூதூ - தான அவிப பதினூரை (பாபா) ததுத
 ரொண்டு உம், குவொதி - அடைகிறான் உம் உம் கஷம்வாய -
 இது புருஷாதகங்களில் நோஷதாஸததினூர் நவராதய
 முநாடாய நோஷததில் ஆரையுடைய பாயுப நிலை நிறக - ஸகிர
 மாச இருக்குமபடி உலயவாவமா - காமபாவனை, பருமம
 பாவனை, ஆசிய இரண்டு பாவனைகளையுடைய பருமமா முதலி
 யவரஸ்ஸா ஹிதவரணன - ஹிதபரணாகையாலே ஹரிஃ -
 பசவான, ஹமெகூ - பசதாகளினால், யாவிதொவி - பராத
 திசையபட்டிருநக நோதினும் ஸவரிதம் - அநிஷ்டமான கார
 யத்தை, மகாரமெகூ - செயவிசக மாட்டான யவஸ்ஸு - எவ
 னுகது, ஸ முமு வம் - அலுசரஹத்தை, ஹூலி - விருமபு
 கிறேனூ, அகாவது அலுசரஹம் செய விருமபுகிறேனூ,
 தவஸ்ஸு - அவனுடைய, யம் பனாதத, ஸவம் நான,
 ஹரஸ்ஸி - அபுநரிசரிதோன கூணயாரொவாவூத
 மாவது ஒரு கரிதரணன பராமமனான யஜனாதிசனேச செயப
 வேண்டியதற்காக கரவயம ஸம்பாதிசக வேண்டுமெனகிற எண்
 னத்தினூர் அனைக வேண்டுகளை ஆராதிதனும் கன்னிஷ்ட
 பாம கிடைசராமையினால் வந்த பபட்டு சொண்டிருக்கும்
 பொழுது குண்டதாரா எவரின பூநி தேவநதநயச குறிந
 துத கன்னிஷ்ட பூததை யாடயகதார ஆராதனம் செய
 கான அந்தத வேண்டி பரிதியுடையது என்ன பரஸ்ஸோண்டு
 மென்று கேட்டது பராமமனான நிஸ்ஸு, காம வேண்டுமென்று

வாவூநாழிகளிலுஞ் சொல்லுகிறபடியே சில
பூயொஜ்ஜாநகளைக் கொடாதே கண்ணழித்தும்
சிலவற்றிலே ஸ்ரீரக்ஷஸ்சுஷ்ருக்ஷாவிவெக்த
தாலே பிவனதகை கருவிவெப விளைபித்தும் ஸ்ரீ
ஹரிசுஷ்ருக்ஷாவிவெக்தகருபபோலே சில ஸ்ரீ
கொடுத்ததானே யலமாதது விடப்பண்ணியும்
விடுகையாலே ஸ்ரீரக்ஷஸ்சுஷ்ருக்ஷாவிவெக்த

பாராதித்தான ஒருநாள எல்லாத தேவதைகளையும் இந்த
பாரமமணனுக்கு ஸ்வபந்தரில் அழைத்துக்காட்டி, குபேரனு
டைய பரிவாரமான மாணிபதான என்கிற தேவதை வேண்டிய
தரவயம் சொடுக்கிறேன் என்று சொன்னதைத் தடுத்தது த
மத்தில் ஸ்திராமான புத்தியைச் கொடுக்க வேண்டுமென்று வரம
வேண்டிச் சொண்டது பிறகு பாரமமணன் வெறுப்பினால் காட்
டிற்குச் சென்று தபஸஸுச் செய்து கொண்டிருக்கையில் இவ
றுசகு விதித்திரா வந்திருப்பதைச் சண்டு ஸந்தோஷப்படும
பொழுது அந்தக் குண்டகாரான நேரில் வந்து அப்பொழுது
பாரம வேண்டினையே, இப்பொழுது உன்னை யாஸாபித்தவா
களுக்கும் வேண்டின விதித்திரா கொடுக்கப்பட்டியான ஸக்தி
வந்திருக்கிறதே, ஆகையினால் நமவாமான பலத்தைத் தேவதைக
ளிடத்தில் விருமபகூடாது, இதைத் தெரிந்து கொண்டே
நான் உனக்கு அப்பொழுது அந்தத் தேவதைகளிடமிருந்து
பணம் வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னது, பாரம
மணனும் தன்னுடைய புத்தியில்லாமையாக அரசு அபசாரக்ஷமா
பணம் பண்ணிக் கொண்டான், என்று மஹா பாரதத்தில்
ஸாந்தி பாவதத்தில் ஸ்ரீரக்ஷ காமத்தில் இருநூற்றெழுபத
தேழாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது கண்
ணழித்தும் - தடங்கலைப்பண்ணியும் இவன் தனக்கு - இவ
னுக்கு அலமானது - விஸேஷ ஸுகங்களை அனுபவிப்பதினால்
மிகுந்த பரயாஸப்படுவதினால் நிரவேதத்தை யடைந்து விடப்
பண்ணியும் - அவாசனே விட்டு விடுமபடி சொன்னது அதாவது
சில காமக் காமங்களுக்குப் பலம் கொடுப்பதில்லை சில காமங்
களில் அதனால் உண்டாகும் பலத்தில் தோஷங்களைக் காண்பித்து
ஸ்வயமே விரகதராகுமபடி பண்ணுகிறான் சிலருக்கு விஸேஷ

ணினவனுக்கக காயுத்துக்குள்ளே பூயொஜநாணா
 வெவெவூம பிறநதுவிடும மறறையவனுக்கும்
 1 'சுயொவாயபூவகொவி ஸூகா ஹொமாநாநா
 யாநு|சுணைவிரகி ராவாடி விஸதெ வெவஷ வ்வஷ||'
 எனகிறபடியே வெவராஷாவடியே விஸம்பமாயிருந
 கும ஷெவதாணா ஸூஸ்கமுண்டாயிறருகிலும வவெஷ
 ஸூரன ஏதேனுமொருநாளிலே ஸூஸூகமானபடி
 யே வரவெகாணிகளோடே சோதது ஹஜாவயியாகத
 திருத்தி யிவனுடைய வூவிவாரததைத் தீராகும
 சிலாககு ஷெவதாணா ஸூஸ்கம் நிலைநிறகுமாகில முன

ஸூகததை அனுபவிகுமபடி பணனி, அதில நிரவேகததை
 உண்டாககி விடுமபடி செய்கிறுன என்றதாயிறறு மறறையவ
 னுக்கும் - காலம குறித்துப் பண்ணாதவனுக்கும் சுய - பிறகு,
 உவாயபூவகொவி - காமய காமமகாரில ஆசையுடைபவ
 னாக இருந்தானேயானால், சுமாயாநு - ஒரு உபத்திரவமுமில்
 லாத, ஹொமாநு - காமய ஸூகமகளை, ஸூகா - அனுப
 வித்து, சுணை - சடைசியில் விரகி - வைராகயததை,
 ரூவாடி - அடைந்து, வெவஷ வ்வஷ - ஹனுடைய பரம
 பதத்தை, விஸதெ அடைகிறுன ஸூஸ்கம் - ஸம்பந்தம் பகவ
 'ஸூஸூகமானபடியே' என்பதற்கு 'எவனொருவன் பரமாத்
 மாவோடு ஒரு தடவை ஸம்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டானோ
 (அதாவது ஸேஷதவமாகிற ஸம்பந்தத்தை முன்னிட்டு பரபத்தி
 செய்து கொண்டானோ), அவன் அந்தப் பரமாத்மாவிடத்தில்
 பகதி உடையவனா யிருந்தபோதிலும், அப்படிப் பகதி இல்லா
 தவனாயிருந்த போதிலும் அவன் மரணமடைந்து பிற்பாடு இத்
 தரு முன்புபோலே பகவான் விடுகக்கொடுக்காதிலலை' என்றா
 ததமுள்ள ஸருதிவாகயத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியே என்றாத்
 தம் ஹஜாவயியாக-(தேவதாரநரஸபாஸமதனக்குண்டானதைப்
 பற்றி) வெடசப்படும வரையில் 'வூவிவாரததை' என்பதி
 னால் பதிவரதா ஸதிரீணாபிப்போன்ற இவனுக்குக் கிடைக்கக்கூ
 ஸபாஸம் வாயிசார துலயம் என்பது தயோதிபம் நிலைநிற்கு

புவாயஸுமில்லை, மேல மரகாடிகளு முண்டென
 றறியலாம இவ்வுகது ஹவலிஷயததில க்ரதா
 ம எனறேனுமொருதா ஸ்வாயநிஷ்கூதியப பண
 ணி காயகூரமாம சஹாவிஸூரஸம வுண-மாகப
 பிறந்து புவதீபணணினாககு வுஜிதளவ-கூமும
 உவாயானா புவதூசெயும பிறவாது இவை பிறந
 தவாகளுககு முனபு பிறதத விஸூரஸம சமாமாயிருக
 கும இவாகளையும் ஸவெஸூரன சஹா விஸூர
 வயியாகத திருததி வுண-கூ புவதீ நிஷ்கூராககும
 இவவெவவரீதூங்க ளொன்றாம பிறவாதே தடதத
 வாகளுககு 1-வ-1 ி ஸஜெயுந கூடவிலலை
 இவாகளுககு உஜாவயி வீஹம் இவாகள கோ
 லினவெலலயில சோகூசவி தாலுதம இந நிஷ்கூ
 யைப்பிறற விவவயிகாரி 1 'கடைததலையிருந்து

பாகில - மரண காலம் வரையில் நீடித்திருக்குமாகில, உவாய
 ஸுமில்லை - பரதேவதா நிஸசயததைத் தெரிந்து மஹா
 விஸவாஸ பூவகமாகச செயயவேண்டிய, தான பரபத்தி
 செயப்பபடவிலலை அதாவது 'எவனெருவன தான ஆஸரயித
 திருக்கும் தீதவதை யா பீறி இதர தீதவதைகளை ஆராதிக
 கிறதேன அயன இதரது முனரான ஆஸரயி திருநத தீதவதை ந
 ளிடமிருந்தும் எழுதி விடுகிறான் (அதாவது ரகிரகாமல சை
 விட்டு விடப்படுவான்) மற்றொரு தீதவதையையும் ஆஸரயி, ததவனா
 சான பாபியாஸ ஆவான்' எனறாததமுளா ஸருதி வாககியத
 தினாய்யும், (சுஷ்பஜை திஜாய்வி டெவதாசுமயதஸூவதெ
 ஜுஷ தெவ்யும்' என வ ஸ்ரீ யாதவாபய காதகிலும் அருளிச
 செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியும் பாரபம தீரடுகிறது, பலமும
 இலலை என்று சொல்லி இருப்பது, இவ்விபபறறியாது என்று
 திரு புராண க்ரதாஸம் - பராநதீச ஆயுடயம் முத்திய
 வைகளில் முன்னு அதுஷ்டி ததபபட்டவை 'கலாஹா' இத
 யாதி சீதருளிசசெயததைத் திருவாளமபறறி 'எனறேனும'
 எனருளிச செயப்பபட்டிருக்கிறது பிறந்தி - பரபத்தி காலத

வாழும் சோமபரை யுகத்தி' என்கிறபடியே ஸ்ரீ யஃ
வசியான ஸவெபுஸாநுகு ஸவபுஷாஸிதனா யிருக
கும

இவனற்றததில நிருவாயிக ஸவபுஸெஷியாய
நிருவாயிகவஸ்தகூனாய ஸதபுஸகலு னுமானஸரே
பகவான பண்ணும் ஸாரன ஸவபுஸயங்களுக்கும்
உபகாரங்கள் காரணமான நிற ஹஸஜ்
ஐததை 1 'தடியிமல உதூரவபுவபுவயொரஸெஷ
விநாஸன தவபுஷெஸாஸ' என்கிறபடியே ஸவாரக

திலே உண்டாகி எல்லையில் - காலததில கடைத்தலை - கடைசி
நிலம், அதாவது சீதையில் கடைசியில் உபதேசிகசபபட்ட
சரமஸலோகத்தில எனறபடி, இருந்து - (அதன அததத
தில) நிஷ்டை யுடையவாகளாயிருந்து, வாழும் - இங்கிருக்கும்
பொழுதே கைங்காயமாகிற புருஷாததததைப பெற்று வாழ்
சிற, சோமபரை - சோமபேறிடனே, அதாவது தடகளை ரகநிததுக
கொள நுவகற்காக பரபததி செய்க பிறகு வேறு ஒரு உபாயத
திலும் பரவருத்திககாதவாகடா, உகத்தி - ஸந்தோஷிக்கிறாய
(போலும்) இப்படி விபரீதானுஷ்டானங்கள் இல்லாதவாகளுக்க
குப பரவாறுடைய பரீதி விஸேஷம் உண்டென்று தாதபாயம்
இப்படி ஸகபாய நிஷ்டையுக்கு குருபாய நிஷ்டனைக் காட்டிலும்
அதிக பரீதி பண்ணுவதற்கு காரணம் 'நிருவாயிகவஸ்தகூ
னாய' எனறருளிச் செயப்பபட்டது ஸவபரயோஜனமாயப
பலம் ரொடுக்கிறவனாகையாலே உபாயததில லகு, குரு, என்கிற
வயதயாஸநதைப பாசகிறதிலே எனறு 'ஸவபுஸெஷியாய'
என்பதில் தாதபாயம் தடியிமல - அதப பகதி யோகத
தை ஆரம்பிக்கும் பொழுதே, உதூரவபுவபுவயொர -
முண்டி சொந்த பாபம், பின்னால் செயப்பபடுகிற பாபம், இவை
ரளுகரு, ஸெஷவிநாஸன - அஸலேஷமுட, விநாஸமும
உண்டாகின்றன, உதாராகம் எனறது பரமாதிகமான உத
தாராசநதை, தவபுஷெஸாஸ - அப்படியே ஸருதியிலசொல்லி
இருக்கிறபடியினால் 'வாஸெஷாஸாரண' என்பதினால் மன

பூவத்திநிஷ்ணுக குவாவந பூராவததிறபோலே
 பூவத்திவாக்ஷோஜாரணததில பூயக்ஷணத்திலேவில
 க்கி, இவ்ணையுமிவனுடைய வகுவநிகளையும் நிதூ
 ஸூரிகள கோவையிலேகோரத்தாலுமாவலகெடா
 தே சூரீதாவராயராரிகளி லுண்டதுருக்காட்டா
 தே வயிறுதாரியாய கூகுவநிகளுடைய வுகிவலி
 வபாவராயங்களுக்கு மகுவாவாழிகளாலே நிஷாரம்
 பண்ணுவிக்குமபடிககீடான வகுவ ஹஸ்யஜ்ஞதைப
 பண்ணி, 1 'விண்ணுலகநதருவானாய விரைகின்ற
 ன' என்கிறபடியே பிவனிசைநத விஷ்வததுக்குத
 தான ஸாமாய்யாய கூரிதது, 2 'இருள தருமா
 ஞாலததுளினிப்பிறவி யானவேண்டேன' என்றும்,
 3 'மாயஞ செயயேலனை' என்றுஞ சொல்லு
 கிறபடியே பிவனுக் கிசைவை யுண்டாக்கி, 3 'உன்

தில அனுஸந்தானமில்லாமல் உச்சாரணம் செய்ய முடியாதாகை
 யினால் தவயத்தின் அத்தத்ததை அனுஸந்தானம் செய்வது
 குறிக்கப்படுகிறது கூகுவநிகளையும் - ஆதமீயமாக பா
 ஸமாபபணம் செய்யப்பட்டவர்களையும் ஆவல கேடாதே-ஆசை
 மாறாத உருக்காட்டாதே - வெளியில் காட்டாமல், வயிறுதாரி
 யாய - பெரிய வயிறுதையுடையவனாய், கூவராயமென்ற
 வகுணக்ஷுபாய என்றபடி விண்ணுலகம் - பரமபதத்தை,
 தருவானாய - சொசரப போகிறவனாய், அதாவது கொடுப்பதற
 சாக, விரைகின்றன தவரிசகிறன ஸாமாய்யாய - பஸ
 சாததாபத்தோடு சபுனவனாய், இனி-இப்படிப்பகவான கருபை
 செயத பிறகு இருள தரு - அருஞானத்தை சொடுக்கிற, மா-
 கிசாலமான, ஞாலததுள - பூமியுள், பிறவி, யான, வேண்டேன-
 ஆசைப்பட மாட்டேன எனனை, மாயஞசெயயேல - வஞ்சனை
 செயயாதே, அதாவது நெஞ்சில் விஸ்தமாகக் காட்டி பரஹ்யஸம்
 ஸலேஷாபேசைக் வரிவ கொட்டாத வஞ்சனை பண்ணுத என்ற
 படி இசைவு-அவ்ராததல உன் திரு-உனக்கு ஸமபததாய்,

திருமாபததுமாலைநங்கை வாசஞ்செய பூங்குழ
லாள திருவாணை நினனாணை' யென்று இவன் தான
கூறித்து வளைக்குமபடிபண்ணி, 1 'சரணமாகுந
நனகாளடைநதாராக்கெல்லாம் மரணமானால் வைகு
ந்தங் கொடுக்கும் பிரான்' எனதிறபடிபோயிவன
கோலுதலுகிடாக பூரணஸ்ரீராவஸா நத்திலே
வரவிவடிபூரூபி புண்டாக்குவதாகக்கோலி, பொன
னு மிருமபுமான விலங்குகளபோலே வந்தவர்களா
ன வலுவெழுதூர வுண்ணுவாவங்களையும் பூரண

மாபதது-உன்னுடைய திருமாயிலிருந்து மாலை-மாலைபோலே
அலங்காரபூதையான, நங்கை ஸாவ கலயாண குணங்களாலும்
நிறைந்தவளாய், வாசமசெய்யவேண்டியது என்று சொல்லப்படுகிற
தேவரீருடைய திருமேனிகளும் வாஸனைப்பக கொடுக்கிற, பூம -
புஷ்பங்களினு லலங்கரிப்பட்ட, அனதிகர தாஸ்ரீயங்களான,
குழலாள திருசகுழல்களை யுடையவனான, திருவாணை - ஸந்தி
யின பேரில் ஆணை, நினனாணை - உன்பேரில் ஆணை, இவன
தான் - இவனே, வளைக்குமபடி - எப்பநதம் செய்யுமபடி
சரணமாகும் எல்லாருக்கும் ரக்ஷகமாக இருக்கிற, தனதாள -
தம்முடைய சிருயுக்களை, அடைந்தாராக்கெல்லாம் - ஆஸ்ரயித்த
வாகனெல்லாருக்கும், மரணமானால் தேவா னிடையாகம் வரும்
பொழுது, வைகுந்தம் கொடுக்கும்பிரான் புண்ப்பாபங்களிரண்டும்
இவனயதேஷ்டமாயப்போவதற்குவிதேராதியாகையாலே 'விலங்கு'
என்பதும், அதில புண்பம் பாபம்போல நஞ்சுமாயிலலாமை
யாலே அது 'பொன விலங்கு' போலிருக்கிறதென்பதும் விவரி
தம் (காராமாரொவருடைய நிமலபுமலத்தி ஸாவடிமன
விஷயத்தி லெஹி காலுடாபலா உ பூரணநஸரீய ஸா
நீபு ஸெஹி' என்று பூமித அதிகரண ஸாராவனியில
அருளிச் செய்யப்பட இருக்கிறது (வலுவடவண்ணு),
மாவது விதையக்கு உபயோகமில்லாதது (உதூரவண்ணு),
மாவது பரவத கைங்காயமாசிற புருஷாதகததூரகும் பகவத
பரீதிசகும்காரணமில்லாமையினால் மோகத்திறகுப்பநதகமான

காய-கமான கூடத்தில இவனிசைந்த வம்சமொழிய
மேலுள்ள கூறறையும் 1 'போய பிழையும புதுதரு
வா நின்றனவுந தீயினிறுதாரகம்' என்கிறபடியே
முன்பே யிவனோடு துவக்கறுத்து வைக்கையால்
மாரீரவாதத்துக்கு நினைப்பிட்ட வையம் வந்தவா
றே 2 'வியெஷு வெஷுஷுஷுஷுத உவியெஷுஷுஷு
ஷுஷுதம்! விஷுஷுஷு யோமயொமெந வுஷுஷுஷு
ஷுஷுதம்!' என்றும், 3 'நமமனபோலே வீழ்து
முகு நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாஞ் சுமமென்கு
கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாயந்தனவே' என்றும்
ஷுஷுஷுஷுக் கொன்ன வுஷுஷுஷு ஷுஷுஷுஷுஷுஷு

புணயங்கள் பூரண காய-கமான ஆரம்பிக்கப்பட்டதா
பலமாகிற காயத்தையுடைய போய - முன்னால் சொந்த, பிழை
யும் - குற்றமும், புதுதருவா நின்றனவும் - இனி புதுதரு
காக நிறைவைகளும், உத்தராகமும் என்றபடி, தீயினில -
நெருப்பில் போடப்பட்ட, தூசு - ஊசு, பஞ்ச முதலிய வஸ்து
களைப்போல, ஆகும் - (எரிக்கப்பட்டதா) ஆகும் நினைப்பிட்ட-
தான் ஸங்கலபித்த வெஷுஷு - தன்னுடையவர்களான,
வியெஷு - இஷ்டங்களிடங்களில், ஷுஷுஷு - புணயத்
தையும், வியெஷு - மதருச்சளிடத்தில், ஷுஷுஷு -
பாபத்தையும், விஷுஷு - விட்டுவிட்டு, யோமயொமெந -
பரதியோகத்தினால், ஷுஷுஷு - அநாகியான, வுஷு
ஷுஷு - பருமத்தை அடைகிற நமமனபோலே - யான
னைப்போலே, 'நமன' என்கிற பதத்தில் மகாரம் இடமிரு
திருக்கிறது, வீழ்து - சீமேருள்ளி, அமுகம - மீடல் கிளம்ப
வொட்டாமல் தடுத்தா கொண்டிருக்கிற, நாட்டிலுள்ள -
லோகத்தில் பரவிக் கிடக்கின்ற, பாபமெல்லாம், சும என்கே -
'சும' என்கிற மபதத்தைக் கூட செய்யாமல், கைவிட்டோடி-
இவனை விட்டுவிட்டு வெகுதூரம்போய், தூறுகள் - செடி நிற
நக இடங்கள், அதாவது அபரிபாக்கள், பாயந்தன - பரவிவந்த
தன் ஷுஷுஷுஷு - மெருதி மெருதி செய்வாரா கல

இவனுக்காகக் கூறிய புகழ்க்குறையிடுகதுள்ள
விரண்டு சிறகிலும் இவன பகலாநகலு பூதி
கூறியுங்களுக்கு மறுமாக வசலிளததேறிடுகிற
தென்னுமபடி பண்ணி, 1 ' லீவாவ ஸூகவக்ஷஸு

தேசகால பாயம் - உதாராயணமேவவ |
உலகிஷ்டதாம் பூஸஸூரி' என்று ஸூகீரிஸூப
ஜெஸூதி ஸூஸூததில நியுண வுசுரணத்தி
லும் மலாணா பூஸூகரையும் கொண்காவாய வதி
கி-யிலலாதாரையும் பற்றச சொல்லும் காவநியம்

ஸூதர வயாசயான காதகாநாதயாஸ பெரிபாடியாயும்
இங்கு ' ஸூக-பாககள் ' எனபுநரிச சொபதிருசுபாது
' உவநிஷ்டதாம்' மாவது அவனுடைய பிள்ளைரா பணகநகா
பங்கிடமே சொன்னுகிறார்கள், இஷ்டான புணபகநகா
பிரித்தக கொன்னுகிறார்கள், சகருகநா பாயததாய பிரிந
கூக கொன்னுகிறார்கள் ' எனபது சிறகு பசுபா யுதா
வது இந்த இம் விரிசிகமான ஸூமதாபங்கி - கா-பொப
யாத புணய பாபங்களை அனுபவிப்பதெனா பணயந
ளிப பொபிஸூ - ' ஸூவன பககல ' எனபுநரிசுது அசல
பிளந தேறிடுகிறது - இவ்வா விடம்ப பிரிசுது அயுரான அட
யுமபடி செய்வது ' என்னுமபடி ' எனபதினால் இந்தப் புணய
பாபங்களை அவாசன யுடவதிலை, இகறகு ஸமாநபலங
களை பனுபவிப்பதினால் இப்படி வயவஹரிக்கிறது எனபது
தனோடுகம இவர்களுக்கு நியாணகதுசபுசர நியாபிடு
என்றுமேயில் ஸகாநிகசப போகிறவராய சர நியாம சொல்லு
கிற பரமாணாசஞ்சகூச கதி யுநரிச சொபகிஸூ - ' லீவாவ ' -
எனபுநரிசுது லீவாவ - மகயாஹமும், ஸூகவக்ஷஸு -
ஸூகலபக்ஷமும், உதாராயணமேவவ - உதாராயணமும், உ
லகிஷ்டதாம் - மலாநமடையொகளுக்கு பூஸஸூரி - உத
தாமான ஸமயங்களை பூஸூக - ஆதாயுடைய வர வதி
கி-யிலலாதா - பூணாமாச செயயிதா ' பற்றச சொல்லும் '
எனபதினால் இந்தக் காலநியமம் பூணோபாயரைப பற்றிய

மனறிககே 1 'நிர்மலமெதிவென வஸ்வஸு யாவஜே
 மலாவிசுவாச' என்றும், 2 'சுகழாரமெவி டிஷி
 ணை' என்றும் சொல்லுகிறபடியே உருஷி வித்யுஷி
 வாகஞ்ஞடைய பகலகளிலேயாதல ராஜி களிலேயா
 தல தான வஸுஜிதத வஸ்யத்திலே அபுஷுத
 வலுவ வஸ்வாரமெமாரயஞ்ஞமபடி பண்ணி, சிறை
 நியாண கீரமம் திடநத ராஜ கௌரான
 திறத்தில புஷணனான ராஜா விலங்கை வெட
 டிச சிறைக கூடத்தி னினுங்கொண்டு புறப
 படுமாபபோலே புஷண புஷண நியமமற தசு

தல எனபது தயோதிகம் நிர்ம - ராததிரியில மரண
 மடைந்தவனுக்கு, மெகிவெசு - மோகூதமில்லை எனனில, த -
 அது உசிதமானதல்ல வஸ்வஸு - சாமங்ஸனின் ஸமபந
 தம் யாவஜே மலாவிசுவாச - இந்தத் தேஹம் இருசகும்
 வரையில் இருக்கிறபடியினால், அகாவது இந்தத் தேஹத்தோடு
 காமமும் நிர்மலமெதிவென 'பாபவிட்டபடியினாலே காரணமில்லா
 மையினால் மறுஜன்மம் வராது என்று தாதபாயம் அதஃ -
 சிமர கூறிய சாரண ககிஞ்ஞேயே, டிஷிணைவி அயமெ-தகி
 னையனத்தில் மரண மடைந்தவனுக்கும் (மோகூதம் இல்லை எனப
 தில்லை) வித்யுஷிகஞ்ஞடைய பகல - ஸுரு பகூதம், டிஷிகஞ்ஞ
 டைய பகல - உகநாராயண நருஷண பகூதமும் தகிஞ்ஞ
 ஸமமும் முஷ்ணிய ராததிகா அபுஷுத-நமுனிபபோசாத,
 வலுவ வஸ்வார - முன்னால் உண்டான வாஸனை, மெமாரய
 ஞ்ஞமபடி - மோகூதத்தி ஸுரு இவைகளை யுடையவஞ்ஞமபடி,
 அதாவது முன்னாலிருந்த கைங்காய வாஸனையும், மோகூதத்தில்
 ருசியு குறையாமல் சொத்து, சிறையிலிருந்த - ஜயிலிலிருந்த,
 கோண்டு புறப்பமே - அவததது கொண்டுபோகும் 'புஷண'
 இதயாதி-ஸ்ரீரம் விடுவதற்கு வயாஜமான ரோசாதிகளில் இது
 ஸாஸகம், இது அபரஸஸ்தம் எனகிற வயதயாஸநிலலாமல்,
 உருஷி திமாயிருப்பது-ஸபீதத்தில் வயாஜமாக நேரிடுகிற, விஷ்ணு

காஞ்சாவலிதமா யிருப்பதேதேனுமொரு ஸரீர
விசுஷ நிதித்ததை யுண்டாகதி, வாழாதினான வா
வெஹ்ஹி யங்குள பததையும உதவிலே சோதது, இப
படி சுஜிஞாமெஹி யங்கு ளெல்லாததோடுங்குடின
உதவலை பூணவாயுவோடே சோதது, இப்படி
பதினொருஹி யங்குளோடுங்குடின பூணவாயுவை
ஜீவனோடே சோதது, பூணெஹி யவம்புத்தான
ஜீவனை திவ்விண்கெஹி லெஹி லே ஸுவிநு டெஹி
ததினினறுங் கடை, ந தெடுதத வணலுத வலிசுந
களோடேசோதது, இப்படி ஹி யபூணலுதவலி
சுநவம்புத்தான ஜீவனை நிவம்பு ளவாடி-முடை
ய வாடி-ஹி தனபககலிலே பிளைப்பாற்றி, இப்படி
ஸுவிநுஸரீரத்தி னினறுங் விவடிவிவசு ஸாயாண
மான வுத்தித்ததை, நடத்தி, 1 ' சுநகாஸுப
ஸுஸு டீவவடிவிலுதொஹி | விதாவிதா: சுஜுநீ

ஷ நிதித்ததை - விடுவதற்கு சாரணமான மாகாதிசை, தி
வ்விண - முதலில் பாகாணமா யிருக்கும் எதுமடி இகற்கு
வமஸம் என்று பெயர் ஸுவிநுடெஹி - இப்பொழுது ராணப
படுகிற ஸரீரம் 'கெஹி'மா வது அங்குண்டாகும் வல் முதலிய
ரிடை இந்த ஸரீரத்திலிருந்து பூதஸுவிநுமகதைச சடைந
தெடுப்பது அந்த வலிக்குக் காரணம் ஸுவிநுடி - விதத
தையே செயயே பண்டுமென்கிற எண்ணம், இளைப்பாற்றி -
தேஹத்தி லிருந்து வெளிக் கிளம்பும் பொழுதுண்டான ஸர
மததை ஆற்றி விவடிவிவசு - பருமமவியா நிஷ்டாஸ்கு
கும், கெவலம் ஸாதாரணமான பாமராக னாகும் உத்தாணி - ஸரீ
ரத்தை விட்டு வெளிக் கிளம்புதல் டீவவசு - திபகதைப
போல, ய: - எந்த ஜீவாதமா, ஹி - ஹநுதய சமலத
தில், ஸுவித: இருக்கிறதோ, தவஸு - அவஸுத, சுநகா:
எண்ணிறந்த, ரஸுய: - ராடி ரள, விதாவிதா: - வெளிக் கிளம்பு
முள்ளதாயும், பதுகத்தி பதுகாகாயும், சுஜுநீ - உதா

தூ: கவிதூ: வீததொஹிதா: | உளயுடுகெஹித ஸெ
ஷா: யொஹிதாவஸியபு மணனும் | வஹதொககித
பு தெநயாதி வராஜதிம் | யடிவஸாநுபுரீஸதம் கதி
யுடுகெவ வுஹிதம் | தெந கெவ ஸரீராணி வஸாராநி
புஹிதெ || யெகெகரவிவாஸாயவாபுஸயொஹித
புஹிதா: | உஹகெபாவஹாமாய தெஹம்ஸரதி
வொஹிதா: | ' எனகிறடியே களளா கொண்டுபோம்
வழிகள் போலேகூதாவஹாரிகள் ஸமபுதரகங்களுக
குப்போம் காமபாணகங்களுக்கு உஹங்களான காம
விசேஷங்களில் போகாதபடி வழிவிலக்கி, சுவிபுரபி

நிறமாயும் நீலநிறமாயும், கவிதூ: - பொன் நிறமாயும், வீத
தொஹிதா: - மஞ்சள் நிறமுள்ளதாயும், சிகப்பு நிறமுள்ளதா
யும் (இருக்கின்றன), தெஷா: - அவைகளுக்குள், ய: - எந்த,
வஸக: - ஒருநாடி, உளயுடும் - உயர நோக்கினதாய், ஹித: ,
இருக்கிறதோ, தெந - அந்த நாடியினால், வஸியபுமணனும் -
ஸூரிய மண்டலத்தை, விஹா பிராந்தவிட்டு, வஹதொ
கம் - ஸதய லோகத்தை, சுவிபுர தாண்டி, வராஹதிம் -
பரமபதத்தை, யாதி - அடைகிறான் சுஹ - இந்த ஜீவ
னுக்கு, ய: - எந்த, சுஹ - வேறு, ரபுரீஸதம் - நூறு நாடி
கள், உளயுடுகெவ - மீடல் நோக்கினதாய், ஹிதம் - இருக்க
கிறதோ, தெந - அதினால், வஸாராநி - அந்தந்தத் தேவதைகளி
ன் லோகங்களைநோக்கி, கெவஸரீராணி - அந்தந்தத் தேவதைகளின்
ஸரீரத்தை, புஹிதெ - அடைகிறான், யெ-
எந்த கெகரவிவா: - அஹிதமான வாணங்களையுடைய,
புஹிதா: - அஹிதமான காரதியையுடைய ரபுரீஸ: - நாடி
கள், சுஹ - இந்த ஜீவனுக்கு, சுஹ - சீழ் நோக்கினவை
களால் இருக்கின்றன போ, தெ: - அவைகளினால், வஸ: -
காமாபநுபு வஸப்பட்டவனாகிய, வ: - அந்த ஜீவன், உஹ -
இந்த லோகத்தில், கெபாவஹாமாய - காம பவங்களால்
யனுபவிப்பதற்காக, வம்ஸரதி - ஸமஸாரத்தை யடைகிறான்
கொண்டுபோமபி நெடுந் தொண்டு போகுந் மாரதம், கன

காமத்ததுக்கு உவமான சதாயிசெயான வுஹநா
வியிலே புவெஸிப்பிதது, வலியபுகராவஜுஸியாயக
கொண்டு புறப்படுமபடி பண்ணும்

ஆழ்வான சுணிகேசுவரையிலே விடாயிலேநாக
கொட்டி எம்பெருமானா திருவடிகளைப்பிடிக்க, இவ
ஆழ்வான வருத்தநாதம் ரப்போதாழ்வானசெவியிலே
வயததை யருளிச்செய்ய, இப்பேறு நமக்கு வருகை
யரிது, நாமெனசெய்யக்கடவோமென்று அப்போ
து வேலித்திருந்த முதலிகள் கலங்க, இவாக எலி
பூயததைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஆழ்வான புகூகி
யறியீர்களோ? இவ்வவ்வுஷ்யி விவருகிது கவயு
ரததையும் வணுசகூரெயையுமிட்ட ராகுமன

னவாசல எனறபடி வழிவிலக்கி - வழிகளிலிருந்து விலக்கி
சதாயிசெயான-(மேல நாககிப போகிற) நூறு நாட்களைக்
காட்டி மூம் வேறுபட்ட, கராவஜுஸியாய - கிரணங்களைப்
பிடித்துக்கொண்டு

பரபன்னனுக்கும் அநதிமஸநுதி அவஸயமென
பது ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானத்தினை வேறபடுகிற
தே? ஆசையினால் அதிலலாதவனுக்கு விளம்பம் வருமே? என
கிற ஸந்தேஹத்தை நிவருத்தி செய்வதற்காக அந்த வருத்தநா
தத்தை ஸங்கரஹிதநுஞ்சிறா - 'ஆழ்வான' என்றாமபிதது
இப்பேறு - அநதிம தஸையில் தவயோபதேஸத்தைப்பெறும்
படியான பாக்யம், புருஷாததத்துக் காரணமாகவினாலே
புருஷாததமென்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீ பாஷ
யகாரருடைய ஸாநித்யம் கொடுக்கிறது எனபதினால் 'அரிது
(தூலபம்)' எனும் பதம் 'புகூகி' யாவது 'ராகோநு
ஜாபயஸம்' வரிவகிஷ்ய' என்கிறபடியே எல்லா பாகாரத
கிழும் அநிஷ்ட நிவருத்தி இஷ்ட பராபதிகளில் ஆசாயனுக்குப்
பாநநிரராய நிறமும் ஸவபாவம் இதனால் இந்த தவயோசசார
ணத்தைத் தானாச் செய்யாமல் ஆசாரயோசசாரணத்தை எதிரா
பாத்திருந்தமை தயோதிதம் வணுசகூரெ - கலகண்டு,
இட்ட ராகு - வாயி ல் போட்டதைப்போல மட்டும் 'நிலபூ

ரோ ? நாமிது உவாயததுககுப வாரிகாரமாகச செய
தோ மலலோம' என்றருளிச்செய்ய முதலிகள் தெளி
நது நீல-புரானாகள ஆகையால் 1 'நஷ்டஷூகி
ரவி வாரிகுஜநு செஹம்' எனறும், 2 'ஹிதேதமவி
ஸு-ஹிஷு' எனகிற ஸ்ரீராகவயததிலும், 3 'துபபுடை
யாரையடைவதெல்லாம்' எனகிற பாடபிலும் சொல்
லுகிற படியே ஒருவனுக்ககிற ஸூகூலிகளில்
கத்யவாயகதுத்த நின-புஸமில்லை 4 'ஸரீர
நாகபாயம் வாத ஸரயெது கெவயு
ஜீயயெவ டியயாகி ஸுஸு-கோ காவேவாவெனாகய

ரானாகள என்பதினால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸமாதானத்
தினால் அந்நிமஸமருதபாதிகா பரபததிககு அங்கமல்ல என்பது
தயோதிதம் 'ஹிதேதமவி ஸு-ஹிஷு' இதபாதி - என்
ருரமபிகும ஸ்ரீ வராஹசரம ஸலோசத்தில் என்றபடி, அதில்
'தஜிஃ பி பரீணந்தகாஷ்வாஷாணஸஹிஃ' என்று சொல்
லியிருப்பது இங்கு விவஷிதம் 'துபபுடையாரை' இதபாதி
இந்தப் பாடபில் 'எயப்பெண்ணைவந்து நலியும்போது அங்கேது
நானுனை பீனைக்கமாட்டேன அப்போதைக அப்போதே
சொல்லி வந்ததென' என்பது விவஷிதம், அதாவது உரு
சரமண ஸமயத்தில் உண்டாகும் ஸரமததினால் வருத்தப்படுந்
பொழுது நான் உனனை நினைசுகுமபடிபான ஸசதிபுடையவன்
லேன, அப்போதைகதாக இப்போதே உமமை பராததிக
தேன என்றபடி 'ஸூகூலி' - 'சூலி' ஸபதம் திருநாம ஸங்
கோததனதக்க குறிகிறது நின-புஸமில்லை - பரபததிககு
அங்கமாக ஆவன ஸரமப்பட்டு ஸமபாதிகக வேண்டுமென்ப
தில்லை இப்படிபாசில் கத்யதசில் அந்நிம ஸமருதியை ஸ்ரீ
பாஷ்யகாரருளிச் செய்திருப்பதற்கு இது விருதகமாகாதோ
வென்னவருளிச் செய்திருக்கிறா - 'ஸரீரவாத' என்றரமபித்து
ஸரீரவாத ஸரயெது - ஸரீரம கிடுகிற காலத்திலோ
வெனில், கெவயு - தவசியான, ஜீயயெவ - என்னுடைய

காகவே இருக்கிற, டியா தையயினால், சுகிபு வுங்கு - அதிக ஜனானத்தை யுடைபவனாய், சோவே - ஈனனையே, அவனொருவரு - பாகதுகொண்டு, சுகிபு வுங்கு - நமுவாம லிருக்கிற, வலுவது முன்னுண்டாகிய, வலுவார - வாஸ ின, சோவாரயி - ஆதச, இவையா யுடையவனுபககொண்டு (நிதயமான சைனகாயம் செய்பவனாக ஆரப போடுறாய்) நிவார ஹ்ம நிநிபிசசககசது உவாயவமமமாக - பரபத்திரகுப பலமாக யம் யம் வாவி' இதயாகி சீதா ஸலோகம் பகதாக்களை குறிச்சிறந்து என்று காகபாயம் யம் யம் - எவதெருக வாவம் வஸதுவை, வுரது - நினைத்துக்கொண்டு (ஸீரத்தை விடுகிறா னே அந்த வஸதுவின் ஸவபாவத்தை மறு ஜனமத்தில் அடை கிறான்) இதை ஸாமாயமாசச சொலி யிருப்பதினால் இது எல்லாரையும் பற்றியது என்று திருவுராம 'பம்யாவி' என்றாரம்பிசகும் பொதுவான வசனத்தைப் பரதாக்களை மாத திரம குறிக்கிறதாசவும், 'நடிஷ்டுகி' இதயாகி வசனங்களை அநகிம் ஸமருதிபையப் பலமாகச் சோசராமல் பரபத்தி பண்ணி வவாசன விஷயமாகவும், சதய வாகயத்தை அநகிம் ஸமருதி யையப் பலமாசக சோச பரபத்தி பண்ணினவாகள விஷயமாக வும் எல்லா இடங்களிலும் சுருக்கிச் சொல்லுவது உசிதமல்ல

செய்தபடியே ஸூதன பூவத்திநிஷ்ணுகரு ஹவவிஷ
யத்தி லக்ஷிபூத்யமவஸூம வரும் 1 'கஷ்டஸூதி
ரவி' உதூரிகள ஸ்ரீமீதெயில கஷ்டராய்யத்தி
லும், 2 'யம் யொயிநஃ பூணவியொமகாநெ யதெந
விதெ விநிவெஸயணி' உதூரிகளிலும் ஸூதஸூதி
மாக வியித்த கட்டளையிலே உவாயமாக வனிஷஸூதி
வேண்டாவெனகிறனவென்று சிலவாயாக காண்க
ஸூதிப்பாபாகள 3 'கெவநம் கீயயெயவ டயயா' என
றிநே யிங்கருளிச செய்தது க்ஷனிஷஸூதியாவது
அந்நி ஸமந்நி வாமாக ஸூதஸூதிமாவது
கேவநம் உவாயமாக மாவதற்கு முன்பே நிறப்பதொரு
ஸூதி இது அருகிருந்ததாகருத தெரியாது
4 'கேவநம் கீயயெயவ டயயா' என

வாகையினால் கலபாதர மருளிசசெய்கிறா—' ஆனபினபு ' என
ருமபித்த ஆனபினபு - ஸ்ரீ கீதையில் அருளிச செய்கிருப்பது
எல்லாரையும் பற்றிய தாகையினால் சீரா வசனத்தாகும் சூப
ஸூதிக்கும ஸூதிக்காசமில்லாமல் அாததம் ஏற்படுகிறபடியி
னால் இதவேஸவரஸமானது என்றுதிருவுள்ளம் யா-என்கபார
மாதமாவை, யொயிநஃ-பகதியோகம் செய்கிறவாசன, பூண
வியொமகாநெ-பாணன ஸ்ரீரததை விடபெரியும் ஸமயத
தில், யதெந - கங்களுடைய பாயத்தனத்தினால் விதெ-மன
தில், விநிவெஸயணி-வயத்தன கொள்கிருகிராசனோ 'கஷ்ட
ராய்ய' இதயாதிகரு சுநந்யவெதாஸுததம்' என்றாமபிக
கும் ஸூலாகத்தில் என்று தாதபாயம் கட்டளையிலே-பாதாரமாக
உவாயமாக - மோகேஷாபாயத்தில் அந்தாபூதமாக 'கெவநம்,
வாவ' எனகிற பதங்களினால் ஸவயத்தனத்தின அபேகை
யிலை எனபது தெரிவிக்கப்படுகிறது உவாயமாக மாவது -
வயத்தை யடைந்தால், வாயிந்யெ வாக இருதிரியம், உவா
தெவி - ஸூதனை பாதசுதிருக நோதினும், கீயயெயவ டயயா

என்கிற லாஷுமும் ஏதேனுமொரு ஜீவததாலே ஒரு உயிர் பூவுத்தி பிவினுகுணடென்றறிதிற வளவைச் சொல்லுகிறது, தனக்கு சில வஞ்சகாடிவ வெஸுகளிலே கண்டபடியைச் சொல்லுகிறதாகவு மாம ஆனபினா லமவஜ்ஜயத்தி லத்திஷ்டத்தி உபாபுகிறவாக்கும் கோஷ்ட கொடுக்கிறவாக்குத தெரியுமிததனை இதுக கருணை பெய்களோடு மயோகிளோடும வாசியற ஹாடினான வரகாதாவின பககலிலே விஸூகிக்குமளவும ஸுஷுஷு துஷுமாயிருக்கும் இவ்வவெஸுயைப்பற்ற 1 'காஷ்வாஷாணவ திலம்' எனறும, 2 'கஷுஷுதிரவி' எனறும,

மனதின பரவருத்தி ஐயுதெவீ - சாணப்படுகிறகல்லவா வாச இந்திரியமொகதிரம் ஸயை அடைநகிருக்கும் தஸாஸில இவனுடைய ஸேஷடை முகடிய காரணபகளைக் கொண்டு மனதில் எதாவதொன்றை நினைக்கிறான் எனறு உத்திததுத தெரிந்து கொள்ளலாம் 'ஐயுதெ' எனப பதகுப்பொதுவாச அறியப்படுகிறது எனறாகதம் என்கிறவளவை - எனபது மாகதிரத்தை 'தேரியாது' எனபகறகு பாதயஷ்த்தில் அறியப்படுகிறதிலை, மறற இந்திரியமொம் ஸயை அடைநகிருப்பதினால் ஊகித்தறியவும் முடியாது எனறாகதமொகையினு விரோதமில்லை வயாதியினால் வாச இந்திரியத்திற்கு பரவருத்தி இல்லாமற போனபோதினும் கன்னுடைய மனதின அனுஸநகானம் இவனாலேயே பாதயஷ்டமொம் அறியப்படுகிறது இந்தப் பகஷ்த்தில் தனக்கே தேரனறுகிறபடியினால் விரோதமில்லை எனறு தாதபாயம் யோயிகள் - பருமொகிகார நிஷடாகா 'இவ்வவெஸுயை' இகபாதி—இநகவசனங்கா அநதிம ஸமருதி வேண்டாமென்று சொல்லுகிறதாச வைத்துக்கொண்டு சதய வாகய விரோக ஸங்கையும பரிஹாரமும் ஸமுநிர செயப்பபட்டது இவ்வுத வசனங்கா ஹாத்திநிடத்தில் கிஸரமிசகும்பொழுது மிசவும் ஜனான ஸாஸேசத்தை அடைநகிருக்கும் தஸையைக் குறிக்கின்றன எனறு சொல்லிவிட்டாலே ஒருவித விரோகமுமில்லை, அநதிம ஸமருதியும அஸயாந வேண்டுமென

1 'நினைககமாட டேன' என்றும் சொல்லுகிற தென்
 றுல பூவவாயிகாரிகது விசேஷிததேதா பதிசயஞ
 சொல்லிறருகாது இதுககுமேல 2 'உதேஷ்ய சிஜிதா
 உவொஹ மஹ' என் னிற பூஜிதனுணாதத தக
 பூசாசீதவா ரனாயககொண்டு வஹநாபியிலே பூவெ
 சீததால பினபு காலுதகமுள்ளதனைபு மொருபகலா
 யுணாததிமோம

நன்னிலமாமது நற்பகலாமது நன்னிலமாமது
 என்ன லாமாமதியாதாமரங்கரடியவாகது
 மின்னிலமேனி விடுமபயணதது விலக்கிலதேதா
 நன்னிலையாதடு நாடிவழிககுநடை பெறவே 27

நேறபடும, என்றேகூப்பததின ரருதது கூதிசயம் -
 மறநாகளைவிட மேனமை ஹாபாநிடததில விசாரமிக
 கும தணை எல்லாருககும பொதுவாயினிலே 'கதிஜே
 ரீபணந்த', 'ஜோகலசிகாபுகா', 'அபபோதைத சிப
 போதே சொல்லி வைத்தேன' இதயாதிகாரில பரபன்னனுகருச
 சொல்லபபடு ஓர் அதிசயம் இல்லாமல் மோகவேணடி வரும
 உதே - எனனலேயே, வுசுகி - நினைப்பதம், ஜோம - ஜனா
 னமும், கூவொஹம - மறநது விடுமபடி செயவதம் (உண்டா
 கிறது) பூஜிதனுணாதத - (அபபொழுது தரகு ஜனானம்
 மிகவும் ஸங்குதிதமாகபினில) ஸாவஜனான பசவான பரநா
 ஸம் செயப ஒரு பகலாய - ஒரே மதயாஹநமா, ஜனான ஸா
 'கோ' திர விலலாமல் என்றபடி, உணாததி - எல்லா பறநறயும்
 அறியும் களமை

ப - ஹ] அரங்கா - ஸ்ரீரஹஸ்யதனுடைய, அடியவாகது - தாஸ
 ராவாககு, இததால் சீழ ஸ்ரீரஹஸ்ய முதலிய பேஷததிரங்
 கள வாஸஸதானமொரநம், அவவிடததில எழுநருநிரிநு
 கும எமபெருமான திருவடிசனில கைநகாயம் அவஸ்யம் காத

தவயம் என்றும் நிஷகா ஷிசசப்பட்ட படி யினிலே அப்படி இருக்கிறவர்களுக்கு என்றாததமாகையினால் சீழ் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஆரத்தம் ஸங்கரஹீதம் அரங்கம்' என்றது மற்ற திவயக்ஷத்திர வகளுக்கும் உபலக்ஷணம், விலக்கிலதோ, நன்னிலையாம-நல்ல ஸவபாவத்தை யுடையதான, மற்ற எல்லா நாடிகளைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமாய் ஆசசிராதி மாககத்தை அடைகிறது கூடியதான, நனோடி-நடுவிருக்கும் நாடி, அதாவது மேலேநாடுகியிருக்கும் நூற்றொரு நாடிகளில் நடுவிருக்கும் நாடி, அதாவது, வழி-வழிக்கு, அன்றிகடிக, நனோடிவழி - நடுநாடியினால் செலக்கூடிய ஆசசிராதி மாககத்துக்கு, நடைபேற - நடப்பதற்காக, அதாவது அது வழியாசப போவதற்காக, மின்னிலை - மின்னலுடைய ஸ்திதிகு ஸதருஸமான ஸ்திதியையுடைய, அதாவது நஸவரமான என்றபடி, இததாலகாரணமாகிற காமமகழிநத பிறகுக்ஷணங்கூட நிறகாது, ஆகையினால் ஸம்பஸ்குணதிகளைப் பாரப்பது அஸம்பாவிதம் என்றபடி, பீஷமாதிகளா அப்படிக்காலத்தை எதிர்பார்க்கிறும், ததும் அவர்களுடைய வரலாத்தின் மஹிமையினால் ஏற்பட்டது என்பது நியோதிதம், மேனி-ஸரீரத்தை, விமே-நிடுவதாகிய, பயணத்து - பரயாணத்துக்கு, உதாரமணத்துக்கு என்றபடி, யாது ஆம் எந்தப் பூமி ஸம்பாவிதமாகுமோ, அது, நலநிலமாம்-பரஸஸ்தமான இடமாகும், அதாவது இவ்வுக்கு நிராயணமேநரும இடமே பரஸஸ்தமான இடம், அந்நகு மேலு பரஸஸ்தபாதினை எதிர்பார்க்க வேண்டியதிலலை என்று காப்பாயம், (யாதாம் - எந்தப் புகல் ஸம்பவிதமோ அதுமே), நற்பகலாம் - நல்ல மதநாடிகளாகாம, (யாதாம் - எந்த மதநாடு ஸம்பவிதமோ அதுமே), நன்னிமித்தம் - நல்ல மதநாடு என்னவாமாம் - என்னுமொரு ரொல்லாபாதிக்கிறதமாகும்

ஹாரத்தானை எம்பெருமானே ஹேயமான இவ்வு ஸரீரத்திற்குத் தான் வலிப்பதற்கும் இவ்விருந்து உதகாமணரி செய்யாதற்கும் காரணத்தை நிநிதித்திருக்கிறா—' ஹார ' என்னும் மொழி

நியூ டாண்டி கார்பொரேஷன்.

சீராதாபுதறிஞ் பனங் டமுடையான் சிஞவழிகளே ஸரணம்

ப - ரை] நிஷ்வாசநீவிபுக் கா - ிசமு நினைந்த கிணற்றில,
நிவகித - விழுந்திருக்கிற, நிஜ - தன்னுடைய, சுவதூ -
பிள்ளையை, குழிதூ - நூக்கிவிட வேண்டுமென்கிற ஆசை
பினால், சுவதீண்ட (அதில்) இறக்க இருக்கிற, விதூக்
காக் - தகப்பனருடைய காமகதினால், அகாவது கப
பண்புப்பால், இதனால் இரதசஸீரம் அப்போதைய
யிருந்தாலும் ஆஸரிக்காக்கள் அநுசரணிப்பதற்காகப் பச
வான உள்ளே இருக்கிறான் என்பது தயோதிதம், டிஹாகு
ஹரெ-ஹருதயசமலததுக்குள் இருக்கும் ஸைவசிமாவான ஆசை
ததில், கிஷ்ட - இருக்கிற, ப்ரஹ் - ஸகதனால், ஸஃ-அந்த,
ஹெவஃ-தேவனாகிய நாராயணன், ஹெவ ஸபகததிறகு ஸை
யது கொண்டிருப்பவன் என்றாதத மானகபினால் இதுவரை
ஸீலா ரஸகதை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்த படியினால் உ
கரமணம் உபாயவிலல் என்பது தயோதிதம், தவ்விதூகாமெ -
அந்தக் காலத்தில் அநாவது நியாண காலத்தில், பரபகதி முக
பிய வபாஜகதினால் ஸீலா ரஸகதை யனுபவிப்பதில் ஆசை
நிலந்ததி யடைந்த நாலத்தில் என்றபடி ஹஃ - நமமை, சுவதூ

தகவாரபூஷாநாடிதம் 'ஸமெபி'நாவஜாயனெபூஷ
 யெநவ்யுஷிவ' என்கிறபடியே ஒருவராலும் செய்யப்படாத
 தான, திவ்ய நகரமாகிற வைகுண்டத்திற்கு பரயாணம் புறப்படு
 வதற்காக, ஸதாயிசாரம் - நூறுக்கு மேலப்பட்ட நூற்றொன்றாவ
 தான, காலம் - நாயுடைய, பூவெஸயதி - பரீட்சைக்குமபடி
 செய்யுமாறு

திருவந்நீதிபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்
 பூநீமப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
 செய்யப்பட்ட

பூநீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில்
 நியாஸாதிசாரம்
 முற்றிற்று

|| ॐ ||

|| ஸ்ரீமதே நாமகாண்டே ஹரிஹரே நம: ||

கதிவிசேஷாதிகாரம்,

[ஆதிவாஸிகாஸிந் நிருபணம்—மாதகததில் நடக்கும் ஸதகார விசேஷ
ஷங்கதா — மாதகாந்தரங்களை அநபேக்ஷிதங்களை—கதபனுஸந்தானம்
அவஸயம் |

ஜயமகிவஸஜெஸ்தாவக்ஷாதூராயணவக்ஷராயண

வவமதவமபூரெய்யாஸாதிநு சூராக்ஷிரகிஷுகிம் |

ஜயபரவகிம் ஷெவாயீஸம் பூஜாவதிசாமத

வரகி விரஜாம் கிருஷ்ண வாவஸுத: வரகிஷுகிம் ||

|| ॐ ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவிவாஸராமாஜே ஹரிஹரே நம: ||

பருமம் நாடிபிடு பரவையிதத பிறகு ஆதிவாஸிகாகா
இவனை அழைத்துக்கொண்டுபோகும் பரகாரத்தை இதை அநி
காரத்தில் நிருபிதகப்பிடுகிறவராய அதிகாராததத்தை ஸங்
பரவிகதகருங்கிடு— ஜயம' எனமுரம்பித்து

ப - ஸா] ஜயம - அகநி, கிவஸ - மதயாஹம், ஜெஸ்தா
வக்ஷ - நிவ்ஸாநிகுடிய (ஸாஸா) பரதம் உதூராயண,

வதர - வருஷம், இவர இவகாரிள அபிமாநி ததவஸத
நா சொலபபடுகின்றன, வவம - காற்று, தவம - வசு
பண, பூரெய்யாஸாதிநு - பரிநிவாஸக சிரணநிசளையுடைபா

நதிரன இவாகளையும், சூராக் - சராமமாக, க்ஷிரகிஷுகிம் -

மின்னலையும் ஜயபரவகிம் - மேகநகளுககு மாதானனான

வருண்களையும், ஷெவாயீஸம் கிருஷ்ணகிரீனயும், பூஜாவகிம்

பரதாபதிபையும், சூமத: - அநடதவனுபக கொண்டு, விர

ஜாம் விரஜா கிப துரகி - நானிசிரா, தகிவரம்

‘இப்படி’ எனமுரமிடுதல் புறப்படவே’ எனஹமா வாக
 சித்திகாராராததம் அநவதிதாபடுசிறது வ்ஹவா - பர
 மாநாமா வலிசகும் ஸர்ரம், தலைவாசல - கலயிலிருககும் வழி,
 பரநானமான வழியாகவுநாம ‘வாராததை காகிற் எனபதினூல
 பருவத்தினூல அயலாருககு பரீதி உண்டாரச்ச கூடிய வனெனப
 தும், ‘உவவஸூ’ எனபதினூல நுகதினூல அயலாருககு
 பரீதி உண்டாரச்ச கூடிய வனெனபதும் சொல்லப்படுகிறது
உவவஸூ - முசத்தினூல எல்லாநாயுடம் நஸம் பண்ணா
 கூடியவன், உலாவுதல - மெதுவாச நடத்தல் ‘பரமாநாமானினூல
 நடடிசொரா ராபாட்டவனா ஸரீரத்தைவிட்டுக் கிராமபுகிறான்’
 எனறாத, கமுனா ஸருதி நிகு விவகரிதம் மனஹும் - ஸதிர
 மான, கமேகதிரோன - பருமான் கிரணநபராயுடைய ஸராய
 னுடைய, மண்டலத்தின - மண்டலத்தினுடைய, நன்னேவுள் -
 நல்ல மதயத்தில, ஸரியானமாய பரமேசுததில என்றபடி,
 அனனது - அபாபி பாட்ட, மோ சுதமார சமெனசிற பரவித்தி

னாடுபோய' என்றும், 1 'தேரார நிறைகதிரோன
மண்டலத்தைக் கீணடுபுகு' என்றும், 2 'சண்டமண
டலத்தினாடுசென்று' என்றும், 3 'இருளகற்று மெரி
கதிரோன மண்டலத்தாடேற்றிவைத் தேணிவாங்கி'
என்றுஞ் சொல்லுகிற ஷெவயாம உபாத்திலே வழிப
படுததி, 4 'அமாரோ டியாவிறசென றறுவாதம் பிற
வியஞ் சிறையே' என்கிறபடியே ஸ்விஷ்ணு என்றும்,
ஸ்விஷ்ணு என்றும், வசிஷ்டவக்ஷமென்றும், உதாராயண
மென்றும், ஸ்வதூரமென்றும், வாயுவென்றும்,
சூரிகுனென்றும், ஸ்ரீகுனென்றும், வெஷ்டுத
னென்றும், ஸ்ரீமதவஸுஜிதனை விவனுக்கு ஸ்வி
காரிகளான வசுஷேந்திர ஸ்ரீஜாவதிக ளென்றுஞ்
சொல்லப்படுகிற வழிநடத்தும் முதலிகளைப்பிட்டு

யையுடைய என்றபடி, இலயின் - தவாரககின், ஸ்ரீபோய -
நடுவிலே ரென்று தேரார - ரதத்தில் நிறைந்தவனான, நிறைகதி
ரோன - லோகமென்கும் வயாபிததுச கொண்டிருக்கிற கிரணங்
களையுடைய ஸாராயணுடைய, மண்டலத்தை, கீணடு-பேதித்து,
புகு-அதற்குள்ளே பரவேந்தது சண்டமண்டலத்தினாடு-ஸ
ராயமண்டலத்தின் மதயத்தி, சென்று இருளகற்றும - இருட்
டைப் போகக்கூடிய, எரிகதிரோன - எரியும்படியான கிரணங்
களையுடைய ஸாராயணுடைய, மண்டலத்தாடு, ஏற்றிவைத்து, ஏணி
வாங்கி - ஏணியை எடுத்துவிட்டு, அதாவது புராவருத்தி இல
லாமலசெய்து ஷெவயாம உபாத்திலே அசசிராதி மாரகத்தி
லே அமாரோடு - ஆதிவாஹிகா நான தேவர்களோடு, உயாவில்-
பரமபதத்தில், சென்று, தம், பிறவி - ஜன்மமாகி, அஞ்சிறை -
அழகிய (அதிஞ்ஞரமான) ஜயிலை, அறுவா-போகருவாகன ஸ்விஷ்
ணு-அசனி, ஸ்விஷ்ணு - மதயாஹநம் ஸ்ரீமத வஸுஜிதனை
விவனுக்கு-அமானவனென்கிற மறறொரு பெயரையுடைய வைத்
யுதனுக்கு, முதலிகள்-முகயமான தேவதைகள் நிகய ஸாரிக

1 'அஹம் ஸுராரி ஜகத் தயாதி வரஜாஜி கி' எனகிற படியே தான் பூயாத்நாய நடத்தி, அவ்வோ எஸலை களில் ஹவஜாஜித்திலே பரகதப பேசின ஹோமந களையு மஹவிபரிதது, 2 'ஹோகம் வெவகாணநாஜா தம் ஹிவ்யம் ஷாஜாணம் ஸம்யுகம் | சுஹெவஷ வாநாஜ ப்ராப்யம் மூணத்ய விவஜிதம் | நித்யவிக்ஷேபஸா கீணயம் தநயெஃ வாணகாஜிகெஃ | ஸஹாப்ராஸாடி ஸம்யுகம் வஹெநஸாபவஹெநஸூஹம் || வரவீகதிவ தடாஹெகஸு வ்ரகஷயஹெணஸு ஜணிதம் | சுப்ராப்யதம்

ஹெனஸாபவமாம ஜகத்-என்னிடத்தில் பகரிப்பையுடையான், அஹம் ஸுராரி-நான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன், வரஜாஜி கி - உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு தயாதி-அழைத்துச் சென்றிடுகிறேன் ஹிவ்யம்-பரசருதி ஸம்பந்த மில்லாததாயும், ஷாஜாணம் ஸம்யுகம் - ஜனானஸகதயாதி ஆறு குணங்களை யுடைய தும், அகாவது ஆறுகுணங்களை பரகாஸம் செய்யசகடியதாயும், சுஹெவஷ வாநாஜ - வைஷ்ணவ ரஸாநாகாநுராகு சுப்ராப்யம் - அஸ்தைய முடிபாததாயும், மூணத்ய விவஜிதம் - ஸதவரஜஸதமோ குணமர ஸிலாநததாயும், தநயெஃ - அந தப பசவந மயாநாந அகாவது பசவந கைகாபததையே வயாபாரமாக ஸ்டைபவாசனான, வாஹகாஜிகெஃ - ஐந்து சாலங்கனிலும் ஸாஸநிதத்தில் விதிக்கப்பட்ட பாவதாராகனம் செயது கொண்டிருப்பிற, அதாவது முன்னால் அப்படி ஆராத னம் செய்து முத்திபை அடைந்தவாகளினாலும், அந்நிககே பரமபதத்திலே கருகருகைய ஸங்கலபத்தினுமே பாஞ்சராக்ஷி ராகனம் செய்துசொன் டிருக்கிறவாசனாலும், நித்யவிக்ஷேபஸா கீணயம் - நித்ய ஸரிசரினாலும், ஸாஜாணயம் - நிறைந்த தாயும், ஸஹாப்ராஸாடி ஸம்யுகம் - ஸபா மண்டபம், பக வானுடைய தியாஸலயம் இவைவர ? ஈ ? ஈ ? சோநததாயும், வஹெநஃ - பெரிய சாஸனோடும், ஸூஹம் - ரமயமான, உபவஹெநஸு - உகயான வனங்களுடும், வரவீகதி வதடாஹெகஸு - நடவாபி, கிணறு, குளங்கள் இவைகளினு

ஸுஹ்ரெவபுஷ்டி கயுதாகபுஸ்பெஹம் || பூசுஷ்டி ஸக
 ராஸிம் கம் கராஜாஷ்டி ராஜி வக்ஷுஷா |' எனறு நெடுங்
 காலங் காணவாசைபபட்டநொரு ஷேஸவிரெஷததி
 லே சென்றவாறே கபுஷ்டி விசேஷ ஹோமாயு
 மாக வனறிககே விசேஷயாலே ஸ்ராவீதமாய மதி
 ராசுராயுமாக வகுவுதமான ஸுக்ஷுஸரீரத்தை
 ஆறுகடகைகருபபற்றின தெபபம போகவிடுமாப
 போலே போகவிடுவிதது, விரவெஜக கககரைபபடுத
 மார்சதகில் நடகதம் தி, ஸ்ராவீத மரீர ததைக
 ஸுக்ஷுஸரீர கொடுதது, பெனரம் கஜீய
 மெனகிற ஸுஸஸினளவுஞ் சோதது, ஸ்ராவீதவக

அம், ஸ்ராவீதவக - மரகனின துமபலகனினும,
 கணீதம் - அஸகரிசகபபட்டதாயும, ஸ்ராவீதம் - பரகரு
 தியின சராயசரான ஸுக துகக களிலலாததாயும, ஸு
 ஹ்ரெஃ - தவதைகளினுல, வக்ஷு - ஸேவீககத தகுந ததாயும,
 கயுதாகபுஸ்பெஹம் - ஸுக்ஷுஸரீர ஸுமாமான
 பராயுதை உபபதாயும, பூசுஷ்டி ஸகராஸிம் - உயா
 நக ஸதவ குணகநிசு இருபபிடமாயு மிருககிற தம் - அநக,
 ஹெவ கண்ணுமாரகாமம் - ஸுக்ஷுஸரீர எனகிற பெயரையுடைய,
 ஹோகம் - ஹோகததை, கரா - எப்பொழுது, வக்ஷுஷா - கண
 னுல, ஸ்ராவீத - பரகரப போகிறேன 'கபுஷ்டி' இத்
 யாதி - ஸரீரம விட்டவுடன் காமங்கள் நிஸேஷமாய நபித து
 விட்டபடியினுல அதின பஸமாக ஸுகதுககரகளை யனுபவிப்ப
 கறகாக அப்பொழுது ஸரீரமநிறகிறதிலலை பினனை எதற்காகவெ
 னனில? காமத்தினு ஹேறபட்ட ஸரீரத்தை காமமாகிய காரணம்
 நிவருத்திதத பிறகு தா நபிக்கவேண்டியதாயிருக்கபோதிலும
 பருமம் விதையை கள பஸமாகிய அசசிராதிக்கினையும், அங்கு
 நடக்கும் ஸதார விக்கினையும் நடத்துவதற்காகத் தான நிறுத்
 திக கொள்ளுகிறதென்று தாதபாயம் 'மதிசாசுதகககாக'
 எனபதினால அங்கு பலம் அனுபவிக்கிறதற்காக அஸஸ
 எப்பது தயோதிகம் 'ஸுக்ஷுஸரீர' மாவது ஸுதாஸ
 ஸரீர ததி ஸ்ராவீத நிர்யாண ராலததில ஸுக்ஷுமாமஸமாய
 உபபதானது கிடகைகக - காரணம் கறகாக, ஹோக

மெனகிற வஸூததைதககிடடுவிதது, காமாஜநவதிண-
வாவெலுவிஷண வணவெவெஷகளான வைநநூறு
விஷ்வாஸஸஸுககளை யிடெதொகொளவிதது,
வஸூதததானே யவஸூரிபிதது, வஸூததாஸ
தெஜஸூககளை புவஸூரிபிதது, குடியடியாரிவா கோ
விநதன நனககென்று முடியுடைவானவா முறை
முறை யெதொகொள்ள கொடியணி தெடுமதிள கோ
புரங் குறுகுவிதது, ஊர் புஜாவகிகளென்று பேரு
டைய வாரவெலவரைக கிடடுவிதது, 1 'வைகுந்தம்
புகுதலும்' என்று துடங்கி மேல முன்றுபாட்டிலுஞ்
விவேதிதது - (கதிகார மாதிரம் ஏற்பட படியினால் அந்தக்கதி
ஆனவுடன்) அதை விடுமபடி செய்து 'வெளரம் கீயம்' இக்
யாதி சாந்தோகயத்தில் எட்டா வது பரபாடகத்தில் சொல்லப
பட்டிருக்கிறது வதிண-ஓ - சந்தப்பொடி, வாவல: - வஸூதி
ரம், ஒவ்வொரு நூறு நூறு அபஸூஸஸூச : ராதவந்திக
கொண்டு வருகிறார்கள் என்று உபவிஷதத்தில் சொல்லப்பட
பட்டிருக்கிறது வஸூதாமகாரம் - பரமாத்மாவைப்போன்றால்
காரம் இவா இரக முகதா, கோவிந்தன தனக்கு பாவா
துக்கு குடியடியார - நம் நம்மா தாஸார, அவ்வு
பரமபரையாத காலகார, என் - என்று சொல்லிக்கொண்டு,
முடியுடை வானவா - கிரீடங்களுடைய லிகா ஸூரிசா,
முறைமுறை - வாயை வரிசையாச, அன்றிசகே பாவகாராதன
விதி பராராம், எதிர்கொள்ள - எதிர்கொண்டிய, கொடி - வ
கவகாரால், அணி - அலங்காரப்பாட்ட, நெடு - மிசவும உயா
ந்த, மதிள - மகிழையுடைய, மொவாரம் - போபுர வாக்ஷ,
குறுகுவிதது 'பெரிமபு செய்விதது, பேருடைய' என்பகி
னால் கேவல இரகிராதிரானல், அபபடிப்பட்ட திருநாமங்கா
யுடைய லிகா ஸூரிசா என்பது கீயாதிதம் முன்று
பாட்டிலும் - 'வைகுந்தம் புகுதலும்' வாசலில் வானவா
காமகார நாரகொரொடு திடப்புகுதென்று வைநநூததமரநம்
முனிவருடைய வாக்ஷா கவநூததமபுகுதலுடைய விதிபே',
'விதிவாக்ஷாபுகுதலுடைய வாக்ஷாபுகுதலுடைய விதிபே'

சொல்லுகிறபடியே கூடாகூதங்களான ராஜோவ
வாரங்களைப் பண்ணுவித்து, சூதமநியமான கணவ
ரகூத்தி லழகோலக்கத்திலே புசிரவிட்டு, ¹ 'கூதபாஹம்
வஸீஹிதஃ காலுதேதஹவஸுவாநு' உஜ்ஜுஜீவாதாம்

பாதங்கள் கழுவினா நிதியுதற சுண்ணமும் நிறைகுடை விளரக
மும் மதிமுடி மடைந்ததய 'ரேந திவா வந்தே', 'வந்தவ
ரெகிரசொள்ள மரணி மனடபத்து அந்தமில் பேரினபத
தடியரோ டிருநகமை கொந நலா பொழிறகுந கூர ச ச ட
கோபனசொல சகநகநாயிரகதிவை வல்லா முனிவரே'
என்று பூண பாட்டு 'வைகுந்தம் புகுதலும்' இதயாதிக்கு
நிதய ஸலிரிகள இவர்களை ஆரதிப்பதற்காக நங்கள் கருஹத்
திறகு எழுந்தருளுமபடி பாராததிப்பதும், நங்கள் தங்கள் திரு
மானிசை வாசலானில் சிருவா களுக்குத் தாந்தம் சோப்பது
முதலிய உபசாரங்களை நடத்துவதும், பெரியபிராட்டியார தன்
ககு நிகிரான ஸ்ரீ சடகோபனை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்து
கொண்டு வருவதும், சவட்சியார ஸரிப்பதி, தனபுதகிரனுடைய
மஹோதஸவத்தை நானபகற்காகப் புறப்படும பிதாவைப்
போலே தானே வாசலில் வந்து நின்று கொண்டு திருமாமணி
மனடபத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போவது முதலிய உபசா
ரங்களை என்றாகதம் பகவான தானே எதிரொள்ளுமபோது
'பண்ணுவித்து' என்றது நான் ஸகடஅழைத்துப் போகிற விசரஹ
மும், எதிரொண்டு வருகிற விசரஹமும் வெவ்வேறுகையினால்
இந்த பேதத்தைக் கொண்டருளிச் செய்யப்பட டிருக்கிறது
அழகோலக்கத்தில்-அ மருபொருதிய ஒக்கத்திலே(சோஷடியில்)
கூஹம்-நான், கூதபா-இந்த பரகருதியினால், வஸீஹிதஃ-வஸப்
படுததப்பட்டவனாய், வஸ்தம் காலு- இவ்வாறு சாலம், கவஸு
வாநு - தெரிந்துகொள்ளவில்லை உஜ்ஜுஜீவாதாம் -
உயாநகதான் 'தேவஜாதி, நடுவான மனுஷ்ய ஜாதி, காழந்த
தான பசு முதலிய ஜாதி, இவைகளைவிட கூடிய பரதேஸத்தை
யுடைய, தாம் - இந்த பரகருதியை, கூஹம் - நான், கூதம் -
எப்படி, சுவவெஸ-வலிப்பேன், அநாவது இந்த பரகருதியின
பரிணாமமான ஸரீரத்தில் எப்படி வலிப்பேன் என்றபடி,

தாஹம் சுயேரவஸை || சுவேதூரஹ ஜீரம் ஹிசுவாவம்
 ஸ்ரயிஷே நிராஜயம் | சுவேதந ஸாஜ்யம் யாவஸூரஜி காம
 யாவஸெவதஸா || க்ஷேம் ஜீ வஸஹாசுவேதந வெறுகக்ஷ
 ஸாமயா வஸஹ || 1 க்ஷேவக்ஷம் ராஜயா வஸாஜ்யம் ஸ்ரீயாவதி
 ஜிஷு கௌஸவம் || வெவஸூரஜிம் விஸாவாசக்ஷம் சுஜாஜ்
 க்ஷேரஜிவக்ஷுஷா || 2 வெவஸூரஜிம் ஜீவாவாஹம் ஸ்ரீர
 வஸக்ஷம் ஸுஜவத் || சுஜாஜ் க்ஷேரஜிவஹ ராஜிம் ஜயதஸ்ரீர
 சுதாஸகம் || ஸுஜஷ் வஸவ ஹி நஸ்ரீரகஜவமேஷுதி

சுவஹம் - நான், ஜீரம் - இந்த பாகருதியை, ஹிசுவா - விட்டு,
 சுவேதூ - வெகு தூரம் சென்று, நிராஜயம் - துககருதனில
 லாத பகவானை, ஸ்ரயிஷே - அடையப் போகிறேன்,
 சுவேதந - இந்தப் பசவானோடு, ஸாஜ்யம் - ஸமமாயிருக்கையை,
 யாவஸூரஜி - அடையப்போகிறேன், சுவேதஸா - ஜனானில
 லாத, சாமயா - இந்த பாகருதியோடு, வஸாஜ்யம், ந - அடை
 யப்போகிறதிலும், ஜீ - எனக்கு, சுவேதநவஸஹ - இந்தப் பச
 வானுடன், வஸாஜ்யம் - ஸமமாயிருக்கை க்ஷேம் - உசிதமானது,
 சாமயாவஸஹ - இந்த பாகருதியோடு கூட, வஸக்ஷம் - ஸம
 மாயிருக்கை, ந-(கருதநது) அல்ல ராஜயாவஸாஜ்யம் - லக்ஷமி
 யோடு கூட, ஸ்ரீயாவதிஜிஷு - விளையாடு மிடருதனில், க்ஷேவ
 க்ஷம்-விளையாடிக் கொள்ளுகிற வெவஸூரஜிம் - மீசமப்பால்
 யறுதந நிமமுடையவராயும் விஸாவாசக்ஷம் - விஸாலமான
 பணக்கையுடையவராய் மிருக்கிற, கௌஸவம் - பகவானை, சுஜா-
 எப்பொழுது, வக்ஷுஷா - கண்ணால், ஸுக்ஷேரஜி - பாகரப்
 போகிறேன் வெவஸூரஜிம், ஜீவாவாஹம் - நீண்ட கை
 யையுடையவராயும், ஸ்ரீரவஸக்ஷம் - உறுதியான பலமுடையவ
 ராயும், ஸுஜவத் - கருடமான வரகதையுடையவராயும்,
 ஜயத - லோகத்துக்கு ஸ்ரீரகாமாஸகம் - துரகததைப்
 போகடிக்கிறவராய் மிருக்கிற, ராஜிம் - ராமனை, சுஜாஜ்
 க்ஷேரஜிவஹ ராவஸஃ - ராமன், ஸுஜஷ் வஸவ - (நமமால்)
 பாகரப்பபட்டவராய்ச் சொன்னு தானே, ந - நமமுடைய

ராவவஃ! தஜஹ்வபுஷ்யஞ்ஞாகவஸுஷுஷுஷுநிவஹாவஸுஃ!'
 உத்யாபிகளில் கட்டளையிலே யிவன உத்யாபிதத
 படியே இழந்த விழவெல்லாததீர நிரகிஸயவொஹு
 னான தனனைக காட்டித தனமை பெறுததித தன
 தாளினைக கீழ்க்கொண்டு தனனோடு ஸகாமவொஹுஷ
 வுஷணமான ஸாயுஜ்யத்தாலே யிவனுக்கு ஸஜாகீய
 ரான வந்தமில் பேரினபத தடியரோடிருத்தி, இப்ப
 படி ஸஜஹ் பூதிவஸக நிவர்த்தி வலவடகமாகவும,
 ஸஸுர உபாவிலாவ வலவடகமாகவும, ஷேஸகாரூ
 வஸுர ஸஜஹ் மில்லாதபடியாகவும தன உத்யாபிதத
 துக கமூர உவமாக விவன உத்யாபிதத கெஹ்யபு
 னகளையெல்லாம யாவதாஹ்வியாகக கொண்டருளி,
 1 'ஸவயஸ உவயெ நித்யநிஷேஷாஷமதாஃ' என்கிற
 படியே தனக்கு மகோக்ஷமுமொரு வயஸில் தோழ
 னமாரைப்போலே யிருக்கிற நித்யஸூரிகளோடு
 இனயுவந்த விவனோடு வாசியறப்புரையறப்பரிமாறி

ஸாகம் - துகத்ததை, ஸஜஹ் - உதிகதுக கொண்டிருந்
 திற ஸாஸுரஃ-ஸாயன தஜஹ்வ-இருடடைப்போல, ஸவதெ
 ஷுஷி - பாதகரீரப பீபாகிஷா உத்யாபிகளில் கட்டளையிலே -
 அவதார கஸகாரில் இருந் மாகிரி பராததித்திருப்ப
 தைப்போல, இழந்த இழவு - இதுவரையில் அடையப்படாம
 விருந்த பகவதனுபவத்தின் நஷ்டம் தனமைபெறுத்தி-பரமஸார
 யத்தைக்கொடுத்து ஸகாமவொஹுஷணமான-ஸாயுஜ்ய
 ஆநந்தத்தை உட்கார யிருந்தகையே ஸவபாவமாகவு, உடைய,
 அநந்தமில் - நாஸமில்லாக, போ - பெரிய, இனபதது - ஆநந்தநை
 யனுபவித்துக சொனடிருக்கிற, அடியரோடு - தாஸபூதாகவாய
 நித்ய முகதாகளோடு இருத்தி - யிருக்குமபடி பொயது 'ஸஸு
 ர உபாவிலாவ' மாவது ஜீவாகமாவிறது ஸவபாவமாக உற
 பட்ட காய் ஸமபந்நமில்லாதவனு யிருக்கை முதலான குண
 களின் பரகாஸம் ஷேஸ' இதயாதி - தேஸம் முதலியான
 களிணுணடான ஸபகாஸம் புரையற - வயதயாஸ மில்லாம,

வெவ்ரா சூத்திரிலும் ஸ்ரீ வெவகூண மடித்திலு மருளிச
செய்த உமொரஸத்தினபடியே வெனகாணிகா துணிக
நிதூகிஜாநான விவனுபபாலே தான நிரகிஸயா
மடிஞயிரு உதம

வவ்ரா லிவடிவூரலிவலிவபுக வெகாணிகாநாமான
உயுவிடிவூரிகளிலும் 1 'வஸகம் வஹதி ஸுகாதா டெ
மராககாந்தரங்கா வம் நாராயணம் பூலம் | பூ
அநபேக்ஷிதங்கா ஸுவபுஹதி ஸுகாதா வர
உாதாநகாதமா ||', 2 'யெதுடிவெநநாமெனாகெ வுண்ண

பரிமாறி - ஸாமஸிலலிதது ' வெவ்ரா சூத்திரிலும் ' எனபதற்கு
' கடிாஹமெகாணிக நிதூகிஃ பூஹடிவடிவூரிக ' என
கிற ஸலோகத்திலும் என்றும், ' மடித்திலும் ' எனபதற்கு
' கடிாஹம் ' என்றாமபிதது ' நிதூ கிஃகரொ ஹவாதி '
எனகிற வரையிரான குாணிரையிலும், என்றும் காதபாயம்
வெனகாணிக - வெனொரு பரயோஜனத்தில் ஆசையிலலாத,
சூதூணிக அர ஸிலலாம இருக்கிற, அனறிசகே இதற்கு
மேறப்பட ||ருடாகதம் இலாக இதைதகநிர ஸாஸதிர
வலிதத 'மொடி மாரகாநா இருந்தபாதிதும் யுவ பரபன
னனுசகு அனொக யாங்க லலாமையிலை இங்கு அருளிசசெய
பபபடவிலலை எனது நிருபிசகபபோகிறவரப அபாடிபபபட
மராககாந்தரம் உனடெனபதற்கு பாமானம் அருளிசசெயகி
றா— வவ்ராலி ' என்றாமபிதது ' வவ்ராலி ' இதயாதி -
அவாசளுங்கு அலுபிரக வேண்டிய வஸதுகில ஆதிதயன
சோந்திருக்கிறபடியினை அங்க மண்டலகதைப பேதிததுக
கொண்டு போவநாசிய ஆச'சிராதிகதி அஸமபாவிதம் என்று
தாதபாயம் ஸுகாதா பரிஸுகதமான ஸவருபததையுடைய,
வஸகம் - ஸதவகுணமானது, பூலம் - பரபுவாயும், டெவம் -
மேதவனாய்மிருக்கிற, நாராயணம் அநிருதகாதி அவதாரங்க
ளைச செயதுகொண்டிருக்கிற நாராயணன், வஹதி-அடைவிக
கிறது, ஸுகாதா, பூலம் - அநிருததன முதலிய அவதார
ங்களை யடைந்திருக்கிற பகவான், சூதூ மா காணெ, வரகாதா

வாவவிவஜி-தாஃ | தெஷாம் வெவக்ஷேஜ்யோமம் மஹதாம்
 விஜயதே || ஸவ-புறொக ததோஹனா சூழிதேஜாஹார
 உவ்யுதே | ஜாநாநாநீ உஹாதேஜா யெநெதம் யாய-புதே
 ஜமக | சூழிதே டி-பு-ஸவ-பு-ஜா ஸபு-ஸூ-ஃ கெகவி-க்
 கவி-க் | வரணாநாதலிதாஸு தம் டெவம் ப்ரவிஸஞ்ஞ-
 த || தவூரகவி வி-நி-பு-கூ ஸநிர-ம-கத-தள வ்யூ-தாஃ |
 உமோலிதாஸுதொ லு-பி-ஃ ப்ர-பு-ஜம் ப்ரவிஸஞ்ஞ-த ||

மம் - பரவாஸு-தேவனே, வஹதி யெ - எவாசய, நொகெ-
 இநக லோகத்திலேயே, வுண்ண வாவவிவஜி-தாஃ - புணைய
 பாபநகரி-லாதவர்களாய், டி-பு-கொளுததபபட்ட, ஹஸ-நாஃ-
 ஸமஸாரமாகிற நெருப்புகுத ஹிதகுபோலே வருத்தி செய்யக
 கூடிய காமநகையுடையவார-ஃ, செஷேஜ்யோமம் - தேஷமான
 சிய மாகசத்தை, மஹதாம் - போகிற தெஷாம் அவாசஞ்ஞ
 கரு, விஜயதே - 2 | பராமமண ஸரீரஷ்டனே, யெந - எந்த
 ஸூரியனால, ஹம் - இநக, ஜமக - லோகம், யாய-புதே -
 (பரகாஸத்தை உண்டு பண்ணுவதினால்) தரிசபபட்டிருக்கிற
 தோ ஜாநாநாநீ - அனேசம் கிரணங்களை யுடையவனாயும்,
 உஹாதேஜாஃ - மிகுந்த பரகாசத்தையுடைய ஸவ-புறொ
 கததோஹனா - எல்லா லோகங்களுக்கும் இருட்டைப் போர
 கடிக்கிற, சூழிதேஃ - ஸூரியன், ஹாரம் - வழியாச, உவ்யுதே-
 சொல்லப்படுகிறான சூழிதேஃ - ஸூரியனால, டி-பு- - கொளுத
 தபபட்ட ஸவ-பு-ஜாஃ - எல்லா அவயவங்களுக்கும் முடையவா
 களாய்க கொண்டு, கெகவி-க் - ஒருவனாலும், கவி-க் - ஒரு
 இடத்திலும், ஸபு-ஸூ-ஃ - பராகத தகாதவர்களாய், வர
 ணாநாதலிதாஸு - பரமானுவைப்போல ஸபிஷ்மமான
 ஸரீரத்தையுடையவர்களாய்க கொண்டு, தம்-டெவம் - அந் அநி
 ருத்தன், ப்ரவிஸ ஈ - பரவேசிக்கிறார்கள் ஸநிர-ம-கத-தள -
 அநிருத்தனுடைய சகாத-ஃ, வ்யூ-கா - இருநது, தவூரக-
 அநத அநிருத்த விகார-ஃ, கிலிருநது, வி-நி-பு-கூ - விடுபட்
 டவர்களாய், உமோலிதாஃ - மனதை மாததிரம் மிகுதியா
 யுடையவர்களாய்க கொண்டு, தகஃ - அதிலிருநது, லு-பி-ஃ -

புஷ்பாஜ விறிஷுதா ஜீவம் ஸஹஷ்டுணந்தஃ | விஸ
ணீ விபுபுவரா ஸாஹ்யொமாஸு தெஸஸஹ | தத
தெஸுமுணுஹீநாஸெ வரஜாதாந ஜஹ்லா | புவீ
ஸணீ விஜஸுஷாஃ க்ஷேத்ருஜீதம் நிமபுணராத்ஃ ||
ஸவபூவாவஸம் வாவஸுஷெவம் க்ஷேத்ருஜீதம் விவிதக்ஷதஃ |
ஸராஹித க்ஷவாவஸம் நியதா ஸம்யதெந்ரீயாஃ || ஸனகா
ணவாவொவமதா வாவஸுஷெவம் விஸணீ தெ || ஐதூாழி
களான ஜஹாலாரதாழி வவநங்களிலும், 'ஸெதஹீவ
லிதஃ பூவபு விஸுரூபவயநம் ஹரிம் | ததொநிநும

மேலே, புஷ்பாஜம் - பரதயுமனனை, புவீஸணீ, புஷ்ப
ஜாஃ - பரதயுமனனிடத்திலிருந்து, விறிஷுதாஃ, ததஃ,
ஜீவம் - ஜீவாதமாககளுக்கு அபிமானியாகிய, ஸஹஷ்டுணம் -
ஸமகாஷணனை, விஸுநி - பரவேஸிககிருாசன, தெஸஸஹ -
அவாகளுடன், ஸாம்ஸுாஃ - ஜனான யோகத்தில் நிஷ்டை
புடையவர்களாயும், யொமாஸு - காமயோகத்தில் நிஷ்டையு
புடையவர்களாயு மிருக்கிழ, விபுபுவராஃ - பாராமமண
ஸரேஷ்டாகள் (ஸனகாஷணனை யடைகிருாகள்) ததஃ, தெ -
அவாகள், தெஸுமுணுஹீநாஃ - மூன்று குணங்களும் இல
லாதவர்களாயக கொண்டு, க்ஷஜஹா - சீககிரத்தில், நிமபு
ணராத்ஃ - ஸதவம் முதலிய குணங்களிலலாதவராய, க்ஷே
த்ருஜீதம் - க்ஷேத்ரஜனென்று சொல்லப்படுகிற, வரஜாதா
நம் - பரவாஸு தேவனை, புவீஸுநி, ஸவபூவாவஸம் - ஸ
லாவஸதுசகளுக்கும் ஆதாரமாகிய அதாவது அநதாயாமியாகிய,
வாவஸுஷெவம் - வாவஸுதேவனை, தக்ஷதஃ - உணமையாக
க்ஷேத்ருஜீதம், விவி - அறி, நியதாஃ - நியமத்துடன் கூடிய
வர்களாயும், ஸம்யதெந்ரீயாஃ - விஷயங்களிலிருந்து இழுக
கப்பட்ட இந்நிரியங்களை உடையவர்களாயும், ஸராஹிதக்
ஷவாஃ - ஸாவதானத்துடன் கூடிய மனத்துடன் கூடிய, தெ -
அவாசன, ஸனகாணவாவொவமதாஃ - அந்நய பரயோ
ஜனமான மனதையுடையவர்களாய, வாவஸுஷெவம், விஸுநி
ஐதஃ - இநத லோகத்திலிருந்து, ஸெதஹீவம் - ஸவேத
தனீதகார, பூவபு - அடைந்து, விஸுரூபவயநம் - விஸவ

காவராடி ஸ்ரீ கக் கந்தீரொடியள ஹரிம் || ததஃ ப்ரடிஹு
 காவராடி டேவம் ஸவெபுஸுரெஸாரம் || ததஹிஷ்டுணம்
 ழிவ்யம் ஹிவ்யம் ஹிவ்யம் | சயபவ்யவரொ காமு
 ஹிஷ்டு ஹிஷ்டு ஹிஷ்டுஹிணாம் | வரஹிஷ்டுஹிணாம் வியா
 நாம் வியாஹிணாம் தாதாம் || ' எனறிபபுடைகளிலே
 ஜயதூஹிதாழிகளிலும், 1 ' வியவாஹிணம் ஹிஷ்டு
 ப்ராவ்யுஹிணாம் தாதாம் வரம் ஹிஷ்டு வரஹிஷ்டு
 வ்யம் ஹிஷ்டு ப்ராவ்யு தாதாம் வியா' என்று ஸ்ரீவஹ
 ராசுராயிகாரணத்திலும், சில வயிகாரி விஸேஷங்க

ருபததைத் தரித்துக் காண்படுகிறது, ஹரிம்-(அவ்விடத்திலிரு
 கிறது) பகவானே, ப்ராவ்யு-அடைந்தது, ததஃ, ஸ்ரீ கக் கந்தீரொ
 டியள - காரதியுடன் கூடிய கந்தீர ஸமுத்திரத்தில், ஹிஷ்டுஹிணம் -
 அந்நித்தனென்கிற பகவானே, ஹிஷ்டுஹிணம்-அடைந்தது, ததஃ -
 அவ்விடத்திலிருந்து, ஸவெபுஸுரெஸாரம் - எல்லா ஸஸவரா
 களுக்கும் ஸஸவரான, ப்ரடிஹு - பரதபுமனன் என
 கிற, டேவம் - தேவனே, ஹிஷ்டு, ததஃ, ஹிஷ்டுஹிணம்-அநா
 தியான, ழிவ்யம் - அபராகருதமான, ஹிஷ்டுஹிணம் - ஹிஷ்டு
 ஹிஷ்டுஹிணம், பகவானே (அடைகிறார்கள்), ஹிஷ்டு -
 எ ப பெ பா மு த ம, ஹிஷ்டுஹிணம் - பருமமா
 ஹிஷ்டுஹிணம் ஆசைப்படுகிறது, வியாஹிணம் தாதாம் -
 ஹிஷ்டு காலத்தில் ஆராதனம் செய்வதில் ஆசையுடைய
 வாகளாயும், வரஹிஷ்டுஹிணம் - பரமை காரதி
 தாமத்தில் வித்ததியை யுடையவாகளாய் மிருக்கிறவர்களுக்கு,
 ஹிஷ்டு - இதுவும், ஹிஷ்டு - வேறொரு, காமு - வழி இப
 புடைகளிலே - இந்த விதங்களிலே வியவாஹிணம் - விப
 வததை உபாஸனம் செய்வதினாலே, ஹிஷ்டு -
 ஹிஷ்டுஹிணம் தாதாம், ஹிஷ்டுஹிணம் - ஹிஷ்டு
 ஹிஷ்டுஹிணம் செய்வதினாலே, வரஹிஷ்டுஹிணம் -
 வரஹிஷ்டுஹிணம் என்று பெயரையுடைய, ஹிஷ்டு - ஹிஷ்டு
 மான, ததஃ - அந்நி, வரம் ஹிஷ்டு - பரபருமமானது, ப்ர
 வ்யு - அடையப்படுகிறது ஹிஷ்டுஹிணம் விஸேஷங்க -

னோபபற்றச் சொல்லுகிற சூட்சுமத்திலும்,
 ஸத்யஞ்ஞானிகளிலிருந்து சூட்சுமவாசுகளுக்கு முள
 ள மதிவீசேஷாதிகளிருக்குங் கட்டளைகளவோவாயி
 காரிகளுக்கே சூட்சுமங்களாகையா லிங்கவைவகுத
 துச் சொல்லுகை யவெக்ஷித மன்று இகமத்யுத
 கதயனுஸந்தானம் ஸத்யநாதிகள் ஸத்யபூ
 அவஸ்யம் தீநிஷ்டான விவநுகரு
 ஸத்யநாதிகள் ஸத்யபூதிகளுக்குப்போலே உபாயஜமாக
 நாளதோறும் சுத்யவநங்களன்றே யாகிலும் இவ்வு
 வாயத்தி விழியுமபோது ஸத்யநாதிகளவோவாயி
 மனவாயிதவ மவெக்ஷிதமாகையாலே மனவவாயி
 ஸத்யநாதிகள் மாயப புகிரககடவன பினபு, வரப்
 புகுகிற கண்ணுலத்தக்கு நாளெண்ணி யிருக்குமாப
 போலே வலவாயிதவ வாயிதவ ஸத்யநாதிகள்
 சூட்சும இபவாயிதவ மபெறப்புகுகிறே மென்
 கிற ஸத்யநாதிகள் விளைபித்தகுகொண்டு ஸத்ய
 பூத்யநாதிகள் மாயிருக்கும் ஆகையா லிங்க ஸத்யநாதிகள்

அநதநத ஸாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் உபாஸன
 நிஷ்டாக்களை சூட்சுமத்திலும் - விபவ வயுஹசரமமாக மீமா
 க்ஷிததை யடைவது 'ஸத்யஞ்ஞானிகளிலிருந்து' எனப
 தோடு பருமமாவுடன் என்று சோதன சொள்ளவும் இது
 புராணதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'சூழி' ஸபதம்
 பலாநுஸந்தானத்தை குறிக்கிறது பசுதியாக நிஷ்டனுகு
 கதயனு ஸந்தானம் அநகமென்று ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் நிர்ணீதம்.
 அந்நேயாசிலும்-இல்லாமற போனபோதிலும் 'இவ்வுவாயத்தில்'
 இதயாதி-அங்கமாகா விட்டாலும் இந்த உபாயத்தை யனுஷ
 திக்கும்பொழுது பலத்தில் ஆகை அதிகாரத்தில் சோந்திருப்பதி
 னாலும் பிறகு வரப்போகிற புருஷாததத்தை சோந்ததாகையின
 லே ஸவயம் பரயோஜனமாகவும் இக்கதயனுஸந்தானம் அபேக்ஷி
 தம என்று தாதபாயம் 'ஸத்யநாதிகள்' மாவது நயாய விசா
 ரத்தினால் கரமாதிகளில் நிர்ணயமில்லாமல் பொதுவாகத் தெரி
 நது கொள்ளலது அவெக்ஷிதவிலி யுண்டு - அநுஷ

ஜ்ஞாநகோகிருததாலு மிவனு ககவெக்ஷிதவிலியுண்டு
1 'ஸரீவம் ராஜவிலஹஸ்ய ராஜஸ்ய விஜிதாதூதம்| ஸஜ்ஞ
ஹயஸம்யுக்தெய்யுதாநீலிவ உமொராமெயே||' எனனும
படி பிராடடி யிருநத விருபபு இவனுடைய உதூக
ஸநாதததுக்கு நிஷங்கம

நடைபெறவங்கிப பகலொளிநாளுததராயணமாண
டிடைவருகாற்றறிவியிரவிற்பதிமினவருணன் [ரால
குடையுடைவானவா கோமான பிரசாபதியென்றிவ
இடையிடை போகவகளையதி யெழிற்பதமேறுவரே

டான காலத்தில பல பராததனையாகிற அங்கமும், பிறகு புரு
ஷாததத்திலதவரையும் ஆநந்தானுபவமும் உண்டாகிறது விஜி
தாதூதம் - ஸாவஜ்ஞா யிருக்கிற, ராஜவிலஹஸ்ய - ராஜ
ஸரேஷ்டஞான, ராஜஸ்ய - ராமனுடைய, ஸரீவம் - ஸமீபத
தை, ஸங்கஜ்ஞஹயஸம்யுக்தே - (இப்பொழுதே போச
வேண்டுமென்கிற) நிஸசயமாகிற குதிரையோடு கூடிய, உமொர
மெயே - மனோரதங்களாகிற ரதத்தினால், யாநீலிவ - போகிற
வளபோ விருக்கிற 'இருபபு' எனப்பதோடு அஸோகவனிகையில்
என்று சோததுக கொள்ளவும்

அரசிராஜி மாரகத்தில் போகவகளை யனுபவித்தாலும்
அதையே நீடித்து அனுபவிப்பதில் ஆசை யுண்டாகி அததால
விளம்பாதிருண்டாகாது என்றருளிச் செய்கிறா—'நடை
பெற' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] நடைபெற - நடையைய பெறுமபொழுது, அதா
வது முாததநய நாடியாலே வெளிக் கிளம்பி ஸலாப கிரந்த
தைப பிடித்துக்கொண்டு போகும்பொழுது, அங்கி - அசனி,
பகல - மதயாஹநம், ஒளிகள - ஸுகல பக்ஷம், உததராயணம்,
ஆண்டு - வருஷம், இடை - நடுவில், வரும் - வருகிற, அதாவது
உபநிஷத்தில் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஸலாயனை அடைவதாகச்
சொல்லப்பட் டிருநதபோதிலும் பரதீதஸாநநரத்தில் சொல்லப
பட்டிருக்கும் நயாயத்தை யனுஸரித்து நடுவில் சோககப்பட

வீத்யவயவடிபஞ்சுரொஹாவரொஹ வரிஸுரெஹ

நிபுரயவடிவியாதாயாதசுரெஹ நிரணரெஹ |

சுயிமதவரிஸுரநீ மாரிதூயரெஹ நிவாஹுத

ஸுவயதி நிஜவாபாடியீ ஸயம் ஹரிவடிநஃ ||

உதி ஸ்ரீகவிதாதிபுல விஹஸ்ய ஸவதஞ்ஞவதஞ்ஞவ்ய

ஸ்ரீபெஹ்ருபநாயஸ்ய வெஹ்ருவாபுஸ்ய க்ஞகிஷு

ஸ்ரீபெஹ்ருவஸ்யுத்யவாரொ

மதிவிஸேஷாதிசாரவாகவிஸஃ.

|| ஸ்ரீபெத நிமகாஹ பஹ்ருபெஸிகாப நஃ ||

சேராசுபபுதநிருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே ஸரணம்

புருகுகிற, காறறு, இரவி ஸூபயன, இரவினபதி - ராததிரிககு
யஜமானனாகிய சந்திரன, மின - மினனல, வைதயுதன என்ற
படி, வருணன, குடையுடை (கரைலோகயாதி ராஜயததைஸ்சிப
புகுகிற) குடையையுடைய, வாஸூ - தேவதைகளுக்கு, கோ
மான - யஜமானனாகிய இரதிரன, பிரசாபதி - பருமமா, எனறிவ
ரால - என்று உபநிஷததில் சொல்லப்படுகிற ஆதிவாஹிகாகளி
ணை, இடையுடை - அநதநத மாககங்களின நடுவுகளில், போக
ங்கள் - போகங்ஸளே, எயதி - அடைநது, எழில் - தேஜஸஸை
யுடையதான, அதாவது எல்லா இடத்தைக் காட்டிலும் மேற
பட்ட தேஜஸஸையுடைய, பதம் - பரமபதத்தை, ஏறுவரே -
ஏறுவாராசள இததால இரதப பலங்களை இவன ஆஸைப்படாம
லிருக்க நடுவில் வந்த தாகையினாலும், பரமபதம் எல்லாவற்றை
யுமவிட மேறப்பட்டதாய் இருக்கிறபடியினால் இவைகளில் இச
சையும், அததால விளமபமுமுண்டாகாது எனபது ,தயோதி
தம்

ஸமஸாரத்தில் துசகாப்படுகிறவர்களுக்கு இரதக கத்யஸு

ஸரதானம் ஸுக்ருபமாயும தவரை உண்டாகக்க கூடியதாயு

மிருத போதிலும் ஸமஸாரத்தில் துககததை யனுபவியாதவாக
ருக்கு இது ஸுகருபமாயத தோனறுதே எனகிற ஸங்கைக்கு
ஸமாதானமாகவும், இப்படியே ஒவ்வொருவரும் அனுஸந்திக்க
வேண்டுமென்று கொண்டு ஸமஸாரத்தில் ஸுகமே இலலை
என்று ஸவானு ஸந்தான ரூபமாக வருளிச செய்கிறா—
'விக்ரவ்ய' எணராமபிதது

ப - ரா] விக்ரவ்ய - தூமாதி மாககமாகிற, வடிப்ய -
ஏறத்தலை, ரூரொஹாவரொஹ - ஏறுவது இறங்குவதாகிற,
வாரிஸுரெஃ - சுற்றுவதிலும், நிரணுரெஃ - இடை
விடாமலிருக்கிற, நிரயவடிவீ - நரக மாககத்தில், யாதாய
தகூரெஃ - போவதும் திருமபி வருவதுமாயிருக்கிற கரமங்
களினாலும், சீழக கூறப்பட்ட பிதருயான மாககத்தில் சில
இடங்களில் ஸுக துககமில்லாமல் கொஞ்சகாலம் விளம்பித்
திருக்கக்கூடிய யோகயதையுண்டு, நரகங்களிலோ ஒரு நரகத்
திலிருந்து மற்றொரு நரகத்துக்குப் போகிறபடியினாலே இரத
விஸரமமும் இலலை எனபது 'நிரணுரெஃ' எனபதினால் ஸூ
சிபிக்கப்படுகிறது 'நானே நானுவித நரகம் புகுபாவம் செய
தேன' இதயாதி இங்கனு ஸந்தேயம் ஸயிமத - அடையப்
பட்டிருக்கிற, வாரிஸுரணீஸ் - அதிக ஸரமததையுடைய, நஃ -
நமமை, ரூரொயரெஃ - தன ஆஜைஞயை வஹிததுக
கொண்டிருக்கிற அகனி முதலிய ஆதிவாஹிகாக்களினால், ஸூ
வாஹு - ஸமஸாரத்தைத் தாண்டுவதற்குக் காரணமான வழி
யிலே நடத்தி வைத்து, ஹாரிவடிநஃ - பகவானாகிய ஹரிசுந்த
னவருக்கூட, அன்றிக்கே ஹரியாகிற சந்தன வருக்கூட என்றாக
வுமாம், வ்யயம் - தானே, நிஜவாயாடி - தன்னுடைய
நிழலைக் கொடுத்தது, வஸுவயகி - ஸுகப்படுத்துகிறது 'ஹரி
வடிநஃ' எனபதினால் பரிஸுத்தமாயிருக்கை, போகயமாயிரு
க்கை, ஸமஸார தாபத்தை நிவருத்தி செய்யக்கூடியதாயிரு
க்கை முதலியது சொல்லப்படுகிறது 'ஹரி' ஸபதம் ஸாவ
பாய நிவருத்தியைக் குறிக்கிறது 'நிஜவாயாடி' எனபதி
னால் தனக்கே அஸாதாரணமான ஸரிய பதிதவாதி சின்னங்களை
ததவிர மற்ற தன்னுடைய எல்லா ஸவபாவங்களையும் உண்டாக
குவது சொல்லப்படுகிறது இங்கு 'வாஸுஷெவதருவாபாநா
நிஸீகாநவதி-டிடா | நரகாந்தார ஸூநீ ஸாகி சிய-டி-நலெ

வ்யுதே || ' , ' காதமபலவும திரிநதுமுனறேறகு அங்கோ நிழ
விலலை நீருமிலலை உனபாத நிழலல்லால் மறறோ உயிர்ப்பிடம
நானென்கும காண்கின்றிலேன ' இதயாதி அனுஸந்தேயம
லோகத்தில மறற வருஷங்களை நிழலைக கொடுத்த தாபத்தை
மாததிரம போககடிகின்றன, சந்தன வருஷம் வாஸனை முத
பெயவைகளையும் கொடுத்து போகத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறது
ஆகையினால் பசவான இவகு சந்தன வருஷமாக நிர்வாணத்திருக்க
கிறது

திருவஹீந்திரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நாஸிமமாசார்ய ஸ்வ மீகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதராயஸார வ்யாக்யானத்தில்

கதிவிஸேஷாதிகாரம்

முற்றிய

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே திருமொழி உரைநெய்ச்சிகாய நம: ||

பரிபூர்ண ப்ரும்மானுபவாதிகாரம்.

[பரிபூர்ண ப்ரும்மானுபவ பாகாரம்—லீலாவீழ்நி போகயமாதும் ப்ரு
காரம்—பலம மநகீரத்தில் பரதிபாதிருகப்படும இடம்—அபுநரா வருத
நிகரு பரமானம்—முகந தையயில் காரதமயமில்லை—ஐகயவாத நிர்ஸ
னம்—புநராவருத்தி ஸங்கா பரிஹாரம்]

விதேவீவபெ னுக்ஷீகாண் விவித்ருவிவதிசிகம்

வலிவமலிதஸுஃவபுராவிலுவுசு வலஹஜாகுதிசிகம்

வஸுததபுரவஸுவிவிவஸுஃவபுராவிலுவுசு தசுமவெரு

வஜதி வரண வரணவெருநிவருதிசிகவெருஜிதம்

|| ஸ்ரீ ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ திருமொழி உரைநெய்ச்சிகாய நம: ||

இப்படி அசசிராதி மாககததாலே செனறபின வருகிற
ப்ருமமானுபவத்தின ஸங்குபததையும், அது ஆநதருபமென
பதையும், ஐகயம் முதலியவைகளை அஸமபாவிதமெனபதையும்,
அநத அனுபவம் ஸவத பராபதமான கைங்காயபாயநத மாணை
யினாலே கைங்காயமும் புருஷாரததத்தில் சோககப்படடிருக
கிறதெனபதையும், பிறகு திருமபி வருவதற்குச காரணமில்லா
மையினால் புநராவருத்தி இல்லாமலிருப்பதையும் நிரூபிக்கப
போகிறவராய அதிகாராரதததை ஸங்காவிதகருளுகிறா—
' விதேவீ ' எனருமபிதது

ப - ரை] விதேவீ - தமோகுண மில்லாததான, வபெ - பரம
பதத்தில், இது ரஜோகுணத்திற்கும் உபலக்ஷண என்றபடி,
விவித்ரு - ஆஸசாயகரங்களான, விவதிசிகம் - விபூதிகளை
யுடையவனான, னுக்ஷீகாண் - ஸரிய பதியான பசவானை,
' காண் ' ஸபதத்தினால் அவனுடைய போகயதாதிஸயம் தயோ
திதம், வலிவமலிதசு - (பகவானுடைய உததாவை நடத்தது
கிற) ஆதிவா ஹிகாகளினால் அடைவிககாரபடவனாக கொண்டு,

இகமதீவீசெஷககாலே செனறவனுடைய
வரிவதிணபு ஸுஹா மஹவமிருகதமபாடி யெங்ஙனே
பரிபூரணபருமமானுபவாதிகாரம் யென்னில் — 1 ' அனைத்
துலகுமுடையவாவிதத லோசநனைத்தினைத்தனையும
விடாள்' ஐதூரிகாரிதபடி யே ஸவபுஷேஸ ஸவபுஷானு
ஸவபுஷவெஷுகளிலுமஸவெபுஷாரணையம ஐங்களான
விம ஹமணவிவதி கிவெஷிதங்களிலொன யங்ஙுறை
பாரமே நிரகிஸயவொமபுமாக விஷயீகரித்ததுகொண
பிருகதம இவவமஹவம ஸுஹானுகந மிவனு
ககு மதநுணதம, மாகையாலே வரணஸூகா சொல

ஸவபுஷ - அடைந்து, அகாவது பரிபூரணமான பகவானை
பரதயக்ஷமா யனுபவித்து என்றபடி சூவிலபுஷை - பரதா
ஸிரகிற, ஸவஹஜ ஸவபாவததிரோதபட்ட, சூகூரகிஃ - ஸா
வஜனுகவாதி ஸவபாவதானே பு நடப்பதுபகொண்டு, ஸுபு -
பரதாஸமாசச கொகிற துஷபுஷாநிஃ - (கனனுடைய, அவ
னைவிட்டுப் பிரியாகிருதமபடியான கிஷேஷகதை யுடையவனு
யசசொண்டு, விலிஷு - பாகாஸிககிற மணாஷுக - அப
றக பாபமதவம் முத ய துணைகளின் எட்டெனன துக் -
அநகர கு நவகருதப மறு - பரதயாஜனவகளைனன, அகா
வது கணனிஷ்ட பரதாரம் அனைதம ஸீரம் முகலியவைகளை
யெடுகதுசொண்டு நரபாயம் முதல பாவசளைச செய்கிறது,
இவவகளை யுடையவனுபகொண்டு, நிவர்த்திகயோஜிதம் -
திருமபி நருதலின் பரஸகாவமே இஸாமபிருககிற, லொமெ -
அனுபவததில், வரண மிருநதகான, ஸாஷூ - பரமாதமா
புடன்) ஸாமாபிருசகையை, ஹஜகி - அநடகமுன

அனைத்துலகம் - எல்லா லோகமதனையும், உடைய -
கனாகு விபூதியாச உடைய, அரவிநத லோசநனை -
காமரைப புஷபாவளபோன்ற திருக்கணாசனையுடைய பசவான,
தினைத்தனையும - ' தினை' எனபது அதயலபமான தானய விஸே
ஷம், அதாவது ஸவலப பாரமும், விடாள் - அனுபவியாமல விட
மாட்டாள் சொல்லுகிறது' எனபகோடு ஸருதி முகலியவைகளில்

லுகிறது 1 'உணாமுமுநல' மெனறும, 2 'நிரவூ
 திரயரஹாடிஸு'வவாவெவகருக்கணா | ஹெஷஜ் ஹ
 வசுபூவிரெகாணாதூநிசீதா||' என்றுஞ் சொல்லு
 கிறபடியே ஹவசுஸுரதிவம ஹோமூமாகப பூர்வம
 மறறுமுள்ளவை ஹோமூமாம படியெங்ஙனே யென
 னில — ராஜகீஷிஷிகரு ராஜாஹோமூனாலை அவனு
 கவிசநங்களாய் அவனுடைய ஹோமததுக குறுப
 பான ஹோமாவகாண ஹோமஸூநாழிகளும் இவ
 னுக்கநுக்கீருமா மாபபோலே இங்தும ஹவசுஸு
 ரதிவாநு'வநிகளானவை யெல்லாம் ஹோமூமாக
 குறையில்ல இப்படி ஸவசு பூகார விசரிஷ்டனாக
 கொண்டு ஸவெசுஸூரன ஹோமூனென்னுமிடம்
 ஸூ'திஷ்டதூ'ரிகளிலே பூவிலம் இவ்வசுததை
 ஹோயிகரணத்திலே ஹோயிததருளினா இவற்றில

என்று சொந்ததுக சொன்னவும் நிரவூ - போசசடி ரபபட்ட,
 சுதிரய - நன்னாவிட மேனமையயுடைய, ஸூஸூரடி - ஆந
 தத்திறகு காரணமான, ஸு'வவாவெவகருக்கணா - ஸூ
 மாயிருக்கை யொன்றையே லக்கணமாகவுடைய, வாகாண -
 அநாய பரயோஜனமாயும், ஸூதூ'நிசீ - நிகயமாயுமிருகிற,
 ஹவசுபூவிரெகாணாதூ - பசவாணையடைவது, ஹெஷஜ் - (ஸமஸார
 மாகிற வயாதிகரு) மருந்தாக, தீதா - எண்ணப்பட்டது உறுப
 பான-உபயுகதங்களான ஸூரதிவாநு'வநிகளான-ஸவருப
 ததைச் சொந்தவைகளான 'பூகார'மாவது குண விச
 ஹாநிவிசேஷணங்கள் 'ஸூ'தி'யாவது 'அவனபரமாதமாவுடன
 எல்லாக கலயாணகுணங்களையும் அனுபவிசகிருன, எல்லாவற்றையு
 மபாக்கிருண' என்றாததமுள்ளது 'ஹோயிகரணத்தி
 லே' என்பதோடு ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் 3 'கபரிஷ்டு' ஹவசுபூவிரெகாணாதூ
 ஸுவா'திவெவகருக்கணா' ஹோமூமாகப பூர்வம
 வசுபூவிரெகாணாதூ, ஸூ'திஷ்டதூ'ரிகளிலே பூவிலம் இவ்வசுததை
 ஹோயிகரணத்திலே ஹோயிததருளினா இவற்றில

[illegible]

கூவுகரு துஜாமாத ஸாஷ்டுங்களிறசொல்லப்பட்ட
 வீராவிலிதியில வடாபுங்குள சூதுனுக்கு ஹொ
 மாகக கூடுமோ வென்னில? அதிலுங் குறையிலலை
 விதொவஹதனுக்கு பூகிகுமாமான பால விதும்
 ஸதீததா லகூகுகுமாமாப போலவும, ஸாவபுலள
 னான விதாவினுடைய சிறைககூடம் சிறைகிடகநிற
 ராஜகூலாநனுக்கு அப்போது பூகிகுமாமாயராஜா
 சிறைககூடத்தி னின்றும் புறப்பட விட்டுகநது து
 ஹொமுக வைத்தவளவில சிறைககூடமான
 கோப்புககுலையா திருக்கசசெயதே விதாவின விலி
 கியென்ற கூகுகுமாமாபபோலவும,¹ 'யவ்யா ஸஹ
 ஸஹமெடா நிரயொ யவ்யாவிநா' என்றும்,² 'கஹி
 செஜீவிதெநாமெடா செநவாமெடா ஸஹமெடெண்ணெ

புருப்பதற்கும, ஸரீரத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்புகிற ஸமயத்திலே
 காமம் நிவருகதி யடைந்திருந்தபோதிலும் அப்பொழுதே போ
 கயமாகத் தோன்றும்புருப்பதற்கும, கிரஜாநகி காண்டினபிறகு
 ஸூக்ஷ்ம ஸரீரமும் விட்டுப் போனபோதிலும் பரிபூரணபவம்
 வருகிற வரையில் இந்த விபூதி போகயமாகத் தோன்றும்புருப
 பதற்கும, முறையே மூன்று தருஷ்டாததவள்ள உதாஹரிசகப
 படபுருக்கின்றன ராஜபுத்திரனுக்கு சிறைககூடம் அடைவிட்ட
 வுடனே போசயமாகத் தோன்றவில்லை, பட்டாபிஷேகம் ஆன
 பிறகு தோன்றுகிறது என்பது 'வைத்தவளவில' என்பதினால்
 தயோதிதம் யஃ எது, சுவயா ஸஹ - உன்னோடு (இருப்ப
 தோ), ஸஃ - அது, ஸுமயஃ - மோஷம், யஃ, சுவயாவிநா -
 உமமைவிட்டிருப்பதோ (அது), நிரயஃ - நாகம் சஹாரஸா -
 மஹாரதிராண, ராஜ்விநா - ராமனாவிட்டுப்படுகிறது, ராக்க
 லீசெஷ - ராக்கவிரளின நடுகிற, வஹகூரஃ - வலிக்கிற,
 செ எனக்கு, ஜீவிதெந - பராணனும், கஹமெடா - பரையா
 ஜனமில்லை, செமெடா - பணவசனினும், செநவ (பரையாஜ
 னம்) இல்லை, ஹமெடெண்ணெ - ஆபரணங்களினும், கஹ இல்லை

வஸஸ்ஸாராக்கஷவீ கெஷு விதாநாஃ கஹாரயம் | '
 எனறும், 1 'ஏருளுமிறையோனி' லும் சொலலுகிற
 படியே லவவசு ஸம்ஸுஷமினறிககே தான நினற
 போது கஷுமாரவிவமாகத தனககு பூதிகுலு
 மாயு மஸுமுகுலுமாயுந தோறறின மீலாவிலுதி
 யில வதாபுங்குள ஸுதனுப நிரகரலவவத மலவம
 பணணுகிறவனுக்கு நிரகியலொமல வதததிலே
 சொருகை யுவவஹம் இப்படி வகருககு பூதிகுல
 மாயு மஸுமுகுலுமாயும கஷு பத மிலலாதாக
 கமுகுலு ஸுலாவமாயு மிருககை அபவதாபுங்க
 கருககு லவவசுலவலிகம இப்படி ஸுலாவலிகமான
 பலம் மந்திரதீல வாமுகுலுததை யுடைத
 பரீபாதிக்கபபம இடம் தான தன பூகாரங்கலொல
 லாததோடுங் கடின் ஸுரேனா நாராயணன் பூ
 வு னென்னுமிடம் திருச்சு ததிலும் அபததிலும்
 வதாபுங்கு வதங்குளிலே யலிலொதம் முனபு
 சொன்ன கெஷுயப இப்படி வரிவலுணாபுமல
 வததாலே ிறதத பூதி விலெஷததுக்கு வரிவல
 மென்னுமிடத்தை ஸுததிலே பலகாலு மருளிச
 செயதார ஸுததிலெயில ஸுதிவலிகமான ஜக

'ஏருளுமிறையோன' எனருமரிச தம் திருவாயமொழியில பக
 வாணல் அங்குசரிக்கபபடாக ஆபாணதிரால தமககு ஓன
 றும் பரபோதனமில்ல எனருழவார அருளிச செயதிருக்கிழா
 சொருகை - உவாடவரி இருககை வதாபுங்குவதங்கள் -
 நானகாம 'வேற்று மலையயு நடப பதங்கள் அநாவது திருமந
 திரததி' நாராயணரய எனபதும், தவயததில 'ஸ்ரீ கெ',
 'நாராயணரப' எனபதம் முனபு - உததா கருதயாதிகாரத
 தில புருஷாபதமாச ஸுததிலே - ஸுருகதி ஸுததிலே
 'கமலவலிக' பூதிகாரிதாஸெஷஸெஷதெதகாரகிரா
 வலிதடுகெகபபு பூதடுவெகபா' இதயாதிவாகயங்களிலே
 ஜகஷணம் - ஸபாரிவெங் 'சுலி' ஸபதம் சிரீடையக

ணாழிகளும் ஜோதூழி ஸம்வாழகங்களு மெல்லாம்
 வுண்ணுவாவாதிவ கடிநிரவெகூடி மமவழிவாழ
 மண்ணெவ்வாழிமுக ளாகையாலே கடிமயமன்றிக
 தே கூடுவ வரீவாஹமான கெவறு கெகஜயகூத
 திலே யணவகூதங்கள் ஆகையால் ஞாஷீயாயற
 றது யமாவித கெகஜபகூபயகூ வரிவகூணகூ
 ஹாநூவ மென்றதாயிற்று இவ்வகூவமுண்டா
 அபுராவருந்தித பரமானம் னால் பின்னொரு காலத்திலு
 மழியா தென்னுமிடம் 1 'ஞாஷுதெ வரகம் பாக ய
 தொ காவதகூதெ யகி', 'கோஷுவகூ வாமஜகூ

குறிக்கிறது 'ஜோதூழி' இதயாதி—இவன் பிதாராஜா
 விருமபுசிஞானையானால் இவனுடைய ஸம்பலபகதினால் பிரி
 கள் உண்டாகிறாசா, அதைப் பிதாக்களுடன் கோருத ஸம்
 தை யனுபவிக்கிறான் 'என்றாத நமுள்ள ஸருதி யாயத்திலு
 இப்படியே மாதா, பாராய முகலியாவாதனாயும் ஸம்பாதித
 கொள்கிறான் என்று சொல்லி யிருக்கிறது கூடிநிர
 வெகூடி - காமத்தை எதிர்பாராமல், கூணவகூதங்கள் - ம
 ளடங்கி இருக்கின்றன பசவானுக்கு ஸ்வாசா பிரி மா
 முதலியவாசனோடு இருந்து வாய்காயம் செய்கிறான்
 கிற ஸ்வாச முண்டாய அதை அனுஸரித்து ஸ்வாச ஸா
 பித்து இப்படி நசவகாயக்களைச் செய்கிறபடியினால் ஸு
 லாம கைகாயமாகிறது 'ஸாகூஷோ து ஸூஷவஸாவஸம்மா
 ஸவாழி விஸெஷகசனாச கொண்டு குடியடிமை செயது சா
 யம்' என்று ஸ்ரீ பரமபத ஸோபானத்தில் அருளிச் செய்யப
 டிருக்கிறது அறத்து - நிஷ்காஷிரகப்படத்து கெகம் கய
 வயகூ - கைங்காயத்தில் முடிபு பெறுகிற, அகாயது க
 காயத்துக்குக் காரணமான நிதிரய பீதியை 'நாடாபு
 வரகம் பாக உயாநகதான ஸதானம், ஞாஷுதெ அ
 யப்படுகிறது யகி - எந்த இடத்திலிருந்து, யகி - ப
 நிஷ்டன், கநிவதகூதெ - கிருமபி வருகிறதில்லையா ச
 என்னை, உவெகூ - அடைந்து, கூஷ்வாஸம் - து

ஊர்வரையுயரையுதம் | நாவூவந்தி ஊராது ந ஸ்வஸிஸி
வரஜாமதாஃ || சூஸுஷு ஸ்வநாஜோகாஃ வுநரா
வதிபுமொஜபும | ஜாஜுவெது குகளனெப வுநஜபு
ந ந விடிதெ||', 1 'யோஸகெவநீலி கஷுஸிஸரமாவ
ஸூகி | ததாஸஸவபுஸிஸகாஸ வுநஜபுநநவிநிதி||',
2 'மகா மகா நிவதபுனெவஞ்ஞஸுலியபுடிபொ முஹாஃ |
கஷுரவி நநிவதபுனெ வுநராஷுந வினகாஃ||', 3 'வா

திருகு இருபபிடமாயும, ஸுராஸுதம் - அஸதிரமாயு மிருககிற,
வுநஜபுந - மறு ஜனமகதை நாவூவந்தி - அடைகிற
நிலை, (எந்தர சாரணத்தினால் அ வ ர ி) ஊராதுந -
மஹா நமாரரீளா, அதாவது 'ஸுஹா தாஸுபுமபும' என
கிறபடியே எனக்கு மிசபும தூஸபாக னோ, வரஜாம்-உயரந்த
தான, ஸ்வஸிஸி நிததினய, மதாஃ - அடைந்தவாகனோ
சூஸு ஸுஸவ நாஸ - பருமமானின் லோகம் வரையிடுவா,
ஜோகாஃ - ஸுராஸுதம், ஸுஜபுமிவாநராவுத்திமஃ - திரு
மடுவருதல் || மடய நவரன, களனெயி ஜாம் எனனை, உவெ
துது-அடைந்ததெனினி வுநஃ மறுபடியும் ஜபு - பிற
பபு, நவிடிதெ - இலி யதா - எப்பொழுது, ஸஃ - அந்த
முகநவ, கெவநீலிதஃ - பரநுகி ஸமபநக மிலலாதவனாய்,
ஷுஸிஸம் - இருபதகாராவது ததவமான பசவானை, ஸுமாவ
ஸூகி - அறுப மிககியு னோ, ததா - அப்பொழுது, ஸஃ, ஸவபு
ஸிஸகாஸ - எல்லா பரகாரத்தாலும் நிததினய அடைந்தவ
னாசயினால், வுநஜபுந - மறு பிறப்பை, ந விநிதி -
அடைந்தவனில் வடிவஸுலியபுடியஃ - சந்திரன், ஸுலாயன்,
முதலிய, முஹாஃ-சருமாரன, மகா மகா - போய போய,
நிவதபுனெ - திருமபுகினறன், வுநராஷுந வினகாஃ -
நவாதஸாஷுந மகர சிந்தனை பண்ணுகிறவாகனா, கஷுரவி -
இப்பொழுது, ந நிவதபுனெ - திருமபுவதிலகை, வாயினால்,

யினால் நமோநாரணுவென்று மததகத்திடைக கை
களைக்கூப்பிப் போயினாற் பின்னை யிததிசைக கென
றும பின்னை கொடுக்கிலும் போக வொட்டாரே' 10 தூ
ளிகளிலே பூவிலும் மலவசுகெழுபுறமும் உதமான
ஸவ்விஹாரத்தாலே வீராவிலுதிகியிலே புகுந்தா
லும் இவ்வமலவததுக்கு ஸஷ்வாசாபிகள பிறவா
மையாலே வுதாராவூதியிலே யென்கிறது இப்
படி உதாராவயி யிலலாத விவவமலவம் பெறுவாரா
கத்திசாரம் ஷ்வாசாபிகள லினனதென்று
தெரியாது ஷ்வாசாபிகளுக்கும் ஷ்வாசமுண்டு அப்
படியே 1 'யஜுஷ்யா யஜயோவ்யுக்ஷ வலுவூஷா
ஸாஜுமலவிகெ. வணடாவரசெவ ஸம்ப்ராபா ஸம்வரி
சிம் ஸ்ரீசுரீயஜா' என்று ஷ்வாசிகள் சொன்னார்கள்

நமோநாரணுவென்று (சொல்லி), மததகத்திடை - கலையின மத
யத்தில, கைக்களைக் கூப்பி அஞ்ஜலி செபது, இயகு ராயிர
வாசிச நமஸ்காரங்களைச் சொல்லி யிறுப்பது மானை நமஸ்கார
மான பரபத்தியையும் குறிக்கிறது, அகாவது பரபத்தியை
செயது, போயினால் - அசசிராகி மாஸத்தினால் சொல்லி,
பின்னை - மறுபடியும், இததிசைக்கு இந்த ஸமஸார பகவீசு,
எனறும - ஒருபொழுதும், பின்னகோடுகிலும் - பரிபூவாச
கொடுத்தாலும், போகவொட்டாரா - போவதற்கு ஸமார்த்தமாட்
டார, ஷ்வாசாபிகள - காமத்திற்கு ஸமாயலலாமல் பரவதி
சைச கனுகுணமான தனனுடைப ஸங்குபத்தினால் உண்டா
கும் விளையாட்டு 'சூழி' ஸபகம் நாஸகதை குறிக்கிறது
' என்கிறது ' எனபதினால் பகவ கனுபவ சைவதாபத்திற்கு விச
சேகதமான காமத்தினுண்டான தாமம் இலலை எனபதில்
புநரா வருத்தி இலலை என்கிற வபன பகளுக்கும் நிகபாயம்
எனபது ஸுசிதம் உதாராவயியிலலாத - மேல எலலை இல
லாத, அதாவது நாஸகதிலலாத, ஷ்வாசாபிகள - பாசரு கமான
ஸாரத்தில கீடைசியானது ஷ்வாச - மறவர்களான, யஜு
ஷ்யா யஜயோவ் - தாமாயாதா முதலிய பாசரு, ஜும

ஆகையால் உம்குஷ்டமெனயில் ஒளவாயிகங்களான
 வுத்தஷ்டாவகஷ்டங்களைக்கொண்டு உம்குஷ்டமெனயிலு
 முகத நமையில மகாவதாரதஷ்ட முண்டெ
 காரதமயமில்லை என்ற வாமதீகீதீயா உம்கு
 நுககெல்லாம ஸவெபுஸாரோடே வரவலாஷ்டு
 சொல்லுகிற மூத்தூழிகளை மறந்தாராகள சூவார
 வெவகஷ்டமுடைய உம்குஷ்டக்கருகது சூநடிஹாஸ
 முண்டாமென்று சிலா பொல்லாம வவமமாஷ்டமாரு
 லாம உம்குஷ்டவதற்கு முன்னேவரும ஸவவத மகாவத
 தில ஸஜோவததைச்சொல்லிறரு மத்தனை பிறபட

ஹிதெ - அந்நருகரபாட்டகான, வணடாவரகெவ - காம
 நத வானததை உடையவாகார யிருகரை (இருக்குமபொழுது),
 வலுவடாவலாஸா - முன ஜனமத்தில் செயத பகதியாகத
 தின அபயாஸந்தினுலே, ஸம்விலிம் - மோக்ஷ வலித்தியை,
 மூஉணியயா ஸபரியைப்போல, ஸம்வாஷ்டா - அடைந
 காரகள ஒளவாயிகங்களான - காமமாகிற காரணங்களினு
 லுண்டான 'சூழிகள்' எனபதினால் 'ஃ ஸாயகீயோமதாஃ'
 இய்யாதி ஸம்ருதிகளும் யுசதி ஹீராகமம குறிககப்படுகிறது
 மோக்ஷக்கித தாரகமப மிருகதீதபானால் அதற்குக்காரணமான
 ராமபரம ஒப்புகொரிய வேண்டுமாகையினால் காமமநசித்தவா
 டேரமோக்ஷமும் அநிதயமாக பாஸங்கிக்கும மோக்ஷமஸவாபாவிக
 மாகி ல எல்லாஜ ஸீவாதமாரதருடைய ஸவபாவமவத நபமாகையி
 னால் மோக்ஷத்தில் ரபகயாஸம வருவதற்கு காரணமில்லை என
 றுதாநபாயம உம்குஷ்டகுணாஸவாபாவவெவகஷ்டம்பாவாபா
 ஷம் ஸவெபுஷி ததாநநெந்யூருகதாம் ஜநயெயுமவா' என
 றிதவ முதலிய வசனங்களில் ஆசாரய வையமுண்டா யிருப
 பவாசருகது ஆநந நததில் ரநாய எனறு சொல்லி யிருப்பதற்
 கு, தாரகபாய மந ரிர செபகிறா - 'சூவார' எனருமபித்த
 ஹாஸம் - குறைவு 'சூவாமானுஸம்' எனபதினால் பரமஸாம
 யம சொல்லுகிற ஸருதபாதிசருகது ஹீராகமமாகையினால் இது
 ஆபநமென ரொப்பு ரொள்ளப்பட்டதல்ல எனபது தயோதி
 தம அபபாடி ஆபநமென்று வைத்துக்கொண்டாலும் அதற்கு

சூக்தானாகும நாளிழவே போககிப பொருளிழ
 விஸஸ் ஸ்ரீ விஷ்ணுமொகாபிகளிலே ஸாரொகூ ஸா
 ரவிஷ்ணுபிகாசும பெற்றாாகு சூக்தவ்வுவடிசம் சுபி
 ரவிபுக்ஷ-ததாலேபா மததனை இவவ-ம்
 1 'மொகெஷ- விஷ்ணுநி-வவநி செவிசு ஸகீவரூ
 திவகெவிசுமே | சுமேதூரவிவம் ஸகீசம் ஸகீசை
 ஸாயுஜ்யமேஷ-மொகாஷ- உகூ | ' என்று நியதிக
 கையாலே விகம் இது வரவிக நதிலே ரெனரு
 வரும ஸாயுஜ்யமே மொகாஷ-மெனநிறது அதுகரு
 ளே ஸஹஸ்யததில ஸகாபிகளைப்போலே ஸாரொகூ
 பிகளெல்லா மஹ-ததங்களைகையால அங்கொரு

ஸமாதானம் சூக்தாபதகு' இதயாதி நாளிழவு-சாலததின
 ஏறபட்ட நஷ்டம் பொருளிழவு - வஸதுவின நஷ்டம் முரநி
 என்று ரொஸபபட்ட ஸாலோகயாதிகளான பலவசனில
 காரதமயம் ஒப்புசகொள வேண்டிய தவஸயமனேரு எ
 பதகு ஸமாதானம் அருளிச செயகிருா—' ஸ்ரீ விஷ்ணு
 மொகாபிகளிலே ' என்றாமபிகது ஸாரொகூ - (119
 வானுடன்) ஒரே லோகததில வலிபபது, ஸாரவிஷ்ணு -
 (பசவானுகு) ஸதருஸமான ரூபததை யடைவது சுபி
 விபுக்ஷ-ததாலே - ஸவாககாதிகளைப்போல அதிக தூரம்
 வயதயாஸமில்லாமல் மொகாஷததிறகு மிகவும் ஸந் பத
 திலிருக்கிறபடியினாலே செவிசு - சிலா, விஷ்ணு -
 விஷ்ணுவினுடைய, மொகெஷ - லோகங்கலில, நிவவணி-
 வலிககிருாகா, சுமே - வேறு, செவிசு - சிலா, ஸகீவம் -
 (பசவானுடைய) ஸமீபததை, ஜீவநி - அடைகிருாகா,
 சுமேதூ - மறவாகா, ஸகீசம் - (விஷ்ணுவின ரூபததை
 சகு) ஸதருஸமான, ரவிவம் - ரூபததை, ஸகீசை - அடை
 கிருாகா, சுமே - மறவாகா, ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யம்
 தை (அடைகிருாகா), ஸத - அதுவே, மொகாஷ - மொகாஷ
 மாச, உகூ - சொஸபபட்டது நியதிககையாலே - 'த' எ
 பதினால மறவாகா மொகாஷமல்ல வென்று ஸதாபிககிறா

வாகும வெஷ்டுமில்லை 1 'கோஷம் ஸாஸூக்ய
ஸாஸூக்யம் பூரணம் தகராஜம் | ஐயுஷம் உயா
ஸாஸூக்யம் ஸாஸூக்யம் தவஸுவத |' எனகிற விடத்
திலு மிவவஸுங்கண்டு கொளவது ஸாஸூக்யமா
வது ஸாஸூக்யினுடைய ஸாவம் ஸாஸூக்யாவாடுரு
ஹோமத்திலே ஹோதாவாயக்கொண்டு கூட வஸு
கத மவன இங்கு ஸாஸூக்யாஸு ஹோமாதிற ஹோமத்
திலே ஸாஸூக்யம் உயுஷம் ஹோதாக்களா யுஷ
கையாலே உயுஷம் ஸாஸூக்யக்கென்கிறது. இப்படியா
கில ஸாஸூக்யில் ஸாஸூக்யாஸு ஹோமத்
முஞ் சேர பூரணம் பாரணே னென்னில —
ஸாஸூக்யம் உயுஷம் ஹோதாஸு ஹோதாஸு
ஸாஸூக்யம் தகராஜம் தகராஜம் விவாதம் |

பரிபூரண ஸாஸூக்யம் ஸாஸூக்யம் - ஸாஸூக்யம் ஸாஸூக்யம்
சிற, கோஷம் - மோஷத்தை, தகராஜம் - ஒரு பொழுதும்,
தகராஜம் - பாராதிகையிலும், ஸாஸூக்யம் - ஆஸூக்யம்
களைச காரபாறவதாசு, நல்ல வரத்தையுடைய, உயாஸா
ஹோ - ஸாஸூக்யத்தையுடைய பசவான, தவ-உயுஷம்,
ஸாஸூக்யம் - ஸாஸூக்யம், உயுஷம் - ஸாஸூக்யம், ஹோதா - ஸாஸூக்யம்
புகிறதன் ஹோதா - ஸாஸூக்யம் 'ஸாஸூக்யம்' என
சிற வயதந்தி அபிபிரேதம் ஸாஸூக்யாவான் 'இதயா
திகு இரண்டுபேரம் ஒரு வஸுதன் வயதாந்தம் பொழு
து அயுஷம் வாக்யம் ஸாஸூக்யம் என்கிறது எனது நாதபா
பாயம் அதாவது கூடசாஸூக்யத்தினால், இங்கு ஒரு வஸு
துவை அனுபவிப்பதில் என்று சாஸூக்யக்கொளையும் ஸாஸூ
யிக்கையாலே - ஸாஸூக்யப்படுகையாலே

ப - ஸாஸூக்யம் - இங்கு மோஷத்தில், ஸாஸூக்யம் - ஸாஸூக்யம்
மாவது, உயுஷம் - இருவாஸூக்யம், ஹோதாஸு -
அனுபவிப்பதென்ற வஸுதனின், ஸாஸூக்யம் - ஸாஸூக்யம்
கதை, தகராஜம் - அந்த வஸுதனினிடத்தில், ஹோதாஸு - அனு

சூதுகளுக்கு ஜமஷ்வார மிலலைபேயாகிலும் கூஷி
பண்ணின் விதாவும் நிவஷ்வாரரான வசூதாதி
களும கூஷிவறுததை மூசிகதுமாபபோலே ஜமஷ்வா
வாரததால வரும் ரஹம் வுாவரிககிற வீஸ்ரணுக
னுகதும் பாரததிருக்கிற சூதுகுகும் துறும் வசூதா
காரரும் 1 'ஜமஷ்வாரவஜ-ஓ' என்று துடங்கி 2 'ஹோ
மஹாசூவரஜூவிஜாஹ' என்றருளிச்செய்தார 'வாரஜ
வஜம் ஹிவராயஜ' 'வஜஜிவ வஹாஜி மஃ' என்று ஸாக்ஷா
யந்னுஞ்சொன்னான் ஸஷஸக்தியன்றிகேயிருக்கவெஹ
ஜகயவாத ரீஸனம் ஸூசிகளும் விரோயிகக வராயஜ
ஸஷஸததுககு வெண்கூம் பொருளாக நினைத்திருப்பார

பவத்தினுடைய தாரதஜே விவீரததா வயதயாஸமில்லாம
விருக்கை, வரஷி-ததா, (என்று சொல்லப்படுகிறது) ஒரீ
வஸதுவை அனைகம் போகன அனுபவித்த போதிலும் அதில
ஆநந்தத்தின் தாரதமய மிருககலாமாநைரினால அப்படி ஆநந
தத்திலும் தாரதமயமில்லை என்பது இரதப பதகதினால் சொல்
லப்படுகிறது

கூஷிவறுததை - சருஷியினால் உண்டாகும் தாரதயாகி
களை ரஹம் - ஆநந்தம் ஜமஷ்வாரவஜ-ஓ - (முகதா
ககு) ஐசத்ததைப்பற்றிய ஸருஷ்டயாதி வபாபரயசனாக தவிர
(மற்றவைகளிலுபரவானுடனஸாமயம்) ஹோமஹாசூ வரஜூவி
மஹ - அனுபவம் மாததிம ஸமமாரிநுதம் என்பதில் ஸம்
ருதி முகதயவைக மிருக்கிறபடியினாலும் (ஐசக வபாபரயமி
லையேயாகிலும் ஆநந்தம் துலபமானது) வராயஜம் - ஸாக்ஷா
மாவது, வாரஜவஜம் - ஸமமான போசத்தை உடையவனுரிரு
க்கை, ஹி - என்றல்லவே, வஹவாஜிமஃ - பருமமகை
அறிந்தவாகன, வஜஜி - சொல்லுகிறாரா ஸஷஸக்தியன்
றிகேயிருக்க - ஸாக்ஷியம் என்கிற ஸபதகதுககு ஒன்றிரி
களை என்கிற அாகதத்தைச் சொல்லக்கூடிய ஸகதி இல்லாம
விருகர 'ஹேசு' 'கி' சனாவது பரமாமகாவிற்கும் ஜீவா கம

ககு உத்தன வரகலாஜுததையடையுமென்றும் தாடி
ககா மெனறுஞ சொலலுகிற ஸு கீகளும் விரொயிக
கும் 1 'உல வரயலுஜாமதா' என்று மீதாயயுது
மருளிச செயதான் இவவயுத்ததை 2 'வரெண வரய
கீய வவகெதுவு வலெதுவெவ | விஸுஜயலுஜா ஸு
கெத வுஜெதவ வவவலிதாது || விஜுதயலுஜாஜுகெத
வலெதுலா தவதுல | வியொம யலுணாரெவெவ வியொ
மாதாலவதுவி || விரெகலிணா விரெகலி வலெ

விறகும் பேதததைச சொலலும் ஸருதிகள் தாடிக்காம -
அதைபபேபானற ஸவபாவகதை யுடையவனும் 'ஜலதகில மற
றெரு ஜலததைச சொததால் எப்படி ஸுரே ஸவபாவததை
உடையதாகிறதோ அதைபபேபால எனறாததமுள்ள ஸருதி விவ
கிதம் கி எனக்கு வரயலுஜு - ஸமானமான ஸவபாவ
கதை உடையவாகளா யிருநகையை சூமதா - அடைந்திரு
சகிற இவவயுத்ததை - மோசுததில் பேதமுண்டு எனகிற அா
தததை வலகி - இரக முரதன, வரெண - பரமாதமா
யுடன வலெது - சோதது, வரயலு - பரமாதமாவின் ஸவ
பாவவசர்ளயுடையவனாக வலகி - ஆகிறன, மேல இதை
விவரிக்கிறது, ஸுஜெத - அவிதையை முதலிய தோஷங்களில்
லாக (பருமமகதுடன் சோதது), விஸுஜயலுஜா அவிதபாதி
தோஷங்களில்லாக ஸவபாவமுடையவனாக (ஆகிறன), வு
ஜெத - ஸவஜஞ்ஞன பகவானுடன் (சோதது), வுலிதாது -
ஸவஜனாகும், ஜுகெத ஸமஸார பந்தமே இல்லாதவனான
(பகவானுடன்), வலெது - சோதது, விஜுதயலுஜா - ஸம
ஸார மிலஸாகவனுடா (ஆகிறன) வரகலுஜு-ஸு'பரத வமசத
தில் பிறந்த பரமாராஜாவே வியொமயலுணா - துககமில்
லாக ஸவபாவமுடைய (பகவானுடன் சோதது), வியொமாதா -
துககமில்லாகவனாக, வலகி - ஆகிறன, தயா - அப்படியே,
விரெகலிணா - மஹாநதகதை யனுபவித்ததாக சொனடிருக
கிற (பகவானுடன்), வலெது, விரெகலி - மஹாநதததை

தெதுஷ தயாலவெசு | ஸாமிகஜுணா ஸாமிசெஸுஷ
 லவதுஜிதஜீவீரோதுவிஜோதாவ லவதிவசெது விஜோ
 தமா | செவனூததயாமெவஷ செவனெநவசெதுவெவி
 ஸுதனூஸுஸுதனூண ஸுதனூசு உவாஸுதெ |
 வனதாவசெதுசு கூரிதம் உயா தெ தயூம் உஹாராஜ யயா
 யுதகவம் | சூதூரஸும் பூதிமரஹு வாயுதம் ஸமாததம்
 ஸஹவிஸுஜகாஜம் || ' எனறு வவிலுசுராஜ ஸம்வாடி
 ததில பாககபபேசி இதுவே வஸகாயுத மென்று
 உஹவிசு நிமிதிதநான இங்கு உசூன ஸுதனூ நென
 கிறது கஜுஸு னனநெனறபாடி உசூரிஷயமான

யனுபளிப்பவனாக, லவெசு, ஸாமிகஜுணா - பரிஸுத்த
 மான காரியங்களைபுடைய, அதாவது காம முதலமாகவல்லாத
 வயாபாரவாழ்வுபுடைய (பகவானுடன் சேர்ந்து), வனஷி -
 இந்த முரதன், ஸாமி - காம முதலிலலாத வயாபாரத்தை
 புடையவனாகவும், சூதிதஜீவீரோது - அளவிலலாத நான்கிய
 புடையவனாகவும், லவதி, விஜோதா - ஸாமி நிஞ்ஞ
 மிலலாத பரவானுடன் ஸசெது, விஜோதாவலவதி, தயா,
 வனஷி, செவனெந - பராகருதங்களுடன் தேஹாதிமிலலாத
 பகவானுடன், ஸசெது, செவனூதா (லவதி), ஸுதனூ
 ண - காமபகருத ஸபாபாதிநான்கு (பரிஸுடன்
 சேர்ந்து), ஸுதனூ - காமபகருத ஸபாபாதிநான்கு
 சொண்டு, ஸுதனூசு - ஸாமிநிஞ்ஞமிருத முத ஸாமபகருத,
 உவாஸுதெ - அடைகாரன், உஹாராஜ ! வனதாவசு -
 இவ்வளவு, உயா - என்னால் யயாயுதகவம் - ஸஸுவின
 உணமையை யனுஸரித்து, தயூம் - னனையான, வனதுசு இந்த
 வாதனை, கூரிதம் - சொல்லப்பட்டது, சுவம் - நீயும், சூயுதம் -
 சீழாசொலிய அராதனை, சூதூரஸு - நேயநிலலாதவ
 னுபக கொண்டு, பூதிமரஹு - அங்கிருந்து, ஸமாததம் -
 அநாதியாயும், விஸுஜம் - பரிசுத்தமாயும், சூயுதம் - ஸாம
 கருக்கெல்லாம் ஆதியாயுமிருக்கிற, ஸஹ - ஸாமபகருத,
 (உபாஸ்) உஹவிசு - வவிலுதம் ஸாராஸுதனை - 'அயா

ரொ யொவள கொக்ஷவெதெலுயுஜுதெ ||', 1 'சுய:
 விண்ண யயா வவழி வீடுவழிஷ துவிவவசு | தயா
 விழாவிஷம் தெவொ வொவரதுவரித்ஷகி ||' உதாரவி
 பூரணவவவவ ம விரொயிகதும் ஆகையால உக
 னுகது ஜோதவொமரிகளால வந்த வரவவரவமே
 யுள்ளது ஂம்யுர னுகது மதுவாரிவிதனைப்போ
 லே முக்ஷணமாகதொனன ஜமசுகாரணகவொக்ஷ
 பூசக வவபூயாரக வவபூநியனூக வவபூவெஷி
 கவவவபூயாரிசு வவபூயவவவவ வவபூவெஷி
 வெஷி வவபூவொகயாரணக வவபூ உககூசு
 வாவூக வவபூவவபூசு வவபூவூவ ஜோதாத
 வாரவிவக முக்ஷவவயகவாழிகள பூதி நியதங்கள்
 உக னுகது குயெயக வியெயக வெஷகவணகவாழி
 கள வவவவதங்கள் இப்படியானில் 2 'நவம்வதாரம்

மொகஷவெனெல்: மொகஷ பகதா இவ்வாறென யுஜ்ஜ
தெ - சே நகிருதா, யமோ ஈபபடி சுய: வினெண் - இருமபு
நுணைடையி, மிண் வஹி: - வேறுபட்ட தெருபு, சுவி
ஹவக் வேறிலாதகைப்பால் திஷ்கி - இருக்கிறதே,
தமோ, ஐஷ விஷம் - இாத பரபஞ்சகநத, டேவ: - பரவான,
சுவர்து - வயாபிததுகநொண்டு, வரிதிஷ்கி - இருக்கி
றான பூரணவஹஸ் - அனேசம பரமானங்கள்
வவபுஷாபுஜிதாநாநதவரவிவக் - எல்லா இடத்திலும்
யயாபிததிருதிரு நூநாநக ஸவருபத்தை யுடையவனுரிருக
யா, இந்நவவாநாநாநபு இந்நவவாநாநாநபு பூகி
நியதங்கள் - அஸ்தாரணமாச ஏற்பட்டாயா வ்வொ
ஸாநததுபாநுடைய, வஜாஹாரெ கொடுப்பதிலும், விவ
ஜா-ஆபததுரார், விநிவகடுகெ - பிநதபபபபிலும், த்-
அநத, வுரவெஷாதூலிநா - பரவாநதநகிர, வஜாபு:
கூபிசு - ஸாநாநகியமுதா யவன ஒருவனும், ந இவலை

ஸஜாஹாரெ விவடிாஹி நிவதடுதெ| ஸஜமேயூவிடிதே

புநராவருத் திஸாகா பஹாரம் கஸிதம் விநா வுரூ
ஷோதகம்||' எனகிற நிலையாய ஸுதஸ்ரலலாத உக
ருகத ஏதேனுமொரு ஹேதுவாலே சுவரூபிஸமெஜ்ஜ
வாராதேநா வென்னில' அது வாராது 1 'ஸாயு
ஜம் ப்ரகிவஹாயே தீவ்ரஹதாஸபவநி நஃ | கி ஜ ரா
ஜமெ , நிதம் ஹவநி நிர்வஹவாஃ||' என்று தானே
யருளிப் ரெயதானிறே உஜுக்ஷுடிஸெயில கெவ
யூவி ரதைபும கெவநுவிததைபு ம உலவிககையாசிற
பெனரூபுக்கெவநு வகரில வெராஸூம ிற,நதவிது
உகதுகது ஸபூராதகமாக ஸவத்ததைபும காணகை
யாலே ஸெவயூரகாலவ ப்ரஹ்ஜ மிலலாமையாலும
அ,ந வுரூஷாயூரணா வகரின்னுடைய ஷோஷம
மேலா நிதம் ப்ரகூக்ஷித மாகையாலும ப்ரகிஷிதமா

ஸ்வதஸ்ரலலாத - ஸவதநதிர ஸலலாமையாலே பகரா
ஹமைய ராயத்திலாவது, இஹ புருஷாக்கங்ஸரில
தவாரு ப்ரகூக்ஷ உண்டாவதினாலாவது கனவாடைய அ,
ஞானநதினாலாவது, பரவானுடைய அபரீகிரினாலாவது,
புநரா வருத்தி உண்டாஸம் எனகிற ஸங்கை அஸம்பாநிதம்
எனவ நிநுபிசகருஞ்சிறா—' அது ' எனமுரம்பகது வெ
எவாகள, தீவ்ரஹதாஃ-பரமபகதியுடையவாகளாயதகொண்டு,
தவவ்ரஹதாஃ - விஸேஷமான தபஸஸைச செயது, அனநிஸே
விளம்பாக்கமர்களாய உதகருஷ்டமான த ஸஸாகிற பரவா
ஸதைச செயது, ஸாயுஜம், ப்ரகிவஹாஃ - அடைந
தாக்கோ, தெ - அவாசன, ஜி - எனகது, நிதம் - எப்பொழு
தும், கிஃகரஃ - ஸரமகாயம செயது சொண்டிருப்பவாகளாக
வும், நிர்வஹவாஃ புநராவருத்தி ஸங்கை முகலிய உபதரவ
மிலலாதவாகளாயும், ஹவநி ஆகிராசா இததாஸ முகல
ஸங்கை பரிஹருகம் 'ஷோஷமேலலாம'எனபதற்கு முமுக்ஷு
தஸாரில பராசரப்படாத தோஷவகா கூடப்பாக்கப்பபட்டது
எனமம், ' ப்ரகூக்ஷிதமாகையாலும ' எனபதற்கு முன

[illegible]

னுடைய விஜெயாலே வுமராவரத்தி புண்டாகிற
தோவென்று ஸஜிகக வெண்ணைது ஸாஷ்வஸூரயி
காரங் கழிகையாலே சூஷுசெயி லாஜிதா திருஜக
மிலலை அவனுக்கப்பே தனக்குகப்பாபையாலே ஸாஸ
நாலிகைததுக்கு விவரீதமான வமராவர மிலலை
ஆகையால் செஷ்யு வயது வரிபாடுணு வுஷா
மாவ ரவிவமான செஷ்யு வுஷாஷ்யும
மேல யாவதாதுவியாயிறு இவைபெலலாததை
யும நினைத்து 1 'சுமராவரத்திசுஷாடி நாவரத்திசுஷாடி'
என்று ஸுதிசுசாரரு மருளிச செயதா

ஏறியெழிறபதமெல்லா வுயிராகுமித முகக்கும
நாறுதுழாயமுடி நாதனை நண்ணியடிமையினம
கூறுகவாநத குருக்கள குழாங்குள குரைகழற்கீழ
மாறுதலினறி மகிழ்நதெழுமபோகததுமன னுவமே

பரீதியைப் பண்ண அவனும் அப்படிப்பட்ட பரீதியைப்பண்ண
கிறபடியினால் அபரீதியுண்டா வது அஸ்யாதமள பததுத்யோகி
ஸாஷ்வஸூரயிகாரம் ஸாஸநிரததுக்குவஸப்படடு நடப்ப
ணடுமெனசிற வதிகாரம் நினைத்து வரிததமாயமனகில வைத
கொண்டு (மோக்ஷததையடைந்தவனுக்கு) சுமராவரத்தி-திரும
வராமலிருப்பதுண்டு, ஸஷாடி - ஸருதியில சொல்லி இருப்ப
னால ஸுதிசுசாரத்தை திருப்பிச் சொல்லி இருப்பது ஸாஸநிர
தின முடிவைக் குறிக்கிறது

‘மமவசுநநம் ஸாஷ்யம் மாராவநந வசுநநம் | கரீரம்
ஸகபூரயா யுகம் ஸுஷிகை வரி விஸெஷதஃ ||’ என்கிறபடியி
ஆசாரய கைவசாய பாயந்த பரவந் தாவாயம பாரபநி
மிசயம் போப நபயா யிருசிறகெனசா ஆதகதை ஸா
ஸநநான முகராவில அருளிச சொல்கிறா—‘நரி’ என்கிற
பிதது

1 - கா] எழில் - ‘சுமராவரத்திசுஷாடி’ என்கிறபடியி
பாசாசுதிதது சொண்டிருக்கிற, பதம-பரமபதநி, ஏறி, எல்லா

வ்யாக்ரகம் - ஸகல ஜீவாதமாககருகம், இதம் - ஹிதததை,
 உகககம் - ஸந்தோஷிக்கிற, அதாவது பரிதி பூவமாக நினைத
 துககொண்டிருக்கிற, அன்றிசச எல்லா ஜீவாதமாககா விஷ
 யகதிலும் அலப வயாஜான பரபதகிபாகிற உபாயததை
 பரியமாய அங்கிகரிததுக கொண்டிருக்கிற, 'உககதேதருகு
 முபாய மொனமுல' எனறிலாதாம அருளிச செயதிருப்பது
 அனுஸந்தையம், நாம நல்ல ஸாஸனையபுடைய, கிழாய -
 கிருததுழாய மாசையை முடி - ஸிரஸஸில தரிததுககொண்டிருக்க
 கிற, இது போகபதவோப யுகதககளான மற்ற எல்லா ஆகாரங்
 கருககும் உபலக்ஷணம், நாதனை - பகவானை, நண்ணி - கிடடி,
 அதாவது அனுபவித்தது, அடிமையில - கைககாயததில, நம் -
 நமமுடைய, கூறு - பாகததை, தாய பராபதமான பாகததை
 எனறபடி, கவாத - காபானை அங்கிகரிததுக கொண்டிருக்கிற,
 அதாவது இரகக கைககாயவரன நமககும் கிடைக்க வேண்டு
 மென்று எண்ணிக கொண்டிருக்கிற, குருக்கள் - ஆசாரபாக
 ளுடைய, குழாங்கள் - ஸமுதஹதகின, குரைகழலகீழ - ஸபதித
 துக கொண்டிருக்கிற திருவடிகளினகீழ 'ஸுஷோவந்யாஸ
 ஸிக்ஷாவபிசிக்ஷாபாடபெருநிலிவக கருவரடிக்ஷாபாடபெருநிலி
 வகிக்ஷாபெருநிலிவக' என்று பரவாஸுதேவன
 ஸபஹுமாமமாக பரஸாதிதக ஸபதாபமான ஸிரககழலகளை
 யுடைய திருவடிகளினகீழ, மாறுதலினறி - புநராவருத்தி இல
 லாமல, எழம் - மேலமேல வருத்திபடைபா நிறகிற, போகதது -
 அனுபவகதில, மகிழ்நது - பரிதி பூவகமாக, மனனுவோம-ஸதிர
 மாய இருப்போம் இததா ஆசாரய சைவசாய பாயநதமான
 பகவத கைவராயாப புருஷாஸதததில சூகதநெனறும், மிகவும
 ஆநந்தாரமெனறும், இந்த விபூகியிலேபாசே நிகய விபூகியி
 றும் உதகேஸாயதமம் எனறும் தெரிநிககப்படததகிறது
 'நேதவமற்றறியேன', 'சரியமேசாயத திருவுருக காணபன நான
 பெரிய வணகுருகா நமசி பாராநிரியெய 'சுருவரக
 வாவிநித்யம் யடிய வரணன ஸரணன சீத்பம் இதயாதிகள இங்கு
 அனுஸந்தையம்

பெருவிடாரப்பட்டவன குளிரது கெளரிது நிறைநத
 துணைக க காகநுதைக சண்டாற்போல இவவதிகாரததில

ஸவிஸ்ராஜ ஸுக்ர ஸுதகருஹகஞ்ஞோறுகருஷா
 உராவிலுய்யாவஸு உபுநவரி உபுநிவிலாதி ஸுரூலாஃ
 உபுசுஷீரமூரய ஸுமண விலவா ஸஹதகரு
 தஹா-தஹ ஸுஹா-தஹவ வரிவாஹாஸஹுவிபாஃ
 உகி ஸ்ரீகவிதாதி-க விலஹஸ்ய ஸவ-தஹு-தஹு-
 ஸ்ரீஉகை-தாபஸ்ய வெஹாநாபாப-தஸ்ய க்ருகிஷு
 ஸ்ரீஉக-ஹஸ்ய-த-பஸாரொ
 வரிவ-த-த ஸுஹா-தஹவ-பிகாரொ-த-வி-ப-

॥ ஸ்ரீ உகை திமகாஹ உஹா-த-பிகார-த-
 ॥

சீராதபபுதரிருவேண்டமுடையான திருவடிகளே ஸாரணம்

நிருபிசகபபட்டபடி புருஷாரதக விஸேஷ நிர்ணயம் பிறந்தவன்
 தவராதிஸயத்தினால் இந்த விபூதியில் உணர்ச்சாலமும விளம்ப
 மிலலாமல் உடனே பெற்றே வணநிமென பீபே ரிகிறான் என்கிற
 வாத்தத்தை ஸவாஹஸநதான முரதகா ஸ்ரீ நிருபிகதருளுகிறா-
 ' ஸவிஸ்ராஜ ' என்றாமபிகது இதில் ஸாவாகாரத்தினாலும்
 பரிபூரணமான பசவான அனுபவித்தது ஸாவவித நகனகாயக
 களையும் பெற்றேவணநிமெனறு, மிகுந்த பசியுடன் இருப்பவன்
 அனனாதிகளைப் புதிதகப் பாரிககிறாபீபாஃ பாரிககிறா

ப - ஸா] ஸவிஸ்ராஜ - ஸுயாமலிருக்கிற, ஸுக்ர - தவரை
 ஸுடைப, ஸுத - அனைகநா ஸுடய, கருஹ - கலசங்கரா
 கிற, கஞ்ஞோறு - அலைநினைவு, அதாவது ஒரு நகனகாயத
 தைச செயதுகொண்டிருக்கிறபொழுது மஹா கைங்கரியங்
 களையும் அபபொழுதே செய்ப வேணநிமெனறும, ' முடி
 யானே ' என்றாமபிகது திருவாபமொழியினபடியே ஒரு
 வெரு இருக்கியமும மஹ இருக்கியங்க ஸுடைப வயாபாரங்க
 ஸேச செயா வேணநிமெனறும உண்டாகிய அனைகவிதமான
 ஸாததைகா வணநிமெனறும முன்னே என்று ஒரே ஸம்
 யதில் உண்டாகிறாய் ஸ்ரீனில் அந்தந்த ஸாததைகா தங்கள்

தவசள ஸர சந்தசகு விஷயமான கைததாபரகளை உணரிபண்ண
வேண்டுமென ஸ்ரீசபப்படுவதினா புகதி கலசாததை யடைகின
றது 'ஜெஸாரோருத பஞ்சதவஞ் சந்தபதஃ ஸ்ரீவாதிசொபம்
கூழி' என்கிறபடியே சரமங்களை தெரியாமல் நடக்கிறவென்று
தாதபாயம் இததால் முமுக்ஷு வானத ஸ்ரீபி ஜஞானநதயாதி
களின் குறைவினா ஸரததைகள் பரிமிதவக யாகவும் விசந்ததை
உடையவைகளாகவும் உண்டாவது விலக்கப்படுகிறது **ஓ நிவ்வி**
காழிஸுமூலஃ மஹாஷிதன், ஸிந்தியடைந்தவாசள முதலா
னோககு ஸுலபங்களான, 'வகுந்தத கமரரும முனிவரும
வியந்தனா' என்கிறபடியே '**ஓ நி**' என்றது அனுபவ பராச
ளான நிதய முகதாக்கை, '**விக** என்றது சைவராய பராச
ளான நிதய முகதாக்கை, அன்றிகடே '**ஓ நி**' என்றது 'எவ்வி
டத்தில அநாதியான நுஷிசள இருச்சிறாதனோ' என்றாதத
முள்ள ஸருதி வாகயத்தில சொல்லப்படும் நிதயாக்கை, '**விகாஃ**
என்றது 'ஸ்வலிஜிம் வரூரோமதாஃ' என்கிறபடியே உபாயானுஷ
டானகதினால மோந்தததை யடைந்த முகதாக்கை, இது மற்ற
வாகளுக்குத் தூய்பா எனபந்தகாக '**ஸுமூலஃ** எனலும
பாதம், **ஸ்வஹுவிதாஃ** - அனேகம் விகபசாரான, **உயு** - கைன,
கலீர - பரம், இவைசளினுடைய, **கூடய** நயாயத்தினால, அதா
வது 'கேனுமபாபும நெய்யும் கன்னம் மமுதுமொத்தே' என
கிறபடியேதனமுகடிய ஸவாதுதமமாபகாரத்தனக்களை ஒன்று
சோதநாபதிபாபே, **ஸ்வ**-நானென்ன, இது ஸ்ரூபததைச சொல
லுகிறது, **மூண** ரஸயான குணங்கள், **விலவ** - விபூதிகள்,
இது விசரஹக கபரும உபஸ்க்ஷணம், இந்நவகளின், **சூவம்ஜக**-
ரோபபனால, **கி கமக** பரகாசிக்கிற அதாவது மிகவும் போகய
மாகத் தோற்றுகிற, **உஹாநக**- அதிக ஆநந்தமயமான, **ஸ்வஹ**-
பரமாதமாவினுடைய, **காமூலவ** - அனுபவத்தின், **வரிவா**
ஹாஃ - பெருசுருளா யிருக்கிற, அதாவது அப்படிப்பட்ட
பரமாதமா அபவத்தினால உண்டான ஆநந்தம் உள்ளடங்காமல்
கைவராய ஸ்ரீபாநக வெளியிலுறப்படுகிறது என்று தாதபாயம்,
இப்படிப்பட்ட கைவராயங்கள், **உ** - எனக்கு, **சூவிலு**
யாவஸுஃ - உண்டாக வேண்டும, இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட
கைவராயநிலை உண்டாக வேண்டுமென்று பாராததிரகிறா.

ஸந்ருஷ்ட ஸாரவாழிஷ ஸவர நிஸிதயீ

ஸஜ்ஜிதெஹகஸம்ஸ

ஸந்ருஷ்டாவாயோதிவிஹ ஸவரிகர

ஹந்ருஸநிஷ்ஹகதஃ |

ஸாவஸாரஹம் ஸவயதா விபிவிஹநியதம்

வ்ராமஸங்க்ரவிஸிஸ

நிஷ்குதயாநிஷ்ஹகதஃ ப்ரகுகி

நந்ருஸவதஃநிஷ்குதஃ ||

உதிஸ்த்ருகலிகாகிதக விலிஹஸ்ய ஸவதஃநிஷ்குதஃ

ஸ்ரீஷேஷநாயஸ்ய வெஷாநாவாயஸ்ய க்ருகிஷ்

ஸ்ரீஷேஷஸ்யக்யஸாரொ

கயதாந்ருஸவதஃநிஷ்குதஃ ||

ஸ்ரீஷேஷ நிஷ்குதஃ நவாநெஸிகாய நந்ரு

அனநிககே அநதக கைககாயககரின ஸவபாவாதிரா அநதப
பறநிய ஸநதேஹம முதலிய திலநாநபடி ஸவநதமக பரகா
ஸிகக வேணமெ, அதில கவநா உண்டாவதகார என்று காத
பாயமாகவுமாம் இததால் 'சூழவியம் பரிமுடி' எனகிற
திருவாயமொழியில் ஆழவாருகது, ஸவஸவரன பல பாவநச
கேச நாடடி யருளிநாபபோலே கனரகும சாடி வேணடு
என்று பாரதகிககபடியாரமொம்

திருவநீநதிரபுரம் சேடலா விதவான பகவதவிஷயம்

புநீமப வே நரஸிமமாசாரய ஸவநீகரினல

செய்யப்பட்ட

புநீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானத்தில்

பரிபூண பருமமானுபலாதிகாரம்

முற்றிற்று

இப்படி இந்த ஸாஸ்திரத்தில் அரகதானுஸாஸந பாகமா
சிய முதல பாகத்தை முடித்து இப்படிப்பட்ட சரமத்தோடு
கூடிய மோக்ஷ புருஷாராததம் மஹாபாயஸாலியான ஒருவனு
கு சிடைக்கிறது என்றருளிச் செய்கிறார்— **வஸுஷுஷு:** ,
என்றாரம்பித்து இதில் 'மு இருபத்திரண்டதிகாராததங்களை
யும் ஸுலபமாய அனுஸந்திப்பதற்காக முறையே ஸங்கரவரித
தருளுகிறார்

ப - ரா] **வணக:** - ஒருவன், இது மேலே சொல்லப்படுகிற
அதிகாரி தூலபன் எனபதைக் குறிக்கிறது ஜாதி குணதி
யயதயாஸமில்லாமல் எவனாவதொருவனாக குறிக்கிறதாகவு
மாம், **வஸுஷுஷு:** - நன்றாய் கடைக்கப்பட்டவனாய், அதா
வது கருபையுடன் கடைக்கப்பட்டவனாய், முதலில் 'வீஷுஷு:
கடாக்கம்' என்கிற பசவானும, பிறகு அகவேஷாதி பரம
பரையால் பரப்பதனை ஆசாரயனாலும் சட்டிசகப்பட்டவனாய்,
இது உபோதசாகாதி காராததம், **வஸாரவாஸி:** - ஸாரமான
ஸபதத்தைத் தெரிந்தவனாய் அதாவது ஸாவ ஸாஸ்திரங்களி
லும் ஸாரதம்மானது ரஹஸ்யதரபம் என்கிற ஜஞானத்தை
உடையவனாய், இது ஸாரவிஷ்ணு திகாராததம், **வஸவா**
நிபிதய: - தனனைப் பற்றியும் பரமாதமாவைப் பற்றியும் கூ
மையான (நிஸசயருபமான) புத்தியை யுடையவனாகக்கொண்டு,
இது பரதான பரதிகந்திர, அததப்பஞ்சக, ததவகரய சிந்தந,
பரதேவகா பரமாதயாதிகாரங்களின் அததம், **வஸுஷுஷு:** -
இதர புருஷாராததங்களில் உண்டாகும் ஆனசையஜயித்தவனாய்,
இது முமுக்ஷுதவாதிகாராததம், **வெஷுஷுஷு:** - அனே
கமவிதமான ஸத்தியை யுடையவனாய், அதாவது அனேகம்
விசுவாகப பிரிகப்பட்ட அதிகாரங்களைப்பற்றிய ஜஞானத்தை
யுடையவனாய், இது அதிகாரி விபாகாதி காராததம், **வஸுஷு:**
என்பது ஜஞானத்தைக் குறிக்கிறது, **வஸுஷுஷு:** - பர
காஸமான பகதி பரபகதிரான உபாயத்தை உடையவனாய்,
இது உபாய விபாபாதிகாராததம் **வஸுஷு:** - மிகவும் துக்
கந்த, உடையவனாய், அதாவது சரமயோசாதிகளில் தனக்கு
அநிராமில்லாமையாலே துரையாட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனாய்,
இது பரபகதி யோகாதிகாராததம், **வஸவாரிகா:** - அங்கங்க

னோகெடிய, ஹாஸ்யரஸ - பரயாஸ ரதினால, நிஷ்டை - சூ
 ததியாக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட, கூத்தம் - தான செயயவேண
 டிய காயதகையுடையவனாய், இது பரிசுர விபா, ஸாக
 பரபகன, கருத கருதயாதிகாரங்களின் ஆததம், ஹாவஸூ
 ஹம் - தன்னுடைய நிஷ்டைக்குத் தகுந்ததான, அதாவது
 ஸவருபோபாய புருஷாதத நிஷ்டைகளுக்குத் தகுந்ததான,
 இது ஸவநிஷ்டாபிஜனானதி காராததம், ஸவபபூவியம் -
 பகவானுக்கு ஆராதனம் செய்வதை, இது உததர கருதயாதி
 காராததம், இதில் பாசவத கைகசாயமும் பகவதாராதனமா
 கையினால் புருஷாதத காஷ்டாதிகாரமும் சோததருளிச செய
 யப்பட்டிருக்கிறது, ஹம் - இந்தப் பூமியில், நியதம் ஸாஸதி
 ரங்களில் வயவஸதை செயயப்பட்டிருக்கிறபடி, இது ஸாஸதி
 ரீய நியமநாதிகாராததம், வ்யாஹம் - அபராதங்களில்லாமல்,
 இது அபராத பரிஹாராதிகாராததம், ஹாவி - அதாவது ஒரிட
 ததில், ஹிஸு - தரித்துக்கொண்டு, அதாவது செய்து கொண்டு,
 இது ஸதான விஸேஷாதி காராததம், நிஷ்டை - விடப்பட்ட,
 ஹிஸு - ஸதூலமாயும், ஹிஸு - ஸூக்ஷ்மமாய் மிருக்கிற,
 பூகூத்தம் - பாகருதியின் பரிணாமமாகிய ஸரீரத்தை உடை
 யவனாக கொண்டு, இது நியாண, கதி விஸேஷாதிகாரங்களின்
 ஆததம், நிஷ்டை - எப்பொழுதும், புராவருத்தி இல்லாம
 லென்றபடி, ஹிஸு - பகவானை, 'நிஷ்டை'யெனும் பவூக
 என்கிற வயதபத்தியினால் ஸகலாராததினாலும் பரிபூரணான
 பகவானை என்றாததம், ஹிஸு - அனுபவிக்கிறான், இது
 பரிபூரண பருமமானுபவாதி காராததம்

திருவஹீநிரபுரம் சேடலூர் விதவான பகவதவிஷயம்

ஸ்ரீ உப வே நாளிமமாசாரிய ஸவாமிசுரினால

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாக்யானத்தில்

அததானுஸாஸகபாகம்

முற்றிற்று ,

